

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І. Мечникова

Πεντηκνησια
ΠΕΝΤΑΤΕΥΧΟΣ

του
Μουσεα
ΜΩΥΣΕΩΣ

ΚΑΙ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ

ΤΟΥ

ΙΗΣΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΝΑΘΗ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΒΡΑΪΚΟΥ ΑΡΧΕΤΥΠΟΥ

ΕΙΣ

ΚΟΙΝΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΔΙΑΛΕΚΤΟΝ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΝΤΑ.

ΕΝ ΛΟΝΔΡΑ

Ετυπώθη παρὰ Ρ. ΟΥΑΤΤΣ,

Δαπάνη τῆς ἐν Βρεταννίᾳ καὶ παρ' Ἀλλογενέσιν Ἑταιρείας
τῆς Ἰερᾶς Βίβλου.

ΕΤΕΙ ,αωλγ.

1823

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ΓΕΝΕΣΙΣ.

ΚΕΦ. Α.

ΕΙΣ τὴν ἀρχὴν ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

2 Ἡ δὲ γῆ ἦτον ἄμορφος καὶ ἔρημος· καὶ σκότος ἔκειτο ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς ἀβύσσου· καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐφέρετο ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὑδάτων.

3 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἄς γίνῃ φῶς· καὶ ἔγινε φῶς.

4 Καὶ ἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ὅτι ἦτον καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ σκότους.

5 Καὶ ὠνόμασεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, Ἡμέραν· τὸ δὲ σκότος ὠνόμασε, Νύκτα· καὶ ἔγινεν ἑσπέρα, καὶ ἔγινε πρωΐ, πρώτη ἡμέρα.

6 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἄς γίνῃ στερέωμα ἀναμέσον τῶν ὑδάτων, καὶ ἄς διαχωρίζῃ ὑδάτα ἀπὸ ὑδάτων.

7 Καὶ ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, καὶ διεχώρισε τὰ ὑδάτα, τὰ ὅποια εἶναι ὑποκάτωθεν τοῦ στερεώματος, ἀπὸ τὰ ὑδάτα, τὰ ὅποια εἶναι ἐπάνωθεν τοῦ στερεώματος· καὶ ἔγινεν οὕτω.

8 Καὶ ὠνόμασεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν· καὶ ἔγινεν ἑσπέρα, καὶ ἔγινε πρωΐ, δευτέρα ἡμέρα.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἄς συναχθῶσι τὰ ὑδάτα, τὰ ὅποια εἶναι ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ, εἰς τόπον ἓνα, καὶ ἄς φανῇ ἡ ξηρά· καὶ ἔγινεν οὕτω.

10 Καὶ ὠνόμασεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν, Γῆν· καὶ τὸ συνάθροισμα τῶν ὑδάτων ὠνόμασε, Θαλάσσας· καὶ ἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι ἦτον καλόν.

11 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἄς βλαστήσῃ ἡ γῆ χλωρὸν χόρτον, καὶ χόρτον ὅστις νὰ κάμνῃ σπόρον, καὶ δένδρον κάρπιμον, τὸ ὅποιον νὰ κάμνῃ καρπὸν κατὰ τὸ εἶδος του, τοῦ ὁποίου τὸ σπέρμα νὰ ᾖ εἰς αὐτὸ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ ἔγινεν οὕτω.

12 Καὶ ἐβλάστησεν ἡ γῆ χλωρὸν χόρτον, καὶ χόρτον κάμνοντα σπόρον κατὰ τὸ εἶδος του, καὶ δένδρον κάμνον καρπὸν, τοῦ ὁποίου τὸ σπέρμα εἶναι εἰς αὐτὸ κατὰ τὸ εἶδος του· καὶ ἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι ἦτον καλόν.

13 Καὶ ἔγινεν ἑσπέρα, καὶ ἔγινε πρωΐ, τρίτη ἡμέρα.

14 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἄς γίνωσι φωστῆρες εἰς τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ διὰ νὰ διαχωρίζωσι τὴν ἡμέραν ἀπὸ τὴν νύκτα· καὶ

ἄς ᾖναι διὰ σημεῖα, καὶ καιροὺς, καὶ ἡμέρας, καὶ χρόνους·

15 Καὶ ἄς ᾖναι διὰ φωστῆρας εἰς τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε νὰ φέγγωσιν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ ἔγινεν οὕτω.

16 Καὶ ἔκαμεν ὁ Θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους· τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν διὰ νὰ ἐξουσιάζῃ ἐπάνω εἰς τὴν ἡμέραν, καὶ τὸν φωστῆρα τὸν μικρότερον διὰ νὰ ἐξουσιάζῃ ἐπάνω εἰς τὴν νύκτα· ἔκαμε δὲ καὶ τοὺς ἀστέρας.

17 Καὶ ἔθεσεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ διὰ νὰ φέγγωσιν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

18 Καὶ διὰ νὰ ἐξουσιάζωσιν ἐπάνω εἰς τὴν ἡμέραν, καὶ ἐπάνω εἰς τὴν νύκτα, καὶ διὰ νὰ διαχωρίζωσι τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ σκότους· καὶ ἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι ἦτον καλόν.

19 Καὶ ἔγινεν ἑσπέρα, καὶ ἔγινε πρωΐ, τετάρτη ἡμέρα.

20 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἄς γεννήσωσι τὰ ὑδάτα μετ' ἀφθονίαν νηκτὰ ἔμφυχα, καὶ πετεινὰ τὰ ὅποια νὰ πετώσιν ἐπάνωθεν τῆς γῆς εἰς τὴν ἑκτασιν τοῦ οὐρανοῦ.

21 Καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὰ κτῆνη τὰ μεγάλα, καὶ πᾶν ἔμφυχον κινούμενον, τὰ ὅποια ἐγέννησαν μετ' ἀφθονίαν τὰ ὑδάτα κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ τὸ εἶδος του· καὶ ἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι ἦτον καλόν.

22 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ Θεός, λέγων, Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ γεμίσετε τὰ ὑδάτα εἰς τὰς θαλάσσας· καὶ τὰ πετεινὰ ἄς πληθύνωνται εἰς τὴν γῆν.

23 Καὶ ἔγινεν ἑσπέρα, καὶ ἔγινε πρωΐ, πέμπτη ἡμέρα.

24 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἄς γεννήσῃ ἡ γῆ ζῶα ἔμφυχα κατὰ τὸ εἶδος των, κτῆνος, καὶ ἔρπετον, καὶ θηρίον τῆς γῆς κατὰ τὸ εἶδος του· καὶ ἔγινεν οὕτω.

25 Καὶ ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ τὸ εἶδος των, καὶ τὰ κτῆνη κατὰ τὸ εἶδος των, καὶ πᾶν ἔρπετον τῆς γῆς κατὰ τὸ εἶδος του· καὶ ἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι ἦτον καλόν.

26 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἄς κάμωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα μας, καὶ καθ' ὁμοίωσιν μας· καὶ ἄς ἐξουσιάζῃ εἰς τὰ ὄψαρια τῆς θαλάσσης, καὶ εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἰς τὰ κτῆνη, καὶ εἰς ὅλην τὴν γῆν, καὶ

εἰς πᾶν ἔρπετον, τὸ ὅποιον ἔρπει ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

27 Καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα του· κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἔπλασεν αὐτόν· ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν ἔπλασεν αὐτούς.

28 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ Θεός· καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Θεός, Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ γεμίσετε τὴν γῆν, καὶ κυριεύσετε αὐτήν, καὶ ἐξουσιάζετε εἰς τὰ ὀψάρια τῆς θαλάσσης, καὶ εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἰς πᾶν ζῶον τὸ ὅποιον κινεῖται ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

29 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἴδου, σὰς ἔδωκα πᾶν χόρτον κάμνον σπέρμα, τὸ ὅποιον εἶναι ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον ὅλης τῆς γῆς, καὶ πᾶν δένδρον, τὸ ὅποιον ἔχει εἰς ἑαυτὸ καρπὸν δένδρου κάμνοντα σπόρον· ταῦτα θέλουν εἶσθαι εἰς ἐσᾶς πρὸς τροφήν.

30 Καὶ εἰς ὅλα τὰ θηρία τῆς γῆς, καὶ εἰς ὅλα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἰς πᾶν ἔρπετον τὸ ὅποιον ἔρπει ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ τὸ ὅποιον ἔχει εἰς τὸν ἑαυτὸν του ζῶν, δίδω πᾶν χλωρὸν χόρτον εἰς τροφήν· καὶ ἔγινεν οὕτω.

31 Καὶ ἶδεν ὁ Θεὸς ὅλον ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔκαμε· καὶ ἰδού, ἦτον καλὸν λίαν· καὶ ἔγινεν ἐσπέρα, καὶ ἔγινε πρῶτ', ἕκτη ἡμέρα.

ΚΕΦ. β'.

ΚΑΙ ἔτελειώθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ ὅλη ἡ στρατιὰ αὐτῶν.

2 Καὶ εἶχεν ἀποτελειωμένον ὁ Θεὸς εἰς τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην τὸ ἔργον του, τὸ ὅποιον ἔκαμε· καὶ ἀνεπαύθη εἰς τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην ἀπὸ ὅλα τὰ ἔργα του, τὰ ὅποια ἔκαμε.

3 Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν· διότι εἰς αὐτὴν ἀνεπαύθη ἀπὸ ὅλα τὰ ἔργα του, τὰ ὅποια διὰ τὰ κάμη ἔκτισεν ὁ Θεός.

4 Αὕτη εἶναι ἡ γένεσις τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτε ἐκτίσθησαν αὐτὰ, εἰς τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἔκαμε Κύριος ὁ Θεὸς γῆν καὶ οὐρανόν,

5 Καὶ ὅλα τὰ φυτὰ τοῦ ἀγροῦ, πρὸ τοῦ νὰ ἦναι κἀνὲν ἀπ' αὐτὰ εἰς τὴν γῆν, καὶ ὅλα τὰ χόρτα τοῦ ἀγροῦ, πρὸ τοῦ νὰ βλαστήσωσι· διότι δὲν εἶχε βρέξει Κύριος ὁ Θεὸς ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἄνθρωπος δὲν ἦτον διὰ τὰ δουλεύει τὴν γῆν.

6 Ἀτμός δὲ ἀνέβαινεν ἀπὸ τὴν γῆν, καὶ ἐπότιζεν ὅλον τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

7 Καὶ ἔπλασε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ χῶμα ἐκ τῆς γῆς· καὶ ἐμφύσησεν εἰς τοὺς μυκτῆράς του πνοὴν ζωῆς, καὶ ἔγινεν ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν.

8 Καὶ ἐφύτευσε Κύριος ὁ Θεὸς παράδεισον εἰς τὴν Ἐδὲμ κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ἔβαλεν ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὅποιον ἔπλασε.

9 Καὶ Κύριος ὁ Θεὸς ἔκαμε νὰ βλαστήσῃ ἀπὸ τὴν γῆν πᾶν δένδρον εὐάρεστον εἰς τὴν ὄρασιν, καὶ καλὸν εἰς τὴν γεῦσιν, καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς εἰς τὸ μέσον τοῦ παραδείσου, καὶ τὸ ξύλον τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.

10 Καὶ ποταμὸς ἔκβαινεν ἀπὸ τὴν Ἐδὲμ διὰ νὰ ποτίῃ τὸν παράδεισον· καὶ ἐκεῖθεν διαιμοιράζετο εἰς τέσσαρας κλάδους.

11 Τὸ ὄνομα τοῦ ἐνὸς εἶναι Φισὼν· οὗτος εἶναι ὁ ὁποῖος περικυκλῶνει ὅλην τὴν γῆν Ἀβιλά· ἐκεῖ εἶναι ὅπου εὐρίσκεται τὸ χρυσίον.

12 Τὸ δὲ χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης εἶναι καλόν· ἐκεῖ εἶναι τὸ βδελλίον, καὶ ὁ λίθος ὁ ὀνυχίτης.

13 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ποταμοῦ τοῦ δευτέρου εἶναι Γιὼν· οὗτος εἶναι ὁ ὁποῖος περικυκλῶνει ὅλην τὴν γῆν τοῦ Χούς.

14 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ποταμοῦ τοῦ τρίτου εἶναι Τίγρις· οὗτος εἶναι ὁ ὁποῖος τρέχει πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἀσσυρίας. Ὁ δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος, αὐτὸς εἶναι ὁ Εὐφράτης.

15 Καὶ ἐπῆρε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν παράδεισον τῆς Ἐδὲμ διὰ νὰ καλλιεργῇ αὐτόν, καὶ νὰ τὸν φυλάττῃ.

16 Παρήγγειλε δὲ Κύριος ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀδὰμ, λέγων, Ἀπὸ πᾶν δένδρον τοῦ παραδείσου ἐλευθέρως θέλεις τρῶγει·

17 Ἀπὸ τὸ δένδρον ὅμως τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, δὲν θέλεις φάγει ἀπ' αὐτό· διότι καθ' ἣν ἡμέραν ἤθελες φάγει ἀπ' αὐτὸ, θέλεις βέβαια ἀποθάνει.

18 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός, Δὲν εἶναι καλὸν νὰ ἦναι ὁ ἄνθρωπος μόνος· θέλω κάμει εἰς αὐτὸν βοηθὸν ὅμοιον μὲ αὐτόν.

19 Ἐπλασε δὲ Κύριος ὁ Θεὸς ἀπὸ τὴν γῆν ὅλα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ὅλα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔφερεν αὐτὰ εἰς τὸν Ἀδὰμ, διὰ νὰ ἴδῃ πῶς ἤθελε τὰ ὀνομάσει· καὶ ὅ, τι ὄνομα ἤθελε δώσει ὁ Ἀδὰμ εἰς πᾶν ἔμψυχον, τοῦτο νὰ ἦναι τὸ ὄνομά του.

20 Καὶ ἔδωκεν ὁ Ἀδὰμ ὀνόματα εἰς πάντα τὰ κτήνη, καὶ εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἰς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ· εἰς τὸν Ἀδὰμ ὅμως δὲν εὐρίσκετο βοηθὸς ὅμοιος μὲ αὐτόν.

21 Καὶ ἔκαμε Κύριος ὁ Θεὸς νὰ ἔλθῃ ἀπο-
κάρωσις εἰς τὸν Ἀδὰμ, καὶ ἐκοιμήθῃ· καὶ
ἐπῆρε μίαν ἀπὸ τὰς πλευράς αὐτοῦ, καὶ
ἔκλεισε μὲ τὸ κρέας τὸν τόπον τῆς.

22 Καὶ κατεσκευάσε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν
πλευρὰν, τὴν ὁποίαν ἐπῆρεν ἀπὸ τὸν Ἀδὰμ,
εἰς γυναῖκα, καὶ ἔφερεν αὐτὴν πρὸς τὸν
Ἀδὰμ.

23 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀδὰμ, Τοῦτο τώρα εἶναι
κόκκαλον ἀπὸ τὰ κόκκαλά μου, καὶ σὰρξ
ἀπὸ τὴν σάρκα μου· αὕτη θέλει ὀνομασθῇ
ἄνδρις, διότι αὕτη ἐπάρθη ἀπὸ ἄνδρα.

24 Διὰ τοῦτο θέλει ἀφήσῃ ὁ ἄνθρωπος τὸν
πατέρα του καὶ τὴν μητέρα του, καὶ θέλει
προσκολληθῇ εἰς τὴν γυναῖκά του· καὶ θέ-
λουν εἶσθαι εἰς σάρκα μίαν.

25 Ἦσαν δὲ καὶ οἱ δύο γυμνοὶ, ὁ Ἀδὰμ
καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ δὲν ἤσχυνοντο.

ΚΕΦ. γ'.

ΚΑΙ ὁ ὄφεις ἦτον τὸ πλέον πανοῦργον ἀπὸ
ὅλα τὰ ζῶα τοῦ ἀγροῦ, τὰ ὁποῖα ἔκαμε
Κύριος ὁ Θεός· καὶ εἶπεν ὁ ὄφεις εἰς τὴν γυ-
ναῖκα, Τῷ ὅντι εἶπεν ὁ Θεός, Μὴ φάγετε
ἀπὸ πᾶν δένδρον τοῦ παραδείσου;

2 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ εἰς τὸν ὄφιν, Ἀπὸ τὸν
καρπὸν τῶν δένδρων τοῦ παραδείσου ἐμ-
ποροῦμεν νὰ φάγωμεν·

3 Ἀπὸ δὲ τὸν καρπὸν τοῦ δένδρου, τὸ
ὁποῖον εἶναι εἰς τὸ μέσον τοῦ παραδείσου,
εἶπεν ὁ Θεός, Μὴ φάγετε ἀπ' αὐτόν, μηδὲ
ἐγγίξετε αὐτόν, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνετε.

4 Καὶ εἶπεν ὁ ὄφεις πρὸς τὴν γυναῖκα,
Δὲν θέλετε βέβαια ἀποθάνει·

5 Ἀλλ' ἐξεύρει ὁ Θεός, ὅτι καθ' ἣν ἡμέραν
ἠθέλετε φάγει ἀπ' αὐτόν, θέλουν ἀνοιχθῇ
οἱ ὀφθαλμοί σας, καὶ θέλετε εἶσθαι ὡς
Θεοὶ, γνωρίζοντες τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν.

6 Καὶ ἶδεν ἡ γυνὴ, ὅτι ὁ καρπὸς τοῦ δένδρου
ἦτον καλὸς διὰ τροφήν, καὶ ὅτι ἦτον ἄρεστός
εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ὅτι τὸ δένδρον ἦτον
ἐπιθυμητὸν ὡς δίδον γινώσιν· καὶ ἐπῆρεν
ἀπὸ τὸν καρπὸν αὐτοῦ, καὶ ἔφαγε· καὶ
ἔδωκε καὶ εἰς τὸν ἄνδρα τῆς ὁμοῦ μὲ αὐτὴν,
καὶ αὐτὸς ἔφαγε.

7 Καὶ ἠνοιχθήσαν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ τῶν
δύο, καὶ ἐγνώρισαν ὅτι ἦσαν γυμνοί· καὶ ἔρ-
ράψαν φύλλα συκῆς, καὶ ἔκαμαν εἰς ἑαυ-
τοὺς περιζώματα.

8 Καὶ ἤκουσαν τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ
Θεοῦ, περιπατοῦντος εἰς τὸν παράδεισον
πρὸς τὸ δειλινόν· καὶ ἐκρύβησαν ὁ Ἀδὰμ καὶ
ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ πρόσωπον Κυρίου τοῦ

Θεοῦ, μεταξὺ τῶν δένδρων τοῦ παραδείσου.

9 Ἐκάλεσε δὲ Κύριος ὁ Θεός τὸν Ἀδὰμ,
καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν, Ποῦ εἶσαι;

10 Καὶ ὁ Ἀδὰμ εἶπεν, Ἦκουσα τὴν φωνὴν
σου εἰς τὸν παράδεισον, καὶ ἐφοβήθην, διότι
ἤμουν γυμνός· καὶ ἐκρύβην.

11 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Θεός, Τίς σὲ ἐφα-
νέρωσεν ὅτι εἶσαι γυμνός; Μήπως ἔφαγες
ἀπὸ τὸ δένδρον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον σὲ παρήγ-
γειλα νὰ μὴ φάγῃς;

12 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀδὰμ, Ἡ γυνὴ τὴν ὁποίαν
μ' ἔδωκες νὰ συζῇ μετ' ἐμοῦ, αὕτη μ' ἔδωκεν
ἀπὸ τὸ δένδρον, καὶ ἔφαγα.

13 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός εἰς τὴν γυναῖ-
κα, Τί τοῦτο τὸ ὁποῖον ἔκαμες; Καὶ ἡ γυνὴ
εἶπεν, Ὁ ὄφεις μὲ ἠπάτησε, καὶ ἔφαγα.

14 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός εἰς τὸν ὄφιν,
Ἐπειδὴ ἔκαμες τοῦτο, κατηραμένος εἶσαι σὺ
μεταξὺ ὅλων τῶν κτηνῶν, καὶ ὅλων τῶν
θηρίων τοῦ ἀγροῦ· ἐπάνω εἰς τὴν κοιλίαν
σου θέλεις περιπατεῖ, καὶ χῶμα θέλεις
τρώγει ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου·

15 Καὶ ἔχθραν θέλω βάλει μεταξὺ σοῦ
καὶ τῆς γυναικὸς, καὶ μεταξὺ τοῦ σπέρμα-
τός σου καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῆς· αὐτὸ
θέλει συντρίψει τὴν ἰδικήν σου κεφαλὴν,
καὶ σὺ θέλεις κεντήσῃ τὴν πτέρναν ἐκείνου.

16 Πρὸς δὲ τὴν γυναῖκα εἶπε, Θέλω ὑπερ-
πληθύνει τὴν λύπην σου καὶ τοὺς πόνους τῆς ἐγ-
γαστρίας σου· μὲ λύπας θέλεις γεννᾶ τέκνα·
καὶ εἰς τὸν ἄνδρα σου θέλει ὑπόκεισθαι ἡ ἐπι-
θυμία σου, καὶ αὐτὸς θέλει σὲ ἐξουσιάζει.

17 Καὶ εἰς τὸν Ἀδὰμ εἶπεν, Ἐπειδὴ ὑπ-
ῆκουσες εἰς τὸν λόγον τῆς γυναικὸς σου, καὶ
ἔφαγες ἀπὸ τὸ δένδρον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον σ'
ἐπρόσταξα, λέγων, Μὴ φάγῃς ἀπ' αὐτό·
κατηραμένη εἶναι ἡ γῆ διὰ τὴν παράβασίν
σου· μὲ λύπας θέλεις τρώγει τοὺς καρποὺς
αὐτῆς ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου·

18 Καὶ ἀκάνθας καὶ τριβόλους θέλει
βλαστάνει εἰς σέ· καὶ θέλεις τρώγει τὸν
χόρτον τοῦ ἀγροῦ·

19 Μὲ τὸν ἰδρώτα τοῦ προσώπου σου
θέλεις τρώγει τὸν ἄρτον σου, ἕως νὰ ἐπι-
στρέψῃς εἰς τὴν γῆν· διότι ἀπὸ αὐτὴν ἐπάρ-
θης· ἐπειδὴ γῆ εἶσαι, καὶ εἰς γῆν θέλεις
ἐπανεπιστρέφει.

20 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἀδὰμ τὸ ὄνομα τῆς
γυναικὸς του, Ἐυαν· διότι αὕτη ἦτον μήτηρ
ὅλων τῶν ζώντων.

21 Καὶ ἔκαμε Κύριος ὁ Θεός εἰς τὸν Ἀδὰμ
καὶ εἰς τὴν γυναῖκά του φορέματα δερμά-
τινα, καὶ ἔνδυσεν αὐτούς.

22 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς, Ἴδου, ἔγινεν ὁ Ἀδὰμ ὡς εἰς ἐξ ἡμῶν, εἰς τὸ νὰ γνωρίζῃ τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν· καὶ τώρα μὴν ἀπλώσῃ τὴν χεῖρά του, καὶ πάρῃ καὶ ἀπὸ τὸ δένδρον τῆς ζωῆς, καὶ φάγῃ, καὶ ζῇ αἰωνίως.

23 Ὅθεν Κύριος ὁ Θεὸς ἐκβαλεν αὐτὸν ἔξω ἀπὸ τὸν παραδείσον τῆς Ἑδέμ, διὰ νὰ ἐργάζεται τὴν γῆν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπάρθη.

24 Καὶ ἀπέδιώξε τὸν Ἀδὰμ· καὶ κατ' ἀνατολὰς τοῦ παραδείσου τῆς Ἑδέμ ἔθεσε τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὴν ῥομφαίαν τὴν φλογίνην, περιστρεφομένην πανταχόθεν, διὰ νὰ φυλάττωσι τὴν ὁδὸν τοῦ δένδρου τῆς ζωῆς.

ΚΕΦ. δ'.

Ὁ ΔΕ Ἀδὰμ ἐγνώρισε τὴν Ἐυαν τὴν γυναῖκά του· καὶ αὐτὴ συνέλαβε, καὶ ἐγέννησε τὸν Κάιν· καὶ εἶπεν, Ἀπέκτησα ἄνθρωπον διὰ τοῦ Κυρίου.

2 Καὶ προσέτι ἐγέννησε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἀβελ· καὶ ἦτον ὁ Ἀβελ ποιμὴν προβάτων, ὁ δὲ Κάιν ἦτον γεωργός.

3 Καὶ μετὰ ἡμέρας τινὰς ἐπρόσφερεν ὁ Κάιν ἀπὸ τοὺς καρποὺς τῆς γῆς δῶρον εἰς τὸν Κύριον.

4 Καὶ ὁ Ἀβελ ἐπρόσφερε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὰ πρωτότοκα τοῦ ποιμνίου του, καὶ ἀπὸ τὸ πάχος των. Καὶ ἐπέβλεψε μὲ εὐμένειαν Κύριος ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀβελ, καὶ εἰς τὸ δῶρον αὐτοῦ.

5 Εἰς δὲ τὸν Κάιν καὶ εἰς τὸ δῶρον αὐτοῦ δὲν ἐπέβλεψε· καὶ ἠγανάκτησεν ὁ Κάιν κατὰ πολλὰ, καὶ ἐκατηφίασε τὸ πρόσωπόν του.

6 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Κάιν, Διατί ἠγανάκτησες; καὶ διατί ἐκατηφίασε τὸ πρόσωπόν σου;

7 Ἄν σὺ πράττῃς καλῶς, τοῦτο δὲν θέλει εἶσθαι εὐπρόσδεκτον; καὶ ἔαν δὲν πράττῃς καλῶς, εἰς τὴν θύραν κείται ἡ ποινὴ τῆς ἁμαρτίας. Ἀλλ' εἰς σὲ ὑπόκειται ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ, καὶ σὺ θέλεις τὸν ἐξουσιάζει.

8 Καὶ εἶπεν ὁ Κάιν εἰς Ἀβελ τὸν ἀδελφόν του, Ἄς ὑπάγωμεν εἰς τὴν πεδιάδα· καὶ ἐνῶ ἦσαν εἰς τὴν πεδιάδα, ἐσηκώθη ὁ Κάιν ἐναντίον εἰς τὸν ἀδελφόν του Ἀβελ, καὶ ἐφόνευσεν αὐτόν.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Κάιν, Ποῦ εἶναι Ἀβελ ὁ ἀδελφός σου; Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, Δὲν ἐξεύρω· μήπως ἐγὼ εἶμαι φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μου;

10 Καὶ ὁ Θεὸς εἶπε, Τί ἔκαμες; ἡ φωνὴ τοῦ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου φωνάζει εἰς

ἐμὲ ἀπὸ τὴν γῆν.

11 Καὶ τώρα λοιπὸν κατηραμένος εἶσαι ἀπὸ τὴν γῆν, ἡ ὁποία ἤνοιξε τὸ στόμα της διὰ νὰ δεχθῇ τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἀπὸ τὴν χεῖρά σου.

12 Ὅταν ἐργάζεσαι τὴν γῆν, δὲν θέλει εἰς τὸ ἐξῆς σὲ δώσει τὸν καρπὸν της· περιπλανώμενος καὶ φυγὰς θέλεις εἶσθαι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

13 Καὶ εἶπεν ὁ Κάιν πρὸς τὸν Κύριον, Ἡ ἁμαρτία μου εἶναι μεγαλητέρα παρ' ὅ, τι ἔμπορεῖ νὰ συγχωρηθῇ.

14 Ἴδου, μὲ διώκεις σήμερον ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τὸ πρόσωπόν σου θέλω κρυφθῇ, καὶ θέλω εἶσθαι περιπλανώμενος καὶ φυγὰς ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ θέλει συμβῇ, ὥστε ὅποιος μὲ εὔρει νὰ μὲ φονεύσῃ.

15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος, Διὰ τοῦτο, ὅποιος φονεύσει τὸν Κάιν, ἐπταπλασίως θέλει τιμωρηθῇ. Καὶ ἔβαλεν ὁ Κύριος σημεῖον εἰς τὸν Κάιν, διὰ νὰ μὴ φονεύσῃ αὐτὸν ὅστις ἤθελε τὸν ἀπαντήσῃ.

16 Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ Κάιν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου, καὶ ἐκατοίκησεν εἰς τὴν γῆν Νὸδ, πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἑδέμ.

17 Ἐγνώρισε δὲ ὁ Κάιν τὴν γυναῖκά του, καὶ αὐτὴ συνέλαβε, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνῶχ· ἔκτισε δὲ πόλιν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ του, Ἐνῶχ.

18 Ἐγεννήθη δὲ εἰς τὸν Ἐνῶχ ὁ Ἰράδ· καὶ ὁ Ἰράδ ἐγέννησε τὸν Μεχουϊάηλ· καὶ ὁ Μεχουϊάηλ ἐγέννησε τὸν Μεθουσαήλ· καὶ ὁ Μεθουσαήλ ἐγέννησε τὸν Λάμεχ.

19 Καὶ ὁ Λάμεχ ἔλαβε δύο γυναῖκας· τὸ ὄνομα τῆς μιᾶς ἦτον Ἀδὰ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἄλλης, Σιλλά.

20 Καὶ ἐγέννησεν ὁ Ἀδὰ τὸν Ἰαβάλ· οὗτος ἦτον πατὴρ τῶν κατοικούντων εἰς σκηνάς, καὶ τρεφόντων κτήνη.

21 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἦτον Ἰουβάλ· οὗτος ἦτον πατὴρ τῶν ὅσοι παίζουσιν κιθάραν καὶ αὐλόν.

22 Ἡ Σιλλά δὲ καὶ αὐτὴ ἐγέννησε τὸν Θουβαλ-Κάιν· οὗτος ἐστάθη χαλκεὺς παντὸς ἐργαλείου χαλκοῦ καὶ σιδήρου· καὶ ἀδελφὴ τοῦ Θουβαλ-Κάιν ἦτον ἡ Νααμά.

23 Καὶ εἶπεν ὁ Λάμεχ εἰς τὰς γυναῖκας του, τὴν Ἀδὰ καὶ τὴν Σιλλά, Ἀκούσετε τὴν φωνὴν μου, γυναῖκες τοῦ Λάμεχ, ἀκροασθῆτε τοὺς λόγους μου· ἐπειδὴ ἄνδρα ἐφόνευσα εἰς πληγὴν μου, καὶ νέον εἰς μάστιγά μου.

24 Διότι ἂν ὁ Κάιν ἑπταπλασίως θέλει ἐκδικηθῇ, ὁ Λάμεχ βέβαια θέλει ἐκδικηθῇ ἐβδομηκοντάκις ἑπτά.

25 Ἐγνώρισε δὲ πάλιν ὁ Ἀδὰμ τὴν γυναῖκά του, καὶ αὐτὴ ἐγέννησεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σὴθ, λέγουσα, Ὅτι διώρισεν εἰς ἐμὲ ὁ Θεὸς ἐν ἄλλο σπέρμα ἀντὶ τοῦ Ἀβελ, τὸν ὁποῖον ἐφόνευσεν ὁ Κάιν.

26 Καὶ εἰς τὸν Σὴθ παρομοίως ἐγεννήθη υἱός· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐνῶς. Τότε ἔγινεν ἀρχὴ νὰ ὀνομάζωνται μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

ΚΕΦ. ε'.

ΤΟΥΤΟ εἶναι τὸ βιβλίον τῆς γενεαλογίας τοῦ ἀνθρώπου· καθ' ἣν ἡμέραν ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ, κατὰ τὴν ὁμοίωσιν του ἔκαμεν αὐτὸν ὁ Θεός·

2 Ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν ἔπλασεν αὐτούς· καὶ τοὺς εὐλόγησε, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῶν, Ἀνθρωπον, καθ' ἣν ἡμέραν ἔπλασεν αὐτούς.

3 Ἐζήσε δὲ ὁ Ἀδὰμ ἑκατὸν τριάντα χρόνους, καὶ ἐγέννησεν υἱὸν κατὰ τὴν ὁμοίωσιν του, καὶ κατὰ τὴν εἰκόνα του, καὶ ὠνόμασεν αὐτὸν Σὴθ.

4 Καὶ ἔγιναν αἱ ἡμέραι τοῦ Ἀδὰμ, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Σὴθ, ὀκτακόσιοι χρόνοι· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας·

5 Καὶ ἔγιναν ὅλαι αἱ ἡμέραι τοῦ Ἀδὰμ, τὰς ὁποίας ἔζησεν, ἑννεακόσιοι τριάντα χρόνοι· καὶ ἀπέθανε.

6 Καὶ ἔζησεν ὁ Σὴθ ἑκατὸν πέντε χρόνους, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνῶς·

7 Καὶ ἔζησεν ὁ Σὴθ ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Ἐνῶς ὀκτακοσίους ἑπτὰ χρόνους, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας·

8 Ἐγιναν δὲ ὅλαι αἱ ἡμέραι τοῦ Σὴθ ἑννεακόσιοι δώδεκα χρόνοι· καὶ ἀπέθανε.

9 Καὶ ἔζησεν ὁ Ἐνῶς ἑννεῖηντα χρόνους, καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν·

10 Ἐζήσε δὲ ὁ Ἐνῶς ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν ὀκτακοσίους δεκαπέντε χρόνους, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας·

11 Καὶ ἔγιναν ὅλαι αἱ ἡμέραι τοῦ Ἐνῶς ἑννεακόσιοι πέντε χρόνοι· καὶ ἀπέθανε.

12 Καὶ ἔζησεν ὁ Καϊνᾶν ἐβδομήντα χρόνους, καὶ ἐγέννησε τὸν Μαχαλαεὴλ·

13 Ἐζήσε δὲ ὁ Καϊνᾶν ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Μαχαλαεὴλ ὀκτακοσίους σαράντα χρόνους, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας·

14 Καὶ ἔγιναν ὅλαι αἱ ἡμέραι τοῦ Καϊνᾶν

ἑννεακόσιοι δέκα χρόνοι· καὶ ἀπέθανε.

15 Καὶ ἔζησεν ὁ Μαχαλαεὴλ ἐξήντα πέντε χρόνους, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ·

16 Ἐζήσε δὲ ὁ Μαχαλαεὴλ ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ ὀκτακοσίους τριάντα χρόνους, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας·

17 Καὶ ἔγιναν ὅλαι αἱ ἡμέραι τοῦ Μαχαλαεὴλ ὀκτακόσιοι ἑννεῖηντα πέντε χρόνοι· καὶ ἀπέθανε.

18 Καὶ ἔζησεν ὁ Ἰάρεδ ἑκατὸν ἐξήντα δύο χρόνους, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνῶχ·

19 Ἐζήσε δὲ ὁ Ἰάρεδ ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Ἐνῶχ ὀκτακοσίους χρόνους, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας·

20 Καὶ ἔγιναν ὅλαι αἱ ἡμέραι τοῦ Ἰάρεδ ἑννεακόσιοι ἐξήντα δύο χρόνοι· καὶ ἀπέθανε.

21 Καὶ ἔζησεν ὁ Ἐνῶχ ἐξήντα πέντε χρόνους, καὶ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα·

22 Καὶ ἐπεριπάτησεν ὁ Ἐνῶχ μὲ τὸν Θεὸν, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα, τριακοσίους χρόνους, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας·

23 Καὶ ἔγιναν ὅλαι αἱ ἡμέραι τοῦ Ἐνῶχ τριακόσιοι ἐξήντα πέντε χρόνοι.

24 Καὶ ἐπεριπάτησεν ὁ Ἐνῶχ μὲ τὸν Θεὸν, καὶ αὐτὸς δὲν ἐφάνη πλέον· διότι ἐπῆρεν αὐτὸν ὁ Θεός.

25 Καὶ ἔζησεν ὁ Μαθουσάλα ἑκατὸν ὀγδοῆντα ἑπτὰ χρόνους, καὶ ἐγέννησε τὸν Λάμεχ·

26 Ἐζήσε δὲ ὁ Μαθουσάλα ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Λάμεχ ἑπτακοσίους ὀγδοῆντα δύο χρόνους, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας·

27 Καὶ ἔγιναν ὅλαι αἱ ἡμέραι τοῦ Μαθουσάλα ἑννεακόσιοι ἐξήντα ἑννέα χρόνοι· καὶ ἀπέθανεν.

28 Ἐζήσε δὲ ὁ Λάμεχ ἑκατὸν ὀγδοῆντα δύο χρόνους, καὶ ἐγέννησεν υἱόν·

29 Καὶ ὠνόμασεν αὐτὸν Νῶε, λέγων, Οὗτος θέλει μᾶς ἀνακουφίσει ἀπὸ τὸ ἔργον μας, καὶ ἀπὸ τὸν κόπον τῶν χειρῶν μας, ἐπάνω εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν κατηράσθη ὁ Κύριος.

30 Ἐζήσε δὲ ὁ Λάμεχ ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Νῶε πεντακοσίους ἑννεῖηντα πέντε χρόνους, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας·

31 Καὶ ἔγιναν ὅλαι αἱ ἡμέραι τοῦ Λάμεχ ἑπτακόσιοι ἐβδομήντα ἑπτὰ χρόνοι· καὶ ἀπέθανε.

32 Καὶ ὁ Νῶε ἦτον ἡλικίας πεντακοσίων χρόνων· καὶ ἐγέννησεν ὁ Νῶε τὸν Σὴμ, τὸν Χάμ, καὶ τὸν Ἰάφεθ.

ΚΕΦ. 5'.

ΚΑΙ ὅτε ἤρχισαν οἱ ἄνθρωποι νὰ πληθύνωνται ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ ἐγεννήθησαν εἰς αὐτοὺς θυγατέρες,

2 Ἰδόντες οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ἦσαν ὡραῖαι, ἔλαβαν εἰς ἑαυτοὺς γυναῖκας ἀπὸ ὅλας ἐκείνας, τὰς ὁποίας ἔκλεξαν.

3 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Δὲν θέλει ἀγωνίζεσθαι πάντοτε τὸ πνεῦμά μου μετὰ τὸν ἄνθρωπον, διότι εἶναι σὰρξ· αἱ ἡμέραι αὐτοῦ θέλουν εἶσθαι ἀκόμη ἑκατὸν εἴκοσι χρόνοι.

4 Κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἦσαν οἱ γίγαντες ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· δηλαδὴ ὕστερον ἀφοῦ οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθαν εἰς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, καὶ αὗται ἐτεκνοποίησαν εἰς αὐτούς· οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ δυνατοί, οἱ ὁποῖοι ἔκπαλαι ἐστάθησαν ἄνδρες ὀνομαστοί.

5 Καὶ ἶδεν ὁ Κύριος ὅτι ἐπλήθυνεν ἡ κακία τοῦ ἀνθρώπου ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ὅτι ὅλη ἡ διανόησις τῶν λογισμῶν τῆς καρδίας του δὲν ἦτον ἄλλο, παρὰ κακία ὅλας τὰς ἡμέρας.

6 Καὶ μετεμελήθη ὁ Κύριος ὅτι ἔκαμε τὸν ἄνθρωπον ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐλυπήθη εἰς τὴν καρδίαν του.

7 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Θέλω ἐξαλείψει τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἔπλασα, ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον ἕως εἰς τὸ κτήνος, ἕως εἰς τὸ ἔρπετον, καὶ ἕως εἰς τὸ πετεινὸν τοῦ οὐρανοῦ· ἐπεὶ δὲ εἶμαι μεταμελημένος ὅτι ἔκαμα αὐτούς.

8 Ὁ δὲ Νῶε εὐρῆκε χάριν ἐμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

9 Αὕτη εἶναι ἡ γενεαλογία τοῦ Νῶε· ὁ Νῶε ἦτον ἄνθρωπος δίκαιος, τέλειος μετὰ τῶν συγχρόνων του· μετὰ τὸν Θεὸν ἐπεριπάτησεν ὁ Νῶε.

10 Καὶ ἐγέννησεν ὁ Νῶε τρεῖς υἱούς, Σὴμ, Χάμ, καὶ Ἰάφεθ.

11 Ἡ δὲ γῆ διεφθάρη ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἦτον ἡ γῆ πλήρης ἀδικίας.

12 Καὶ ἶδεν ὁ Θεὸς τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ, ἦτον διεφθαρμένη· διότι πᾶσα σὰρξ εἶχε διαφθεῖρει τὸν δρόμον της ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

13 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Νῶε, Τὸ τέλος πάσης σαρκὸς ἦλθεν ἐμπροσθέν μου, διότι ἡ γῆ εἶναι πλήρης ἀδικίας· ἐξ αὐτῶν καὶ ἰδοὺ ἐγὼ θέλω ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς καὶ τὴν γῆν.

14 Κάμε εἰς τὸν ἑαυτὸν σου κιβωτὸν ἀπὸ ξύλου τοῦ γόφερ· εἰς δωμάτια θέλεις κάμει

τὴν κιβωτὸν, καὶ θέλεις τὴν ἀλείψει ἔσθωθεν καὶ ἔξωθεν μετὰ πίσσαν.

15 Καὶ οὕτω θέλεις κάμει αὐτήν· τριακοσίων πηχῶν νὰ ἦναι τὸ μᾶκρος τῆς κιβωτοῦ, πενήντα πηχῶν τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ τριάντα πηχῶν τὸ ὕψος αὐτῆς.

16 Στέγην θέλεις κάμει εἰς τὴν κιβωτὸν, καὶ εἰς ἀπόστημα μιᾶς πήχεως θέλεις τελειώσει αὐτὴν ἄνωθεν· καὶ τὴν θύραν τῆς κιβωτοῦ θέλεις βάλει ἀπὸ τὰ πλάγια· με κατώτερα, δεύτερα, καὶ τρίτα πατώματα θέλεις κάμει αὐτήν.

17 Καὶ ἐγὼ, ἰδοὺ, ἐγὼ φέρω κατακλυσμὸν ὕδατων ἐπάνω εἰς τὴν γῆν διὰ νὰ ἐξολοθρεύσῃ πᾶσαν σάρκα, ἡ ὁποία ἔχει εἰς ἑαυτὴν πνεῦμα ζωῆς ὑποκάτω ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς· καὶ πᾶν ὅ, τι εἶναι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλει ἀποθάνει.

18 Καὶ θέλω συστήσει τὴν διαθήκην μου μετὰ σέ· καὶ θέλεις ἐμβῇ εἰς τὴν κιβωτὸν σὺ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ ἡ γυνὴ σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σέ.

19 Καὶ ἀπὸ πᾶν ζῶον ἐξ ὁποιασδήποτε σαρκὸς, δύο ἐκ παντὸς εἶδους θέλεις ἐμβάσει εἰς τὴν κιβωτὸν, διὰ νὰ φυλάξῃς τὴν ζωὴν αὐτῶν ὁμοῦ μετὰ τὸν ἑαυτὸν σου· ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν θέλουν εἶσθαι.

20 Ἀπὸ τὰ πετεινὰ κατὰ τὸ εἶδος των, καὶ ἀπὸ τὰ τετράποδα κατὰ τὸ εἶδος των, ἀπὸ ὅλα τὰ ἔρπετα τῆς γῆς κατὰ τὸ εἶδος των· δύο ἐκ παντὸς εἶδους θέλουν ἐμβῇ μετὰ σέ, διὰ νὰ φυλάξῃς τὴν ζωὴν αὐτῶν.

21 Καὶ σὺ πάρε μαζύ σου ἀπὸ πᾶν φαγητὸν, τὸ ὁποῖον τρώγεται, καὶ σὺνάξε αὐτὸ πλησίον σου· καὶ θέλει εἶσθαι εἰς σέ, καὶ εἰς αὐτὰ, διὰ τροφήν.

22 Καὶ ἔκαμεν ὁ Νῶε ὅλα ὅσα τὸν ἐπρόσταξεν ὁ Θεός· οὕτω ἔκαμε.

ΚΕΦ. 6'.

ΚΑΙ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Νῶε, Ἐμβα σὺ, καὶ ὅλη σου ἡ οἰκογένεια, εἰς τὴν κιβωτόν· διότι σὲ ἶδα δίκαιον ἐμπροσθέν μου εἰς ταύτην τὴν γενεάν.

2 Ἀπὸ ὅλα τὰ κτήνη τὰ καθαρὰ πάρε εἰς τὸν ἑαυτὸν σου ἑπτὰ ἑπτὰ, ἀρσενικὸν καὶ τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ· καὶ ἀπὸ τὰ κτήνη τὰ μὴ καθαρὰ ἀνὰ δύο, ἀρσενικὸν καὶ τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ.

3 Καὶ ἀπὸ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἑπτὰ ἑπτὰ, ἀρσενικὸν καὶ θηλυκόν· διὰ νὰ διατηρήσῃς τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον ὅλης τῆς γῆς.

4 Διότι ἀκόμη ἑπτὰ ἡμέραι, καὶ ἔπειτα ἐγὼ θέλω κάμει βροχὴν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν σαράντα ἡμέρας καὶ σαράντα νύκτας· καὶ θέλω ἐξαλείφει ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς ὅλον ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ὑπάρχει, καὶ τὸ ὅποιον ἐγὼ ἔκαμα.

5 Καὶ ἔκαμεν ὁ Νῶε ὅλα ὅσα τὸν ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος.

6 Ἦτον δὲ ὁ Νῶε ἑξακοσίων ἐτῶν, ὅτε ἔγινεν ὁ κατακλυσμὸς τῶν ὑδάτων ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

7 Ἐμβῆκε δὲ ὁ Νῶε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτὸν, εἰς τὴν κιβωτὸν, ἐξ αἰτίας τῶν ὑδάτων τοῦ κατακλυσμοῦ.

8 Καὶ ἀπὸ τὰ κτήνη τὰ καθαρὰ, καὶ ἀπὸ τὰ κτήνη τὰ μὴ καθαρὰ, καὶ ἀπὸ τὰ πετεινὰ, καὶ ἀπὸ ὅλον ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔρπει ἐπάνω εἰς τὴν γῆν,

9 Δύο δύο ἦλθαν πρὸς τὸν Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν, ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν, καθὼς παρήγγειλεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Νῶε.

10 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, τὰ ὕδατα τοῦ κατακλυσμοῦ ἦλθαν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

11 Εἰς τὸν ἑξακοσιοστὸν χρόνον τῆς ζωῆς τοῦ Νῶε, εἰς τὸν δεῦτερον μῆνα, εἰς τὴν δεκάτην ἐβδόμην ἡμέραν τοῦ μηνός, εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐσχίσθησαν ὅλαι αἱ πηγαὶ τῆς μεγάλης ἀβύσσου, καὶ οἱ καταρράκται τῶν οὐρανῶν ἠνοιχθησαν.

12 Καὶ ἦτον ἡ βροχὴ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν σαράντα ἡμέρας καὶ σαράντα νύκτας.

13 Κατὰ ταύτην τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐμβῆκεν ὁ Νῶε, καὶ ὁ Σὴμ, καὶ ὁ Χάμ, καὶ ὁ Ἰάφεθ, οἱ υἱοὶ τοῦ Νῶε, καὶ ἡ γυνὴ τοῦ Νῶε, καὶ αἱ τρεῖς γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ ὁμοῦ μετ' αὐτοὺς εἰς τὴν κιβωτόν·

14 Αὐτοὶ καὶ πάντα τὰ θηρία κατὰ τὸ εἶδος τῶν, καὶ πάντα τὰ κτήνη κατὰ τὸ εἶδος τῶν, καὶ πάντα τὰ ἔρπετά, τὰ ὅποια ἔρπου ἐπάνω εἰς τὴν γῆν κατὰ τὸ εἶδος τῶν, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ κατὰ τὸ εἶδος τῶν, καὶ πᾶν πτερωτὸν ὅποιουδήποτε εἶδους.

15 Καὶ ἦλθαν πρὸς τὸν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, δύο δύο ἀπὸ πᾶσαν σάρκα, ἡ ὅποια ἔχει εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆς πνεῦμα ζωῆς.

16 Καὶ τὰ ἐμβαίνοντα, ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν ἀπὸ πᾶσαν σάρκα, ἐμβῆκαν, καθὼς παρήγγειλεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεός· καὶ ἔκλεισεν ὁ Κύριος τὴν κιβωτὸν ἐπάνω του.

17 Καὶ ἔγινεν ὁ κατακλυσμὸς σαράντα ἡμέρας ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐπλήθυναν

τὰ ὕδατα, καὶ ἐσῆκωσαν τὴν κιβωτὸν, καὶ ὑψώθη ὑπεράνω τῆς γῆς.

18 Καὶ ἐπλήθυναν τὰ ὕδατα, καὶ ἠυξήθησαν σφόδρα ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ ἡ κιβωτὸς ἐφέρετο ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὑδάτων.

19 Καὶ τὰ ὕδατα ὑπερεπλήθυναν σφόδρα ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐσκεπάσθησαν ὅλα τὰ ὑψηλότερα ὄρη, τὰ ὅποια ἦσαν ὑποκάτω εἰς ὅλον τὸν οὐρανόν.

20 Δεκαπέντε πήχεις ὑπεράνω ὑψώθησαν τὰ ὕδατα, καὶ ἐσκεπάσθησαν τὰ ὄρη.

21 Καὶ ἀπέθανε πᾶσα σὰρξ, ἡ ὅποια ἐκινεῖτο ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ τῶν πετεινῶν, καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ τῶν θηρίων, καὶ πάντων τῶν ἔρπετῶν, τὰ ὅποια ἔρπου ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ πᾶς ἄνθρωπος.

22 Καὶ ἐκ πάντων τῶν εὐρισκομένων ἐπάνω εἰς τὴν ξηρὰν, ὅλα ὅσα εἶχαν πνοὴν ζωῆς εἰς τοὺς μυκτῆρας τῶν, ἀπέθαναν.

23 Καὶ ἐξαλείφθη πᾶν ζῶν, τὸ ὅποιον ἦτον ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον ἕως τὸ θηρίον, ἕως εἰς τὸ ἔρπετον, καὶ ἕως εἰς τὸ πετεινὸν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξωλοθρεύθησαν ἀπὸ τὴν γῆν· ἔμενε δὲ μόνον ὁ Νῶε, καὶ ὅσα ἦσαν μετ' αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτόν.

24 Καὶ ἐπεκράτησαν τὰ ὕδατα ἐπάνω εἰς τὴν γῆν ἑκατὸν πενήντα ἡμέρας.

Κεφ. η'.

ΚΑΙ ἐνθυμήθη ὁ Θεὸς τὸν Νῶε, καὶ πᾶν ζῶον, καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὰ ὅποια ἦσαν μετ' αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ ὁ Θεὸς ἔκαμεν ἄνεμος ἐπάνωθεν τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕδατα ὠλιγόστευσαν.

2 Καὶ ἐκλείσθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔκρατήθη ἡ βροχὴ ἀπὸ τοὺς οὐρανοῦς.

3 Καὶ ἐσύροντο τὰ ὕδατα ἀπὸ τὴν γῆν κατὰ συνέχειαν· καὶ ὠλιγόστευσαν τὰ ὕδατα ὕστερον ἀπὸ τὰς ἑκατὸν πενήντα ἡμέρας.

4 Καὶ ἐκάθησεν ἡ κιβωτὸς τὴν δεκάτην ἐβδόμην τοῦ ἐβδόμου μηνός ἐπάνω εἰς τὰ ὄρη Ἀραράτ.

5 Τὰ δὲ ὕδατα ὠλιγόστευαν κατὰ συνέχειαν ἕως εἰς τὸν δέκατον μῆνα· εἰς δὲ τὴν πρώτην τοῦ δεκάτου μηνός ἐφάνησαν αἱ κορυφαὶ τῶν ὀρέων.

6 Καὶ μετὰ σαράντα ἡμέρας ἠνοιξεν ὁ Νῶε τὴν θυρίδα τῆς κιβωτοῦ, τὴν ὁποίαν εἶχε κάμει.

7 Καὶ ἐξαπέστειλε τὸν κόρακα, ὅστις

ἐξεληθὼν ἐπήγαινε καὶ ἤρχετο, ἕωσού ἐξήρανθησαν τὰ ὕδατα ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

8 Καὶ ἔστειλε τὴν περιστερὰν κατόπιν του, διὰ νὰ ἰδῇ, ἂν ὠλιγόστευσαν τὰ ὕδατα ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

9 Καὶ μὴ εὐρίσκουσα ἡ περιστερὰ ἀνὰ πανσιν τῶν ποδῶν της, ἐπέστρεψε πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτὸν, διότι τὰ ὕδατα ἦσαν ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον ὅλης τῆς γῆς. Καὶ ὁ Νῶε ἤπλωσε τὴν χειρὰ του, καὶ ἐπίασεν αὐτὴν, καὶ ἔμβασεν αὐτὴν πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν κιβωτόν.

10 Καὶ ἀνέμεινεν ἀκόμη ἄλλας ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστερὰν ἀπὸ τὴν κιβωτόν.

11 Καὶ ἐπέστρεψεν εἰς αὐτὸν ἡ περιστερὰ πρὸς τὸ ἐσπέρας, καὶ ἰδοὺ, ἦτον εἰς τὸ στόμα αὐτῆς φύλλον ἐλαίας, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀποσπάσει· καὶ ἐγνώρισεν ὁ Νῶε ὅτι ὠλιγόστευσαν τὰ ὕδατα ἐπάνω ἀπὸ τὴν γῆν.

12 Καὶ ἀνέμεινεν ἀκόμη ἄλλας ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ἐξαπέστειλε τὴν περιστερὰν, καὶ δὲν ἐπέστρεψε πλέον εἰς αὐτόν.

13 Κατὰ δὲ τὸ ἑξακοσιοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ζωῆς τοῦ Νῶε, τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ πρώτου μηνός, ἐξέλιπαν τὰ ὕδατα ἀπὸ τὴν γῆν, καὶ ἔκβαλεν ὁ Νῶε τὴν στέγην τῆς κιβωτοῦ, καὶ ἶδε, καὶ ἰδοὺ, ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ πρόσωπον τῆς γῆς.

14 Καὶ εἰς τὴν εἰκοστὴν ἐβδόμην ἡμέραν τοῦ δευτέρου μηνός ἐξηράνθη ἡ γῆ.

15 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Νῶε, λέγων,

16 Ἔκβα ἀπὸ τὴν κιβωτόν, σὺ, καὶ ἡ γυνή σου, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου ὁμοῦ μὲ σέ.

17 Ὅλα τὰ ζῶα τὰ ὁποῖα εἶναι μετὰ σοῦ, ἀπὸ πᾶσαν σάρκα, καὶ πετεινὰ, καὶ τετράποδα, καὶ πᾶν ἔρπετόν τὸ ὁποῖον ἔρπει ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ἔκβαλε αὐτὰ μαζὺ σου, διὰ νὰ πολυπλασιασθῶσιν εἰς τὴν γῆν, καὶ νὰ αὐξηθῶσι, καὶ νὰ πληθυνθῶσιν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

18 Ἐξῆλθε δὲ ὁ Νῶε, καὶ οἱ υἱοί αὐτοῦ, καὶ ἡ γυνή αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μὲ αὐτόν.

19 Πάντα τὰ θηρία, πάντα τὰ ἔρπετά, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ, πᾶν ὅ,τι κινεῖται ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, κατὰ τὰ εἶδη αὐτῶν, ἐκβῆκαν ἀπὸ τὴν κιβωτόν.

20 Καὶ ἐκοδόμησεν ὁ Νῶε θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον· καὶ ἐπῆρεν ἀπὸ πᾶν κτήνος καθαρὸν, καὶ ἀπὸ πᾶν πετεινὸν καθαρὸν,

καὶ ἐπρόσφερεν ὀλοκαυτώματα ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον.

21 Καὶ ὡσφράνθη ὁ Κύριος ὁσμὴν εὐωδίας· καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὴν καρδίαν του, Δὲν θέλω καταρασθῇ πλέον τὴν γῆν ἐξ αἰτίας τοῦ ἀνθρώπου· διότι ὁ λογισμὸς τῆς καρδίας τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κακὸς ἀπὸ τὴν νηπιότητά του· οὐδὲ θέλω κτυπήσει πλέον πάντα τὰ ζῶντα, καθὼς ἔκαμα.

22 Ἀλλ' ἐν ὅσῳ μένει ἡ γῆ, σπορὰ καὶ θερισμὸς, καὶ κρύος καὶ καυσις, καὶ καλοκαίριον καὶ χειμὼν, καὶ ἡμέρα καὶ νύξ δὲν θέλουν παύσει.

ΚΕΦ. 9'.

ΚΑΙ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν Νῶε, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ γεμίσετε τὴν γῆν.

2 Καὶ ὁ φόβος σας, καὶ ὁ τρόμος σας, ἂς κυριεύῃ ὅλα τὰ ζῶα τῆς γῆς, καὶ ὅλα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πᾶν ὅ,τι κινεῖται ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ὅλα τὰ ὀφάρια τῆς θαλάσσης· αὐτὰ ἐδόθησαν εἰς τὰς χεῖράς σας.

3 Πᾶν κινούμενον, τὸ ὁποῖον ζῇ, θέλει εἶσθαι εἰς σᾶς πρὸς τροφήν· ὡς τὸ χλωρόν χόρτον σᾶς ἔδωκα ὅλα ταῦτα.

4 Κρέας ὅμως μὲ τὴν ζωὴν του, ἥτις εἶναι τὸ αἷμα αὐτοῦ, δὲν θέλετε φάγει.

5 Καὶ ἐξ ἅπαντος τὸ αἷμά σας, τὸ αἷμα τῆς ζωῆς σας, θέλω ἐκζητήσῃ· ἀπὸ τὴν χεῖρα παντὸς θηρίου θέλω τὸ ἐκζητήσῃ, καὶ ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ ἀνθρώπου· ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ ἀδελφοῦ παντὸς ἀνθρώπου θέλω ἐκζητήσῃ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου.

6 Ὅστις χύνει αἷμα ἀνθρώπου, ἀπὸ ἀνθρώπου θέλει χυθῇ τὸ αἷμα αὐτοῦ· διότι κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον.

7 Σεῖς δὲ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, πολυπλασιάξεσθε ἀφθόνως ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ πληθύνεσθε εἰς αὐτήν.

8 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Νῶε, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ μὲ αὐτόν, λέγων,

9 Ἐγὼ, ἰδοὺ, ἐγὼ συσταίνω τὴν διαθήκην μου μὲ σᾶς, καὶ μὲ τὸ σπέρμα σας ὕστερον ἀπὸ σᾶς.

10 Καὶ μὲ πᾶν ἔμφυχον ζῶον, τὸ ὁποῖον εἶναι μὲ σᾶς, ἀπὸ τὰ πετεινὰ, ἀπὸ τὰ κτήνη, καὶ ἀπὸ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς, τὰ ὁποῖα εἶναι μὲ σᾶς· ἀπὸ πάντα τὰ ἐξεληθόντα ἐκ τῆς κιβωτοῦ, ἕως εἰς πᾶν θηρίον τῆς γῆς.

11 Καὶ ἐγὼ συσταίνω τὴν διαθήκην μου με̐ σᾶς· οὐδὲ θέλει πλέον ἐξολοθρευθῇ πᾶσα σὰρξ ἀπὸ ὕδατα κατακλυσμοῦ· οὐδὲ θέλει εἶσθαι πλέον κατακλυσμὸς διὰ νὰ φθείρῃ τὴν γῆν.

12 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Τοῦτο εἶναι τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν ἐγὼ κάμνω μεταξὺ ἐμοῦ καὶ ἐσᾶς, καὶ παντὸς ἐμφύχου ζώου, τὸ ὁποῖον εἶναι με̐ σᾶς, εἰς γενεὰς αἰώνιους·

13 Θέτω τὸ τόξον μου εἰς τὴν νεφέλην, καὶ θέλει εἶσθαι εἰς σημεῖον διαθήκης μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς.

14 Καὶ ὅταν πυκνόνω τὰ νέφη ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλει φανῇ τὸ τόξον εἰς τὴν νεφέλην·

15 Καὶ θέλω ἐνθυμηθῇ τὴν διαθήκην μου, ἡ ὁποία εἶναι μεταξὺ εἰς ἐμὲ καὶ εἰς σᾶς, καὶ εἰς πᾶν ἔμφυχον ζῶον ὁποιασδήποτε σαρκὸς· καὶ τὰ ὕδατα δὲν θέλουν εἶσθαι πλέον εἰς κατακλυσμὸν διὰ νὰ ἐξαλείψωσι πᾶσαν σάρκα.

16 Καὶ τὸ τόξον θέλει εἶσθαι εἰς τὴν νεφέλην· καὶ θέλω βλέπει αὐτὸ διὰ νὰ ἐνθυμῶμαι τὴν παντοτεινὴν διαθήκην μεταξὺ Θεοῦ καὶ παντὸς ἐμφύχου ζώου ὁποιασδήποτε σαρκὸς, ἡ ὁποία εἶναι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

17 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Νῶε, Τοῦτο εἶναι τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν ἐσύστησα μεταξὺ ἐμοῦ καὶ πάσης σαρκὸς, ἡ ὁποία εἶναι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

18 Ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Νῶε, οἱ ἐξεληθόντες ἀπὸ τὴν κιβωτὸν, Σὴμ, καὶ Χάμ, καὶ ὁ Ἰάφεθ. Ὁ δὲ Χάμ ἦτον πατὴρ τοῦ Χαναάν.

19 Οἱ τρεῖς οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Νῶε, καὶ ἐκ τούτων ἐκατοικίσθη ὅλη ἡ γῆ.

20 Καὶ ὁ Νῶε ἤρchiσε νὰ ᾔῃαι γεωργὸς, καὶ ἐφύτευεν ἀμπελῶνα·

21 Καὶ ἔπιεν ἀπὸ τὸν οἶνον, καὶ ἐμέθυσε, καὶ ἐγυμνώθη μέσα εἰς τὴν σκηνὴν του.

22 Καὶ ἶδεν ὁ Χάμ, ὁ πατὴρ τοῦ Χαναάν, τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς του, καὶ ἀνήγγειλε τοῦτο εἰς τοὺς δύο ἀδελφούς του ἔξω.

23 Καὶ ἐπῆρεν ὁ Σὴμ καὶ ὁ Ἰάφεθ ἐνδυμα, καὶ ἔβαλαν αὐτὸ ἐπάνω εἰς τὰ δύο τῶν νῶτα· καὶ ἐπεριπάτησαν ὀπισθόνωτα, καὶ ἐσκέπασαν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς τῶν· καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἦσαν γυρισμένα ὀπίσω, καὶ δὲν ἶδαν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς τῶν.

24 Ἐξύπνησε δὲ ὁ Νῶε ἀπὸ τὸν οἶνον του, καὶ ἔμαθεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔκαμεν εἰς αὐτὸν ὁ νεώτερος αὐτοῦ υἱός.

25 Καὶ εἶπεν, Ἐπικατάρατος νὰ ᾔῃαι ὁ Χαναάν· δούλος τῶν δούλων θέλει εἶσθαι εἰς τοὺς ἀδελφούς του.

26 Καὶ εἶπεν, Εὐλογημένος ᾗς ᾔῃαι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Σὴμ· καὶ ὁ Χαναάν θέλει εἶσθαι δούλος εἰς αὐτόν.

27 Ὁ Θεὸς θέλει πλατύνει τὸν Ἰάφεθ, καὶ θέλει κατοικήσει εἰς τὰς σκηνὰς τοῦ Σὴμ· ὁ δὲ Χαναάν θέλει εἶσθαι δούλος εἰς αὐτόν.

28 Καὶ ἔζησεν ὁ Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τριακοσίους πενήντα χρόνους.

29 Καὶ ἔγιναν ὅλαι αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε ἔννεακόσιοι πενήντα χρόνοι, καὶ ἀπέθανε.

ΚΕΦ. Ι'.

ΚΑΙ αὗται εἶναι αἱ γενεαλογίαι τῶν υἱῶν τοῦ Νῶε, Σὴμ, Χάμ, καὶ Ἰάφεθ· καὶ ἐγεννήθησαν εἰς αὐτοὺς υἱοὶ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν.

2 Οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰάφεθ ἦσαν Γομέρ, καὶ Μαγῶγ, καὶ Μαδαῖ, καὶ Ἰανὰν, καὶ Θουβάλ, καὶ Μεσεχ, καὶ Θεϊράς.

3 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Γομέρ, Ἀσχενάζ, καὶ Ῥιφάθ, καὶ Θογαρμά.

4 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰανὰν, Ἐλισσά, καὶ Θαρσεῖς, Κιτίμ, καὶ Δοδανίμ.

5 Οὗτοι ἐμοιράσθησαν τὰς νήσους τῶν ἐθνῶν εἰς τοὺς τόπους τῶν· καθεὶς κατὰ τὴν γλῶσσάν του, κατὰ τὰς φυλάς τῶν, καὶ κατὰ τὰ ἔθνη τῶν.

6 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Χάμ, Χοὺς, καὶ Μιζραῖμ, καὶ Φοῦθ, καὶ Χαναάν.

7 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Χοὺς, Σεβὰ, καὶ Αὐίλὰ, καὶ Σαβθὰ, καὶ Ῥαγχμὰ, καὶ Σαβθεκά· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥαγχμὰ, Σεβὰ, καὶ Δεδάν.

8 Καὶ ὁ Χοὺς ἐγέννησε τὸν Νεβρώδ. Οὗτος ἤρchiσε νὰ ᾔῃαι δυνατὸς εἰς τὴν γῆν.

9 Αὐτὸς ἐστάθη δυνατὸς κυνηγὸς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· διὰ τοῦτο λέγεται, Ὡς Νεβρώδ δυνατὸς κυνηγὸς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

10 Καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐστάθη Βαβυλῶν, καὶ Ἐρέχ, καὶ Ἀχὰδ, καὶ Χαλνὲ, εἰς τὴν γῆν Σενναάρ.

11 Ἀπὸ τὴν γῆν ἐκείνην ἐκβῆκεν ὁ Ἀσσοὺρ, καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Νινευή, καὶ τὴν πόλιν Ῥεχωβὼθ, καὶ τὴν Χαλάχ,

12 Καὶ τὴν Ρεσὲν μεταξὺ τῆς Νινευὴ καὶ τῆς Χαλάχ· αὕτη δὲ εἶναι πόλις μεγάλη.

13 Καὶ ὁ Μιζραὶμ ἐγέννησε τοὺς Λου-
δεῖμ, καὶ τοὺς Ἀναμείμ, καὶ τοὺς Δεχα-
βεῖμ, καὶ τοὺς Ναφθουχείμ,

14 Καὶ τοὺς Πατροусεῖμ, καὶ τοὺς Χασ-
λουχείμ, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐκβῆκαν οἱ
Φυλιστεῖμ, καὶ τοὺς Χαφθορεῖμ.

15 Καὶ ὁ Χαναὰν ἐγέννησε τὸν Σιδῶνα,
πρωτότοκόν του υἱόν, καὶ τὸν Χετταῖον,

16 Καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον, καὶ τὸν Ἀμορ-
ραῖον, καὶ τὸν Γεργεσαῖον,

17 Καὶ τὸν Ἐυαῖον, καὶ τὸν Ἀρουκαῖον,
καὶ τὸν Ἀσενναῖον,

18 Καὶ τὸν Ἀρβάδιον, καὶ τὸν Σεμαραῖον,
καὶ τὸν Ἀμαθαῖον· καὶ μετὰ τοῦτο διεσπάρ-
θησαν αἱ φυλαὶ τῶν Χαναναίων.

19 Καὶ ἦσαν τὰ ὅρια τῶν Χαναναίων
ἀπὸ τὴν Σιδῶνα, καθὼς πηγαίνει τις εἰς
Γέραρα, ἕως εἰς Γαζά, καὶ καθὼς πη-
γαίνει τις εἰς Σόδομα καὶ Γομόρραν, καὶ
Ἀδμὰ, καὶ Σεβωῖμ, ἕως εἰς Λασά.

20 Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Χάμ, κατὰ τὰς
φυλάς αὐτῶν, κατὰ τὰς γλώσσας αὐτῶν,
εἰς τοὺς τόπους των, καὶ εἰς τὰ ἔθνη των.

21 Καὶ εἰς τὸν Σὴμ, τὸν πατέρα ὅλων
τῶν υἱῶν τοῦ Ἐβερ, τὸν ἀδελφὸν Ἰάφεθ
τοῦ μεγαλητέρου, ἐγεννήθησαν καὶ εἰς
αὐτὸν υἱοί.

22 Υἱοὶ δὲ τοῦ Σὴμ ἦσαν ὁ Ἐλὰμ, καὶ ὁ
Ἀσσοῦρ, καὶ ὁ Ἀρφαξὰδ, καὶ ὁ Δοῦδ, καὶ
ὁ Ἀράμ.

23 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀράμ, Οὗζ, καὶ Οὐλ,
καὶ Γεθέρ, καὶ Μάσχ.

24 Καὶ ὁ Ἀρφαξὰδ ἐγέννησε τὸν Σαλὰ,
καὶ ὁ Σαλὰ ἐγέννησε τὸν Ἐβερ.

25 Καὶ εἰς τὸν Ἐβερ ἐγεννήθησαν δύο
υἱοί· τὸ ὄνομα τοῦ ἑνὸς ἦτον Φαλέγ· διότι
εἰς τὰς ἡμέρας αὐτοῦ διεμερίσθη ἡ γῆ· καὶ
τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἦτον Ἰοκτάν.

26 Καὶ ὁ Ἰοκτάν ἐγέννησε τὸν Ἐλμωδὰδ,
καὶ τὸν Σιαλέφ, καὶ τὸν Ἀσαρμαβεθ, καὶ
τὸν Ἰαράχ,

27 Καὶ τὸν Ἀδοράμ, καὶ τὸν Οὐζάλ, καὶ
τὸν Δικλά,

28 Καὶ τὸν Ὀβάλ, καὶ τὸν Ἀβιμαήλ, καὶ
τὸν Σεβά,

29 Καὶ τὸν Ὀφεῖρ, καὶ τὸν Ἐυῖλὰ, καὶ
τὸν Ἰωβάβ· ὅλοι οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰοκ-
τάν.

30 Καὶ ἡ κατοικία αὐτῶν ἦτον ἀπὸ Μεσά,
καθὼς πηγαίνει τις εἰς Σεφαρά, ὅρος τῆς
Ἀνατολῆς.

31 Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Σὴμ, κατὰ τὰς
φυλάς αὐτῶν, κατὰ τὰς γλώσσας αὐτῶν,

εἰς τοὺς τόπους των, κατὰ τὰ ἔθνη αὐτῶν.

32 Αὗται εἶναι αἱ φυλαὶ τῶν υἱῶν τοῦ Νῶε,
κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς τὰ ἔθνη των·
καὶ ἐκ τούτων διεσπάρθησαν τὰ ἔθνη εἰς
τὴν γῆν μετὰ τὸν κατακλυσμόν.

ΚΕΦ. ΙΑ'.

ΚΑΙ ἦτον ὅλη ἡ γῆ μιᾶς γλώσσης, καὶ μιᾶς
φωνῆς.

2 Καὶ ὅτε αὐτοὶ ἐκίνησαν ἀπὸ τὴν ἀνατο-
λὴν, ἤϋραν πεδιάδα εἰς τὴν γῆν Σενναάρ·
καὶ ἐκατοίκησαν ἐκεῖ.

3 Καὶ εἶπεν ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον, Δεῦτε ἄς
κάμωμεν πλίνθους, καὶ ἄς ψήσωμεν αὐτάς
μετὰ τὸ πῦρ. Καὶ ἐχρησίμευσεν εἰς αὐτοὺς ἡ
πλίνθος ἀντὶ πέτρας, καὶ ἡ ἄσφαλτος ἐχρη-
σίμευσεν εἰς αὐτοὺς ἀντὶ πηλοῦ.

4 Καὶ εἶπαν, Δεῦτε ἄς οἰκοδομήσωμεν εἰς
τὸν ἑαυτὸν μας πόλιν, καὶ πύργον, τοῦ ὁποίου
ἡ κορυφή νὰ φθάσῃ ἕως εἰς τοὺς οὐρανοὺς· καὶ
ἄς ἀποκτήσωμεν εἰς τὸν ἑαυτὸν μας ὄνομα,
μήπως διασπαρθῶμεν ἐπάνω εἰς τὸ πρόσ-
ωπον ὅλης τῆς γῆς.

5 Καὶ κατέβη ὁ Κύριος διὰ νὰ ἴδῃ τὴν
πόλιν καὶ τὸν πύργον, τὸν ὁποῖον ᾠκοδό-
μησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

6 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Ἰδοὺ, οὗτοι εἶναι εἰς
λαὸς, καὶ ὅλοι ἔχουν μίαν γλῶσσαν, καὶ
ἤρχισαν νὰ κάμνωσι τοῦτο· καὶ τώρα δὲν
θέλει ἐμποδισθῇ εἰς αὐτοὺς ὅλον ἐκεῖνο, τὸ
ὁποῖον ἐσκόπευσαν νὰ κάμωσι.

7 Δεῦτε λοιπὸν, ἄς καταβῶμεν, καὶ ἄς
συνχύσωμεν ἐκεῖ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, διὰ
νὰ μὴν ἐννοῇ ἕκαστος τὴν γλῶσσαν τοῦ
πλησίον αὐτοῦ.

8 Οὕτω διεσκόρπισεν αὐτοὺς ὁ Κύριος
ἐκεῖθεν ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον ὅλης τῆς
γῆς· καὶ ἔπαυσαν νὰ οἰκοδομῶσι τὴν πόλιν.

9 Διὰ τοῦτο ᾠνομάσθη τὸ ὄνομα αὐτῆς
Βαβέλ· διότι ἐκεῖ ἐσύγχυσεν ὁ Κύριος τὴν
γλῶσσαν ὅλης τῆς γῆς· καὶ ἐκεῖθεν διε-
σκόρπισεν αὐτοὺς ὁ Κύριος ἐπάνω εἰς τὸ
πρόσωπον ὅλης τῆς γῆς.

10 Αὕτη εἶναι ἡ γενεαλογία τοῦ Σὴμ· ὁ
Σὴμ ἦτον ἡλικίας ἑκατὸν χρόνων, ὅτε ἐγέν-
νησε τὸν Ἀρφαξὰδ, δύο χρόνους μετὰ τὸν
κατακλυσμόν.

11 Καὶ ἔζησεν ὁ Σὴμ ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν
Ἀρφαξὰδ πεντακοσίους χρόνους, καὶ ἐγέν-
νησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

12 Καὶ ὁ Ἀρφαξὰδ ἔζησε τριάντα πέντε
χρόνους, καὶ ἐγέννησε τὸν Σαλά.

13 Καὶ ἔζησεν ὁ Ἀρφαξὰδ ἀφοῦ ἐγέννησε

τὸν Σαλὰ τετρακοσίους τρεῖς χρόνους, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

14 Καὶ ὁ Σαλὰ ἔζησε τριάντα χρόνους, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἑβερ.

15 Καὶ ἔζησεν ὁ Σαλὰ ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Ἑβερ τετρακοσίους τρεῖς χρόνους, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

16 Καὶ ἔζησεν ὁ Ἑβερ τριάντα τέσσαρας χρόνους, καὶ ἐγέννησε τὸν Φαλέγ.

17 Καὶ ἔζησεν ὁ Ἑβερ ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Φαλέγ τριακοσίους τριάντα χρόνους, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

18 Καὶ ἔζησεν ὁ Φαλέγ τριάντα χρόνους, καὶ ἐγέννησε τὸν Ῥαγαῦ.

19 Καὶ ἔζησεν ὁ Φαλέγ ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Ῥαγαῦ διακοσίους ἑννέα χρόνους, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

20 Καὶ ἔζησεν ὁ Ῥαγαῦ τριάντα δύο χρόνους, καὶ ἐγέννησε τὸν Σερούχ.

21 Καὶ ἔζησεν ὁ Ῥαγαῦ ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Σερούχ διακοσίους ἑπτὰ χρόνους, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

22 Καὶ ἔζησεν ὁ Σερούχ τριάντα χρόνους, καὶ ἐγέννησε τὸν Ναχώρ.

23 Καὶ ἔζησεν ὁ Σερούχ ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Ναχώρ διακοσίους χρόνους, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

24 Καὶ ἔζησεν ὁ Ναχώρ εἰκοσιεννέα χρόνους, καὶ ἐγέννησε τὸν Θάρρα.

25 Καὶ ἔζησεν ὁ Ναχώρ ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Θάρρα ἑκατὸν δεκαεννέα χρόνους, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

26 Καὶ ἔζησεν ὁ Θάρρα ἑβδομήντα χρόνους, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἀβραμ, τὸν Ναχώρ, καὶ τὸν Ἀρράν.

27 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ γενεαλογία τοῦ Θάρρα· ὁ Θάρρα ἐγέννησε τὸν Ἀβραμ, τὸν Ναχώρ, καὶ τὸν Ἀρράν· καὶ ὁ Ἀρράν ἐγέννησε τὸν Λῶτ.

28 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Ἀρράν ἔμπροσθεν Θάρρα τοῦ πατρὸς του εἰς τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του, εἰς τὴν Οὐρ τῶν Χαλδαίων.

29 Καὶ ἔλαβαν ὁ Ἀβραμ καὶ ὁ Ναχώρ εἰς ἑαυτοὺς γυναῖκας· τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς τοῦ Ἀβραμ ἦτον Σάρα· καὶ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς τοῦ Ναχώρ, Μελχὰ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀρράν, πατρὸς Μελχὰ, καὶ πατρὸς Ἰεσχά.

30 Ἡ δὲ Σάρα ἦτον στείρα, καὶ δὲν εἶχε τέκνον.

31 Καὶ ἐπῆρεν ὁ Θάρρα Ἀβραμ τὸν υἱόν του, καὶ τὸν Λῶτ, υἱὸν τοῦ Ἀρράν, ἕγγονον ἑαυτοῦ, καὶ τὴν Σάραν τὴν ἑαυτοῦ νύμφην,

γυναῖκα Ἀβραμ τοῦ υἱοῦ του· καὶ ἐκβῆκαν αὐτοὶ ἀπὸ τὴν Οὐρ τῶν Χαλδαίων, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν γῆν Χαναάν· καὶ ἦλθαν ἕως εἰς Χαρράν, καὶ ἐκατοίκησαν ἐκεῖ.

32 Καὶ ἔγιναν αἱ ἡμέραι τοῦ Θάρρα διακόσιοι πέντε χρόνοι· καὶ ἀπέθανεν ὁ Θάρρα εἰς Χαρράν.

ΚΕΦ. ΙΒ'.

Ὁ ΔΕ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Ἀβραμ, Ἐκβα ἀπὸ τὴν γῆν σου, καὶ ἀπὸ τὴν συγγενειάν σου, καὶ ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου, καὶ ὑπάγε εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν θέλω σὲ δεῖξει.

2 Καὶ θέλω σὲ κάμει εἰς ἔθνος μέγα· καὶ θέλω σὲ εὐλογήσει, καὶ θέλω μεγαλύνει τὸ ὄνομά σου· καὶ θέλεις εἶσθαι εἰς εὐλογίαν.

3 Καὶ θέλω εὐλογήσει τοὺς εὐλογοῦντάς σε, καὶ τοὺς καταρωμένους σε θέλω καταρασθῆ· καὶ θέλουν εὐλογηθῆ εἰς σὲ ὅλαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς.

4 Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ Ἀβραμ, καθὼς εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος· καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὸν ὑπῆγε καὶ ὁ Λῶτ· ὁ δὲ Ἀβραμ ἦτον ἑβδομήντα πέντε χρόνων ἡλικίας, ὅτε ἀνεχώρησεν ἀπὸ Χαρράν.

5 Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἀβραμ Σάραν τὴν γυναῖκά του, καὶ Λῶτ τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ του, καὶ ὅλα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, τὰ ὁποῖα εἶχαν συνάξει, καὶ τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους εἶχαν ἀποκτήσει εἰς Χαρράν, καὶ ἐκβῆκαν διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν γῆν Χαναάν· καὶ ἦλθαν εἰς τὴν γῆν Χαναάν.

6 Καὶ διεπέρασεν ὁ Ἀβραμ τὴν γῆν ἐκείνην ἕως εἰς τὴν τοποθεσίαν Συχέμ, ἕως εἰς τὴν δρυὶν Μορέχ· οἱ δὲ Χαναναῖοι τότε ἐκατοικούσαν εἰς τὴν γῆν ταύτην.

7 Καὶ ἐφάνη ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἀβραμ, καὶ εἶπεν, Εἰς τὸ σπέρμα σου θέλω δώσει τὴν γῆν ταύτην. Καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον, ὁ ὁποῖος ἐφάνη εἰς αὐτόν.

8 Καὶ ἐκεῖθεν διέβη πρὸς τὸ ὄρος, τὸ κατὰ ἀνατολὰς τῆς Βαιθήλ, καὶ ἔστησε τὴν σκηνὴν του, ἔχων τὴν Βαιθήλ πρὸς δυσμὰς, καὶ τὴν Ἀγγαὶ πρὸς ἀνατολὰς· καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον, καὶ ἐπεκαλέσθη τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

9 Καὶ ἐπροχώρησεν ὁ Ἀβραμ, περιπατῶν καὶ πηγαίνων πρὸς τὴν μεσημβρίαν.

10 Συνέβη δὲ πείνα εἰς τὸν τόπον· καὶ κατέβη ὁ Ἀβραμ εἰς τὴν Αἴγυπτον διὰ νὰ παροικήσῃ ἐκεῖ· διότι ἡ πείνα ἦτον βαρεῖα εἰς τὸν τόπον.

11 Καὶ ὅτε ἐπλησίαζε νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον, εἶπεν εἰς τὴν Σάραν τὴν γυναῖκά του, Ἰδοὺ, τώρα γνωρίζω ὅτι σὺ εἶσαι γυνὴ ὠραιοπρόσωπος.

12 Θέλει συμβῇ λοιπὸν, ὅτι βλέποντές σε οἱ Αἰγύπτιοι θέλουν εἰπεῖν, Γυνὴ τοῦ εἶναι αὐτῇ· καὶ θέλουν φονεύσει ἐμέ, εἰς σέ δὲ θέλουν φυλάξει τὴν ζωὴν.

13 Εἶπε λοιπὸν, ὅτι σὺ εἶσαι ἀδελφή μου, διὰ νὰ εὕρω καλὸν ἐξ αἰτίας σου· καὶ οὕτω θέλει φυλαχθῇ ἡ ζωὴ μου διὰ σέ.

14 Καὶ ὅτε ἐμβῆκεν ὁ Ἀβραμ εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἶδαν οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γυναῖκα ὅτι ἦτον ὠραία σφόδρα.

15 Καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ Φαραὼ ἶδαν αὐτήν, καὶ τὴν ἐπαίνεσαν εἰς τὸν Φαραῶ· καὶ ἐπάρθη ἡ γυνὴ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαραῶ.

16 Τὸν δὲ Ἀβραμ μετεχειρίσθησαν καλῶς δι' αὐτήν· εἶχε δὲ πρόβατα, καὶ βόας, καὶ ὄνους, καὶ δούλους, καὶ δούλας, καὶ ὄνους θηλυκάς, καὶ καμήλους.

17 Καὶ ἐπλήγωσεν ὁ Θεὸς τὸν Φαραῶ πληγὰς μεγάλας, καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐξ αἰτίας Σάρας τῆς γυναικὸς τοῦ Ἀβραμ.

18 Ἐκραξε δὲ ὁ Φαραῶ τὸν Ἀβραμ, καὶ εἶπε, Τί εἶναι τοῦτο, τὸ ὅποιον ἔκαμες εἰς ἐμέ; διατί δὲν μ' ἐφάνερωσες ὅτι αὕτη εἶναι γυνὴ σου;

19 Διατί εἶπες, Ἀδελφή μου εἶναι αὕτη; ὅθεν ἐγὼ τὴν ἐπῆρα διὰ γυναῖκά μου· καὶ τώρα, ἰδοὺ ἡ γυνὴ σου· πάρε αὐτήν, καὶ ὑπάγε.

20 Καὶ διώρισεν ὁ Φαραῶ ἀνθρώπους εἰς αὐτόν· καὶ ἐσυμπρόπεμψαν αὐτόν, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ὅλα ὅσα εἶχε.

ΚΕΦ. ιγ'.

ΚΑΙ ἀνέβη ὁ Ἀβραμ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, αὐτὸς, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ὁ Λῶτ μὲ αὐτόν, πρὸς τὴν μεσημβρίαν.

2 Καὶ ὁ Ἀβραμ ἦτον πλούσιος σφόδρα εἰς κτήνη, εἰς ἀργύριον, καὶ εἰς χρυσίον.

3 Καὶ ὑπῆγε ταξιδεύων ἀπὸ τὴν μεσημβρίαν ἕως Βαιθλ, ἕως εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦτον ἡ σκηνὴ αὐτοῦ πρότερον, μεταξὺ Βαιθλ καὶ Ἀγγαί,

4 Εἰς τὸν τόπον τοῦ θυσιαστηρίου, τὸ ὅποιον εἶχε κάμει ἐκεῖ κατ' ἀρχάς· καὶ ἐπεκαλέσθη ἐκεῖ ὁ Ἀβραμ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

5 Καὶ ὁ Λῶτ ἀκόμη, ὅστις συνεπορεύετο μὲ τὸν Ἀβραμ, εἶχε πρόβατα, καὶ βόας, καὶ σκηνάς.

6 Καὶ δὲν τοὺς ἐχωροῦσεν ὁ τόπος, νὰ

κατοικῶσιν ὁμοῦ· διότι ἦσαν τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν πολλὰ, ὥστε δὲν ἤμποροῦσαν νὰ κατοικῶσιν ὁμοῦ.

7 Καὶ συνέβη φιλονεικία μεταξὺ τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Ἀβραμ, καὶ τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Λῶτ· οἱ δὲ Χαναναῖοι καὶ οἱ Φερεζαῖοι ἐκατοικοῦσαν τότε εἰς τὸν τόπον.

8 Εἶπε δὲ ὁ Ἀβραμ εἰς τὸν Λῶτ, Ἄς μὴν ἦναι, παρακαλῶ, φιλονεικία μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ μεταξὺ τῶν ποιμένων μου καὶ τῶν ποιμένων σου· διότι εἴμεθα ἀδελφοί.

9 Ὁ τόπος ὅλος δὲν εἶναι ἔμπροσθέν σου; Χωρίσου λοιπὸν ἀπὸ ἐμέ· ἐὰν σὺ ὑπάγῃς εἰς τὰ ἀριστερά, ἐγὼ θέλω ὑπάγει εἰς τὰ δεξιὰ· καὶ ἐὰν σὺ εἰς τὰ δεξιὰ, ἐγὼ εἰς τὰ ἀριστερά.

10 Καὶ ὁ Λῶτ ἐσήκωσε τοὺς ὀφθαλμούς του, καὶ ἶδεν ὅλην τὴν πεδιάδα τοῦ Ἰορδάνου, ἡ ὁποία, πρὸ τοῦ νὰ ἐξολοθρεύσῃ ὁ Κύριος τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορρα, ἐποτίζετο καθ' ὅλα τὰ μέρη ἕως νὰ ὑπάγῃ τις εἰς Σηγῶρ, ὡς παράδεισος τοῦ Κυρίου, ὡς ἡ γῆ τῆς Αἰγύπτου.

11 Καὶ ἔκλεξε δι' ἑαυτὸν ὁ Λῶτ ὅλην τὴν πεδιάδα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ὑπῆγεν ὁ Λῶτ πρὸς ἀνατολάς· καὶ ἐχωρίσθησαν ὁ εἰς ἀπὸ τὸν ἄλλον.

12 Ὁ Ἀβραμ ἐκατοίκησεν εἰς τὴν γῆν Χαναάν· καὶ ὁ Λῶτ ἐκατοίκησε μεταξὺ τῶν πόλεων τῆς πεδιάδος, καὶ ἔσταινε τὰς σκηνάς του ἕως εἰς τὰ Σόδομα.

13 Οἱ δὲ ἄνθρωποι τῶν Σοδόμων ἦσαν κακοὶ, καὶ εἰς ἄκρον ἁμαρτωλοὶ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

14 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Ἀβραμ, ἀφοῦ ἐχωρίσθη ὁ Λῶτ ἀπὸ αὐτόν, Σήκωσε τώρα τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ θεώρησε ἀπὸ τὸν τόπον εἰς τὸν ὅποιον σὺ εὕρισκεσαι, πρὸς ἄρκτον, καὶ μεσημβρίαν, καὶ ἀνατολὴν, καὶ δύσιν.

15 Διότι ὅλην τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν σὺ βλέπεις, εἰς σέ θέλω δώσει αὐτήν, καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου διαπάντα.

16 Καὶ θέλω καταστήσει τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς γῆς· ὥστε ἐὰν δύναται τις νὰ ἀριθμήσῃ τὴν ἄμμον τῆς γῆς, θέλει ἀριθμηθῇ καὶ τὸ σπέρμα σου.

17 Σήκω, περιπάτησε τὸν τόπον κατὰ μῆκος αὐτοῦ, καὶ κατὰ πλάτος αὐτοῦ· διότι εἰς σέ θέλω δώσει αὐτόν.

18 Καὶ ἐσήκωσε τὴν σκηνὴν του ὁ Ἀβραμ, καὶ ἦλθε καὶ ἐκατοίκησε πλησίον

εἰς τὰς δρυς τῆς Μамβρῆ, ἣ ὁποία εἶναι εἰς Χεβρών· καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον.

ΚΕΦ. ΙΔ'.

ΚΑΙ εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἀμαρφάλ βασιλέως Σενναάρ, τοῦ Ἀριώχ βασιλέως Ἑλλάσάρ, τοῦ Χοδολλογόμορ βασιλέως Ἑλάμ, καὶ τοῦ Θαργάλ βασιλέως ἔθνων,

2 Ἐκαμαν αὐτοὶ πόλεμον μετὰ τὸν Βερά βασιλέα Σοδόμων, καὶ μετὰ τὸν Βαρσά βασιλέα Γομόρρας, καὶ μετὰ τὸν Σενναάρ βασιλέα Ἀδαμὰ, καὶ μετὰ τὸν Συμοβὸρ βασιλέα Σεβωεὶμ, καὶ μετὰ τὸν βασιλέα τῆς Βαλὰ· αὕτη εἶναι ἡ Σηγώρ.

3 Ὅλοι οὗτοι ἠνώθησαν ὁμοῦ εἰς τὴν κοιλάδα Σιδδὶμ, ἣτις εἶναι ἡ ἄλμυρὰ θάλασσα.

4 Δώδεκα χρόνους ἦσαν ὑπόδουλοι εἰς τὸν Χοδολλογόμορ· εἰς δὲ τὸν δέκατον τρίτον ἀπεστάτησαν.

5 Καὶ εἰς τὸν δέκατον τέταρτον χρόνον ἦλθεν ὁ Χοδολλογόμορ, καὶ οἱ βασιλεῖς, οἱ ὅποιοι ἦσαν μετὰ αὐτὸν, καὶ ἐκτύπησαν τοὺς Ῥαφαεὶμ εἰς τὴν Ἀσταρῶθ-Καρναίμ, καὶ τοὺς Ζουζίν εἰς τὴν Ἀμ, καὶ τοὺς Ἑμμαίους εἰς τὴν Σαυῆ-Κιριαθαίμ.

6 Καὶ τοὺς Χορραίους εἰς τὸ ὄρος αὐτῶν Σηεὶρ, ἕως εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Φαράν, ἣτις εἶναι εἰς τὴν ἔρημον.

7 Ἐπέστρεψαν δὲ, καὶ ἦλθαν εἰς τὴν Ἐν-Μισπάτ, ἣτις εἶναι ἡ Κάδης· καὶ ἐκτύπησαν ὅλον τὸν τόπον τοῦ Ἀμαλήκ, καὶ τοὺς Ἀμορραίους τοὺς κατοικοῦντας εἰς Ἀσασσὸν-Θαμάρ.

8 Ἐκβῆκε δὲ ὁ βασιλεὺς τῶν Σοδόμων, καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Γομόρρας, καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀδαμὰ, καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν Σεβωεὶμ, καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαλὰ, ἣ ὁποία εἶναι ἡ Σηγώρ· καὶ συνεκρότησαν μάχην μετὰ αὐτοὺς εἰς τὴν κοιλάδα Σιδδὶμ,

9 Τούτεστι μετὰ τὸν Χοδολλογόμορ βασιλέα Ἑλάμ, καὶ τὸν Θαργάλ βασιλέα ἔθνων, καὶ τὸν Ἀμαρφάλ βασιλέα Σενναάρ, καὶ τὸν Ἀριώχ βασιλέα Ἑλλάσάρ· τέσσαρες βασιλεῖς μετὰ πέντε.

10 Ἡ δὲ κοιλὰς Σιδδὶμ ἦτον πλήρης ἀπὸ φρέατα ἀσφάλτου· ἔφυγαν δὲ οἱ βασιλεῖς τῶν Σοδόμων καὶ τῆς Γομόρρας, καὶ ἔπесαν ἐκεῖ· οἱ δὲ ἐναπολειφθέντες ἔφυγαν εἰς τὸ ὄρος.

11 Καὶ ἐπῆραν ὅλα τὰ πλούτη τῶν Σοδόμων καὶ τῆς Γομόρρας, καὶ ὅλας αὐτῶν τὰς

ζωοτροφίας, καὶ ἐμίσειυσαν.

12 Ἐπῆραν δὲ καὶ τὸν Λῶτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀβραμ, καὶ ὅλα τὰ πλούτη αὐτοῦ, καὶ ἀνεχώρησαν· ἑκατοικοῦσε δὲ ὁ Λῶτ εἰς τὰ Σόδομα.

13 Ὑπῆγε δὲ τις ἀπὸ τοὺς διασωθέντας, καὶ ἀνήγγειλε τοῦτο εἰς τὸν Ἀβραμ τὸν Ἑβραῖον, ὁ ὁποῖος ἑκατοικοῦσεν εἰς τὰς δρυς Μамβρῆ τοῦ Ἀμορραίου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἑσχὼλ, καὶ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀνέρ, οἱ ὅποιοι ἦσαν σύμμαχοι τοῦ Ἀβραμ.

14 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἀβραμ ὅτι ἠχμαλώτισθη ὁ ἀδελφός του, ἐφώπλισε τριακοσίους δεκαοκτὼ ἀπὸ τοὺς δούλους του, τοὺς γεννηθέντας εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Δάν.

15 Καὶ διαιρέσας τοὺς ἀνθρώπους του, ὥρμησε κατ' αὐτῶν τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ δούλοι αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἐκτύπησε, καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβάρ, ἣ ὁποία εἶναι κατὰ τὰ ἄριστερά τῆς Δαμασκοῦ.

16 Καὶ ἔφερεν ὀπίσω ὅλα τὰ πλούτη, καὶ προσέτι ἔφερεν ὀπίσω Λῶτ τὸν ἀδελφόν του, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, ἔτι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν.

17 Ἐκβῆκε δὲ ὁ βασιλεὺς τῶν Σοδόμων εἰς συναπάντησιν αὐτοῦ, ἀφ' οὗ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τοῦ Χοδολλογόμορ, καὶ τῶν βασιλέων οἱ ὅποιοι ἦσαν μετὰ αὐτὸν, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαυῆ, ἣ ὁποία εἶναι ἡ βασιλικὴ κοιλὰς.

18 Καὶ ὁ Μελχισεδέκ βασιλεὺς τῆς Σαλήμ, ἔφερεν ἄρτον καὶ οἶνον· ἦτον δὲ αὐτὸς ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου.

19 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν, Εὐλογημένος νὰ ᾖ ὁ Ἀβραμ ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν ὑψιστον, ὅστις κυριεύει τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν·

20 Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὑψιστος, ὅστις παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου εἰς τὰς χεῖράς σου. Καὶ ὁ Ἀβραμ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν δέκατον ἀπὸ ὅλα.

21 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Σοδόμων εἰς τὸν Ἀβραμ, Δός με τοὺς ἀνθρώπους, πάρε δὲ τὰ πλούτη διὰ τὸν ἑαυτόν σου.

22 Εἶπε δὲ ὁ Ἀβραμ εἰς τὸν βασιλέα τῶν Σοδόμων, Ἐγὼ ὕψωσα τὴν χεῖρά μου εἰς τὸν Κύριον, τὸν Θεὸν τὸν ὑψιστον, ὅστις κυριεύει τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,

23 Νὰ μὴ λάβω τίποτε ἀπὸ ὅλον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς σέ, ἀπὸ τὸ νῆμα ἕως εἰς τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος, διὰ νὰ μὴ εἴπῃς, Ἐγὼ ἐπλούτισα τὸν Ἀβραμ·

24 Ἐκτὸς μόνον ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἔφρα-
γαν οἱ νέοι, καὶ τοῦ μεριδίου τῶν ἀνθρώπων,
οἱ ὅποιοι ἦλθαν με' ἐμέ, τοῦ Ἀνὲρ δηλαδὴ,
Ἐσχῶλ, καὶ Μαμβρῇ· οὗτοι ἄς λάβωσι τὸ
μέρος των.

ΚΕΦ. ιε'.

ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα τὰ πράγματα ἔγινε λόγος
Κυρίου πρὸς τὸν Ἀβραμ εἰς ὄραμα, λέγων,
Μὴ φοβοῦ, Ἀβραμ· ἐγὼ εἰμαι ὁ ὑπερασπισ-
τὴς σου· ὁ μισθός σου θέλει εἶσθαι πολὺς
σφόδρα.

2 Καὶ ὁ Ἀβραμ εἶπε, Δέσποτα Κύριε,
τί θέλεις δώσει εἰς ἐμέ, ἐνῶ ἐγὼ ὑπάγω
ἀτεκνος, ὁ δὲ κληρονόμος τῆς οἰκίας μου
εἶναι οὗτος ὁ ἐκ Δαμασκοῦ Ἐλιέζερ;

3 Εἶπεν ἀκόμη ὁ Ἀβραμ, Ἰδοὺ, σὺ δὲν
ἔδωκες εἰς ἐμέ σπέρμα· καὶ ἰδοὺ, ὁ γεν-
νηθεὶς εἰς τὴν οἰκίαν μου θέλει με' κλη-
ρονομήσει.

4 Καὶ ἰδοὺ, λόγος Κυρίου ἔγινε πρὸς
αὐτὸν, λέγων, Δὲν θέλει σὲ κληρονομήσει
οὗτος· ἀλλ' ἐκεῖνος ὅστις θέλει ἐκβῆ ἀπὸ
τὰ σπλάγχνα σου, αὐτὸς θέλει σὲ κληρο-
νομήσει.

5 Καὶ ἔφερεν αὐτὸν ἔξω, καὶ εἶπε, Ἀνά-
βλεψε τώρα εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ μέτρησε
τὰ ἄστρα, ἔὰν δύνασαι νὰ μετρήσῃς αὐτά·
καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Οὕτω θέλει εἶσθαι τὸ
σπέρμα σου.

6 Καὶ ἐπίστευσεν ὁ Ἀβραμ εἰς τὸν Κύριον·
καὶ τοῦτο ἐλογίσθη εἰς αὐτὸν διὰ δι-
καιουσίνην.

7 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Ἐγὼ εἰμαι ὁ Κύριος,
ὅστις σὲ ἐκβαλα ἔξω ἀπὸ τὴν Οὐρ τῶν
Χαλδαίων, διὰ νὰ σὲ δώσω τὴν γῆν ταύτην
εἰς κληρονομίαν.

8 Καὶ αὐτὸς εἶπε, Δέσποτα Κύριε, πῶς νὰ
γνωρίσω ὅτι θέλω κληρονομήσει αὐτήν;

9 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς αὐτὸν, Πάρε δι'
ἐμέ δάμαλιν τριῶν χρόνων, καὶ αἶγα τριῶν
χρόνων, καὶ κριάριον τριῶν χρόνων, καὶ
τρυγόνα, καὶ περιστερὰν.

10 Καὶ ἐπῆρεν ὅλα ταῦτα, καὶ ἔσχισεν
αὐτὰ εἰς τὸ μέσον, καὶ ἔθεσεν ἕκαστον
τμήμα ἀπέναντι τοῦ ὁμοίου του· τὰ πετεινὰ
ὅμως δὲν ἔσχισε.

11 Κατέβησαν δὲ ὄρνεα ἐπάνω εἰς τὰ
πτώματα, καὶ ὁ Ἀβραμ ἐδίωξεν αὐτά.

12 Πρὸς δὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἐπέπεσε
βαθὺς ὕπνος εἰς τὸν Ἀβραμ· καὶ ἰδοὺ, φόβος
σκοτεινὸς καὶ μέγας ἐπέπεσεν εἰς αὐτόν.

13 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Ἀβραμ,
Ἐξευρε βεβαίως ὅτι τὸ σπέρμα σου θέλει
(14)

εἶσθαι ξένον εἰς γῆν, ὅχι ἰδικήν του, καὶ
θέλουν ὑποδουλώσει αὐτούς· καὶ θέλουν
καταθλίβει αὐτούς, τετρακοσίους χρόνους.

14 Τὸ ἔθνος ὅμως, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουν
ὑποδουλωθῆ, ἐγὼ θέλω κρίνει αὐτό· καὶ
μετὰ ταῦτα θέλουν ἐκβῆ με' μεγάλα πλούτη.

15 Σὺ δὲ θέλεις ὑπάγει ἐν εἰρήνῃ πρὸς
τοὺς πατέρας σου, καὶ θέλεις ταφῇ με'
καλὸν γῆρας.

16 Καὶ εἰς τὴν τετάρτην γενεάν, θέλουν
ἐπιστρέφει ἐδῶ· διότι ἕως τώρα δὲν ἔφθα-
σεν εἰς τὸ ἄκρον ἡ ἀνομία τῶν Ἀμορραίων.

17 Ὅτε δὲ ὁ ἥλιος ἔδυσεν, ἔγινε πυκνὸν
σκότος· καὶ ἰδοὺ, κάμιнос καπνίζουσα, καὶ
λαμπὰς πυρὸς ἥτις διεπέρασε μετὰ τῶν
διχοτομημάτων τούτων.

18 Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἔκαμε διαθήκην
ὁ Κύριος με' τὸν Ἀβραμ, λέγων, Εἰς τὸ
σπέρμα σου ἔδωκα τὴν γῆν ταύτην, ἀπὸ
τὸν ποταμὸν τῆς Αἰγύπτου ἕως τὸν πο-
ταμὸν τὸν μέγαν, τὸν Εὐφράτην πο-
ταμόν·

19 Τοὺς Κεναίους, καὶ τοὺς Κενεζαίους,
καὶ τοὺς Κεδμεναίους,

20 Καὶ τοὺς Χετταίους, καὶ τοὺς Φερε-
ζαίους, καὶ τοὺς Ῥαφαεῖμ,

21 Καὶ τοὺς Ἀμορραίους, καὶ τοὺς Χα-
ναναίους, καὶ τοὺς Γεργεσαίους, καὶ τοὺς
Ἰεβουσαίους.

ΚΕΦ. ις'.

Ἡ ΔΕ Σάρα, ἡ γυνὴ τοῦ Ἀβραμ, δὲν ἐτεκ-
νοποιούσεν εἰς αὐτόν· εἶχε δὲ δούλην Αἰγυπ-
τίαν, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα ἦτον Ἀγαρ.

2 Καὶ εἶπεν ἡ Σάρα εἰς τὸν Ἀβραμ, Ἰδοὺ,
ὁ Κύριος με' ἔκαμε στεῖραν· ἔμβα λοιπὸν
πρὸς τὴν δούλην μου, ἵσως λάβω τέκνον
ἀπὸ αὐτῆς. Ὑπήκουσε δὲ ὁ Ἀβραμ εἰς
τὸν λόγον τῆς Σάρας.

3 Καὶ ἡ Σάρα, ἡ γυνὴ τοῦ Ἀβραμ, ἔλαβε
τὴν Ἀγαρ τὴν Αἰγυπτίαν, τὴν δούλην της,
ἀφοῦ ὁ Ἀβραμ εἶχε κατοικήσει δέκα χρό-
νους εἰς τὴν γῆν τῆς Χαναάν, καὶ ἔδωκεν
αὐτήν εἰς τὸν ἄνδρα της Ἀβραμ, διὰ νὰ
ᾖ γυνὴ αὐτοῦ.

4 Καὶ αὐτὸς ἐμβῆκε πρὸς τὴν Ἀγαρ, καὶ
ἐκείνη συνέλαβε· καὶ ὅτε ἶδεν, ὅτι συνέλα-
βεν, ἡ κυρία αὐτῆς κατεφρονεῖτο ἔμπροσ-
θεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς.

5 Καὶ ἡ Σάρα εἶπεν εἰς τὸν Ἀβραμ, Ἡ
ἀδικία μου ἄς ᾖ ἐπάνω σου· ἐγὼ ἔδωκα
τὴν δούλην μου εἰς τὰς ἀγκάλας σου· καὶ
ἀφοῦ ἶδεν, ὅτι συνέλαβεν, ἐγὼ κατεφρονήθην

ἐμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς· ἃς κρίνη.
ὁ Κύριος μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

6 Ὁ δὲ Ἀβραμ εἶπεν εἰς τὴν Σάραν,
Ἰδοὺ, ἡ δούλη σου εἶναι εἰς τὰς χεῖράς σου·
κάμε εἰς αὐτὴν ὥπως εἶναι ἀρεστὸν εἰς τοὺς
ὀφθαλμούς σου. Καὶ ἡ Σάρα μετεχειρίσθη
αὐτὴν κακῶς, καὶ αὐτὴ ἔφυγεν ἀπ' ἐμ-
προσθεν αὐτῆς.

7 Ἡρε δὲ αὐτὴν ἄγγελος Κυρίου πλησίον
εἰς πηγὴν ὕδατος, εἰς τὴν ἔρημον, πλησίον
τῆς πηγῆς, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸν δρόμον τοῦ
Σούρ.

8 Καὶ εἶπεν, Ἀγαρ, δούλη τῆς Σάρας,
πόθεν ἔρχεσαι; καὶ ποῦ ὑπάγεις; Καὶ
ἐκείνη εἶπεν, Ἐγὼ φεύγω ἀπὸ τοῦ πρόσωπον
Σάρας τῆς κυρίας μου.

9 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὴν ὁ Ἄγγελος τοῦ
Κυρίου, Ἐπίστρεψε εἰς τὴν κυρίαν σου, καὶ
ταπεινώσου ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῆς.

10 Καὶ ὁ Ἄγγελος τοῦ Κυρίου εἶπεν εἰς
αὐτὴν, Θέλω πληθύνει σφόδρα τὸ σπέρμα
σου, ὥστε νὰ μὴ μετρήται διὰ τὸ πλῆθος.

11 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὴν ὁ Ἄγγελος τοῦ
Κυρίου, Ἰδοὺ, σὺ εἶσαι ἐγγαστρωμένη, καὶ
θέλεις γεννήσει υἱόν, καὶ θέλεις καλέσει
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσμαήλ· διότι εἰσήκουσεν
ὁ Κύριος τὴν θλίψιν σου.

12 Καὶ αὐτὸς θέλει εἶσθαι ἄνθρωπος
ἄγριος· ἡ χεὶρ αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐναντίον
πάντων, καὶ ἡ χεὶρ πάντων ἐναντίον αὐτοῦ·
καὶ αὐτὸς θέλει κατοικήσει κατὰ πρόσωπον
πάντων τῶν ἑαυτοῦ ἀδελφῶν.

13 Καὶ αὐτὴ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ Κυ-
ρίου τοῦ λαλοῦντος πρὸς αὐτὴν, Σὺ Θεός,
ὅστις με ἶδες· διότι εἶπεν, Ἰδα καὶ ἐγὼ
ἐνταῦθα ἐκείνον ὅστις με ἶδε;

14 Διὰ τοῦτο ὠνομάσθη τὸ φρέαρ ἐκεῖνο,
Φρέαρ τοῦ ζῶντος, καὶ ἰδόντος με· ἰδοὺ,
αὐτὸ εἶναι μεταξὺ Κάδης καὶ Βαράδ.

15 Καὶ ἐγέννησεν ἡ Ἀγαρ υἱὸν εἰς τὸν
Ἀβραμ· καὶ ὁ Ἀβραμ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
τοῦ υἱοῦ του, τὸν ὁποῖον ἐγέννησεν ἡ Ἀγαρ,
Ἰσμαήλ.

16 Καὶ ὁ Ἀβραμ ἦτον ἡλικίας ὀγδοῇντα
ἕξ χρόνων, ὅτε ἡ Ἀγαρ ἐγέννησε τὸν Ἰσμαήλ
εἰς τὸν Ἀβραμ.

ΚΕΦ. ΙΖ'.

ΚΑΙ ὅτε ἦτον ὁ Ἀβραμ ἐννεῇντα ἐννέα
χρόνων ἡλικίας, ἐφάνη ὁ Κύριος εἰς τὸν
Ἀβραμ, καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Ἐγὼ εἰμαι ὁ
Παντοδύναμος Θεός· περιπάτει ἐμπροσθέν
μου, καὶ ἔσο τέλειος.

2 Καὶ ἐγὼ θέλω συστήσει τὴν διαθήκην
μου ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ· καὶ θέλω
σὲ ὑπερπληθύνει σφόδρα.

3 Καὶ ἔπεσεν ὁ Ἀβραμ κατὰ πρόσωπον
καὶ ἐλάλησεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεός, λέγων,

4 Ἐγὼ, ἰδοὺ, ἡ διαθήκη μου εἶναι με σέ·
καὶ θέλεις γίνεαι πατὴρ πλήθους ἐθνῶν.

5 Καὶ δὲν θέλει καλεῖσθαι πλέον τὸ
ὄνομά σου Ἀβραμ, ἀλλὰ τὸ ὄνομά σου
θέλει εἶσθαι Ἀβραάμ· διότι πατέρα πλή-
θους ἐθνῶν σὲ κατέστησα.

6 Καὶ θέλω σὲ ὑπεραυξήσει σφόδρα, καὶ
θέλω σὲ καταστήσει εἰς ἔθνη, καὶ βασι-
λεῖς ἀπὸ σέ θέλουν ἐκβῆ.

7 Καὶ θέλω συστήσει τὴν διαθήκην μου
ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ τοῦ σπέρματός
σου ὕστερον ἀπὸ σέ εἰς τὰς γενεάς αὐτῶν,
διὰ τὸ ἦναι αἰώνιος διαθήκη, ὥστε ἐγὼ νὰ
ἦμαι Θεός σου, καὶ τοῦ σπέρματός σου
ὕστερον ἀπὸ σέ.

8 Καὶ θέλω δώσει εἰς σέ, καὶ εἰς τὸ
σπέρμα σου ὕστερον ἀπὸ σέ, τὸν τόπον
ὅπου κατοικεῖς ὡς ξένος, ὅλον τὸν τόπον τῆς
Χαναὰν, εἰς παντοτεινὴν κτῆσιν· καὶ ἐγὼ
θέλω εἶσθαι εἰς αὐτοὺς Θεός.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός εἰς τὸν Ἀβραάμ, Σὺ
λοιπὸν θέλεις φυλάξει τὴν διαθήκην μου,
σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου ὕστερον ἀπὸ σέ εἰς
τὰς γενεάς των.

10 Αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη μου, τὴν ὁποίαν
θέλετε φυλάξει, ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ,
καὶ τοῦ σπέρματός σου ὕστερον ἀπὸ σέ·
Πᾶν ἀρσενικὸν θέλει περιτέμνεσθαι με-
ταξὺ σας.

11 Καὶ θέλετε περιτέμνει τὴν σάρκα τῆς
ἀκροβυστίας σας, καὶ θέλει εἶσθαι εἰς ση-
μεῖον τῆς διαθήκης μεταξὺ ἐμοῦ καὶ ἐσᾶς.

12 Καὶ υἱὸς ὀκτῶ ἡμερῶν θέλει περιτέμ-
νεσθαι μεταξύ σας, πᾶν ἀρσενικὸν εἰς τὰς
γενεάς σας, ὁ γεννημένος εἰς τὴν οἰκίαν, ἢ
ὁ ἀγορασμένος με χρήματα ἀπὸ ὁποιοδή-
ποτε ξένου, ὅστις δὲν εἶναι ἐκ τοῦ σπέρμα-
τός σου.

13 Θέλει ἐξ ἅπαντος περιτέμνεσθαι ὁ
γεννημένος εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ ὁ ἀγο-
ρασμένος με τὰ χρήματά σου· καὶ θέλει
εἶσθαι ἡ διαθήκη μου εἰς τὴν σάρκα σας εἰς
διαθήκην αἰώνιον.

14 Καὶ τὸ ἀπερίτμητον ἀρσενικὸν, τοῦ
ὁποίου δὲν ἤθελε περιτμηθῇ ἡ σὰρξ τῆς
ἀκροβυστίας του, ἡ ψυχὴ ἐκείνη θέλει
ἀποβληθῇ ἀπὸ τὴν μέσην τοῦ λαοῦ της·
διότι αὐτὸ παρέβη τὴν διαθήκην μου.

15 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀβραάμ, Ἡ γυνὴ σου Σάρα, δὲν θέλεις καλέσει πλέον τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάραν, ἀλλὰ Σάρρα θέλει εἶσθαι τὸ ὄνομά της.

16 Καὶ θέλω εὐλογῆσαι αὐτήν, καὶ θέλω ἀκόμη σὲ δώσει υἱὸν ἐξ αὐτῆς· καὶ θέλω εὐλογῆσαι αὐτήν, καὶ αὐτὴ θέλει γίνει μήτηρ ἐθνῶν· βασιλεῖς λαῶν θέλουν ἐκβῆ ἀπὸ αὐτῆς.

17 Καὶ ἔπεσεν ὁ Ἀβραάμ κατὰ πρόσωπον, καὶ ἐγέλασε, καὶ εἶπεν εἰς τὴν καρδίαν του, Εἰς ἄνθρωπον ἑκατονταετῇ θέλει γεννηθῆ υἱός; καὶ ἡ Σάρρα, γυνὴ ἐννενηντα χρόνων, θέλει γεννήσει;

18 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβραάμ εἰς τὸν Θεόν, Εἴθε ὁ Ἰσμαὴλ νὰ ζῇ ἐμπροσθέν σου!

19 Καὶ ὁ Θεὸς εἶπεν, Ἡ γυνὴ σου Σάρρα θέλει βέβαια σὲ γεννήσει υἱόν, καὶ θέλεις καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαάκ· καὶ θέλω συστήσει τὴν διαθήκην μου μὲ αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον, καὶ μὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ὕστερον ἀπὸ αὐτόν.

20 Περὶ δὲ τοῦ Ἰσμαὴλ σὲ εἰσήκουσα· Ἰδοὺ, ἐγὼ εὐλόγησα αὐτόν, καὶ θέλω αὐξήσει αὐτόν, καὶ θέλω τὸν ὑπερπληθύνει σφόδρα· ὡς δέκα ἄρχοντας θέλει γεννήσει, καὶ θέλω κάμει αὐτόν ἔθνος μέγα.

21 Τὴν δὲ διαθήκην μου θέλω συστήσει μὲ τὸν Ἰσαάκ, τὸν ὁποῖον θέλει σὲ γεννήσει ἡ Σάρρα τὸν ἐρχόμενον χρόνον, εἰς τὸν αὐτὸν τοῦτον καιρόν.

22 Ἐτελείωσε δὲ νὰ λαλῇ μὲ αὐτόν, καὶ ἀνέβη ὁ Θεὸς ἀπ' ἐμπροσθεν τοῦ Ἀβραάμ.

23 Ἐπῆρε δὲ ὁ Ἀβραάμ Ἰσμαὴλ τὸν υἱόν του, καὶ ὅλους τοὺς γεννημένους εἰς τὴν οἰκίαν του, καὶ ὅλους τοὺς ἀγορασμένους μὲ τὰ χρήματά του, ὅλα τὰ ἀρσενικά τῶν ἀνθρώπων τῆς οἰκίας τοῦ Ἀβραάμ, καὶ περιέτεμε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτῶν τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν, καθὼς ὁ Θεὸς εἶχεν εἰπεῖ εἰς αὐτόν.

24 Καὶ ὁ Ἀβραάμ ἦτον ἐννενηντα ἐννέα χρόνων ἡλικίας, ὅτε περιετμήθη τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας του.

25 Ἰσμαὴλ δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἦτον δεκατριῶν χρόνων ἡλικίας, ὅτε περιετμήθη τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας του.

26 Τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν περιετμήθη ὁ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

27 Καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τῆς οἰκίας του, οἱ γεννημένοι εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ οἱ ἀγορασμένοι μὲ χρήματα ἀπὸ ἀλλογενεῖς, περιετμήθησαν μὲ αὐτόν.

ΚΑΙ ἐφάνη εἰς αὐτόν ὁ Κύριος εἰς τὰς δρῦς τοῦ Μαμβρῆ, ἐνῶ ἐκάθητο εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς εἰς τὴν καῦσιν τῆς ἡμέρας.

2 Καὶ ἐσήκωσε τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ ἶδε· καὶ ἰδοὺ, τρεῖς ἄνδρες ἐστέκοντο πλησίον του· καὶ καθὼς ἶδεν αὐτοὺς, ἔδραμεν εἰς προϋπάντησιν αὐτῶν ἀπὸ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς, καὶ ἐπροσκύνησεν ἕως ἐδάφους·

3 Καὶ εἶπε, Κύριέ μου, ἐὰν εὗρῃκα χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου, μὴ παραδράμης, παρακαλῶ τὸν δοῦλόν σου·

4 Ἄς φέρωσι, παρακαλῶ, ὀλίγον νερόν, καὶ πλύνετε τοὺς πόδας σας, καὶ ἀναπαυθῆτε ὑποκάτω εἰς τὸ δένδρον.

5 Καὶ ἐγὼ θέλω φέρεи ὀλίγον ἄρτον, καὶ στηρίξετε τὴν καρδίαν σας· ἔπειτα θέλετε ἐξακολουθήσει τὸν δρόμον σας· ἐπειδὴ διὰ τοῦτο ἐπεράσετε ἀπὸ τὸν δοῦλόν σας. Καὶ αὐτοὶ εἶπαν, Κάμε οὕτω, καθὼς εἶπες.

6 Καὶ ἔτρεξε μὲ σπουδὴν ὁ Ἀβραάμ εἰς τὴν σκηνὴν πρὸς τὴν Σάρραν, καὶ εἶπε, Σπεῦσε, πάρε τρία μέτρα σειμδάλεως, ζύμωσε, καὶ κάμε στακτόψωμα.

7 Ὁ δὲ Ἀβραάμ ἔδραμεν εἰς τοὺς βόας, καὶ ἐπῆρε μοσχάριον τρυφερόν καὶ καλόν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὸν δοῦλον, καὶ αὐτὸς ἔσπευσε νὰ τὸ ἐτοιμάσῃ.

8 Καὶ ἔπειτα ἐπῆρε βούτυρον καὶ γάλα, καὶ τὸ μοσχάριον, τὸ ὁποῖον ὁ δοῦλος εἶχεν ἐτοιμάσει, καὶ ἔβαλεν αὐτὰ ἐμπροσθεν εἰς αὐτούς· αὐτὸς δὲ ἐστάθη πλησίον εἰς αὐτοὺς ὑποκάτω ἀπὸ τὸ δένδρον· καὶ αὐτοὶ ἔφαγαν.

9 Εἶπαν δὲ εἰς αὐτόν, Ποῦ εἶναι Σάρρα ἡ γυνὴ σου; Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, Ἰδοὺ, εἰς τὴν σκηνήν.

10 Καὶ εἶπεν ἐκεῖνος, Ἐξάπαντος θέλω ἐπιστρέφει εἰς σὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον καιρὸν τοῦ ἐρχομένου ἔτους· καὶ ἰδοὺ, ἡ γυνὴ σου Σάρρα θέλει ἔχει υἱόν. Ἡ δὲ Σάρρα ἤκουσεν εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς, ἡ ὁποία ἦτον ὀπισθεν αὐτοῦ.

11 Ὁ δὲ Ἀβραάμ καὶ ἡ Σάρρα ἦσαν γέροντες προβεβηκότες εἰς ἡλικίαν· καὶ εἰς τὴν Σάρραν εἶχαν παύσει τὰ συνήθεια τῶν γυναικῶν.

12 Ἐγέλασε δὲ ἡ Σάρρα καθ' ἑαυτήν, λέγουσα, Ἀφοῦ ἐγήρασα, θέλει ἐπιστρέφει εἰς ἐμὲ ἡ τρυφερότης; καὶ ἀκόμη ὁ κύριός μου εἶναι γέρον.

13 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἀβραάμ,

Διατί ἐγέλασεν ἡ Σάρρα, λέγουσα, Ἀφοῦ ἐγὼ ἐγήρασα, θέλω τῷ ὄντι γεννήσει;

14 Εἶναι τίποτε ἀδύνατον εἰς τὸν Κύριον; εἰς τὸν διωρισμένον καιρὸν θέλω ἐπιστρέψει πρὸς σέ, κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον καιρὸν τοῦ ἐρχομένου ἔτους, καὶ ἡ Σάρρα θέλει ἔχει υἱόν.

15 Τότε ἡ Σάρρα ἠρνήθη, λέγουσα, Δὲν ἐγέλασα· διότι ἐφοβήθη. Αὐτὸς δὲ εἶπεν, Ὅχι, ἀλλ' ἐγέλασες.

16 Σηκωθέντες δὲ ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες ἐκίνησαν πρὸς τὰ Σόδομα· καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἐπήγαινε μὲ αὐτοὺς διὰ νὰ τοὺς συμπροπέμψῃ.

17 Καὶ ὁ Κύριος εἶπε, Θέλω κρύψει ἐγὼ ἀπὸ τὸν Ἀβραὰμ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐγὼ κάμνω;

18 Ὁ δὲ Ἀβραὰμ θέλει βέβαια γίνει ἔθνος μέγα καὶ δυνατὸν· καὶ θέλουν εὐλογηθῇ εἰς αὐτὸν ὅλα τὰ ἔθνη τῆς γῆς·

19 Ἐπειδὴ τὸν γνωρίζω, ὅτι θέλει διατάξει εἰς τοὺς υἱούς του, καὶ εἰς τὸν οἶκόν του ὕστερον ἀπὸ αὐτὸν, νὰ φυλάττωσι τὸν δρόμον τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ κάμνωσι δίκαιοσύνην καὶ κρίσιν, ὥστε νὰ ἐπιφέρῃ ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἀβραὰμ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶπεν εἰς αὐτόν.

20 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, Ἡ βοή τῶν Σοδόμων καὶ τῆς Γομόρρας ἐπλήθυνε, καὶ ἡ ἁμαρτία αὐτῶν εἶναι πολλὰ βαρεῖα·

21 Θέλω λοιπὸν καταβῇ, καὶ θέλω ἰδεῖ εἰς ἔπραξαν ὁλοκλήρως κατὰ τὴν βοήν, ἡ ὁποία ἔφθασεν εἰς ἐμέ· καὶ ἂν ὅχι, θέλω τὸ γνωρίσει.

22 Καὶ ἀναχωρήσαντες ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες, ἐπήγαιναν πρὸς τὰ Σόδομα· ὁ δὲ Ἀβραὰμ ἔστεκεν ἀκόμη ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

23 Ἐπλησίασε δὲ ὁ Ἀβραὰμ, καὶ εἶπε, Μήπως θέλεις ἀπολέσει τὸν δίκαιον ὁμοῦ μὲ τὸν ἄσεβη;

24 Ἐὰν ἦναι πενήντα δίκαιοι εἰς τὴν πόλιν, θέλεις ἴσως τοὺς ἀπολέσει; καὶ δὲν ἤθελες συγχωρήσει τὸν τόπον διὰ τοὺς πενήντα δικαίους, οἱ ὅποιοι εἶναι μέσα εἰς αὐτόν;

25 Μὴ γένοιτο ποτὲ σὺ νὰ κάμῃς παρόμοιον πρᾶγμα, νὰ θανατώσῃς τὸν δίκαιον ὁμοῦ μὲ τὸν ἄσεβη, καὶ ὁ δίκαιος νὰ ἦναι καθὼς ὁ ἄσεβης· μὴ γένοιτο ποτὲ εἰς ἐσέ! Ὁ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν δὲν θέλει κάμει δικαιοσύνην;

26 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, Ἐὰν εὕρω εἰς τὰ Σόδομα πενήντα δικαίους μέσα εἰς τὴν πόλιν, θέλω συγχωρήσει ὅλον τὸν τόπον δι' αὐτούς.

27 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἀβραὰμ εἶπεν, Ἴδου τώρα ἐτόλμησα νὰ ὁμιλήσω εἰς τὸν Κύριον, ἐγὼ ὁ ὁποῖος εἶμαι γῆ καὶ σποδός·

28 Ἐὰν λείπωσι πέντε ἀπὸ τοὺς πενήντα δικαίους, θέλεις ἐξολοθρεύσει ὅλην τὴν πόλιν ἐξ αἰτίας τῶν πέντε; Καὶ ὁ Κύριος εἶπε, Δὲν θέλω τὴν ἐξολοθρεύσει, ἐὰν εὕρω ἐκεῖ σαράντα πέντε.

29 Καὶ ἐξηκολούθησεν ἔτι ὁ Ἀβραὰμ νὰ ὁμιλήσῃ εἰς αὐτόν, καὶ εἶπεν, Ἐὰν εὐρεθῶσιν ἐκεῖ σαράντα; Καὶ εἶπε, Δὲν θέλω τὴν ἐξολοθρεύσει διὰ χάριν τῶν σαράντα.

30 Καὶ ὁ Ἀβραὰμ εἶπε, Μὴ παροξυνθῇς, Κύριε, ἐὰν ἀκόμη λαλήσω· Ἐὰν εὐρεθῶσιν ἐκεῖ τριάντα; Καὶ εἶπε, Δὲν θέλω τὴν ἐξολοθρεύσει, ἐὰν εὕρω ἐκεῖ τριάντα.

31 Καὶ ὁ Ἀβραὰμ εἶπεν, Ἴδου τώρα ἐτόλμησα νὰ ὁμιλήσω εἰς τὸν Κύριον· Ἐὰν εὐρεθῶσιν ἐκεῖ εἴκοσι; Καὶ εἶπε, Δὲν θέλω τὴν ἐξολοθρεύσει διὰ χάριν τῶν εἴκοσι.

32 Καὶ ὁ Ἀβραὰμ εἶπε, Μὴ παροξυνθῇς, Κύριε, ἐὰν ὁμιλήσω ἀκόμη μίαν μόνην φοράν· Ἐὰν εὐρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα; Καὶ εἶπε, Δὲν θέλω τὴν ἐξολοθρεύσει διὰ χάριν τῶν δέκα.

33 Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ Κύριος, ἀφοῦ ἔπαυσε νὰ ὁμιλῇ εἰς τὸν Ἀβραὰμ· καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον του.

ΚΕΦ. ΙΘ'.

ἮΛΘΑΝ δὲ οἱ δύο Ἄγγελοι εἰς τὰ Σόδομα τὸ ἑσπέρας· καὶ ὁ Λὼτ ἐκάθητο εἰς τὴν πύλην τῶν Σοδόμων· καὶ καθὼς ἶδεν αὐτοὺς ὁ Λὼτ, ἐσηκώθη διὰ νὰ τοὺς προῦπαντήσῃ, καὶ ἐπροσκύνησε μὲ τὸ πρόσωπον ἕως τὴν γῆν·

2 Καὶ εἶπεν, Ἴδου, Κύριοί μου, ἔλθετε, παρακαλῶ, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δούλου σας, καὶ διανυκτερεύσετε, καὶ πλύνετε τοὺς πόδας σας, καὶ τὸ πρῶν ἀφοῦ σηκωθῆτε, θέλετε ὑπάγει εἰς τὸν δρόμον σας. Καὶ εἶπαν, Ὅχι, ἀλλὰ θέλομεν διανυκτερεύσει εἰς τὴν πλατεῖαν.

3 Αὐτὸς ὅμως τοὺς ἐβίασε πολὺ· καὶ αὐτοὶ ἐστράφησαν πρὸς αὐτόν καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὴν οἰκίαν του· καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτοὺς συμπόσιον, καὶ ἔψησεν ἄζυμα, καὶ ἔφαγαν.

4 Πρὸ τοῦ δὲ νὰ πλαγιάσωσιν, οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, οἱ ἄνδρες τῶν Σοδόμων, ἐπεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν, νεοὶ καὶ γέροντες, ὅλος ὁ λαὸς ἕως ἀπὸ τὰ ἄκρα τῆς πόλεως·

5 Καὶ ἐφώνησαν εἰς τὸν Λὼτ, καὶ ἔλεγον εἰς αὐτόν, Ποῦ εἶναι οἱ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι

ἦλθαν πρὸς σὲ ταύτην τὴν νύκτα; φέρε τους ἔξω εἰς ἡμᾶς, διὰ νὰ τοὺς γνωρίσωμεν.

6 Ἐκβῆκε δὲ ὁ Λὼτ ἔξω πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πρόθυρον, καὶ ἔκλεισε τὴν θύραν ὀπίσω του,

7 Καὶ εἶπε, Μὴ, ἀδελφοί μου, μὴ κάμετε τοῦτο τὸ κακόν.

8 Ἴδου τώρα ἐγὼ ἔχω δύο θυγατέρας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐγνώρισαν ἄνδρα· ἐγὼ τώρα θέλω σᾶς φέρεи αὐτὰς ἔξω, καὶ κάμετε εἰς αὐτάς, ὅπως σᾶς φαίνεται ἀρεστόν· μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας τούτους μὴ κάμετε τίποτε, ἐπειδὴ διὰ τοῦτο ἐμβῆκαν ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς στέγης μου.

9 Καὶ εἶπαν, Σύρσου ἀπ' ἐκεῖ. Καὶ πάλιν εἶπαν, Οὗτος ἦλθε διὰ νὰ παροικήσῃ· μήπως θέλει νὰ γίνῃ καὶ κριτὴς; τώρα θέλομεν κακοποιήσει περισσότερο σὲ παρὰ ἐκείνους. Καὶ ἐβιάζαν τὸν ἄνθρωπον τὸν Λὼτ καθ' ὑπερβολὴν, καὶ ἐπλησίασαν διὰ νὰ συντρίψωσι τὴν θύραν.

10 Καὶ οἱ ἄνδρες ἤπλωσαν τὰς χεῖρας, καὶ ἔσυραν μέσα τὸν Λὼτ πρὸς ἑαυτοὺς εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἔκλεισαν τὴν θύραν.

11 Τοὺς δὲ ἄνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας, ἐκτύπησαν με τυφλωσιν, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, ὥστε ἀπέκαμαν ζητοῦντες τὴν θύραν.

12 Καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες πρὸς τὸν Λὼτ, Ἐχεις ἐδῶ ἄλλον τινά; γαμβρὸν, ἢ υἱούς, ἢ θυγατέρας, ἢ ὅποιον ἄλλον ἔχεις εἰς τὴν πόλιν, ἐκβαλε αὐτοὺς ἀπὸ τὸν τόπον τοῦτον·

13 Διότι ἡμεῖς ἐξολοθρεύομεν τοῦτον τὸν τόπον, καθότι ἡ βοή τῆς ἀνομίας των ἔγινε μεγάλη ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· καὶ ὁ Κύριος μᾶς ἔστειλε διὰ νὰ ἀφανίσωμεν αὐτόν.

14 Ἐκβῆκε λοιπὸν ὁ Λὼτ, καὶ ὠμίλησεν εἰς τοὺς γαμβρούς του, οἱ ὁποῖοι ἐμελλαν νὰ λάβωσι τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Σηκωθῆτε, ἐκβῆτε ἀπὸ τὸν τόπον τοῦτον, διότι ὁ Κύριος ἐξολοθρεύει τὴν πόλιν. Ἀλλ' ἐφάνη εἰς τοὺς γαμβρούς του ὡς ἀστεϊζόμενος.

15 Καὶ ὅτε ἔγινεν αὐγὴ, ἐβιάζαν οἱ Ἀγγελοι τὸν Λὼτ, λέγοντες, Σήκω, λάβε τὴν γυναῖκα σου, καὶ τὰς δύο σου θυγατέρας, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται ἐδῶ, διὰ νὰ μὴ συναπολεσθῇς καὶ σὺ εἰς τὴν ἀνομίαν τῆς πόλεως.

16 Καὶ ἐπειδὴ ἀργοποροῦσεν, οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπίασαν τὴν χεῖρα, καὶ τὴν χεῖρα τῆς γυναικὸς του, καὶ τὰς χεῖρας τῶν δύο θυ-

(18)

γατέρων αὐτοῦ, ἐπειδὴ τὸν εὖσπλαγχνίσθη ὁ Κύριος, καὶ ἔκβαλαν αὐτὸν, καὶ τὸν ἔφεραν ἔξω τῆς πόλεως.

17 Καὶ ὅτε ἔκβαλαν αὐτοὺς ἔξω, ὁ Κύριος εἶπε, Τάχυνε διὰ τὴν ζωὴν σου μὴ κυττάξῃς ὀπίσω σου, καὶ μὴ σταθῇς καθ' ὅλην τὴν περίχωρον· σπεῦσε εἰς τὸ ὄρος, διὰ νὰ μὴ χαθῇς.

18 Καὶ εἶπεν ὁ Λὼτ πρὸς αὐτοὺς, Ὅχι, παρακαλῶ, Κύριε·

19 Ἴδου τώρα ὁ δοῦλός σου εὐρῆκε χάριν ἔμπροσθέν σου, καὶ ἐμεγάλυνες τὸ ἔλεός σου, τὸ ὁποῖον ἔκαμες πρὸς ἐμὲ, φυλάττων τὴν ζωὴν μου· ἀλλ' ἐγὼ δὲν θέλω δυνηθῆ νὰ καταφύγω εἰς τὸ ὄρος, μήπως μὲ προφθάσῃ τὸ κακόν, καὶ ἀποθάνω.

20 Ἴδου, παρακαλῶ, ἡ πόλις αὕτη εἶναι πλησίον διὰ νὰ καταφύγω ἐκεῖ· καὶ εἶναι μικρά· καὶ ἐκεῖ, παρακαλῶ, νὰ φυλαχθῶ· δὲν εἶναι μικρά; καὶ ἡ ζωὴ μου θέλει σωθῇ.

21 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς αὐτόν, Ἴδου, σὲ δέχομαι καὶ εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα, νὰ μὴ καταστρέψω τὴν πόλιν, περὶ τῆς ὁποίας ἐλάλησες.

22 Τάχυνε λοιπὸν, κατάφυγε ἐκεῖ· διότι δὲν θέλω ἐμπορέσει νὰ κάμω τίποτε, ἕως νὰ φθάσῃς ἐκεῖ· διὰ τοῦτο ὠνόμασε τὴν πόλιν ἐκείνην Σηγῶρ.

23 Ὁ ἥλιος εἶχεν ἀνατείλει ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ὅτε ὁ Λὼτ ἐμβῆκεν εἰς τὴν Σηγῶρ.

24 Καὶ ὁ Κύριος ἔβρεξεν ἐπάνω εἰς τὰ Σόδομα καὶ Γόμορρα θειάφιον καὶ πῦρ παρὰ Κυρίου ἀπὸ τὸν οὐρανόν·

25 Καὶ ἐξωλόθρευσεν τὰς πόλεις ταύτας, καὶ ὅλα τὰ περίχωρα, καὶ ὅλους τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων, καὶ τὰ φυτὰ τῆς γῆς.

26 Ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ ἐκύτταξεν ὀπίσω, καὶ ἔγινε στήλη ἁλατος.

27 Ὁ δὲ Ἀβραάμ ἐσηκώθη πολλὰ πρωΐ, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν τόπον, ὅπου εἶχε σταθῇ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου·

28 Καὶ ἐκύτταξε πρὸς τὰ Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ πρὸς ὅλην τὴν γῆν τῆς περιχώρου, καὶ ἶδε, καὶ ἰδοὺ, ἀνέβαινε καπνὸς ἀπὸ τὴν γῆν, ὡς καπνὸς καμίνου.

29 Οὕτω, ὅτε ὁ Θεὸς κατέστρεψε τὰς πόλεις τῆς περιχώρου, ἐνθυμήθη ὁ Θεὸς τὸν Ἀβραάμ, καὶ ἔκβαλεν ἔξω τὸν Λὼτ ἀπὸ τὸ μέσον τῆς καταστροφῆς, ἐνῶ κατέστρεφε τὰς πόλεις, εἰς τὰς ὁποίας ἐκατοικοῦσεν ὁ Λὼτ.

30 Ἀνέβη δὲ ὁ Λὼτ ἀπὸ τὴν Σηγῶρ, καὶ ἐκάθησεν εἰς τὸ ὄρος, καὶ μὲ αὐτὸν αἱ δύο

θυγατέρες αὐτοῦ, διότι ἐφοβήθη νὰ κατοικήσῃ εἰς τὴν Σηγώρ· καὶ ἐκατοίκησεν εἰς σπηλαιον, αὐτὸς καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ.

31 Καὶ εἶπεν ἡ μεγαλητέρα πρὸς τὴν νεωτέραν, Ὁ πατὴρ μας εἶναι γέρων, καὶ ἄνθρωπος δὲν εἶναι πλέον εἰς τὴν γῆν διὰ νὰ ἔμβῃ πρὸς ἡμᾶς κατὰ τὴν συνήθειαν ὅλης τῆς γῆς·

32 Ἐλα, ἄς ποτίσωμεν τὸν πατέρα μας οἶνον, καὶ ἄς κοιμηθῶμεν με αὐτὸν, καὶ οὕτω νὰ ἀναστήσωμεν σπέρμα ἀπὸ τὸν πατέρα μας.

33 Ἐπότισαν λοιπὸν οἶνον τὸν πατέρα των κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα· καὶ ἐμβῆκεν ἡ μεγαλητέρα, καὶ ἐκοιμήθη με τὸν πατέρα της· καὶ αὐτὸς δὲν ἐκατάλαβεν οὔτε πότε ἐπλαγίασεν αὐτὴν, οὔτε πότε αὐτὴ ἐσηκώθη.

34 Καὶ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν εἶπεν ἡ μεγαλητέρα πρὸς τὴν νεωτέραν, Ἴδου, ἐγὼ ἐκοιμήθην χθὲς με τὸν πατέρα μας· ἄς ποτίσωμεν αὐτὸν οἶνον καὶ ταύτην τὴν νύκτα, καὶ ἔμβῃ σὺν, καὶ κοιμήσου με αὐτὸν, διὰ νὰ ἀναστήσωμεν σπέρμα ἀπὸ τὸν πατέρα μας.

35 Ἐπότισαν λοιπὸν οἶνον καὶ ἐκείνην τὴν νύκτα τὸν πατέρα των, καὶ ἐσηκώθη ἡ νεωτέρα, καὶ ἐκοιμήθη με αὐτόν· καὶ αὐτὸς δὲν ἐκατάλαβεν οὔτε πότε ἐπλαγίασεν αὐτὴν, οὔτε πότε αὐτὴ ἐσηκώθη.

36 Καὶ συνέλαβαν αἱ δύο θυγατέρες τοῦ Ἀὐτ' ἀπὸ τὸν πατέρα των.

37 Καὶ ἐγέννησεν ἡ μεγαλητέρα υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωάβ· οὗτος εἶναι ὁ πατὴρ τῶν Μωαβιτῶν ἕως τὴν σήμερον.

38 Ἐγέννησε δὲ καὶ ἡ νεωτέρα υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βεναμμί· οὗτος εἶναι ὁ πατὴρ τῶν Ἀμμανιτῶν ἕως τὴν σήμερον.

ΚΕΦ. κ'.

ΚΑΙ ἐκίνησεν ἐκεῖθεν ὁ Ἀβραὰμ πρὸς τὴν γῆν τὴν κατὰ Νότον, καὶ ἐκατοίκησε μεταξὺ Κάδης καὶ Σούρ· καὶ ἐπαροίκησεν εἰς τὰ Γέραρα.

2 Εἶπε δὲ ὁ Ἀβραὰμ περὶ Σάρρας τῆς γυναικὸς του, Ἀδελφὴ μου εἶναι· ἔστειλε δὲ ὁ Ἀβιμέλεχ ὁ βασιλεὺς τῶν Γεράρων, καὶ ἐπῆρε τὴν Σάρραν.

3 Καὶ ἦλθεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἀβιμέλεχ κατ' ὄναρ τὴν νύκτα, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν, Ἴδου, σὺ ἀποθνήσκεις ἐξ αἰτίας τῆς γυναικὸς, τὴν ὁποίαν ἐπῆρες, διότι αὐτὴ εἶναι νυμφευμένη με ἄνδρα.

4 Ὁ δὲ Ἀβιμέλεχ δὲν εἶχε πλησιάσει εἰς

αὐτήν· καὶ εἶπε, Κύριε, ἤθελες φονεύσει καὶ ἔθνος δίκαιον;

5 Δὲν με εἶπεν αὐτὸς, Ἀδελφὴ μου εἶναι; καὶ αὐτὴ πάλιν, αὐτὴ δὲν με εἶπεν, Αὐτὸς εἶναι ἀδελφός μου; Ἐγὼ ἔπραξα τοῦτο με καθαρότητα τῆς καρδίας μου, καὶ με ἄθωγτητα τῶν χειρῶν μου.

6 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Θεὸς κατ' ὄναρ, Καὶ ἐγὼ ἐγνώρισα ὅτι με καθαρότητα τῆς καρδίας σου ἔπραξες τοῦτο· ὅθεν ἐγὼ προσέτι σὲ ἐμπόδισα νὰ μὴν ἀμαρτήσῃς εἰς ἐμέ· διὰ τοῦτο δὲν σὲ ἄφηκα νὰ τὴν ἐγγίξῃς.

7 Τώρα λοιπὸν ἀπόδωσε τὴν γυναῖκα εἰς τὸν ἄνθρωπον, διότι αὐτὸς εἶναι προφήτης· καὶ θέλει προσευχηθῇ ὑπὲρ σου, καὶ θέλεις ζῆσει· ἀλλ' ἐὰν δὲν ἀποδώσῃς αὐτήν, ἔξευρε ὅτι βέβαια θέλεις ἀποθάνει σὺ, καὶ ὅλα ὅσα ἔχεις.

8 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἀβιμέλεχ τῷ πρωῒ, καὶ ἔκραξεν ὅλους τοὺς δούλους του, καὶ εἶπε πάντα ταῦτα τὰ πράγματα εἰς ἐπήκοον αὐτῶν· καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνθρωποι σφόδρα.

9 Καὶ ἔκραξεν ὁ Ἀβιμέλεχ τὸν Ἀβραὰμ, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν, Τί μᾶς ἔκαμες; καὶ τί ἁμάρτημα ἔπραξα εἰς σὲ, διὰ τὸ ὁποῖον ἔφερες ἐπάνω εἰς ἐμέ, καὶ ἐπάνω εἰς τὸ βασίλειόν μου ἁμαρτίαν μεγάλην; σὺ με ἔκαμες πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον κἀνεῖς δὲν ἠθελε κάμει.

10 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβιμέλεχ εἰς τὸν Ἀβραὰμ, Τί ἴδες, διὰ τὸ ὁποῖον ἔκαμες τοῦτο τὸ πρᾶγμα;

11 Καὶ ὁ Ἀβραὰμ εἶπεν, Ἐπειδὴ ἐγὼ εἶπα εἰς τὸν ἐαυτόν μου, Βέβαια δὲν εἶναι φόβος Θεοῦ εἰς τοῦτον τὸν τόπον· καὶ θέλουν με φονεύσει διὰ τὴν γυναῖκά μου.

12 Καὶ ὅμως τῷ ὄντι εἶναι ἀδελφὴ μου· θυγάτηρ τοῦ πατρός μου, ἀλλ' ὅχι καὶ θυγάτηρ τῆς μητρός μου, ἐγὼ δὲ ἔλαβα αὐτήν εἰς γυναῖκα.

13 Καὶ ὅτε με ἔκαμεν ὁ Θεὸς νὰ ἔκβω ἔξω ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, εἶπα εἰς αὐτήν, Αὕτη εἶναι ἡ χάρις, τὴν ὁποίαν θέλεις κάμει εἰς ἐμέ· εἰς πάντα τόπον ὅπου ὑπάγωμεν, λέγε περὶ ἐμοῦ, Οὗτος εἶναι ἀδελφός μου.

14 Καὶ ἐπῆρεν ὁ Ἀβιμέλεχ πρόβατα, καὶ βόας, καὶ δούλους, καὶ δούλας, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς τὸν Ἀβραὰμ, καὶ ἀπέδωκεν εἰς αὐτόν Σάρραν τὴν γυναῖκά του.

15 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβιμέλεχ, Ἴδου, ἡ γῆ μου εἶναι ἔμπροσθέν σου· ὅπου σὲ ἀρέσῃ κατοίκησε.

16 Καὶ πρὸς τὴν Σάρραν εἶπεν, Ἰδοὺ, ἔδωκα χίλια ἀργύρια εἰς τὸν ἀδελφόν σου· ἰδοὺ, αὐτὸς εἶναι εἰς σέ σκέπη τῶν ὀφθαλμῶν πρὸς πάντας ὅσοι εἶναι μετὰ σέ, καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους. Καὶ οὕτω ἐπεπλήχθη.

17 Ἐπροσευχήθη δὲ ὁ Ἀβραὰμ εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἰάτρευσε ὁ Θεὸς τὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰς δούλας αὐτοῦ, καὶ ἐτεκνοποίησαν.

18 Διότι ὁ Κύριος εἶχε κλείσει διόλου πᾶσαν μήτραν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀβιμέλεχ, ἐξ αἰτίας Σάρρας τῆς γυναικὸς τοῦ Ἀβραάμ.

ΚΕΦ. κα'.

ΚΑΙ ὁ Κύριος ἐπεσκέφθη τὴν Σάρραν, καθὼς εἶχεν εἰπεῖ· καὶ ἔκαμεν ὁ Κύριος εἰς τὴν Σάρραν καθὼς εἶχε λαλήσει.

2 Καὶ συνέλαβεν ἡ Σάρρα, καὶ ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἀβραὰμ υἱὸν εἰς τὸ γῆράς του, κατὰ τὸν καιρὸν, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς εἶχεν εἰπεῖ εἰς αὐτόν.

3 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ του, ὅστις ἐγεννήθη εἰς αὐτόν, τὸν ὁποῖον ἡ Σάρρα ἐγέννησεν εἰς αὐτόν, Ἰσαάκ.

4 Ὁ δὲ Ἀβραὰμ περιέτεμε τὸν υἱόν του Ἰσαάκ τὴν ὀγδοὴν ἡμέραν, καθὼς τὸν εἶχε προστάξει ὁ Θεός.

5 Καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἦτον ἑκατὸν χρόνων ἡλικίας, ὅτε ἐγεννήθη εἰς αὐτόν Ἰσαάκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

6 Εἶπε δὲ ἡ Σάρρα, Ὁ Θεὸς με ἔκαμε νὰ γελῶ· ὁποῖος τὸ ἀκούσῃ, θέλει γελᾶ ὁμοῦ με ἐμέ.

7 Καὶ εἶπε, Τίς ἠθέλεν εἰπεῖ εἰς τὸν Ἀβραὰμ, ὅτι ἠθέλε ἡγάσκει τέκνα ἡ Σάρρα; ἐπειδὴ ἐγέννησα εἰς αὐτόν υἱὸν εἰς τὸ γῆράς του.

8 Τὸ δὲ παιδίον ἠύξησε, καὶ ἀπεγαλακτίσθη· καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἔκαμε μεγάλον συμπόσιον καθ' ἣν ἡμέραν ἀπεγαλακτίσθη ὁ Ἰσαάκ.

9 Καὶ ἡ Σάρρα ἶδε περιπαίζοντα τὸν υἱὸν τῆς Ἄγαρ τῆς Αἰγυπτίας, τὸν ὁποῖον εἶχε γεννήσει εἰς τὸν Ἀβραὰμ.

10 Καὶ εἶπεν εἰς τὸν Ἀβραὰμ, Δίωξε τὴν δούλην ταύτην, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· διότι δὲν θέλει εἶσθαι κληρονόμος ὁ υἱὸς τῆς δούλης ταύτης ὁμοῦ μετὰ τὸν υἱόν μου τὸν Ἰσαάκ.

11 Ἐφάνη δὲ πολλὰ σκληρὸν τὸ πρᾶγμα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Ἀβραάμ περὶ τοῦ υἱοῦ του.

12 Καὶ ὁ Θεὸς εἶπεν εἰς τὸν Ἀβραὰμ,

Ἄς μὴ φανῇ τοῦτο σκληρὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου περὶ τοῦ παιδίου, καὶ περὶ τῆς δούλης σου· καθ' ὅλα ὅσα σέ εἶπη ἡ Σάρρα, ἀκούε τοὺς λόγους τῆς· διότι εἰς τὸν Ἰσαάκ θέλει ὀνομασθῇ εἰς ἐσέ σπέρμα.

13 Καὶ τὸν υἱὸν δὲ τῆς δούλης σου, εἰς ἔθνος θέλω καταστήσει αὐτόν· διότι εἶναι σπέρμα σου.

14 Ἐσηκώθη δὲ ὁ Ἀβραὰμ τὸ πρῶτον, καὶ ἐπῆρεν ἄρτους, καὶ ἄσκον ὕδατος, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς τὴν Ἄγαρ, βάλλων αὐτὰ εἰς τὸν ὠμόν της· ἔδωκε δὲ εἰς αὐτὴν καὶ τὸ παιδίον, καὶ τὴν ἀπέλυσεν· καὶ αὐτὴ ἀναχωρήσασα περιεπλανᾶτο εἰς τὴν ἔρημον Βηρσαβέε.

15 Καὶ ἐτελείωσε τὸ νερὸν ἀπὸ τὸν ἄσκον, καὶ αὐτὴ ἔρριψε τὸ παιδίον ὑποκάτω εἰς ἓν χαμόδεον δένδρον.

16 Καὶ ὑπῆγε, καὶ ἐκάθισεν ἀντικρὺ, μακρὰν ἕως τόξου βολῆς· διότι εἶπε, Νὰ μὴ ἴδω τὸν θάνατον τοῦ παιδίου. Καὶ ἐκάθισεν ἀντικρὺ, καὶ ὕψωσε τὴν φωνήν της, καὶ ἔκλαυσε.

17 Καὶ εἰσήκουσεν ὁ Θεὸς τὴν φωνὴν τοῦ παιδίου· καὶ ἐφώνασεν Ἄγγελος Θεοῦ πρὸς τὴν Ἄγαρ ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπεν εἰς αὐτὴν, Τί ἔχεις Ἄγαρ; μὴ φοβῆσαι· διότι ὁ Θεὸς ἤκουσε τὴν φωνὴν τοῦ παιδίου ὅπου κεῖται.

18 Σῆκω, πάρε τὸ παιδίον, καὶ κράτει αὐτὸ μετὰ τὴν χεῖρά σου, διότι θέλω καταστήσει αὐτὸ ἔθνος μέγα.

19 Καὶ ἡνοίξεν ὁ Θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἶδε φρέαρ ὕδατος, καὶ ὑπῆγε, καὶ ἐγέμισε τὸν ἄσκον ὕδωρ, καὶ ἔδωκεν εἰς τὸ παιδίον νὰ πῇ.

20 Καὶ ὁ Θεὸς ἦτον μετὰ τὸ παιδίον, καὶ ἠύξησε, καὶ ἐκατοίκησεν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἐγένετο τοξότης.

21 Καὶ ἐκατοίκησεν εἰς τὴν ἔρημον Φαράν· καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐπῆρεν εἰς αὐτόν γυναῖκα ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

22 Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ὁ Ἀβιμέλεχ μετὰ τὸν Φιχὸλ τὸν ἀρχιστράτηγον τοῦ στρατεύματός του, εἶπεν εἰς τὸν Ἀβραὰμ, λέγων, Ὁ Θεὸς εἶναι μετὰ σοῦ εἰς ὅλα ὅσα κάμνεις.

23 Τώρα λοιπὸν κάμε εἰς ἐμέ ὄρκον· ἐδὼ εἰς τὸν Θεόν, ὅτι δὲν θέλεις ψευσθῇ πρὸς ἐμέ, ἢ πρὸς τὸν υἱόν μου, ἢ πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ υἱοῦ μου· ἀλλὰ κατὰ τὴν καλοσύνην, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἔκαμα εἰς σέ, σὺ θέλεις κάμει εἰς ἐμέ, καὶ εἰς τὴν γῆν, ὅπου ἐπαρ-
οίκησες.

24 Καὶ ὁ Ἀβραὰμ εἶπεν, Ἐγὼ θέλω ὀρκισθῆναι.

25 Καὶ ἤλεγξεν ὁ Ἀβραὰμ τὸν Ἀβιμέλεχ διὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὕδατος, τὸ ὁποῖον εἶχαν πάρει μὲ βίαν οἱ δούλοι τοῦ Ἀβιμέλεχ.

26 Καὶ ὁ Ἀβιμέλεχ εἶπε, Δὲν ἐξεύρω ποῖος ἔκαμε τὸ πρᾶγμα τοῦτο· οὔτε σὺ μὲ ἐφανέρωσες τοῦτο, οὔτε ἐγὼ ἀκόμῃ ἤκουσα περὶ τούτου, εἰμὴ σήμερον.

27 Καὶ ἐπῆρεν ὁ Ἀβραὰμ πρόβατα, καὶ βόας, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς τὸν Ἀβιμέλεχ· καὶ ἔκαμαν οἱ δύο αὐτοὶ συνθήκην.

28 Καὶ ἔβαλεν ὁ Ἀβραὰμ κατὰ μέρος ἑπτὰ θηλυκὰ ἀρνία τοῦ ποιμνίου.

29 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβιμέλεχ εἰς τὸν Ἀβραὰμ, Τί ἐννοοῦν ταῦτα τὰ ἑπτὰ θηλυκὰ ἀρνία, τὰ ὁποῖα ἔβαλες κατὰ μέρος;

30 Καὶ εἶπεν· Ὅτι θέλεις λάβει ταῦτα τὰ ἑπτὰ θηλυκὰ ἀρνία ἀπὸ τὴν χειρὰ μου, διὰ νὰ ἦναι εἰς ἐμὲ μαρτυρία ὅτι ἐγὼ ἔσκαψα τὸ φρέαρ τοῦτο.

31 Διὰ τοῦτο ὠνόμασε τὸν τόπον ἐκεῖνον Βηρσαβεέ· διότι ἐκεῖ ὤμοσαν καὶ οἱ δύο αὐτοί.

32 Οὕτω ἔκαμαν συνθήκην εἰς τὴν Βηρσαβεέ. Ἐσηκώθη δὲ ὁ Ἀβιμέλεχ, καὶ ὁ Φιλόχ ὁ ἀρχιστράτηγος τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν τῶν Φυλισταίων.

33 Καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἐφύτευσε δρυμὸν εἰς τὴν Βηρσαβεέ· καὶ ἐπεκαλέσθη ἐκεῖ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, τοῦ αἰωνίου Θεοῦ.

34 Ἐπαροίκησε δὲ ὁ Ἀβραὰμ εἰς τὴν γῆν τῶν Φυλισταίων πολλὰς ἡμέρας.

ΚΕΦ. ΚΒ'.

ΜΕΤΑ δὲ τὰ πράγματα ταῦτα, ὁ Θεὸς ἐδοκίμασε τὸν Ἀβραὰμ, καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Ἀβραάμ· καὶ αὐτὸς εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ.

2 Καὶ ὁ Θεὸς εἶπε, Πάρε τώρα τὸν υἱόν σου τὸν μονογενῆ, τὸν ὁποῖον ἠγάπησες, τὸν Ἰσαὰκ, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν τόπον Μοριά, καὶ ἐκεῖ πρόσφερε αὐτὸν εἰς ὀλοκαύτωμα, ἐπάνω εἰς ἓν ἀπὸ τὰ ὄρη, τὸ ὁποῖον θέλω σὲ εἰπεῖν.

3 Ἐσηκώθη λοιπὸν ὁ Ἀβραὰμ τὸ πρῶτον, καὶ ἐσαμάρωσε τὴν ὄνον του, καὶ ἐπῆρε μεθ' ἑαυτοῦ δύο ἀπὸ τοὺς δούλους του, καὶ τὸν Ἰσαὰκ τὸν υἱόν του· καὶ ἀφοῦ ἔσχισε ξύλα διὰ τὴν ὀλοκαύτωσιν, ἐσηκώθη, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεός.

4 Τὴν δὲ τρίτην ἡμέραν ἐσήκωσεν ὁ

Ἀβραὰμ τοὺς ὀφθαλμούς του, καὶ ἶδε τὸν τόπον μακρόθεν.

5 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβραὰμ εἰς τοὺς δούλους του, Σεῖς μὲν καθίσετε αὐτοῦ μὲ τὴν ὄνον· ἐγὼ δὲ καὶ τὸ παιδάριον θέλομεν ὑπάγει ἕως ἐκεῖ· καὶ ἀφοῦ προσκυνήσωμεν, θέλομεν ἐπιστρέφει εἰς ἐσᾶς.

6 Καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἐπῆρε τὰ ξύλα τῆς ὀλοκαυτώσεως, καὶ ἔβαλεν αὐτὰ ἐπάνω εἰς τὸν Ἰσαὰκ τὸν υἱόν του· καὶ ἐπῆρεν εἰς τὴν χειρὰ του τὸ πῦρ, καὶ τὴν μάχαιραν, καὶ ὑπῆγαν οἱ δύο αὐτοὶ ὁμοῦ.

7 Τότε ἐλάλησεν ὁ Ἰσαὰκ εἰς τὸν Ἀβραὰμ τὸν πατέρα του, καὶ εἶπε, Πάτερ μου· καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, Ἰδοὺ ἐγώ, τέκνον μου· καὶ ὁ Ἰσαὰκ εἶπεν, Ἰδοὺ τὸ πῦρ, καὶ τὰ ξύλα· ἀλλὰ ποῦ εἶναι τὸ πρόβατον διὰ τὴν ὀλοκαύτωσιν;

8 Καὶ ὁ Ἀβραὰμ εἶπεν, Ὁ Θεὸς, τέκνον μου, θέλει προβλέψει διὰ τὸν ἑαυτὸν τοῦ πρόβατον εἰς ὀλοκαύτωσιν· καὶ ἐπηγαιναι οἱ δύο αὐτοὶ ὁμοῦ.

9 Καὶ ἀφοῦ ἔφθασαν εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεός, ῥοδόμησεν ἐκεῖ ὁ Ἀβραὰμ θυσιαστήριον, καὶ ἠτοίμασε τὰ ξύλα, καὶ ἔδεσε τὸν Ἰσαὰκ τὸν υἱόν του, καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω εἰς τὰ ξύλα.

10 Καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἥπλωσε τὴν χειρὰ του, καὶ ἔλαβε τὴν μάχαιραν διὰ νὰ σφάξῃ τὸν υἱόν του.

11 Ὁ δὲ Ἀγγελος τοῦ Κυρίου ἐφώναξεν εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπεν, Ἀβραάμ, Ἀβραάμ· καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, Ἰδοὺ ἐγώ.

12 Καὶ εἶπε, Μὴ βάλῃς τὴν χειρὰ σου ἐπάνω εἰς τὸ παιδάριον, καὶ τίποτε μὴ κάμῃς εἰς αὐτό· διότι τώρα ἐγνώρισα ὅτι σὺ φοβεῖσαι τὸν Θεόν, ἐπειδὴ δὲν ἐλυπήθης τὸν υἱόν σου τὸν μονογενῆ δι' ἐμέ.

13 Καὶ ἐσήκωσεν ὁ Ἀβραὰμ τοὺς ὀφθαλμούς του, καὶ ἶδε· καὶ ἰδοὺ, ἐν κριάριον ὀπίσθεν αὐτοῦ, πιασμένον ἀπὸ τὰ κέρατα εἰς ἓν φυτὸν πυκνόκλαδον· καὶ ὑπῆγεν ὁ Ἀβραὰμ, καὶ ἐπῆρε τὸ κριάριον, καὶ ἐπρόσφερεν αὐτὸ εἰς ὀλοκαύτωμα ἀντὶ τοῦ υἱοῦ του.

14 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Ἰεοβὰ-Ἰρέ· καθὼς λέγεται καὶ σήμερον, Εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου θέλει γίνεαι πρόβλεψις.

15 Καὶ ἐφώναξεν ὁ Ἀγγελος τοῦ Κυρίου εἰς τὸν Ἀβραὰμ δευτέραν φορὰν ἀπὸ τὸν οὐρανόν·

16 Καὶ εἶπεν, Ὡμοσα εἰς τὸν ἑαυτὸν μου, λέγει ὁ Κύριος, ὅτι ἐπειδὴ ἔκαμες τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ δὲν ἐλυπήθης τὸν υἱόν σου, τὸν μονογενῆ σου,

17 Ὅτι μὲ εὐλογίαν θέλω σὲ εὐλογήσει, καὶ μὲ πληθυσμὸν θέλω πληθύνει τὸ σπέρμα σου ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμος, ἡ ὁποία εἶναι ἐπάνω εἰς τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης· καὶ τὸ σπέρμα σου θέλει κυριεύσει τὰς πύλας τῶν ἐχθρῶν του·

18 Καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου θέλουν εὐλογηθῇ ὅλα τὰ ἔθνη τῆς γῆς· διότι ὑπῆκουσες εἰς τὴν φωνήν μου.

19 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἀβραὰμ εἰς τοὺς δούλους του, καὶ ἐσηκώθησαν, καὶ ὑπῆγαν ὁμοῦ εἰς Βηρσαβέ· διότι ὁ Ἀβραὰμ ἐκατοικοῦσεν εἰς Βηρσαβέ.

20 Μετὰ δὲ τὰ πράγματα ταῦτα, ἀνῆγγειλαν εἰς τὸν Ἀβραὰμ, λέγοντες, Ἰδοὺ, ἡ Μελχὰ ἐγέννησε καὶ αὐτὴ υἱοὺς εἰς τὸν Ναχωρ τὸν ἀδελφόν σου·

21 Τὸν Οὐζ πρωτότοκόν του, καὶ τὸν Βουζ ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν Καμουήλ τὸν πατέρα τοῦ Ἀράμ,

22 Καὶ τὸν Κεσεδ, καὶ τὸν Ἀζαῦ, καὶ τὸν Φαλδές, καὶ τὸν Ἰελδαφ, καὶ τὸν Βαθουήλ.

23 Ὁ δὲ Βαθουήλ ἐγέννησε τὴν Ῥεβέκαν· οὗτοι εἶναι οἱ ὀκτὼ υἱοὶ τοὺς ὁποίους ἐγέννησεν ἡ Μελχὰ εἰς τὸν Ναχωρ τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀβραάμ.

24 Καὶ ἡ Θεραπαινὶς του, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα ἦτον Ῥευμὰ, ἐγέννησε καὶ αὐτὴ τὸν Ταβέκ, καὶ τὸν Γαάμ, καὶ τὸν Ταχάς, καὶ τὸν Μαχά.

ΚΕΦ. κγ'.

ΚΑΙ ἔζησεν ἡ Σάρρα χρόνους ἑκατὸν εἰκοσιεπτά· οὗτοι ἐστάθησαν οἱ χρόνοι τῆς ζωῆς τῆς Σάρρας.

2 Καὶ ἀπέθανεν ἡ Σάρρα εἰς Χιριάτ· Ἀρβόκ· αὕτη εἶναι ἡ Χεβρὼν εἰς τὴν γῆν Χαναάν· καὶ ἦλθεν ὁ Ἀβραὰμ διὰ νὰ κλαύσῃ τὴν Σάρραν, καὶ νὰ πενθήσῃ αὐτήν.

3 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἀβραὰμ ἀπ' ἐμπροσθεν τοῦ νεκροῦ του, καὶ ἐλάλησεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Χέτ, λέγων,

4 Ἐγὼ εἶμαι ξένος καὶ πάροικος ἀναμέσον σας· δότε με ἀπόκτησιν τάφου μεταξύ σας, διὰ νὰ θάψω τὸν νεκρόν μου ἀπ' ἐμπροσθέν μου.

5 Ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Χέτ εἰς τὸν Ἀβραὰμ, λέγοντες πρὸς αὐτόν,

(22)

6 Κύριέ μου, ἀκουσέ μας· Σὺ εἶσαι μετὰξὺ μας ἡγεμὼν ἐκ Θεοῦ· θάψῃς τὸν νεκρόν σου εἰς τὸ ἐκλεκτότερον ἀπὸ τὰ μνημεῖά μας· κἀνεῖς ἀπὸ ἡμᾶς δὲν θέλει ἀρνηθῇ τὸ μνημεῖόν του εἰς σέ, διὰ νὰ θάψῃς τὸν νεκρόν σου.

7 Τότε ἐσηκώθη ὁ Ἀβραὰμ, καὶ ἐπροσκύνησεν εἰς τὸν λαὸν τοῦ τόπου, εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Χέτ·

8 Καὶ ἐλάλησεν εἰς αὐτοὺς, λέγων, Ἐὰν εὐαρεστήται ἡ ψυχὴ σας νὰ θάψω τὸν νεκρόν μου ἀπ' ἐμπροσθέν μου, ἀκούσετέ μου, καὶ μεσιτεύσετε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Ἐφρὼν τὸν υἱὸν τοῦ Σαάρ,

9 Νὰ μὲ δώσῃ τὸ σπήλαιον τοῦ Μαχπελάχ, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ἀγροῦ του· θέλει μὲ τὸ δώσει εἰς τὴν δικαίαν τιμὴν του διὰ ἀπόκτησιν μνημεῖου μετὰξὺ σας.

10 Ὁ δὲ Ἐφρὼν ἐκάθητο εἰς τὸ μέσον τῶν υἱῶν τοῦ Χέτ· καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἐφρὼν ὁ Χετταῖος πρὸς τὸν Ἀβραὰμ εἰς ἐπήκοον τῶν υἱῶν τοῦ Χέτ, καὶ ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔμβαιναν εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως του, λέγων,

11 Ὅχι, Κύριέ μου, ἀκουσέ μου· Σὲ δίδω τὸν ἀγρόν, σὲ δίδω καὶ τὸ σπήλαιον, τὸ ὁποῖον εἶναι μέσα εἰς αὐτόν· ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ μου δίδω αὐτὰ εἰς σέ· θάψῃς τὸν νεκρόν σου.

12 Καὶ ἐπροσκύνησεν ὁ Ἀβραὰμ ἐμπροσθεν τοῦ λαοῦ τοῦ τόπου·

13 Καὶ εἶπεν εἰς τὸν Ἐφρὼν εἰς ἐπήκοον τοῦ λαοῦ τοῦ τόπου, λέγων, Ἀλλ' ἐὰν σὺ θέλῃς, ἀκουσέ μου, σὲ παρακαλῶ· θέλω δώσει τὸ ἀργύριον τοῦ ἀγροῦ· λάβε τὸ ἀπὸ ἐμέ, καὶ θέλω θάψῃς τὸν νεκρόν μου ἐκεῖ.

14 Ὁ δὲ Ἐφρὼν ἀπεκρίθη εἰς τὸν Ἀβραὰμ, λέγων εἰς αὐτόν,

15 Ἀκουσέ μου, Κύριέ μου· Ἡ γῆ ἀξίζει τετρακοσίους σίκλους ἀργυρίου· ἀλλὰ τί εἶναι τοῦτο μετὰξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ; θάψῃς λοιπὸν τὸν νεκρόν σου.

16 Καὶ ἤκουσεν ὁ Ἀβραὰμ τὸν Ἐφρὼν· καὶ ἐμέτρησεν ὁ Ἀβραὰμ εἰς τὸν Ἐφρὼν τὸ ἀργύριον, τὸ ὁποῖον εἶπεν εἰς ἐπήκοον τῶν υἱῶν τοῦ Χέτ, δηλαδὴ τετρακοσίους σίκλους ἀργυρίου, κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν μετὰξὺ ἐμπόρων.

17 Καὶ ὁ ἀγρὸς τοῦ Ἐφρὼν, ὁ ὁποῖος ἦτον εἰς Μαχπελάχ, ἐμπροσθεν τῆς Μαμρῆ, καὶ ὁ ἀγρὸς, καὶ τὸ σπήλαιον, τὸ

ὁποῖον ἦτον μέσα εἰς αὐτὸν, καὶ ὅλα τὰ δένδρα, τὰ ὅποια ἦσαν μέσα εἰς τὸν ἀγρὸν, καὶ εἰς ὅλα τὰ σύνορά του τριγύρω, ἡσφαλίσθησαν

18 Εἰς τὸν Ἀβραὰμ διὰ κτῆμα ἐνώπιον τῶν υἱῶν τοῦ Χέτ, ἐνώπιον ὅλων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἔμβαιναν εἰς τὴν πύλιν τῆς πόλεώς του.

19 Καὶ μετὰ ταῦτα ἔθαψεν ὁ Ἀβραὰμ τὴν Σάρραν τὴν γυναῖκά του εἰς τὸ σπήλαιον τοῦ ἀγροῦ τοῦ Μαχπελάχ ἔμπροσθεν τῆς Μαμβρῆ· αὕτη εἶναι ἡ Χεβρὼν εἰς τὴν γῆν Χαναάν.

20 Καὶ ὁ ἀγρὸς, καὶ τὸ σπήλαιον, τὸ ὁποῖον ἦτον εἰς αὐτὸν, ἡσφαλίσθησαν εἰς τὸν Ἀβραὰμ διὰ κτῆμα τάφου ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Χέτ.

ΚΕΦ. κδ'.

ἮΤΟΝ δὲ ὁ Ἀβραὰμ γέρων καὶ προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν· καὶ ὁ Κύριος εἶχεν εὐλογῆσαι τὸν Ἀβραὰμ κατὰ πάντα.

2 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβραὰμ εἰς τὸν δοῦλόν του τὸν πρεσβύτερον τῆς οἰκίας του, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν ἐπιστάσιαν ἐπάνω εἰς ὅλα τὰ πράγματα αὐτοῦ, Βάλε, σὲ παρακαλῶ, τὴν χειρά σου ὑποκάτω εἰς τὸν μηρόν μου·

3 Καὶ Θέλω σὲ κάμει νὰ ὀρκισθῇς εἰς τὸν Κύριον, τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸν Θεὸν τῆς γῆς, ὅτι δὲν Θέλεις λάβει γυναῖκα διὰ τὸν υἱόν μου ἀπὸ τὰς θυγατέρας τῶν Χαναανίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐγὼ κατοικῶ·

4 Ἀλλὰ Θέλεις ὑπάγει εἰς τὸν τόπον μου, καὶ εἰς τὴν συγγενειάν μου, καὶ ἐκεῖθεν Θέλεις πάρει γυναῖκα διὰ τὸν υἱόν μου τὸν Ἰσαάκ.

5 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ δοῦλος, Ἰσως δὲν Θελήσει ἡ γυνὴ νὰ μὲ ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν γῆν ταύτην· εἶναι ἀνάγκη νὰ φέρω τὸν υἱόν σου εἰς τὴν γῆν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκβῆκες·

6 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἀβραὰμ, Πρόσχε, μὴν ἐπαναφέρῃς τὸν υἱόν μου ἐκεῖ.

7 Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, ὅστις μὲ ἐπῆρεν ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, καὶ ἀπὸ τὴν γῆν τῆς γεννησέώς μου, καὶ ὅστις ἐλάλησεν εἰς ἐμὲ, καὶ ὅστις ὠρκίσθη εἰς ἐμὲ, λέγων, Εἰς τὸ σπέρμα σου Θέλω δώσει τὴν γῆν ταύτην, αὐτὸς Θέλει στείλει τὸν ἄγγελόν του ἔμπροσθέν σου· καὶ ἐκεῖθεν Θέλεις πάρει γυναῖκα διὰ τὸν υἱόν μου.

8 Καὶ ἐὰν δὲν Θέλῃ ἡ γυνὴ νὰ σὲ ἀκο-

λουθήσῃ, Θέλεις εἶσθαι ἐλεύθερος ἀπὸ τὸν ὄρκον μου τοῦτον· μόνον τὸν υἱόν μου νὰ μὴν ἐπαναφέρῃς ἐκεῖ.

9 Καὶ ὁ δοῦλος ἔβαλε τὴν χειρά του ὑποκάτω εἰς τὸν μηρόν τοῦ Ἀβραὰμ τοῦ κυρίου του, καὶ ὠρκίσθη εἰς αὐτὸν περὶ τοῦ πράγματος τούτου.

10 Καὶ ἐπῆρεν ὁ δοῦλος δέκα καμήλους ἀπὸ τὰς καμήλους τοῦ κυρίου του, καὶ ἀνεχώρησε, πέρνων μαζύ του ἀπὸ ὅλα τὰ ἀγαθὰ τοῦ κυρίου του· καὶ ἐσηκώθη, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ναχώρ.

11 Καὶ ἔκαμε τὰς καμήλους νὰ γονατίσωσιν ἔξω τῆς πόλεως πλησίον εἰς φρέαρ ὕδατος, πρὸς τὸ ἐσπέρας, ὅταν ἐκβαίνωσιν αἱ γυναῖκες νὰ ἀνασύρωσιν ὕδωρ.

12 Καὶ εἶπε, Κύριε Θεὲ τοῦ κυρίου μου Ἀβραὰμ, δός με, παρακαλῶ σε, καλὸν συναπάντημα σήμερον, καὶ κάμε ἔλεος εἰς τὸν κύριόν μου Ἀβραὰμ.

13 Ἰδοὺ, ἐγὼ στέκω πλησίον εἰς τὴν πηγὴν τοῦ ὕδατος· αἱ δὲ θυγατέρες τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ἐκβαίνουν διὰ νὰ ἀνασύρωσιν ὕδωρ·

14 Καὶ ἡ κόρη εἰς τὴν ὁποίαν ἠθέλα εἰπεῖ, Κλῖνε, σὲ παρακαλῶ, τὴν ὑδρίαν σου, διὰ νὰ πῶ, καὶ αὕτη μὲ εἶπε, Πίε, καὶ Θέλω ποτίσει καὶ τὰς καμήλους σου, αὕτη ἃς ἦναι ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ἡτοίμασες διὰ τὸν δοῦλόν σου τὸν Ἰσαάκ· καὶ ἐκ τούτου Θέλω γνωρίσει ὅτι ἔκαμες ἔλεος εἰς τὸν κύριόν μου.

15 Καὶ πρὶν αὐτὸς παύσῃ ὁμιλῶν, ἰδοὺ, ἐκβαίνειν ἡ Ρεβέκκα, ἡ ὁποία ἐγεννήθη εἰς τὸν Βαθουήλ, υἱὸν τῆς Μελχὰς, τῆς γυναικὸς τοῦ Ναχώρ, ἀδελφοῦ τοῦ Ἀβραὰμ, ἔχουσα τὴν ὑδρίαν τῆς ἐπάνω εἰς τὸν ὠμόν της.

16 Ἡ δὲ νέα ἦτον κατὰ πολλὰ ὠραία τὴν ὄψιν, παρθένος, ἄνδρα δὲν εἶχε γνωρίσει· ἀφοῦ λοιπὸν κατέβη εἰς τὴν πηγὴν, ἐγέμισε τὴν ὑδρίαν της, καὶ ἀνέβαινεν.

17 Ὁ δὲ δοῦλος ἔτρεξεν εἰς συναπάντησιν αὐτῆς, καὶ εἶπε, Πότισέ με, παρακαλῶ, ὀλίγον ὕδωρ ἀπὸ τὴν ὑδρίαν σου.

18 Καὶ ἐκείνη εἶπε, Πίε, κύριέ μου· καὶ παρευθὺς ἔκλινε τὴν ὑδρίαν τῆς ἐπάνω εἰς τὸν βραχίονά της, καὶ τὸν ἐπότισε.

19 Καὶ ἀφοῦ ἔπαυσε νὰ τὸν ποτίζῃ, εἶπεν ἀκόμη, Καὶ διὰ τὰς καμήλους σου Θέλω ἀνασύρει νερόν, ἕως οὗ νὰ πῶσιν ὅλοι.

20 Καὶ παρευθὺς ἀδείασε τὴν ὑδρίαν τῆς εἰς τὴν ποτίστραν, καὶ ἔτρεξεν εἰς τὸ φρέαρ

νὰ ἀνασύρῃ πάλιν νερόν, καὶ ἀνέσυρε δι' ὅλας τὰς καμήλους του.

21 Ὁ δὲ ἄνθρωπος, θαυμάζων δι' αὐτὴν, ἐσιωποῦσε, διὰ νὰ γνωρίσῃ ἂν κατευώδωσεν ὁ Κύριος τὸν δρόμον του, ἢ ὄχι.

22 Καὶ ἀφοῦ ἔπιαν ὅλαι αἱ καμήλοι, ἐπῆρεν ὁ ἄνθρωπος στολίδιον χρυσοῦν, ἡμισυ σίκλου τὸ βάρος, καὶ δύο βραχιόλια διὰ τὰς χεῖράς της, βάρους δέκα σίκλων χρυσοῦ.

23 Καὶ εἶπε, Τίνος θυγάτηρ εἶσαι σύ; φανέρωσέ με, παρακαλῶ εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρός σου τόπος διὰ ἡμᾶς διὰ νὰ περάσωμεν τὴν νύκτα;

24 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Ἐγὼ εἶμαι θυγάτηρ τοῦ Βαθουήλ τοῦ υἱοῦ τῆς Μελχὰς, τὸν ὁποῖον ἐγέννησεν εἰς τὸν Ναχώρ.

25 Καὶ εἶπεν ἀκόμη εἰς αὐτὸν, Εἶναι εἰς ἡμᾶς, καὶ ἄχυρα, καὶ τροφαὶ πολλαί, καὶ τόπος διὰ κατάλυμα.

26 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔκλινε καὶ ἐπροσκύνησε τὸν Κύριον.

27 Καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, ὅστις δὲν ἀπεμάκρυνε τὸ ἑλεός του καὶ τὴν ἀλήθειάν του ἀπὸ τὸν κύριόν μου· ὁ Κύριος μὲ κατευώδωσεν εἰς τὸν οἶκον τῶν ἀδελφῶν τοῦ κυρίου μου.

28 Καὶ ἔτρεξεν ἡ νέα, καὶ ἀνήγγειλεν εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρός της τὰ πράγματα ταῦτα.

29 Ἡ δὲ Ῥεβέκκα εἶχεν ἀδελφόν, καὶ τὸ ὄνομά του ἦτον Λάβαν· καὶ ἔτρεξεν ἔξω ὁ Λάβαν πρὸς τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν πηγὴν.

30 Καὶ ὅτε ἶδε τὸ στολίδιον, καὶ εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἀδελφῆς του τὰ βραχιόλια καὶ ἤκουσε τοὺς λόγους τῆς Ῥεβέκκας τῆς ἀδελφῆς του, ἡ ὁποία ἔλεγεν, Οὕτω ἐλάλησεν εἰς ἐμὲ ὁ ἄνθρωπος, ἦλθε πρὸς τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἰδοὺ, αὐτὸς ἔστεκε πλησίον τῶν καμήλων εἰς τὴν πηγὴν.

31 Καὶ εἶπεν, Ἐμβα, ὁ εὐλογημένος τοῦ Κυρίου· διατὶ στέκεσαι ἔξω; ἐπειδὴ ἔχω ἑτοιμον τὸν οἶκον, καὶ τόπον διὰ τὰς καμήλους.

32 Καὶ ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος ἐμβῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἐξεφόρτωσεν ἐκεῖνος τὰς καμήλους, καὶ ἔδωκεν ἄχυρα καὶ τροφὰς εἰς αὐτάς, καὶ ὕδωρ διὰ νὰ νύψῃ τοὺς πόδας του, καὶ τοὺς πόδας τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν με αὐτόν.

33 Καὶ ἐβάλθη ἔμπροσθέν του φαγητόν· ἀλλ' αὐτὸς εἶπε, Δὲν θέλω φάγει, ἕως

νὰ εἴπω τὸν λόγον μου· καὶ ἐκεῖνος εἶπε, Λάλησε.

34 Καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἶμαι δοῦλος τοῦ Ἀβραάμ.

35 Καὶ ὁ Κύριος εὐλόγησε σφόδρα τὸν κύριόν μου, καὶ ἔγινε μέγας· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν πρόβατα, καὶ βόας, καὶ ἀργύριον, καὶ χρυσίον, καὶ δούλους, καὶ δούλας, καὶ καμήλους, καὶ ὄνους.

36 Καὶ ἐγέννησε Σάρρα, ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου μου, υἱὸν εἰς τὸν κύριόν μου, ἀφοῦ ἐγήρασε· καὶ δίδει εἰς αὐτὸν ὅλα ὅσα ἔχει.

37 Καὶ μὲ ὥρκισεν ὁ κύριός μου λέγων, Δὲν θέλεις λάβει γυναῖκα διὰ τὸν υἱόν μου ἀπὸ τὰς θυγατέρας τῶν Χαναναίων, εἰς τὴν γῆν τῶν ὁποίων ἐγὼ κατοικῶ.

38 Ἀλλὰ θέλεις ὑπάγει εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, καὶ εἰς τὸ γένος μου, καὶ ἐκεῖθεν θέλεις πάρει γυναῖκα διὰ τὸν υἱόν μου.

39 Καὶ εἶπα εἰς τὸν κύριόν μου, Ἰσως δὲν θελήσῃ ἡ γυνὴ νὰ μὲ ἀκολουθήσῃ.

40 Καὶ εἶπεν εἰς ἐμὲ, Ὁ Κύριος, ἔμπροσθεν τοῦ ὁποίου ἐπεριπάτησα, θέλει στείλει τὸν ἄγγελόν του μαζί σου, καὶ θέλει εὐοδώσει τὸν δρόμον σου, καὶ θέλεις πάρει διὰ τὸν υἱόν μου γυναῖκα ἀπὸ τὸ γένος μου, καὶ ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου.

41 Τότε θέλεις εἰσθαι ἐλεύθερος ἀπὸ τὸν ὅρκον μου· ὅταν ὑπάγῃς εἰς τὸ γένος μου, καὶ δὲν δώσωσιν εἰς ἐσέ, τότε θέλεις εἰσθαι ἐλεύθερος ἀπὸ τὸν ὅρκον μου.

42 Καὶ ἀφοῦ ἦλθα σήμερον εἰς τὴν πηγὴν, εἶπα, Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, κατευώδωσε, παρακαλῶ, τὸν δρόμον μου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγὼ πηγαίνω.

43 Ἰδοὺ, ἐγὼ στέκω πλησίον εἰς τὴν πηγὴν τοῦ ὕδατος· καὶ ἡ νέα ἡ ὁποία ἐκβαίνει διὰ νὰ ἀνασύρῃ νερόν, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἤθελα εἰπεῖ, Πότισέ με, παρακαλῶ, ὀλίγον ὕδωρ ἀπὸ τὴν ὑδρίαν σου.

44 Καὶ αὕτῃ μὲ εἶπη, Καὶ σύ πίε, καὶ διὰ τὰς καμήλους σου ἀκόμη θέλω ἀνασύρει νερόν· αὕτῃ ὥς ἦναι ἡ γυνὴ, τὴν ὁποίαν ἠτοίμασεν ὁ Κύριος διὰ τὸν υἱόν τοῦ κυρίου μου.

45 Ἀκόμη δὲν εἶχα τελειώσει ὁμιλῶν μέσα εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ ἰδοὺ, ἡ Ῥεβέκκα ἔκβαινε ἔχουσα τὴν ὑδρίαν τῆς ἐπάνω εἰς τὸν ὁμόν της· καὶ κατέβη εἰς τὴν πηγὴν, καὶ ἀνέσυρεν ὕδωρ· εἶπα δὲ εἰς αὐτὴν, Πότισέ με, σὲ παρακαλῶ.

46 Καὶ αὕτῃ παρευθὺς ἔκλινε τὴν ὑδρίαν τῆς ἀπὸ ἐπάνωθεν της, καὶ εἶπε, Πίε, καὶ

Θέλω ποτίσει καὶ τὰς καμήλους σου ἔπια λοιπὸν, καὶ ἐπότισε καὶ τὰς καμήλους.

47 Καὶ ἠρώτησα αὐτήν, καὶ εἶπα, Τίνος θυγάτηρ εἶσαι σύ; καὶ εἶπε, Θυγάτηρ τοῦ Βαθουήλ, υἱοῦ τοῦ Ναχώρ, τὸν ὁποῖον ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν ἡ Μελχά· καὶ ἔθεσα τὸ στολίδιον εἰς τὸ πρόσωπόν της, καὶ τὰ βραχιόλια ἐπάνω εἰς τὰς χεῖράς της.

48 Καὶ ἔκλινα καὶ ἐπροσκύνησα τὸν Κύριον· καὶ εὐλόγησα Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, ὅστις μὲ κατευώδωσεν εἰς τὸν ἀληθινὸν δρόμον, διὰ νὰ πάρω τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου διὰ τὸν υἱόν του.

49 Τώρα λοιπὸν ἐὰν θέλετε νὰ δείξητε εὐνοίαν καὶ δικαιοσύνην πρὸς τὸν κύριον μου, εἰπέτε εἰς ἐμέ· εἰ δὲ μὴ, εἰπέτε με, διὰ νὰ στραφῶ δεξιὰ, ἢ ἀριστερά.

50 Τότε ὁ Λάβαν καὶ ὁ Βαθουήλ ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπαν, Ἀπὸ τὸν Κύριον προῆλθε τὸ πρᾶγμα· ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ σὲ εἴπωμεν καλὸν ἢ κακόν.

51 Ἴδου, ἡ Ῥεβέκκα εἶναι ἔμπροσθέν σου· πάρε αὐτήν, καὶ ὑπαγε· καὶ ἃς ἦναι γυνὴ τοῦ υἱοῦ τοῦ κυρίου σου, καθὼς ἐλάλησεν ὁ Κύριος.

52 Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ δοῦλος τοῦ Ἀβραάμ τοὺς λόγους αὐτῶν, ἐπροσκύνησε τὸν Κύριον ἕως ἐδάφους.

53 Καὶ ὁ δοῦλος ἐκβαλε σκεύη ἀργυρᾶ, καὶ σκεύη χρυσᾶ, καὶ ἐνδύματα, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς τὴν Ῥεβέκκαν· ἔδωκεν ἀκόμη πράγματα πολύτιμα εἰς τὸν ἀδελφόν της, καὶ εἰς τὴν μητέρα της.

54 Καὶ ἔφαγαν καὶ ἔπιαν, αὐτοὺς, καὶ οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν μὲ αὐτὸν, καὶ ἔμειναν ἐκεῖ τὴν νύκτα· καὶ ἀφοῦ ἐσηκώθησαν τὸ πρωῒ, αὐτοὺς εἶπεν, Ἐξαποστείλετέ με εἰς τὸν κύριον μου.

55 Εἶπαν δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς, Ἄς μείνῃ ἡ νέα μὲ ἡμᾶς ὀλίγας ἡμέρας, τοῦλάχιστον δέκα· μετὰ ταῦτα θέλει ὑπάγει.

56 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Μὴ με κρατεῖτε, διότι ὁ Κύριος κατευώδωσε τὸν δρόμον μου· ἔξαποστείλετέ με διὰ νὰ ὑπάγω εἰς τὸν κύριόν μου.

57 Αὐτοὶ δὲ εἶπαν, Θέλομεν κράξει τὴν νέαν, καὶ ζητήσῃ ἀπόκρισιν ἀπὸ τὸ στόμα της.

58 Καὶ ἔκραξαν τὴν Ῥεβέκκαν, καὶ εἶπαν εἰς αὐτήν, Θέλεις νὰ ὑπάγῃς μὲ τὸν ἄνθρωπον τούτον; Καὶ αὐτὴ εἶπεν, Ὑπάγω.

59 Καὶ ἐξαπέστειλαν τὴν Ῥεβέκκαν τὴν ἀδελφήν των, καὶ τὴν τροφὸν της, καὶ τὸν δοῦλον τοῦ Ἀβραάμ, καὶ τοὺς ἀνθρώπους του.

60 Καὶ εὐλόγησαν τὴν Ῥεβέκκαν, καὶ εἶπαν εἰς αὐτήν, Σὺ εἶσαι ἀδελφή μας· νὰ γίνῃς εἰς χιλιάδας μυριάδων, καὶ τὸ σπέρμα σου νὰ ἐξουσιάσῃ τὰς πύλας τῶν ἐχθρῶν του!

61 Καὶ ἐσηκώθη ἡ Ῥεβέκκα, καὶ αἱ θεράπαιναι αὐτῆς, καὶ ἐκάθησαν ἐπάνω εἰς τὰς καμήλους, καὶ ὑπῆγαν κατόπιν τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ἐπῆρεν ὁ δοῦλος τὴν Ῥεβέκκαν, καὶ ἀνεχώρησεν.

62 Ὁ δὲ Ἰσαὰκ ἐπέστρεφεν ἀπὸ τὸ φρέαρ Λαχαϊ-ρόι· διότι ἐκατοικοῦσεν εἰς τὴν γῆν τῆς Μεσημβρίας.

63 Καὶ ἐκβῆκεν ὁ Ἰσαὰκ νὰ προσευχηθῇ εἰς τὴν πεδιάδα πρὸς ἐσπέραν· καὶ ἐσήκωσε τοὺς ὀφθαλμούς του, καὶ ἶδε, καὶ ἰδού, ἤρχοντο κάμηλοι.

64 Καὶ ἐσήκωσεν ἡ Ῥεβέκκα τοὺς ὀφθαλμούς της· καὶ ὅτε ἶδε τὸν Ἰσαὰκ, κατέβη ἀπὸ τὴν κάμηλον·

65 Διότι εἶχεν εἰπεῖ εἰς τὸν δοῦλον, Τίς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅστις περιπατεῖ εἰς τὴν πεδιάδα πρὸς συναπάντησίν μας; Ὁ δὲ δοῦλος εἶχεν εἰπεῖ, Εἶναι ὁ κύριός μου. Καὶ αὐτὴ ἐπῆρε τὴν καλύπτραν, καὶ ἐσκεπάσθη.

66 Καὶ ὁ δοῦλος ἐδιηγῆθη εἰς τὸν Ἰσαὰκ ὅλα τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν.

67 Ὁ δὲ Ἰσαὰκ ἔφερεν αὐτήν εἰς τὴν σκηνὴν τῆς μητρὸς του Σάρρας· καὶ ἐπῆρε τὴν Ῥεβέκκαν, καὶ ἔκαμεν αὐτὴν γυναῖκά του, καὶ ἡγάπησεν αὐτήν· καὶ παρηγορήθη ὁ Ἰσαὰκ μετὰ τὸν θάνατον τῆς μητρὸς του.

ΚΕΦ. κέ'.

Ὁ ΔΕ Ἀβραάμ ἐπῆρεν ἀκόμη γυναῖκα, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα ἦτον Χεττούρα.

2 Καὶ αὐτὴ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὸν Ζεμβράν, καὶ τὸν Ἰεξάν, καὶ τὸν Μαδάν, καὶ τὸν Μαδιάμ, καὶ τὸν Ἰεσβώκ, καὶ τὸν Σωϊέ.

3 Καὶ ὁ Ἰεξάν ἐγέννησε τὸν Σαβὰ, καὶ τὸν Δεδάν· οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Δεδάν ἦσαν Ἀσσουρεῖμ, καὶ Λατουσιεῖμ, καὶ Λαωμείμ.

4 Οἱ υἱοὶ δὲ τοῦ Μαδιάμ ἦσαν ὁ Γεφάρ, καὶ ὁ Ἀφέρ, καὶ ὁ Ἀνώχ, καὶ ὁ Ἀβειδὰ, καὶ ὁ Ἐλδαγά· ὅλοι οὗτοι ἦσαν υἱοὶ τῆς Χεττούρας.

5 Ἐδωκε δὲ ὁ Ἀβραάμ ὅλα του τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὸν Ἰσαὰκ.

6 Εἰς δὲ τοὺς υἱοὺς τῶν Θεραπαινῶν του ὁ Ἀβραὰμ ἔδωκε χαρίσματα, καὶ, ἐνῷ ἀκόμη ἐζοῦσε, τοὺς ἐξαπέστειλε μακρὰν ἀπὸ τὸν υἱόν του Ἰσαὰκ πρὸς τὰ ἀνατολικά μέρη, εἰς τὴν γῆν τῆς Ἀνατολῆς.

7 Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ἔτη τῶν ἡμερῶν τῆς ζωῆς τοῦ Ἀβραὰμ, ὅσα ἐζήσεν, ἔτη ἑκατὸν ἑβδομήντα πέντε.

8 Καὶ ἐκπνεύσας ἀπέθανεν ὁ Ἀβραὰμ εἰς γῆρας καλὸν, γέρων, καὶ πλήρης ἡμερῶν· καὶ ἐπροστέθη εἰς τὸν λαόν του.

9 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ὁ Ἰσαὰκ καὶ ὁ Ἰσμαὴλ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς τὸ σπήλαιον Μαχπελάχ, εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ Ἐφρών υἱοῦ τοῦ Σαὰρ τοῦ Χετταίου, ὅστις εἶναι ἀπέναντι τῆς Μамβρῆ.

10 Οὗτος εἶναι ὁ ἀγρὸς, τὸν ὁποῖον ἀπέκτησεν ὁ Ἀβραὰμ ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Χέτ· ἐκεῖ ἐτάφη ὁ Ἀβραὰμ, καὶ ἡ Σάρρα ἡ γυνὴ αὐτοῦ.

11 Καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀβραὰμ, ὁ Θεὸς εὐλόγησε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Ἰσαὰκ· καὶ ὁ Ἰσαὰκ ἐκατοίκησε πλησίον εἰς τὸ φρέαρ Λαχαί-ροϊ.

12 Αὕτη δὲ εἶναι ἡ γενεαλογία τοῦ Ἰσμαὴλ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀβραὰμ, τὸν ὁποῖον ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἀβραὰμ ἡ Ἄγαρ ἡ Αἰγυπτία, ἡ δούλη τῆς Σάρρας·

13 Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσμαὴλ, κατὰ τὰ ὀνόματά των, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· ὁ πρωτότοκος τοῦ Ἰσμαὴλ ἦτον ὁ Ναβαϊῶθ, ἔπειτα ὁ Κηδάρ, καὶ ὁ Ναβδεήλ, καὶ ὁ Μασσάμ,

14 Καὶ ὁ Μασμά, καὶ ὁ Δουμά, καὶ ὁ Μασσῆ,

15 Ὁ Χαδδάρ, καὶ ὁ Θαιμάν, ὁ Ἰετοῦρ, ὁ Ναφίς, καὶ ὁ Κεδμά·

16 Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσμαὴλ, καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα αὐτῶν κατὰ τὰς σκηνάς των, καὶ κατὰ τὰς κατοικίας των· δώδεκα ἀρχηγοὶ κατὰ τὰ ἔθνη των.

17 Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ἔτη τῆς ζωῆς τοῦ Ἰσμαὴλ, ἔτη ἑκατὸν τριάντα ἑπτὰ· καὶ ἐκπνεύσας ἀπέθανε, καὶ ἐπροστέθη εἰς τὸν λαόν του.

18 Ἐκατοίκησαν δὲ ἀπὸ Ἐυίλατ ἕως Σοῦρ, ἡ ὁποία εἶναι κατὰ πρόσωπον τῆς Αἰγύπτου, καθὼς ὑπάγει τις πρὸς τὴν Ἀσσυρίαν· ὁ δὲ Ἰσμαὴλ ἐκατοίκησεν ἔμπροσθεν ὅλων τῶν ἀδελφῶν του.

19 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ γενεαλογία τοῦ Ἰσαὰκ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀβραὰμ· ὁ Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαὰκ·

(26)

20 Ἦτον δὲ ὁ Ἰσαὰκ χρόνων σαράντα, ὅτε ἐπῆρεν εἰς γυναῖκα τὴν Ῥεβέκκαν, θυγατέρα Βαθουήλ τοῦ Σύρου ἀπὸ Παδὰν-Ἀράμ, ἀδελφὴν τοῦ Λάβαν τοῦ Σύρου.

21 Καὶ ἐδέετο ὁ Ἰσαὰκ εἰς τὸν Κύριον περὶ τῆς γυναικὸς του, διότι ἦτον στεῖρα· τοῦ ἐπήκουσε δὲ ὁ Κύριος, καὶ συνέλαβεν ἡ Ῥεβέκκα ἡ γυνὴ αὐτοῦ.

22 Καὶ τὰ παιδιὰ ἐσπρώχνοντο ἀναμεταξύ των μέσα εἰς αὐτήν, καὶ εἶπεν, Ἄν ἔμελλεν οὕτω, διατὶ ἐγὼ νὰ συλλάβω; καὶ ὑπῆγε νὰ ἐρωτήσῃ τὸν Κύριον.

23 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς αὐτήν, Δύο ἔθνη εἶναι εἰς τὴν κοιλίαν σου· καὶ δύο διάφοροι λαοὶ θέλουν διαχωρισθῇ ἀπὸ τὰ ἐντόσθιά σου· καὶ ὁ εἰς λαὸς θέλει εἶσθαι δυνατώτερος τοῦ ἄλλου λαοῦ· καὶ ὁ μεγαλύτερος θέλει δουλεύσει εἰς τὸν μικρότερον.

24 Καὶ ὅτε ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι αὐτῆς διὰ νὰ γεννήσῃ, ἰδοὺ, ἦσαν δίδυμα εἰς τὴν κοιλίαν της.

25 Ἐκβῆκε δὲ ὁ πρῶτος κόκκινος, καὶ ὅλος ὡς δέρμα δασύτριχον· καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἡσαῦ.

26 Καὶ μετὰ τοῦτο ἐκβῆκεν ὁ ἀδελφός του· καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐκρατοῦσε τὴν πτέρναν τοῦ Ἡσαῦ· καὶ ὠνομάσθη Ἰακώβ· ὁ δὲ Ἰσαὰκ ἦτον χρόνων ἑξήντα, ὅτε ἐκείνη ἐγέννησεν αὐτούς.

27 Ἡῤῥησαν δὲ τὰ παιδιὰ· καὶ ὁ Ἡσαῦ ἦτον ἄνθρωπος ἔμπειρος εἰς τὸ κυνῆγιον, ζῶν εἰς τοὺς ἀγρούς· ὁ δὲ Ἰακώβ, ἄνθρωπος ἡμερος, κατοικῶν εἰς σκηνάς.

28 Καὶ ὁ μὲν Ἰσαὰκ ἠγαποῦσε τὸν Ἡσαῦ, διότι τὸ κυνῆγιον αὐτοῦ ἦτον τροφή του· ἡ δὲ Ῥεβέκκα ἠγαποῦσε τὸν Ἰακώβ.

29 Ἐψῆσε δὲ ὁ Ἰακώβ μαγεῖρευμα· καὶ ὁ Ἡσαῦ ἦλθεν ἀπὸ τὴν πεδιάδα, καὶ ἦτον ἀποκαμωμένος·

30 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡσαῦ εἰς τὸν Ἰακώβ, Δός με, σὲ παρακαλῶ, νὰ φάγω, ἀπὸ τὸ κόκκινον, ἀπὸ τὸ κόκκινον τοῦτο, διότι εἶμαι ἀποκαμωμένος· διὰ τοῦτο ἐκάλεσθαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐδώμ.

31 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ, Πώλησέ με σήμερον τὰ πρωτοτόκιά σου.

32 Καὶ ὁ Ἡσαῦ εἶπεν, Ἰδοὺ, ἐγὼ ὑπάγω νὰ ἀποθάνω, καὶ τί με ὠφελοῦν ταῦτα τὰ πρωτοτόκια;

33 Καὶ ὁ Ἰακώβ εἶπεν, Ὁρκίσου εἰς ἐμὲ σήμερον· καὶ ὠρκίσθη εἰς αὐτόν· καὶ ἔπωλησε τὰ πρωτοτόκιά του εἰς τὸν Ἰακώβ.

34 Τότε ὁ Ἰακώβ ἔδωκεν εἰς τὸν Ἡσαῦ

ψωμίον, καὶ τὸ μαγείρευμα τῆς φακῆς· καὶ αὐτὸς ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ ἐσηκώθη καὶ ἀνεχώρησεν· οὕτω ὁ Ἡσαΰ κατεφρόνησε τὰ πρωτοτόκια.

ΚΕΦ. κς'.

ἘΓΙΝΕ δὲ πείνα εἰς τὴν γῆν ἐκείνην, ἐκτὸς τῆς πρώτης πείνας, ἣ ὁποία εἶχε γίνει εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἀβραάμ. Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ἰσαὰκ πρὸς τὸν Ἀβιμέλεχ, τὸν βασιλέα τῶν Φυλισταίων, εἰς τὰ Γέραρα.

2 Ἐφάνη δὲ εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος, καὶ εἶπε, Μὴ καταβῆς εἰς τὴν Αἴγυπτον· κατοίκησε εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν θέλω σὲ εἰπεῖ.

3 Παροίκησε εἰς τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι μαζί σου, καὶ θέλω σὲ εὐλογῆσαι· διότι εἰς σὲ καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου θέλω δώσει ὅλους τούτους τοὺς τόπους· καὶ θέλω ἐκπληρώσει τὸν ὄρκον, τὸν ὁποῖον ὤμοσα εἰς τὸν Ἀβραάμ τὸν πατέρα σου.

4 Καὶ θέλω πληθύνει τὸ σπέρμα σου ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ θέλω δώσει εἰς τὸ σπέρμα σου ὅλους τούτους τοὺς τόπους, καὶ θέλουν εὐλογηθῇ εἰς τὸ σπέρμα σου ὅλα τὰ ἔθνη τῆς γῆς.

5 Ἐπειδὴ ὁ Ἀβραάμ ὑπήκουσεν εἰς τὴν φωνὴν μου, καὶ ἐφύλαξε τὰς παραγγελίας μου, καὶ τὰς ἐντολάς μου, καὶ τὰ δικαίωμάτά μου, καὶ τοὺς νόμους μου.

6 Ἐκατοίκησε δὲ ὁ Ἰσαὰκ εἰς τὰ Γέραρα.

7 Καὶ ἠρώτησαν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ τῆς γυναίκος αὐτοῦ· καὶ εἶπεν, Αὕτη εἶναι ἀδελφή μου· διότι ἐφοβήθη νὰ εἰπῇ, Γυνή μου εἶναι· μήπως μὲ φονεύσωσι, λέγων, οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου διὰ τὴν Ῥεβέκκαν, ἐπειδὴ ἦτον ὡραία τὴν ὥψιν.

8 Καὶ ἀφοῦ διέτριψεν ἐκεῖ πολλὰς ἡμέρας, ὁ Ἀβιμέλεχ ὁ βασιλεὺς τῶν Φυλισταίων, θεωρῶν ἀπὸ τὸ παράθυρον, ἶδε, καὶ ἰδοὺ, ὁ Ἰσαὰκ ἔπαιζε μὲ τὴν Ῥεβέκκαν τὴν γυναῖκα του.

9 Ἐκραξε δὲ ὁ Ἀβιμέλεχ τὸν Ἰσαὰκ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ, βέβαια αὕτη εἶναι γυνή σου· διατὶ λοιπὸν εἶπες, Αὕτη εἶναι ἀδελφή μου; Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰσαὰκ, Διότι ἔλεγα, μήπως ἀποθάνω ἐξ αἰτίας αὐτῆς.

10 Καὶ ὁ Ἀβιμέλεχ εἶπε, Τί εἶναι τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔκαμες εἰς ἡμᾶς; ὀλίγον ἔλειψε νὰ κοιμηθῇ τις ἀπὸ τὸν λαὸν μὲ τὴν γυναῖκα σου, καὶ ἤθελες φέρεи ἐπάνω εἰς ἡμᾶς ἀνόμημα.

11 Καὶ ἐπρόσταξεν ὁ Ἀβιμέλεχ εἰς ὅλον τὸν λαὸν, λέγων, Ὅστις ἐγγίξῃ τὸν ἄνθρω-

πον τοῦτον, ἢ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, θέλει βέβαια θανατωθῇ.

12 Τότε ἔσπειρεν ὁ Ἰσαὰκ εἰς τὴν γῆν ἐκείνην, καὶ ἐσύναξε κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἑκατονταπλάσια· καὶ ὁ Κύριος εὐλόγησεν αὐτόν.

13 Καὶ ἐμεγαλύνετο ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἐπροχωροῦσεν αὐξανόμενος, ἕως οὗ ἔγινε μέγας σφόδρα.

14 Καὶ ἀπέκτησε πρόβατα, καὶ βόας, καὶ δούλους πολλούς· καὶ οἱ Φυλισταῖοι ἐφθόνησαν αὐτόν.

15 Ὡστε ὅλα τὰ φρέατα, τὰ ὁποῖα ἤνοιξαν οἱ δούλοι τοῦ πατρὸς του εἰς τὰς ἡμέρας Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς του, ἔφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλισταῖοι, καὶ τὰ ἐγέμισαν χῶμα.

16 Ὁ δὲ Ἀβιμέλεχ εἶπεν εἰς τὸν Ἰσαὰκ, Ἀναχώρησε ἀπὸ ἡμᾶς, διότι ἔγινες πολὺ δυνατώτερός μας.

17 Καὶ ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ὁ Ἰσαὰκ, καὶ ἔστησε τὴν σκηνὴν του εἰς τὴν κοιλάδα τῶν Γεράρων, καὶ ἐκατοίκησεν ἐκεῖ.

18 Καὶ ὁ Ἰσαὰκ ἐξέχωσε τὰ φρέατα τοῦ ὕδατος, τὰ ὁποῖα εἶχαν ἀνοίξει εἰς τὰς ἡμέρας Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς του· οἱ δὲ Φυλισταῖοι εἶχαν φράξει αὐτὰ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀβραάμ· καὶ ἐκάλεσεν αὐτὰ κατὰ τὰ ὀνόματα, μὲ τὰ ὁποῖα ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶχε τὰ ὀνομάσει.

19 Καὶ ἔσκαψαν οἱ δούλοι τοῦ Ἰσαὰκ εἰς τὴν κοιλάδα, καὶ εὗρήκαν ἐκεῖ φρέαρ ὕδατος ἀναβρυτικοῦ.

20 Καὶ οἱ ποιμένες τῶν Γεράρων ἐμάχοντο μὲ τοὺς ποιμένας τοῦ Ἰσαὰκ, λέγοντες, Τὸ ὕδωρ εἶναι ἰδικόν μας· καὶ ὠνόμασε τὸ φρέαρ Ἐσέκ· διότι ἐφίλονεῖκσαν μὲ αὐτόν.

21 Καὶ ἤνοιξεν ἄλλο φρέαρ, καὶ ἐμάχοντο καὶ περὶ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ὠνόμασεν αὐτὸ Σιτνά.

22 Καὶ μετετοπίσθη ἐκεῖθεν, καὶ ἤνοιξεν ἄλλο φρέαρ, καὶ περὶ τούτου δὲν ἐμάχοντο· καὶ ὠνόμασεν αὐτὸ Ῥεχωβώθ· λέγων, Διότι τώρα μᾶς ἔβαλεν εἰς εὐρυχωρίαν ὁ Κύριος, καὶ μᾶς ἠΐξῃσεν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

23 Καὶ ἐκεῖθεν ἀνέβη εἰς Βηρσαβέε.

24 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος τὴν νύκτα ἐκείνην, καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς σου· μὴ φοβεῖσθαι, διότι ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ, καὶ θέλω σὲ εὐλογῆσαι, καὶ θέλω πληθύνει τὸ σπέρμα σου διὰ τὸν δούλον μου Ἀβραάμ.

25 Καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον, καὶ ἐπεκαλέσθη τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· καὶ ἐκεῖ ἔστησε τὴν σκηνὴν του· καὶ οἱ δοῦλοι τοῦ Ἰσαὰκ ἤνοιξαν ἐκεῖ φρέαρ.

26 Τότε ὁ Ἀβιμέλεχ ὑπῆγεν εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὰ Γέραρα, καὶ ὁ Ὁχοζὰθ ὁ οἰκεῖος αὐτοῦ, καὶ ὁ Φιχὸλ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ.

27 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰσαὰκ, Διατί ἦλθετε πρὸς ἐμὲ, ἀφοῦ σεῖς μὲ ἐμισήσετε, καὶ μὲ ἐδιώξετε μακρὰν ἀπὸ σᾶς;

28 Καὶ αὐτοὶ εἶπαν, Ἰδαμεν φανερά, ὅτι ὁ Κύριος εἶναι μετὰ σοῦ, καὶ εἶπαμεν, Ἄς γίνῃ τώρα ὄρκος ἀναμεταξύ μας, ἀναμεταξύ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς ἐσέ, καὶ ἂς κάμωμεν συνθήκην μὲ σέ,

29 Νὰ μὴ μᾶς κάμῃς κακὸν, καθὼς ἡμεῖς δὲν σέ ἐγγίξαμεν, καὶ καθὼς ἡμεῖς δὲν ἐκάμαμεν εἰς σέ παρὰ μόνον καλὸν, καὶ σέ ἀφήσαμεν νὰ ὑπάγῃς μὲ εἰρήνην· καὶ τώρα σὺ εἶσαι εὐλογημένος ἀπὸ τὸν Κύριον.

30 Καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτοὺς συμπόσιον· καὶ ἔφαγαν, καὶ ἔπιαν.

31 Καὶ ἐσηκώθησαν τὴν αὐγὴν, καὶ ὤμωσεν ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον· τότε ὁ Ἰσαὰκ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς, καὶ ἀνεχώρησαν ἀπὸ αὐτὸν μὲ εἰρήνην.

32 Καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἦλθαν οἱ δοῦλοι τοῦ Ἰσαὰκ, καὶ ἀνήγγειλαν εἰς αὐτὸν περὶ τοῦ φρέατος, τὸ ὅποιον εἶχαν ἀνοίξει, καὶ τὸν εἶπαν, Εὐρήκαμεν νερόν.

33 Καὶ αὐτὸς ὠνόμασεν αὐτὸ Σαβεέ· διὰ τοῦτο ὠνομάσθη τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκείνης Βηρσαβεέ ἕως τὴν σήμερον.

34 Ἦτον δὲ ὁ Ἡσαῦ χρόνων σαράντα, ὅτε ἐπῆρεν εἰς γυναῖκα τὴν Ἰουδὴ τὴν θυγατέρα Βεερί τοῦ Χετταίου, καὶ τὴν Βασεμὰθ τὴν θυγατέρα Ἐλὼν τοῦ Χετταίου·

35 Καὶ ἦσαν πικρία εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Ἰσαὰκ καὶ τῆς Ῥεβέκκας.

ΚΕΦ. κζ'.

ΚΑΙ ἀφοῦ ἐγήρασεν ὁ Ἰσαὰκ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐσκοτεινίασαν, ὥστε δὲν ἔβλεπεν, ἔκραξε τὸν Ἡσαῦ τὸν υἱὸν του τὸν μεγαλύτερον, καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Υἱέ μου· καὶ αὐτὸς τὸν εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ.

2 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, Ἰδοὺ, τώρα ἐγὼ ἐγήρασα· δὲν γνωρίζω τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου μου·

3 Πάρε λοιπὸν, σέ παρακαλῶ, τὰ ὄπλα σου, τὴν φαρέτραν σου, καὶ τὸ τόξον σου,

καὶ ἔκβα εἰς τὴν πεδιάδα, καὶ πιάσέ μου κἀνὲν κυνήγιον·

4 Καὶ κάμε εἰς ἐμὲ φαγητὰ νόστιμα, καθὼς τὰ ἀγαπῶ, καὶ φέρε εἰς ἐμὲ νὰ φάγω, διὰ νὰ σέ εὐλογήσῃ ἡ ψυχὴ μου πρὶν ἀποθάνω.

5 Ἡ δὲ Ῥεβέκκα ἤκουσε τὸν Ἰσαὰκ ἐνῶ ἐλαλοῦσεν εἰς τὸν Ἡσαῦ τὸν υἱὸν του. Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ἡσαῦ εἰς τὴν πεδιάδα διὰ νὰ πιάσῃ κυνήγιον, καὶ νὰ τὸ φέρῃ.

6 Καὶ ἡ Ῥεβέκκα εἶπεν εἰς τὸν Ἰακώβ τὸν υἱὸν της, λέγουσα, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἤκουσα τὸν πατέρα σου νὰ ὁμιλῇ εἰς τὸν Ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν σου, λέγων,

7 Φέρε μου κυνήγιον, καὶ κάμε εἰς ἐμὲ φαγητὰ νόστιμα, διὰ νὰ φάγω, καὶ νὰ σέ εὐλογήσω ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου πρὶν ἀποθάνω.

8 Τώρα λοιπὸν, υἱέ μου, ἄκουσε τὴν φωνήν μου εἰς ὅσα ἐγὼ σέ παραγγέλλω.

9 Ὑπαγε τώρα εἰς τὸ ποίμνιον, καὶ φέρε μου ἐκεῖθεν δύο καλὰ ἐρίφια· καὶ ἐγὼ θέλω κάμει ἀπ' αὐτὰ φαγητὰ νόστιμα διὰ τὸν πατέρα σου, καθὼς τὰ ἀγαπᾷ·

10 Καὶ θέλεις φέρεῖ αὐτὰ εἰς τὸν πατέρα σου, νὰ φάγῃ διὰ νὰ σέ εὐλογήσῃ πρὶν ἀποθάνῃ.

11 Καὶ ὁ Ἰακώβ εἶπεν εἰς τὴν Ῥεβέκκαν τὴν μητέρα του, Ἰδοὺ, ὁ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός μου εἶναι ἄνθρωπος δασύτριχος, ἐγὼ δὲ εἶμαι ἄτριχος·

12 Ἴσως μὲ ψηλαφήσῃ ὁ πατήρ μου, καὶ θέλω φανῇ εἰς αὐτὸν ὡς ἀπαταίων, καὶ θέλω σύρει κατ' ἐπάνω μου κατάραν, καὶ ὅχι εὐλογίαν.

13 Καὶ ἡ μήτηρ του εἶπεν εἰς αὐτὸν, Ἐπάνω εἰς ἐμὲ ἔς ἦναι ἡ κατάραν σου, τέκνον μου· μόνον ὑπάκουσε εἰς τὴν φωνήν μου, καὶ ὑπαγε φέρε αὐτὰ εἰς ἐμὲ.

14 Καὶ αὐτὸς ὑπῆγε, καὶ ἐπῆρε, καὶ ἔφερεν αὐτὰ εἰς τὴν μητέρα του· καὶ ἔκαμεν ἡ μήτηρ του φαγητὰ νόστιμα, καθὼς τὰ ἠγαποῦσεν ὁ πατήρ του.

15 Καὶ ἐπῆρεν ἡ Ῥεβέκκα τὰ καλῆτερα φορέματα τοῦ Ἡσαῦ τοῦ μεγαλητέρου υἱοῦ της, τὰ ὅποια εἶχεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐνδυσσε μὲ αὐτὰ τὸν Ἰακώβ τὸν νεώτερον υἱὸν της·

16 Καὶ μὲ τὰ δέρματα τῶν ἐριφίων ἐσκέπασε τὰς χεῖρας του, καὶ τὰ γυμνὰ μέρη τοῦ τραχήλου του·

17 Καὶ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἰακώβ τοῦ υἱοῦ της τὰ νόστιμα φαγητὰ, καὶ τὸ ψωμίον, τὰ ὅποια εἶχεν ἐτοιμάσει.

18 Καὶ ἦλθεν εἰς τὸν πατέρα του, καὶ εἶπε, Πάτερ μου· καὶ αὐτὸς εἶπεν, Ἴδού ἐγώ· ποῖος εἶσαι σὺ, τέκνον μου;

19 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ εἰς τὸν πατέρα του, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἡσαῦ ὁ πρωτότοκός σου· ἔκαμα καθὼς με ἐπρόσταξες· σήκω, σὲ παρακαλῶ, κάθισε καὶ φάγε ἀπὸ τὸ κυνήγιόν μου, διὰ νὰ με εὐλογήσῃ ἡ ψυχὴ σου.

20 Καὶ ὁ Ἰσαὰκ εἶπεν εἰς τὸν υἱόν του, Πῶς ἔγιγε τοῦτο, τέκνον μου, καὶ εὐρήκες τόσον ὀγλήγορα; Καὶ αὐτὸς εἶπε, Διότι Κύριος ὁ Θεός σου τὸ ἔφερεν ἔμπροσθέν μου.

21 Καὶ ὁ Ἰσαὰκ εἶπεν εἰς τὸν Ἰακώβ, Πλησίασε, παρακαλῶ, τέκνον μου, διὰ νὰ σὲ ψηλαφήσω, ἂν σὺ ᾔῃαι ὁ καθαρὸς υἱός μου Ἡσαῦ, ἢ ὄχι.

22 Καὶ ἐπλησίασεν ὁ Ἰακώβ εἰς τὸν Ἰσαὰκ τὸν πατέρα του· καὶ αὐτὸς τὸν ἐψηλάφησε, καὶ εἶπεν, Ἡ μὲν φωνὴ εἶναι φωνὴ τοῦ Ἰακώβ, αἱ δὲ χεῖρες εἶναι χεῖρες τοῦ Ἡσαῦ.

23 Καὶ δὲν τὸν ἐγνώρισε, διότι αἱ χεῖρες του ἦσαν ὡς αἱ χεῖρες τοῦ Ἡσαῦ τοῦ ἀδελφοῦ του, δασύτριχοι· καὶ τὸν εὐλόγησε.

24 Καὶ εἶπεν, Εἶσαι σὺ ὁ καθαρὸς υἱός μου Ἡσαῦ; καὶ αὐτὸς εἶπεν, Ἐγὼ εἶμαι.

25 Καὶ εἶπε, Φέρε εἰς ἐμέ, καὶ θέλω φάγει ἀπὸ τὸ κυνήγιον τοῦ υἱοῦ μου, διὰ νὰ σὲ εὐλογήσῃ ἡ ψυχὴ μου· καὶ τὸ ἔφερεν εἰς αὐτὸν, Καὶ ἔφαγεν· ἔφερε δὲ εἰς αὐτὸν καὶ οἶνον, καὶ ἔπιε.

26 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰσαὰκ ὁ πατήρ του, Πλησίασε τώρα, καὶ φίλησέ με, τέκνον μου.

27 Καὶ ἐπλησίασε, καὶ τὸν ἐφίλησε· καὶ ὡσφράνθη τὴν ὁσμὴν τῶν φορεμάτων του, καὶ τὸν εὐλόγησε, καὶ εἶπεν, Ἴδού, ἡ ὁσμὴ τοῦ υἱοῦ μου εἶναι ὡς ὁσμὴ πεδιάδος, τὴν ὁποίαν εὐλόγησεν ὁ Κύριος.

28 Λοιπὸν ὁ Θεός νὰ σὲ δώσῃ ἀπὸ τὴν δρόσον τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀπὸ τὸ πάχος τῆς γῆς, καὶ ἀφθονίαν σίτου καὶ οἴνου.

29 Οἱ λαοὶ νὰ σὲ δουλεύωσι, καὶ τὰ ἔθνη νὰ σὲ προσκυνήσωσι· νὰ ᾔῃαι κύριος τῶν ἀδελφῶν σου, καὶ οἱ υἱοὶ τῆς μητρὸς σου νὰ σὲ προσκυνήσωσι· κατηραμένος νὰ ᾔῃαι ὅποιός σὲ καταρᾶται, καὶ εὐλογημένος ὅποιός σὲ εὐλογεῖ.

30 Καὶ καθὼς ἔπαυσεν ὁ Ἰσαὰκ νὰ εὐλογῇ τὸν Ἰακώβ, μόλις ὁ Ἰακώβ εἶχεν ἐκβῆ ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς του Ἰσαὰκ, καὶ ἦλθεν ὁ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπὸ τὸ

κυνήγιόν του.

31 Καὶ ἡτοίμασε καὶ αὐτὸς φαγητὰ νόστιμα, καὶ τὰ ἔφερεν εἰς τὸν πατέρα του· καὶ εἶπεν εἰς τὸν πατέρα του, Ἄς σηκωθῇ ὁ πατήρ μου, καὶ ἄς φάγῃ ἀπὸ τὸ κυνήγιον τοῦ υἱοῦ του, διὰ νὰ με εὐλογήσῃ ἡ ψυχὴ σου.

32 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰσαὰκ ὁ πατήρ του, Τίς εἶσαι σὺ; Καὶ αὐτὸς εἶπεν, Ἐγὼ εἶμαι ὁ υἱός σου, ὁ πρωτότοκός σου Ἡσαῦ.

33 Καὶ ἐξεπλάγη ὁ Ἰσαὰκ ἐκπληξιν μεγάλην σφόδρα, καὶ εἶπε, Ποῖος εἶναι λοιπὸν ἐκεῖνος, ὅστις ἐκυνήγησε κυνήγιον, καὶ με ἔφερε, καὶ ἔφαγα ἀπὸ ὅλα πρὸ τοῦ νὰ ἔλθῃς σὺ, καὶ τὸν εὐλόγησα; καὶ θέλει βέβαια εἶσθαι εὐλογημένος.

34 Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ Ἡσαῦ τοὺς λόγους τοῦ πατρὸς του, ἐφώνησε φωνὴν μεγάλην καὶ πικρὰν σφόδρα· καὶ εἶπεν εἰς τὸν πατέρα του, Εὐλόγησέ με, καὶ ἐμέ, πάτερ μου.

35 Καὶ αὐτὸς εἶπεν, Ἦλθεν ὁ ἀδελφός σου με ἀπάτην, καὶ ἐπῆρε τὴν εὐλογίαν σου.

36 Καὶ ὁ Ἡσαῦ εἶπε, Δὲν ὠνομάσθη δικαίως Ἰακώβ; διότι με ὑπεσκέλισε τώρα δύο φοραῖς· ἐπῆρε τὰ πρωτοτόκιά μου, καὶ ἰδού τώρα ἐπῆρε καὶ τὴν εὐλογίαν μου· καὶ εἶπε, Δὲν ἐφύλαξες εὐλογίαν καὶ δι' ἐμέ;

37 Καὶ ὁ Ἰσαὰκ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Ἡσαῦ, Ἴδού, τὸν ἔκαμα κύριόν σου, καὶ ἔδωκα εἰς αὐτὸν δούλους ὅλους τοὺς ἀδελφούς του, καὶ τὸν ἐστήριξα με σῖτον καὶ οἶνον· καὶ τί λοιπὸν νὰ κάμω εἰς ἐσέ, τέκνον μου;

38 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡσαῦ εἰς τὸν πατέρα του, Μήπως ταύτην μόνην τὴν εὐλογίαν ἔχεις, πάτερ μου; εὐλόγησέ με, καὶ ἐμέ, πάτερ μου. Καὶ ὁ Ἡσαῦ ὕψωσε τὴν φωνὴν του, καὶ ἔκλαυσε.

39 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰσαὰκ ὁ πατήρ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Ἴδού, ἡ κατοίκησις σου θέλει εἶσθαι εἰς τὸ πάχος τῆς γῆς, καὶ εἰς τὴν δρόσον τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν.

40 Καὶ με τὴν μάχαιράν σου θέλεις ζῆν, καὶ εἰς τὸν ἀδελφόν σου θέλεις δουλεύει· ὅταν δὲ ὑπερισχύσῃς, θέλεις συντρίψει τὸν ζυγόν του ἀπὸ τὸν τράχηλόν σου.

41 Καὶ ὁ Ἡσαῦ ἐμισοῦσε τὸν Ἰακώβ διὰ τὴν εὐλογίαν, με τὴν ὁποίαν τὸν εὐλόγησεν ὁ πατήρ του· καὶ εἶπεν ὁ Ἡσαῦ μέσα εἰς τὴν καρδίαν του, Αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους τοῦ πατρὸς μου πλησιάζουν· τότε θέλω φονεύσει τὸν ἀδελφόν μου Ἰακώβ.

42 Ἀνηγγέλθησαν δὲ εἰς τὴν Ρεβέκκαν

οἱ λόγοι τοῦ Ἡσαῦ τοῦ μεγαλητέρου υἱοῦ της· καὶ ἔστειλε καὶ ἔκραξε τὸν Ἰακώβ τὸν υἱὸν της τὸν νεώτερον, καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Ἰδοὺ, ὁ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός σου παρηγορεῖ τὸν ἑαυτὸν τοῦ κατὰ σοῦ, ὅτι θέλει σὲ φονεύσει.

43 Τώρα λοιπὸν, τέκνον μου, ἄκουσε τὴν φωνὴν μου, καὶ σήκω, φύγε εἰς Χαρρὰν πρὸς τὸν ἀδελφόν μου Λάβαν·

44 Καὶ κατοίκησε μετ' αὐτὸν ἡμέρας τινὰς, ἕως νὰ περάσῃ ὁ θυμὸς τοῦ ἀδελφοῦ σου·

45 Ἐωσοῦ νὰ παύσῃ ἡ κατὰ σοῦ ὀργὴ τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ νὰ λησμονήσῃ τὰ ὅσα ἔκαμες εἰς αὐτόν· τότε θέλω στείλει, καὶ θέλω σὲ φέρεי ὀπίσω ἀπὸ ἐκεῖ· διατὶ νὰ στερηθῶ καὶ ἀπὸ τοὺς δύο σας εἰς μίαν ἡμέραν·

46 Καὶ εἶπεν ἡ Ρεβέκκα εἰς τὸν Ἰσαὰκ, Ἀηδίασα τὴν ζωὴν μου ἐξ αἰτίας τῶν θυγατέρων τοῦ Χέτ· ἐὰν ὁ Ἰακώβ πάρῃ γυναῖκα ἀπὸ τὰς θυγατέρας τοῦ Χέτ, καθὼς εἶναι αὗται ἀπὸ τὰς θυγατέρας τοῦ τόπου, τί μὲ ὠφελεῖ νὰ ζῶ·

ΚΕΦ. κη'.

ΚΑΙ ἔκραξεν ὁ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν, καὶ τὸν παρήγγειλε, λέγων εἰς αὐτόν, Δὲν θέλεις πάρει γυναῖκα ἀπὸ τὰς θυγατέρας τῆς Χαναάν.

2 Σήκω, ὕπαγε εἰς Παδὰν-Ἀράμ, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Βαθούηλ τοῦ πατρὸς τῆς μητρός σου· καὶ ἐκεῖθεν πάρε διὰ σὲ γυναῖκα ἀπὸ τὰς θυγατέρας τοῦ Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρός σου.

3 Καὶ ὁ Θεὸς ὁ Παντοδύναμος νὰ σὲ εὐλογήσῃ, καὶ νὰ σὲ αὐξήσῃ, καὶ νὰ σὲ πληθύνῃ, διὰ νὰ γίνῃς εἰς πλῆθος λαῶν·

4 Καὶ νὰ σὲ δώσῃ τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἀβραάμ, εἰς σὲ, καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου ὕστερον ἀπὸ σὲ, διὰ νὰ κληρονομήσῃς τὴν γῆν ὅπου παροικεῖς, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀβραάμ.

5 Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ· καὶ ὑπῆγεν εἰς Παδὰν-Ἀράμ πρὸς τὸν Λάβαν, υἱὸν τοῦ Βαθούηλ τοῦ Σύρου, τὸν ἀδελφὸν τῆς Ρεβέκκας, τῆς μητρός τοῦ Ἰακώβ καὶ τοῦ Ἡσαῦ.

6 Ὁ δὲ Ἡσαῦ ἶδεν ὅτι εὐλόγησεν ὁ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν ἐξαπέστειλεν εἰς Παδὰν-Ἀράμ, διὰ νὰ πάρῃ εἰς ἑαυτὸν γυναῖκα ἀπὸ ἐκεῖ· καὶ ὅτι ἐνῶ τὸν εὐλογοῦσε, παρήγγειλεν εἰς αὐτόν, λέγων, Δὲν θέλεις λάβει γυναῖκα ἀπὸ τὰς θυγατέρας τῆς Χαναάν·

7 Καὶ ὅτι ὑπήκουσεν ὁ Ἰακώβ τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα του, καὶ ὑπῆγεν εἰς Παδὰν-Ἀράμ·

8 Βλέπων λοιπὸν ὁ Ἡσαῦ ὅτι αἱ θυγατέρες τῆς Χαναάν εἶναι μισηταὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ πατρὸς τοῦ Ἰσαὰκ,

9 Ὑπῆγεν ὁ Ἡσαῦ εἰς τὸν Ἰσμαήλ, καὶ σιμὰ τῶν ἄλλων γυναικῶν τοῦ ἐπῆρεν εἰς γυναῖκα τὴν Μαελὲθ θυγατέρα τοῦ Ἰσμαήλ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀβραάμ, τὴν ἀδελφὴν τοῦ Ναβαιώθ.

10 Καὶ ὁ Ἰακώβ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Βηρσαβεὲ, καὶ ὑπῆγεν εἰς Χαρρὰν.

11 Καὶ ἔφθασεν εἰς τινα τόπον, καὶ ἐξενύκτισεν ἐκεῖ, διότι εἶχε δύσει ὁ ἥλιος· καὶ ἐπῆρεν ἀπὸ τοὺς λίθους τοῦ τόπου, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς προσκεφάλαιόν του, καὶ ἐκοιμήθη εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον.

12 Καὶ ἔδεν ἐνύπνιον, καὶ ἰδοὺ, μία κλίμαξ ἦτον στηριγμένη εἰς τὴν γῆν, τῆς ὁποίας ἡ κορυφή ἔφθανεν ἕως τὸν οὐρανόν· καὶ ἰδοὺ, οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαιναν καὶ κατέβαιναν εἰς αὐτήν.

13 Καὶ ἰδοὺ, ὁ Κύριος ἕστηκεν ἐπάνωθεν της, καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς σου, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαὰκ· τὴν γῆν, ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν σὺ κείτεσαι, εἰς σὲ θέλω δώσει αὐτήν, καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου·

14 Καὶ θέλει εἶσθαι τὸ σπέρμα σου, ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ θέλεις ἐξαπλωθῇ εἰς τὴν δύσιν, καὶ εἰς τὴν ἀνατολήν, καὶ εἰς τὸν βορρᾶν, καὶ εἰς τὸν νότον· καὶ θέλουν εὐλογηθῇ εἰς σὲ, καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου, ὅλα τὰ ἔθνη τῆς γῆς.

15 Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι μετὰ σὲ, καὶ θέλω σὲ διαφυλάττει πανταχοῦ, ὅπου καὶ ἂν ὑπάγῃς, καὶ θέλω σὲ φέρει ὀπίσω εἰς τὴν γῆν ταύτην· διότι δὲν θέλω σὲ ἐγκαταλείψει, ἕως νὰ κάμω ὅσα σὲ ἐλάλησα.

16 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἰακώβ ἀπὸ τὸν ὕπνον του, καὶ εἶπε, Βέβαια ὁ Κύριος εἶναι εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐγὼ δὲν τὸ ἤξευρα.

17 Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπε, Πόσον φοβερὸς εἶναι ὁ τόπος οὗτος· δὲν εἶναι τοῦτο ἄλλο, παρὰ οἶκος Θεοῦ, καὶ αὕτη εἶναι ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

18 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἰακώβ τὸ πρωῒ, καὶ ἐπῆρε τὸν λίθον, τὸν ὁποῖον εἶχε βάλει προσκεφάλαιόν του, καὶ τὸν ἔστησεν ὡς στήλην, καὶ ἔχυσεν ἔλαιον ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν αὐτῆς.

19 Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου

ἐκείνου, Βαιθήλ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκείνης ἦτον πρότερον Λούζ.

20 Καὶ ἔταξεν ὁ Ἰακώβ τάξιμον, λέγων, Ἄν ὁ Θεὸς ἦναι μὲ ἐμὲ, καὶ μὲ διαφυλάξῃ εἰς τὸν δρόμον τοῦτον, εἰς τὸν ὅποιον ὑπάγω, καὶ μὲ δώσῃ ἄρτον νὰ φάγω, καὶ ἐνδυμα νὰ ἐνδυθῶ,

21 Ὡστε νὰ ἐπιστρέψω μὲ εἰρήνην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρός μου, τότε ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι Θεὸς μου·

22 Καὶ ὁ λίθος οὗτος, τὸν ὅποιον ἔστησα ὡς στήλην, θέλει εἶσθαι οἶκος Θεοῦ, καὶ ἀπὸ ὅλα ὅσα μὲ δώσῃς, τὸ δέκατον θέλω προσφέρει εἰς σέ.

ΚΕΦ. κθ'.

ΚΑΙ ἐκίνησεν ὁ Ἰακώβ, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν γῆν τῶν υἱῶν τῆς Ἀνατολῆς.

2 Καὶ ἶδε, καὶ ἰδοῦ, φρέαρ εἰς τὴν πεδιάδα· καὶ ἰδοῦ ἐκεῖ τρία ποίμνια προβάτων ἀναπανόμενα πλησίον εἰς αὐτὸ, διότι ἀπὸ τὸ φρέαρ ἐκεῖνο ἐπότιζαν τὰ ποίμνια· καὶ λίθος μέγας ἦτον ἐπάνω εἰς τὸ στόμα τοῦ φρέατος.

3 Καὶ ὅτε ἐσυνάζοντο ἐκεῖ ὅλα τὰ ποίμνια, ἀπεκύλιαν τὸν λίθον ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ φρέατος, καὶ ἐπότιζαν τὰ ποίμνια, ἔπειτα ἔθεταν πάλιν τὸν λίθον εἰς τὸν τόπον του, ἐπάνω εἰς τὸ στόμα τοῦ φρέατος.

4 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰακώβ, Ἀδελφοί, πόθεν εἰσθε σεῖς; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, Ἡμεῖς εἴμεθα ἀπὸ τὴν Χαρρὰν.

5 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Γνωρίζετε τὸν Λάβαν τὸν υἱὸν τοῦ Ναχώρ; Καὶ αὐτοὶ εἶπαν, Τὸν γνωρίζομεν.

6 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Ὑγιαίνει; Καὶ αὐτοὶ εἶπαν, Ὑγιαίνει· καὶ ἰδοῦ, ἡ Ῥαχὴλ ἡ θυγάτηρ του ἔρχεται μὲ τὰ πρόβατα.

7 Καὶ εἶπεν, Ἰδοῦ, μένει ἀκόμη ἡμέρα πολλή, οὐδὲ εἶναι ἀκόμη ὥρα νὰ συρθῶσι τὰ κτήνη· ποτίσετε τὰ πρόβατα, καὶ ὑπάγετε νὰ βοσκήσετε αὐτά.

8 Καὶ αὐτοὶ εἶπαν, Δὲν ἐμποροῦμεν, ἕως νὰ συναχθῶσιν ὅλα τὰ ποίμνια, καὶ νὰ ἀποκυλίσωσι τὸν λίθον ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ φρέατος· τότε ποτίζομεν τὰ πρόβατα.

9 Καὶ ἐνῶ ἀκόμη ὠμιλοῦσε μὲ αὐτοὺς, ἦλθεν ἡ Ῥαχὴλ μὲ τὰ πρόβατα τοῦ πατρός της· διότι αὐτὴ ἔβοσκειν αὐτά.

10 Καὶ ὡς ἶδεν ὁ Ἰακώβ τὴν Ῥαχὴλ, τὴν θυγατέρα τοῦ Λάβαν, τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρός του, καὶ τὰ πρόβατα τοῦ Λάβαν, τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρός του, ἐπλησίασεν ὁ Ἰακώβ, καὶ ἀπεκύλισε τὸν λί-

θον ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ φρέατος, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα τοῦ Λάβαν, τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρός του.

11 Καὶ ὁ Ἰακώβ ἐφίλησε τὴν Ῥαχὴλ, καὶ ὕψωσε τὴν φωνήν του, καὶ ἔκλαυσε.

12 Καὶ ἀνήγγειλεν ὁ Ἰακώβ εἰς τὴν Ῥαχὴλ, ὅτι αὐτὸς εἶναι ἀδελφὸς τοῦ πατρός της, καὶ ὅτι αὐτὸς εἶναι υἱὸς τῆς Ῥεβέκκας· καὶ ἐκείνη ἔδραμε, καὶ τὸ ἀνήγγειλεν εἰς τὸν πατέρα της.

13 Καὶ καθὼς ἤκουσεν ὁ Λάβαν τὸ ὄνομα τοῦ Ἰακώβ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀδελφῆς του, ἔδραμεν εἰς συναπάντησίν του, καὶ ἀγκαλιάσας αὐτὸν, τὸν ἐφίλησε, καὶ τὸν ἐπῆρεν εἰς τὴν οἰκίαν του· καὶ ὁ Ἰακώβ διηγῆθη εἰς τὸν Λάβαν ὅλα τὰ γενόμενα.

14 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Λάβαν, Σὺ βέβαια εἶσαι ὅστοῦν μου καὶ σάρξ μου. Καὶ ἔμεινε μὲ αὐτὸν ἓνα μῆνα.

15 Καὶ εἶπεν ὁ Λάβαν εἰς τὸν Ἰακώβ, Ἐπειδὴ εἶσαι ἀδελφός μου, διὰ τοῦτο νὰ μὲ δουλεύῃς ἀμισθί; εἶπέ με, ποῖος θέλει εἶσθαι ὁ μισθός σου;

16 Καὶ ὁ Λάβαν εἶχε δύο θυγατέρας· τὸ ὄνομα τῆς μεγαλητέρας ἦτον Λεία, καὶ τὸ ὄνομα τῆς μικροτέρας, Ῥαχὴλ.

17 Καὶ τῆς μὲν Λείας οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν τρυφεροί· ἡ δὲ Ῥαχὴλ ἦτον εὐειδὴς τὸ σῶμα, καὶ ὠραία τὴν ὄψιν.

18 Καὶ ὁ Ἰακώβ ἠγάπησε τὴν Ῥαχὴλ· καὶ εἶπε, Θέλω σὲ δουλεῦναι ἑπτὰ χρόνους διὰ τὴν Ῥαχὴλ τὴν θυγατέρα σου τὴν μικροτέραν.

19 Καὶ ὁ Λάβαν εἶπε, Καλήτερα νὰ τὴν δώσω εἰς σέ, παρὰ νὰ τὴν δώσω εἰς ἄλλον ἄνδρα· κατοίκησε μὲ ἐμέ.

20 Καὶ ἐδούλευσεν ὁ Ἰακώβ διὰ τὴν Ῥαχὴλ ἑπτὰ χρόνους· καὶ ἐφαίνοντο εἰς αὐτὸν ὡς ὀλίγαι ἡμέραι, διὰ τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποίαν εἶχεν εἰς αὐτήν.

21 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ εἰς τὸν Λάβαν, Δός με τὴν γυναῖκα μου, διότι ἐτελείωσαν αἱ ἡμέραι μου, διὰ νὰ ἔμβω πρὸς αὐτήν.

22 Καὶ ἐσύναξεν ὁ Λάβαν ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τοῦ τόπου, καὶ ἔκαμε συμπόσιον.

23 Καὶ ἀφοῦ ἔγινεν ἑσπέρα, ἐπῆρε τὴν θυγατέρα του Λείαν, καὶ τὴν ἔφερεν εἰς αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἐμβῆκε πρὸς αὐτήν.

24 Καὶ ἔδωκεν ὁ Λάβαν εἰς τὴν θυγατέρα του Λείαν τὴν θεράπαινάν του Ζελφάν διὰ θεράπαιναν.

25 Καὶ ὅτε ἔγινε πρωὶ, ἰδοῦ ἦτον ἡ Λεία·

καὶ αὐτὸς εἶπεν εἰς τὸν Λάβαν, Τί τοῦτο τὸ ὅποιον με ἔκαμες; δὲν σὲ ἐδούλευσα διὰ τὴν 'Ραχὴλ; καὶ διατὶ με ἠπάτησες;

26 Καὶ ὁ Λάβαν εἶπε, Δὲν γίνεται οὕτω εἰς τὸν τόπον μας, νὰ δίδωμεν τὴν μικροτέραν πρὸ τῆς μεγαλητέρας.

27 Ἐκπλήρωσε τὴν ἑβδομάδα ταύτης, καὶ θέλω σὲ δώσει καὶ αὐτὴν ἀντὶ τῆς ἐκδουλεύσεως, τὴν ὁποίαν θέλεις κάμει εἰς ἐμὲ ἀκόμη ἄλλους ἑπτὰ χρόνους.

28 Καὶ ὁ Ἰακώβ ἔκαμεν οὕτω, καὶ ἐκπλήρωσε τὴν ἑβδομάδα αὐτῆς· καὶ ὁ Λάβαν ἔδωκεν εἰς αὐτὸν καὶ τὴν 'Ραχὴλ τὴν θυγατέρα του διὰ γυναῖκα.

29 Καὶ ὁ Λάβαν ἔδωκεν εἰς τὴν θυγατέρα του 'Ραχὴλ τὴν θεράπειαν του Βαλλὰν διὰ θεράπειαν αὐτῆς.

30 Καὶ ὁ Ἰακώβ ἐμβῆκεν ἀκόμη καὶ πρὸς τὴν 'Ραχὴλ· καὶ ἠγάπησε τὴν 'Ραχὴλ περισσότερον παρὰ τὴν Λεῖαν· καὶ τὸν ἐδούλευσεν ἀκόμη ἄλλους ἑπτὰ χρόνους.

31 Καὶ ἰδὼν ὁ Κύριος ὅτι ἐμισεῖτο ἡ Λεῖα, ἤνοιξε τὴν μήτραν αὐτῆς· ἡ δὲ 'Ραχὴλ ἦτον στεῖρα.

32 Καὶ συνέλαβεν ἡ Λεῖα, καὶ ἐγέννησεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ 'Ρουβὴν· διότι εἶπεν, Ἴδε βέβαια ὁ Κύριος τὴν ταπεινώσιν μου· τώρα λοιπὸν θέλει με ἀγαπήσει ὁ ἀνὴρ μου.

33 Καὶ συνέλαβε πάλιν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ εἶπεν, Ἐπειδὴ ἤκουσεν ὁ Κύριος ὅτι μισοῦμαι, διὰ τοῦτο μ' ἔδωκεν ἀκόμη καὶ τοῦτον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Συμεών.

34 Καὶ συνέλαβεν ἀκόμη, καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ εἶπε, Τώρα ταύτην τὴν φορὰν ὁ ἀνὴρ μου θέλει ἐνωθῇ με ἐμὲ, διότι ἐγέννησα εἰς αὐτὸν τρεῖς υἱούς· διὰ τοῦτο ὠνόμασεν αὐτὸν Λευί.

35 Καὶ συνέλαβε πάλιν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ εἶπε, Ταύτην τὴν φορὰν θέλω δοξολογήσει τὸν Κύριον· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰούδαν· καὶ ἔπαυσεν ἀπὸ τὸ νὰ γεννᾷ.

ΚΕΦ. λ'.

ΚΑΙ ὅτε ἰδεν ἡ 'Ραχὴλ ὅτι δὲν ἐτεκνοποιοῦσεν εἰς τὸν Ἰακώβ, ἐφθόνησεν ἡ 'Ραχὴλ τὴν ἀδελφὴν της· καὶ εἶπεν εἰς τὸν Ἰακώβ, Δός με τέκνα, εἰδὲ μὴ, ἐγὼ ἀποθνήσκω.

2 Καὶ ἀναψεν ὁ θυμὸς τοῦ Ἰακώβ κατὰ τῆς 'Ραχὴλ, καὶ εἶπε, Μήπως εἶμαι ἐγὼ ἀντὶ Θεοῦ, ὅστις σὲ ἐστέρησεν ἀπὸ καρπὸν κοιλίας;

3 Καὶ αὕτῃ εἶπεν, Ἰδοὺ ἡ θεράπειά μου Βαλλὰ· ἔμβα πρὸς αὐτὴν, καὶ θέλει γεννήσει ἐπάνω εἰς τὰ γόνατά μου, διὰ νὰ ἀποκτήσω καὶ ἐγὼ τέκνα ἀπὸ αὐτῆς.

4 Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὴν θεράπειαν της Βαλλὰν διὰ γυναῖκα· καὶ ὁ Ἰακώβ ἐμβῆκε πρὸς αὐτὴν.

5 Καὶ συνέλαβεν ἡ Βαλλὰ, καὶ ἐγέννησεν υἱὸν εἰς τὸν Ἰακώβ.

6 Καὶ εἶπεν ἡ 'Ραχὴλ, Ὁ Θεὸς ἔκαμε τὴν κρίσιν μου, καὶ ἤκουσεν ἀκόμη καὶ τὴν φωνὴν μου, καὶ με ἔδωκεν υἱόν· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Δάν.

7 Καὶ συνέλαβε πάλιν ἡ Βαλλὰ, ἡ θεράπεινα τῆς 'Ραχὴλ, καὶ ἐγέννησε δεύτερον υἱὸν εἰς τὸν Ἰακώβ.

8 Καὶ εἶπεν ἡ 'Ραχὴλ, Δυνατὸν πάλευμα ἐπάλαισα με τὴν ἀδελφὴν μου, καὶ ὑπερίσχυσα· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νεφθαλείμ.

9 Καὶ ὅτε ἰδεν ἡ Λεῖα ὅτι ἔπαυσε τοῦ νὰ γεννᾷ, ἐπῆρε τὴν Ζελφὰν τὴν θεράπειαν της, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν εἰς τὸν Ἰακώβ διὰ γυναῖκα.

10 Καὶ ἡ Ζελφὰ, ἡ θεράπεινα τῆς Λεῖας, ἐγέννησεν υἱὸν εἰς τὸν Ἰακώβ.

11 Καὶ εἶπεν ἡ Λεῖα, Στράτευμα ἔρχεται· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γάδ.

12 Καὶ ἡ Ζελφὰ, ἡ θεράπεινα τῆς Λεῖας, ἐγέννησε δεύτερον υἱὸν εἰς τὸν Ἰακώβ.

13 Καὶ εἶπεν ἡ Λεῖα, Μακαρία ἐγὼ, διότι θέλουν με μακαρίζει αἱ γυναῖκες· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀσσήρ.

14 Καὶ ὑπῆγεν ὁ 'Ρουβὴν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ θερισμοῦ τοῦ σίτου, καὶ εὗρηκε μανδραγόρας εἰς τὴν πεδιάδα, καὶ ἔφερεν αὐτοὺς εἰς τὴν Λεῖαν τὴν μητέρα του. Εἶπε δὲ ἡ 'Ραχὴλ εἰς τὴν Λεῖαν, Δός με, σὲ παρακαλῶ, ἀπὸ τοὺς μανδραγόρας τοῦ υἱοῦ σου.

15 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὴν, Μικρὸν πρᾶγμα εἶναι, ὅτι ἐπῆρες τὸν ἄνδρα μου; καὶ θέλεις ἀκόμη νὰ πάρῃς τοὺς μανδραγόρας τοῦ υἱοῦ μου; Καὶ ἡ 'Ραχὴλ εἶπε, Λοιπὸν ἂς κοιμηθῇ με σὲ ταύτην τὴν νύκτα διὰ τοὺς μανδραγόρας τοῦ υἱοῦ σου.

16 Καὶ ὁ Ἰακώβ ἦλθε τὸ ἑσπέρας ἀπὸ τὸν ἀγρὸν, καὶ ἐκβῆκεν ἡ Λεῖα εἰς συναντήσιν του· καὶ εἶπε, Πρὸς ἐμὲ θέλεις ἐμβῆ, διότι σὲ ἐμίσθωσα βέβαια με τοὺς μανδραγόρας τοῦ υἱοῦ μου. Καὶ ἐκοιμήθη με αὐτὴν ἐκείνην τὴν νύκτα.

17 Καὶ εἰσήκουσεν ὁ Θεὸς τὴν Λεῖαν· καὶ

συνέλαβε, καὶ ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἰακώβ πέμπτον υἱόν.

18 Καὶ εἶπεν ἡ Λεία, Μὲ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν μισθόν μου, διότι ἔδωκα τὴν θεράπαινάν μου εἰς τὸν ἄνδρα μου· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσάαχар.

19 Καὶ συνέλαβεν ἀκόμῃ ἡ Λεία, καὶ ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἰακώβ ἕκτον υἱόν.

20 Καὶ εἶπεν ἡ Λεία, Μὲ ἐπροίκισεν ὁ Θεὸς μὲ καλὴν προίκα· τώρα θέλει κατοικήσῃ με ἐμὲ ὁ ἄνθρωπος μου, διότι ἐγέννησα εἰς αὐτὸν ἕξ υἱούς· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζαβουλών.

21 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐγέννησε θυγατέρα, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Δεῖναν.

22 Ἐνθυμήθη δὲ ὁ Θεὸς τὴν Ῥαχὴλ, καὶ εἰσήκουσεν αὐτὴν ὁ Θεός, καὶ ἥνοιξε τὴν μήτραν αὐτῆς.

23 Καὶ συνέλαβε, καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ εἶπεν, Ὁ Θεὸς ἀφαίρεσε τὸ ὄνειδός μου.

24 Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωσήφ, λέγουσα, Ὁ Θεὸς νὰ προσθέσῃ εἰς ἐμὲ καὶ ἄλλον υἱόν!

25 Καὶ ἀφοῦ ἡ Ῥαχὴλ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ, εἶπεν ὁ Ἰακώβ εἰς τὸν Λάβαν, Ἐξαπόστειλέ με, διὰ νὰ ὑπάγω εἰς τὸν τόπον μου, καὶ εἰς τὴν πατρίδα μου.

26 Δός με τὰς γυναῖκάς μου, καὶ τὰ παιδιά μου, διὰ τὰς ὁποίας σὲ ἐδούλευσα, διὰ νὰ ὑπάγω· διότι σὺ γνωρίζεις τὴν δουλειυσίν μου, τὴν ὁποίαν σὲ ἔκαμα.

27 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Λάβαν, Παρακαλῶ σε, ἐὰν εὗρῃκα χάριν ἔμπροσθέν σου, μείνε μὲ ἐμὲ, ἐπειδὴ ἐγνώρισα ἀπὸ τὴν πείραν, ὅτι ὁ Κύριος μὲ εὐλόγησεν ἐξ αἰτίας σου.

28 Καὶ εἶπε, Διόρισέ με τὸν μισθόν σου, καὶ θέλω σὲ δώσει αὐτόν.

29 Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτόν, Σὺ γνωρίζεις μὲ ποῖον τρόπον σὲ ἐδούλευσα, καὶ πόσα ἔγιναν τὰ κτήνη σου μὲ ἐμέ·

30 Διότι ὅσον εἶχες πρὶν ἔλθω ἐγώ, ἦτον μικρόν, καὶ τώρα ἡύξησεν εἰς πλῆθος· καὶ ὁ Κύριος σὲ εὐλόγησε μὲ τὸν ἐρχομόν μου· καὶ τώρα πότε θέλω προβλέψῃ καὶ διὰ τὴν ἰδικὴν μου οἰκίαν;

31 Καὶ αὐτὸς εἶπε, Τὶ νὰ σὲ δώσω; καὶ ὁ Ἰακώβ εἶπε, Δὲν θέλεις μὲ δώσει τίποτε· θέλω δὲ πάλιν ποιμαίνει καὶ φυλάττει τὸ ποίμνίον σου, ἐὰν κάμῃς εἰς ἐμὲ τὸ πρᾶγμα τοῦτο·

32 Νὰ περάσω σήμερον διὰ μέσου ὅλου τοῦ ποιμνίου σου, καὶ νὰ πάρω ἐκείθεν ὅλα τὰ πρόβατα ὅσα ἔχουν ποικίλματα καὶ

κηλίδας, καὶ ὅλα τὰ μελανωπὰ ἄρνία· ἀπὸ δὲ τὰς αἴγας, ὅσαι ἔχουν κηλίδας καὶ ποικίλματα· καὶ ὅλα τὰ τοιαῦτα εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἦναι ὁ μισθός μου.

33 Οὕτω εἰς τὸ ἐξῆς ἡ δικαιοσύνη μου θέλει μαρτυρήσῃ περὶ ἐμοῦ, γινομένη ἔμπροσθέν σου ἐμφανὴς ἐπάνω εἰς τὸν μισθόν μου· πᾶν ὅ,τι δὲν εἶναι μὲ ποικίλματα καὶ κηλίδας μετὰ τῶν αἰγῶν, καὶ μελανωπὸν μετὰ τῶν ἄρνιων, θέλει λογισθῇ κλεμμένον ἀπὸ ἐμέ.

34 Καὶ ὁ Λάβαν εἶπεν, Ἴδου, ἅς ἦναι κατὰ τὸν λόγον σου.

35 Καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν διεχώρισε τοὺς τράγους τοὺς παρδαλοὺς, καὶ κηλιδωμένους, καὶ ὅλας τὰς αἴγας αἱ ὁποῖαι εἶχαν ποικίλματα καὶ κηλίδας, ὅλα ὅσα εἶχαν λεύκωμα, καὶ ὅλα τὰ μελανωπὰ μετὰ τῶν ἄρνιων, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν του.

36 Καὶ ἔβαλε τριῶν ἡμερῶν δρόμον μετὰ τῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἰακώβ· ὁ δὲ Ἰακώβ ἐποίμαине τὸ ἐπίλοιπον τοῦ ποιμνίου τοῦ Λάβαν.

37 Καὶ ὁ Ἰακώβ ἐπῆρε ράβδους χλωρὰς ἀπὸ λεύκη, ἀπὸ καρύαν, καὶ ἀπὸ πλάτανον, καὶ ἐξελέπισεν αὐτὰς λεπίσματα λευκὰ, ὥστε νὰ φαίνεται τὸ λευκόν, τὸ ὁποῖον ἦτον εἰς τὰς ράβδους.

38 Καὶ ἔθεσε τὰς ράβδους, τὰς ὁποίας ἐξελέπισεν, εἰς τὰ αὐλάκια τοῦ ὕδατος, εἰς τὰς ποτίστρας, ὅπου τὰ ποίμνια ἤρχοντο νὰ πῶσι, διὰ νὰ συλλαμβάνωσι τὰ ποίμνια, ἐνῶ ἤρχοντο νὰ πίνωσι.

39 Καὶ τὰ ποίμνια συνελάμβαναν, ἐνῶ ἔβλεπαν τὰς ράβδους, καὶ ἐγεννοῦσαν πρόβατα παρδαλὰ, καὶ ποικίλα, καὶ κηλιδωμένα.

40 Διεχώρισε δὲ ὁ Ἰακώβ τὰ ἄρνία, καὶ ἔστρεψε τὰ πρόσωπα τῶν προβάτων τοῦ ποιμνίου τοῦ Λάβαν πρὸς τὰ παρδαλὰ, καὶ πρὸς ὅλα τὰ μελανωπὰ· τὰ δὲ ἰδικὰ του ποίμνια ἔβαλε χωριστὰ, καὶ δὲν ἔβαλεν αὐτὰ μὲ τὰ πρόβατα τοῦ Λάβαν.

41 Καὶ καθ' ὃν καιρὸν τὰ πρῶϊμα πρόβατα ἤρχοντο εἰς σύλληψιν, ὁ Ἰακώβ ἔθετε τὰς ράβδους εἰς τὰς ποτίστρας ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ποιμνίου, διὰ νὰ συλλαμβάνωσι βλέποντα τὰς ράβδους.

42 Ὅτε δὲ τὰ πρόβατα ἦσαν ὄψιμα, δὲν ἔθετεν αὐτάς· καὶ οὕτω τὰ ὄψιμα ἦσαν τοῦ Λάβαν, τὰ δὲ πρῶϊμα τοῦ Ἰακώβ.

43 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἡύξησε σφόδρα

σφόδρα, καὶ ἀπέκτησε ποίμνια πολλὰ, καὶ δούλας, καὶ δούλους, καὶ καμήλους, καὶ ὄνους.

ΚΕΦ. λα'.

ΚΑΙ ἤκουσεν ὁ Ἰακώβ τοὺς λόγους τῶν υἱῶν τοῦ Λάβαν, οἱ ὅποιοι ἔλεγον, Ὁ Ἰακώβ ἤρπαξεν ὅλα τὰ ὑπάρχοντα τοῦ πατρός μας, καὶ ἀπὸ τὰ πράγματα τοῦ πατρός μας ἀπέκτησεν ὅλην ταύτην τὴν δόξαν.

2 Καὶ ἶδεν ὁ Ἰακώβ τὸ πρόσωπον τοῦ Λάβαν, καὶ ἰδοὺ, δὲν ἦτον πρὸς αὐτὸν, καθὼς χθὲς καὶ πρόχθες.

3 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἰακώβ, Ἐπίστρεψε εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων σου καὶ εἰς τὴν συγγενειάν σου, καὶ θέλω εἶσθαι μετὰ σοῦ.

4 Τότε ἔστειλεν ὁ Ἰακώβ, καὶ ἔκραξε τὴν Ῥαχὴλ, καὶ τὴν Λείαν, εἰς τὴν πεδιάδα πρὸς τὸ ποίμνιόν του.

5 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτάς, Ἐγὼ βλέπω τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός σας, ὅτι δὲν εἶναι πρὸς ἐμέ, καθὼς χθὲς καὶ πρόχθες· ἀλλ' ὁ Θεὸς τοῦ πατρός μου ἐστάθη με ἐμέ.

6 Καὶ σεῖς ἐξεύρετε ὅτι με ὅλην μου τὴν δύναμιν ἐδούλευσα τὸν πατέρα σας.

7 Ὁ δὲ πατήρ σας με ἠπάτησε, καὶ ἥλλαξε τοὺς μισθοὺς μου δέκα φοραῖς· πλὴν ὁ Θεὸς δὲν τὸν ἄφησε νὰ με κακοποιή.

8 Ὅτε ἔλεγεν οὕτω, Τὰ ποικίλα θέλουν εἶσθαι ὁ μισθός σου, τότε ὅλον τὸ ποίμνιον ἐγεννοῦσε ποικίλα· καὶ ὅτε ἔλεγεν οὕτω, Τὰ παρδαλὰ θέλουν εἶσθαι ὁ μισθός σου, τότε ὅλον τὸ ποίμνιον ἐγεννοῦσε παρδαλά.

9 Οὕτω ἀφαίρεσεν ὁ Θεὸς τὸ ποίμνιον ἀπὸ τὸν πατέρα σας, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς ἐμέ.

10 Καὶ καθ' ὃν καιρὸν συνελάμβανε τὸ ποίμνιον, ὕψωσα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἶδα εἰς ὄνειρον, καὶ ἰδοὺ, οἱ τράγοι καὶ οἱ κριοὶ, οἱ ὅποιοι ἀνέβαιναν ἐπάνω εἰς τὰ πρόβατα καὶ εἰς τὰς αἴγας, ἦσαν παρδαλοὶ, ποικίλοι, καὶ στικτοί.

11 Καὶ με εἶπεν ὁ Ἀγγελος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ὄνειρον, Ἰακώβ· καὶ εἶπα, Ἰδοὺ ἐγώ.

12 Καὶ εἶπε, Σήκωσε τώρα τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἶδε ὅλους τοὺς τράγους καὶ τοὺς κριοὺς, οἱ ὅποιοι ἀναβαίνουν ἐπάνω εἰς τὰ πρόβατα καὶ εἰς τὰς αἴγας, ὅτι εἶναι παρδαλοὶ, ποικίλοι, καὶ στικτοί· διότι ἶδα ὅλα ὅσα σὲ κάμνει ὁ Λάβαν.

13 Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τῆς Βαιθὴλ, ὅπου ἔχρισες τὴν στήλην, καὶ ὅπου ἔταξες τάξι-

μον εἰς ἐμέ· σήκω τώρα, ἔκβα ἀπὸ τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐπίστρεψε εἰς τὴν γῆν τῆς συγγενείας σου.

14 Καὶ ἀπεκρίθησαν ἡ Ῥαχὴλ καὶ ἡ Λεία, καὶ εἶπαν εἰς αὐτὸν, Μένει ἀκόμη διὰ ἡμᾶς μερίδιον, ἡ κληρονομία εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μας;

15 Δὲν ἐθεωρήθημεν ἀπὸ αὐτὸν ὡς ξέναι; διότι μᾶς ἐπώλησε, καὶ ἀκόμη ὀλοκλήρως κατέφαγε τὸ ἀργύριόν μας.

16 Ὅθεν ὅλα τὰ πλούτη, τὰ ὅποια ἀφαίρεσεν ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸν πατέρα μας, εἶναι ἰδικά μας, καὶ τῶν τέκνων μας· τώρα λοιπὸν κάμε ὅσα σὲ εἶπεν ὁ Θεός.

17 Τότε ἐσηκώθη ὁ Ἰακώβ, καὶ ἔβαλε τὰ παιδιὰ του καὶ τὰς γυναῖκας του ἐπάνω εἰς τὰς καμήλους·

18 Καὶ ἐπῆρεν ὅλα τὰ κτήνη του, καὶ ὅλα του τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὅποια εἶχεν ἀποκτήσει, τὸ ποίμνιον τοῦ ἀποκτήματός του, τὸ ὅποιον εἶχεν ἀποκτήσει εἰς Παδὰν-Ἀράμ, διὰ νὰ ὑπάγῃ πρὸς τὸν Ἰσαὰκ τὸν πατέρα του εἰς τὴν γῆν Χαναάν.

19 Ὁ δὲ Λάβαν εἶχεν ὑπάγει διὰ νὰ κουρεύσῃ τὰ πρόβατά του· καὶ ἡ Ῥαχὴλ ἔκλεψε τὰ εἰδῶλα τοῦ πατρός της.

20 Καὶ ὁ Ἰακώβ ἔκρυψε τὴν φυγὴν του εἰς τὸν Λάβαν τὸν Σύρον, καθότι δὲν ἐφάνερωσεν εἰς αὐτὸν ὅτι ἀναχωρεῖ.

21 Οὕτω ἔφυγεν αὐτὸς με ὅλα ὅσα εἶχε· καὶ ἐσηκώθη, καὶ ἐπέρασε τὸν ποταμὸν, καὶ διευθύνθη πρὸς τὸ ὄρος Γαλαὰδ.

22 Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν ἀνήγγειλαν εἰς τὸν Λάβαν, ὅτι ἔφυγεν ὁ Ἰακώβ.

23 Καὶ ἐπῆρε μαζύ του τοὺς ἀδελφούς του, καὶ ἔδραμε κατόπιν αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμερῶν δρόμον· καὶ τὸν ἐπρόφθασαν εἰς τὸ ὄρος Γαλαὰδ.

24 Ἦλθε δὲ ὁ Θεὸς εἰς τὸν Λάβαν τὸν Σύρον τὴν νύκτα καθ' ὕπνον, καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Φυλάξου νὰ μὴ φερθῇς σκληρὰ εἰς τὸν Ἰακώβ.

25 Ἐπρόφθασε λοιπὸν ὁ Λάβαν τὸν Ἰακώβ· ὁ δὲ Ἰακώβ εἶχε στήσει τὴν σκηνὴν του εἰς τὸ ὄρος· καὶ ὁ Λάβαν με τοὺς ἀδελφούς του ἔστησεν ὁμοίως τὰς ἰδικάς του εἰς τὸ ὄρος Γαλαὰδ.

26 Καὶ εἶπεν ὁ Λάβαν εἰς τὸν Ἰακώβ, Τί ἔκαμες, καὶ ἔκρυψες εἰς ἐμέ τὴν ἀναχώρησίν σου, καὶ ἐπῆρες τὰς θυγατέρας μου ὡς αἰχμαλώτους μαχαίρας;

27 Διατὶ ἔφυγες κρυφίως, καὶ ἔκλεψες τὸν ἑαυτὸν σοῦ ἀπὸ ἐμέ, χωρὶς νὰ με

δώσης εἶδῃσιν; διότι ἐγὼ ἤθελα σὲ ἐξαποστείλει με εὐφροσύνην καὶ με ἄσματα, με τύμπανα καὶ με κιθάρας.

28 Καὶ δὲν με ἄφησες οὐδὲ νὰ φιλήσω τοὺς υἱούς μου, καὶ τὰς θυγατέρας μου; ἀνόητα βέβαια ἐφέρθης εἰς τοῦτο.

29 Καὶ τώρα δυνατὴ εἶναι ἡ χεὶρ μου νὰ σᾶς κακοποιήσῃ· πλὴν ὁ Θεὸς τοῦ πατρός σας χθὲς τὴν νύκτα ἐλάλησεν εἰς ἐμέ, λέγων, Φυλάξου νὰ μὴ φερθῇς σκληρὰ εἰς τὸν Ἰακώβ.

30 Τώρα λοιπὸν ἔστω, ἀνεχώρησες, ἐπειδὴ ἐπιθυμοῦσες πολλὰ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου· ἀλλὰ διατὶ ἐκλεψες τοὺς Θεούς μου;

31 Καὶ ὁ Ἰακώβ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν Λάβαν, Ἐφύγα κρυφίως, ἐπειδὴ ἐφοβήθηκα· διότι εἶπα, Μήπως ἀρπάξης τὰς θυγατέρας σου ἀπὸ ἐμέ.

32 Εἰς ὅποιον ὁμως εὔρης τοὺς Θεούς σου, ἃς μὴ ζήσῃ· ἔμπροσθεν τῶν ἀδελφῶν μας γνώρισε τί εὐρίσκεται εἰς ἐμέ ἀπὸ τὰ ἰδικά σου, καὶ πάρε αὐτό. Διότι δὲν ἤξευρεν ὁ Ἰακώβ ὅτι ἡ Ῥαχὴλ τοὺς εἶχε κλέψει.

33 Ἐμβῆκε λοιπὸν ὁ Λάβαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Ἰακώβ, καὶ εἰς τὴν σκηνὴν τῆς Λείας, καὶ εἰς τὰς σκηνὰς τῶν δύο θεραπαινῶν· ἀλλὰ δὲν εὐρῆκεν αὐτούς. Τότε ἐκβῆκεν ἀπὸ τὴν σκηνὴν τῆς Λείας, καὶ ἐμβῆκεν εἰς τὴν σκηνὴν τῆς Ῥαχὴλ.

34 Ἡ δὲ Ῥαχὴλ εἶχε πάρει τὰ εἶδωλα, καὶ εἶχε βάλει αὐτὰ εἰς τὸ σαμάριον μιᾶς καμήλου, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω εἰς αὐτά. Καὶ ὁ Λάβαν ἠρεύνησεν ὅλην τὴν σκηνὴν, πλὴν δὲν εὐρῆκεν αὐτά.

35 Καὶ αὐτὴ εἶπεν εἰς τὸν πατέρα της, Ἄς μὴν ὀργισθῇ ὁ κύριός μου, διότι δὲν ἐμπορῶ νὰ σηκωθῶ ἔμπροσθέν σου, ἐπειδὴ ἔχω τὰ συνήθεια τῶν γυναικῶν. Καὶ αὐτὸς ἠρεύνησεν, ἀλλὰ δὲν εὐρῆκε τὰ εἶδωλα.

36 Καὶ ὀργίσθη ὁ Ἰακώβ, καὶ ἐπέπληξε τὸν Λάβαν· καὶ ὁ Ἰακώβ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Λάβαν, Ποῖον εἶναι τὸ ἀνόμμημά μου; ποῖον εἶναι τὸ ἀμάρτημά μου, ὅτι με ἐκυνήγησες κατόπιν;

37 Ἀφοῦ ἠρεύνησες ὅλα τὰ σκεύη μου, τί εὐρῆκες ἀπὸ ὅλα τὰ σκεύη τῆς οἰκίας σου; βάλε αὐτὸ ἐδῶ ἔμπροσθεν τῶν ἀδελφῶν μου καὶ ἀδελφῶν σου, διὰ νὰ κρίνωσιν ἀναμεταξὺ τῶν δύο μας.

38 Εἴκοσι χρόνοι εἶναι τώρα, ἀφοῦ ἐγὼ εἶμαι μαζύ σου· τὰ πρόβατά σου καὶ αἱ αἰγες σου δὲν ἀπεβάλθησαν, καὶ τοὺς κριοὺς τοῦ ποιμνίου σου δὲν ἔφαγα.

39 Θηριάλωτον ποτὲ δὲν σὲ ἔφερα· ἐγὼ τὸ ἐπλήρονα· ἀπὸ τὴν χεῖρα μου ἐζητοῦσες, ὅ, τι με ἦτον ἠρπαγμένον τὴν ἡμέραν, ἢ ἠρπαγμένον τὴν νύκτα.

40 Ἐξοῦσα φθειρόμενος τὴν ἡμέραν ἀπὸ τὸ καῦμα, καὶ τὴν νύκτα ἀπὸ τὸν παγετόν· καὶ ὁ ὕπνος μου ἔφευγεν ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς μου.

41 Εἴκοσι χρόνους ἐπέρασα οὕτω εἰς τὴν οἰκίαν σου· δεκατέσσαρας χρόνους σὲ ἐδούλευσα διὰ τὰς δύο σου θυγατέρας, καὶ ἐξ χρόνους διὰ τὰ πρόβατά σου· καὶ σὺ με ἥλλαξες τὸν μισθὸν δέκα φοραῖς.

42 Ἐὰν ὁ Θεὸς τοῦ πατρός μου, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ὁ φόβος τοῦ Ἰσαάκ, δὲν ἦτον με ἐμέ, ἄδειον βέβαια ἤθελες με ἐξαποστείλει τώρα. Ὁ Θεὸς ἶδε τὴν θλίψιν μου, καὶ τὸν κόπον τῶν χειρῶν μου, καὶ σὲ ἤλεγξε χθὲς τὴν νύκτα.

43 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Λάβαν, εἶπεν εἰς τὸν Ἰακώβ, Αἱ θυγατέρες αὐταὶ εἶναι θυγατέρες μου, καὶ οἱ υἱοὶ οὗτοι εἶναι υἱοί μου, καὶ τὰ πρόβατα ταῦτα πρόβατά μου, καὶ ὅλα ὅσα σὺ βλέπεις, εἶναι ἰδικά μου· καὶ τί ἔμπορῶσα σήμερον νὰ κάμω εἰς τὰς θυγατέρας μου ταύτας, ἢ εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν, τὰ ὅποια ἐγέννησαν;

44 Ἐλθὲ λοιπὸν τώρα, ἃς κάμωμεν συνθήκην ἐγὼ καὶ σὺ· καὶ ἃς ἦναι εἰς μαρτυρίαν μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

45 Καὶ ὁ Ἰακώβ ἐπῆρε λίθον, καὶ ἔστησεν αὐτὸν διὰ στήλην.

46 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ εἰς τοὺς ἀδελφούς του, Συναθροίσετε λίθους· καὶ αὐτοὺς ἐσύναξαν λίθους, καὶ ἔκαμαν σωρόν· καὶ ἔφαγαν ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὸν σωρόν.

47 Καὶ ὁ μὲν Λάβαν ἐκάλεσεν αὐτὸν Ἰεφάρ-σαχαδουθά· ὁ δὲ Ἰακώβ ἐκάλεσεν αὐτὸν Γαλεעד.

48 Καὶ ὁ Λάβαν εἶπεν, Ὁ σωρὸς οὗτος εἶναι σήμερον μαρτυρία μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ. Διὰ τοῦτο ἐκαλέσθη τὸ ὄνομά του Γαλεעד.

49 Ὡνομάσθη ἀκόμη καὶ Μιτζπάχ· διότι εἶπεν, Ἄς ἐπισκοπήσῃ ὁ Κύριος ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, ὅταν ἀποχωρισθῶμεν ὁ εἰς ἀπὸ τὸν ἄλλον.

50 Ἐὰν ταλαιπωρήσῃς τὰς θυγατέρας μου, ἢ ἐὰν λάβῃς ἄλλας γυναῖκας παρὰ τὰς θυγατέρας μου, ἄνθρωπος δὲν εἶναι με ἡμᾶς· βλέπε, ὁ Θεὸς εἶναι μάρτυς μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

51 Καὶ εἶπεν ὁ Λάβαν εἰς τὸν Ἰακώβ,

Ἰδοὺ ὁ σωρὸς οὗτος, καὶ ἰδοὺ ἡ στήλη αὕτη, τὴν ὁποίαν ἔστησα μεταξύ ἐμοῦ καὶ σου·

52 Ὁ σωρὸς οὗτος θέλει εἶσθαι μάρτυς, καὶ ἡ στήλη αὕτη θέλει εἶσθαι μάρτυς, ὅτι ἐγὼ δὲν θέλω περάσει τὸν σωρὸν τοῦτον διὰ νὰ ἔλθω πρὸς σέ, οὔτε σὺ θέλεις περάσει τὸν σωρὸν τοῦτον, καὶ τὴν στήλην ταύτην, διὰ νὰ ἔλθῃς πρὸς ἐμέ διὰ κακόν.

53 Ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ναχωρ, ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς των, ἃς κρίνωσιν ἀναμέσον ἡμῶν. Ὁ δὲ Ἰακώβ ὤμοσεν εἰς τὸν φόβον τοῦ πατρὸς του Ἰσαάκ.

54 Τότε ὁ Ἰακώβ ἐπρόσφερε θυσίαν ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐπροσκάλεσε τοὺς ἀδελφούς του νὰ φάγωσιν ἄρτον· καὶ ἔφαγαν ἄρτον, καὶ διενυκτέρευσαν εἰς τὸ ὄρος.

55 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Λάβαν τὸ πρωῒ, καὶ ἐφίλησε τοὺς υἱούς του καὶ τὰς θυγατέρας του, καὶ εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ ἀνεχώρησεν ὁ Λάβαν, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον του.

ΚΕΦ. λβ'.

ΚΑΙ ὁ Ἰακώβ ὑπῆγεν εἰς τὸν δρόμον του, καὶ ἦλθαν εἰς ὑπάντησίν του οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ ἀφου ἴδεν αὐτοὺς ὁ Ἰακώβ, εἶπε, Στρατοπέδον Θεοῦ εἶναι τοῦτο· καὶ ὠνόμασε τὸν τόπον ἐκεῖνον, Μαχαναίμ.

3 Καὶ ἔστειλεν ὁ Ἰακώβ μηνυτὰς ἔμπροσθέν του πρὸς τὸν ἀδελφόν του Ἡσαῦ εἰς τὴν γῆν Σηεῖρ, εἰς τὸν τόπον τοῦ Ἐδώμ.

4 Καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτούς, λέγων, Οὕτω θέλετε εἰπεῖ εἰς τὸν κύριόν μου Ἡσαῦ, Οὕτω λέγει ὁ δούλος σου Ἰακώβ, Μὲ τὸν Λάβαν ἐπαρόικησα, καὶ διέμεινα ἕως τώρα·

5 Καὶ ἔχω βόας, καὶ ὄνους, πρόβατα, καὶ δούλους, καὶ δούλας· καὶ ἔστειλα νὰ τὸ ἀναγγείλω εἰς τὸν κύριόν μου, διὰ νὰ εὕρω χάριν ἔμπροσθέν σου.

6 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ μηνυταὶ εἰς τὸν Ἰακώβ, λέγοντες, Ὑπήγαμεν εἰς τὸν ἀδελφόν σου Ἡσαῦ, καὶ ἔρχεται καὶ αὐτὸς εἰς προῦπάντησίν σου, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μὲ αὐτόν.

7 Καὶ ἐφοβήθη ὁ Ἰακώβ σφόδρα, καὶ ἦτον εἰς ἀμυχανίαν· καὶ ἐδιαίρεσε τὸν λαόν, ὁ ὁποῖος ἦτον μαζί του, καὶ τὰ ποιμνια, καὶ τοὺς βόας, καὶ τὰς καμήλους, εἰς δύο τάγματα·

8 Καὶ εἶπεν, Ἐὰν ἔλθῃ ὁ Ἡσαῦ εἰς τὸ ἐντάγμα, καὶ κτυπήσῃ αὐτὸ, τὸ τάγμα τὸ ὁποῖον μένει, θέλει διαφύγει.

9 Καὶ ὁ Ἰακώβ εἶπε, Θεὲ τοῦ πατρὸς μου

Ἀβραάμ, καὶ Θεὲ τοῦ πατρὸς μου Ἰσαάκ, Κύριε, ὅστις μὲ εἶπες, Ἐπίστρεψε εἰς τὴν γῆν σου καὶ εἰς τὴν συγγενειάν σου, καὶ θέλω σὲ κάμει εὐτυχῇ·

10 Ἐγὼ εἶμαι πολλὰ μικρὸς, ὡς πρὸς ὅλας τὰς εὐεργεσίας σου, καὶ ὅλην τὴν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν ἔδειξες πρὸς τὸν δούλον σου· διότι μὲ τὴν ράβδον μου ἐπέρασα τὸν Ἰορδάνην τοῦτον, καὶ τώρα ἔγινα δύο τάγματα.

11 Ἐλευθέρωσέ με, σὲ παρακαλῶ, ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ Ἡσαῦ· διότι ἐγὼ φοβοῦμαι αὐτόν, μήπως ἔλθῃ νὰ κτυπήσῃ ἐμέ, καὶ τὴν μητέρα μὲ τὰ τέκνα.

12 Ἀλλὰ σὺ εἶπες, Βέβαια θέλω σὲ κάμει εὐτυχῇ, καὶ θέλω κάμει τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης, ἡ ὁποία ἀπὸ τὸ πλῆθος δὲν ἐμπορεῖ νὰ μετρηθῇ.

13 Καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ ἐπῆρεν ἀπὸ ὅ,τι εἶχεν εἰς τὴν χεῖρα του διὰ νὰ προσφέρῃ αὐτὸ δῶρον εἰς τὸν Ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν του·

14 Αἷγας διακοσίας, καὶ τράγους εἴκοσι, πρόβατα διακόσια, καὶ κριοὺς εἴκοσι,

15 Καμήλους τριάντα, αἱ ὁποῖαι ἐθήλαζαν, καὶ τὰ παιδιὰ των, δαμάλια σαράντα, καὶ ταύρους δέκα, ὄνους θηλυκοὺς εἴκοσι, καὶ πωλάρια δέκα.

16 Καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς τὰς χεῖρας τῶν δούλων του, ἕκαστον ποιμνιον χωριστά· καὶ εἶπεν εἰς τοὺς δούλους του, Περάσετε ἔμπροσθέν μου, καὶ ἀφήσετε διάστημα μεταξύ ποιμνίου καὶ ποιμνίου.

17 Καὶ διώρισεν εἰς τὸν πρωῒον, λέγων, Ὅταν σὲ ἀπαντήσῃ ὁ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός μου, καὶ σὲ ἐρωτήσῃ, λέγων, Τίνος εἶσαι σύ; καὶ ποῦ ὑπάγεις; καὶ τίνος εἶναι ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἔχεις ἔμπροσθέν σου;

18 Τότε θέλεις εἰπεῖ, Ταῦτα εἶναι τοῦ δούλου σου Ἰακώβ, τὰ ὁποῖα στέλλει δῶρον εἰς τὸν κύριόν μου Ἡσαῦ· καὶ ἰδοὺ, καὶ αὐτὸς ὀπίσω μας.

19 Οὕτω παρήγγειλε καὶ εἰς τὸν δεύτερον, καὶ εἰς τὸν τρίτον, καὶ εἰς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπήγαιναν ὀπίσω ἀπὸ τὰ ποιμνια, λέγων, Κατὰ τοὺς λόγους τούτους θέλετε λαλήσῃ εἰς τὸν Ἡσαῦ, ὅταν εὕρῃτε αὐτόν.

20 Καὶ θέλετε εἰπεῖ, Ἰδοὺ ὀπίσω ἡμῶν καὶ αὐτὸς ὁ δούλος σου Ἰακώβ. Διότι ἔλεγε, Θέλω ἐξιλεώσαι τὸ πρόσωπόν του μὲ τὸ δῶρον, τὸ ὁποῖον ὑπάγει ἔμπροσθέν

μου, καὶ ἔπειτα θέλω ἰδεῖ τὸ πρόσωπόν του· ἴσως θέλει μὲ δεχθῇ.

21 Τὸ δῶρον λοιπὸν ὑπῆγεν ἔμπροσθέν του· αὐτὸς δὲ ἔμεινεν ἐκείνην τὴν νύκτα μὲ τὸ στρατόπεδον.

22 Καὶ ἐσηκώθη τὴν νύκτα ἐκείνην, καὶ ἐπῆρε τὰς δύο γυναῖκας του, καὶ τὰς δύο θεραπαινίδας του, καὶ τὰ ἑνδεκα παιδία του, καὶ διέβη τὸ πέραμα τοῦ Ἰαβώχ.

23 Καὶ ἐπῆρεν αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἐπέρασε τὸν χεῖμαρρον, ὁμοίως ἐπέρασε καὶ ὅλα τὰ ὑπάρχοντά του.

24 Ὁ δὲ Ἰακώβ ἔμεινε μόνος· καὶ ἐπάλαυε μὲ αὐτὸν ἄνθρωπος ἕως τὸ χάραγμα τῆς αὐγῆς.

25 Καὶ ὅτε ἐκεῖνος ἶδεν, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ νικήσῃ αὐτὸν, ἡγγίξε τὴν ἄρθρωσιν τοῦ μηροῦ του, καὶ ἡ ἄρθρωσις τοῦ μηροῦ τοῦ Ἰακώβ μετετοπίσθη, ἐνῶ ἐπάλαυε μὲ αὐτόν.

26 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, Ἄφησέ με νὰ ὑπάγω, διότι ἐχάραξεν ἡ ἡμέρα. Καὶ αὐτὸς εἶπε, Δὲν θέλω σὲ ἀφήσει νὰ ὑπάγῃς, ἐὰν δὲν μὲ εὐλογῇς.

27 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ποῖον εἶναι τὸ ὄνομά σου; Καὶ εἶπεν, Ἰακώβ.

28 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε, Δὲν θέλει καλεσθῇ πλέον τὸ ὄνομά σου Ἰακώβ, ἀλλὰ Ἰσραὴλ· διότι ἐκυρίευσες μὲ τὸν Θεόν, καὶ θέλεις εἶσθαι ἰσχυρὸς καὶ μὲ τοὺς ἀνθρώπους.

29 Ἡρώτησε δὲ ὁ Ἰακώβ, λέγων, Φανέρωσέ με, σὲ παρακαλῶ, τὸ ὄνομά σου. Καὶ ἐκεῖνος εἶπε, Διατὶ ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου. Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν ἐκεῖ.

30 Καὶ ὁ Ἰακώβ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Πενιέλ· λέγων, διότι ἶδα τὸν Θεὸν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, καὶ ἐφυλάχθην ἡ ζωή μου.

31 Καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν ἐπάνω του, καθὼς ἐπέρασε τὸ Πενιέλ· καὶ ἐχώλαινε κατὰ τὸν μηρόν του.

32 Διὰ τοῦτο ἕως τὴν σήμερον δὲν τρώγουν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ τὸν ναρκωθέντα μυῶνα, ὅστις εἶναι ἐπάνω εἰς τὴν ἄρθρωσιν τοῦ μηροῦ· διότι ἐκεῖνος ἡγγίξε τὴν ἄρθρωσιν τοῦ μηροῦ τοῦ Ἰακώβ κατὰ τὸν μυῶνα ὅστις ἐναρκώθη.

ΚΕΦ. λγ'.

ΚΑΙ ἀναβλέψας ὁ Ἰακώβ ἶδε· καὶ ἰδοὺ, ὁ Ἡσαὺ ἦρχετο, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες ὁμοῦ μὲ αὐτόν· καὶ ἐμοίρασεν ὁ Ἰακώβ τὰ παιδία του εἰς τὴν Λεῖαν, καὶ εἰς τὴν Ῥαχὴλ, καὶ εἰς τὰς δύο θεραπαινίδας.

2 Καὶ ἔβαλεν ἔμπροσθεν τὰς θεραπαινίδας καὶ τὰ τέκνα των, ἔπειτα τὴν Λεῖαν καὶ τὰ τέκνα τῆς, τελευταίους δὲ τὴν Ῥαχὴλ καὶ τὸν Ἰωσήφ.

3 Αὐτὸς δὲ ἐπέρασεν ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἐπροσκύνησε μέχρι ἐδάφους ἑπτὰ φοραῖς, ἕως νὰ πλησιάσῃ εἰς τὸν ἀδελφόν του.

4 Καὶ ἔδραμεν ὁ Ἡσαὺ εἰς προϋπάντησίν του, καὶ ἐνηγκαλίσθη αὐτόν, καὶ ἔπесεν εἰς τὸν τράχηλόν του, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· καὶ ἔκλαυσαν.

5 Καὶ ἐσήκωσε τοὺς ὀφθαλμούς του, καὶ ἶδε τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία· καὶ εἶπε, Τί σου εἶναι οὗτοι; Καὶ αὐτὸς εἶπε, Τὰ παιδία, τὰ ὅποια ἠυδόκησεν ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ εἰς τὸν δοῦλόν σου.

6 Τότε ἐπλησίασαν αἱ θεραπαινίδαι, αὐταὶ καὶ τὰ τέκνα των, καὶ ἐπροσκύνησαν.

7 Παρομοίως ἐπλησίασαν καὶ ἡ Λεῖα καὶ τὰ τέκνα τῆς, καὶ ἐπροσκύνησαν· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπλησίασαν ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ Ῥαχὴλ, καὶ ἐπροσκύνησαν.

8 Καὶ εἶπε, Τί ἐννοεῖς μὲ ὅλον τὸ στρατόπεδον τοῦτο, τὸ ὅποῖον ἀπῆντησα; Καὶ αὐτὸς εἶπε, Διὰ νὰ εὕρω χάριν ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου μου.

9 Καὶ ὁ Ἡσαὺ εἶπε, Ἐχω πολλὰ, ἀδελφέ μου· ἔχε σὺ τὰ ἰδικά σου.

10 Καὶ ὁ Ἰακώβ εἶπεν, Ὁχι, σὲ παρακαλῶ, ἐὰν εὕρῃς χάριν ἔμπροσθέν σου, δέξε τὸ δῶρον μου ἀπὸ τὰς χεῖρας μου· διότι διὰ τοῦτο ἶδα τὸ πρόσωπόν σου, ὡς ἂν νὰ ἔβλεπα πρόσωπον Θεοῦ, καὶ σὺ εὐηρεστήθης εἰς ἐμέ.

11 Δέξε, σὲ παρακαλῶ, τὰς εὐλογίας μου, αἱ ὅποιαι προσφέρονται εἰς ἐσέ· διότι μὲ ἠλέησεν ὁ Θεός, καὶ ἔχω τὰ πάντα. Καὶ τὸν ἐβίασε, καὶ ἐδέχθη αὐτάς.

12 Καὶ εἶπεν, Ἄς σηκωθῶμεν καὶ ἄς πηγαίνωμεν, καὶ ἐγὼ θέλω σου προπορεύεσθαι.

13 Καὶ ὁ Ἰακώβ εἶπεν εἰς αὐτόν, Ὁ κύριός μου ἐξεύρει ὅτι τὰ παιδία εἶναι τρυφερά, καὶ ἔχω μαζί μου πρόβατα καὶ βόας ἐγγαστρωμένας· καὶ ἐὰν τὰ βιάσῃσι μίαν μόνην ἡμέραν, ὅλον τὸ ποίμνιον θέλει ἀποθάνει.

14 Ἄς προχωρήσῃ, παρακαλῶ, ὁ κύριός μου ἔμπροσθεν τοῦ δούλου του· καὶ ἐγὼ θέλω ἀκολουθεῖ ἀργὰ κατὰ τὸ περιπάτημα τῶν κτηνῶν, τὰ ὅποια ὑπάγουν ἔμπροσθέν μου, καὶ κατὰ τὸ περιπάτημα τῶν παιδαρίων, ἕως νὰ φθάσω πρὸς τὸν κύριόν μου εἰς Σηεῖρ.

15 Καὶ ὁ Ἡσαὺ εἶπεν, Ἄς ἀφήσω, παρα-

καλῶ, με ἐσὲ ἀπὸ τὸν λαὸν, τὸν ὁποῖον ἔχω μαζύ μου. Καὶ αὐτὸς εἶπε, Διατὶ τοῦτο ἀρκεῖ ὅτι εὐρῆκα χάριν ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου μου.

16 Ἐπέστρεψε λοιπὸν ὁ Ἡσαῦ τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὸν δρόμον τοῦ πρὸς Σηεῖρ.

17 Καὶ ὁ Ἰακώβ ἀνεχώρησεν εἰς Σουκκῶθ, καὶ ἔκτισε διὰ τὸν ἑαυτὸν τοῦ κατοικίαν, καὶ διὰ τὰ κτήνη του ἔκαμε καλύβας· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Σουκκῶθ.

18 Καὶ ὁ Ἰακώβ ἐπιστρέφων ἀπὸ Παδὰν-Ἀράμ, ἦλθεν εἰς Σαλήμ, πόλιν τοῦ Συχέμ, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὴν γῆν Χαναάν· καὶ ἔστησε τὴν σκηνὴν τοῦ ἔμπροσθεν τῆς πόλεως.

19 Καὶ ἠγόρασε τὸ μέρος τῆς πεδιάδος, ὅπου εἶχε στήσει τὴν σκηνὴν του, ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἐμμὼρ, πατρὸς τοῦ Συχέμ, διὰ ἑκατὸν ἀργύρια.

20 Καὶ ἔστησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον, καὶ ὠνόμασεν αὐτὸ Ἐλελοὲ-Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. λδ'.

ΚΑΙ ἡ Δεῖνα ἡ θυγάτηρ τῆς Λείας, τὴν ὁποίαν ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἰακώβ, ἐκβῆκε διὰ νὰ ἰδῇ τὰς θυγατέρας τοῦ τόπου.

2 Καὶ ὅτε ἶδεν αὐτὴν ὁ Συχέμ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἐμμὼρ τοῦ Εὐαίου, ἀρχontos τοῦ τόπου, τὴν ἐπῆρε, καὶ ἐκοιμήθη με αὐτὴν, καὶ τὴν ἠτίμασε.

3 Καὶ ἡ ψυχὴ του ἐπροσκολλήθη εἰς τὴν Δεῖναν, τὴν θυγατέρα τοῦ Ἰακώβ· καὶ ἠγάπησε τὴν κόρην, καὶ ἐλάλησεν εἰς τὴν καρδίαν τῆς κόρης.

4 Καὶ εἶπεν ὁ Συχέμ εἰς τὸν Ἐμμὼρ τὸν πατέρα του, λέγων, Πάρε μου τὴν κόρην ταύτην διὰ γυναῖκα.

5 Καὶ ἤκουσεν ὁ Ἰακώβ, ὅτι ἐμίανε τὴν θυγατέρα του Δεῖναν· οἱ δὲ υἱοὶ του ἦσαν με τὰ κτήνη του εἰς τὴν πεδιάδα· καὶ ἐσιώπησεν ὁ Ἰακώβ, ἕως νὰ ἔλθωσιν.

6 Ὁ δὲ Ἐμμὼρ, ὁ πατὴρ τοῦ Συχέμ, ἐκβῆκε πρὸς τὸν Ἰακώβ, διὰ νὰ ὁμιλήσῃ με αὐτόν.

7 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ ἦλθαν ἀπὸ τὴν πεδιάδα, καθὼς τὸ ἤκουσαν· καὶ ἐλυπήθησαν οἱ ἄνδρες, καὶ ἐθύμωσαν μεγάλως, ὅτι ἐκεῖνος ἔπραξε πρᾶγμα ἄσχημον εἰς τὸν Ἰσραήλ κοιμηθεὶς με τὴν θυγατέρα τοῦ Ἰακώβ, τὸ ὁποῖον δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ.

8 Καὶ ὁ Ἐμμὼρ ὠμίλησε με αὐτοὺς, λέγων, Ἡ ψυχὴ τοῦ Συχέμ τοῦ υἱοῦ μου ἐπροσκολλήθη εἰς τὴν θυγατέρα σας· δότε

αὐτὴν εἰς αὐτόν, παρακαλῶ, διὰ γυναῖκα.

9 Καὶ συμπενθερεύσετε με ἡμᾶς· δότε τὰς θυγατέρας σας εἰς ἡμᾶς, καὶ σεῖς πάρετε τὰς θυγατέρας μας διὰ τὸν ἑαυτὸν σας.

10 Καὶ κατοικήσετε με ἡμᾶς. Ἴδου, ἡ γῆ εἶναι ἔμπροσθέν σας, κατοικεῖτε, καὶ ἐμπορεύεσθε εἰς αὐτὴν, καὶ εἰς αὐτὴν κάμετε κτήματα.

11 Εἶπε δὲ ὁ Συχέμ εἰς τὸν πατέρα της, καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς της, Ἄς εὕρω χάριν ἔμπροσθέν σας· καὶ θέλω δώσει ὅ,τι με εἶπητε.

12 Ζητήσετε ἀπὸ ἐμὲ ὅσιν προῖκα θέλετε, καὶ ὅσα χαρίσματα, καὶ θέλω τὰ δώσει, καθὼς ἠθέλετε με εἰπεῖ· μόνον δόσετέ με τὴν κόρην διὰ γυναῖκα.

13 Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ ἀπεκρίθησαν ἀπατηλῶς εἰς τὸν Συχέμ, καὶ εἰς τὸν Ἐμμὼρ τὸν πατέρα του, καὶ εἶπαν, Ἐπειδὴ αὐτὸς εἶχε μιάνει τὴν Δεῖναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν.

14 Καὶ εἶπαν εἰς αὐτοὺς, Δὲν ἐμποροῦμεν νὰ κάμωμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο, νὰ δώσωμεν τὴν ἀδελφὴν μας εἰς ἄνθρωπον ἀπερίτμητον· διότι τοῦτο ἠβελεν εἶσθαι ὄνειδος εἰς ἡμᾶς.

15 Μὲ τοῦτο μόνον θέλομεν συγκατανεύσει εἰς ἐσᾶς· Ἐὰν σεῖς γίνετε ὡς ἡμεῖς, κάμνοντες νὰ περιτμηθῇ πᾶν ἀρσενικὸν μεταξύ σας·

16 Τότε θέλομεν σᾶς δώσει τὰς θυγατέρας μας, καὶ ἡμεῖς θέλομεν πάρετε τὰς θυγατέρας σας, καὶ θέλομεν κατοικήσει με σᾶς, καὶ θέλομεν γίνεαι εἰς λαός.

17 Ἐὰν ὅμως δὲν μᾶς ἀκούσετε νὰ περιτμηθῇτε, τότε, θέλομεν πάρετε τὴν θυγατέρα μας, καὶ θέλομεν ἀναχωρήσει.

18 Καὶ οἱ λόγοι αὐτῶν ἤρεσαν εἰς τὸν Ἐμμὼρ, καὶ εἰς τὸν Συχέμ τὸν υἱὸν τοῦ Ἐμμὼρ.

19 Καὶ δὲν ἐβράδυνεν ὁ νέος νὰ κάμῃ τὸ πρᾶγμα τοῦτο, διότι εἶχε μεγάλην ἀγάπην εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ Ἰακώβ· καὶ αὐτὸς ἦτον ἀπὸ ὅλην τὴν οἰκογένειαν τοῦ πατρὸς του ὁ ἐνδοξότερος.

20 Καὶ ἦλθεν ὁ Ἐμμὼρ καὶ ὁ Συχέμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ εἰς τὴν πύλιν τῆς πόλεως των, καὶ ἐλάλησαν εἰς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως των, λέγοντες,

21 Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶναι εἰρηνικοὶ με ἡμᾶς· ἄς κατοικήσωσι λοιπὸν εἰς τὸν τόπον, καὶ ἄς ἐμπορεύωνται εἰς αὐτόν· διότι ὁ τόπος, ἰδοὺ, εἶναι ἀρκετὰ εὐρύχωρος δι' αὐτούς· θέλομεν πάρετε καὶ τὰς θυγατέρας

των διὰ γυναῖκας, καὶ ἡμεῖς θέλομεν δώσει τὰς θυγατέρας μας εἰς αὐτούς.

22 Πλὴν μὲ τοῦτο μόνον θέλουν συγκατανεύσει εἰς ἡμᾶς οἱ ἄνθρωποι διὰ νὰ κατοικήσωσι μὲ ἡμᾶς, ὥστε νὰ γίνωμεν εἰς λαὸς, εἰς περιτμηθῇ πᾶν ἀρσενικὸν μεταξὺ μας, καθὼς αὐτοὶ περιτέμνονται.

23 Τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, καὶ ὅλα τῶν τὰ ζῶα, δὲν θέλουν εἶσθαι ἰδικὰ μας; μόνον ἂς συγκατανεύσωμεν εἰς αὐτούς, καὶ θέλουν κατοικήσει μὲ ἡμᾶς.

24 Καὶ εἰσήκουσαν τὸν Ἑμμὼρ καὶ τὸν Συχέμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὅλοι οἱ ἐκβαίνοντες ἀπὸ τὴν πόλιν τῆς πόλεως αὐτοῦ· καὶ περιετμήθη πᾶν ἀρσενικὸν μεταξὺ ὅλων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἔκβαιναν διὰ τῆς πόλεως αὐτοῦ.

25 Τὴν τρίτην δὲ ἡμέραν, ἐνῶ ἦσαν εἰς τὸν πόνον, δύο ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰακώβ, ὁ Συμεὼν καὶ ὁ Λευὶ, ἀδελφοὶ τῆς Δείνας, ἐπῆραν ὁ καθεὶς τὴν μάχαιράν του, καὶ ὤρμησαν ἀφόβως εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἐφόνευσαν ὅλα τὰ ἀρσενικά·

26 Ἐν στόματι μαχαίρας ἐφόνευσαν καὶ τὸν Ἑμμὼρ καὶ τὸν Συχέμ τὸν υἱὸν του· καὶ ἐπῆραν τὴν Δεῖναν ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ Συχέμ, καὶ ἐκβῆκαν.

27 Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ ὤρμησαν εἰς τοὺς φονευμένους, καὶ διήρπασαν τὴν πόλιν, ἐπειδὴ εἶχαν μίανει τὴν ἀδελφὴν των.

28 Ἐπῆραν τὰ πρόβατα αὐτῶν, καὶ τοὺς βόας αὐτῶν, καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν, καὶ ὅ,τι ἦτον εἰς τὴν πόλιν, καὶ ὅ,τι εἰς τὴν πεδιάδα.

29 Καὶ ὅλην τὴν περιουσίαν αὐτῶν, καὶ ὅλα τὰ παῖδιά αὐτῶν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἠχμαλώτισαν· καὶ πᾶν ὅ,τι εὗρίσκετο εἰς τὰς οἰκίας, διήρπασαν αὐτό.

30 Εἶπε δὲ ὁ Ἰακώβ εἰς τὸν Συμεὼν καὶ εἰς τὸν Λευὶ, Εἰς ταραχὴν μὲ ἐβάλετε κάμνοντές με μισητὸν μεταξὺ τῶν κατοίκων τοῦ τόπου, μεταξὺ τῶν Χαναναίων καὶ Φερεζαίων· ἐγὼ δὲ ὀλίγους ἀνθρώπους ἔχω, καὶ ἐκεῖνοι θέλουν συναχθῇ ἐναντίον μου, καὶ θέλουν μὲ κτυπήσει, καὶ θέλω ἀφανισθῇ ἐγὼ καὶ ὁ οἶκος μου.

31 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, Ἐπρεπε λοιπὸν τὴν ἀδελφὴν μας νὰ τὴν μεταχειρισθῇ ὡς πόρνην;

ΚΕΦ. λε'.

ΚΑΙ εἶπεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἰακώβ, Σήκω, ἀναίβα εἰς Βαιθὴλ, καὶ κατοίκησε ἐκεῖ· καὶ κάμε ἐκεῖ θυσιαστήριον εἰς τὸν Θεόν, ὅστις ἐφάνη εἰς σέ, ὅτε ἔφευγες ἀπὸ τὸ πρόσωπον

τοῦ Ἡσαὺ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

2 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ εἰς τὴν οἰκογένειάν του, καὶ εἰς ὅλους ὅσοι ἦσαν μὲ αὐτὸν, Ἐκβάλετε τοὺς Θεοὺς τοὺς ξένους, οἱ ὅποιοι εἶναι μεταξὺ σας, καὶ καθαρισθῆτε, καὶ ἀλλάξετε τὰ ἐνδύματά σας·

3 Καὶ ἂς σηκωθῶμεν, καὶ ἂς ἀναβῶμεν εἰς Βαιθὴλ· καὶ ἐκεῖ θέλω κάμει θυσιαστήριον εἰς τὸν Θεόν, ὅστις μὲ ἀπεκρίθη εἰς τὴν ἡμέραν τῆς θλίψεώς μου, καὶ ἦτον μαζὺ μου εἰς τὸν δρόμον, τὸν ὅποιον ἐπήγαινα.

4 Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸν Ἰακώβ ὅλους τοὺς ξένους Θεοὺς, οἱ ὅποιοι ἦσαν εἰς τὰς χεῖρας των, καὶ τὰ ἐνώτια, τὰ ὅποια ἦσαν εἰς τὰ ὠτία των· καὶ ὁ Ἰακώβ ἔκρυψεν αὐτὰ ὑποκάτω εἰς τὴν δρυῖν, ἣ ὅποια ἦτον πλησίον τῆς Συχέμ.

5 Μετὰ ταῦτα ἀνεχώρησαν· καὶ ὁ τρόμος τοῦ Θεοῦ ἔπεσεν ἐπάνω εἰς τὰς πόλεις, αἱ ὅποια ἦσαν τριγύρω των· καὶ δὲν ἐκινήγησαν κατόπιν τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰακώβ.

6 Οὕτω ἦλθεν ὁ Ἰακώβ εἰς Λοῦζ, ἣ ὅποια εἶναι εἰς τὴν γῆν Χαναὰν, ἥτις εἶναι ἡ Βαιθὴλ, αὐτὸς καὶ ὅλος ὁ λαὸς, ὁ ὅποιος ἦτον μὲ αὐτόν.

7 Καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον, καὶ ἐκάλεσέ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου Ἐλβαϊθ-ἡλ· διότι ἐκεῖ ἐφάνη εἰς αὐτὸν ὁ Θεὸς, ὅτε ἔφευγεν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ ἀδελφοῦ του.

8 Ἀπέθανε δὲ ἡ Δεβορὰ ἡ τροφὸς τῆς Ῥεβέκκας, καὶ ἐτάφη παρακάτω ἀπὸ τὴν Βαιθὴλ ὑποκάτω μιᾶς δρυὸς· καὶ ὠνομάσθη ἡ δρυς Ἀλλὸν-Βακούθ.

9 Ἐφάνη δὲ πάλιν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἰακώβ, ὅτε ἦλθεν ἀπὸ Παδὰν-Αράμ, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν.

10 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεὸς, Τὸ ὄνομά σου εἶναι Ἰακώβ, πλὴν δὲν θέλεις ὀνομάζεσθαι πλέον Ἰακώβ, ἀλλὰ Ἰσραὴλ θέλει εἶσθαι τὸ ὄνομά σου· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσραὴλ.

11 Εἶπε δὲ εἰς αὐτὸν ὁ Θεὸς, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς ὁ Παντοδύναμος· αὐξάνου καὶ πληθύνου ἔθνος, καὶ πλῆθος ἐθνῶν θέλουν προέλθει ἀπὸ σέ, καὶ βασιλεῖς θέλουν ἐκβῆ ἀπὸ τὴν ὀσφύν σου·

12 Καὶ τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἰς τὸν Ἰσαὰκ, εἰς σέ θέλω δώσει αὐτήν, καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ θέλω δώσει τὴν γῆν ταύτην.

13 Καὶ ἀνέβη ὁ Θεὸς ἀπὸ αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὅποιον ἐλάλησε μὲ αὐτόν.

14 Καὶ ὁ Ἰακώβ ἔστησε στήλην εἰς τὸν

τόπον, ὅπου ἐλάλησε μετ' αὐτὸν ὁ Θεός, στήλην λιθίνην· καὶ ἔκαμεν ἐπάνω εἰς αὐτὴν σπονδὴν, καὶ ἔχυσεν ἐπάνω εἰς αὐτὴν ἔλαιον.

15 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἰακώβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐλάλησε μετ' αὐτὸν ὁ Θεός, Βαιθήλ.

16 Μετὰ ταῦτα ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Βαιθήλ· καὶ δὲν ἔλειπε παρὰ ὀλίγον διάστημα διὰ νὰ φθάσωσιν εἰς Ἐφραθᾶ, ὅτε ἐγέννησεν ἡ Ῥαχὴλ· καὶ ὑπέφερε μέγαν ἀγῶνα εἰς τὴν γένναν.

17 Καὶ ἐνῶ εὐρίσκετο εἰς τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τῆς γέννας, εἶπεν εἰς αὐτὴν ἡ μαῖα, Μὴ φοβῆσαι, διότι καὶ οὗτος τὸν ὁποῖον γεννᾷς, εἶναι υἱός.

18 Καὶ ἐνῶ παρέδιδε τὴν ψυχὴν, διότι ἀπέθανεν, ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ παιδίου Βενονί· ἀλλ' ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκάλεσεν αὐτὸ Βενιαμὴν.

19 Καὶ ἀπέθανεν ἡ Ῥαχὴλ, καὶ ἐτάφη εἰς τὸν δρόμον τοῦ Ἐφραθᾶ, ἥτις εἶναι ἡ Βηθλεέμ.

20 Καὶ ἔστησεν ὁ Ἰακώβ στήλην ἐπάνω εἰς τὸν τάφον αὐτῆς· αὕτη εἶναι ἡ στήλη τοῦ τάφου τῆς Ῥαχὴλ μέχρι τῆς σήμερον.

21 Μετὰ ταῦτα ἀνεχώρησεν ὁ Ἰσραὴλ, καὶ ἔστησεν τὴν σκηνὴν αὐτοῦ πέραν τοῦ Μιγδὰλ-ἐδέρ.

22 Καὶ ὅτε ἐκατοικοῦσεν ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὑπῆγεν ὁ Ῥουβὴν, καὶ ἐκοιμήθη μετὰ τὴν Βαλλᾶν τὴν θεράπαιναν τοῦ πατρὸς του· καὶ ἔμαθε τοῦτο ὁ Ἰσραὴλ. Ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ δώδεκα.

23 Οἱ υἱοὶ τῆς Λείας, Ῥουβὴν, ὁ πρωτότοκος τοῦ Ἰακώβ, καὶ Συμεὼν, καὶ Λευὶ, καὶ Ἰούδας, καὶ Ἰσάχαρ, καὶ Ζαβουλὼν.

24 Οἱ υἱοὶ τῆς Ῥαχὴλ, Ἰωσήφ, καὶ Βενιαμὴν.

25 Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς Βαλλᾶς, τῆς θεραπίνης τῆς Ῥαχὴλ, Δὰν, καὶ Νεφθαλεὶμ.

26 Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς Ζελφᾶς, τῆς θεραπίνης τῆς Λείας, Γὰδ, καὶ Ἀσσήρ· οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ, οἱ ὅποιοι ἐγεννήθησαν εἰς αὐτὸν εἰς Παδὰν-Ἀράμ.

27 Ἦλθε δὲ ὁ Ἰακώβ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς Μамβρῆ, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἀρβὰχ, ἥτις εἶναι ἡ Χεβρών, ὅπου ὁ Ἀβραὰμ καὶ ὁ Ἰσαὰκ εἶχαν παροικήσει.

28 Καὶ ἦσαν αἱ ἡμέραι τοῦ Ἰσαὰκ ἑκατὸν ὀγδοῇντα χρόνοι.

29 Καὶ ὁ Ἰσαὰκ ἐκπνεύσας ἀπέθανε, καὶ ἐπροστέθη εἰς τὸν λαόν του, γέρων καὶ

πλήρης ἡμερῶν· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν Ἡσαὺ καὶ Ἰακώβ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λς'.

ΤΟΥ δὲ Ἡσαὺ, ὅστις εἶναι ὁ Ἐδώμ, αὕτη εἶναι ἡ γενεαλογία.

2 Ὁ Ἡσαὺ ἐπῆρε τὰς γυναῖκας του ἀπὸ τὰς θυγατέρας τοῦ Χαναὰν, τὴν Ἀδὰ θυγατέρα τοῦ Αἰλὼν τοῦ Χετταίου, καὶ τὴν Ὀλιβεμὰ θυγατέρα τοῦ Ἀνὰ, ἐγγόνην τοῦ Σεβεγῶν τοῦ Εὐαίου.

3 Ἐπῆρε καὶ τὴν Βασεμμάθ, θυγατέρα τοῦ Ἰσμαὴλ, ἀδελφὴν τοῦ Ναβαιωθ.

4 Ἐγέννησε δὲ εἰς τὸν Ἡσαὺ ἡ Ἀδὰ τὸν Ἐλιφᾶς· καὶ ἡ Βασεμμάθ ἐγέννησεν τὸν Ῥαγουήλ.

5 Καὶ ἡ Ὀλιβεμὰ ἐγέννησεν τὸν Ἰεοὺς, καὶ τὸν Ἰεγλὼμ, καὶ τὸν Κορέ. Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἡσαὺ, οἱ ὅποιοι ἐγεννήθησαν εἰς αὐτὸν εἰς τὴν γῆν Χαναὰν.

6 Ἐπῆρε δὲ ὁ Ἡσαὺ τὰς γυναῖκας του, καὶ τοὺς υἱούς του, καὶ τὰς θυγατέρας του, καὶ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τῆς οἰκίας του, καὶ τὰ ποίμνιά του, καὶ ὅλα τὰ κτήνη του, καὶ ὅλην τὴν περιουσίαν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀποκτήσει εἰς τὴν γῆν Χαναὰν, καὶ ὑπῆγεν εἰς ἄλλον τόπον μακρὰν ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του Ἰακώβ.

7 Διότι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ἦσαν τόσον πολλὰ, ὥστε δὲν ἤμποροῦσαν νὰ κατοικήσωσιν ὁμοῦ· καὶ ἡ γῆ εἰς τὴν ὁποίαν ἐπαροικοῦσαν, δὲν ἦτον ἀρκετὴ νὰ τοὺς χωρέσῃ διὰ τὰ πολλὰ αὐτῶν κτήνη.

8 Ἐκατοίκησε δὲ ὁ Ἡσαὺ εἰς τὸ ὄρος Σηεὶρ· ὁ Ἡσαὺ εἶναι ὁ Ἐδώμ.

9 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ γενεαλογία τοῦ Ἡσαὺ, πατρὸς τῶν Ἐδωμιτῶν, εἰς τὸ ὄρος Σηεὶρ.

10 Ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Ἡσαὺ· Ἐλιφᾶς ὁ υἱὸς τῆς Ἀδὰς τῆς γυναικὸς τοῦ Ἡσαὺ, καὶ Ῥαγουήλ ὁ υἱὸς τῆς Βασεμμάθ τῆς γυναικὸς τοῦ Ἡσαὺ.

11 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐλιφᾶς ἦσαν Θαιμὰν, Ὠμάρ, Σωφάρ, καὶ Γοθῶμ, καὶ Κενέζ.

12 Ἡ δὲ Θαμνὰ ἦτον θεράπεινα τοῦ Ἐλιφᾶς τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἡσαὺ, καὶ ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἐλιφᾶς τὸν Ἀμαλήκ· οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τῆς Ἀδὰς τῆς γυναικὸς τοῦ Ἡσαὺ.

13 Καὶ οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥαγουήλ· Ναχῶθ, καὶ Ζαρὲ, Σομέ, καὶ Μοζέ· οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τῆς Βασεμμάθ τῆς γυναικὸς τοῦ Ἡσαὺ.

14 Καὶ οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τῆς Ὀλιβεμὰς

τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀνὰ, ἐγγόνης τοῦ Σεβεγῶν, τῆς γυναικὸς τοῦ Ἡσαῦ· καὶ ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἡσαῦ τὸν Ἰεγλὸμ, καὶ τὸν Κορέ.

15 Οὗτοι ἦσαν οἱ ἡγεμόνες τῶν υἱῶν τοῦ Ἡσαῦ· οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐλιφὰς, τοῦ πρωτότου τοῦ Ἡσαῦ, ἡγεμὼν Θαιμὰν, ἡγεμὼν Ὡμάρ, ἡγεμὼν Σωφάρ, ἡγεμὼν Κενέζ,

16 Ἡγεμὼν Κορέ, ἡγεμὼν Γοθὼμ, ἡγεμὼν Ἀμαλήκ· οὗτοι εἶναι οἱ ἡγεμόνες οἱ καταγόμενοι ἀπὸ τὸν Ἐλιφὰς εἰς τὴν γῆν τῆς Ἰδουμαίας· οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τῆς Ἀδάς.

17 Καὶ οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ραγουήλ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἡσαῦ· ἡγεμὼν Ναχῶθ, ἡγεμὼν Ζαρὲ, ἡγεμὼν Σομέ, ἡγεμὼν Μοζέ· οὗτοι εἶναι οἱ ἡγεμόνες οἱ καταγόμενοι ἀπὸ τὸν Ραγουήλ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἐδῶμ· οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τῆς Βασεμμάθ τῆς γυναικὸς τοῦ Ἡσαῦ.

18 Καὶ οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τῆς Ὀλιβεμάς τῆς γυναικὸς τοῦ Ἡσαῦ· ἡγεμὼν Ἰεούς, ἡγεμὼν Ἰεγλὸμ, ἡγεμὼν Κορέ· οὗτοι ἦσαν οἱ ἡγεμόνες οἱ καταγόμενοι ἐκ τῆς Ὀλιβεμάς τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀνὰ, τῆς γυναικὸς τοῦ Ἡσαῦ.

19 Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἡσαῦ, ὅστις εἶναι ὁ Ἐδῶμ· καὶ οὗτοι εἶναι οἱ ἡγεμόνες αὐτῶν.

20 Οὗτοι δὲ εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Σηεὶρ τοῦ Χορράιου, οἱ ὅποιοι ἐκατοικοῦσαν τὸν τόπον· Λωτὰν, καὶ Σωβήλ, καὶ Σεβεγῶν, καὶ Ἀνὰ,

21 Καὶ Δησῶν, καὶ Ἀσάρ, καὶ Ρισῶν· οὗτοι εἶναι οἱ ἡγεμόνες τῶν Χορραίων, τῶν υἱῶν τοῦ Σηεὶρ, εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἐδῶμ.

22 Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Λωτὰν ἦσαν Χορρί, καὶ Αἰμὼν· ἀδελφὴ δὲ τοῦ Λωτὰν ἦτον ἡ Θαμνά.

23 Οἱ υἱοὶ δὲ τοῦ Σωβὰλ ἦσαν οὗτοι· Ἀλβὰν, καὶ Μαναχὰθ, καὶ Γαιβὰλ, Σεφῶ, καὶ Ὠνάμ.

24 Οὗτοι δὲ εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Σεβεγῶν· Αἰὲ, καὶ Ἀνά· οὗτος εἶναι ὁ Ἀνὰ ὅστις εὗρηκε τὰ ὕδατα εἰς τὴν ἔρημον, ὅτε ἔβσκε τοὺς ὄνους τοῦ Σεβεγῶν τοῦ πατρὸς του.

25 Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Ἀνὰ ἦσαν οὗτοι· Δησῶν, καὶ Ὀλιβεμά ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀνά.

26 Οὗτοι δὲ εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Δησῶν· Ἀμαδὰν, καὶ Ἀσβὰν, καὶ Ἰθράμ, καὶ Χαρρὰν.

27 Οὗτοι δὲ εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀσάρ· Βαλαὰν, καὶ Ζααβὰν, καὶ Ἀκάν·

28 Οὗτοι δὲ εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ρισῶν· Ὡς, καὶ Ἀράν.

29 Οὗτοι δὲ εἶναι οἱ ἡγεμόνες τῶν Χορ-

ραίων· ἡγεμὼν Λωτὰν, ἡγεμὼν Σωβὰλ, ἡγεμὼν Σεβεγῶν, ἡγεμὼν Ἀνὰ,

30 Ἡγεμὼν Δησῶν, ἡγεμὼν Ἀσάρ, ἡγεμὼν Ρισῶν· οὗτοι εἶναι οἱ ἡγεμόνες τῶν Χορραίων μεταξύ τῶν ἡγεμόνων αὐτῶν εἰς τὴν γῆν Σηεὶρ.

31 Καὶ οὗτοι εἶναι οἱ βασιλεῖς, οἱ ὅποιοι ἐβασίλευσαν εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἐδῶμ, πρὶν βασιλεύσῃ βασιλεὺς εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραήλ.

32 Καὶ ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Ἐδῶμ ὁ Βελα, ὁ υἱὸς τοῦ Βεώρ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως αὐτοῦ ἦτον Δενναβά.

33 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Βελα, καὶ ἐβασίλευσεν εἰς τὸν τόπον του ὁ Ἰωβὰβ, ὁ υἱὸς τοῦ Ζαρά ἀπὸ τὴν Βοσόρραν.

34 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Ἰωβὰβ, καὶ ἐβασίλευσεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ὁ Χουσάμ ἀπὸ τὴν γῆν τῶν Θεμανιτῶν.

35 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Χουσάμ, καὶ ἐβασίλευσεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ὁ Ἀδὰδ, ὁ υἱὸς τοῦ Βαράδ, ὅστις ἐκτύπησε τοὺς Μαδιανίτας εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Μωάβ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως αὐτοῦ ἦτον Ἀβίθ.

36 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Ἀδὰδ, καὶ ἐβασίλευσεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ὁ Σαμαλά ἀπὸ τὴν Μασρεκά.

37 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Σαμαλά, καὶ ἐβασίλευσεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ὁ Σαοὺλ ἀπὸ τὴν Ροωβῶθ τοῦ ποταμοῦ.

38 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Σαοὺλ, καὶ ἐβασίλευσεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ὁ Βααλχανὰν, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχοβάρ.

39 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Βααλχανὰν, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχοβάρ, καὶ ἐβασίλευσεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ὁ Ἀδάρ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως αὐτοῦ ἦτον Παοὺ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, Μεεταβεήλ, ἡ ὅποια ἦτον θυγάτηρ τοῦ Ματραῖδ, ἐγγόνῃ τοῦ Μαιζαάβ.

40 Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν ἡγεμόνων τοῦ Ἡσαῦ, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς τόπους αὐτῶν, κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν· ἡγεμὼν Θαμνά, ἡγεμὼν Ἀλβὰ, ἡγεμὼν Ἰεδεδ,

41 Ἡγεμὼν Ὀλιβεμάς, ἡγεμὼν Ἡλὰ, ἡγεμὼν Φινὼν,

42 Ἡγεμὼν Κενέζ, ἡγεμὼν Θαιμὰν, ἡγεμὼν Μιβσάρ,

43 Ἡγεμὼν Μαγεδιήλ, ἡγεμὼν Ἰράμ· οὗτοι εἶναι οἱ ἡγεμόνες τοῦ Ἐδῶμ κατὰ τὰς κατοικίας αὐτῶν εἰς τὴν γῆν τῆς κτήσεως αὐτῶν· οὗτος εἶναι ὁ Ἡσαῦ ὁ πατὴρ τῶν Ἐδωμιτῶν.

ΚΕΦ. ΛΖ'.

ἘΚΑΤΟΙΚΗΣΕ δὲ ὁ Ἰακώβ εἰς τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶχε παρ-
οικήσει, εἰς τὴν γῆν Χαναάν.

2 Αὕτη εἶναι ἡ γενεαλογία τοῦ Ἰακώβ. Ὁ δὲ Ἰωσήφ, νέος δεκαεπτὰ χρόνων, ἐποίμαине τὰ πρόβατα μετὰ τοῖς ἀδελφοῦς του, τοὺς υἱοὺς τῆς Βαλλᾶς, καὶ τοὺς υἱοὺς τῆς Ζελ-
φᾶς, γυναικῶν τοῦ πατρὸς του· καὶ ὁ Ἰωσήφ ἀνέφερεν εἰς τὸν πατέρα αὐτῶν τὴν κακὴν φήμην των.

3 Ὁ δὲ Ἰσραὴλ ἠγαποῦσε τὸν Ἰωσήφ περισσότερον παρὰ ὅλους τοὺς υἱοὺς του, διότι ἦτον υἱὸς τοῦ γηράτος του· καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτὸν ἔνδυμα ποικιλόχροον.

4 Βλέποντες δὲ οἱ ἀδελφοί του, ὅτι ὁ πατὴρ των ἠγαποῦσεν αὐτὸν περισσότερον παρὰ ὅλους τοὺς ἀδελφούς του, ἐμίσησαν αὐτὸν, καὶ δὲν ἤμποροῦσαν νὰ τὸν ὁμιλῶ-
σιν εἰρηνικῶς.

5 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἶδεν ἐνύπνιον εἰς τὸν ὕπνον του, καὶ διηγήθη αὐτὸ εἰς τοὺς ἀδελ-
φούς του· καὶ ἐκεῖνοι ἐμίσησαν αὐτὸν ἔτι μᾶλλον.

6 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Ἀκούσετε, πα-
ρακαλῶ, τὸ ἐνύπνιον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ὠνειρεύθηκα·

7 Ἴδου, ἡμεῖς ἐδέναμεν χειρόβολα εἰς τὸ μέσον τῆς πεδιάδος· καὶ ἰδοὺ, ἐσηκώθη τὸ ἰδικόν μου χειρόβολον, καὶ ἐστάθη ὄρθιον· καὶ ἰδοὺ, τὰ ἰδικά σας χειρόβολα ἐστάθη-
σαν τριγύρω, καὶ ἐπροσκύνησαν τὸ ἰδικόν μου χειρόβολον.

8 Καὶ εἶπαν εἰς αὐτὸν οἱ ἀδελφοί του, Θέλεις βέβαια βασιλεύσει ἐπάνω εἰς ἡμᾶς; ἢ θέλεις τρῶντι κυριεύσει ἡμᾶς; Καὶ ἐμί-
σησαν αὐτὸν ἔτι μᾶλλον διὰ τὰ ἐνύπνια του, καὶ διὰ τοὺς λόγους του.

9 Καὶ ἶδεν ἀκόμη εἰς τὸν ὕπνον του ἄλλο ἐνύπνιον, καὶ διηγήθη αὐτὸ εἰς τοὺς ἀδελ-
φούς του· καὶ εἶπεν, Ἴδου, ἶδα εἰς τὸν ὕπνον μου ἄλλο ἐνύπνιον· καὶ ἰδοὺ, ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη, καὶ ἑνδεκα ἀστέρες μετ' ἐπροσκυνοῦσαν.

10 Καὶ διηγήθη αὐτὸ εἰς τὸν πατέρα του, καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς του· καὶ ἐπέπληξεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Τί ὁλοῖ τὸ ἐνύπνιον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ὠνει-
ρεύθης; Θέλομεν τρῶντι ἔλθει ἐγὼ, καὶ ἡ μήτηρ σου, καὶ οἱ ἀδελφοί σου, διὰ νὰ σὲ προσκυνήσωμεν ἕως εἰς τὴν γῆν;

11 Καὶ ἐφθόνησαν αὐτὸν οἱ ἀδελφοί του· ὁ πατὴρ του ὅμως ἐφύλαττε τὸν λόγον.

12 Καὶ ὑπῆγαν οἱ ἀδελφοί του νὰ βοσ-
κήσωσι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς των εἰς τὴν Συχέμ.

13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὸν Ἰωσήφ, Δὲν βόσκουν οἱ ἀδελφοί σου τὰ πρόβατα εἰς τὴν Συχέμ; ἔλα, νὰ σὲ στείλω εἰς αὐτούς. Καὶ αὐτὸς τὸν εἶπεν, Ἴδου ἐγώ.

14 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Πήγαινε, σὲ παρα-
καλῶ, νὰ ἰδῆς, ἂν ᾖ καλὰ οἱ ἀδελφοί σου, καὶ τὰ πρόβατα, καὶ φέρε με εἰδῆσιν. Οὕτω ἔστειλεν αὐτὸν ἀπὸ τὴν κοιλάδα τῆς Χεβρών· καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Συχέμ.

15 Καὶ εὗρήκεν αὐτὸν ἄνθρωπός τις, ἐνῶ περιεπλανᾶτο εἰς τὴν πεδιάδα· καὶ τὸν ἠρώτησεν ὁ ἄνθρωπος, λέγων, Τί ζητεῖς;

16 Καὶ αὐτὸς εἶπε, Ζητῶ τοὺς ἀδελφούς μου· φανέρωσέ με, σὲ παρακαλῶ, ποῦ βόσκουν.

17 Καὶ ὁ ἄνθρωπος εἶπεν, Ἀνεχώρησαν ἀπ' ἐδῶ· διότι τοὺς ἤκουσα νὰ λέγωσιν, Ἄς ὑπάγωμεν εἰς Δωθάν. Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ἰωσήφ κατόπιν τῶν ἀδελφῶν του, καὶ εὗρήκεν αὐτοὺς εἰς Δωθάν.

18 Καὶ αὐτοὶ τὸν ἶδαν ἀπὸ μακρόθεν· καὶ πρὶν πλησιάσῃ εἰς αὐτούς, συνώμοσαν κατ' αὐτοῦ νὰ τὸν φονεύσωσι.

19 Καὶ εἶπεν ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον, Ἴδου, ἔρχεται ἐκεῖνος ὁ κύριος τῶν ἐνυπνίων.

20 Ἐλᾶτε λοιπὸν τώρα, καὶ ἄς φονεύ-
σωμεν αὐτὸν, καὶ ἄς τὸν ρίψωμεν εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς λάκκους· καὶ θέλομεν εἰπεῖν, Θηρίον κακὸν κατέφαγεν αὐτόν· καὶ θέ-
λομεν ἰδεῖν, τί θέλουν γίνεαι τὰ ἐνύπνια του.

21 Καὶ ἀκούσας ὁ Ῥουβὴν ἠλευθέρωσεν αὐτὸν ἀπὸ τὰς χεῖρας των, λέγων, Ἄς μὴ τὸν βλάψωμεν εἰς τὴν ζωὴν.

22 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ῥουβὴν, Μὴ χύσετε αἷμα· ρίψετε αὐτὸν εἰς τοῦτον τὸν λάκκον, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὴν ἔρημον, καὶ μὴ βάλετε χεῖρα ἐπάνω του· διὰ νὰ τὸν λυ-
τρώσῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας των, καὶ νὰ ἀποδώσῃ αὐτὸν εἰς τὸν πατέρα του.

23 Ὅτε λοιπὸν ἦλθεν ὁ Ἰωσήφ εἰς τοὺς ἀδελφούς του, ἔκδυσαν τὸν Ἰωσήφ τὸ φόρεμά του, τὸ φόρεμα τὸ ποικιλόχροον, τὸ ὁποῖον ἦτον ἐπάνω του·

24 Καὶ ἐπῆραν αὐτὸν, καὶ τὸν ἔρριψαν εἰς τὸν λάκκον· ὁ δὲ λάκκος ἦτον ἄδειος, καὶ δὲν εἶχε νερόν.

25 Ἐπειτα ἐκάθισαν νὰ φάγωσι ψωμίον· καὶ σηκώσαντες τοὺς ὀφθαλμούς των, ἶδαν· καὶ ἰδοὺ, συνοδία Ἰσμαηλιτῶν ἤρχετο ἀπὸ Γαλαὰδ μετὰ τοὺς καμήλους των φορτω-

μένας ἀρώματα καὶ βάλαμον καὶ μύρον, καὶ ἐπήγαιναν νὰ τὰ φέρωσι κάτω εἰς τὴν Αἴγυπτον.

26 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰούδας εἰς τοὺς ἀδελφούς του, Τίς ἢ ὠφέλεια, ἐὰν φονεύσωμεν τὸν ἀδελφόν μας, καὶ κρύψωμεν τὸ αἷμα του;

27 Ἐλᾶτε νὰ πωλήσωμεν αὐτὸν εἰς τοὺς Ἰσμαηλίτας· καὶ ἂς μὴ βάλωμεν τὰς χειρὰς μας ἐπάνω εἰς αὐτόν· διότι ἀδελφός μας, σὰρξ ἰδική μας εἶναι. Καὶ οἱ ἀδελφοί του συγκατένευσαν.

28 Καὶ ἐνῶ ἐπερνοῦσαν πλησίον οἱ Μαδιανῖται ἔμποροι, ἔσυραν καὶ ἀνέβασαν τὸν Ἰωσήφ ἀπὸ τὸν λάκκον, καὶ ἐπώλησαν τὸν Ἰωσήφ διὰ εἴκοσι ἀργύρια εἰς τοὺς Ἰσμαηλίτας, καὶ οὗτοι ἔφεραν τὸν Ἰωσήφ εἰς τὴν Αἴγυπτον.

29 Καὶ ὁ Ῥουβὴν ἐπέστρεψεν εἰς τὸν λάκκον, καὶ, ἰδοὺ, ὁ Ἰωσήφ δὲν ἦτον εἰς τὸν λάκκον· καὶ ἔσχισε τὰ φορέματά του.

30 Καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τοὺς ἀδελφούς του, καὶ εἶπε, Τὸ παιδίον δὲν εὑρίσκεται· καὶ ἐγὼ, ἐγὼ! ποῦ νὰ ὑπάγω;

31 Τότε ἐπῆραν τὸ φόρεμα τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἔσφαξαν ἐρίφιον ἀπὸ τὰς αἴγας, καὶ ἔβαψαν τὸ φόρεμα εἰς τὸ αἷμα·

32 Καὶ ἔστειλαν τὸ φόρεμα τὸ ποικιλόχροον διὰ νὰ φέρωσιν αὐτὸ εἰς τὸν πατέρα των· καὶ νὰ εἰπωσιν, Εὐρήκαμεν τοῦτο· γινώρισε τώρα, ἐὰν ἦναι τὸ φόρεμα τοῦ υἱοῦ σου, ἢ ὄχι.

33 Καὶ ἐκεῖνος τὸ ἐγνώρισε, καὶ εἶπε, Τοῦ υἱοῦ μου τὸ φόρεμα εἶναι τοῦτο· θηρίον κακὸν κατέφαγεν αὐτόν· ὅλος διεσπαράχθη ὁ Ἰωσήφ.

34 Καὶ ὁ Ἰακώβ ἐξέσχισε τὰ φορέματά του, καὶ ἔβαλε σάκκον εἰς τὴν ὀσφύν του, καὶ ἐπένθησε τὸν υἱόν του ἡμέρας πολλάς.

35 Καὶ ἐσηκώθησαν ὅλοι οἱ υἱοί του, καὶ ὅλαι αἱ θυγατέρες του, διὰ νὰ παρηγορήσωσιν αὐτόν· ἀλλὰ δὲν ἠθέλε νὰ παρηγορηθῇ, λέγων, Ὅτι μὲ τὸ πένθος θέλω καταβῇ πρὸς τὸν υἱόν μου εἰς τὸν τάφον. Οὕτω ἔκλαυσεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

36 Οἱ δὲ Μαδιανῖται ἐπώλησαν αὐτόν εἰς τὴν Αἴγυπτον, εἰς τὸν Πετεφρῆ, ὑπουργὸν τοῦ Φαραῶ, ἄρχοντα τῶν σωματοφυλάκων.

ΚΕΦ. λη'.

ΚΑΙ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν κατέβη ὁ Ἰούδας ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς του, καὶ ἦλθεν εἰς ἄνθρωπον τινὰ Ὀδολλαμίτην, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἦτον Εἰρά.

2 Καὶ ἶδεν ἐκεῖ ὁ Ἰούδας τὴν θυγατέρα ἀνθρώπου Χαναναίου, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἦτον Σουά· καὶ τὴν ἐπῆρε, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν.

3 Καὶ αὕτη συνέλαβε, καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ αὐτὸς ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἦρ.

4 Καὶ συνέλαβε πάλιν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Αὐνάν.

5 Καὶ πάλιν συνέλαβε, καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σηλά· ἦτον δὲ ὁ Ἰούδας εἰς Χασβί, ὅτε ἐγέννησε τοῦτον.

6 Καὶ ἐπῆρεν ὁ Ἰούδας γυναῖκα διὰ τὸν Ἦρ τὸν πρωτότοκόν του, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα ἦτον Θάμαρ.

7 Καὶ ὁ Ἦρ, ὁ πρωτότοκος τοῦ Ἰούδα, ἐστάθη κακὸς ἄνθρωπος ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· καὶ ὁ Κύριος ἐθανάτωσεν αὐτόν.

8 Εἶπε δὲ ὁ Ἰούδας εἰς τὸν Αὐνάν, Εἵσελθε πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ νυμφεύσου αὐτήν, καὶ ἀνάστησε σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν σου.

9 Ἀλλ' ὁ Αὐνάν ἤξευρεν, ὅτι τὸ σπέρμα δὲν ἠθέλεν εἶσθαι ἰδικόν του· διὰ τοῦτο ὅτε ἔμβαινε πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ του, ἔχυνεν αὐτὸ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, διὰ νὰ μὴ δώσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν του.

10 Καὶ τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔκαμνεν, ἐστάθη πονηρὸν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· ὅθεν ἐθανάτωσε καὶ αὐτόν.

11 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰούδας εἰς τὴν Θάμαρ τὴν νύμφην του, Κάθου χήρα εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου, ἕως οὗ ὁ Σηλά ὁ υἱός μου νὰ γίνῃ μέγας· διότι ἔλεγε καθ' ἑαυτόν, Μήπως ἀποθάνῃ καὶ οὗτος, καθὼς οἱ ἀδελφοί του. Ὑπῆγε λοιπὸν ἡ Θάμαρ, καὶ ἐκατοίκησεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός της.

12 Καὶ μετὰ πολλὰς ἡμέρας, ἀπέθανεν ἡ θυγάτηρ τοῦ Σουά, ἡ γυνὴ τοῦ Ἰούδα· καὶ ἀφοῦ παρηγορήθη ὁ Ἰούδας, ἀνέβη πρὸς τοὺς κουρευτὰς τῶν προβάτων του εἰς Θαμνὰ, αὐτὸς καὶ ὁ φίλος αὐτοῦ Εἰρά ὁ Ὀδολλαμίτης.

13 Καὶ ἀνήγγειλαν αὐτὸ εἰς τὴν Θάμαρ, λέγοντες, Ἰδοὺ, ὁ πενθερός σου ἀναβαίνει εἰς Θαμνὰ διὰ νὰ κουρεύσῃ τὰ πρόβατά του.

14 Καὶ αὕτη ἔκβαλεν ἀπὸ ἐπάνω της τὰ φορέματα τῆς χηρείας της, καὶ ἔσκεπασθη μὲ κάλυμμα, καὶ ἐπεριτυλίχθη, καὶ ἐκάθισεν εἰς μίαν ἀπὸ τὰς πύλας τῆς Αἰνὰν, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸν δρόμον τῆς Θαμνὰ· διότι ἶδεν ὅτι ὁ Σηλά εἶχε γίνῃ μέγας, καὶ αὕτη δὲν ἐδόθη εἰς αὐτόν διὰ γυναῖκα.

15 Καὶ ὅτε τὴν ἴδεν ὁ Ἰούδας, ἐνόμισεν αὐτὴν πόρνην· διότι εἶχε σκεπασμένον τὸ πρόσωπόν της.

16 Καὶ εἰς τὸν δρόμον ἔστρεψε πρὸς αὐτήν, καὶ εἶπεν, Ἄφησέ με, σὲ παρακαλῶ, νὰ εἰσέλθω πρὸς σέ· διότι δὲν ἐγνώρισεν ὅτι ἦτον ἡ νύμφη του. Καὶ αὐτὴ εἶπε, Τί θέλεις μὲ δώσει, διὰ νὰ εἰσέλθῃς πρὸς ἐμέ;

17 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, Ἐγὼ θέλω σὲ στείλει ἐρίφιον ἀπὸ τὰς αἴγας. Καὶ ἐκείνη εἶπε, Μὲ δίδεις ἐνέχειρον, ἕως νὰ τὸ στείλῃς;

18 Καὶ εἶπε, Τί ἐνέχειρον νὰ σὲ δώσω; Καὶ ἐκείνη εἶπε, Τὴν σφραγίδα σου, καὶ τὸ περιδέρραίον σου, καὶ τὴν ράβδον σου, τὴν ὁποίαν κρατεῖς εἰς τὴν χεῖρα σου. Καὶ ἐκεῖνος τὰ ἔδωκεν εἰς αὐτήν, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, καὶ αὐτὴ συνέλαβεν ἀπὸ αὐτόν.

19 Μετὰ ταῦτα ἐσηκώθη, καὶ ἀνεχώρησε, καὶ ἔκβαλεν ἀπὸ ἐπάνω της τὸ κάλυμμά της, καὶ ἐνδύθη τὰ φορέματα τῆς χηρείας της.

20 Ὁ δὲ Ἰούδας ἔστειλε τὸ ἐρίφιον διὰ χειρὸς τοῦ φίλου του τοῦ Ὀδολλαμίτου, διὰ νὰ λάβῃ ὀπίσω τὸ ἐνέχειρον ἀπὸ τὴν χεῖρα τῆς γυναικός· πλὴν δὲν εὗρῃκεν αὐτήν.

21 Καὶ ἠρώτησε τοὺς ἀνθρώπους τοῦ τόπου, λέγων, Ποῦ εἶναι ἡ πόρνη, ἡ ὁποία ἦτον εἰς τὴν Αἰνὰν ἐπάνω εἰς τὸν δρόμον; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, Δὲν ἐστάθη ἐδὼ καμμία πόρνη.

22 Καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν Ἰούδαν, καὶ εἶπε, Δὲν τὴν εὗρῃκα· μάλιστα οἱ ἄνθρωποι τοῦ τόπου μὲ εἶπαν, Δὲν ἐστάθη ἐδὼ καμμία πόρνη.

23 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰούδας, Ἄς τὰ ἔχῃ, διὰ νὰ μὴ γίνωμεν παίγιον· ἰδοὺ, ἐγὼ ἔστειλα τὸ ἐρίφιον τοῦτο, σὺ ὅμως δὲν εὗρῃκες αὐτήν.

24 Καὶ μετὰ τρεῖς μῆνας περίπου, ἀνήγγειλαν εἰς τὸν Ἰούδαν, λέγοντες, Ἡ Θάμαρ ἡ νύμφη σου ἐπορνεύθη, καὶ μάλιστα, ἰδοὺ, εἶναι ἐγγαστρωμένη ἐκ πορνείας. Καὶ ὁ Ἰούδας εἶπε, Φέρετε αὐτήν ἔξω, καὶ ἅς κατακαυθῇ.

25 Καὶ ὅτε ἐφέρετο ἔξω, ἔστειλεν εἰς τὸν πενθερόν της, λέγουσα, Ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, τοῦ ὁποίου εἶναι ταῦτα, ἐγὼ εἶμαι ἔγκυος· καὶ ἐμήνυσεν εἰς αὐτὸν ἀκόμη, Γνώρισε, παρακαλῶ, τίνος εἶναι ταῦτα, ἡ σφραγίς, καὶ τὸ περιδέρραιον, καὶ ἡ ράβδος.

26 Καὶ ἐγνώρισεν αὐτὰ ὁ Ἰούδας, καὶ εἶπεν, Αὐτὴ εἶναι δικαιοτέρα ἀπὸ ἐμέ, διότι

δὲν ἔδωκα αὐτήν εἰς τὸν Σηλὰ τὸν υἱόν μου. Καὶ πλεόν ἄλλην φορὰν δὲν ἐγνώρισεν αὐτήν.

27 Καὶ εἰς τὸν καιρὸν ὅτε ἔμελλε νὰ γεννήσῃ, ἰδοὺ, ἦσαν δίδυμα εἰς τὴν κοιλίαν της.

28 Καὶ ἐνῶ ἐγεννοῦσε, τὸ ἐν ἐπρόβαλεν ἔξω τὴν χεῖρα· καὶ ἡ μαῖα ἐπῆρε καὶ ἔδεσεν εἰς τὴν χεῖρα του νῆμα κόκκινον, λέγουσα, Οὗτος ἐκβῆκε πρῶτος.

29 Καὶ καθὼς ἔσυρεν ὀπίσω τὴν χεῖρα, ἰδοὺ, ἐκβῆκεν ὁ ἀδελφός του· καὶ αὐτὴ εἶπε, Ποίαν χαλάστραν ἔκαμες σύ; ἐπάνω σου ἅς ἦναι ἡ χαλάστρα. Διὰ τοῦτο ἔκαλέσθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φαρές.

30 Καὶ ἔπειτα ἐκβῆκεν ὁ ἀδελφός αὐτοῦ, ὅστις εἶχε τὸ κόκκινον νῆμα ἐπάνω εἰς τὴν χεῖρα του· καὶ ἐκαλέσθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζαρά.

ΚΕΦ. λθ'.

Ὁ ΔΕ Ἰωσήφ ἐφέρθη κάτω εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ὁ Πετεφρῆς ὁ ὑπουργὸς τοῦ Φαραῶ, ὁ ἀρχὼν τῶν σωματοφυλάκων, ἄνθρωπος Αἰγύπτιος, ἠγάρασεν αὐτὸν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Ἰσμαηλιτῶν, οἱ ὁποῖοι τὸν εἶχαν καταβᾶσει ἐκεῖ.

2 Καὶ ὁ Κύριος ἦτον μὲ τὸν Ἰωσήφ, καὶ ἦτον ἄνθρωπος εὐδοούμενος· καὶ εὗρίσκετο εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου του τοῦ Αἰγυπτίου.

3 Καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ ἴδεν, ὅτι ὁ Κύριος ἦτον μὲ αὐτόν· καὶ ὅτι ὁ Κύριος εὐώδονεν εἰς τὰς χεῖρας του ὅλα ὅσα ἔκαμνε.

4 Καὶ ὁ Ἰωσήφ εὗρῃκε χάριν ἐμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ ὑπηρετοῦσεν αὐτόν· καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπιστάτην ἐπάνω εἰς τὴν οἰκίαν του, καὶ ὅλα ὅσα εἶχε παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας του.

5 Καὶ ἀπὸ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, ἀφοῦ κατέστησεν αὐτὸν ἐπιστάτην ἐπάνω εἰς τὴν οἰκίαν του, καὶ εἰς ὅλα ὅσα εἶχεν, ὁ Κύριος εὐλόγησε τὸν οἶκον τοῦ Αἰγυπτίου διὰ τὸν Ἰωσήφ· καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου ἦτον εἰς ὅλα ὅσα εἶχεν εἰς τὸν οἶκον καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς.

6 Καὶ ἄφησεν ὅλα ὅσα εἶχεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἰωσήφ· καὶ δὲν ἤξευρε τίποτε ἀπὸ τὰ πράγματά του, πλὴν τοῦ ἄρτου, τὸν ὁποῖον ἔτρωγεν· ἦτον δὲ ὁ Ἰωσήφ εὐειδὴς τὸ σῶμα, καὶ ὡραῖος πολλὰ τὴν ὥσιν.

7 Καὶ μετὰ τὰ πράγματα ταῦτα, ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου του ἔρριψε τοὺς ὀφθαλμούς της

ἐπάνω εἰς τὸν Ἰωσήφ· καὶ εἶπε, Κοιμήσου με ἐμέ.

8 Ἀλλ' ἐκεῖνος δὲν ἔστρεψε, καὶ εἶπεν εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ κυρίου του, Ἰδοὺ, ὁ κύριός μου δὲν γνωρίζει τίποτε ἀπὸ ὅσα εἶναι με ἐμέ εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ὅλα ὅσα ἔχει, παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας μου·

9 Δὲν εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην κάνεις ἄλλος μεγαλύτερος ἀπὸ ἐμέ, οὔτε ἐκράτησεν ἀπὸ ἐμέ κανέν ἄλλο πρᾶγμα παρὰ σέ, διότι σὺ εἶσαι ἡ γυνή του· καὶ πῶς νὰ κάμω τοῦτο τὸ μέγα κακὸν, καὶ νὰ ἀμαρτήσω ἐναντίον τοῦ Θεοῦ;

10 Καὶ ἐνῶ ἐλαλοῦσεν εἰς τὸν Ἰωσήφ ἡμέραν παρ' ἡμέραν, οὗτος δὲν εἰσήκουσεν εἰς αὐτὴν νὰ κοιμηθῇ με αὐτὴν, ἢ νὰ συνευρεθῇ με αὐτήν.

11 Καὶ μίαν τινὰ ἡμέραν ἐμβῆκεν ὁ Ἰωσήφ εἰς τὴν οἰκίαν διὰ νὰ κάμῃ τὰς ὑποθέσεις του, καὶ κάνεις ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς οἰκίας δὲν ἦτον μέσα·

12 Καὶ ἐκείνη τὸν ἥρπαξεν ἀπὸ τὸ φόρεμά του, λέγουσα, Κοιμήσου με ἐμέ· πλὴν ἐκεῖνος ἄφησε τὸ φόρεμά του εἰς τὰς χεῖρας της, καὶ ἔφυγε, καὶ ἐκβῆκεν ἔξω.

13 Καὶ ὡς ἶδεν ὅτι ἄφησε τὸ φόρεμά του εἰς τὰς χεῖρας της, καὶ ἔφυγεν ἔξω,

14 Ἐκραξε τοὺς ἀνθρώπους τῆς οἰκίας της, καὶ ἐλάλησεν εἰς αὐτοὺς, λέγουσα, Ἴδετε, ἔφερον εἰς ἡμᾶς ἄνθρωπον Ἑβραῖον διὰ νὰ μᾶς ἀτιμάσῃ· αὐτὸς ἐμβῆκε πρὸς ἐμέ διὰ νὰ κοιμηθῇ μαζί μου, καὶ ἐγὼ ἐφώναξα με φωνὴν μεγάλην·

15 Καὶ ὡς ἤκουσεν ὅτι ὑψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐφώναξα, ἄφησε τὸ φόρεμά του εἰς ἐμέ, καὶ ἔφυγε, καὶ ἐκβῆκεν ἔξω.

16 Καὶ αὐτὴ ἀπέθεσε τὸ φόρεμά του πλησίον της, ἕως οὗ ἦλθεν ὁ κύριός του εἰς τὴν οἰκίαν.

17 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν κατὰ τοὺς λόγους τούτους, λέγουσα, Ὁ δοῦλος ὁ Ἑβραῖος, τὸν ὁποῖον ἔφερες εἰς ἡμᾶς, ἐμβῆκε πρὸς ἐμέ διὰ νὰ με ἀτιμάσῃ·

18 Καὶ καθὼς ὑψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐφώναξα, ἄφησε τὸ φόρεμά του εἰς ἐμέ, καὶ ἔφυγεν ἔξω.

19 Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ κύριός του τοὺς λόγους τῆς γυναικός του, τοὺς ὁποίους ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν, λέγουσα, Οὕτω με ἔκαμεν ὁ δοῦλος σου, ἀναψεν ἡ ὀργή του.

20 Καὶ ὁ κύριος τοῦ Ἰωσήφ ἐπῆρεν αὐτὸν, καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ὄχυράν φυλακὴν, τόπον εἰς τὸν ὁποῖον οἱ δέσμοι τοῦ βασι-

λέως ἦσαν φυλακωμένοι· καὶ ἔμενον ἐκεῖ εἰς τὴν ὄχυράν φυλακὴν.

21 Ἀλλ' ὁ Κύριος ἦτον με τὸν Ἰωσήφ, καὶ ἐπέχεεν εἰς αὐτὸν ἔλεος, καὶ ἔδωκε χάριν εἰς αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ ἀρχιδεσμοφύλακος.

22 Καὶ παρέδωκεν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἰωσήφ ὅλους τοὺς δεσμίους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὴν ὄχυράν φυλακὴν· καὶ ὅλα ὅσα ἐπράττοντο ἐκεῖ, αὐτὸς ἔκαμνεν αὐτά.

23 Ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ δὲν ἐθεωροῦσε τίποτε ἀπ' ὅσα ἦσαν εἰς τὰς χεῖρας του, διότι ὁ Κύριος ἦτον με αὐτόν· καὶ ὅσα αὐτὸς ἔκαμνε, ὁ Κύριος εὐώδονεν αὐτά.

ΚΕΦ. μ'.

ΚΑΙ μετὰ τὰ πράγματα ταῦτα, ὁ οἰνοχόος τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, καὶ ὁ ἀρτοποιὸς αὐτοῦ, ἔπταισαν εἰς τὸν κύριον αὐτῶν τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου.

2 Καὶ ὠργίσθη ὁ Φαραὼ ἐναντίον εἰς τοὺς δύο ὑπουργούς του, ἐναντίον εἰς τὸν ἀρχιοινοχόον, καὶ ἐναντίον εἰς τὸν ἀρχισιτοποιόν·

3 Καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς φυλακὴν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχοντος τῶν σωματοφυλάκων, εἰς τὴν ὄχυράν φυλακὴν, τόπον εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Ἰωσήφ ἦτον φυλακωμένος.

4 Ὁ δὲ ἀρχων τῶν σωματοφυλάκων παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὸν Ἰωσήφ, καὶ οὗτος ὑπηρετοῦσεν αὐτούς· ἐστάθησαν δὲ καιρὸν τινὰ εἰς τὴν φυλακὴν.

5 Καὶ ὁ οἰνοχόος καὶ ὁ ἀρτοποιὸς τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, οἱ ὁποῖοι ἦσαν φυλακωμένοι εἰς τὴν ὄχυράν φυλακὴν, ὠνειρεύθησαν ὄνειρον καὶ οἱ δύο, καθεὶς τὸ ὄνειρόν του εἰς τὴν αὐτὴν νύκτα, καθεὶς κατὰ τὴν ἐξηγήσιν τοῦ ὄνειρου του.

6 Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἐμβῆκεν εἰς αὐτοὺς τὸ πρῶν, καὶ ἶδεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ ἦσαν περίλυποι.

7 Καὶ ἠρώτησε τοὺς ὑπουργούς τοῦ Φαραὼ, οἱ ὁποῖοι ἦσαν με αὐτὸν εἰς τὴν φυλακὴν εἰς τὸν οἶκον τοῦ κυρίου του, λέγων, Διατί τὰ πρόσωπά σας εἶναι σήμερον σκυθρωπά;

8 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπαν, Ὁνειρεύθημεν ὄνειρον, καὶ δὲν εἶναι κάνεις, ὅστις νὰ τὸ ἐξηγήσῃ. Καὶ ὁ Ἰωσήφ εἶπεν εἰς αὐτούς, Δὲν ἀνήκουν τάχα αἱ ἐξηγήσεις εἰς τὸν Θεόν; διηγηθῆτε αὐτά, παρακαλῶ, εἰς ἐμέ.

9 Καὶ ὁ ἀρχιοινοχόος διηγήθη τὸ ὄνειρόν

του εἰς τὸν Ἰωσήφ, καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Ἴδα εἰς τὸ ὄνειρόν μου, καὶ ἰδοὺ, ἄμπελος ἔμ- προσθέν μου·

10 Καὶ εἰς τὴν ἄμπελον ἦσαν τρεῖς κλάδοι, καὶ ἐφαίνετο ὡς νὰ ἐβλάστανε, καὶ τὰ ἄνθη τῆς ἐκβῆκαν ἔξω, καὶ οἱ βότρυες ὠρί- μασαν·

11 Τὸ δὲ ποτήριον τοῦ Φαραὼ ἦτον εἰς τὴν χεῖρα μου· καὶ ἐπῆρα σταφύλια, καὶ ἔθλιψα αὐτὰ εἰς τὸ ποτήριον τοῦ Φαραὼ, καὶ ἔδωκα τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Φαραὼ.

12 Καὶ ὁ Ἰωσήφ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Αὕτη εἶναι ἡ ἐξηγήσις σου· Οἱ τρεῖς κλάδοι εἶναι τρεῖς ἡμέραι·

13 Ἀκόμη τρεῖς ἡμέραι, καὶ ὁ Φαραὼ θέλει ὑψώσει τὴν κεφαλὴν σου, καὶ θέλει σὲ ἀποκαταστήσει εἰς τὸ ὑπουργημά σου, καὶ θέλεις δώσει τὸ ποτήριον τοῦ Φαραὼ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ τὴν προτέραν σου ὑπουργίαν, ὅτε ἦσουν οἰνοχόος του.

14 Πλὴν ἔχε με εἰς τὴν ἐνθύμησίν σου, ὅταν λάβῃς τὸ καλόν· καὶ δεῖξε, παρα- καλῶ, ἔλεος εἰς ἐμὲ, καὶ ἀνάφερε περὶ ἐμοῦ εἰς τὸν Φαραὼ, καὶ κάμε νὰ ἔκβω ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦτον·

15 Ἐπειδὴ τῇ ἀληθείᾳ ἐκλέφθην ἀπὸ τὴν γῆν τῶν Ἑβραίων· καὶ ἐδὼ πάλιν, τίποτε δὲν ἔκαμα ὥστε νὰ μὲ βάλῃσιν εἰς τὸν λάκκον τοῦτον.

16 Καὶ ἰδὼν ὁ ἀρχισιτοποιὸς ὅτι ἡ ἐξηγή- σις ἦτον καλὴ, εἶπεν εἰς τὸν Ἰωσήφ, Καὶ ἐγὼ ἴδα εἰς τὸ ὄνειρόν μου, καὶ ἰδοὺ, τρία κά- νιστρα δικτυωτὰ ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν μου·

17 Εἰς δὲ τὸ κάνιστρον τὸ ἀνώτερον ἦσαν διὰ τὸν Φαραὼ ἀπὸ ὅλα τὰ εἶδη τῶν φαγητῶν τῆς τέχνης τοῦ ἀρτοποιοῦ· καὶ τὰ πετεινὰ ἔτρωγαν αὐτὰ ἀπὸ τὸ κάνιστρον, τὸ ὅποιον ἦτον ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν μου.

18 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν, Αὕτη εἶναι ἡ ἐξηγήσις σου· Τὰ τρία κάνιστρα εἶναι τρεῖς ἡμέραι·

19 Ἀκόμη τρεῖς ἡμέραι, καὶ ὁ Φαραὼ θέλει πάρει τὴν κεφαλὴν σου ἀπὸ ἐπάνω σου, καὶ θέλει σὲ κρεμάσει εἰς δένδρον, καὶ τὰ πετεινὰ θέλουν φάγει τὴν σάρκα σου ἀπὸ ἐπάνω σου.

20 Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν, ἡ ὁποία ἦτον τὰ γενέθλια τοῦ Φαραὼ, ἔκαμε συμπόσιον εἰς ὅλους τοὺς δούλους αὐτοῦ· καὶ ἐνθυμήθη τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχιοινοχόου καὶ τοῦ ἀρχι- σιτοποιοῦ μεταξύ τῶν δούλων του.

21 Καὶ τὸν μὲν ἀρχιοινοχόον ἀπεκατ- ἔστησεν εἰς τὴν οἰνοχοΐαν του, καὶ οὗτος ἔδωκε τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Φαραὼ·

22 Τὸν δὲ ἀρχισιτοποιὸν ἐκρέμασε· καθὼς εἶχεν ἐξηγήσει ὁ Ἰωσήφ εἰς αὐτούς.

23 Ὁ ἀρχιοινοχόος ὅμως δὲν ἐνθυμήθη τὸν Ἰωσήφ, ἀλλὰ τὸν ἐλησμόνησε.

ΚΕΦ. μα'.

ΚΑΙ μετὰ δύο ὀλοκλήρους χρόνους, ὁ Φα- ραὼ ὠνειρεύθη· καὶ ἰδοὺ, ἐστέκετο πλησίον τοῦ ποταμοῦ.

2 Καὶ ἰδοὺ, ἑπτὰ δαμάλια εὐμορφα καὶ παχέα ἀνέβαιναν ἀπὸ τὸν ποταμὸν, καὶ ἔβοσκαν εἰς τὸ λιβάδιον.

3 Καὶ ἰδοὺ, ἄλλα ἑπτὰ δαμάλια ἀνέβαι- ναν μεθ' ἐκεῖνα ἀπὸ τὸν ποταμὸν, ἄσχημα καὶ κατάξηρα, καὶ ἐστέκοντο πλησίον εἰς τὰ ἄλλα δαμάλια ἐπάνω εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ.

4 Καὶ τὰ ἑπτὰ δαμάλια τὰ ἄσχημα καὶ κατάξηρα κατέφαγαν τὰ ἑπτὰ δαμάλια τὰ εὐμορφα καὶ παχέα. Τότε ἐξύπνησεν ὁ Φαραὼ.

5 Καὶ ἀποκοιμηθεὶς ὠνειρεύθη δευτέραν φοράν· καὶ ἰδοὺ, ἑπτὰ ἀστάχια παχέα καὶ καλὰ ἀνέβαιναν ἀπὸ τὸν αὐτὸν κορμόν.

6 Καὶ ἰδοὺ, ἄλλα ἑπτὰ ἀστάχια λεπτὰ καὶ καμένα ἀπὸ τὸν ἀνατολικὸν ἄνεμον ἐφύτρωναν ὕστερον ἀπὸ ἐκεῖνα.

7 Καὶ τὰ ἀστάχια τὰ λεπτὰ κατέφαγαν τὰ ἑπτὰ ἀστάχια τὰ παχέα καὶ μεστὰ. Καὶ ἐξύπνησεν ὁ Φαραὼ, καὶ ἰδοὺ, ἦτον ὄνειρον.

8 Καὶ τὸ πρῶτ' τὸ πνεῦμα του ἦτον τε- ταραγμένον· καὶ ἔστειλε, καὶ ἔκραξεν ὅλους τοὺς μάγους τῆς Αἰγύπτου, καὶ ὅλους τοὺς σοφοὺς αὐτῆς· καὶ διηγήθη εἰς αὐτούς ὁ Φαραὼ τὰ ὀνειράτά του· πλὴν δὲν ἦτον κἀνεὶς, ὅστις νὰ ἐξηγήσῃ αὐτὰ εἰς τὸν Φαραὼ.

9 Τότε ὁ ἀρχιοινοχόος ἐλάλησεν εἰς τὸν Φαραὼ, λέγων, Σήμερον ἐνθυμοῦμαι τὸ πταῖσμα μου·

10 Ὁ Φαραὼ εἶχεν ὀργισθῇ ἐναντίον εἰς τοὺς δούλους του, καὶ μὲ ἔβαλεν εἰς φυλα- κὴν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχοντος τῶν σω- ματοφυλάκων, ἐμὲ καὶ τὸν ἀρχισιτοποιόν.

11 Καὶ ὠνειρεύθημεν ὄνειρον εἰς τὴν αὐ- τὴν νύκτα, ἐγὼ καὶ ἐκεῖνος· ὠνειρεύθημεν καθεὶς κατὰ τὴν ἐξηγήσιν τοῦ ὀνείρου του.

12 Καὶ ἦτον ἐκεῖ μὲ ἡμᾶς νέος τις

Ἐβραῖος, δοῦλος τοῦ ἄρχοντος τῶν σωματοφυλάκων· καὶ διηγήθημεν εἰς αὐτὸν, καὶ μᾶς ἐξηγήσῃ τὰ ὀνειράτά μας· εἰς καθένα κατὰ τὸ ὄνειρόν του ἔκαμε τὴν ἐξηγήσιν.

13 Καὶ καθὼς ἐξηγήσεν εἰς ἡμᾶς, οὕτω καὶ συνέβη· ἐγὼ μὲν ἀπεκατεστάθην εἰς τὸ ὑπόφυγγμά μου, ἐκεῖνος δὲ ἐκρεμάσθη.

14 Τότε ἔστειλεν ὁ Φαραὼ, καὶ ἔκραξε τὸν Ἰωσήφ· καὶ τὸν ἔκβαλε μετὰ σπουδῆς ἀπὸ τὸν λάκκον· καὶ τὸν ἐξύρισαν, καὶ ἤλλαξαν τὰ φορέματα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν Φαραῶ.

15 Καὶ ὁ Φαραὼ εἶπεν εἰς τὸν Ἰωσήφ, Ὁνειρεύθην ὄνειρον, καὶ κἀνεῖς δὲν εἶναι νὰ ἐξηγήσῃ αὐτό· καὶ ἐγὼ ἤκουσα νὰ λέγωσι περὶ σοῦ, ὅτι ἐννοεῖς τὰ ὀνειράτα ὥστε νὰ ἐξηγῇς αὐτά.

16 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἀπεκρίθη εἰς τὸν Φαραῶ, λέγων, Δὲν ἀνήκει τοῦτο εἰς ἐμέ· ὁ Θεὸς θέλει δώσει εἰς τὸν Φαραῶ ἀπόκρισιν εἰρήνης.

17 Καὶ εἶπεν ὁ Φαραῶ εἰς τὸν Ἰωσήφ, Εἰς τὸ ὄνειρόν μου, ἰδοὺ, ἔστεκόμην ἐπάνω εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ·

18 Καὶ ἰδοὺ, ἑπτὰ δαμάλια παχέα καὶ εὐμορφα ἀνέβαιναν ἀπὸ τὸν ποταμὸν, καὶ ἔβωσκαν εἰς τὸ λιβάδιον·

19 Καὶ ἰδοὺ, ἄλλα ἑπτὰ δαμάλια ἀνέβαιναν κατόπιν ἐκείνων, ἀδύνατα, καὶ πολλὰ ἄσχημα, καὶ κατὰξηρα, ὅποια δὲν ἴδα ποτὲ κατὰ τὴν ἀσχημίαν εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου·

20 Καὶ τὰ δαμάλια τὰ κατὰξηρα καὶ ἄσχημα κατέφαγαν τὰ πρῶτα ἑπτὰ δαμάλια τὰ παχέα·

21 Καὶ ἀφοῦ κατέφαγαν αὐτά, δὲν διεκρίνετο ὅτι εἶχαν φάγει αὐτά, ἀλλ' ἡ ὄψις των ἦτον ἄσχημος, καθὼς καὶ πρότερον· τότε ἐξύπνησα.

22 Καὶ ἴδα εἰς τὸ ὄνειρόν μου, καὶ ἰδοὺ, ἑπτὰ ἀστάχια ἀνέβαιναν ἀπὸ τὸν αὐτὸν κορμὸν, μεστὰ καὶ καλά·

23 Καὶ ἰδοὺ, ἄλλα ἑπτὰ ἀστάχια ξηρὰ, λεπτὰ, καμένα ἀπὸ τὸν ἀνατολικὸν ἄνεμον, ἐφύτρωναν κατόπιν αὐτῶν·

24 Καὶ τὰ ἀστάχια τὰ λεπτὰ κατέφαγαν τὰ ἑπτὰ ἀστάχια τὰ καλά· καὶ εἶπα ταῦτα εἰς τοὺς μάγους, πλὴν δὲν ἦτον κἀνεῖς νὰ με ἐξηγήσῃ αὐτά.

25 Καὶ ὁ Ἰωσήφ εἶπεν εἰς τὸν Φαραῶ, Τὸ ὄνειρον τοῦ Φαραῶ εἶναι ἓν· ὁ Θεὸς ἔδειξεν εἰς τὸν Φαραῶ τί μέλλει νὰ κάμῃ.

26 Τὰ ἑπτὰ δαμάλια τὰ καλά εἶναι ἑπτὰ

χρόνοι· καὶ τὰ ἑπτὰ ἀστάχια τὰ καλά εἶναι ἑπτὰ χρόνοι· τὸ ὄνειρον εἶναι ἓν.

27 Καὶ τὰ ἑπτὰ δαμάλια τὰ λεπτὰ καὶ ἄσχημα, τὰ ὅποια ἀνέβαιναν κατόπιν αὐτῶν, εἶναι ἑπτὰ χρόνοι· καὶ τὰ ἑπτὰ ἀστάχια τὰ ἄμεστα, καὶ καμένα ἀπὸ τὸν ἀνατολικὸν ἄνεμον, θέλουν εἶσθαι ἑπτὰ χρόνοι πείνας.

28 Τοῦτο εἶναι τὸ πρᾶγμα τὸ ὅποιον εἶπα εἰς τὸν Φαραῶ· ὁ Θεὸς ἔδειξεν εἰς τὸν Φαραῶ, τί μέλλει νὰ κάμῃ.

29 Ἰδοὺ, ἔρχονται ἑπτὰ χρόνοι μεγάλης ἀφθονίας εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου·

30 Καὶ θέλουν σηκωθῇ μετὰ τούτους ἑπτὰ χρόνοι πείνας· καὶ ὅλη ἡ ἀφθονία θέλει λησμονηθῇ εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἡ πείνα θέλει διαφθεῖρει τὴν γῆν.

31 Καὶ δὲν θέλει γνωρισθῇ ἡ ἀφθονία ἐπάνω εἰς τὴν γῆν ἐξ αἰτίας ἐκείνης τῆς πείνας, ἡ ὅποια μέλλει νὰ ἀκολουθήσῃ· διότι θέλει εἶσθαι βαρεῖα σφόδρα.

32 Περὶ δὲ τοῦ ὅτι ἐδευτερώθῃ τὸ ὄνειρον εἰς τὸν Φαραῶ, τοῦτο φανερόν· ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀποφασισμένον ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς ταχέως θέλει ἐκτελέσει αὐτό.

33 Τώρα λοιπὸν ἄς προβλέψῃ ὁ Φαραῶ ἄνθρωπον συνετὸν καὶ φρόνιμον, καὶ ἄς καταστήσῃ αὐτὸν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

34 Ἄς κάμῃ τοῦτο ὁ Φαραῶ, καὶ ἄς δι-ορίσῃ ἐπιστάτην ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ ἄς πέρνῃ τὸ πέμπτον ἀπὸ ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου εἰς τοὺς ἑπτὰ χρόνους τῆς ἀφθονίας.

35 Καὶ οὗτοι ἄς συνάξωσιν ὅλας τὰς τροφὰς ἐκείνων τῶν ἑπτὰ καλῶν χρόνων, οἱ ὅποιοι ἔρχονται· καὶ ἄς ἀποταμείωσιν τὸν σῖτον ὑποκάτω εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Φαραῶ, καὶ ἄς φυλάξωσι τροφὰς εἰς τὰς πόλεις.

36 Καὶ αἱ τροφαὶ αὗται θέλουν μένει φυλαγμέναι διὰ τὸν τόπον εἰς τοὺς ἑπτὰ χρόνους τῆς πείνας, οἱ ὅποιοι θέλουν ἀκολουθήσει εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ μὴ χαθῇ ὁ τόπος ἀπὸ τὴν πείναν.

37 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἔμπροσθεν τοῦ Φαραῶ, καὶ ἔμπροσθεν ὅλων τῶν δούλων αὐτοῦ.

38 Καὶ εἶπεν ὁ Φαραῶ εἰς τοὺς δούλους του, Ἐμποροῦμεν νὰ εὕρωμεν καθὼς τοῦτον, ἄνθρωπον εἰς τὸν ὅποιον εἶναι τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ;

39 Καὶ εἶπεν ὁ Φαραῶ εἰς τὸν Ἰωσήφ,

Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς σὲ ἔδειξεν ὅλα ταῦτα, δὲν εἶναι κἀνεὶς τόσον συνετὸς καὶ φρόνιμος καθὼς σύ.

40 Σὺ θέλεις εἶσθαι ἐπάνω εἰς τὴν οἰκίαν μου, καὶ εἰς τὸν λόγον τοῦ στόματός σου θέλει ὑπακούει ὅλος ὁ λαὸς μου· μόνον κατὰ τὸν θρόνον θέλω εἶσθαι ἀνώτερός σου.

41 Καὶ εἶπεν ὁ Φαραὼ εἰς τὸν Ἰωσήφ, Ἰδὲ, σὲ κατέστησα ἐπάνω εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

42 Καὶ ἔκβαλεν ὁ Φαραὼ τὸ δακτυλίδιον τοῦ ἀπὸ τὴν χεῖρα του, καὶ ἔβαλεν αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἔνδυσε αὐτὸν με φορέματα βύσσινά, καὶ ἔβαλε χρυσοῦν περιδέρριον τριγύρω εἰς τὸν λαιμὸν αὐτοῦ.

43 Καὶ τὸν ἀνέβασεν εἰς τὴν δευτέραν τοῦ ἁμάξαν· καὶ ἐκήρυτταν ἔμπροσθέν του, Κάτω τὰ γόνατα· καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπάνω εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

44 Καὶ εἶπεν ὁ Φαραὼ εἰς τὸν Ἰωσήφ, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Φαραὼ, καὶ χωρὶς σοῦ κἀνεὶς δὲν θέλει σηκώσει τὴν χεῖρα του ἢ τὸν πόδα του εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

45 Καὶ ὠνόμασεν ὁ Φαραὼ τὸν Ἰωσήφ Ζαφνάθ-πανεάχ· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν διὰ γυναῖκα τὴν Ἀσενέθ, θυγατέρα τοῦ Ποτιφερά ἱερέως τῆς Ὀν. Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἐκβῆκεν ἔξω εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

46 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἦτον χρόνων τριάντα, ὅτε παρεστάθῃ ἔμπροσθεν τοῦ Φαραὼ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου· καὶ ὁ Ἰωσήφ ἐκβῆκεν ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ Φαραὼ, καὶ περιῆλθεν ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

47 Καὶ ἡ γῆ ἐκαρποφόρησε πλουσιόπαροχα εἰς τοὺς ἑπτὰ χρόνους τῆς ἀφθονίας.

48 Καὶ ἐσύναξεν ὅλας τὰς τροφὰς ἐκείνων τῶν ἑπτὰ χρόνων, οἱ ὅποιοι ἐστάθισαν εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· καὶ ἔβαλε τὰς τροφὰς εἰς τὰς πόλεις· τὰς τροφὰς τῶν χωραφίων, τὰ ὅποια ἦσαν τριγύρω ἐκάστης πόλεως, τὰς ἔβαλεν εἰς αὐτήν.

49 Καὶ ἐσύναξεν ὁ Ἰωσήφ σῖτον ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης, πολὺν σφόδρα, ὥστε ἔπαυσε νὰ τὸν μετρήῃ· διότι ἦτον ἀναρίθμητος.

50 Ἐγεννήθησαν δὲ δύο υἱοὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ, πρὶν ἔλθωσιν οἱ χρόνοι τῆς πείνας, τοὺς ὁποίους ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν ἡ Ἀσενέθ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Ποτιφερά τοῦ ἱερέως τῆς Ὀν.

51 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ

πρωτοτόκου, Μανασσῆ· διότι εἶπεν, Ὁ Θεὸς με ἔκαμε νὰ λησμονήσω ὅλους μου τοὺς πόνους, καὶ ὅλην τὴν οἰκίαν τοῦ πατρός μου.

52 Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ δευτέρου ἐκάλεσεν Ἐφραίμ· διότι εἶπεν, Ὁ Θεὸς με ἔκαμε νὰ καρποφορήσω εἰς τὴν γῆν τῆς θλίψεώς μου.

53 Καὶ ἐτελείωσαν οἱ ἑπτὰ χρόνοι τῆς ἀφθονίας, ἡ ὁποία ἐγένετο εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

54 Καὶ ἤρχισαν νὰ ἔρχονται οἱ ἑπτὰ χρόνοι τῆς πείνας, καθὼς εἶπεν ὁ Ἰωσήφ· καὶ ἡ πείνα ἐγένετο εἰς ὅλους τοὺς τόπους· εἰς ὅλην ὅμως τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου εὐρίσκετο ἄρτος.

55 Καὶ ὅτε ἐπείνασεν ὅλη ἡ γῆ τῆς Αἰγύπτου, ὁ λαὸς ἐφώναξεν εἰς τὸν Φαραὼ διὰ ἄρτον. Καὶ ὁ Φαραὼ εἶπεν εἰς ὅλους τοὺς Αἰγυπτίους, Πηγαίνετε εἰς τὸν Ἰωσήφ, ὅ,τι σὰς εἶπη, κάμετε.

56 Καὶ ἡ πείνα ἦτον ἐπάνω εἰς ὅλον τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦνοιξε δὲ ὁ Ἰωσήφ ὅλας τὰς ἀποθήκας, καὶ ἐπωλοῦσεν εἰς τοὺς Αἰγυπτίους· καὶ ἡ πείνα ἐπεβάρυνεν εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

57 Καὶ ὅλοι οἱ τόποι ἤρχοντο εἰς τὴν Αἴγυπτον πρὸς τὸν Ἰωσήφ διὰ νὰ ἀγοράζωσι· διότι ἡ πείνα ἐπεβάρυνεν εἰς ὅλην τὴν γῆν.

ΚΕΦ. μβ'.

ΚΑΙ ὁ Ἰακώβ ἶδεν ὅτι εὐρίσκετο σῖτος εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ εἰς τοὺς υἱούς του, Τί βλέπετε ὁ εἰς τὸν ἄλλον;

2 Καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ, ἤκουσα ὅτι εὐρίσκεται σῖτος εἰς τὴν Αἴγυπτον· καταβῆτε ἐκεῖ καὶ ἀγοράσετε διὰ ἡμᾶς ἀπὸ ἐκεῖ, διὰ νὰ ζήσωμεν, καὶ νὰ μὴν ἀποθάνωμεν.

3 Καὶ οἱ δέκα ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ κατέβησαν διὰ νὰ ἀγοράσωσι σῖτον εἰς τὴν Αἴγυπτον.

4 Τὸν Βενιαμὶν ὅμως, τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰωσήφ, δὲν ἀπέστειλεν ὁ Ἰακώβ με τοὺς ἀδελφούς του· διότι εἶπε, Μήπως συμβῇ εἰς αὐτὸν καμμία συμφορά.

5 Καὶ ἦλθαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ διὰ νὰ ἀγοράσωσι σῖτον ὁμοῦ με τοὺς ἐκεῖ ἐρχομένους· διότι ἡ πείνα ἦτον εἰς τὴν γῆν Χαναάν.

6 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἦτον ὁ διοικητὴς ἐπάνω εἰς τὸν τόπον· αὐτὸς ἐπωλοῦσεν εἰς ὅλον τὸν λαὸν τοῦ τόπου· ἦλθαν λοιπὸν οἱ

ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἐπροσκύνησαν αὐτὸν μὲ τὸ πρόσωπον ἕως εἰς τὴν γῆν.

7 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰωσήφ τοὺς ἀδελφούς του, ἐγνώρισεν αὐτούς· ὑπεκρίνετο ὅμως τὸν ξένον πρὸς αὐτούς, καὶ ἐλάλησεν εἰς αὐτούς σκληρὰ· καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς, Πόθεν ἔρχεσθε; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, Ἀπὸ τὴν γῆν Χαναάν, διὰ νὰ ἀγοράσωμεν τροφάς.

8 Καὶ ὁ μὲν Ἰωσήφ ἐγνώρισε τοὺς ἀδελφούς του· ἐκεῖνοι ὅμως δὲν ἐγνώρισαν αὐτόν.

9 Καὶ ἐνθυμήθη ὁ Ἰωσήφ τὰ ὀνειράτα, τὰ ὅποια ὠνειρεύθη περὶ αὐτῶν· καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς, Εἴσθε κατάσκοποι· ἦλθετε νὰ παρατηρήσετε τὰ ἀδύνατα μέρη τοῦ τόπου.

10 Καὶ αὐτοὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν, Ὅχι, Κύριέ μας· ἀλλ' ἦλθαμεν οἱ δοῦλοι σου διὰ νὰ ἀγοράσωμεν τροφάς.

11 Ὅλοι εἴμεθα υἱοὶ ἐνὸς ἀνθρώπου· εἴμεθα καλοὶ ἄνθρωποι, οἱ δοῦλοι σου δὲν εἶναι κατάσκοποι.

12 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς, Ὅχι, ἀλλ' ἦλθετε διὰ νὰ ἴδῃτε τὰ ἀδύνατα μέρη τοῦ τόπου.

13 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, Οἱ δοῦλοι σου εἴμεθα δώδεκα ἀδελφοί, υἱοὶ ἐνὸς ἀνθρώπου εἰς τὴν γῆν Χαναάν· καὶ ἰδοὺ, ὁ νεώτερος εὐρίσκεται σήμερον μὲ τὸν πατέρα μας· ὁ δὲ ἄλλος δὲν ὑπάρχει.

14 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς ὁ Ἰωσήφ, Τοῦτο εἶναι τὸ ὅποιον σᾶς εἶπα, λέγων, Κατάσκοποι εἰσθε.

15 Μὲ τοῦτο θέλετε δοκιμασθῇ· Νὰ ζῇ ὁ Φαραὼ, δὲν θέλετε ἐκβῆ ἀπὸ ἐδῶ, ἐὰν δὲν ἔλθῃ ἐδῶ ὁ ἀδελφός σας ὁ νεώτερος.

16 Ἀποστείλετε ἓνα ἀπὸ ἐσᾶς, καὶ ἄς φέρῃ τὸν ἀδελφόν σας· σεῖς δὲ θέλετε μένει δέσμιος ἕως οὗ νὰ ἀποδειχθῶσιν οἱ λόγοι σας, ἂν λέγετε τὴν ἀλήθειαν· εἰ δὲ μὴ, νὰ ζῇ ὁ Φαραὼ, βέβαια εἶσθαι κατάσκοποι.

17 Καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς ὅλους ὁμοῦ εἰς τὴν φυλακὴν τρεῖς ἡμέρας.

18 Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν εἶπεν εἰς αὐτούς ὁ Ἰωσήφ, Τοῦτο κάμετε, καὶ θέλετε ζῆσαι· διότι ἐγὼ φοβοῦμαι τὸν Θεόν.

19 Ἐὰν ᾔσθε καλοὶ, εἰς ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς σας ἄς μείνῃ δέσμιος εἰς τὴν φυλακὴν, ὅπου εὐρίσκεσθε· σεῖς δὲ ἀναχωρήσετε, καὶ πάρτετε σῖτον διὰ τὴν πείναν τῶν οἰκῶν σας·

20 Φέρετε ὅμως πρὸς ἐμὲ τὸν ἀδελφόν σας τὸν νεώτερον· οὕτω θέλουν ἀληθεύσει τὰ λόγια σας, καὶ δὲν θέλετε ἀποθάνει.

Καὶ ἐκεῖνοι ἔκαμαν οὕτω.

21 Καὶ εἶπεν ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον, Ἀληθινὰ ἔνοχοι εἴμεθα διὰ τὸν ἀδελφόν μας, καθότι ἴδαμεν τὴν θλίψιν τῆς ψυχῆς του, ὅτε μᾶς ἐπαρακαλοῦσε, καὶ ἡμεῖς δὲν τοῦ εἰσηκούσαμεν· διὰ τοῦτο ἦλθεν ἐπάνω μας ἡ θλίψις αὕτη.

22 Καὶ ὁ Ῥουβὴν ἀπεκρίθη εἰς αὐτούς, λέγων, Δὲν σᾶς εἶπα, Μὴν ἀμαρτήσετε κατὰ τοῦ παιδίου, καὶ σεῖς δὲν με ἠκούσετε; διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκζητεῖται.

23 Καὶ αὐτοὶ δὲν ἤξευραν ὅτι ἔκαταλάμβανεν ὁ Ἰωσήφ· διότι ἐλαλοῦσε πρὸς αὐτούς δι' ἐρμηνέως.

24 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἐσύρθη ἀπὸ πλησίον των, καὶ ἔκλαυσε· καὶ πάλιν ἐπέστρεψε πρὸς αὐτούς, καὶ ἐλαλοῦσεν εἰς αὐτούς· καὶ ἐπῆρεν ἐξ αὐτῶν τὸν Συμεὼν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἔμπροσθεν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς των.

25 Τότε ἐπρόσταξεν ὁ Ἰωσήφ νὰ γεμίσωσι τὰ σακκία των σῖτον, καὶ νὰ ἐπιστρέψωσι τὸ ἀργύριον τοῦ καθενὸς εἰς τὸ σακκίον του, καὶ νὰ δώσωσιν εἰς αὐτοὺς ζωτροφίαν διὰ τὸν δρόμον· καὶ ἔγινεν εἰς αὐτοὺς οὕτω.

26 Καὶ ἐφόρτωσαν τὸν σῖτον ἐπάνω εἰς τοὺς ὄνους των, καὶ ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν.

27 Ὅτε δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ἔλυσεν τὸ σακκίον του, διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὸν ὄνον του φαγητὸν εἰς τὸ κατάλυμα, ἶδε τὸ ἀργύριόν του· ἐπειδὴ, ἰδοὺ, ἦτον εἰς τὸ στόμα τοῦ σακκίου του.

28 Καὶ εἶπεν εἰς τοὺς ἀδελφούς του, Τὸ ἀργύριόν μου μ' ἐδόθη ὀπίσω, καὶ μάλιστα, ἰδοὺ αὐτὸ εἰς τὸ σακκίον μου· καὶ ἐνεκράθη ἡ καρδία των, καὶ ἐτρόμαξαν, λέγοντες ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον, Τί εἶναι τοῦτο, τὸ ὅποιον μᾶς ἔκαμεν ὁ Θεός;

29 Ἦλθαν δὲ πρὸς τὸν Ἰακώβ τὸν πατέρα των εἰς τὴν γῆν Χαναάν, καὶ ἀνήγγειλαν εἰς αὐτὸν ὅλα τὰ συμβάντα εἰς αὐτούς, λέγοντες,

30 Ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τοῦ τόπου μᾶς ἐλάλησε σκληρὰ, καὶ μᾶς ἐπῆρε διὰ κατασκόπους τοῦ τόπου.

31 Καὶ εἶπαμεν εἰς αὐτόν, Ἡμεῖς εἴμεθα καλοὶ ἄνθρωποι· δὲν εἴμεθα κατάσκοποι.

32 Εἴμεθα δώδεκα ἀδελφοί, υἱοὶ τοῦ πατρὸς μας· ὁ εἰς δὲν ὑπάρχει· ὁ δὲ νεώτερος εὐρίσκεται τὴν σήμερον μὲ τὸν πατέρα μας εἰς τὴν γῆν Χαναάν.

33 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τοῦ τόπου

μᾶς εἶπε, Μὲ τοῦτο θέλω γνωρίσει ὅτι σεῖς εἶσθε καλοὶ ἄνθρωποι· ἀφήσετε ἓνα ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς σας μὲ ἐμὲ, καὶ πάρετε σῖτον διὰ τὴν πεῖναν τῶν οἰκίῳν σας, καὶ ὑπάγετε·

34 Καὶ φέρετε εἰς ἐμὲ τὸν ἀδελφόν σας τὸν νεώτερον· τότε θέλω γνωρίσει ὅτι σεῖς δὲν εἶσθε κατὰσκοποι, ἀλλὰ καλοὶ ἄνθρωποι· οὕτω θέλω σᾶς ἀποδώσει τὸν ἀδελφόν σας, καὶ θέλετε ἐμπορεύεσθαι εἰς τὸν τόπον.

35 Καὶ ἐνῷ ἀδείαζαν τὰ σακκία των, ἰδοὺ, καθενὸς τὸ κομβόδεμα τοῦ ἀργυρίου ἦτον εἰς τὸ σακκίον του· καὶ ὅτε αὐτὸς καὶ ὁ πατήρ αὐτῶν ἶδαν τὰ κομβοδέματα τοῦ ἀργυρίου των, ἔμειναν ἔντρομοι.

36 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰακώβ ὁ πατήρ αὐτῶν, Σεῖς μὲ ἐστερήσετε ἀπὸ τὰ τέκνα μου· ὁ Ἰωσήφ δὲν ὑπάρχει, καὶ ὁ Συμεὼν δὲν ὑπάρχει, καὶ θέλετε πάρει καὶ τὸν Βενιαμίν· ὅλα ταῦτα εἶναι ἐναντίον μου.

37 Εἶπε δὲ ὁ Ῥουβὴν εἰς τὸν πατέρα του, λέγων, Τοὺς δύο υἱούς μου θανάτωσε, ἐὰν δὲν φέρω αὐτὸν πρὸς σέ· παράδωσέ τον εἰς τὴν χεῖρα μου, καὶ ἐγὼ θέλω τὸν φέρει πάλιν πρὸς σέ.

38 Καὶ αὐτὸς εἶπεν, Ὁ υἱός μου δὲν θέλει καταβῇ μὲ σᾶς· διότι ἀπέθανεν ὁ ἀδελφός του, καὶ ἔμεινεν αὐτὸς μόνος· καὶ ἐὰν συμβῇ εἰς αὐτὸν καμμία συμφορὰ εἰς τὸν δρόμον, ὅπου πηγαίνετε, τότε θέλετε καταιβάσει τὰς λευκάς μου τρίχας μὲ λύπην εἰς τὸν τάφον.

ΚΕΦ. ΜΓ'.

Ἡ ΔΕ πεῖνα ἦτον βαρεῖα ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

2 Καὶ ἀφοῦ ἔφαγαν τὸν σῖτον, τὸν ὁποῖον εἶχαν φέρει ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ πατήρ αὐτῶν, Ὑπάγετε πάλιν καὶ ἀγοράσατέ μες ὀλίγας τροφάς.

3 Καὶ ὁ Ἰούδας εἶπεν εἰς αὐτὸν, λέγων, Ὁ ἄνθρωπος διεμαρτύρησε φανερά εἰς ἡμᾶς, λέγων, Δὲν θέλετε ἰδεῖ τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν δὲν ἦναι μὲ ἐσᾶς ὁ ἀδελφός σας.

4 Ἐὰν λοιπὸν ἀποστείλῃς τὸν ἀδελφόν μας μὲ ἡμᾶς, θέλομεν καταβῇ, καὶ θέλομεν σὲ ἀγοράσει τροφάς·

5 Ἀλλ' ἐὰν δὲν τὸν ἀποστείλῃς, δὲν θέλομεν καταβῇ· διότι ὁ ἄνθρωπος μᾶς εἶπε, Δὲν θέλετε ἰδεῖ τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν δὲν ἦναι μὲ ἐσᾶς ὁ ἀδελφός σας.

6 Καὶ ὁ Ἰσραὴλ εἶπε, Διατὶ ἐφέρθητε τόσον κακῶς πρὸς ἐμὲ, φανερόνουντες εἰς τὸν

ἄνθρωπον, ὅτι εἴχετε ἀκόμη καὶ ἄλλον ἀδελφόν;

7 Καὶ αὐτοὶ εἶπαν, Ὁ ἄνθρωπος μᾶς ἠρώτησεν ἀκριβῶς περὶ ἡμῶν, καὶ περὶ τῆς συγγενείας μας, λέγων, Ὁ πατήρ σας ζῇ ἀκόμη; ἔχετε ἄλλον ἀδελφόν; Καὶ ἡμεῖς ἐλαλήσαμεν εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν ἐρώτησιν ταύτην· μήπως ἤξεύραμεν ὅτι ἠθελεν εἰπεῖ, Φέρετε τὸν ἀδελφόν σας;

8 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰούδας εἰς τὸν Ἰσραὴλ τὸν πατέρα του, Ἀπόστειλε τὸ παιδάριον μὲ ἐμὲ, καὶ θέλομεν σηκωθῇ, καὶ ὑπάγει, διὰ νὰ ζήσωμεν, καὶ νὰ μὴν ἀποθάνωμεν, καὶ ἡμεῖς, καὶ σὺ, καὶ τὰ παιδία μας.

9 Ἐγὼ ἐγγυῶμαι δι' αὐτόν· ζήτησέ τον ἀπὸ τὴν χεῖρα μου· ἐὰν δὲν τὸν φέρω εἰς σέ, καὶ δὲν στήσω αὐτὸν ἔμπροσθέν σου, τότε ἂς ἦμαι διαπάντα ὑπεύθυνος πρὸς σέ·

10 Ἐπειδὴ, ἐὰν δὲν ἠθέλαμεν ἀργοπορήσει, βέβαια ἕως τώρα δευτέραν ταύτην φορὰν ἠθέλαμεν ἐπιστρέψει.

11 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰσραὴλ ὁ πατήρ αὐτῶν, Ἐὰν οὕτω πρέπη νὰ γίνῃ, κάμετε λοιπὸν τοῦτο· πάρετε εἰς τὰ ἀγγεῖα σας ἀπὸ τοὺς καλητέρους καρπούς τοῦ τόπου, καὶ φέρετε δῶρον κάτω εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὀλίγον βάλαμον, καὶ ὀλίγον μέλι, ἀρώματα, καὶ μύρον, καρύδια, καὶ ἀμύγδαλα·

12 Καὶ πάρετε διπλάσιον τὸ ἀργύριον εἰς τὰς χεῖρας σας· καὶ τὸ ἀργύριον τὸ ἐπιστρεφθὲν εἰς τὸ στόμα τῶν σακκίων σας, φερέτέ το πάλιν εἰς τὰς χεῖρας σας· ἴσως ἔγινε τοῦτο κατὰ λάθος.

13 Πάρετε καὶ τὸν ἀδελφόν σας, καὶ σηκωθῆτε, ἐπιστρέψετε εἰς τὸν ἄνθρωπον.

14 Καὶ ὁ Θεὸς ὁ Παντοδύναμος νὰ σᾶς δώσῃ χάριν ἔμπροσθεν τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ ἀποστείλῃ τὸν ἄλλον σας ἀδελφὸν καὶ τὸν Βενιαμίν· καὶ ἐγὼ, ἂν ἦναι νὰ στερηθῶ τὰ τέκνα μου, ἂς ἦμαι στερημένος.

15 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐπῆραν τὸ δῶρον, καὶ ἐπῆραν διπλάσιον ἀργύριον εἰς τὰς χεῖρας των, καὶ τὸν Βενιαμίν· καὶ ἐσηκώθησαν, καὶ κατέβησαν εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ παρεστάθησαν ἔμπροσθεν τοῦ Ἰωσήφ.

16 Καὶ ὅτε ἶδεν ὁ Ἰωσήφ τὸν Βενιαμίν μὲ αὐτοὺς, εἶπεν εἰς τὸν ἐπιστάτην τῆς οἰκίας του, Φέρε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ σφάξε κὰνεν σφακτὸν, καὶ ἐτοίμασε· διότι οἱ ἄνθρωποι θέλουν φάγει μὲ ἐμὲ τὸ μεσημέριον.

17 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔκαμε, καθὼς ἐπρόσ-

ταξεν ὁ Ἰωσήφ· καὶ ἔφερεν ὁ ἄνθρωπος τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰωσήφ.

18 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνθρωποι διότι ἐφέρθησαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰωσήφ· καὶ εἶπαν, Διὰ τὸ ἀργύριον, τὸ ὁποῖον ἐστράφη εἰς τὰ σακκία μας τὴν πρώτην φορὰν, ἡμεῖς φερόμεθα μέσα, διὰ νὰ εὕρῃ ἀφορμὴν ἐναντίον μας, καὶ νὰ πέσῃ ἐπάνω μας, καὶ νὰ πάρῃ ἡμᾶς διὰ δούλους, καὶ τοὺς ὄνους ἡμῶν.

19 Καὶ ἐπλησίασαν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐπιστάτην τῆς οἰκίας τοῦ Ἰωσήφ, καὶ τὸν ὠμίλησαν εἰς τὴν θύραν τοῦ οἴκου·

20 Καὶ εἶπαν, Παρακαλοῦμεν, κύριε· ἡμεῖς κατέβημεν τὴν πρώτην φορὰν διὰ νὰ ἀγοράσωμεν τροφάς·

21 Καὶ ὅτε ἤλθαμεν εἰς τὸ κατάλυμα, ἠνοιξαμεν τὰ σακκία μας, καὶ ἰδοὺ, τοῦ καθενὸς τὸ ἀργύριον ἦτον εἰς τὸ στόμα τοῦ σακκίου του, τὸ ἀργύριόν μας σωστόν· ἀλλ' ἡμεῖς τὸ ἐφέραμεν ὀπίσω εἰς τὰς χεῖρας μας.

22 Καὶ ἐφέραμεν κάτω ἄλλο ἀργύριον εἰς τὰς χεῖρας μας διὰ νὰ ἀγοράσωμεν τροφάς· δὲν ἐξεύρομεν τίς ἔβαλε τὸ ἀργύριόν μας εἰς τὰ σακκία μας.

23 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, Εἰρήνῃ εἰς ἐσᾶς· μὴ φοβεῖσθε· ὁ Θεὸς σας, καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας, σᾶς ἔδωκε θησαυρὸν εἰς τὰ σακκία σας· τὸ ἀργύριόν σας ἦλθεν εἰς ἐμέ. Καὶ ἔφερεν ἔξω πρὸς αὐτοὺς τὸν Συμεῶν.

24 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔφερε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὕδωρ, καὶ ἔνιψαν τοὺς πόδας των· καὶ ἔδωκε φαγητὸν εἰς τοὺς ὄνους των.

25 Αὐτοὶ δὲ ἠτοίμασαν τὸ δῶρον, ἕως νὰ ἔλθῃ ὁ Ἰωσήφ τὸ μεσημέριον· διότι ἤκουσαν ὅτι ἐκεῖ μέλλουν νὰ φάγωσιν ἄρτον.

26 Καὶ ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰωσήφ εἰς τὴν οἰκίαν, ἐπρόσφεραν πρὸς αὐτὸν τὸ δῶρον, τὸ ὁποῖον εἶχαν εἰς τὰς χεῖρας των μέσα εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ ἐπροσκύνησαν αὐτὸν ἕως ἐδάφους.

27 Καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς περὶ τῆς υἱείας των· καὶ εἶπεν, Ὑγιαίνει ὁ πατήρ σας, ὁ γέρων, περὶ τοῦ ὁποίου με εἶπετε; ζῇ ἀκόμη;

28 Καὶ αὐτοὶ ἀπεκρίθησαν, Ὁ δούλος σου ὁ πατήρ μας υἱαίνει, ἀκόμη ζῇ. Καὶ ἐκλιναν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, καὶ ἐπροσκύνησαν.

29 Καὶ αὐτὸς ὕψωσε τοὺς ὀφθαλμούς του, καὶ ἶδε τὸν ἀδελφόν του Βενιαμὴν τὸν ὁμομήτριον, καὶ εἶπεν, Οὗτος εἶναι ὁ ἀδελφός σας ὁ νεώτερος, περὶ τοῦ ὁποίου με εἶπετε; Καὶ εἶπε, Τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ νὰ

ἦναι ἐπάνω σου, τέκνον μου.

30 Καὶ ἔσπευσε νὰ συρῇ ὁ Ἰωσήφ· διότι συνεταράττοντο τὰ σπλάγχνα του διὰ τὸν ἀδελφόν του· καὶ ἐζητοῦσε τόπον νὰ κλαύσῃ· καὶ ἐμβαίνων εἰς τὸ ταμεῖον του, ἔκλαυσεν ἐκεῖ.

31 Καὶ ἔπειτα ἔνιψε τὸ πρόσωπόν του, καὶ ἐκβῆκε· καὶ κρατῶν τὸν ἑαυτόν του, εἶπε, Βάλετε ἄρτον.

32 Καὶ ἔβαλαν χωριστὰ δι' αὐτὸν, καὶ χωριστὰ διὰ ἐκείνους, καὶ διὰ τοὺς Αἰγυπτίους οἱ ὁποῖοι συνέτρωγαν μὲ αὐτὸν, χωριστά· διότι οἱ Αἰγύπτιοι δὲν ἤμποροῦσαν νὰ τρώγωσιν ἄρτον μὲ τοὺς Ἑβραίους, ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι βδελυκτὸν εἰς τοὺς Αἰγυπτίους.

33 Ἐκάθισαν λοιπὸν ἔμπροσθέν του, ὁ πρωτότοκος κατὰ τὴν πρωτοτοκίαν του, καὶ ὁ νεώτερος κατὰ τὴν νεότητά του· ἐθαύμαζαν δὲ ἀναμεταξύ των οἱ ἄνθρωποι.

34 Ἐπῆρε δὲ ἀπ' ἔμπροσθέν του καὶ ἔστειλε μερίδα πρὸς αὐτούς· τὸ μερίδιον ὅμως τοῦ Βενιαμὴν ἦτον πενταπλασίως μεγαλύτερον παρὰ καθενὸς ἐξ αὐτῶν. Καὶ ἔπιαν, καὶ εὐφράνθησαν μὲ αὐτόν.

ΚΕΦ. μδ'.

ΚΑΙ ὁ Ἰωσήφ ἐπρόσταξε τὸν ἐπιστάτην τῆς οἰκίας του, λέγων, Γέμισε τὰ σακκία τῶν ἀνθρώπων τροφάς, ὅσας ἐμποροῦν νὰ φέρωσι, καὶ βάλε καθενὸς τὸ ἀργύριον εἰς τὸ στόμα τοῦ σακκίου του.

2 Καὶ βάλε τὸ ποτήριόν μου, τὸ ποτήριον τὸ ἀργυροῦν, εἰς τὸ στόμα τοῦ σακκίου τοῦ νεωτέρου, καὶ τὸ ἀργύριον τοῦ σίτου αὐτοῦ. Καὶ ἔγινε κατὰ τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον εἶπεν ὁ Ἰωσήφ.

3 Τὸ πρῶτ' καθὼς ἔφεξεν, ἀπεστάλθησαν οἱ ἄνθρωποι, αὐτοὶ καὶ οἱ ὄνοι αὐτῶν.

4 Καὶ ἀφοῦ ἐκβῆκαν ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ δὲν ἦσαν πολὺ μακρὰν, ὁ Ἰωσήφ εἶπεν εἰς τὸν ἐπιστάτην τῆς οἰκίας του· Σήκω, τρέξε κατόπιν τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἀφοῦ τοὺς φθάσῃς, εἰπὲ εἰς αὐτούς, Διατί ἀνταποδώσετε κακὸν ἀντὶ καλοῦ;

5 Δὲν εἶναι τοῦτο τὸ ποτήριον, εἰς τὸ ὁποῖον πίνει ὁ κύριός μου, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου καθαυτὸ μαντεύει; κακῶς ἐκάμετε νὰ πράξετε τοῦτο.

6 Καὶ αὐτὸς τοὺς ἐπρόφθασε, καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς τὰ αὐτὰ ταῦτα λόγια.

7 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν εἰς αὐτόν, Διατί ὁ κύριός μας λαλεῖ τοὺς λόγους τούτους; μὴ

γένοιτο οἱ δοῦλοι σου νὰ κάμωσι τοιοῦτον πρᾶγμα!

8 Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἐπεστρέψαμεν πρὸς σὲ ἀπὸ τὴν γῆν Χαναὰν τὸ ἀργύριον, τὸ ὁποῖον εὐρήκαμεν εἰς τὸ στόμα τῶν σακκίων μας· καὶ πῶς ἠθέλαμεν κλέψει ἀργύριον ἢ χρυσίον ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου σου;

9 Εἰς ὅποιον ἀπὸ τοὺς δούλους σου εὐρεθῇ τὸ ποτήριον, καὶ ἐκεῖνος ἄς ἀποθάνῃ, καὶ ἡμεῖς ἀκόμη ἄς ἦμεθα δοῦλοι τοῦ κυρίου μας.

10 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, Ἄς γίνῃ τώρα καθὼς λέγετε· εἰς ὅποιον εὐρεθῇ, οὗτος θέλει εἶσθαι δούλος μου, σεῖς δὲ θέλετε εἶσθαι ἀθῶοι.

11 Καὶ ἀμέσως καθεὶς κατέβασε τὸ σακκίον του εἰς τὴν γῆν, καὶ καθεὶς ἤνοιξε τὸ σακκίον του.

12 Καὶ ἐξηρέυνησεν ἀρχίζων ἀπὸ τὸν πρεσβύτερον, καὶ τελειόνων εἰς τὸν νεώτερον· καὶ τὸ ποτήριον εὐρέθη εἰς τὸ σακκίον τοῦ Βενιαμίν.

13 Τότε ἔσχισαν τὰ φορέματά των, καὶ ἐφόρτωσαν καθεὶς τὸν ὄνον του, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν.

14 Ἦλθε δὲ ὁ Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ του εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰωσήφ, ὅστις ἦτον ἀκόμη ἐκεῖ· καὶ ἔπεσαν ἔμπροσθέν του εἰς τὴν γῆν.

15 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰωσήφ, Ποία πρᾶξις εἶναι αὕτη, τὴν ὁποίαν ἐκάμετε; δὲν ἐξεύρετε ὅτι ἄνθρωπος ὁποῖος ἐγὼ βέβαια μαντεύει;

16 Καὶ ὁ Ἰούδας εἶπε, Τί νὰ εἰπώμεν εἰς τὸν κύριόν μου; τί νὰ λαλήσωμεν; ἢ πῶς νὰ δικαιολογηθῶμεν; ὁ Θεὸς εὐρέηκε τὴν ἀνομίαν τῶν δούλων σου· ἰδοὺ, εἴμεθα δοῦλοι εἰς τὸν κύριόν μου, καὶ ἡμεῖς, καὶ ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον εὐρέθη τὸ ποτήριον.

17 Καὶ αὐτὸς εἶπε, Μὴ γένοιτο νὰ κάμω τὸ πρᾶγμα τοῦτο· ὁ ἄνθρωπος ὅμως εἰς τὸν ὁποῖον εὐρέθη τὸ ποτήριον, οὗτος θέλει εἶσθαι δούλος μου· σεῖς δὲ ἀναβῆτε με εἰρήνην εἰς τὸν πατέρα σας.

18 Τότε ἐπλησίασεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰούδας, καὶ εἶπε, Παρακαλῶ, κύριέ μου· ἄς λαλήσῃ, παρακαλῶ, ὁ δούλος σου λόγον εἰς τὰ ὠτία τοῦ κυρίου μου, καὶ ἄς μὴν ἀνάψῃ ὁ θυμὸς σου ἐναντίον εἰς τὸν δούλον σου, διότι σὺ εἶσαι ὡς Φαραώ.

19 Ὁ κύριός μου ἠρώτησε τοὺς δούλους του, λέγων, Ἔχετε πατέρα, ἢ ἀδελφόν;

20 Καὶ ἡμεῖς εἶπαμεν εἰς τὸν κύριόν μου,

Ἔχομεν πατέρα γέροντα, καὶ παιδίον τοῦ γηρατός του, μικρὸν, ὃ δὲ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανε· καὶ αὐτὸς μόνος ἔμεινεν ἀπὸ τὴν μητέρα του, καὶ ὁ πατὴρ του τὸν ἀγαπᾷ.

21 Καὶ εἶπες εἰς τοὺς δούλους σου, Φέρετε αὐτὸν κάτω εἰς ἐμὲ, διὰ νὰ τὸν ἴδω αὐτοφεί.

22 Καὶ εἶπαμεν εἰς τὸν κύριόν μου, Τὸ παιδίον δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀφήσῃ τὸν πατέρα του, διότι ἐὰν ἀφήσῃ τὸν πατέρα του, οὗτος θέλει ἀποθάνει.

23 Καὶ σὺ εἶπες εἰς τοὺς δούλους σου, Ἐὰν δὲν καταβῇ ὁ ἀδελφός σας ὁ νεώτερος με σᾶς, δὲν θέλετε ἰδεῖ πλέον τὸ πρόσωπόν μου.

24 Καὶ ὅτε ἀνέβημεν εἰς τὸν δούλον σου τὸν πατέρα μου, ἀνηγγείλαμεν εἰς αὐτὸν τὰ λόγια τοῦ κυρίου μου.

25 Καὶ ὁ πατὴρ ἡμῶν εἶπεν, Ὑπάγετε πάλιν, ἀγοράσατε διὰ ἡμᾶς ὀλίγας τροφάς.

26 Καὶ ἡμεῖς εἶπαμεν, Δὲν ἐμποροῦμεν νὰ καταβῶμεν· ἐὰν ὁ ἀδελφός μας ὁ νεώτερος ἦναι με ἡμᾶς, τότε θέλομεν καταβῇ· διότι δὲν ἐμποροῦμεν νὰ ἴδωμεν τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου, ἐὰν ὁ ἀδελφός μας ὁ νεώτερος δὲν ἦναι με ἡμᾶς.

27 Καὶ ὁ δούλος σου ὁ πατὴρ μου εἶπεν εἰς ἡμᾶς, Σεῖς ἐξεύρετε ὅτι δύο υἱοὺς ἐγέννησεν εἰς ἐμὲ ἡ γυνὴ μου·

28 Καὶ ὁ εἷς ἐκβῆκεν ἀπὸ πλησίον μου, καὶ εἶπα, Βέβαια κατεσπαράχθη ἀπὸ θηρίον· καὶ δὲν τὸν ἴδα πλεὸν ἕως τώρα.

29 Καὶ ἐὰν πάρετε καὶ τοῦτον ἀπὸ ἐμὲ, καὶ συμβῇ εἰς αὐτὸν καμμία συμφορὰ, θέλετε καταϊβάσει τὰς λευκάς μου τρίχας με λύπην εἰς τὸν τάφον.

30 Τώρα λοιπὸν ὅταν ὑπάγω εἰς τὸν δούλον σου τὸν πατέρα μου, καὶ τὸ παιδίον δὲν ἦναι με ἡμᾶς, ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἶναι σφικτὰ δεμένη με τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου,

31 Καθὼς ἴδῃ ὅτι τὸ παιδίον δὲν εἶναι με ἡμᾶς, θέλει ἀποθάνει, καὶ οἱ δοῦλοι σου θέλουν καταϊβάσει τὰς λευκάς τρίχας τοῦ δούλου σου τοῦ πατρός μας με λύπην εἰς τὸν τάφον.

32 Διότι ὁ δούλος σου ἐγένινεν ἐγγυητὴς περὶ τοῦ παιδίου εἰς τὸν πατέρα μου, λέγων, Ἐὰν δὲν τὸν φέρω εἰς σὲ, τότε θέλω εἶσθαι ὑπεύθυνος εἰς τὸν πατέρα μου διαπάντα.

33 Τώρα λοιπὸν, σὲ παρακαλῶ, ἄς μείνῃ ὁ δούλος σου ἀντὶ τοῦ παιδίου δούλος εἰς τὸν κύριόν μου, τὸ δὲ παιδίον ἄς ἀναβῇ με τοὺς ἀδελφούς του.

34 Διότι πῶς νὰ ἀναβῶ πρὸς τὸν πατέρα μου, ἐὰν τὸ παιδίον δὲν ᾔηται μὲ ἐμέ; δὲν ἔμπορῶ, διὰ νὰ μὴν ἴδω τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον θέλει ἔλθαι ἐπάνω εἰς τὸν πατέρα μου.

ΚΕΦ. μέ'.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰωσήφ δὲν ἠμπόρεσε νὰ κρατήσῃ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἔμπροσθεν ὄλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο ἐνώπιόν του· καὶ ἐφώναξε, Κάμετε νὰ ἐκβῶσιν ὅλοι ἀπὸ ἐμέ. Καὶ κἀνεῖς δὲν ἔμεινε μὲ αὐτὸν, ἐνῶ ὁ Ἰωσήφ ἀνεγνωρίσθη εἰς τοὺς ἀδελφούς του.

2 Καὶ ἔκβαλε φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ· καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἤκουσαν· ἤκουσε καὶ ἡ οἰκία τοῦ Φαραῶ.

3 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσήφ εἰς τοὺς ἀδελφούς του, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰωσήφ· ὁ πατήρ μου ζῇ ἀκόμη; Καὶ δὲν ἠμποροῦσαν οἱ ἀδελφοί του νὰ ἀποκριθῶσιν εἰς αὐτὸν, διότι ἐταράχθησαν εἰς τὴν παρουσίαν του.

4 Καὶ ὁ Ἰωσήφ εἶπεν εἰς τοὺς ἀδελφούς του, Πλησιάσατε εἰς ἐμέ, παρακαλῶ. Καὶ ἐπλησίασαν. Καὶ αὐτὸς εἶπεν, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀδελφός σας, τὸν ὁποῖον ἐπωλήσατε εἰς τὴν Αἴγυπτον.

5 Τώρα λοιπὸν μὴ λυπεῖσθε, μηδὲ νὰ ὀργίζεσθε ἐναντίον σας, διότι μὲ ἐπωλήσατε ἐδῶ· ἐπειδὴ ὁ Θεὸς μὲ ἀπέστειλεν ἔμπροσθέν σας εἰς διατήρησιν ζωῆς.

6 Διότι οὗτος εἶναι ὁ δεῦτερος χρόνος τῆς πείνας ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἀκόμη μένουσι πέντε χρόνοι, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν θέλει εἶσθαι οὔτε ἀροτρίασις, οὔτε θερνισμός.

7 Ἀλλ' ὁ Θεὸς μὲ ἀπέστειλεν ἔμπροσθέν σας διὰ νὰ σώσω εἰς ἐσᾶς διαδοχὴν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ νὰ διαφυλάξω τὴν ζωὴν σας μὲ λύτρωσιν μεγάλην.

8 Τώρα λοιπὸν δὲν εἴσατε σεῖς, οἱ ὁποῖοι μὲ ἀπεστείλετε ἐδῶ, ἀλλ' ὁ Θεός· καὶ αὐτὸς μὲ ἔκαμε πατέρα εἰς τὸν Φαραῶ, καὶ κύριον ὅλου τοῦ οἴκου του, καὶ κυβερνήτην ὅλης τῆς γῆς τῆς Αἰγύπτου.

9 Ταχύνετε νὰ ἀναβῆτε εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ εἰπέτε εἰς αὐτὸν, Οὕτω λέγει ὁ υἱός σου ὁ Ἰωσήφ, Ὁ Θεὸς μὲ ἔκαμε κύριον ὅλης τῆς Αἰγύπτου· καταίβα πρὸς ἐμέ, μὴν ἀργοπορῆς·

10 Καὶ θέλεις κατοικήσῃ εἰς τὴν γῆν Γεσέμ, καὶ θέλεις εἶσθαι πλησίον μου, σὺ καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου, καὶ τὰ ποίμνιά σου, καὶ αἱ ἀγέλαι σου, καὶ πάντα ὅσα ἔχεις·

11 Καὶ θέλω σὲ τρέφει ἐκεῖ· διότι μένουσι

ἀκόμη πέντε χρόνοι πείνας, διὰ νὰ μὴν ἔλθῃς εἰς στέρησιν, σὺ καὶ ἡ οἰκογένειά σου, καὶ πάντα ὅσα ἔχεις.

12 Καὶ ἰδοὺ, οἱ ὀφθαλμοί σας βλέπουν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου Βενιαμὴν, ὅτι αὐτὸ τὸ στόμα μου λαλεῖ πρὸς ἐσᾶς.

13 Ἀπαγγείλετε λοιπὸν εἰς τὸν πατέρα μου ὅλην τὴν δόξαν μου εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ πάντα ὅσα ἴδετε, καὶ ταχύνετε νὰ καταβᾶσθε τὸν πατέρα μου ἐδῶ.

14 Καὶ ἔπεσεν ἐπάνω εἰς τὸν τράχηλον τοῦ ἀδελφοῦ του Βενιαμὴν, καὶ ἔκλαυσε· καὶ ὁ Βενιαμὴν ἔκλαυσεν ἐπάνω εἰς τὸν τράχηλον ἐκείνου.

15 Ἐφίλησε καὶ ὅλους τοὺς ἀδελφούς του, καὶ ἔκλαυσεν ἐπάνω εἰς αὐτούς· καὶ μετὰ ταῦτα ὠμίλησαν οἱ ἀδελφοί του μὲ αὐτόν.

16 Καὶ ἡ φήμη τούτου ἠκούσθη εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φαραῶ, καὶ εἶπαν, Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ ἦλθαν· ἐστάθη δὲ τοῦτο ἀρεστὸν πολλὰ εἰς τὸν Φαραῶ, καὶ εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ.

17 Καὶ εἶπεν ὁ Φαραῶ εἰς τὸν Ἰωσήφ, Εἰπέ εἰς τοὺς ἀδελφούς σου, Κάμετε τοῦτο, φορτώσατε τὰ ζῶα σας, καὶ ὑπάγετε, ἀναβῆτε εἰς τὴν γῆν Χαναάν·

18 Καὶ πάρετε τὸν πατέρα σας καὶ τὰς οἰκογενείας σας, καὶ ἔλθετε εἰς ἐμέ· καὶ θέλω σᾶς δώσει τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς τῆς Αἰγύπτου, καὶ θέλετε φάγει τὸ πᾶχος τῆς γῆς.

19 Σὺ δὲ πρόσταξε ταῦτα, Κάμετε τοῦτο, πάρετε ἀμάξας ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου διὰ τὰ παιδιά σας, καὶ διὰ τὰς γυναῖκας σας, καὶ σηκώσατε τὸν πατέρα σας, καὶ ἔλθετε·

20 Καὶ μὴ λυπηθῆτε τὴν ἀποσκευὴν σας· διότι τὰ ἀγαθὰ ὅλης τῆς γῆς τῆς Αἰγύπτου θέλουν εἶσθαι ἰδικὰ σας.

21 Καὶ ἔκαμαν οὕτω οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ὁ Ἰωσήφ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ἀμάξας κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Φαραῶ, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς καὶ ζωοτροφίαν διὰ τὸν δρόμον.

22 Εἰς ὅλους αὐτοὺς ἔδωκε διπλᾶς εἰς ἕκαστον ἀλλαξίας φορεμάτων· εἰς δὲ τὸν Βενιαμὴν ἔδωκε τριακόσια ἀργύρια, καὶ πέντε ἀλλαξίας φορεμάτων.

23 Εἰς δὲ τὸν πατέρα του ἔστειλε κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον· δέκα ὄνους φορτωμένους ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ τῆς Αἰγύπτου, καὶ δέκα

θηλυκάς ὄνους φορτωμένας μὲ σῖτον καὶ ἄρτους, καὶ ζωτροφίας εἰς τὸν πατέρα του διὰ τὸν δρόμον.

24 Οὕτω ἐξαπέστειλε τοὺς ἀδελφούς του, καὶ ἀνεχώρησαν· καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς, Μὴ συγχίζεσθε εἰς τὸν δρόμον.

25 Καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἦλθαν εἰς τὴν γῆν Χαναὰν πρὸς τὸν πατέρα των Ἰακώβ.

26 Καὶ ἀνῆγγειλαν εἰς αὐτὸν, λέγοντες, Ὁ Ἰωσήφ ζῇ ἀκόμη, καὶ αὐτὸς εἶναι κυβερνήτης ἐπάνω εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· καὶ ἐλειποθύμησεν ἡ καρδία τοῦ Ἰακώβ, διότι δὲν τοὺς ἐπίστευε.

27 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν εἰς αὐτὸν ὅλους τοὺς λόγους τοῦ Ἰωσήφ, τοὺς ὁποίους εἶχεν εἰπεῖ εἰς αὐτούς· καὶ ἀφοῦ ἴδε τὰς ἀμάξας, τὰς ὁποίας ἔστειλεν ὁ Ἰωσήφ διὰ νὰ τὸν πάρωσιν, ἀνέλαβε τὸ πνεῦμα τοῦ Ἰακώβ τοῦ πατρός των.

28 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰσραὴλ, Φθάνει τοῦτο· ὁ υἱός μου ὁ Ἰωσήφ ζῇ ἀκόμη· θέλω ὑπάγει, καὶ θέλω ἰδεῖ αὐτὸν, πρὶν ἀποθάνω.

ΚΕΦ. μς'.

ἘΣΗΚΩΘΗ λοιπὸν ὁ Ἰσραὴλ μὲ ὅλα του τὰ ὑπάρχοντα, καὶ ἦλθεν εἰς Βηρσαβεε, καὶ ἐπρόσφερε θυσίας εἰς τὸν Θεὸν τοῦ πατρός του Ἰσαάκ.

2 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὰ ὁράματα τῆς νυκτός, λέγων, Ἰακώβ, Ἰακώβ. Καὶ αὐτὸς εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ.

3 Καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τοῦ πατρός σου· μὴ φοβηθῆς νὰ καταβῇς εἰς τὴν Αἴγυπτον, διότι θέλω σὲ καταστήσει ἐκεῖ μέγα ἔθνος.

4 Ἐγὼ θέλω καταβῇ μὲ ἐσὲ εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἐγὼ ἀκόμη θέλω βέβαια σὲ ἀναβάσει πάλιν· καὶ ὁ Ἰωσήφ θέλει βάλει τὰς χεῖρας του ἐπάνω εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου.

5 Καὶ ὁ Ἰακώβ ἐσηκώθη ἀπὸ Βηρσαβεε· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἔβαλαν τὸν πατέρα των Ἰακώβ, καὶ τὰ παιδία των, καὶ τὰς γυναῖκας των, ἐπάνω εἰς τὰς ἀμάξας, τὰς ὁποίας ὁ Φαραὼ εἶχε στείλει διὰ νὰ τὸν πάρωσι.

6 Καὶ ἐπῆραν τὰ κτήνη των, καὶ τὰ ὑπάρχοντά των, τὰ ὁποῖα εἶχαν ἀποκτήσει εἰς τὴν γῆν Χαναὰν, καὶ ἦλθαν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὁ Ἰακώβ καὶ ὅλον τὸ σπέρμα αὐτοῦ μὲ αὐτὸν,

7 Οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν

αὐτοῦ μὲ αὐτὸν, αἱ θυγατέρες αὐτοῦ, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τὴν Αἴγυπτον.

8 Ταῦτα δὲ εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ ὁποῖοι ἦλθαν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὁ Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ· Ῥουβὴν ὁ πρωτότοκος τοῦ Ἰακώβ·

9 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥουβὴν, Ἀνὼχ, καὶ Φαλλοῦ, καὶ Ἑσρών, καὶ Χαرمى.

10 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Συμεὼν, Ἰεμουήλ, καὶ Ἰαμεὶν, καὶ Ἀὼδ, καὶ Ἀχείμ, καὶ Σωάρ, καὶ Σαοὺλ, υἱὸς Χανανίτιδος.

11 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Λευὶ, Γηρσὼν, Καάθ, καὶ Μεραρί.

12 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰούδα, Ἡρ, καὶ Λυνάν, καὶ Σελὰ, καὶ Φαρές, καὶ Ζαρά· ὁ Ἡρ ὅμως καὶ ὁ Λυνάν ἀπέθαναν εἰς τὴν γῆν Χαναάν. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Φαρές ἦσαν Ἑσρών, καὶ Ἀμούλ.

13 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσάαχαρ, Θωλὰ, καὶ Φουὰ, καὶ Ἰώβ, καὶ Σιμβρών.

14 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ζαβουλὼν, Σερεδ, καὶ Ἠλλών, καὶ Ἰαλεήλ.

15 Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς Λείας, τοὺς ὁποίους ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἰακώβ εἰς Παδὰν-ἀράμ, ὅπου ἐγέννησε καὶ Δείναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ. Ὅλαι αἱ ψυχαί, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ ἦσαν τριάντα τρεῖς.

16 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Γὰδ, Σιφὼν, καὶ Ἀγγί, Σουνί, καὶ Ἑσβὼν, Ἡρί, καὶ Ἀροδί, καὶ Ἀρηλί.

17 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀσῆρ, Ἰεμνὰ, καὶ Ἰεσσουὰ, καὶ Ἰεσουὶ, καὶ Βεριὰ, καὶ Σερά ἡ ἀδελφή των. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Βεριὰ, Ἐβερ, καὶ Μαλχιήλ.

18 Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς Ζελφᾶς, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Λάβαν εἰς τὴν Λείαν τὴν θυγατέρα του, καὶ τούτους ἐγέννησεν αὐτῇ εἰς τὸν Ἰακώβ, δεκαεξ ψυχάς.

19 Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς Ῥαχὴλ τῆς γυναίκος τοῦ Ἰακώβ, Ἰωσήφ, καὶ Βενιαμίν.

20 Ἐγεννήθησαν δὲ εἰς τὸν Ἰωσήφ εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, Μανασσῆς, καὶ Ἐφραΐμ, τοὺς ὁποίους ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν ἡ Ἄσενεθ, θυγάτηρ τοῦ Ποτιφερά ιερέως τῆς Ὀν.

21 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Βενιαμὶν ἦσαν Βελὰ, καὶ Βεχέρ, καὶ Ἀσβήλ, Γηρά, καὶ Νααμάν, Ἡχί, καὶ Ῥὼς, Μουπίμ, καὶ Οὐπίμ, καὶ Ἀρεδ.

22 Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς Ῥαχὴλ, οἱ ὁποῖοι

ἐγεννήθησαν εἰς τὸν Ἰακώβ· ὅλαι αἱ ψυχαι, δεκατέσσαρες.

23 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Δάν, Οὔσίμ.

24 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Νεφθαλείμ, Ἰασεήλ, καὶ Γουνὶ, καὶ Ἰεσέρ, καὶ Σιλλήμ.

25 Οὗτοί εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς Βαλλᾶς, τὴν ὁποίαν ὁ Λάβαν ἔδωκεν εἰς τὴν θυγατέρα του Ῥαχήλ, καὶ τούτους ἐγέννησεν αὐτῇ εἰς τὸν Ἰακώβ· ὅλαι αἱ ψυχαι ἦσαν ἑπτὰ.

26 Ὅλαι αἱ ψυχαι, αἱ ὁποῖαι ἦλθαν μετὰ τὸν Ἰακώβ εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ αἱ ὁποῖαι ἐκβῆκαν ἀπὸ τοὺς μηρούς του, χωρὶς τῶν γυναικῶν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰακώβ, ὅλαι αἱ ψυχαι ἦσαν ἑξήντα ἕξ.

27 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰωσήφ, οἱ ὁποῖοι ἐγεννήθησαν εἰς αὐτὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἦσαν δύο ψυχαί· ὅλαι αἱ ψυχαι τῆς οἰκίας τοῦ Ἰακώβ, αἱ ὁποῖαι ἦλθαν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἦσαν ἑβδομήντα.

28 Ἐστείλε δὲ ὁ Ἰακώβ τὸν Ἰούδαν ἔμπροσθεν του πρὸς τὸν Ἰωσήφ, διὰ νὰ ἔλθῃ πρὸς ὑπάντησίν του εἰς Γεσέμ· καὶ αὐτοὶ ἦλθαν εἰς τὴν γῆν τῆς Γεσέμ.

29 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἔξευξε τὴν ἄμαξάν του, καὶ ἀνέβη διὰ νὰ προῦπαντήσῃ τὸν Ἰσραὴλ τὸν πατέρα του εἰς τὴν Γεσέμ· καὶ ἐπαρρησιάζοιτο εἰς αὐτὸν, καὶ ἔπεσεν ἐπάνω εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσε πολλὴν ὥραν ἐπάνω εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ.

30 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Ἄς ἀποθάνω τώρα, ἀφοῦ ἶδα τὸ πρόσωπόν σου, ἐπειδὴ σὺ ζῆς ἀκόμη.

31 Εἶπε δὲ ὁ Ἰωσήφ εἰς τοὺς ἀδελφούς του, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός του, Ἐγὼ θέλω ἀναβῆναι, καὶ θέλω ἀπαγγεῖλαι εἰς τὸν Φαραῶ, καὶ εἰπεῖ πρὸς αὐτὸν, Οἱ ἀδελφοί μου, καὶ ἡ οἰκία τοῦ πατρός μου, οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὴν γῆν Χαναάν, ἦλθαν πρὸς ἐμέ·

32 Οἱ δὲ ἄνθρωποι εἶναι ποιμένες, διότι τὸ ἐπιτήδευμα αὐτῶν ἦτον νὰ τρέφωσι ποίμνια, καὶ ἔφεραν τὰ ποίμνια των, καὶ τὰς ἀγέλας των, καὶ πάντα ὅσα ἔχουν.

33 Καὶ ὅταν σᾶς κράξῃ ὁ Φαραῶ, καὶ εἴπῃ, Ποῖον εἶναι τὸ ἐπιτήδευμά σας;

34 Θέλετε εἰπεῖ, Τὸ ἐπιτήδευμα τῶν δούλων σου ἐστάθη ἀπὸ τὴν νεότητά μας ἕως τὸ παρὸν νὰ τρέφωμεν ποίμνια, καὶ ἡμεῖς, καὶ οἱ πατέρες μας· διὰ νὰ κατοικήσετε εἰς τὴν γῆν τῆς Γεσέμ· διότι κάθε ποιμὴν εἶναι βδέλυγμα εἰς τοὺς Αἰγυπτίους.

ΚΕΦ. μζ'.

ἮΛΘΕ λοιπὸν ὁ Ἰωσήφ, καὶ ἀπήγγειλεν εἰς τὸν Φαραῶ, λέγων, Ὁ πατήρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου, καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν, καὶ αἱ ἀγέλαι αὐτῶν, καὶ πάντα ὅσα ἔχουν, ἦλθαν ἀπὸ τὴν γῆν Χαναάν· καὶ ἰδοὺ, αὐτοὶ εὐρίσκονται εἰς τὴν γῆν τῆς Γεσέμ.

2 Καὶ ἐπῆρε μέρος ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς του, πέντε ἄνδρας, καὶ παρέστησεν αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἰς τὸν Φαραῶ.

3 Καὶ ὁ Φαραῶ εἶπεν εἰς τοὺς ἀδελφούς του, Ποῖον εἶναι τὸ ἐπιτήδευμά σας; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν εἰς τὸν Φαραῶ, Ποιμένες εἶναι οἱ δούλοι σου, καὶ ἡμεῖς, καὶ οἱ πατέρες μας.

4 Εἶπαν ἀκόμη εἰς τὸν Φαραῶ, Ἦλθαμεν διὰ νὰ παροικήσωμεν εἰς τὸν τόπον· διότι οἱ δούλοι σου δὲν ἔχουν βοσκήν διὰ τὰ ποίμνια των, ἐπειδὴ ἐπεβάρυνεν ἡ πείνα εἰς τὴν γῆν Χαναάν· τώρα λοιπὸν, σὲ παρακαλοῦμεν, νὰ κατοικήσωσιν οἱ δούλοι σου εἰς τὴν γῆν τῆς Γεσέμ.

5 Καὶ εἶπεν ὁ Φαραῶ εἰς τὸν Ἰωσήφ, λέγων, Ὁ πατήρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἦλθαν πρὸς σέ·

6 Ἡ γῆ τῆς Αἰγύπτου εἶναι ἔμπροσθέν σου· εἰς τὸ καλῆτερον μέρος τοῦ τόπου κάμε νὰ κατοικήσωσιν ὁ πατήρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου, εἰς τὴν γῆν Γεσέμ ἃς κατοικήσωσι· καὶ ἐὰν γνωρίζῃς ὅτι εὐρίσκονται μεταξὺ αὐτῶν ἄνδρες ἄξιοι, κάμε αὐτοὺς ἐπιστάτας ἐπάνω εἰς τὰ ποίμνια μου.

7 Ἐμβασε δὲ ὁ Ἰωσήφ τὸν Ἰακώβ τὸν πατέρα του, καὶ παρέστησεν αὐτὸν ἔμπροσθεν εἰς τὸν Φαραῶ, καὶ ὁ Ἰακώβ εὐλόγησε τὸν Φαραῶ.

8 Καὶ εἶπεν ὁ Φαραῶ εἰς τὸν Ἰακώβ, Πόσαι εἶναι αἱ ἡμέραι τῶν χρόνων τῆς ζωῆς σου;

9 Καὶ ὁ Ἰακώβ εἶπεν εἰς τὸν Φαραῶ, Αἱ ἡμέραι τῶν χρόνων τῆς παροικίας μου εἶναι ἑκατὸν τριάντα χρόνοι· ὀλίγαι καὶ πονηραὶ ἐστάθησαν αἱ ἡμέραι τῶν χρόνων τῆς ζωῆς μου, καὶ δὲν ἔφθασαν εἰς τὰς ἡμέρας τῶν χρόνων τῆς ζωῆς τῶν πατέρων μου εἰς τὰς ἡμέρας τῆς παροικίας αὐτῶν.

10 Καὶ ὁ Ἰακώβ εὐλόγησε τὸν Φαραῶ, καὶ ἐκβῆκεν ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ Φαραῶ.

11 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἐκατοίκησε τὸν πατέρα του καὶ τοὺς ἀδελφούς του, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς γεωκτησίαν εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, εἰς τὸ καλῆτερον μέρος τοῦ τόπου, εἰς τὴν γῆν Ῥαμεσσή, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Φαραῶ.

12 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἔτρεφε μὲ ἄρτον τὸν πατέρα του, καὶ τοὺς ἀδελφούς του, καὶ ὅλην τὴν οἰκίαν τοῦ πατρός του, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν.

13 Καὶ δὲν εὐρίσκετο ἄρτος εἰς ὅλην τὴν γῆν· διότι ἡ πείνα ἦτον βαρεῖα σφόδρα, ὥστε ἡ γῆ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἡ γῆ τῆς Χαναὰν ἠτόνισαν ἀπὸ τὴν πείναν.

14 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἐσύναξεν ὅλον τὸ ἀργύριον, τὸ ὁποῖον εὐρίσκετο εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, καὶ εἰς τὴν γῆν τῆς Χαναὰν, διὰ τὸν σῖτον, τὸν ὁποῖον ἠγόραζαν· ἔφερε δὲ ὁ Ἰωσήφ τὸ ἀργύριον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φαραώ.

15 Καὶ ἀφοῦ ἔλειψε τὸ ἀργύριον ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Χαναὰν, ἦλθαν ὅλοι οἱ Αἰγύπτιοι πρὸς τὸν Ἰωσήφ, λέγοντες, Δόσε ἄρτον εἰς ἡμᾶς· ἐπειδὴ διατί νὰ ἀποθάνωμεν ἔμπροσθέν σου; διότι ἔλειψε τὸ ἀργύριόν μας.

16 Καὶ ὁ Ἰωσήφ εἶπε, Φέρετε τὰ κτήνη σας, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς δώσει σῖτον ἀντὶ τῶν κτηνῶν σας, ἐὰν ἔλειψε τὸ ἀργύριον.

17 Καὶ ἔφεραν τὰ κτήνη των εἰς τὸν Ἰωσήφ, καὶ ὁ Ἰωσήφ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ἄρτον ἀντὶ τῶν ἵππων, καὶ ἀντὶ τῶν ποιμνίων, καὶ ἀντὶ τῶν ἀγελῶν τῶν βοῶν, καὶ ἀντὶ τῶν ὄνων· οὕτω ἔθρεψεν αὐτοὺς μὲ ἄρτον εἰς τὸν χρόνον ἐκεῖνον ἀντὶ ὅλων τῶν κτηνῶν αὐτῶν.

18 Ἀφοῦ ἐτελείωσεν ὁ χρόνος ἐκεῖνος, ἦλθαν πρὸς αὐτὸν εἰς τὸν δεύτερον χρόνον, καὶ τὸν εἶπαν, Δὲν θέλομεν κρύψει εἰς τὸν κύριόν μας ὅτι ἐτελείωσε τὸ ἀργύριόν μας· τὰ δὲ κτήνη μας, καὶ ταῦτα ἔγιναν τοῦ κυρίου μας· δὲν ἔμεινεν ἄλλο ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου μας, εἰ μὴ τὰ σώματά μας καὶ ἡ γῆ μας.

19 Διατί νὰ ἀποθάνωμεν ἔμπροσθεν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἡμεῖς, καὶ ἡ γῆ μας; ἀγόρασε καὶ ἡμᾶς καὶ τὴν γῆν μας διὰ ἄρτον· καὶ θέλομεν εἶσθαι καὶ ἡμεῖς καὶ ἡ γῆ μας δοῦλοι εἰς τὸν Φαραώ· καὶ δόσε μας νὰ σπείρωμεν, διὰ νὰ ζήσωμεν, καὶ νὰ μὴν ἀποθάνωμεν, διὰ νὰ μὴν ἐρημωθῇ καὶ ἡ γῆ.

20 Καὶ ἠγόρασεν ὁ Ἰωσήφ ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου διὰ τὸν Φαραώ· διότι οἱ Αἰγύπτιοι ἐπώλησαν καθεὶς τὸν ἀγρόν του, ἐπειδὴ ἡ πείνα ὑπερεβάρυνεν ἐπάνω των· οὕτω ἡ γῆ ἔγινε κτῆμα τοῦ Φαραώ.

21 Τὸν δὲ λαὸν, μετετόπισεν αὐτὸν εἰς πόλεις ἀπὸ τὸ ἐν ἄκρον τῶν ὁρίων τῆς Αἰ-

γύπτου ἕως εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον αὐτῆς.

22 Μόνον τὴν γῆν τῶν ἱερέων δὲν ἠγόρασε· διότι οἱ ἱερεῖς εἶχαν μερίδιον προσδιωρισμένον εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τὸν Φαραώ· καὶ αὐτοὶ ἔτρωγαν τὸ μερίδιον αὐτῶν, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁ Φαραώ· διὰ τοῦτο δὲν ἐπώλησαν τὴν γῆν των.

23 Τότε ὁ Ἰωσήφ εἶπεν εἰς τὸν λαόν, Ἰδοὺ, ἀπέκτησα ἐσᾶς καὶ τὴν γῆν σας σήμερον διὰ τὸν Φαραώ· ἰδοὺ, σπόρος διὰ ἐσᾶς, καὶ σπείρετε τὴν γῆν.

24 Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρὸς τῶν γεννημάτων, θέλετε δώσει τὸ πέμπτον μέρος εἰς τὸν Φαραώ· τὰ δὲ τέσσαρα μέρη θέλουν εἶσθαι εἰς ἐσᾶς διὰ σπόρον τῆς γῆς, καὶ διὰ τροφήν σας, καὶ δι' ἐκείνους ὅσοι εἶναι εἰς τοὺς οἴκους σας, καὶ διὰ τροφήν τῶν παιδίων σας.

25 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, Σὺ ἔσωσες τὴν ζωὴν μας· ἂς εὐρωμεν χάριν ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου μας, καὶ θέλομεν εἶσθαι δοῦλοι τοῦ Φαραώ.

26 Καὶ ἔβαλεν ὁ Ἰωσήφ τοῦτο διὰ νόμον ἐπάνω εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ὅστις διαμένει μέχρι τῆς σήμερον, νὰ πληρόνωσι τὸ πέμπτον εἰς τὸν Φαραώ· ἐξαιρουμένης μόνον τῆς γῆς τῶν ἱερέων, ἡ ὁποία δὲν ἦτον τοῦ Φαραώ.

27 Ἐκατοίκησε δὲ ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, εἰς τὸν τόπον τῆς Γεσέμ· καὶ ἀπέκτησαν εἰς αὐτὴν κτήματα, καὶ ἠῤῥησαν, καὶ ἐπλήθυναν σφόδρα.

28 Ἐπέζησε δὲ ὁ Ἰακώβ εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου δεκαεπτὰ χρόνους· καὶ ἐστάθησαν αἱ ἡμέραι τῶν χρόνων τῆς ζωῆς τοῦ Ἰακώβ ἑκατὸν σαράντα ἐπτὰ χρόνοι.

29 Καὶ ἐπλησίασαν αἱ ἡμέραι τοῦ Ἰσραὴλ διὰ νὰ ἀποθάνῃ· καὶ ἔκραξε τὸν υἱόν του τὸν Ἰωσήφ, καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Ἐὰν εὕρῃκα τώρα χάριν ἔμπροσθέν σου, βάλε, παρακαλῶ, τὴν χεῖρα σου ὑποκάτω εἰς τὸν μηρόν μου, καὶ κάμε εἰς ἐμὲ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν· μὴ με θάψῃς, σὲ παρακαλῶ, εἰς τὴν Αἴγυπτον.

30 Ἀλλὰ θέλω κοιμηθῇ μὲ τοὺς πατέρας μου, καὶ θέλεις μὲ μετακομίσει ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, καὶ θέλεις μὲ θάψῃ εἰς τὸν τάφον αὐτῶν. Καὶ αὐτὸς εἶπεν, Ἐγὼ θέλω κάμει κατὰ τὸν λόγον σου.

31 Καὶ ὁ Ἰακώβ εἶπεν, Ὅμοσε εἰς ἐμέ· καὶ ὤμοσεν εἰς αὐτόν. Καὶ ὁ Ἰσραὴλ ἐπροσκύνησεν ἐπάνω εἰς τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ.

ΚΕΦ. μη'.

ΚΑΙ μετὰ τὰ πράγματα ταῦτα, εἶπαν εἰς τὸν Ἰωσήφ, Ἰδοὺ, ὁ πατήρ σου ἀσθενεῖ· καὶ αὐτὸς ἐπῆρε μαζύ του τοὺς δύο του υἱούς, τὸν Μανασσῆ καὶ τὸν Ἐφραΐμ.

2 Καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὸν Ἰακώβ, λέγοντες, Ἰδοὺ, ὁ υἱός σου Ἰωσήφ ἔρχεται πρὸς σέ· καὶ ὁ Ἰσραὴλ ἀνέλαβε δύναμιν, καὶ ἐκάθισεν ἐπάνω εἰς τὴν κλίνην.

3 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Ὁ Παντοδύναμος Θεὸς ἐφάνη εἰς ἐμέ εἰς Λουζὰ εἰς τὴν γῆν Χαναὰν, καὶ με εὐλόγησε,

4 Καὶ με εἶπεν, Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω σέ κάμει πολύγονον, καὶ θέλω σέ πληθύνει, καὶ θέλω σέ καταστήσει εἰς πλῆθος λαῶν· καὶ θέλω δώσει τὴν γῆν ταύτην εἰς τὸ σπέρμα σου ὕστερον ἀπὸ σέ εἰς παντοτεινὴν κατάσχεσιν.

5 Τώρα λοιπὸν οἱ δύο υἱοί σου, ὁ Ἐφραΐμ καὶ ὁ Μανασσῆς, οἱ ὁποῖοι ἐγεννήθησαν εἰς σέ εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, πρὶν ἐγὼ ἔλθω πρὸς σέ εἰς τὴν Αἴγυπτον, εἶναι ἰδικοί μου· καθὼς ὁ Ρουβὴν καὶ ὁ Συμεὼν, αὐτοὶ θέλουν εἶσθαι ἰδικοί μου.

6 Οἱ δὲ υἱοί σου, τοὺς ὁποῖους θέλεις γεννῆσει μετὰ τούτους, θέλουν εἶσθαι ἰδικοί σου, καὶ θέλουν ὀνομασθῆ κατὰ τὸ ὄνομα τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν.

7 Ὅτε δὲ ἐγὼ ἤρχόμην ἀπὸ Παδὰν, ἀπέθανεν εἰς ἐμέ ἡ Ῥαχὴλ εἰς τὸν δρόμον εἰς τὴν γῆν Χαναὰν, ἐνῷ δὲν ἔλειπεν εἰμὴ ὀλίγος δρόμος διὰ νὰ φθάσῃ τις εἰς Ἐφραθὰ· καὶ ἔθαψα αὐτὴν ἐκεῖ εἰς τὸν δρόμον τοῦ Ἐφραθὰ· αὕτη εἶναι ἡ Βηθλεέμ.

8 Καὶ ἴδεν ὁ Ἰσραὴλ τοὺς υἱούς τοῦ Ἰωσήφ, καὶ εἶπε, Ποῖοι εἶναι οὗτοι;

9 Καὶ ὁ Ἰωσήφ εἶπεν εἰς τὸν πατέρα του, Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοί μου, τοὺς ὁποῖους ὁ Θεὸς με ἔδωκεν εἰς τοῦτον τὸν τόπον. Καὶ αὐτὸς εἶπε, Φέρε τους, παρακαλῶ, εἰς ἐμέ, διὰ νὰ εὐλογήσω αὐτούς.

10 Ἦσαν δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Ἰσραὴλ βαρυωποὶ ἀπὸ τὸ γηρατεῖον, ὥστε δὲν ἤμπορουσε νὰ βλέπῃ. Καὶ τοὺς ἐπλησίασεν εἰς αὐτόν· καὶ αὐτὸς τοὺς ἐφίλησε, καὶ ἐνηγκαλίσθη αὐτούς.

11 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὸν Ἰωσήφ, Δὲν ἔστοχαζόμην νὰ ἴδω τὸ πρόσωπόν σου· καὶ ἰδοὺ, ὁ Θεὸς ἔδειξεν εἰς ἐμέ καὶ τὸ σπέρμα σου.

12 Καὶ ἐπῆρεν αὐτοὺς ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τὸ μέσον τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ ἐπροσκύνησε μετὰ τὸ πρόσωπον ἕως ἐδάφους.

13 Ἐλαβε δὲ αὐτοὺς ὁ Ἰωσήφ καὶ τοὺς δύο, τὸν Ἐφραΐμ εἰς τὴν δεξιάν του, πρὸς τὴν ἀριστεράν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ τὸν Μανασσῆ εἰς τὴν ἀριστεράν του, πρὸς τὴν δεξιάν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τοὺς ἐπλησίασεν εἰς αὐτόν.

14 Καὶ ἤπλωσεν ὁ Ἰσραὴλ τὴν δεξιάν του χεῖρα, καὶ ἔβαλεν αὐτὴν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἐφραΐμ ὅστις ἦτον ὁ νεώτερος, καὶ τὴν ἀριστεράν του ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Μανασσῆ, ἐναλλάττων ἐπιταυτοῦ τὰς χεῖρας του, διότι ὁ Μανασσῆς ἦτον ὁ πρωτότοκος.

15 Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἰωσήφ, καὶ εἶπεν, Ὁ Θεὸς, ἔμπροσθεν τοῦ ὁποῖου ἐπεριπάτησαν οἱ πατέρες μου Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ, ὁ Θεὸς ὅστις με ἔθρεψεν ἀφοῦ ἐγεννήθην ἕως τὴν σήμερον ἡμέραν,

16 Ὁ Ἄγγελος ὅστις με ἐλύτρωσεν ἀπὸ ὅλα τὰ κακὰ, νὰ εὐλογήσῃ τὰ παιδία ταῦτα· καὶ νὰ ὀνομασθῇ ἐπάνω εἰς αὐτὰ τὸ ὄνομά μου, καὶ τὸ ὄνομα τῶν πατέρων μου Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ, καὶ νὰ πολυπλασιασθῶσιν εἰς πλῆθος· μέγα ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

17 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰωσήφ ὅτι ἔβαλεν ὁ πατήρ αὐτοῦ τὴν χεῖρα του τὴν δεξιάν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἐφραΐμ, ἐδυσ-αρεστήθη· καὶ ἀνεσῆκωσε τὴν χεῖρα τοῦ πατρός του, διὰ νὰ τὴν μεταθέσῃ ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἐφραΐμ εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Μανασσῆ.

18 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσήφ εἰς τὸν πατέρα του, Ὅχι οὕτω, πάτερ μου, διότι οὗτος εἶναι ὁ πρωτότοκος· βάλε τὴν δεξιάν σου ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

19 Ἀλλ' ὁ πατήρ αὐτοῦ δὲν ἠθέλησε, καὶ εἶπε, Τὸ ἐξεύρω, τέκνον μου, τὸ ἐξεύρω· καὶ οὗτος θέλει κατασταθῇ λαὸς, καὶ οὗτος ἀκόμη θέλει γίνεи μέγας· πλὴν ὁ ἀδελφός του ὁ νεώτερος θέλει βέβαια σταθῇ μεγαλύτερος ἀπὸ αὐτόν, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ θέλει γίνεи πλῆθος ἐθνῶν.

20 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ εἶπεν, Εἰς ἐσὲ ἀναφερόμενος ὁ Ἰσραὴλ θέλει εὐλογεῖ, λέγων, Ὁ Θεὸς νὰ σέ κάμῃ ὡς τὸν Ἐφραΐμ καὶ ὡς τὸν Μανασσῆ· καὶ ἔστησε τὸν Ἐφραΐμ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν Μανασσῆ.

21 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὸν Ἰωσήφ, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποθνήσκω· ἀλλ' ὁ Θεὸς θέλει εἶσθαι με σᾶς, καὶ θέλει σᾶς φέρεи πάλιν εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων σας.

22 Καὶ ἐγὼ δίδω εἰς σὲ μερίδιον ἕν ὑπὲρ τοὺς ἀδελφούς σου, τὸ ὅποιον ἐπῆρα ἀπὸ τὴν χεῖρα τῶν Ἀμορρραίων μετὰ τὴν μάχαιράν μου καὶ μετὰ τὸ τόξον μου.

ΚΕΦ. μθ'.

ἘΚΑΛΕΣΕ δὲ ὁ Ἰακώβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Συναχθῆτε, διὰ τὰς ἡμέρας ἀναγγεῖλω τί μέλλει νὰ σᾶς συμβῇ εἰς τὰς τελευταίας ἡμέρας.

2 Συναχθῆτε, καὶ ἀκούσετε, υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ, καὶ ἀκροασθῆτε τὸν Ἰσραὴλ τὸν πατέρα σας.

3 Ρουβὴν ὁ πρωτότοκός μου, σὺ ἰσχύς μου, καὶ ἡ ἀρχὴ τῶν δυνάμεών μου, ὁ ἔξοχος εἰς τὴν ἀξίαν, καὶ ὁ ἔξοχος εἰς τὴν δύναμιν.

4 Ὑπερέβρασες ὡς ὕδωρ· δὲν θέλεις ἔχει τὴν ὑπεροχὴν· διότι ἀνέβης εἰς τὴν κλίνην τοῦ πατρός σου· τότε ἐμίανες αὐτήν· εἰς τὴν κλίνην μου αὐτὸς ἀνέβη.

5 Συμεὼν καὶ Λεὶῶ οἱ ἀδελφοί, ὄργανα σκληρότητος εἶναι αἱ συνθήκαι των.

6 Μὴν ἐμβῆς, ψυχὴ μου, εἰς τὰ μυστικά των· μὴν ἐνωθῆς, τιμὴ μου, εἰς τὴν συνέλευσίν των· διότι εἰς τὸν θυμὸν των ἐφόνευσαν ἀνθρώπους, καὶ εἰς τὸ πείσμα των κατηδάφισαν τεῖχος.

7 Ἐπικατάρατος ὁ θυμὸς αὐτῶν, διότι ἐστάθη θηριώδης· καὶ ἡ ὀργὴ αὐτῶν, διότι ἐστάθη σκληρά· θέλω τοὺς διαμοιράσει εἰς τὸν Ἰακώβ, καὶ θέλω τοὺς διασκορπίσει εἰς τὸν Ἰσραὴλ.

8 Ἰούδα, σὲ θέλουν ἐπαινέσει οἱ ἀδελφοί σου· ἡ χεὶρ σου θέλει εἶσθαι ἐπάνω εἰς τὸν τράχηλον τῶν ἐχθρῶν σου· οἱ υἱοὶ τοῦ πατρός σου θέλουν σε προσκυνήσει.

9 Σκύμνος λέοντος εἶναι ὁ Ἰούδας· ἀπὸ τοῦ θήρευμα, υἱέ μου, ἀνέβης· ἔπαισεν, ἠπλώθη ὡς λέων, καὶ ὡς λέων προβεβηκώς· τίς θέλει ἐξυπνήσει αὐτόν;

10 Τὸ σκῆπτρον δὲν θέλει λείψει ἀπὸ τὸν Ἰούδα, οὐδὲ νομοθέτης ἀπὸ μεταξὺ τῶν ποδῶν του, ἕως νὰ ἔλθῃ ὁ Σιλώ· καὶ εἰς αὐτὸν θέλει εἶσθαι ἡ προσδοκία τῶν λαῶν.

11 Αὐτὸς δένει εἰς τὴν ἄμπελον τὸ πωλάριον του, καὶ εἰς τὸν ἐκλεκτὸν βλαστὸν τὸ παιδίον τῆς ὄνου του· θέλει πλύνει εἰς οἶνον τὸ φόρεμά του, καὶ εἰς τὸ αἷμα τῆς σταφυλῆς τὸ ἐνδύμα του.

12 Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ θέλουν εἶσθαι κόκκινοι ἀπὸ τὸν οἶνον, καὶ τὰ ὀδόντια αὐτοῦ λευκὰ ἀπὸ τὸ γάλα.

13 Ὁ Ζαβουλὼν θέλει κατοικήσει εἰς τὸν λιμένα τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς θέλει εἶσθαι εἰς τὸν λιμένα τῶν πλοίων· τὸ δὲ ὄριον αὐτοῦ θέλει ἐκτανθῇ ἕως εἰς τὴν Σιδῶνα.

14 Ὁ Ἰσάαχαρ εἶναι ὄνος δυνατός, κειτόμενος μεταξὺ εἰς δύο ρεύματα ὑδάτων.

15 Καὶ ἰδὼν ὅτι ἡ ἀνάπαυσις ἦτον καλὴ, καὶ ὁ τόπος τερπνός, ἔκλινε τὸν ὦμον του εἰς φορτίον, καὶ ἐγένετο δούλος ὑποτελής.

16 Ὁ Δὰν θέλει κρίνει τὸν λαόν του, ὡς μία ἐκ τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

17 Ὁ Δὰν θέλει εἶσθαι ὄφις ἐπάνω εἰς τὸν δρόμον, ἀσπίς ἐπάνω εἰς τὸ μονοπάτιον, δαγκάνων τὰς πτέρνας τοῦ ἵππου, ὥστε ὁ ἵππεύς του θέλει πίπτει εἰς τὰ ὀπίσω.

18 Ἐπρόσμενα τὴν σωτηρίαν σου, Κύριε.

19 Τὸν Γὰδ, θέλουν τὸν πειρατεύσει στρατεύματα· πλὴν καὶ αὐτὸς εἰς τὸ τέλος θέλει πειρατεύσει.

20 Τοῦ Ἀσὴρ ὁ ἄρτος θέλει εἶσθαι παχύς· καὶ αὐτὸς θέλει δίδει βασιλικὰς τρυφάς.

21 Ὁ Νεφθαλεὶμ εἶναι ἔλαφος ἀπολυμένη· αὐτὸς δίδει λόγους ἀρεστούς.

22 Ὁ Ἰωσήφ εἶναι κλάδος καρποφόρος, κλάδος καρποφόρος πλησίον εἰς πηγὴν, τοῦ ὁποίου οἱ βλαστοὶ ἐξαπλώνονται ἐπάνω εἰς τὸν τοῖχον.

23 Οἱ τοξόται τὸν ἐλύπησαν πικρῶς, καὶ ἐτόξευσαν κατ' αὐτοῦ, καὶ τὸν ἐχθρεύθησαν.

24 Ἀλλὰ τὸ τόξον του ἔμεινε δυνατόν, καὶ οἱ βραχίονες τῶν χειρῶν του ἐνδυναμώθησαν διὰ τῶν χειρῶν τοῦ ἰσχυροῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακώβ· ἐντεῦθεν ἐγένετο ὁ ποιμὴν, ἡ πέτρα τοῦ Ἰσραὴλ.

25 Καὶ τοῦτο ἐγένετο ἀπὸ τὸν Θεὸν τοῦ πατρός σου, ὅστις θέλει σὲ βοηθεῖ, καὶ ἀπὸ τὸν Παντοδύναμον, ὅστις θέλει σὲ εὐλογεῖ μετὰ εὐλογίας τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν, μετὰ εὐλογίας τῆς ἀβύσσου κάτωθεν, μετὰ εὐλογίας τῶν μαστῶν καὶ τῆς μήτρας.

26 Αἱ εὐλογίαι τοῦ πατρός σου ὑπερίσχυσαν ὑπὲρ τὰς εὐλογίας τῶν προγόνων μου, ἕως τὰς ὑψηλὰς κορυφὰς τῶν αἰωνίων λόφων· αὐταὶ θέλουν εἶσθαι ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν τῆς κεφαλῆς ἐκείνου ὅστις ἐστάθη ὁ ἐκλεκτὸς μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν του.

27 Ὁ Βενιαμὴν θέλει εἶσθαι λύκος ἄρπαξ· τὸ πρῶν θέλει κατατρώγει τὸ θήρευμα, καὶ τὸ ἐσπέρας θέλει διαιρεῖ τὰ λάφυρα.

28 Ὅλοι οὗτοι εἶναι αἱ δώδεκα φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ὅποιον εἶπεν

εἰς αὐτοὺς ὁ πατὴρ αὐτῶν, καὶ εὐλόγησεν αὐτούς· ἕκαστον κατὰ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς.

29 Καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτούς, καὶ τοὺς εἶπεν, Ἐγὼ μέλλω νὰ προστεθῶ εἰς τὸν λαόν μου· θάψετε με με τοὺς πατέρας μου εἰς τὸ σπήλαιον, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ Ἐφρὼν τοῦ Χετταίου,

30 Εἰς τὸ σπήλαιον τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὸν ἀγρὸν Μαχπελάχ, ἀπέναντι τῆς Μамβρῆ, εἰς τὴν γῆν Χαναάν, τὸ ὁποῖον ὁ Ἀβραὰμ ἠγόρασεν ὁμοῦ με τὸν ἀγρὸν ἀπὸ τὸν Ἐφρὼν τὸν Χετταῖον διὰ κτῆμα μνημείου.

31 Ἐκεῖ ἔθαψαν τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὴν Σάρραν τὴν γυναῖκα του· ἐκεῖ ἔθαψαν τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὴν Ῥεβέκκαν τὴν γυναῖκα του· καὶ ἐκεῖ ἐγὼ ἔθαψα τὴν Λεῖαν.

32 Ἡ ἀπόκτησις τοῦ ἀγροῦ, καὶ τοῦ σπηλαίου, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς αὐτὸν, ἔγινεν ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Χέτ.

33 Καὶ ὅτε ὁ Ἰακώβ ἔπαυσε παραγγέλλων εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ἔσυρε τοὺς πόδας του εἰς τὴν κλίνην, καὶ ἐξέπνευσε· καὶ ἐπροστέθη εἰς τὸν λαόν του.

ΚΕΦ. ν'.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰωσήφ ἔπεσεν ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός του, καὶ ἔκλαυσεν ἐπάνω εἰς αὐτὸν, καὶ τὸν ἐφίλησε.

2 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἐπρόσταξε τοὺς δούλους του τοὺς ἰατροὺς νὰ βαλσαμώσωσι τὸν πατέρα του· καὶ οἱ ἰατροὶ ἐβαλσάμωσαν τὸν Ἰσραήλ.

3 Καὶ συνεπληρώθησαν δι' αὐτὸν σαραντα ἡμέραι· διότι οὕτω συμπληρόνται αἱ ἡμέραι τῆς βαλσαμώσεως· καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐπένθησαν αὐτὸν ἐβδομηντα ἡμέρας.

4 Καὶ ἀφοῦ ἐπέρασαν αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους, ἐλάλησεν ὁ Ἰωσήφ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φαραῶ, λέγων, Ἐὰν τώρα εὕρηκα χάριν ἔμπροσθέν σας, λαλήσετε, παρακαλῶ, εἰς τὰ ὠτία τοῦ Φαραῶ, λέγοντες,

5 Ὁ πατὴρ μου με ὥρकिσε, λέγων, Ἴδου, ἐγὼ ἀποθνήσκω· εἰς τὸ μνημεῖόν μου, τὸ ὁποῖον ἔσκαψα διὰ τὸν ἑαυτόν μου εἰς τὴν γῆν Χαναάν, ἐκεῖ θέλεις με θάψει· τώρα λοιπὸν, παρακαλῶ, νὰ ἀναβῶ, καὶ νὰ θάψω τὸν πατέρα μου· καὶ θέλω ἐπιστρέψει.

6 Καὶ ὁ Φαραῶ εἶπεν, Ἀναίβα, καὶ θάψε τὸν πατέρα σου, καθὼς σέ ὥρकिσε.

7 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἀνέβη διὰ νὰ θάψῃ τὸν πατέρα του· καὶ συνανέβησαν με αὐτὸν ὅλοι οἱ δοῦλοι τοῦ Φαραῶ, οἱ πρῶτοι τῆς

οἰκίας του, καὶ ὅλοι οἱ πρῶτοι τῆς γῆς Αἰγύπτου,

8 Καὶ ὅλη ἡ οἰκία τοῦ Ἰωσήφ, καὶ οἱ ἀδελφοί του, καὶ ἡ οἰκία τοῦ πατρός του· μόνον τὰς οἰκογενεῖας αὐτῶν, καὶ τὰ ποιμένα αὐτῶν, καὶ τὰς ἀγέλας αὐτῶν, ἄφησαν εἰς τὴν γῆν τῆς Γεσέμ.

9 Καὶ συνανέβησαν με αὐτὸν καὶ ἅμαξαι καὶ ἵππεις, ὥστε ἔγινε μεγαλῶτατον στρατόπεδον.

10 Καὶ ἦλθαν εἰς τὴν ἄλωνα τοῦ Ἀτὰδ, ἥτις εἶναι πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἐκεῖ ἐθρήνησαν θρῆνον μεγάλαν καὶ δυνατὸν σφόδρα· καὶ ὁ Ἰωσήφ ἔκαμε πένθος διὰ τὸν πατέρα του ἑπτὰ ἡμέρας.

11 Καὶ ἰδόντες οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου, οἱ Χαναναῖοι, τὸ πένθος εἰς τὴν ἄλωνα τοῦ Ἀτὰδ, εἶπαν, Πένθος μέγα εἶναι τοῦτο εἰς τοὺς Αἰγυπτίους· διὰ τοῦτο ὠνομάσθη τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἀβελ-Μισραῖμ, ἥτις εἶναι πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

12 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἔκαμαν εἰς αὐτὸν, καθὼς παρήγγειλεν εἰς αὐτούς·

13 Διότι οἱ υἱοὶ του μετεκόμισαν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν Χαναάν, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον τοῦ ἀγροῦ Μαχπελάχ, κατ'ἐναντί τῆς Μамβρῆ, τὸ ὁποῖον ὁ Ἀβραὰμ ἠγόρασεν ὁμοῦ με τὸν ἀγρὸν διὰ κτῆμα μνημείου ἀπὸ τὸν Ἐφρὼν τὸν Χετταῖον.

14 Καὶ ἀφοῦ ὁ Ἰωσήφ ἔθαψε τὸν πατέρα του, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ, καὶ ὅλοι ὅσοι συνανέβησαν με αὐτὸν διὰ νὰ θάψωσι τὸν πατέρα αὐτοῦ.

15 Καὶ ἰδόντες οἱ ἀδελφοί τοῦ Ἰωσήφ ὅτι ἀπέθανεν ὁ πατὴρ αὐτῶν, εἶπαν, Ἴσως ὁ Ἰωσήφ θέλει μᾶς μισεῖ, καὶ θέλει μᾶς ἀνταποδώσει αὐστηρὰ ὅλα τὰ κακὰ τὰ ὁποῖα ἐκάμαμεν εἰς αὐτόν.

16 Καὶ ἐμήνυσαν εἰς τὸν Ἰωσήφ, λέγοντες, Ὁ πατὴρ σου ἐπρόσταξε, πρὶν ἀποθάνη, λέγων,

17 Οὕτω θέλετε εἰπεῖ εἰς τὸν Ἰωσήφ, Συγχώρησε, παρακαλῶ, τὴν ἀνομίαν τῶν ἀδελφῶν σου, καὶ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν· διότι ἔκαμαν κακὸν εἰς σέ· τώρα λοιπὸν, σέ παρακαλοῦμεν, συγχώρησε τὴν ἀνομίαν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ τοῦ πατρός σου. Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἔκλαυσεν ὅτε αὐτοὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν.

18 Ὑπῆγαν δὲ καὶ οἱ ἀδελφοί του, καὶ ἐπρόσπεσαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ εἶπαν, Ἴδου, ἡμεῖς εἴμεθα δοῦλοι σου.

19 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰωσήφ, Μὴ φοβεῖσθε· μήπως εἶμαι ἐγὼ εἰς τόπον Θεοῦ;

20 Σεῖς μὲν ἐβουλευθήτε κακὸν ἐναντίον μου· ἀλλ' ὁ Θεὸς ἐβουλευθή τοῦτο εἰς καλὸν, διὰ τὸ γίνῃ καθὼς εἶναι τὴν σήμερον, ὥστε νὰ φυλάξῃ τὴν ζωὴν πολλοῦ λαοῦ.

21 Τώρα λοιπὸν μὴ φοβεῖσθε· ἐγὼ θέλω θρῆναι ἐσᾶς, καὶ τὰ παιδιὰ σας. Καὶ παρηγόρησεν αὐτοὺς, καὶ ἐλάλησεν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν.

22 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἐκατοίκησεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἔζησεν ὁ Ἰωσήφ ἑκατὸν δέκα χρόνους.

23 Καὶ ἴδεν ὁ Ἰωσήφ παιδιὰ τοῦ Ἐφραΐμ, ἕως τρίτης γενεᾶς· καὶ τὰ παιδιὰ

τοῦ Μαχεὶρ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Μανασσῆ, ἐπάνω εἰς τὰ γόνατα τοῦ Ἰωσήφ ἐγεννήθησαν.

24 Καὶ ὁ Ἰωσήφ εἶπεν εἰς τοὺς ἀδελφούς του, Ἐγὼ ἀποθνήσκω· ὁ δὲ Θεὸς θέλει βέβαια σᾶς ἐπισκεφθῇ, καὶ θέλει σᾶς φέρει ἀπὸ τὴν γῆν ταύτην εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσεν εἰς τὸν Ἀβραάμ, εἰς τὸν Ἰσαάκ, καὶ εἰς τὸν Ἰακώβ.

25 Καὶ ὤρκισεν ὁ Ἰωσήφ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, Ὁ Θεὸς βέβαια θέλει σᾶς ἐπισκεφθῇ, καὶ θέλετε μεταφέρει τὰ ὀστέα μου ἀπὸ ἐδῶ.

26 Καὶ ἐτελεύτησεν ὁ Ἰωσήφ εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν δέκα χρόνων· καὶ ἐβαλσάμωσαν αὐτόν· καὶ ἐτέθη εἰς θήκην εἰς τὴν Αἴγυπτον.

ΕΞΟΔΟΣ.

ΚΕΦ. α'.

ΚΑΙ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ ὁποῖοι ἐμβῆκαν εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁμοῦ μὲ τὸν Ἰακώβ· καθεὶς ὁμοῦ μὲ τὴν οἰκογένειάν του ἐμβῆκε·

2 Ῥουβὴν, Συμεὼν, Λευὶ, καὶ Ἰούδα,

3 Ἰσάαχαρ, Ζαβουλὼν, καὶ Βενιαμὲν,

4 Δάν, καὶ Νεφθαλὶ, Γὰδ, καὶ Ἀσήρ.

5 Καὶ ὅλαι αἱ ψυχαί, ὅσαι ἐκβῆκαν ἀπὸ τὸν μηρὸν τοῦ Ἰακώβ, ἦσαν ψυχαὶ ἐβδομήντα· ὁ δὲ Ἰωσήφ ἦτον ἤδη εἰς τὴν Αἴγυπτον.

6 Ἐτελεύτησε δὲ ὁ Ἰωσήφ, καὶ ὅλοι οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ὅλη ἐκείνη ἡ γενεά.

7 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἠΐξῃσαν καὶ ἐπληθύνθησαν, καὶ ἐπολυπλασιάσθησαν, καὶ ἐνδυναμώθησαν σφόδρα σφόδρα, ὥστε ὁ τόπος ἐγέμισεν ἀπὸ αὐτούς.

8 Ἐσηκώθη δὲ ἄλλος βασιλεὺς ἐπάνω εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε γνωρίσει τὸν Ἰωσήφ.

9 Καὶ εἶπεν εἰς τὸν λαόν του, Ἰδοὺ, τὸ ἔθνος τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι μέγα πλῆθος, καὶ δυνατώτερον ἀπὸ ἡμᾶς.

10 Ἄς φερθῶμεν λοιπὸν μὲ αὐτοὺς γνωστικά, διὰ τὸ μὴ πολυπλασιασθῶσι, καὶ, ἂν συμβῇ πόλεμος, ἐνωθῶσι καὶ οὗτοι μὲ τοὺς ἐχθρούς μας, καὶ πολεμήσωσιν ἡμᾶς, καὶ φύγωσιν ἀπὸ τὸν τόπον.

11 Ὅθεν ἔβαλαν ἐπάνω των ἐπιστάτας τῶν ἐργασιῶν, διὰ τὸ τοὺς ταλαιπωρῶσι μὲ τὰ βάρη των· καὶ ἔκτισαν εἰς τὸν Φα-

ραὼ πόλεις ὀχυράς, τὴν Πιθὼμ, καὶ τὴν Ῥαμεσσῆ.

12 Ὅσον ὅμως τοὺς κατέθλιβαν, τόσον μᾶλλον ἐπολυπλασιάζοντο, καὶ ὑπερηξάνοντο. Καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐκακόβλεπαν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

13 Καὶ ἔκαμναν οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ νὰ δουλεύωσι μὲ αὐστηρότητα·

14 Καὶ κατέσταιναν τὴν ζωὴν αὐτῶν πικράν μὲ τὴν σκληρὰν δουλείαν εἰς τὸν πηλὸν, καὶ εἰς τοὺς πλίνθους, καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐργασίας τῶν πεδιάδων· ὅλαι τῶν αἰ δουλεύσεις, μὲ τὰς ὁποίας τοὺς ἐπεφόρτιζαν, ἦσαν αὐστηραί.

15 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὰς μαίας τῶν Ἑβραίων, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἡ μία ὠνομάζετο Σιφρὰ, καὶ ἡ ἄλλη Φουὰ·

16 Καὶ εἶπεν, Ὅταν μαμμεύετε τὰς Ἑβραίας, καὶ ἰδῇτε αὐτὰς ἐπάνω εἰς τὴν γένναν, ἐὰν μὲν τὸ γεννῶμενον ᾖ ἀρσενικόν, θανατόνετε αὐτό· ἐὰν δὲ θηλυκόν, ἀφίνετε αὐτὸ νὰ ζῇ.

17 Αἱ μαῖαι ὅμως ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν, καὶ δὲν ἔκαμναν ὡς εἶχε προστάξει αὐτὰς ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, ἀλλ' ἄφιναν ζωντανὰ τὰ ἀρσενικά.

18 Ἐκραξε δὲ τὰς μαίας ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, καὶ εἶπεν εἰς αὐτὰς, Διὰ τί ἐκάμετε τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ ἀφίνετε ζωντανὰ τὰ ἀρσενικά;

19 Καὶ αἱ μαῖαι ἀπεκρίθησαν εἰς τὸν Φαραὼ, Αἱ Ἑβραῖαι δὲν εἶναι καθὼς αἱ

γυναῖκες τῆς Αἰγύπτου· διότι αὐταὶ εἶναι δυναταί, καὶ γεννῶσι πρὶν ἐμβῶσιν εἰς αὐτὰς αἱ μαῖαι.

20 Ὁ δὲ Θεὸς ἀγαθοποιοῦσε τὰς μαίας· καὶ ὁ λαὸς ἐπληθύνετο, καὶ ἐγένετο δυνατὸς σφόδρα.

21 Καὶ ἐπειδὴ αἱ μαῖαι ἐφοβοῦντο τὸν Θεόν, ἠΐξεσε τὰς οἰκίας αὐτῶν.

22 Ὁ δὲ Φαραὼ ἐπρόσταξεν ὅλον τὸν λαόν του, λέγων, Πᾶν ἄρσενικόν, τὸ ὅποιον ἤθελε γεννηθῇ, ῥίπτετε αὐτὸ εἰς τὸν ποταμόν· πᾶν δὲ θηλυκόν, ἀφίνετε αὐτὸ νὰ ζῇ.

ΚΕΦ. β'.

ὙΠΗΓΕ δὲ ἄνθρωπός τις ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν τοῦ Λευὶ, καὶ ἐπῆρε διὰ γυναῖκα μίαν ἀπὸ τὰς θυγατέρας τοῦ Λευὶ.

2 Καὶ ἡ γυνὴ συνέλαβε, καὶ ἐγέννησεν ἄρσενικόν· βλέπουσα δὲ αὐτὸ ὅτι ἦτον ὠραῖον, τὸ ἔκρυψε τρεῖς μῆνας.

3 Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἤμποροῦσε πλέον νὰ τὸ κρύπτῃ, ἐπῆρε δι' αὐτὸ κιβώτιον πλεγμένον ἀπὸ σπάρτους, καὶ τὸ ἔχρισε μὲ ἀσφαλτόπισσαν, καὶ ἔβαλε μέσα τὸ παιδίον, καὶ ἔθεσεν αὐτὸ εἰς τὸν βάλτον εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ.

4 Καὶ ἡ ἀδελφή του παρεμόνευε μακρόθεν, διὰ νὰ ἴδῃ τὸ ἀποβησόμενον εἰς αὐτό.

5 Κατέβη δὲ ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραὼ διὰ νὰ λουσθῇ εἰς τὸν ποταμόν, καὶ αἱ θεράπαινοι αὐτῆς ἐπεριδιάβαζαν ἐπάνω εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ποταμοῦ· καὶ ὅτε ἶδε τὸ κιβώτιον εἰς τὸν βάλτον, ἔστειλε μίαν ἀπὸ τὰς θεραπαίνας τῆς νὰ πάρῃ αὐτό.

6 Καὶ ἀνοίξασα βλέπει τὸ παιδίον, καὶ ἰδοὺ, τὸ νήπιον ἔκλαιε· καὶ τὸ ἐλυπήθη, λέγουσα, Ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῶν Ἑβραίων εἶναι τοῦτο.

7 Τότε εἶπεν ἡ ἀδελφή του εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ Φαραὼ, Θέλεις νὰ ὑπάγω νὰ κράζω εἰς ἐσὲ καμμίαν βυζάστραν ἀπὸ τὰς Ἑβραίας, διὰ νὰ σὲ βυζάξῃ τὸ παιδίον τοῦτο;

8 Καὶ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ ἀπεκρίθη εἰς αὐτήν, Ὑπαγε. Καὶ ὑπῆγε τὸ κοράσιον, καὶ ἔκραξε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου.

9 Καὶ εἶπεν εἰς ταύτην ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραὼ, Πάρε τὸ παιδίον τοῦτο, καὶ βύζαξέ με αὐτό, καὶ ἐγὼ θέλω σὲ δώσει τὸν μισθόν σου.

10 Ἐπῆρε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐβύζανεν αὐτό. Καὶ ἀφοῦ τὸ παιδίον ἐμεγάλωσε, ἔφερεν αὐτὸ εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ

Φαραὼ, καὶ ἐγένινεν υἱὸς τῆς, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωϋσῆν, Διότι τὸ ἔσυρα, εἶπεν, ἀπὸ τὰ νερά.

11 Συνέβη δὲ εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἀφοῦ ὁ Μωϋσῆς ἐμεγάλωσε, νὰ ὑπάγῃ ἔξω εἰς τοὺς ἀδελφούς του· καὶ παρατηρῶν τὰ βάρη αὐτῶν, βλέπει καὶ ἓνα ἄνθρωπον Αἰγύπτιον ὅτι ἐκτυποῦσεν Ἑβραῖον τινὰ ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς του.

12 Στρέψας δὲ τὰ βλέμματά του ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, καὶ ἰδὼν ὅτι κἀνεὶς δὲν ἐφαίνετο, ἐσκότωσε τὸν Αἰγύπτιον, καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄμμον.

13 Καὶ ἐκβῆκε τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, καὶ ἰδοὺ, δύο ἄνδρες Ἑβραῖοι ἐμάχοντο ἀναμεταξύ των· καὶ λέγει εἰς τὸν ἀδικοῦντα, Διὰ τί κτυπᾷς τὸν πλησίον σου;

14 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε, Ποῖος σὲ κατέστησεν ἄρχοντα καὶ κριτὴν ἐπάνω εἰς ἡμᾶς; Μήπως ἔχεις σκοπὸν νὰ σκοτώσῃς καὶ ἐμὲ, καθὼς ἐσκότωσες τὸν Αἰγύπτιον; Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐφοβήθη, καὶ εἶπε, Βέβαια τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἔγινε γνωστόν.

15 Ἀκούσας δὲ ὁ Φαραὼ τὸ πρᾶγμα τοῦτο, ἐζητοῦσε νὰ θανατώσῃ τὸν Μωϋσῆν· ὁ Μωϋσῆς ὅμως ἔφυγεν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Φαραὼ, καὶ ἐστάθη εἰς τὴν γῆν Μαδιάμ· καὶ ἐκάθισε πλησίον τινὸς φρεάτος.

16 Ὁ δὲ ἱερεὺς τῆς Μαδιάμ εἶχεν ἑπτὰ θυγατέρας· αἱ ὁποῖαι ἦλθαν καὶ ἀνέσυραν, καὶ ἐγέμισαν τὰς ποτίστρας διὰ νὰ ποτίσωσι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς των.

17 Καὶ ἦλθαν οἱ βοσκοὶ, καὶ ἐδίωξαν αὐτάς· ἀλλ' ὁ Μωϋσῆς ἐσηκώθη, καὶ ἐβοήθησεν αὐτάς, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν.

18 Καὶ ἀφοῦ ἦλθαν εἰς τὸν πάππον των Ῥαγουήλ, εἶπεν εἰς αὐτάς, Διὰ τί τόσοι ὀγλίγορα ἦλθετε σήμερον;

19 Καὶ ἐκεῖναι εἶπαν, Ἄνθρωπος Αἰγύπτιος μᾶς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν βοσκῶν, καὶ ἀκόμη μᾶς ἀνέσυρεν ἄφθονον νερόν, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα.

20 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς τὰς θυγατέρας του, Καὶ ποῦ εἶναι αὐτός; Διὰ τί ἀφήσετε οὕτω τὸν ἄνθρωπον; Κράξτε αὐτὸν, νὰ φάγῃ ψωμίον.

21 Καὶ ὁ Μωϋσῆς εὐχαριστήθη νὰ κατ-οικῇ μὲ τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν Μωϋσῆν διὰ γυναῖκα Σεπφώραν τὴν θυγατέρα του.

22 Καὶ αὐτὴ ἐγέννησεν υἱόν, καὶ αὐτὸς ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γηρσὸμ, Διότι ἐστάθην πάροικος, εἶπεν, εἰς ξένον τόπον.

23 Ὑστερον δὲ ἀπὸ πολὺν καιρὸν, ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου· καὶ ἀνεστέναξαν βαθέως οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ διὰ τὴν δουλείαν, καὶ ἐφώναξαν, καὶ ἡ βοή αὐτῶν ἀνέβη εἰς τὸν Θεὸν ἐξ αἰτίας τῆς δουλείας.

24 Καὶ ὁ Θεὸς ἤκουσε τοὺς στεναγμοὺς αὐτῶν, καὶ ἐνθυμήθη ὁ Θεὸς τὴν διαθήκην τοῦ τὴν γενομένην μετὰ τὸν Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ.

25 Καὶ ἐπέβλεψεν ὁ Θεὸς εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπρόσεξεν εἰς αὐτοὺς ὁ Θεός.

ΚΕΦ. γ'.

Ὁ ΔΕ Μωϋσῆς ἔβασκε τὰ πρόβατα τοῦ πενθεροῦ τοῦ Ἰοθὺρ, τοῦ ἱερέως τῆς Μαδιάμ· καὶ ἔφερε τὰ πρόβατα εἰς τὸ ὅπισθεν μέρος τῆς ἐρήμου, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ, τὸ Χωρήβ.

2 Ἐφάνη δὲ εἰς αὐτὸν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου μέσα εἰς φλόγα πυρὸς, ἀπὸ τοῦ μέσον τινὸς βάτου· καὶ ἶδε, καὶ ἰδοὺ ἡ βάτος ἐκαίετο ἀπὸ τοῦ πῦρ, ἡ βάτος ὅμως δὲν κατεκαίετο.

3 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Τώρα θέλω στρέψαι, καὶ θέλω παρατηρήσει τὸ μέγα τοῦτο θέαμα, διὰ τί ἡ βάτος δὲν κατακαίεται.

4 Καὶ καθὼς ἶδεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν ὅτι ἔστρεψε νὰ παρατηρήσῃ, τὸν ἐφώναξεν ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ μέσον τῆς βάτου, λέγων, Μωϋσῆ, Μωϋσῆ. Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, Ἰδοὺ ἐγώ.

5 Καὶ εἶπε, Μὴ πλησιάσῃς ἐδῶ· ἔκβαλε τὰ ὑποδήματά σου ἀπὸ τοὺς πόδας σου· διότι ὁ τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον στέκεσαι, εἶναι τόπος ἁγίος.

6 Εἶπεν ἔπειτα εἰς αὐτὸν, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τοῦ πατρός σου, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ. Ἐκρυψε δὲ τὸ πρόσωπόν του ὁ Μωϋσῆς· διότι ἐφοβεῖτο νὰ βλέπῃ ἀντικρὺ εἰς τὸν Θεόν.

7 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Ἰδοὺ βέβαια τὴν τλαιπωρίαν τοῦ λαοῦ μου, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὴν Αἰγύπτου, καὶ ἤκουσα τὰς φωνὰς αὐτῶν διὰ τοὺς ἐργαδιώκτας των· διότι ἐγνώρισα τοὺς πόνους των.

8 Καὶ κατέβην διὰ νὰ ἐλευθερώσω αὐτὸν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Αἰγυπτίων, καὶ νὰ τοὺς μετοικίσω ἀπὸ τὴν γῆν ἐκείνην, εἰς γῆν καλὴν καὶ πλατείαν, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, εἰς τὸν τόπον τῶν Χαναανίων, καὶ Χετταίων, καὶ Ἀμορραίων, καὶ

Φερεζαίων, καὶ Ἐναιίων, καὶ Ἰεβουσαιών.

9 Καὶ τώρα ἰδοὺ, ἡ κραυγὴ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἔφθασεν εἰς ἐμέ· καὶ ἀκόμη ἶδα τὴν κατάθλιψιν, μετὰ τὴν ὁποίαν οἱ Αἰγύπτιοι καταθλίβουν αὐτούς.

10 Ἐλθέ λοιπὸν, καὶ ἐγὼ θέλω σὲ ἀποστείλει πρὸς τὸν Φαραῶ, καὶ θέλεις ἐκβάλει τὸν λαόν μου τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ τὴν Αἰγύπτου.

11 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἀπεκρίθη εἰς τὸν Θεόν, Ποῖος εἶμαι ἐγώ, διὰ νὰ ὑπάγω πρὸς τὸν Φαραῶ, καὶ νὰ ἐκβάλω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ τὴν Αἰγύπτου;

12 Καὶ ὁ Θεὸς εἶπε, Βέβαια ἐγὼ θέλω εἶσθαι μαζί σου· καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς σὲ διὰ σημεῖον, ὅτι ἐγὼ σὲ ἀπέστειλα· Ἀφοῦ ἐκβάλῃς τὸν λαόν μου ἀπὸ τὴν Αἰγύπτου, θέλετε λατρεύσει τὸν Θεὸν ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος τοῦτο.

13 Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς τὸν Θεόν, Ἰδοὺ, ἀφοῦ ἐγὼ ὑπάγω εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἶπω εἰς αὐτούς, Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας μετὰ ἀπέστειλεν εἰς ἐσᾶς, καὶ ἐκεῖνοι μ' ἐρωτήσωσι, Ποῖον εἶναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ; τί θέλω εἰπεῖ πρὸς αὐτούς;

14 Καὶ ὁ Θεὸς εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ὦν· καὶ εἶπεν, Οὕτω θέλεις εἰπεῖ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Ὁ Ὦν μετὰ ἀπέστειλεν εἰς ἐσᾶς.

15 Καὶ πάλιν εἶπεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Μωϋσῆν, Οὕτω θέλεις εἰπεῖ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ, μετὰ ἀπέστειλεν εἰς ἐσᾶς· τοῦτο θέλει εἶσθαι τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ ἐνθύμησίς μου εἰς γενεὰς γενεῶν.

16 Ὑπαγε λοιπὸν, καὶ σύναξε τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε εἰς αὐτούς, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Ἰσαὰκ, καὶ τοῦ Ἰακώβ, ἐφάνη εἰς ἐμέ, λέγων, Ἐγὼ σᾶς ἐπεσκέφθην βέβαια, καὶ ἶδα τί σᾶς κάμνουν εἰς τὴν Αἰγύπτου.

17 Καὶ εἶπα, Ἀπὸ τὴν τλαιπωρίαν τῶν Αἰγυπτίων θέλω σᾶς φέρεи εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, καὶ Χετταίων, καὶ Ἀμορραίων, καὶ Φερεζαίων, καὶ Ἐναιίων, καὶ Ἰεβουσαιών, εἰς γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι.

18 Καὶ θέλουν ὑπακούσει εἰς τὴν φωνήν σου· καὶ θέλεις ὑπάγει, σὺ καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ, πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, καὶ θέλετε εἰπεῖ εἰς αὐτὸν,

Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων μᾶς συναπνή-
τησε· ἄφησέ μας λοιπὸν τώρα νὰ υπάγω-
μεν τριῶν ἡμερῶν δρόμον εἰς τὴν ἔρημον,
διὰ νὰ προσφέρωμεν θυσίαν εἰς τὸν Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν.

19 Ἐξεύρω ὅμως ἐγὼ, ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς
Αἰγύπτου δὲν θέλει σᾶς ἀφήσει νὰ υπ-
άγετε, ὅχι, εἰὰν δὲν βιασθῇ ἀπὸ κραταιὰν
χεῖρα.

20 Καὶ θέλω ἀπλώσει τὴν χεῖρα μου,
καὶ θέλω κτυπήσει τὴν Αἴγυπτον μὲ ὅλα
μου τὰ θαυμάσια, τὰ ὅποια θέλω κάμει
εἰς τὸ μέσον αὐτῆς· καὶ μετὰ ταῦτα θέλει
σᾶς ἀφήσει νὰ υπάγετε.

21 Καὶ θέλω δώσει χάριν εἰς τὸν λαὸν
τοῦτον ἔμπροσθεν τῶν Αἰγυπτίων· καὶ ὅταν
ἀναχωρῇτε, δὲν θέλετε φύγει γυμνοί,

22 Ἀλλὰ πᾶσα γυνὴ θέλει ζητήσῃ ἀπὸ
τὴν χειτόνισσάν της, καὶ ἀπὸ τὴν συγκάτι-
οικόν της, σκεύη ἀργυρᾶ, καὶ σκεύη χρυσᾶ,
καὶ φορέματα· καὶ θέλετε βάλῃ αὐτὰ ἐπάνω
εἰς τοὺς υἱούς σας, καὶ ἐπάνω εἰς τὰς θυ-
γατέρας σας, καὶ θέλετε γυμνώσει τοὺς
Αἰγυπτίους.

ΚΕΦ. δ'.

ἈΠΕΚΡΙΘΗ δὲ ὁ Μωϋσῆς, καὶ εἶπε, Πλὴν,
ἰδοὺ, αὐτοὶ δὲν θέλουν μὲ πιστεῦσαι, οὐδὲ
θέλουν ἀκούσει τὴν φωνὴν μου· διότι θέ-
λουν εἰπεῖ, Δὲν ἐφάνη εἰς σέ ὁ Κύριος.

2 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς αὐτὸν, Τί εἶναι
τοῦτο, τὸ ὅποῖον κρατεῖς εἰς τὴν χεῖρα σου;
Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, Ῥάβδος.

3 Καὶ εἶπε, Ῥίψε αὐτὴν κατὰ γῆς. Καὶ
ἔρριψεν αὐτὴν κατὰ γῆς, καὶ ἔγινεν ὄφιν·
καὶ ὁ Μωϋσῆς ἔφυγεν ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

4 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν,
Ἀπλωσε τὴν χεῖρα σου, καὶ πιασε αὐτὸν
ἀπὸ τὴν οὐρὰν. Καὶ ἤπλωσε τὴν χεῖρα
του, καὶ ἐπίασεν αὐτὸν, καὶ ἔγινε πάλιν
ράβδος εἰς τὴν χεῖρα του·

5 Διὰ νὰ πιστεύσωσιν ὅτι ἐφάνη εἰς σέ
Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν, ὁ Θεὸς
τοῦ Ἀβραάμ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαάκ, καὶ ὁ
Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.

6 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν ἀκόμη εἰς αὐτὸν,
Βάλε τώρα τὴν χεῖρα σου εἰς τὸν κόλπον
σου. Καὶ ἔβαλε τὴν χεῖρα του εἰς τὸν κόλ-
πον του· καὶ ὅτε ἔκβαλεν αὐτὴν ἔξω, ἰδοὺ,
ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἦτο λεπτὰ ὡς χιὼν.

7 Καὶ εἶπε, Βάλε πάλιν τὴν χεῖρα σου εἰς
τὸν κόλπον σου. Καὶ ἔβαλε τὴν χεῖρα του
εἰς τὸν κόλπον του· καὶ ὅτε ἔκβαλεν αὐτὴν
ἀπὸ τὸν κόλπον του, ἰδοὺ, αὐτὴ ἀποκατ-

εστάθη καθὼς ἡ ἄλλη του σάρξ.

8 Ἐὰν λοιπὸν, εἶπεν ὁ Κύριος, δὲν σὲ πιστεῦ-
σωσι, μηδὲ ἀκούσωσι τὴν φωνὴν τοῦ πρώ-
του σημείου, θέλουν πιστεῦσαι εἰς τὴν φω-
νὴν τοῦ δευτέρου σημείου.

9 Καὶ εἰὰν ἀκόμη δὲν πιστεύσωσιν εἰς τὰ
δύο ταῦτα σημεῖα, μηδὲ ἀκούσωσι τὸν λό-
γον σου, θέλεις πάρει νερὸν ἀπὸ τὸν ποτα-
μὸν, καὶ θέλεις τὸ χύσει ἐπάνω εἰς τὴν
ξηρὰν, καὶ τὸ νερὸν, τὸ ὅποῖον ἠθέλεις πάρει
ἀπὸ τὸν ποταμὸν, θέλει γίνῃ αἷμα ἐπάνω
εἰς τὴν ξηρὰν.

10 Ὁ δὲ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς τὸν Κύριον,
Κυρίε μου, ἐγὼ δὲν εἶμαι εὐλαλος, οὔτε ἀπὸ
πρότερον, οὔτε ἀφοῦ ἐλάλησες εἰς τὸν δοῦ-
λον σου· ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι ἰσχυρόφωνος καὶ
βραδύγλωσσος.

11 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς αὐτὸν, Τίς
ἔκαμε τὸ στόμα τοῦ ἀνθρώπου; ἢ τίς ἔκαμε
τὸν ἄλαλον, ἢ τὸν κωφόν, ἢ τὸν βλέποντα,
ἢ τὸν τυφλόν; δὲν τοὺς ἔκαμα ἐγὼ ὁ Κύριος;

12 Ὑπαγε λοιπὸν τώρα, καὶ ἐγὼ θέλω
εἶσθαι μὲ τὸ στόμα σου, καὶ θέλω σὲ δι-
δάξαι ἐκεῖνα, τὰ ὅποια μέλλεις νὰ λαλήσῃς.

13 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἀπεκρίθη, Κυρίε μου,
ἀπόστειλε, παρακαλῶ σε, ἐκεῖνον τὸν ὅποιον
ἔχεις νὰ ἀποστείλῃς.

14 Καὶ ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου ἀναψεν ἐναν-
τίον τοῦ Μωϋσῆ· καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Δὲν
εἶναι Ἀαρὼν ὁ Λευΐτης ὁ ἀδελφός σου;
Ἐγὼ ἐξεύρω ὅτι αὐτὸς ἐμπορεῖ νὰ λαλῇ
καλά. Καὶ μάλιστα, ἰδοὺ, ἐκβαίνει νὰ σὲ
ὑπαντήσῃ· καὶ ὅταν σὲ ἴδῃ, θέλει χαρῇ εἰς
τὴν καρδίαν του.

15 Σὺ λοιπὸν θέλεις τὸν λαλεῖ, καὶ θέ-
λεις βάλλῃ λόγους εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ·
καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι μὲ τὸ στόμα σου, καὶ
μὲ τὸ στόμα ἐκείνου, καὶ θέλω σᾶς διδάξαι
ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἔχετε νὰ πράξετε.

16 Καὶ αὐτὸς θέλει λαλεῖ διὰ σὲ πρὸς
τὸν λαόν· καὶ θέλει εἶσθαι αὐτὸς, θέλει
εἶσθαι διὰ σὲ εἰς τόπον στόματος, καὶ σὺ
θέλεις εἶσθαι δι' αὐτὸν εἰς τόπον Θεοῦ.

17 Πάρε δὲ εἰς τὴν χεῖρα σου τὴν ράβδον
ταύτην, μὲ τὴν ὁποίαν θέλεις κάμνει σημεῖα.

18 Ἀνεχώρησε δὲ ὁ Μωϋσῆς, καὶ ἐπ-
έστρεψεν εἰς τὸν Ἰοθὺρ τὸν πενθερόν του,
καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Ἀφῆσέ με, σὲ παρακαλῶ,
νὰ υπάγω, καὶ νὰ ἐπιστρέψω εἰς τοὺς ἀδελ-
φούς μου, οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὴν Αἴγυπτον,
καὶ νὰ ἴδω ἂν ἦναι ἀκόμη ζωντανοί. Καὶ
ὁ Ἰοθὺρ εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Ὑπαγε
εἰς εἰρήνην.

19 Ὁ δὲ Κύριος εἶπε πρὸς τὸν Μωϋσῆν εἰς τὴν Μαδιάμ· Ὑπαγε, ἐπίστρεψε εἰς τὴν Αἴγυπτον· διότι ἀπέθαναν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι ἐζητοῦσαν τὴν ψυχὴν σου.

20 Ὁ Μωϋσῆς λοιπὸν ἐπῆρε τὴν γυναῖκα του, καὶ τὰ τέκνα του, καὶ καθίσας αὐτὰ ἐπάνω εἰς ὄνους, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· ὁ Μωϋσῆς ἐπῆρέ καὶ τὴν ράβδον τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν χεῖρα του.

21 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, Ἐπειδὴ ὑπάγης νὰ ἐπιστρέψῃς εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἰδὲ νὰ κάμῃς ἔμπροσθεν τοῦ Φαραὼ ὅλα ἐκεῖνα τὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα ἔβαλα εἰς τὴν χεῖρα σου· πλὴν ἐγὼ θέλω σκληρύνει τὴν καρδίαν του, καὶ δὲν θέλει ἀφήσει τὸν λαὸν νὰ ὑπάγῃ.

22 Σὺ ὅμως θέλεις εἰπεῖ εἰς τὸν Φαραῶ, Οὕτω εἶπεν ὁ Κύριος, Ὁ Ἰσραὴλ εἶναι υἱός μου, ὁ πρωτότοκός μου.

23 Καὶ ἐγὼ σὲ λέγω, Ἄφησε τὸν υἱόν μου νὰ ὑπάγῃ, διὰ νὰ μὲ λατρεύσῃ· καὶ ἐὰν σὺ δὲν θέλῃς νὰ τὸν ἀφήσῃς νὰ ὑπάγῃ, ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω θανατώσει τὸν υἱόν σου, τὸν πρωτότοκόν σου.

24 Ἐνῷ δὲ ὁ Μωϋσῆς ἦτον εἰς τὸν δρόμον, εἰς ξενοδοχεῖον, ὁ Κύριος συναπῆντησεν αὐτόν, καὶ ἐζητοῦσε νὰ τὸν θανατώσῃ.

25 Καὶ ἡ Σεπφώρα, πέρνουσα λιθάριον κοπτερόν, ἔκοψε τὴν ἀκροβυστίαν τοῦ υἱοῦ της, καὶ ἔρριψεν αὐτὴν εἰς τοὺς πόδας του, λέγουσα, Βέβαια σὺ εἶσαι ἀνὴρ αἵματος εἰς ἐμέ.

26 Οὕτω ἄφησεν αὐτόν· τότε εἶπεν ἐκείνη, Ἀνὴρ αἵματος εἶσαι, ἐξ αἰτίας τῆς περιτομῆς.

27 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἀαρὼν, Ὑπαγε εἰς τὴν ἔρημον πρὸς ὑπάντησιν τοῦ Μωϋσέως. Καὶ ὑπῆγε, καὶ τὸν ὑπῆντησεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡσπάσθη αὐτόν.

28 Καὶ ὁ Μωϋσῆς διηγήθη εἰς τὸν Ἀαρὼν ὅλους τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος ἀπέστειλεν αὐτόν, καὶ ὅλα τὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα τὸν εἶχε προστάξει νὰ κάμῃ.

29 Ὁ Μωϋσῆς λοιπὸν καὶ ὁ Ἀαρὼν ὑπῆγαν καὶ ἐσύναξαν ὅλους τοὺς πρεσβυτέρους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

30 Καὶ ὁ Ἀαρὼν ἐλάλησεν εἰς αὐτοὺς, ὅλους τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος εἶχε λαλήσει εἰς τὸν Μωϋσῆν, καὶ ἔκαμεν ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ τὰ σημεῖα.

31 Καὶ ὁ λαὸς ἐπίστευσε· καὶ ὅτε ἤκουσεν ὅτι ὁ Κύριος ἐπεσκέφθη τοὺς υἱούς

Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι εἶχεν ἐπιβλέψει εἰς τὴν ταλαιπωρίαν αὐτῶν, ἔκλιναν τὰς κεφαλὰς των, καὶ ἐπροσκύνησαν.

ΚΕΦ. ε'.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα, ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν ἐμβῆκαν, καὶ εἶπαν εἰς τὸν Φαραῶ· Οὕτω εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, Ἄφησε τὸν λαόν μου νὰ ὑπάγῃ, διὰ νὰ κάμωσιν εἰς τὴν ἔρημον ἑορτὴν εἰς ἐμέ.

2 Καὶ ὁ Φαραῶ εἶπε, Ποῖος εἶναι ὁ Κύριος, τοῦ ὁποίου νὰ ἀκούσω τὴν φωνήν, ὥστε νὰ ἀφήσω τὸν Ἰσραὴλ νὰ ὑπάγῃ; Δὲν γνωρίζω τὸν Κύριον, οὐδὲ θέλω ἀφήσει τὸν Ἰσραὴλ νὰ ὑπάγῃ.

3 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, Ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων μᾶς συναπῆντησε· σὲ παρακαλοῦμεν, νὰ ὑπάγωμεν τριῶν ἡμερῶν δρόμον εἰς τὴν ἔρημον, διὰ νὰ προσφέρωμεν θυσίαν εἰς τὸν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, μήποτε ἔλθῃ κατεπάνω μας μὲ θανατικόν, ἢ μὲ μάχαιραν.

4 Καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Διὰ τί, Μωϋσῆ καὶ Ἀαρὼν, ἀποκόπτετε τὸν λαὸν ἀπὸ τὰς ἐργασίας του; Ὑπάγετε εἰς τὰ ἔργα σας.

5 Καὶ ὁ Φαραῶ εἶπεν, Ἰδοὺ, ὁ λαὸς τοῦ τόπου εἶναι τώρα πολυάριθμος, καὶ σεῖς κάμνετε αὐτοὺς νὰ παύωσιν ἀπὸ τὰ ἔργα των.

6 Καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐπρόσταξεν ὁ Φαραῶ τοὺς ἐργοδιώκτας τοῦ λαοῦ, καὶ τοὺς ἐπιτρόπους αὐτῶν, λέγων,

7 Δὲν θέλετε δώσει πλέον εἰς τὸν λαὸν τοῦτον ἄχυρον καθὼς πρότερον, διὰ νὰ κάμνωσι τοὺς πλίνθους· αὐτοὶ ἄς ὑπάγωσι, καὶ ἄς συνάζωσι διὰ τὸν ἑαυτὸν των ἄχυρον.

8 Θέλετε ὅμως ἐπιφορτίσει αὐτοὺς τὴν αὐτὴν ποσότητα τῶν πλίνθων, τὴν ὁποίαν ἔκαμναν πρότερον· ποσῶς δὲν θέλετε τὴν ὀλιγοστεύσει· διότι αὐτοὶ εἶναι ὀκνηροὶ, καὶ διὰ τοῦτο φωνάζουν, λέγοντες, Ἄς ὑπάγωμεν, καὶ ἄς προσφέρωμεν θυσίαν εἰς τὸν Θεόν μας.

9 Βαρυτέραί ἐργασίαι ἄς τεθῶσιν ἐπάνω εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους, διὰ νὰ ᾔναι ἐνησχολημένοι, καὶ νὰ μὴ δίδωνται εἰς λόγια μάταια.

10 Οἱ ἐργοδιώκται λοιπὸν τοῦ λαοῦ, καὶ οἱ ἐπίτροποι ἐκβῆκαν ἔξω, καὶ εἶπαν εἰς τὸν λαόν, λέγοντες, Οὕτω εἶπεν ὁ Φαραῶ, Δὲν θέλω σᾶς δώσει πλέον ἄχυρον.

11 Σεῖς αὐτοὶ ὑπάγετε, καὶ συνάγετε ἄχυρον, ὅπου ἐμπορεῖτε νὰ εὔρετε· πλὴν τίποτε

δὲν θέλει ὀλιγοστεύσει ἀπὸ τὴν διωρισμένην ἐργασίαν.

12 Καὶ ὁ λαὸς διεσπάρθη παντοῦ εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ συνάγῃ καλάμην εἰς τόπον ἀχύρου.

13 Οἱ δὲ ἐργοδιῶνται ἐβίαζαν αὐτοὺς, λέγοντες, Τελειόνετε τὰς ἐργασίας σας, τὸ διωρισμένον καθ' ἡμέραν, καθὼς καὶ ὅτε σᾶς ἐδίδετο ἄχυρον.

14 Καὶ οἱ ἐπίτροποι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οἱ διωρισμένοι ἐπάνω εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τοὺς ἐργοδιώκτας τοῦ Φαραῶ, ἐδέρνοντο ἀπὸ τούτους· καὶ ἔλεγαν οἱ ἐργοδιῶνται, Διὰ τί δὲν ἐτελειώσετε χθὲς καὶ σήμερον τὴν διωρισμένην ποσότητα τῶν πλίνθων, καθὼς πρότερον;

15 Καὶ οἱ ἐπίτροποι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἦλθαν, καὶ κατεβοήσαν πρὸς τὸν Φαραῶ, λέγοντες, Διὰ τί κάμνεις οὕτω εἰς τοὺς δούλους σου;

16 Δὲν δίδουν ποσῶς ἄχυρον εἰς τοὺς δούλους σου, καὶ ἔπειτα μᾶς λέγουν, Κάμνετε πλίνθους· καὶ ἰδοὺ, ἐδάρθησαν οἱ δοῦλοι σου· τὸ σφάλμα ὅμως εἶναι εἰς τὸν λαόν σου.

17 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη εἰς αὐτοὺς, Εἴσθε ὀκνηροί, εἴσθε ὀκνηροί· διὰ τοῦτο λέγετε, Ἄς ὑπάγωμεν, καὶ ἄς προσφέρωμεν θυσίαν εἰς τὸν Κύριον.

18 Ὑπάγετε λοιπὸν τώρα, καὶ δουλεύετε· διότι ἄχυρον ποσῶς δὲν θέλει σᾶς δοθῇ· θέλετε ὅμως ἀποδίδει τὴν διωρισμένην ποσότητα τῶν πλίνθων.

19 Καὶ οἱ ἐπίτροποι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔβλεπαν τὸν ἑαυτὸν των εἰς κακὴν περίστασιν, ἀφοῦ εἰπώθη, Τίποτε δὲν θέλει ὀλιγοστεύσει ἀπὸ τὴν διωρισμένην καθ' ἡμέραν ποσότητα τῶν πλίνθων.

20 Ἐκβαίνοντες δὲ ἀπὸ τὸν Φαραῶ, συναπήτησαν τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρών, οἱ ὅποιοι ἐστέκοντο εἰς τὸν δρόμον των·

21 Καὶ εἶπαν εἰς αὐτοὺς, Ὁ Κύριος νὰ σᾶς ἴδῃ, καὶ νὰ κρίνῃ· διότι σεῖς ἐκάμετε τὴν ὁσμήν μας σιχαμερὰν κοντὰ εἰς τὸν Φαραῶ, καὶ κοντὰ εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὥστε νὰ δώσετε εἰς τὰς χεῖρας των μάχαιραν διὰ νὰ μᾶς θανατώσωσι.

22 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐπέστρεψεν εἰς τὸν Κύριον, καὶ εἶπε, Διὰ τί, Κύριε, ἔκαμες τὸν λαὸν τοῦτον νὰ ταλαιπωρῆται; διὰ τί μὲ ἀπέστειλες;

23 Διότι, ἀφοῦ ἦλθα εἰς τὸν Φαραῶ νὰ τὸν ὁμιλήσω εἰς ὄνομά σου, ἐμεταχειρίσθη

κακὰ τὸν λαὸν τοῦτον· καὶ σὺ δὲν ἤλευθέρωσες ποσῶς τὸν λαόν σου.

ΚΕΦ. 5'.

ΚΑΙ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Τώρα θέλεις ἰδεῖ τί θέλω κάμει εἰς τὸν Φαραῶ· διότι ἀπὸ κραταιὰν χεῖρα βιασμένος θέλει τοὺς ἀφήσει νὰ ὑπάγωσι· θέλει μάλιστα καὶ τοὺς διώξει ἀπὸ τὸν τόπον του, βιασμένος ἀπὸ κραταιὰν χεῖρα.

2 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἀκόμη εἰς τὸν Μωϋσῆν, καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος·

3 Καὶ ἐφάνην εἰς τὸν Ἀβραάμ, εἰς τὸν Ἰσαὰκ, καὶ εἰς τὸν Ἰακώβ, μὲ τὸ ὄνομα, Θεὸς Παντοκράτωρ· δὲν ἐγνωρίσθη ὅμως εἰς αὐτοὺς μὲ τὸ ὄνομά μου Ἰεοβά.

4 Ἐσύστησα ἀκόμη μὲ αὐτοὺς καὶ τὴν διαθήκην μου, νὰ τοὺς δώσω τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, τὴν γῆν τῆς παροικίας αὐτῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐστάθησαν πάροικοι.

5 Ἐγὼ ἤκουσα καὶ τοὺς στεναγμοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τοὺς ὁποίους κρατοῦν οἱ Αἰγύπτιοι καταδουλωμένους· καὶ ἐνθυμήθη τὴν διαθήκην μου.

6 Διὰ τοῦτο εἶπεν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· καὶ θέλω σᾶς σύρει ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὰ βάρη τῶν Αἰγυπτίων, καὶ θέλω σᾶς ἐλευθερώσει ἀπὸ τὴν δουλείαν αὐτῶν, καὶ θέλω σᾶς λυτρώσει μὲ βραχίονα ἐξηπλωμένον, καὶ μὲ κρίσεις μεγάλας.

7 Καὶ θέλω σᾶς πάρει διὰ λαόν μου, καὶ θέλω εἶσθαι Θεὸς σας· καὶ σεῖς θέλετε γνωρίσει, ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας, ὁ ὁποῖος σᾶς σύρω ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὰ βάρη τῶν Αἰγυπτίων.

8 Καὶ θέλω σᾶς φέρει εἰς τὴν γῆν, περὶ τῆς ὁποίας ὑψώσα τὴν χεῖρα μου ὑποσχόμενος, ὅτι θέλω δώσει αὐτὴν εἰς τὸν Ἀβραάμ, εἰς τὸν Ἰσαὰκ, καὶ εἰς τὸν Ἰακώβ· καὶ θέλω σᾶς τὴν δώσει διὰ κληρονομίαν. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

9 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐλάλησε μὲ τὸν τρόπον τοῦτον εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· πλὴν ἐκεῖνοι δὲν ἔδοσαν ἀκρόασιν εἰς τὸν Μωϋσῆν, ἐξ αἰτίας τῆς ἀγωνίας τῆς ψυχῆς των, καὶ ἐξ αἰτίας τῆς σκληρᾶς δουλείας.

10 Καὶ ὁ Κύριος ἐλάλησεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

11 Ἐμβὰ, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Φαραῶ, τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, ν' ἀφήσῃ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ νὰ ἐκβῶσιν ἀπὸ τὴν γῆν αὐτοῦ.

12 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐλάλησεν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, λέγων, Ἰδοὺ, οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ

δὲν μ' ἔδοσαν ἀκρόασιν· καὶ πῶς θέλει ἀκούσει ὁ Φαραὼ ἐμὲ, ὁ ὁποῖος εἶμαι ἀπερίτμητος εἰς τὰ χεῖλη;

13 Καὶ ὁ Κύριος ἐλάλησεν εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἰς τὸν Ἀαρὼν, καὶ ἐπρόσταξεν αὐτοὺς νὰ ὑπάγωσιν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἰς τὸν Φαραὼ τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ ἐκβάλωσι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

14 Οὗτοι εἶναι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατρικῶν τῶν οἰκογενειῶν· Οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥουβὴν, τοῦ πρωτοτόκου τοῦ Ἰσραὴλ, Ἐνώχ καὶ Φαλλοὺς, Ἐσρὼν καὶ Χαρμί· αὗται εἶναι αἱ οἰκογένειαι τοῦ Ῥουβὴν.

15 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Συμεὼν, Ἰεμουήλ, καὶ Ἰαμεῖν, καὶ Ἀῶδ, καὶ Ἰαχεὶν, καὶ Σοὰρ, καὶ Σαοὺλ, υἱὸς γυναικὸς Χαναναίας· αὗται εἶναι αἱ οἰκογένειαι τοῦ Συμεὼν.

16 Τὰ ὀνόματα δὲ τῶν υἱῶν τοῦ Λευὶ, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἶναι ταῦτα· Γερσὼν, καὶ Κεᾶθ, καὶ Μεραρεὶ· καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς τοῦ Λευὶ ἐστάθησαν ἑκατὸν τριάντα ἑπτὰ ἔτη.

17 Οἱ υἱοὶ τοῦ Γερσὼν, Λιβνὶ καὶ Σεμεὶ, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν.

18 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Κεᾶθ, Ἀμράμ, καὶ Ἰσαφ, καὶ Χεβρὼν, καὶ Ὀζειήλ· καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς τοῦ Κεᾶθ ἐστάθησαν ἑκατὸν τριαντατρία ἔτη.

19 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Μεραρεὶ, Μααλεὶ καὶ Μουσεὶ· αὗται εἶναι αἱ οἰκογένειαι τοῦ Λευὶ, κατὰ τὰς γενεὰς τῶν.

20 Ἐπῆρε δὲ ὁ Ἀμράμ διὰ γυναῖκα τὴν Ἰωχεβεδ τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρός του· καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὸν Ἀαρὼν καὶ τὸν Μωϋσῆν· τὰ δὲ ἔτη τῆς ζωῆς τοῦ Ἀμράμ ἐστάθησαν ἑκατὸν τριανταεπτὰ ἔτη.

21 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσαρ, Κορεὶ, καὶ Νεφέγ, καὶ Ζιχρεὶ.

22 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ὀζειήλ, Μισαήλ, καὶ Ἐλσαφάν, καὶ Σιθρεὶ.

23 Ἐπῆρε δὲ ὁ Ἀαρὼν διὰ γυναῖκα τὴν Ἐλισαβετ, τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀμμιναδάβ, ἀδελφὴν τοῦ Ναασσών· καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν Ναδάβ καὶ Ἀβιουδ, Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ.

24 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Κορεὶ, Ἀσσήρ, καὶ Ἐλκανὰ, καὶ Ἀβιάσαφ· αὗται εἶναι αἱ οἰκογένειαι τῶν Κοριτῶν.

25 Ὁ δὲ Ἐλεάζαρ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀαρὼν, ἐπῆρε διὰ γυναῖκα μίαν ἀπὸ τὰς θυγατέρας τοῦ Φουτιήλ· καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὸν

Φινεές· οὗτοι εἶναι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατέρων τῶν Λευιτῶν κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν.

26 Οὗτοι εἶναι ἐκεῖνος ὁ Ἀαρὼν καὶ ὁ Μωϋσῆς, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος εἶπεν, Ἐκβάλετε ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν.

27 Οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐλάλησαν πρὸς τὸν Φαραὼ, βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ ἐκβάλωσιν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· οὗτοι εἶναι ὁ Μωϋσῆς ἐκεῖνος καὶ ὁ Ἀαρὼν.

28 Εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὅτε ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου,

29 Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· λάλησε εἰς τὸν Φαραὼ, βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, ὅλα, ὅσα ἐγὼ λέγω πρὸς σέ.

30 Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπεν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, Ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι ἀπερίτμητος εἰς τὰ χεῖλη, καὶ πῶς θέλει μὲ ἀκούσει ὁ Φαραὼ;

ΚΕΦ. Ζ'.

ΚΑΙ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Ἰδὲ, ἐγὼ σὲ ἔκαμα Θεὸν εἰς τὸν Φαραὼ· καὶ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου θέλει εἶσθαι ὁ προφήτης σου.

2 Σὺ θέλεις λαλήσει ὅλα, ὅσα ἐγὼ σὲ προστάζω· ὁ δὲ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου θέλει εἰπεῖ εἰς τὸν Φαραὼ, νὰ ἀφήσῃ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ νὰ ἐκβῶσιν ἀπὸ τὴν γῆν αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐγὼ θέλω σκληρύνει τὴν καρδίαν τοῦ Φαραὼ, καὶ θέλω πληθύνει τὰ σημεῖα μου καὶ τὰ τεράστιά μου εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

4 Πλὴν ὁ Φαραὼ δὲν θέλει σᾶς ἀκούσει, διὰ νὰ βάλῃ τὴν χεῖρα μου ἐπάνω εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ νὰ ἐκβάλῃ ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου τὰ στρατεύματά μου, τὸν λαόν μου, τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, μὲ κρίσεις μεγάλας.

5 Καὶ οἱ Αἰγύπτιοι θέλουν μάθει, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅταν ἐξαπλώσω τὴν χεῖρα μου ἐπάνω εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἐκβάλῃ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ τὸ μέσον αὐτῶν.

6 Ὁ δὲ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν ἔκαμαν, καθὼς ὁ Κύριος τοὺς ἐπρόσταξεν· οὕτω ἔκαμαν.

7 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἦτον ἡλικίας ὀγδοῇντα χρόνων, ὁ δὲ Ἀαρὼν ὀγδοῇντα τριῶν χρόνων, ὅτε ἐλάλησαν εἰς τὸν Φαραὼ.

8 Καὶ ὁ Κύριος ἐλάλησεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, καὶ εἰς τὸν Ἀαρὼν, λέγων,

9 Ὃταν ὁ Φαραὼ σᾶς εἶπῃ, λέγων, Δείξετε κἀνὲν θαῦμα διὰ τὸν ἑαυτὸν σας· τότε σὺ θέλεις εἰπεῖ εἰς τὸν Ἀαρὼν, Πάρε τὴν ῥάβδον σου, καὶ ῥίψε αὐτὴν ἔμπροσθεν τοῦ Φαραῶ, καὶ αὕτῃ θέλει γίνεαι ὄφιν.

10 Ὁ Μωϋσῆς λοιπὸν καὶ ὁ Ἀαρὼν ἐμβῆκαν εἰς τὸν Φαραῶ, καὶ ἔκαμαν καθὼς ὁ Κύριος εἶχε προστάξει· καὶ ἔρριψεν ὁ Ἀαρὼν τὴν ῥάβδον του ἔμπροσθεν τοῦ Φαραῶ, καὶ ἔμπροσθεν τῶν δούλων αὐτοῦ, καὶ αὕτῃ ἐγένινεν ὄφιν.

11 Ἐκραξε δὲ καὶ ὁ Φαραῶ τοὺς σοφοὺς καὶ τοὺς μάγους· καὶ οἱ μάγοι τῆς Αἰγύπτου ἔκαμαν καὶ αὐτοὶ τὸ ὅμοιον μὲ τὰς μαγείας των·

12 Διότι ἔρριψαν κάτω τὴν ῥάβδον του καθεὶς, καὶ ἐγένιναν ὄφεις· ἡ ῥάβδος ὅμως τοῦ Ἀαρὼν κατέπιε τὰς ῥάβδους ἐκείνων.

13 Καὶ ἡ καρδιά τοῦ Φαραῶ ἐσκληρύνθη, ὥστε δὲν ἔδωκεν ἀκρόασιν εἰς αὐτοὺς, καθὼς ὁ Κύριος εἶχεν εἰπεῖ.

14 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, Ἐσκληρύνθη ἡ καρδιά τοῦ Φαραῶ, καὶ δὲν ἠθέλησε ν' ἀφήσῃ τὸν λαὸν νὰ ὑπάγῃ.

15 Ὑπαγε τὸ πρῶν εἰς τὸν Φαραῶ· ἰδοὺ, αὐτὸς ἐκβαίνει πρὸς τὸν ποταμόν· σὺ λοιπὸν θέλεις σταθῇ πλησίον εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, διὰ νὰ τὸν συναπαντήσης, καὶ θέλεις πάρει εἰς τὴν χεῖρα σου τὴν ῥάβδον, ἡ ὁποία μετεβλήθη εἰς ὄφιν.

16 Καὶ θέλεις τὸν εἰπεῖ, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων μὲ ἀπέστειλε πρὸς σέ, λέγων, Ἀφῆσε τὸν λαόν μου νὰ ὑπάγῃ, διὰ νὰ μὲ λατρεύσῃ εἰς τὴν ἔρημον· ἀλλ' ἰδοὺ, σὺ δὲν μοῦ ἤκουσες ἕως τώρα.

17 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος, Μὲ τοῦτο θέλεις γνωρίσει, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· ἰδοὺ, μὲ τὴν ῥάβδον, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὴν χεῖρα μου, ἐγὼ θέλω κτυπήσει ἐπάνω εἰς τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ, καὶ θέλουν μεταβληθῇ εἰς αἷμα.

18 Καὶ τὰ ὀψάρια, τὰ ὁποία εἶναι μέσα εἰς τὸν ποταμόν, θέλουν τελευτήσῃ, καὶ ὁ ποταμὸς θέλει βρωμήσῃ, καὶ οἱ Αἰγύπτιοι θέλουν ἀρδιάσει νὰ πῶσιν ὕδωρ ἀπὸ τὸν ποταμόν.

19 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Εἰπὲ εἰς τὸν Ἀαρὼν, Πάρε τὴν ῥάβδον σου, καὶ ἐξάπλωσε τὴν χεῖρα σου ἐπάνω εἰς τὰ ὕδατα τῆς Αἰγύπτου, ἐπάνω εἰς τὰ ρυάκια των, ἐπάνω εἰς τοὺς ποταμούς των, ἐπάνω εἰς τὰς λίμνας των, καὶ ἐπάνω εἰς κάθε σύναγμα ὕδατος αὐτῶν, καὶ θέλουν γίνεαι

αἷμα· καὶ εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου θέλει εἶσθαι αἷμα, ἀκόμη καὶ εἰς τὰ ξύλινα καὶ πέτρινα ἀγγεῖα.

20 Ὁ Μωϋσῆς λοιπὸν καὶ ὁ Ἀαρὼν ἔκαμαν καθὼς τοὺς εἶχε προστάξει ὁ Κύριος· καὶ ὁ Ἀαρὼν σηκώσας τὴν ῥάβδον, ἐκτύπησε τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Φαραῶ, καὶ ἔμπροσθεν τῶν δούλων αὐτοῦ, καὶ ὅλα τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ μετεβλήθησαν εἰς αἷμα·

21 Καὶ τὰ ὀψάρια, τὰ ὁποία ἦσαν εἰς τὸν ποταμόν, ἐτελεύτησαν, καὶ ὁ ποταμὸς ἐβρώμησεν, ὥστε οἱ Αἰγύπτιοι δὲν ἤμποροῦσαν νὰ πῶσιν ὕδωρ ἀπὸ τὸν ποταμόν· καὶ ἦτον αἷμα εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

22 Ἐκαμαν δὲ τὸ ὅμοιον καὶ οἱ μάγοι τῆς Αἰγύπτου μὲ τὰς μαγείας των· καὶ ἡ καρδιά τοῦ Φαραῶ ἐσκληρύνθη, οὐδὲ ἔδωκεν ἀκρόασιν εἰς αὐτοὺς, καθὼς ὁ Κύριος εἶχεν εἰπεῖ.

23 Καὶ ὁ Φαραῶ ἐπιστρέψας ἦλθεν εἰς τὸν οἶκον του, καὶ δὲν ἔστησεν οὐδὲ εἰς τοῦτο τὴν καρδίαν του.

24 Ὅλοι δὲ οἱ Αἰγύπτιοι, σκάπτοντες τριγύρω εἰς τὸν ποταμόν, ἐζητοῦσαν ὕδωρ διὰ νὰ πῶσι· διότι δὲν ἤμποροῦσαν νὰ πῶσιν ἀπὸ τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ.

25 Καὶ ἐπέρασαν ἑπτὰ ἡμέραι, ἀφοῦ ὁ Κύριος ἐκτύπησε τὸν ποταμόν.

ΚΕΦ. η'.

ἘΠΕΙΤΑ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ὑπαγε εἰς τὸν Φαραῶ, καὶ εἰπὲ εἰς αὐτόν, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος, Ἀφῆσε τὸν λαόν μου νὰ ὑπάγῃ, διὰ νὰ μὲ λατρεύσῃ.

2 Καὶ ἂν δὲν θέλῃς νὰ τοὺς ἀφήσῃς νὰ ὑπάγωσιν, ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω κτυπήσει ὅλα σου τὰ σύνορα μὲ βατράχους·

3 Καὶ ὁ ποταμὸς θέλει χύσει ἔξω βατράχους, οἱ ὁποῖοι ἀναπνέωντες θέλουν ἐμβῇ εἰς τὸν οἶκον σου, καὶ εἰς τὸν κοιτῶνα σου, καὶ ἐπάνω εἰς τὴν κλίνην σου, καὶ μέσα εἰς τὰς οἰκίας τῶν θεραπόντων σου, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν λαόν σου, καὶ μέσα εἰς τὰ ἀρτοποιεῖα σου, καὶ μέσα εἰς τὰς σκάφας σου·

4 Οὕτω θέλουν ἀναβῇ οἱ βάτραχοι καὶ εἰς σέ, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν λαόν σου, καὶ ἐπάνω εἰς ὅλους τοὺς θεράποντάς σου.

5 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Εἰπὲ εἰς τὸν Ἀαρὼν, Ἐξάπλωσε τὴν χεῖρα σου μὲ τὴν ῥάβδον σου ἐπάνω εἰς τὰ ρυάκια,

ἐπάνω εἰς τοὺς ποταμοὺς, καὶ ἐπάνω εἰς τὰς λίμνας, καὶ κάμε νὰ ἀναβῶσι βάτραχοι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

6 Καὶ ὁ Ἀαρὼν ἐξήπλωσε τὴν χειρὰ του ἐπάνω εἰς τὰ ὕδατα τῆς Αἰγύπτου· καὶ οἱ βάτραχοι ἀνέβησαν, καὶ ἐσκέπασαν τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

7 Καὶ οἱ μάγοι ἔκαμαν τὸ ὅμοιον μὲ τὰς μαγείας των, καὶ ἀνέβασαν βατράχους ἐπάνω εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

8 Τότε ὁ Φαραὼ ἔκραξε τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν, καὶ εἶπε, Παρακαλέσετε τὸν Κύριον νὰ σηκώσῃ τοὺς βατράχους ἀπὸ ἐμὲ, καὶ ἀπὸ τὸν λαόν μου· καὶ θέλω ἀφήσῃ τὸν λαὸν νὰ ὑπάγῃ, διὰ νὰ θυσιάσωσιν εἰς τὸν Κύριον.

9 Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς τὸν Φαραῶ, Διόρισέ με πότε νὰ παρακαλέσω τὸν Κύριον ὑπὲρ σοῦ, καὶ ὑπὲρ τῶν θεραπόντων σου, καὶ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ σου, διὰ νὰ ἐξαλείψῃ τοὺς βατράχους ἀπὸ σέ, καὶ ἀπὸ τὰς οἰκίας σου, ὥστε νὰ μείνωσι μόνον εἰς τὸν ποταμόν.

10 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, Αὖριον. Καὶ εἶπεν, Ἄς γίνῃ κατὰ τὸν λόγον σου· διὰ νὰ γνωρίσῃς, ὅτι δὲν εἶναι κἀνεῖς ὅμοιος μὲ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

11 Καὶ οἱ βάτραχοι θέλουν σηκωθῇ ἀπὸ σέ, καὶ ἀπὸ τὰς οἰκίας σου, καὶ ἀπὸ τοὺς θεράποντάς σου, καὶ ἀπὸ τὸν λαόν σου· μόνον εἰς τὸν ποταμόν θέλουν μένει.

12 Τότε ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν ἀν-εχώρησαν ἀπὸ τὸν Φαραῶ· καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐφώνησε πρὸς τὸν Κύριον περὶ τῶν βατράχων, τοὺς ὁποίους εἶχε φέρεי κατὰ τοῦ Φαραῶ.

13 Καὶ ὁ Κύριος ἔκαμε κατὰ τὸν λόγον τοῦ Μωϋσῆ, καὶ οἱ βάτραχοι ἐτελεύτησαν ἀπὸ τὰς οἰκίας, ἀπὸ τὰ χωρία, καὶ ἀπὸ τοὺς ἀγρούς.

14 Καὶ τοὺς ἐσύναξαν σωροὺς σωροὺς, καὶ ἡ γῆ ἐβρώμησε.

15 Πλὴν ὁ Φαραῶ, ἰδὼν ὅτι ἔγινεν ἀναψυχὴ, ἐσκήρυνε τὴν καρδίαν του, καὶ δὲν ἔδοσεν εἰς αὐτοὺς ἀκρόασιν, καθὼς ὁ Κύριος εἶχεν εἰπεῖ.

16 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Εἰπέ εἰς τὸν Ἀαρὼν, Ἐξάπλωσε τὴν ῥάβδον σου, καὶ κτύπησε τὸ χῶμα τῆς γῆς, διὰ νὰ γίνῃ κνίπες εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

17 Καὶ ἐκεῖνοι ἔκαμαν οὕτω· διότι ὁ Ἀαρὼν ἐξήπλωσε τὴν χειρὰ του μὲ τὴν ῥάβδον του, καὶ ἐκτύπησε τὸ χῶμα τῆς

γῆς, καὶ ἔγινε κνίπες εἰς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ εἰς τὰ κτήνη· ὅλον τὸ χῶμα τῆς γῆς ἔγινε κνίπες εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

18 Οἱ δὲ μάγοι ἔκαμαν ὁμοίως μὲ τὰς μαγείας των, διὰ νὰ ἐκβάλωσι κνίπας· πλὴν δὲν ἠμπόρεσαν· οἱ κνίπες λοιπὸν ἦσαν ἐπάνω καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἰς τὰ κτήνη.

19 Τότε οἱ μάγοι εἶπαν εἰς τὸν Φαραῶ, Δάκτυλος Θεοῦ εἶναι τοῦτο. Ἡ καρδία ὅμως τοῦ Φαραῶ ἐσκληρύνθη, καὶ δὲν τοὺς ἔδοσεν ἀκρόασιν, καθὼς ὁ Κύριος εἶχεν εἰπεῖ.

20 Μετὰ ταῦτα εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Σήκω νωρὶς τὸ πρωῒ, καὶ στάσου ἔμπροσθεν τοῦ Φαραῶ· ἰδοὺ, αὐτὸς ἐκβαίνει πρὸς τὸν ποταμόν· καὶ εἰπέ εἰς αὐτόν, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος, Ἀφήσε τὸν λαόν μου νὰ ὑπάγῃ, διὰ νὰ μὲ λατρεύσῃ.

21 Διότι, ἂν δὲν ἀφήσῃς τὸν λαόν μου νὰ ὑπάγῃ, ἰδοὺ, θέλω ἐξαποστείλει ἐπάνω σου, καὶ ἐπάνω εἰς τοὺς θεράποντάς σου, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν λαόν σου, καὶ ἐπάνω εἰς τὰς οἰκίας σου, πᾶν εἶδος μυιῶν· καὶ αἱ οἰκίαι τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἡ γῆ, ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν κατοικοῦν, θέλουν γεμίσει ἀπὸ μυίας.

22 Εἰς ἐκείνην ὅμως τὴν ἡμέραν θέλω ἐξαιρέσει τὴν γῆν Γεσὲν, εἰς τὴν ὁποίαν κατοικεῖ ὁ λαός μου, ὥστε νὰ μὴν ἦναι ἐκεῖ ποσῶς μυῖαι· διὰ νὰ γνωρίσῃς, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος εἰς τὸ μέσον τῆς γῆς.

23 Καὶ θέλω βάλει διαχώρισμα μεταξὺ τοῦ λαοῦ μου, καὶ τοῦ λαοῦ σου· αὖριον θέλει γίνεи τὸ σημεῖον τοῦτο.

24 Καὶ ὁ Κύριος ἔκαμεν οὕτω· καὶ μέγα πλῆθος μυιῶν ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαραῶ, καὶ εἰς τὰς οἰκίας τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· ἡ γῆ διεφθάρη ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν μυιῶν.

25 Καὶ ὁ Φαραῶ ἔκραξε τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν, καὶ εἶπεν, Ὑπάγετε, κάμετε θυσίαν εἰς τὸν Θεόν σας εἰς ταύτην τὴν γῆν.

26 Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπε, Δὲν ἀρμόζει νὰ γίνῃ οὕτω· διότι ἡμεῖς πρέπει νὰ θυσιάσωμεν εἰς Κύριον τὸν Θεόν μας θυσίας, τὰς ὁποίας οἱ Αἰγύπτιοι βδελύττονται. Ἰδοὺ, ἂν ἡμεῖς θυσιάσωμεν θυσίας, τὰς ὁποίας οἱ Αἰγύπτιοι βδελύττονται, ἔμπροσθεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς των, δὲν θέλουν μᾶς λιθοβολήσει;

27 Θέλομεν ὑπάγει τριῶν ἡμερῶν δρόμον εἰς τὴν ἔρημον, καὶ θέλομεν θυσιάσει εἰς

Κύριον τὸν Θεόν μας, καθὼς ἔχει νὰ μᾶς προστάξῃ.

28 Τότε ὁ Φαραὼ εἶπεν, Ἐγὼ θέλω σᾶς ἀφήσει, νὰ υπάγετε διὰ νὰ θυσιάσετε εἰς Κύριον τὸν Θεόν σας εἰς τὴν ἔρημον· μόνον νὰ μὴν υπάγετε πολλὰ μακράν. Παρακαλέσετε ὑπὲρ ἐμοῦ.

29 Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπεν, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἐκβαίνω ἀπὸ σέ, καὶ θέλω παρακαλέσει τὸν Κύριον, ὥστε τὸ πλῆθος τῶν μυιῶν νὰ φύγῃ αὐριον ἀπὸ τὸν Φαραῶ, ἀπὸ τοὺς θεράποντας αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τὸν λαόν του· πλὴν ἂς μὴν ἐξακολουθῇ ὁ Φαραῶ νὰ μᾶς ἀπατᾷ, μὴν ἀφίνων τὸν λαὸν νὰ υπάγῃ, διὰ νὰ θυσιάσῃ εἰς τὸν Κύριον.

30 Τότε ὁ Μωϋσῆς ἐκβῆκεν ἀπὸ τὸν Φαραῶ, καὶ παρεκάλεσε τὸν Κύριον.

31 Καὶ ὁ Κύριος ἔκαμε κατὰ τὸν λόγον τοῦ Μωϋσῆ· καὶ ἐσήκωσε τὰς μυίας ἀπὸ τὸν Φαραῶ, ἀπὸ τοὺς θεράποντας αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τὸν λαόν του· δὲν ἔμεινεν οὐδὲ μία.

32 Πλὴν ὁ Φαραῶ καὶ εἰς ταύτην τὴν φορὰν ἐσκλήρυνε τὴν καρδίαν του, καὶ δὲν ἄφησε τὸν λαὸν νὰ υπάγῃ.

ΚΕΦ. 9'.

ΤΟΤΕ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Ὑπαγε εἰς τὸν Φαραῶ, καὶ εἰπὲ εἰς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων, Ἄφησε τὸν λαόν μου νὰ υπάγῃ, διὰ νὰ μὲ λατρεύσῃ.

2 Διότι, ἂν δὲν θέλῃς νὰ τοὺς ἀφήσῃς νὰ υπάγωσι, καὶ ἂν τοὺς κρατῇς ἀκόμῃ,

3 Ἰδοὺ, ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου εἶναι ἐπάνω εἰς τὰ κτήνη σου, τὰ ὅποια εἶναι εἰς τοὺς ἀγρούς, ἐπάνω εἰς τοὺς ἵππους, ἐπάνω εἰς τοὺς ὄνους, ἐπάνω εἰς τὰς καμήλους, ἐπάνω εἰς τοὺς βόας, καὶ ἐπάνω εἰς τὰ πρόβατα, μὲ βαρύτατον θανατικόν.

4 Καὶ ὁ Κύριος θέλει κάμει διάκρισιν μεταξὺ τῶν κτηνῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τῶν κτηνῶν τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἀπὸ ὅλα ὅσα ἀνήκουν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ δὲν θέλει ἀποθάνει κανέν.

5 Καὶ ὁ Κύριος ἐπροσδιώρισε καιρὸν, λέγων, Αὐριον ὁ Κύριος θέλει κάμει τοῦτο εἰς τὴν γῆν.

6 Καὶ ἔκαμε τοῦτο ὁ Κύριος τὴν ἐπαύριον, καὶ ὅλα τὰ κτήνη τῶν Αἰγυπτίων ἀπέθαναν· ἀπὸ τὰ κτήνη ὅμως τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ δὲν ἀπέθανε κανέν.

7 Καὶ ὁ Φαραῶ ἔστειλε νὰ ἴδωσι, καὶ ἰδοὺ,

ἀπὸ τὰ κτήνη τοῦ Ἰσραὴλ δὲν ἀπέθανεν οὐδὲ ἓν· μὲ ὅλον τοῦτο ἐσκλήρυνθη ἡ καρδιά τοῦ Φαραῶ, καὶ δὲν ἄφινε τὸν λαὸν νὰ υπάγῃ.

8 Τότε ὁ Κύριος εἶπε πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν, Γεμίσετε τὰς χεῖρας σας ἀπὸ στάκτην καμίνου, καὶ ἂς τὴν πασπαλίσῃ ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν οὐρανὸν ἔμπροσθεν τοῦ Φαραῶ.

9 Καὶ θέλει γίνεи λεπτοὺς κονιορτοὺς ἐπάνω εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· καὶ θέλει γίνεи ἐπάνω εἰς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπάνω εἰς τὰ κτήνη, καὺςις ἀναδίδουσα ἐλκώδη ἐξανθήματα εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

10 Ἐπῆραν λοιπὸν στάκτην καμίνου, καὶ ἐστάθησαν ἐνώπιον τοῦ Φαραῶ· καὶ τὴν ἐπασπάλισεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἔγινε καὺςις ἀναδίδουσα ἐλκώδη ἐξανθήματα ἐπάνω εἰς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπάνω εἰς τὰ κτήνη.

11 Καὶ οἱ μάγοι δὲν ἤμποροῦσαν νὰ σταθῶσιν ἔμπροσθεν τοῦ Μωϋσῆ, ἐξ αἰτίας τῆς καύσεως· διότι ἡ καὺςις ἦτο καὶ ἐπάνω εἰς τοὺς μάγους, καὶ ἐπάνω εἰς ὅλους τοὺς Αἰγυπτίους.

12 Ἐσκλήρυνε δὲ ὁ Κύριος τὴν καρδίαν τοῦ Φαραῶ, καὶ δὲν τοὺς ἤκουσε, καθὼς εἶχεν εἰπεῖ ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.

13 Ἐπειτα ὁ Κύριος εἶπε πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Σήκω νωρὶς τὸ πρωῒ, καὶ στάσου ἔμπροσθεν τοῦ Φαραῶ, καὶ εἰπὲ εἰς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων, Ἄφησε τὸν λαόν μου νὰ υπάγῃ, διὰ νὰ μὲ λατρεύσῃ.

14 Διότι ταύτην τὴν φορὰν θέλω ἐξαποστείλει ὅλας μου τὰς πληγὰς ἐπάνω εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ ἐπάνω εἰς τοὺς θεράποντάς σου, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν λαόν σου· διὰ νὰ γνωρίσῃς ὅτι δὲν εἶναι κανεῖς ὁμοίός μου εἰς ὅλην τὴν γῆν.

15 Ἐπειδὴ, τώρα, εἰς ἐξήπλωνα τὴν χεῖρα μου, ἤθελα κτυπήσει σέ καὶ τὸν λαόν σου μὲ θανατικόν, καὶ ἤθελες ἀφανισθῇ ἀπὸ τὴν γῆν.

16 Καὶ διὰ τοῦτο βέβαια σέ διетήρησα, διὰ νὰ δείξω ἐπάνω σου τὴν δύναμίν μου, καὶ νὰ κηρυχθῇ τὸ ὄνομά μου εἰς ὅλην τὴν γῆν.

17 Ἀκόμῃ σηκόνεσαι ἐναντίον τοῦ λαοῦ μου, διὰ νὰ μὴν ἀφήσῃς αὐτόν νὰ υπάγῃ;

18 Ἰδοὺ, αὐριον περὶ τὴν ὥραν ταύτην, θέλω βρέξει βαρυτάτην χάλαζαν, ὅποια

δὲν ἐστάθη ποτὲ εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκτίσθη ἕως τὴν σήμερον.

19 Τώρα λοιπὸν στείλει νὰ συνάξωσι τὰ κτήνη σου, καὶ ὅλα ὅσα ἔχεις εἰς τοὺς ἀγρούς· διότι ἐπάνω εἰς πᾶν ἄνθρωπον καὶ ζῶον, τὸ ὅποιον ἠθελεν εὑρεθῇ εἰς τοὺς ἀγρούς, καὶ δὲν ἠθελε φερθῇ εἰς οἰκίαν, ἡ χάλαζα θέλει καταβῇ ἐπάνω εἰς αὐτὰ, καὶ θέλουν ἀποθάνει.

20 Ὅποιος ἀπὸ τοὺς θεράποντας τοῦ Φαραὼ ἐφοβήθη τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ἐσύναξε ταχέως εἰς τὰς οἰκίας τοὺς δούλους του, καὶ τὰ κτήνη του.

21 Ὅποιος ὅμως κατεφρόνησε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ἄφησεν εἰς τοὺς ἀγρούς τοὺς δούλους του καὶ τὰ κτήνη του.

22 Ὁ δὲ Κύριος εἶπε πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἐξάπλωσε τὴν χεῖρα σου πρὸς τὸν οὐρανὸν, διὰ νὰ πέσῃ χάλαζα εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ἐπάνω εἰς ἀνθρώπους, καὶ ἐπάνω εἰς κτήνη, καὶ ἐπάνω εἰς ὅλα τὰ χόρτα τοῦ ἀγροῦ δ' ὅλης τῆς γῆς τῆς Αἰγύπτου.

23 Ὁ Μωϋσῆς λοιπὸν ἐξήπλωσε τὴν ράβδον του πρὸς τὸν οὐρανὸν, καὶ ὁ Κύριος ἔπεμψε βροντὰς καὶ χάλαζαν, καὶ τὸ πῦρ διέτρεχεν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ ὁ Κύριος ἔβρεξε χάλαζαν ἐπάνω εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

24 Ὡστε ἦτο χάλαζα, καὶ πῦρ ἐνωμένον μὲ τὴν χάλαζαν, χάλαζα βαρυτάτη, ὅποια δὲν ἐστάθη ποτὲ εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ἀφοῦ κατεστάθη ἔθνος.

25 Καὶ ἡ χάλαζα ἐκτύπησεν, εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, πᾶν ὅ,τι εὕρισκετο εἰς τοὺς ἀγρούς ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· καὶ ἡ χάλαζα ἐκτύπησεν ὅλα τὰ χόρτα τοῦ ἀγροῦ, καὶ ὅλα τὰ δένδρα τοῦ ἀγροῦ συνέτριψε.

26 Μόνον εἰς τὴν γῆν τῆς Γεσέμ, ὅπου ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, δὲν ἔγινε χάλαζα.

27 Τότε ὁ Φαραὼ ἔστειλε, καὶ ἔκραξε τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν, καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Ταύτην τὴν φορὰν ἡμάρτησα· δίκαιος εἶναι ὁ Κύριος· ἐγὼ δὲ καὶ ὁ λαός μου εἴμεθα ἁμαρτωλοί.

28 Παρακάλεσε τὸν Κύριον, διότι ἀρκεῖ τοῦτο, νὰ μὴ γίνωνται πλέον βρονταὶ Θεοῦ καὶ χάλαζα· καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς ἀφήσει νὰ υπάγετε, καὶ δὲν θέλετε μένει πλέον.

29 Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς αὐτὸν, Καθὼς ἐκβῶ ἀπὸ τὴν πόλιν, θέλω ἐξαπλώσει τὰς χεῖρας μου πρὸς τὸν Κύριον· καὶ αἱ βρονταὶ

θέλουν παύσει, οὐδὲ θέλει εἶσθαι πλέον χάλαζα· διὰ νὰ γνωρίσης, ὅτι τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ γῆ.

30 Πλὴν ὅσον περὶ σοῦ, καὶ περὶ τῶν θεραπόντων σου, ἐξεύρω ὅτι ἀκόμη δὲν θέλετε φοβηθῇ Κύριον τὸν Θεόν.

31 Ἐκτυπήθησαν δὲ τὸ λινάριον καὶ τὸ κριθάριον· διότι τὸ κριθάριον ἦτον σταχυωμένον, καὶ τὸ λινάριον καλαμωμένον.

32 Ὁ σῖτος ὅμως καὶ ἡ βρίζα δὲν ἐκτυπήθησαν, διότι ἦσαν ὄψιμα.

33 Ὁ Μωϋσῆς λοιπὸν ἐκβῆκεν ἔξω τῆς πόλεως ἀπὸ τὸν Φαραὼ, καὶ ἐξήπλωσε τὰς χεῖρας του πρὸς τὸν Κύριον· καὶ αἱ βρονταὶ καὶ ἡ χάλαζα ἔπαυσαν, καὶ δὲν ἐχύθη πλέον βροχὴ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

34 Καὶ ὅτε ἶδεν ὁ Φαραὼ ὅτι ἡ βροχὴ καὶ ἡ χάλαζα καὶ αἱ βρονταὶ ἔπαυσαν, ἐξηκολούθησεν ἀκόμη νὰ ἁμαρτάνῃ, καὶ ἐσκλήρυνε τὴν καρδίαν του, αὐτὸς καὶ οἱ θεράποντές του.

35 Ἐσκληρύνθη λοιπὸν ἡ καρδιά τοῦ Φαραὼ, καὶ δὲν ἄφησε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ νὰ υπάγωσι, καθὼς ὁ Κύριος εἶχεν εἰπεῖ διὰ τοῦ Μωϋσῆ.

ΚΕΦ. Ι'.

ΚΑΙ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Ἐμβα εἰς τὸν Φαραὼ· διότι ἐγὼ ἐσκλήρυνα τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν καρδίαν τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, διὰ νὰ δείξω ἔμπροσθέν του ταῦτα τὰ σημεῖα μου.

2 Καὶ διὰ νὰ διηγῆσαι εἰς τὰ ὠτία τοῦ υἱοῦ σου, καὶ εἰς τὸν υἱὸν τοῦ υἱοῦ σου, ὅποια πράγματα ἔκαμα εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὰ σημεῖα μου, τὰ ὅποια ἔκαμα εἰς τὸ μέσον αὐτῶν, καὶ νὰ γνωρίσετε ὅτι ἐγὼ εἰμαι ὁ Κύριος.

3 Ὁ Μωϋσῆς λοιπὸν καὶ ὁ Ἀαρὼν ἐμβήκαν εἰς τὸν Φαραὼ, καὶ εἶπαν εἰς αὐτὸν, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων, Ἔως πότε ἀρνεῖσαι νὰ ταπεινωθῇς ἔμπροσθέν μου; Ἀφῆσε τὸν λαόν μου νὰ υπάγῃ, διὰ νὰ με λατρεύσῃ.

4 Διότι, ἂν δὲν θέλῃς ν' ἀφήσῃς τὸν λαόν μου νὰ υπάγῃ, ἰδοὺ, αὔριον θέλω φέρεи ἀκρίδα εἰς ὅλα τὰ ὄριά σου·

5 Καὶ αὕτη θέλει σκεπάσει τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὥστε νὰ μὴν ἐμπορῇ κανεὶς νὰ ἴδῃ τὴν γῆν· καὶ θέλει καταφάγει τὸ ἐπίλοιπον, ὅσον διεσώθῃ, ὅσον σᾶς ἄφησεν ἡ χάλαζα, καὶ θέλει καταφάγει καὶ ὅλα τὰ δένδρα, ὅσα βλαστάνουν εἰς ἐσᾶς ἀπὸ τοὺς ἀγρούς·

6 Καὶ θέλει γεμίσει τὰς οἰκίας σου, καὶ τὰς οἰκίας τῶν θεραπόντων σου, καὶ τὰς οἰκίας ὅλων τῶν Αἰγυπτίων· πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον οὔτε οἱ πατέρες σου οὔτε οἱ πατέρες τῶν πατέρων σου δὲν ἴδαν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐστάθησαν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν ἕως τὴν σήμερον. Ἐπειτα ἐστράφη, καὶ ἐκβῆκεν ἀπὸ τὸν Φαραῶ.

7 Καὶ οἱ θεράποντες τοῦ Φαραῶ εἶπαν εἰς αὐτὸν, Ἔως πότε οὗτος ὁ ἄνθρωπος θέλει εἶσθαι παγὶς εἰς ἡμᾶς; Ἀφησε τοὺς ἀνθρώπους νὰ υπάγωσι, διὰ νὰ λατρεύσωσι Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν. Δὲν ἐξεύρεις ἀκόμη, ὅτι ἠφανισθῇ ἡ Αἴγυπτος;

8 Τότε ἔφεραν πάλιν εἰς τὸν Φαραῶ τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν, καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Ὑπάγετε, λατρεύετε Κύριον τὸν Θεόν σας· ἀλλὰ ποῖοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θέλουν υπάγει;

9 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἀπεκρίθη, Θέλομεν υπάγει μὲ τοὺς νέους μας καὶ μὲ τοὺς γέροντάς μας, μὲ τοὺς υἱοὺς μας καὶ μὲ τὰς θυγατέρας μας, μὲ τὰ ποίμνιά μας καὶ μὲ τὰς ἀγέλας μας θέλομεν υπάγει· διότι πρέπει νὰ κάμωμεν ἐορτὴν εἰς τὸν Κύριον.

10 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Οὕτω νὰ ᾔναι ὁ Κύριος μαζί σας, καθὼς ἐγὼ θέλω σᾶς ἀφήσει νὰ υπάγετε μὲ τὰς οἰκογενείας σας. Ἰδέτε· διότι κακὸν εἶναι ἐμπρὸς σας.

11 Δὲν θέλει γίνεαι οὕτω, ἀλλὰ σεῖς οἱ ἄνδρες υπάγετε τώρα, καὶ λατρεύετε τὸν Κύριον, διότι τοῦτο ζητεῖτε. Καὶ ὁ Φαραῶ τοὺς ἀπέβαλεν ἀπέμπροσθέν του.

12 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἐξάπλωσε τὴν χεῖρα σου ἐπάνω εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου διὰ τὴν ἀκρίδα, διὰ νὰ ἀναβῇ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, καὶ νὰ καταφάγῃ ὅλα τὰ χόρτα τῆς γῆς, ὅλα ὅσα ἡ χάλαζα ἄφησε.

13 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐξήπλωσε τὴν ράβδον του ἐπάνω εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, καὶ ὁ Κύριος ἔφερεν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν ἀνατολικὸν ἄνεμον, ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα· καὶ τὸ πρῶτ' ὁ ἀνατολικὸς ἄνεμος ἔφερε τὴν ἀκρίδα.

14 Καὶ ἡ ἀκρίς ἀνέβη ἐπάνω εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐκάθισεν εἰς ὅλα τὰ ὅρια τῆς Αἰγύπτου πολυάριθμος σφόδρα· προτιήτερα ἀπὸ αὐτὴν δὲν ἐστάθη τοιαύτη ἀκρίς, οὐδὲ θέλει σταθῇ τοιαύτη ὕστερον ἀπὸ αὐτήν.

15 Διότι ἐσκέπασε τὸ πρόσωπον ὅλης τῆς γῆς, ὥστε ἡ γῆ ἐσκοτίσθη· καὶ κατέφαγεν

ὅλα τὰ χόρτα τῆς γῆς, καὶ ὅλους τοὺς καρποὺς τῶν δένδρων, ὅσους ἡ χάλαζα εἶχεν ἀφήσει, καὶ δὲν ἔμεινε τίποτε πράσινον, οὔτε εἰς τὰ δένδρα οὔτε εἰς τὰ χόρτα τοῦ ἀγροῦ, καθ' ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

16 Τότε ὁ Φαραῶ ἔκραξε μὲ βίαν τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν, καὶ εἶπεν, Ἠμάρτησα ἐναντίον εἰς Κύριον τὸν Θεόν σας, καὶ ἐναντίον εἰς ἐσᾶς.

17 Πλὴν τώρα συγχώρησέ με, σὲ παρακαλῶ, τὸ ἁμάρτημά μου, μόνον ταύτην τὴν φορὰν, καὶ ἰκετεύετε Κύριον τὸν Θεόν σας, νὰ σηκώσῃ ἀπὸ ἐμὲ τὸν θάνατον τοῦτον μόνον.

18 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐκβῆκεν ἀπὸ τὸν Φαραῶ, καὶ ἰκέτευσε τὸν Κύριον.

19 Καὶ ὁ Κύριος μετέβαλε τὸν ἄνεμον εἰς δυνατώτατον ἄνεμον δυτικόν, ὁ ὁποῖος ἐσήκωσε τὴν ἀκρίδα, καὶ ἔρριψεν αὐτὴν μέσα εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν· δὲν ἔμεινεν οὐδεμία ἀκρίς εἰς ὅλα τὰ ὅρια τῆς Αἰγύπτου.

20 Πλὴν ὁ Κύριος ἐσκήρυνε τὴν καρδίαν τοῦ Φαραῶ, ὥστε δὲν ἄφησε τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ νὰ υπάγωσι.

21 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἐξάπλωσε τὴν χεῖρα σου πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ θέλει γίνεαι σκότος ἐπάνω εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, σκότος ψηλαφτόν.

22 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐξήπλωσε τὴν χεῖρα του πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ ἔγινε τρεῖς ἡμέρας πυκνὸν σκότος εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

23 Ὁ εἰς τὸν ἄλλον δὲν ἔβλεπε· οὐδὲ ἐσηκώθη κανεὶς ἀπὸ τὸν τόπον του τρεῖς ἡμέρας· ὅλον ὅμως οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἶχαν φῶς εἰς τὰς κατοικίας των.

24 Τότε ὁ Φαραῶ ἔκραξε τὸν Μωϋσῆν, καὶ εἶπεν, Ὑπάγετε, λατρεύετε τὸν Κύριον· μόνον τὰ ποίμνια καὶ αἱ ἀγέλαι σας νὰ μείνωσι· ἅς ἔλθωσι μαζί σας ἀκόμη καὶ τὰ νήπιά σας.

25 Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπε, Πρέπει ἀκόμη νὰ μᾶς δώσῃς θυσίας καὶ ὀλοκαυτώματα, διὰ νὰ θυσιάσωμεν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

26 Τὰ ποίμνιά μας ὁμοίως θέλουν ἔλθει μαζί μας· δὲν θέλει μείνει ὀπίσω οὐδὲ οὐνυχίον· διότι ἀπὸ ταῦτα πρέπει νὰ πάρωμεν, διὰ νὰ λατρεύσωμεν Κύριον τὸν Θεὸν μας· καὶ ἡμεῖς δὲν ἐξεύρομεν μὲ τί ἔχομεν νὰ λατρεύσωμεν τὸν Κύριον, ἕως νὰ φθάσωμεν ἐκεῖ.

27 Ἀλλ' ὁ Κύριος ἐσκλήρυνε τὴν καρδίαν τοῦ Φαραῶ, καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ τοὺς ἀφήσῃ νὰ ὑπάγωσι.

28 Καὶ ὁ Φαραῶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Φεῦγα ἀπὸ ἐμέ· πρόσεχε εἰς τὸν ἑαυτὸν σου, νὰ μὴν ἴδῃς πλέον τὸ πρόσωπόν μου· διότι εἰς ὁποίαν ἡμέραν ἴδῃς τὸ πρόσωπόν μου, θέλεις ἀποθάνει.

29 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἀπεκρίθη, Καλὰ εἶπες· δὲν θέλω ἰδῆ πλέον τὸ πρόσωπόν σου.

ΚΕΦ. ια'.

Ὁ ΔΕ Κύριος εἶχεν εἰπεῖ πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἀκόμη μίαν πληγὴν θέλω φέρεи ἐπάνω εἰς τὸν Φαραῶ, καὶ ἐπάνω εἰς τὴν Αἴγυπτον· μετὰ ταῦτα θέλει σᾶς ἀφήσει νὰ ὑπάγετε ἀπὸ ἐδῶ· ὅταν σᾶς ἀφήσῃ νὰ ὑπάγετε, θέλει βέβαια καὶ σᾶς διώξῃ ὀλοκλήρως ἀπὸ ἐδῶ.

2 Λάλησε τώρα εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, καὶ εἰπὲ νὰ ζητήσῃ πᾶς ἀνὴρ ἀπὸ τὸν γείτονά του, καὶ πᾶσα γυνὴ ἀπὸ τὴν γειτονίσσάν της, σκεύη ἀργυρᾶ, καὶ σκεύη χρυσᾶ.

3 Καὶ ὁ Κύριος ἔκαμε νὰ λάβῃ χάριν ὁ λαὸς ἐνώπιον τῶν Αἰγυπτίων· ἀκόμη καὶ ἐκεῖνος ὁ ἀνθρωπος, ὁ Μωϋσῆς, ἦτο σφόδρα μέγας εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ἔμπροσθεν εἰς τοὺς θεράποντας τοῦ Φαραῶ, καὶ ἔμπροσθεν εἰς τὸν λαόν.

4 Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπεν, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος, Περὶ τὸ μεσονύκτιον ἐγὼ θέλω περάσει διὰ μέσου τῆς Αἰγύπτου.

5 Καὶ πᾶν πρωτότοκον εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου θέλει ἀποθάνει, ἀπὸ τὸ πρωτότοκον τοῦ Φαραῶ, ὁ ὁποῖος κάθηται ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον του, ἕως εἰς τὸ πρωτότοκον τῆς δούλης, ἡ ὁποία δουλεύει εἰς τὸν μύλον· καὶ ὅλα τὰ πρωτότοκα τῶν ζώων.

6 Καὶ θέλει εἶσθαι εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου κραυγὴ μεγάλη, ὁποία ποτὲ δὲν ἐστάθη, οὐδὲ θέλει σταθῇ τοιαύτη ποτέ.

7 Ἐναντίον ὅμως εἰς κἀνὲν ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ δὲν θέλει κινήσει σκύλος τὴν γλῶσσαν του, οὔτε εἰς ἀνθρωπον, οὔτε εἰς κτῆνος· διὰ νὰ γνωρίσετε, ὅτι ὁ Κύριος ἔβαλε διαφορὰν μεταξὺ τῶν Αἰγυπτίων, καὶ τοῦ Ἰσραὴλ.

8 Καὶ ὅλοι οὗτοι οἱ δοῦλοι σου θέλουν καταβῆ εἰς ἐμὲ, καὶ θέλουν προσπέσει ἔμπροσθέν μου, λέγοντες, Ἀναχώρησε σὺ, καὶ ὅλος ὁ λαὸς, ὁ ὁποῖος σὲ ἀκολουθεῖ· καὶ μετὰ ταῦτα θέλω ἀναχωρήσει. Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐκβῆκεν ἀπὸ τὸν Φαραῶ με θυμὸν μεγάλον.

9 Ὁ δὲ Κύριος εἶχεν εἰπεῖ πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Δὲν θέλει σᾶς εἰσακούσει ὁ Φαραῶ, διὰ νὰ πληθυνθῶσι τὰ θαυμάσιά μου εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

10 Καὶ ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν ἔκαμαν ὅλα ταῦτα τὰ θαυμάσια ἐνώπιον τοῦ Φαραῶ· πλην ὁ Κύριος ἐσκλήρυνε τὴν καρδίαν τοῦ Φαραῶ, ὥστε δὲν ἤθελε ν' ἀφήσῃ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, νὰ ἐκβῶσιν ἀπὸ τὴν γῆν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιβ'.

ἘΛΑΛΗΣΕ δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, λέγων,

2 Ὁ μὴν οὗτος θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς ἡ ἀρχὴ τῶν μηνῶν· θέλει σᾶς εἶσθαι ὁ πρῶτος μὴν τοῦ χρόνου.

3 Λάλησε εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, Τὴν δεκάτην τούτου τοῦ μηνὸς ἂς πάρωσι διὰ τὸν ἑαυτὸν των καθεῖς ἐν ἀρνίον, κατὰ τὰς οἰκογενείας τῶν πατέρων των, ἐν ἀρνίον διὰ πᾶσαν οἰκογένειαν.

4 Ἐὰν ὅμως ἡ οἰκογένεια τινὸς ἦναι πολλὰ ὀλίγη διὰ τὸ ἀρνίον, αὐτὸς καὶ ὁ γείτων αὐτοῦ πλησίον τῆς οἰκίας του, ἂς πάρωσιν αὐτὸ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ψυχῶν· καθεῖς θέλει συναριθμεῖσθαι διὰ τὸ ἀρνίον ἀναλόγως μὲ ὅσον ἦναι ἀρκετὸν εἰς αὐτὸν νὰ φάγῃ.

5 Τὸ δὲ ἀρνίον σας θέλει εἶσθαι χωρὶς κἀνὲν ἐλάττωμα, ἀρσενικὸν τοῦ πρώτου χρόνου· θέλετε τὸ πάρει ἀπὸ τὰ πρόβατα, ἢ ἀπὸ τὰς αἴγας.

6 Καὶ θέλετε τὸ φυλάττει ἕως τὴν δεκάτην τετάρτην τοῦ αὐτοῦ μηνός· καὶ τότε ὅλον τὸ πλῆθος τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραὴλ θέλει σφάζει αὐτὸ πρὸς τὸ ἐσπέρας.

7 Καὶ θέλουν πάρει ἀπὸ τὸ αἷμα, καὶ βάλει ἐπάνω εἰς τοὺς δύο παραστάτας, καὶ ἐπάνω εἰς τὸ ἀνώφλιον τῆς θύρας τῶν οἰκίων, ὅπου θέλουν τὸ φάγει.

8 Καὶ θέλουν φάγει τὸ κρέας τὴν νύκτα ἐκείνην ψητὸν εἰς τὸ πῦρ· μὲ ἄζυμον ψωμίον, καὶ μὲ χόρτα πικρὰ θέλουν τὸ φάγει.

9 Μὴ φάγετε τίποτε ἀπὸ αὐτὸ ὠμὸν, οὐδὲ βρασμένον εἰς τὸ νερὸν, ἀλλὰ ψητὸν εἰς τὸ πῦρ· τὴν κεφαλὴν του μὲ τοὺς πόδας του καὶ μὲ τὰ ἐντόσθιά του.

10 Καὶ μὴν ἀφήσετε τίποτε ὑπόλοιπον ἕως τὸ πρωῒ· ὅ,τι δὲ περισσεύσῃ ἀπὸ αὐτὸ ἕως τὸ πρωῒ, καύσετε το εἰς τὸ πῦρ.

11 Καὶ οὕτω θέλετε τὸ φάγει, Ζωσμένοι τὰ νεφρά, ἔχοντες τὰ ὑποδήματά σας εἰς

τοὺς πόδας, καὶ τὴν ῥάβδον σας εἰς τὴν χεῖρα σας· καὶ θέλετε τὸ φάγει μὲ βίαν· τοῦτο εἶναι τὸ πάσχα τοῦ Κυρίου.

12 Διότι τὴν νύκτα ταύτην, θέλω περάσει διὰ μέσου τῆς γῆς τῆς Αἰγύπτου, καὶ θέλω κτυπήσει πᾶν πρωτότοκον εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· καὶ θέλω κάμει κρίσεις ἐναντίον εἰς ὅλους τοὺς θεοὺς τῆς Αἰγύπτου. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

13 Καὶ τὸ αἷμα θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς διὰ σημεῖον ἐπάνω εἰς τὰς οἰκίας, μέσα εἰς τὰς ὁποίας εὗρίσκεσθε· καὶ ὅταν ἴδω τὸ αἷμα, θέλω σᾶς παρατρέξει, καὶ ἡ πληγὴ δὲν θέλει εἶσθαι ἐπάνω σας διὰ τὸ σᾶς ἐξολοθρεύσει, ὅταν κτυπήσω τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

14 Καὶ ἡ ἡμέρα αὕτη θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς πρὸς ἀνάμνησιν· καὶ ἑορτὴν εἰς τὸν Κύριον θέλετε τὴν κρατεῖ εἰς τὰς γενεάς σας· κατὰ νόμον παντοτεινὸν θέλετε τὴν ἑορτάζει.

15 Ἑπτὰ ἡμέρας θέλετε τρώγει ἄζυμα· ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν θέλετε σηκώσει τὸ προζύμιον ἀπὸ τὰς οἰκίας σας· διότι ὅποιος φάγει ψωμίον ἔνζυμον ἀπὸ τὴν πρώτην ἕως τὴν ἐβδόμην ἡμέραν, ἡ ψυχὴ ἐκείνη θέλει ἐξολοθρευθῇ ἀπὸ τὸν Ἰσραὴλ.

16 Καὶ εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν θέλει εἶσθαι σύναξις ἁγία· καὶ εἰς τὴν ἐβδόμην ἡμέραν σύναξις ἁγία θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς· τὰς ἡμέρας ταύτας καμμία ἐργασία δὲν θέλει γίνεσθαι, ἔξω ὅ,τι χρειάζεται εἰς ἕκαστον ἄνθρωπον νὰ φάγῃ, τοῦτο μόνον θέλει ἐτοιμάζεσθαι ἀπὸ ἐσᾶς.

17 Θέλετε φυλάξει λοιπὸν τὴν ἑορτὴν τῶν ἁζύμων· διότι τὴν αὐτὴν ἡμέραν θέλω ἐκβάλλει τὰ τάγματά σας ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· ὅθεν κατὰ νόμον παντοτεινὸν θέλετε φυλάττει τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς τὰς γενεάς σας.

18 Εἰς τὸν πρῶτον μῆνα, τὴν δεκάτην τετάρτην ἡμέραν τοῦ μηνὸς εἰς τὸ ἑσπέρας, θέλετε τρώγει ἄζυμα, ἕως τὴν εἰκοστὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ μηνὸς εἰς τὸ ἑσπέρας.

19 Ἑπτὰ ἡμέρας δὲν θέλει εὗρίσκεσθαι προζύμιον εἰς τὰς οἰκίας σας· διότι ὅποιος φάγῃ τίποτε ἔνζυμον, ἡ ψυχὴ ἐκείνη θέλει ἐξολοθρεύεσθαι ἀπὸ τὴν συναγωγὴν τοῦ Ἰσραὴλ, εἴτε ξένος εἶναι, εἴτε γεννημένος εἰς τὸν τόπον.

20 Τίποτε ἔνζυμον δὲν θέλετε φάγει· ἄζυμα θέλετε τρώγει εἰς ὅλας τὰς κατ-

οικίας σας.

21 Τότε ὁ Μωϋσῆς ἔκραξεν ὅλους τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Ἐκλέξετε καὶ πάρετε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας ἐν ἄρνιον, κατὰ τὰς οἰκογενείας σας, καὶ θυσιάσετε τὸ πάσχα.

22 Ἐπειτα θέλετε πάρετε δέσμην ὑσσώπου, καὶ θέλετε τὴν βυθίσει εἰς τὸ αἷμα, τὸ ὁποῖον θέλει εἶσθαι μέσα εἰς λεκάνην· καὶ μὲ τὸ αἷμα, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὴν λεκάνην, θέλετε κτυπήσει τὸ ἀνώφλιον καὶ τοὺς δύο παραστάτας τῶν θυρῶν· καὶ κἀνεῖς ἀπὸ σᾶς δὲν θέλει ἐκβῆ εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του ἕως τὸ πρῶτον.

23 Διότι ὁ Κύριος θέλει περάσει διὰ τὴν κτυπήσει τοὺς Αἰγυπτίους· καὶ ὅταν ἴδῃ τὸ αἷμα ἐπάνω εἰς τὸ ἀνώφλιον καὶ εἰς τοὺς δύο παραστάτας, ὁ Κύριος θέλει παρατρέξει τὴν θύραν, καὶ δὲν θέλει ἀφήσει τὸν ἐξολοθρευτὴν νὰ ἐμβῇ μέσα εἰς τὰς οἰκίας σας, διὰ τὸ σᾶς κτυπήσει.

24 Καὶ θέλετε φυλάξει τὸ πρᾶγμα τοῦτο ὡς νόμον παντοτεινὸν, καὶ εἰς σὲ καὶ εἰς τοὺς υἱούς σου.

25 Καὶ ὅταν ἐμβῇτε εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος θέλει σᾶς δώσει, καθὼς ὑπεσχέθη, θέλετε φυλάξει τὴν λατρείαν ταύτην.

26 Καὶ ὅταν σᾶς λέγωσιν οἱ υἱοί σας, Τί σημαίνει ἡ λατρεία σας αὕτη;

27 Θέλετε ἀποκρίνεσθαι, Τοῦτο εἶναι θυσία τοῦ πάσχα εἰς τὸν Κύριον, ὁ ὁποῖος παρετρέξε τὰς οἰκίας τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅτε ἐκτύπησε τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ ἔσωσε τὰς οἰκίας ἡμῶν. Τότε ὁ λαὸς ἐκλινε τὴν κεφαλὴν καὶ ἐπροσκύνησε.

28 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἀνεχώρησαν, καὶ ἔκαμαν καθὼς ὁ Κύριος εἶχε προστάξει τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρών· οὕτω ἔκαμαν.

29 Εἰς δὲ τὸ μεσονύκτιον, ὁ Κύριος ἐκτύπησεν ὅλα τὰ πρωτότοκα εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· ἀπὸ τὸ πρωτότοκον τοῦ Φαραῶ, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον, ἕως εἰς τὸ πρωτότοκον τοῦ αἰχμαλώτου, ὁ ὁποῖος ἦτον εἰς τὸ δεσμοκτήριον· καὶ ὅλα τὰ πρωτότοκα τῶν κτηνῶν.

30 Καὶ ὁ Φαραῶ ἐσηκώθη τὴν νύκτα, αὐτὸς, καὶ ὅλοι οἱ θεράποντες αὐτοῦ, καὶ ὅλοι οἱ Αἰγύπτιοι· καὶ ἔγινε μεγάλη βοή εἰς τὴν Αἴγυπτον· διότι καμμία οἰκία δὲν ἦτον, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ μὴν ἀπέθανεν ἄνθρωπος.

31 Καὶ ἔκραξε διὰ νυκτὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρών, καὶ εἶπεν, Σηκωθῆτε,

ἐκβῆτε ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ λαοῦ μου, καὶ σεῖς, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ὑπάγετε, λατρεύετε τὸν Κύριον, καθὼς εἶπετε·

32 Πάρετε καὶ τὰ ποίμνιά σας, καὶ τὰς ἀγέλας σας, καθὼς εἶπετε, καὶ ὑπάγετε· καὶ εὐλογήσεται με ἀκόμη.

33 Καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐβίαζαν τὸν λαὸν, διὰ νὰ τὸν ἐκβάλωσι ταχέως ἀπὸ τὸν τόπον· διότι εἶπαν, Ἡμεῖς ὅλοι ἀποθνήσκομεν.

34 Καὶ ὁ λαὸς ἐπῆρε τὴν ζύμην του πρὶν προζυμωθῆ, ἔχων καθεὶς τὴν σκάφην του ἐπάνω εἰς τοὺς ὄμους του, τυλιγμένην μέσα εἰς τὰ φορέματά του.

35 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἔκαμαν κατὰ τὸν λόγον τοῦ Μωϋσῆ, καὶ ἐζήτησαν ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους σκεύη ἀργυρᾶ, καὶ σκεύη χρυσᾶ, καὶ ἐνδύματα.

36 Καὶ ὁ Κύριος ἔκαμε τὸν λαὸν νὰ λάβῃ χάριν ἐνώπιον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἔδοσαν εἰς αὐτοὺς ὅσα εἶχαν ζητήσει· καὶ οὕτω ἐγύμνωσαν τοὺς Αἰγυπτίους.

37 Ἀνεχώρησαν δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ Ῥαμεσσή, καὶ ἦλθαν εἰς Σουχὼθ, περίπου ἑξακόσiai χιλιάδες ἄνδρες πεζοὶ, χωρὶς τὰ παιδιά.

38 Ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς ἀνεχώρησε καὶ μέγα πλῆθος σύμμικτον ἀνθρώπων, καὶ ποίμνια, καὶ ἀγέλαι, καὶ κτήνη εἰς μεγαλώτατον ἀριθμόν.

39 Καὶ ἀπὸ τὴν ζύμην, τὴν ὁποίαν ἐπῆραν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἔψησαν ἐγκρυφίας ἄζυμους· διότι δὲν ἦτο προζύμιον, ἐπειδὴ εἶχαν διωχθῆ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, καὶ δὲν ἤμπορουσαν νὰ ἀργοπορῶσιν, οὐδὲ εἶχαν προετοιμάσει εἰς ἑαυτοὺς κἄνεν ἐφόδιον.

40 Ὁ καιρὸς δὲ τῆς παροικίας τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ ὅποιοι ἐκατοίκησαν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἐστάθη τετρακόσιοι καὶ τριάντα χρόνοι.

41 Καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν τετρακοσίων καὶ τριάντα χρόνων, τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν ἐκβῆκαν ὅλα τὰ τάγματα τοῦ Κυρίου ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

42 Αὕτη εἶναι νύξ, ἡ ὁποία πρέπει πολλὰ νὰ φυλάττεται εἰς τὸν Κύριον, διότι ἔκβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· αὕτη εἶναι ἐκείνη ἡ νύξ τοῦ Κυρίου, ἡ ὁποία πρέπει νὰ φυλάττεται ἀπὸ ὅλους τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.

43 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν, Οὗτος εἶναι ὁ νόμος τοῦ πάσχα· Κάνεις ἄλλογενὲς δὲν θέλει

φάγει ἀπὸ αὐτό·

44 Ἐκαστος ὅμως δοῦλος ἡγορασμένος με χρήματα, ἀφοῦ περιτμηθῇ, τότε θέλει φάγει ἀπὸ αὐτό.

45 Ὁ ξένος δὲ καὶ ὁ μισθωτὸς δὲν θέλουν φάγει ἀπὸ αὐτό.

46 Εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν θέλετε φάγει τὸ πάσχα· καὶ ἀπὸ τὸ κρέας δὲν θέλετε φέρεи ἔξω τῆς οἰκίας, οὐδὲ θέλετε συντρίψει ὅστούν ἀπὸ αὐτό.

47 Ὅλη ἡ συναγωγὴ τοῦ Ἰσραὴλ θέλει κάμει τοῦτο.

48 Καὶ ἂν κάνεις ξένος κατοικῶν μὲ σέ, θέλῃ νὰ κάμῃ τὸ πάσχα εἰς τὸν Κύριον, ἃς περιτμηθῶσι πρῶτον ὅλα τὰ ἀρσενικὰ αὐτοῦ, καὶ τότε ἃς πλησιάσῃ διὰ νὰ κάμῃ αὐτό· καὶ θέλει εἶσθαι ὡς ὁ γεννημένος εἰς τὸν τόπον· διότι κάνεις ἀπερίτμητος δὲν θέλει φάγει ἀπὸ αὐτό.

49 Ὁ αὐτὸς νόμος θέλει εἶσθαι διὰ τὸν ἐγχώριον, καὶ διὰ τὸν ξένον ὁ ὁποῖος κατοικεῖ μεταξύ σας.

50 Καὶ ὅλοι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἔκαμαν καθὼς ὁ Κύριος εἶχε προστάξει τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν· οὕτω ἔκαμαν.

51 Καὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν ἔκβαλεν ὁ Κύριος τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν.

ΚΕΦ. ΙΓ'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων·

2 Αφιέρωσε εἰς ἐμὲ πᾶν πρωτότοκον, ὅποιον ἀνοίγει τὴν μήτραν μεταξύ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· διότι ἰδικόν μου εἶναι.

3 Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς τὸν λαόν, Ἐνθυμεῖσθε τὴν ἡμέραν ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκβήκατε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἀπὸ τὸν οἶκον τῆς δουλείας· διότι ὁ Κύριος μὲ κραταῖαν χεῖρα σᾶς ἔκβαλεν ἀπὸ ἐκεῖ· ὅθεν κάνεις δὲν θέλει φάγει ψωμίον ἔνζυμον.

4 Ταύτην τὴν ἡμέραν ἐκβαίνετε, κατὰ τὸν μῆνα Ἀβίβ.

5 Ὅταν λοιπὸν ὁ Κύριος σὲ φέρῃ μέσα εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, καὶ τῶν Χετταίων, καὶ τῶν Ἀμορραίων, καὶ τῶν Ἑυαίων, καὶ τῶν Ἰεβουσαιῶν, τὴν ὁποίαν ὤμοσεν εἰς τοὺς πατέρας σου ὅτι θέλει σὲ δώσει, γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι, τότε θέλεις φυλάξει τὴν λατρείαν ταύτην εἰς τοῦτον τὸν μῆνα.

6 Ἐπτά ἡμέρας θέλεις τρώγει ἄζυμα·

εἰς δὲ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν θέλει εἶσθαι ἑορτὴ εἰς τὸν Κύριον.

7 Ἀζυμα θέλουν τρώγεσθαι ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ δὲν θέλει φανῇ εἰς σὲ ψωμίον ἔνζυμον, οὐδὲ θέλει φανῇ εἰς σὲ προζύμιον εἰς ὅλα τὰ σύνορά σου.

8 Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέλεις ἀναγγεῖλαι ταῦτα εἰς τὸν υἱόν σου, λέγων, Τοῦτο γίνεται δι' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος ἔκαμεν εἰς ἐμὲ, ὅτε ἐκβῆκα ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

9 Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς σὲ διὰ σημεῖον ἐπάνω εἰς τὴν χεῖρα σου, καὶ διὰ ἐνθύμησιν μεταξὺ τῶν ὀφθαλμῶν σου, διὰ νὰ ᾔῃναι ὁ νόμος τοῦ Κυρίου εἰς τὸ στόμα σου· διότι ὁ Κύριος μὲ κραταίαν χεῖρα σε ἔκβαλεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

10 Θέλεις φυλάττει λοιπὸν τὸν νόμον τοῦτον εἰς τὸν καιρόν του, ἀπὸ ἔτος εἰς ἔτος.

11 Καὶ ὅταν ὁ Κύριος σὲ φέρῃ μέσα εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, καθὼς ὤμοσεν εἰς σὲ καὶ εἰς τοὺς πατέρας σου, καὶ σὲ δώσῃ αὐτήν,

12 Τότε θέλεις ξεχωρίσει διὰ τὸν Κύριον πᾶν τὸ ἀνοίγον τὴν μήτραν, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν ζώων σου ὅσα ἔχεις· τὰ ἀρσενικὰ θέλουν εἶσθαι τοῦ Κυρίου.

13 Καὶ πᾶν πρωτότοκον ὄνου θέλεις τὸ ἐξαγοράζει μὲ ἓν ἀρνίον· καὶ ἂν δὲν τὸ ἐξαγοράσῃς, θέλεις κόψει τὸν λαιμόν του· καὶ πᾶν πρωτότοκον ἀνθρώπου μεταξὺ τῶν υἱῶν σου θέλεις τὸ ἐξαγοράζει.

14 Καὶ ὅταν εἰς τὸ μέλλον σὲ ἐρωτήσῃ ὁ υἱός σου, λέγων, Τί εἶναι τοῦτο; θέλεις τὸν εἰπεῖ, Ὁ Θεὸς μὲ κραταίαν χεῖρα μας ἔκβαλεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἀπὸ τὸν οἶκον τῆς δουλείας·

15 Καὶ ὅτε ὁ Φαραὼ ἐσκληρύνθη εἰς τὸ νὰ μὴ μᾶς ἀφήσῃ νὰ ὑπάγωμεν, ὁ Κύριος ἐθανατώσεν ὅλα τὰ πρωτότοκα εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ τὰ πρωτότοκα τῶν ἀνθρώπων ἕως τὰ πρωτότοκα τῶν ζώων· διὰ τοῦτο θυσιάζω εἰς τὸν Κύριον πᾶν ἀρσενικόν, τὸ ὁποῖον ἀνοίγει τὴν μήτραν, ἐξαγοράζω δὲ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου.

16 Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι διὰ σημεῖον ἐπάνω εἰς τὴν χεῖρα σου, καὶ διὰ προμετωπίδιον μεταξὺ τῶν ὀφθαλμῶν σου· διότι ὁ Κύριος μὲ χεῖρα κραταίαν μᾶς ἔκβαλεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

17 Ὅτε δὲ ὁ Φαραὼ ἄφησε τὸν λαὸν νὰ ὑπάγῃ, ὁ Θεὸς δὲν τοὺς ὠδήγησε διὰ τοῦ δρόμου τῆς γῆς τῶν Φιλισταίων, μ' ὅλον ὅτι ἦτον ὁ συντομώτερος· διότι ὁ Θεὸς

εἶπε, Διὰ νὰ μὴ τύχῃ καὶ μεταμεληθῇ ὁ λαὸς ὅταν ἴδῃ πόλεμον, καὶ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον.

18 Ἀλλ' ὁ Θεὸς ὠδήγησε τὸν λαὸν τριγύρω διὰ τοῦ δρόμου τῆς ἐρήμου πρὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν· καὶ οὕτω οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἀνέβησαν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου παρατεταγμένοι.

19 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐπῆρε μαζὺ τοῦ τὰ κόκκαλα τοῦ Ἰωσήφ· διότι ὁ Ἰωσήφ εἶχεν ὀρκίσει δυνατὰ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων· Ὁ Θεὸς βέβαια θέλει σᾶς ἐπισκεφθῇ· μαζὺ σας λοιπὸν μεταφέρετε ἀπὸ ἐδῶ τὰ κόκκαλά μου.

20 Καὶ ἀναχωρήσαντες ἀπὸ Σοκχώθ, ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ἐθαμ, εἰς τὰ ἄκρα τῆς ἐρήμου.

21 Ὁ δὲ Θεὸς ἐπροπορεύετο εἰς αὐτοὺς, τὴν ἡμέραν, μὲ στύλον νεφέλης, διὰ νὰ τοὺς ὠδηγῇ εἰς τὸν δρόμον· καὶ τὴν νύκτα, μὲ στύλον πυρός, διὰ νὰ τοὺς φέγγῃ· ὥστε νὰ ὁδοιπορῶσιν ἡμέραν καὶ νύκτα·

22 Δὲν ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ τὴν ὄψιν τοῦ λαοῦ τὸν στύλον τῆς νεφέλης· τὴν ἡμέραν, οὔτε τὴν νύκτα τὸν στύλον τοῦ πυρός.

ΚΕΦ. ιδ'.

ΚΑΙ ὁ Κύριος ἐλάλησεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Εἰπὲ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, νὰ στρέψωσι καὶ νὰ στρατοπεδεύσωσιν ἔμπροσθεν Πιαίρῶθ, μεταξὺ Μιγδῶλ, καὶ τῆς θαλάσσης κατάντικρυ Βεελσεφών· κατάντικρυ τούτου θέλετε στρατοπεδεύσει πλησίον τῆς θαλάσσης.

3 Διότι ὁ Φαραὼ θέλει εἰπεῖ περὶ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, Αὐτοὶ εἶναι ἔμπεριπλεγμένοι εἰς τὸν τόπον· ἡ ἔρημος περιέκλεισεν αὐτούς.

4 Καὶ ἐγὼ θέλω σκληρύνει τὴν καρδίαν τοῦ Φαραὼ, ὥστε νὰ κυνηγήσῃ αὐτοὺς κατόπιν· καὶ οὕτω θέλω δοξασθῇ ἐπάνω εἰς τὸν Φαραὼ, καὶ ἐπάνω εἰς ὅλον τὸ στράτευμα αὐτοῦ· καὶ οἱ Αἰγύπτιοι θέλουν γνωρίσει, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Καὶ ἔκαμαν οὕτω.

5 Ἀνήγειλαν δὲ εἰς τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου ὅτι ὁ λαὸς ἔφυγε· καὶ ἡ καρδιά τοῦ Φαραὼ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ ἠλλαξε πρὸς τὸν λαόν, καὶ εἶπαν, Τί εἶναι τοῦτο τὸ ὁποῖον ἐκάμαμεν, ν' ἀφήσωμεν τὸν Ἰσραὴλ νὰ ὑπάγῃ, καὶ νὰ μὴ μᾶς δουλεύῃ πλέον;

6 Ἐξευξε τότε τὸ ἀμάξιόν του, καὶ ἐπῆρε τὸν λαόν του μαζύ του.

7 Ἐπῆρε δὲ ἑξακόσια ἀμάξια ἐκλεκτά, καὶ ὅλα τὰ ἀμάξια τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἀρχηγούς ἐπάνω εἰς ἕκαστον ἀπὸ αὐτά.

8 Καὶ ὁ Κύριος ἐσκήρυνε τὴν καρδίαν τοῦ Φαραὼ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐκυνήγησε κατόπιν τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ· οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἔκβαιναν μὲ χεῖρα ὑψηλήν.

9 Καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐκυνήγησαν αὐτοὺς κατόπιν, ὅλοι οἱ ἵπποι καὶ τὰ ἀμάξια τοῦ Φαραὼ, καὶ οἱ ἵππεῖς αὐτοῦ, καὶ τὸ στράτευμα αὐτοῦ· καὶ τοὺς ἔφθασαν ἐνῶ ἦσαν στρατοπεδευμένοι πλησίον τῆς θαλάσσης ἐμπροσθεν Πιαῖρὸθ, κατάντικρυ Βεελσεφών.

10 Καὶ ὅτε ὁ Φαραὼ ἐπλησίασεν, οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ὕψωσαν τοὺς ὀφθαλμούς των, καὶ ἰδοὺ, οἱ Αἰγύπτιοι ἤρχοντο κατόπιν αὐτῶν· καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα· καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Κύριον οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ.

11 Καὶ εἶπαν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Ἐπειδὴ δὲν ἦσαν μνήματα εἰς τὴν Αἴγυπτον, μᾶς ἔκβαλες ἔξω διὰ νὰ ἀποθάνωμεν εἰς τὴν ἔρημον; Τί εἶναι τοῦτο τὸ ὅποιον μᾶς ἔκαμες, καὶ μᾶς ἔκβαλες ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον;

12 Δὲν εἶναι οὗτος ὁ λόγος τὸν ὅποιον σὲ εἶπαμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, λέγοντες, Ἄφησέ μας, καὶ ἂς δουλεύωμεν τοὺς Αἰγυπτίους; διότι καλῆτερον ἦτο ἐσθαι εἰς ἡμᾶς νὰ δουλεύωμεν τοὺς Αἰγυπτίους, παρὰ νὰ ἀποθάνωμεν εἰς τὴν ἔρημον.

13 Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς τὸν λαόν, Μὴ φοβῆσθε· σταθῆτε ἡσυχοί, καὶ βλέπετε τὴν σωτηρίαν τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποίαν σήμερον θέλει σᾶς δεῖξει· διότι τοὺς Αἰγυπτίους, τοὺς ὁποίους ἴδετε σήμερον, δὲν θέλετε τοὺς ἰδεῖ πλέον εἰς τὸν αἰῶνα.

14 Ὁ Κύριος θέλει πολεμήσει διὰ σᾶς· καὶ σεῖς θέλετε μένει ἡσυχοί.

15 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, Τί βοᾷς πρὸς ἐμέ; Εἰπέ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, νὰ πηγαίνωσιν ἐμπρός·

16 Σὺ δὲ ὕψωσε τὴν ῥάβδον σου, καὶ ἐξάπλωσε τὴν χεῖρα σου ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ σχίσε αὐτήν, καὶ ἂς περάσωσιν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ διὰ ξηρᾶς διὰ μέσου τῆς θαλάσσης.

17 Καὶ ἐγὼ, ἰδοὺ, θέλω σκληρύνει τὴν καρδίαν τῶν Αἰγυπτίων, καὶ θέλουν ἐμβῆ κατόπιν αὐτῶν· καὶ θέλω δοξασθῇ ἐπάνω εἰς τὸν Φαραὼ, καὶ ἐπάνω εἰς ὅλον τὸ

στράτευμα αὐτοῦ, ἐπάνω εἰς τὰ ἀμάξια αὐτοῦ, καὶ ἐπάνω εἰς τοὺς ἵππεῖς αὐτοῦ.

18 Καὶ οἱ Αἰγύπτιοι θέλουν γνωρίσει, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅταν δοξασθῶ ἐπάνω εἰς τὸν Φαραὼ, ἐπάνω εἰς τὰ ἀμάξια αὐτοῦ, καὶ ἐπάνω εἰς τοὺς ἵππεῖς αὐτοῦ.

19 Τότε ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπροπορεύετο τοῦ στρατεύματος τοῦ Ἰσραὴλ, ἐσύρθη, καὶ ἦλθεν ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ὁ στύλος τῆς νεφέλης ἔφυγεν ἀπὸ τὸ ἐμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἐστάθη ὀπίσω αὐτῶν.

20 Καὶ ἦλθε μετὰ τοῦ στρατεύματος τῶν Αἰγυπτίων καὶ τοῦ στρατεύματος τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ εἰς ἐκείνους μὲν ἦτο νέφος καὶ σκότος, εἰς τοὺς δὲ ἔφεγγε τὴν νύκτα· ὥστε τὸ ἐν στράτευμα δὲν ἐπλησίασε τὸ ἄλλο καθ' ὅλην τὴν νύκτα.

21 Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἐξήπλωσε τὴν χεῖρα του ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ὁ Κύριος ἔκαμε τὴν θάλασσαν νὰ συρθῇ ὅλην ἐκείνην τὴν νύκτα ἀπὸ σφοδρὸν ἀνατολικὸν ἄνεμον, καὶ κατέστησε τὴν θάλασσαν ξηράν, καὶ τὰ ὕδατα διεχωρίσθησαν.

22 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐμβῆκαν εἰς τὸ μέσον τῆς θαλάσσης διὰ ξηρᾶς, καὶ τὰ ὕδατα ἦσαν εἰς αὐτοὺς τοῖχος ἀπὸ τὰ δεξιὰ αὐτῶν καὶ ἀπὸ τὰ ἀριστερὰ αὐτῶν.

23 Καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐκυνήγησαν αὐτοὺς, καὶ ὅλοι οἱ ἵπποι τοῦ Φαραὼ, τὰ ἀμάξια αὐτοῦ, καὶ οἱ ἵππεῖς αὐτοῦ, ἐμβῆκαν κατόπιν αὐτῶν εἰς τὸ μέσον τῆς θαλάσσης.

24 Καὶ εἰς τὴν φυλακὴν τὴν πρωϊνὴν, ὁ Κύριος ἐπέβλεψε μέσα ἀπὸ τὸν στύλον τοῦ πυρὸς καὶ τῆς νεφέλης εἰς τὸ στράτευμα τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἔβαλεν εἰς ταραχὴν τὸ στράτευμα τῶν Αἰγυπτίων.

25 Καὶ ἔκβαλε τοὺς τροχοὺς τῶν ἀμαξίων αὐτῶν, ὥστε ἐσύροντο δυσκόλως· καὶ οἱ Αἰγύπτιοι εἶπαν, Ἄς φύγωμεν ἀπέμπροσθεν τοῦ Ἰσραὴλ, διότι ὁ Κύριος πολεμεῖ δι' αὐτοὺς ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων.

26 Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Ἐξάπλωσε τὴν χεῖρα σου ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ νὰ ἐπαναστρέψωσι τὰ ὕδατα ἐπάνω εἰς τοὺς Αἰγυπτίους, ἐπάνω εἰς τὰ ἀμάξια αὐτῶν, καὶ ἐπάνω εἰς τοὺς ἵππεῖς αὐτῶν.

27 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐξήπλωσε τὴν χεῖρα του ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἡ θάλασσα ἐπανάλαβε τὴν ὁρμὴν τῆς τὴν αὐγὴν· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι φεύγοντες τὴν ἀπῆντησαν· καὶ ὁ Κύριος κατέστρεψε τοὺς Αἰγυπτίους εἰς τὸ μέσον τῆς θαλάσσης.

28 Διότι τὰ ὕδατα ἐπανεστρέψαν, καὶ ἐσκέπασαν τὰ ἀμάξια, καὶ τοὺς ἵππους, καὶ ὅλον τὸ στράτευμα τοῦ Φαραὼ, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐμβῆ κατόπιν αὐτῶν μέσα εἰς τὴν θάλασσαν· δὲν ἔμεινεν ἀπὸ αὐτοὺς οὐδὲ εἰς.

29 Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐπέρασαν διὰ ξηρᾶς διὰ μέσου τῆς θαλάσσης· καὶ τὰ ὕδατα ἦσαν εἰς αὐτοὺς τοῖχος ἀπὸ τὰ δεξιὰ αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τὰ ἀριστερὰ αὐτῶν.

30 Οὕτω ὁ Κύριος τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἔσωσε τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Αἰγυπτίων· καὶ ὁ Ἰσραὴλ ἶδε τοὺς Αἰγυπτίους νεκροὺς ἐπάνω εἰς τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

31 Καὶ ἶδεν ὁ Ἰσραὴλ ἐκεῖνο τὸ μέγα ἔργον, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος ἔκαμεν ἐπάνω εἰς τοὺς Αἰγυπτίους· καὶ ὁ λαὸς ἐφοβήθη τὸν Κύριον, καὶ ἐπίστευσεν εἰς τὸν Κύριον, καὶ εἰς τὸν Μωϋσῆν τὸν θεράποντα αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιε'.

ΤΟΤΕ ὁ Μωϋσῆς καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἔψαλαν εἰς τὸν Κύριον τὴν ᾠδὴν ταύτην, καὶ εἶπαν λέγοντες· Ἄς ψάλλω εἰς τὸν Κύριον· διότι ἐδοξάσθη ἐνδόξως· τὸν ἵππον καὶ τὸν ἀναβάτην αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν.

2 Ὁ Κύριος εἶναι ἡ δύναμις μου καὶ τὸ ἄσμα μου, καὶ αὐτὸς ἐστάθη ἡ σωτηρία μου· αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός μου, καὶ θέλω ἐτοιμάσει εἰς αὐτὸν σκηνήν· ὁ Θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ θέλω ὑψώσει αὐτόν.

3 Ὁ Κύριος εἶναι δυνατὸς πολεμιστῆς· τὸ ὄνομά του εἶναι Ὁ Κύριος.

4 Τοῦ Φαραὼ τὰ ἀμάξια καὶ τὸ στράτευμα αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν· τοὺς ἐκλεκτοὺς ἀκόμη πολεμάρχους αὐτοῦ κατεπόντισεν εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν.

5 Αἱ ἄβυσσοι ἐσκέπασαν αὐτούς· ὡς πέτρα κατεβυθίσθησαν εἰς τὰ βάθη.

6 Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, ἐδοξάσθη εἰς δύναμιν· ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, συνέτριψε τὸν ἐχθρόν.

7 Καὶ μετὰ τὸ μέγεθος τῆς ὑπεροχῆς σου ἐξωλόθρευσες ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ὑφόνοντο ἐναντίον σου· ἐξαπέστειλες τὴν ὀργὴν σου, καὶ ὡς ἄχυρον ἠφάνισεν αὐτούς.

8 Καὶ μετὰ τὸ φύσημα τῶν μυκτῆρων σου τὰ ὕδατα ἐσωρεύθησαν ὁμοῦ· τὰ κύματα ἐστάθησαν ὀρθὰ ὥσάν σωρὸς, καὶ αἱ ἄβυσσοι ἐπετρώθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς θαλάσσης.

9 Ὁ ἐχθρὸς εἶπε, Θέλω καταδιώξει, θέλω

καταφθάσει αὐτοὺς, θέλω διαμοιρασθῇ τὰ λάφυρα· ἡ ψυχὴ μου θέλει χορτασθῇ ἐπάνω των· θέλω σύρει τὴν μάχαιράν μου· ἡ χεὶρ μου θέλει ἀφανίσει αὐτούς.

10 Σὺ ἐφύσησες μετὰ τὸν ἀνεμὸν σου, καὶ ἡ θάλασσα ἐσκέπασεν αὐτούς· κατεβυθίσθησαν ὡς μόλυβος εἰς τὰ φοβερά ὕδατα.

11 Ποῖος μεταξὺ τῶν θεῶν εἶναι, Κύριε, ὁμοίός σου; Ποῖος εἶναι καθὼς σὺ, ἐνδοξὸς εἰς ἀγιότητα, θαυμαστὸς εἰς ὕμνους, ἐνεργῶν τεράστια;

12 Ἐξήπλωσες τὴν δεξιάν σου, καὶ ἡ γῆ κατέπιεν αὐτούς.

13 Εἰς τὸ ἔλεός σου ὠδήγησες τὸν λαὸν τὸν ὁποῖον ἐξηγόρασες· τὸν ὠδήγησες μετὰ τὴν δυνάμιν σου εἰς τὴν κατοικίαν τῆς ἀγιότητός σου.

14 Οἱ λαοὶ θέλουν τὸ ἀκούσει, καὶ θέλουν φρίξει· λύπη θέλει κατακυριεύσει τοὺς κατοίκους τῆς Παλαιστίνης.

15 Τότε οἱ ἡγεμόνες τοῦ Ἐδὼμ θέλουν μείνει ἐκστατικοί· τρόμος θέλει κατακυριεύσει τοὺς ἄρχοντας τοῦ Μωάβ· ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Χαναὰν θέλουν λυώσει.

16 Φόβος καὶ τρόμος θέλουν πέσει ἐπάνω των· ἀπὸ τὸ μέγεθος τοῦ βραχίονός σου θέλουν ἀπολιθωθῇ, ἕως νὰ περάσῃ ὁ λαὸς σου, Κύριε, ἕως νὰ περάσῃ ὁ λαὸς, τὸν ὁποῖον ἀπέκτησες.

17 Θέλεις ἐμβάσει αὐτοὺς, καὶ θέλεις φυτεύσει αὐτοὺς εἰς τὸ ὄρος τῆς κληρονομίας σου, εἰς τὸν τόπον, Κύριε, τὸν ὁποῖον προετοίμασες διὰ κατοικίαν σου, εἰς τὸ ἁγιαστήριον, Κύριε, τὸ ὁποῖον αἱ χεῖρες σου ἠτοίμασαν.

18 Ὁ Κύριος θέλει βασιλεύει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

19 Διότι οἱ ἵπποι τοῦ Φαραὼ ἐκβῆκαν εἰς τὴν θάλασσαν ὁμοῦ μὴ τὰ ἀμάξια αὐτοῦ καὶ μετὰ τοὺς ἵππείας αὐτοῦ, καὶ ὁ Κύριος ἔστρεψε κατεπάνω αὐτῶν τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης· οἱ υἱοὶ ὅμως τοῦ Ἰσραὴλ ἐπέρασαν διὰ ξηρᾶς διὰ μέσου τῆς θαλάσσης.

20 Ἡ δὲ Μαριάμ ἡ προφήτισσα, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἀαρὼν, ἐπῆρε τὸ τύμπανον εἰς τὴν χεῖρα της, καὶ ὅλαι αἱ γυναῖκες ἐκβῆκαν κατόπιν αὐτῆς μετὰ τύμπανα καὶ μετὰ χορούς.

21 Καὶ ἡ Μαριάμ ἀνταπεκρίνετο εἰς αὐτὰς, λέγουσα, Ψάλλετε εἰς τὸν Κύριον· διότι ἐδοξάσθη ἐνδόξως· τὸν ἵππον καὶ τὸν ἀναβάτην αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν.

22 Μετὰ ταῦτα ὁ Μωϋσῆς ἐσήκωσε τοὺς Ἰσραηλίτας ἀπὸ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν,

καὶ ἦλθαν εἰς τὴν ἔρημον Σούρ· καὶ περιπατοῦντες τρεῖς ἡμέρας εἰς τὴν ἔρημον, δὲν εὗρισκαν ὕδωρ.

23 Καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἦλθαν εἰς Μερρᾶν· δὲν ἠμποροῦσαν ὅμως νὰ πῶσιν ἀπὸ τὰ ὕδατα τῆς Μερρᾶς, διότι ἦσαν πικρά· διὰ τοῦτο ὁ τόπος ἐπωνομάσθη Μερρᾶ.

24 Καὶ ὁ λαὸς ἐγόγγυζε κατὰ τοῦ Μωϋσῆ, λέγων, Τί νὰ πῶμεν;

25 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐφώναξεν εἰς τὸν Κύριον· καὶ ὁ Κύριος ἔδειξεν εἰς αὐτὸν ξύλον, τὸ ὁποῖον ὅτε ἔρριψεν εἰς τὰ ὕδατα, τὰ ὕδατα ἐγλυκάνθησαν. Ἐκεῖ ἔδωκε διὰ τὸν λαὸν παραγγελίαν καὶ διάταγμα· καὶ ἐκεῖ ἐδοκίμασεν αὐτόν·

26 Καὶ εἶπεν, Ἐὰν ἀκούσῃς ἐπιμελῶς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ κάμνης ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι ἀρεστὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ δώσῃς ἀκρόασιν εἰς τὰς ἐντολάς του, καὶ φυλάξῃς ὅλα τὰ προστάγματα αὐτοῦ, δὲν θέλω φέρεи ἐπάνω σου καμμίαν ἀπὸ τὰς νόσους, τὰς ὁποίας ἔφερα κατὰ τῶν Αἰγυπτίων· διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος σὲ θεραπεύω.

27 Ἐπειτα ἦλθαν εἰς Αἰλεῖμ, ὅπου ἦσαν δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἐβδομήκοντα δένδρα φοινίκων· καὶ ἐκεῖ ἐστρατοπέδευσαν, πλησίον εἰς τὰ ὕδατα.

ΚΕΦ. ις'.

ἘΣΗΚΩΘΗΣΑΝ δὲ ἀπὸ Αἰλεῖμ· καὶ ὅλη ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἦλθεν εἰς τὴν ἔρημον Σιν, ἡ ὁποία εἶναι μεταξὺ Αἰλεῖμ καὶ Σινὰ, τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν τοῦ δευτέρου μηνὸς ἀφοῦ ἐκβῆκαν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

2 Καὶ ὅλη ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἐγόγγυσεν ἐναντίον τοῦ Μωϋσῆ καὶ τοῦ Ἀαρὼν εἰς τὴν ἔρημον·

3 Καὶ εἶπαν εἰς αὐτοὺς οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, Εἶθε νὰ ἀπεθνήσκαμεν ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ Κυρίου εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ὅτε ἐκαθήμεθα πλησίον εἰς τὰ κακκάβια τοῦ κρέατος, καὶ ὅτε ἐτρώγαμεν ψωμίον μέχρι χορτασμοῦ! διότι σεῖς μᾶς ἐφέρετε εἰς τὴν ἔρημον ταύτην, διὰ νὰ θανατώσете με τὴν πείναν ὅλην ταύτην τὴν συναγωγὴν.

4 Τότε εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἴδου, ἐγὼ θέλω βρέξει εἰς ἐσᾶς ψωμίον ἀπὸ τὸν οὐρανόν· καὶ ὁ λαὸς θέλει ἐκβαίνειν καὶ συνάξει καθ' ἡμέραν τὸ ἀρκοῦν τῆς ἡμέρας, διὰ νὰ δοκιμάσω αὐτοὺς, ἂν θέλωσι περιπατεῖ εἰς τὸν νόμον μου, ἢ ὄχι.

5 Τὴν δὲ ἕκτην ἡμέραν ἃς ἐτοιμάζωσιν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἠθελαν φέρεи μέσα, καὶ τοῦτο ἃς ἦναι διπλάσιον ἀπὸ ὅσον συνάζουν καθ' ἡμέραν.

6 Ὁ Μωϋσῆς λοιπὸν καὶ ὁ Ἀαρὼν εἶπαν εἰς ὅλους τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Τὸ ἐσπέρας, τότε θέλετε γνωρίσει ὅτι ὁ Κύριος σᾶς ἐκβαλεν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

7 Καὶ τὸ πρῶν, τότε θέλετε ἰδεῖ τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου, διότι ἤκουσε τὸν γογγυσμόν σας ἐναντίον τοῦ Κυρίου· ἐπειδὴ ἡμεῖς τί εἴμεθα, διὰ νὰ γογγύζετε ἐναντίον μας;

8 Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπε, Τοῦτο θέλει γίνεи, ὅταν ὁ Κύριος σᾶς δώσῃ τὸ ἐσπέρας κρέας νὰ φάγητε, καὶ τὸ πρῶν ψωμίον μέχρι χορτασμοῦ· διότι ὁ Κύριος ἤκουσε τὸν γογγυσμόν σας τὸν ὁποῖον γογγύζετε ἐναντίον αὐτοῦ· καὶ τί εἴμεθα ἡμεῖς; οἱ γογγυσμοί σας δὲν εἶναι ἐναντίον ἡμῶν, ἀλλ' ἐναντίον τοῦ Κυρίου.

9 Ἐπειτα εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ἀαρὼν, Εἰπέ εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, Πλησιάσετε ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· διότι ἤκουσε τοὺς γογγυσμούς σας.

10 Καὶ ἐνῶ ὁ Ἀαρὼν ἐλαλοῦσεν εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, αὐτοὶ ἔστρεψαν τὸ πρόσωπον πρὸς τὴν ἔρημον, καὶ ἰδοὺ, ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐφάνη εἰς τὴν νεφέλην.

11 Καὶ ὁ Κύριος ἐλάλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

12 Ἦκουσα τοὺς γογγυσμούς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ. Λάλησε εἰς αὐτοὺς, λέγων, Πρὸς τὸ ἐσπέρας θέλετε φάγει κρέας, καὶ τὸ πρῶν θέλετε χορτασθῇ ἀπὸ ψωμίον, καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεός σας.

13 Καὶ τὸ ἐσπέρας ἀνέβησαν ὀρτύκια, καὶ ἐσκέπασαν τὸ στρατόπεδον· καὶ τὸ πρῶν, εἰς ὅλα τὰ περίξ τοῦ στρατοπέδου ἦτο στρῶμα δρόσου.

14 Καὶ ἀφοῦ τὸ στρῶμα τῆς δρόσου ἀνέβη, ἰδοὺ, ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς ἐρήμου ἦτο πρᾶγμα τι μικρὸν καὶ στρογγύλον, ὡς μικρὰ χάλαζα, ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

15 Καὶ ὅτε ἶδαν αὐτὸ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, εἶπαν ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον, Τί εἶναι τοῦτο; διότι δὲν ἤξευραν τί ἦτο. Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Τοῦτο εἶναι τὸ ψωμίον, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος σᾶς δίδει νὰ φάγητε.

16 Τοῦτο εἶναι τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος ἐπρόσταξε, Συνάξετε ἀπὸ αὐτὸ, καθεὶς ὅσον χρειάζεται εἰς αὐτὸν διὰ τροφήν του, ἐν γομὸρ κατὰ κεφαλὴν, ὅσαι ψυχαὶ εἴσθε· πάρετε καθεὶς καὶ διὰ ἐκείνους οἱ ὅποιοι εἶναι ὁμόσκηνοί του.

17 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἔκαμαν οὕτω, καὶ ἐσύναξαν ἄλλος πολὺ καὶ ἄλλος ὀλίγον.

18 Καὶ ὅτε ἐμετροῦσαν αὐτὸ μὲ τὸ γομὸρ, ὅποιος εἶχε συνάξει πολὺ, δὲν ἔπερνε πλεονέτερον· καὶ ὅποιος εἶχε συνάξει ὀλίγον, δὲν ἔπερνε ὀλιγώτερον· καθεὶς ἐλάμβανεν ὅσον ἐχρειάζετο εἰς αὐτὸν διὰ τροφήν.

19 Εἶπε δὲ ὁ Μωϋσῆς πρὸς αὐτοὺς, Κάνεις ἄς μὴν ἀφίνη ἀπὸ αὐτὸ περισσεύμα ἕως τὸ πρῶν.

20 Μ' ὅλα ταῦτα, δὲν ὑπήκουσαν εἰς τὸν Μωϋσῆν· ἀλλὰ τινὲς ἐξ αὐτῶν ἄφησαν ἀπὸ αὐτὸ περισσεύμα ἕως τὸ πρῶν, καὶ ἐγέννησε σκώληκας, καὶ ἐβρώμησε· καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐθυμώθη ἐναντίον αὐτῶν.

21 Οὕτω κάθε πρῶν ἐσύναξαν αὐτὸ, καθεὶς ὅσον ἐχρειάζετο διὰ τροφήν του· καὶ ὅτε ὁ ἥλιος ἐθέρμαινε πολὺ, διελύετο.

22 Τὴν δὲ ἑκτὴν ἡμέραν ἐσύναξαν τροφήν διπλάσιον, δύο γομὸρ διὰ ἓνα ἄνθρωπον· καὶ ἦλθαν ὅλοι οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς, καὶ ἀνήγγειλαν τοῦτο εἰς τὸν Μωϋσῆν.

23 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Τοῦτο εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος εἶπε, Αὐριον εἶναι τὸ σάββατον, ἀνάπαυσις ἁγία εἰς τὸν Κύριον· ψήσετε σήμερον ὅ,τι ἔχετε νὰ ψήσετε, καὶ βράσετε ὅ,τι ἔχετε νὰ βράσετε· καὶ ὅλον τὸ περισσεύμα ἀφήσετε νὰ φυλάττεται διὰ τὸν ἑαυτὸν σας ἕως τὸ πρῶν.

24 Καὶ ἄφησαν αὐτὸ ἕως τὸ πρῶν, καθὼς ὁ Μωϋσῆς εἶχε προστάξει· καὶ δὲν ἐβρώμησεν, οὐδὲ ἐστάθη σκώληξ εἰς αὐτό.

25 Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπε, Φάγετε αὐτὸ σήμερον· διότι σήμερον εἶναι σάββατον εἰς τὸν Κύριον· δὲν θέλετε εὔρει αὐτὸ σήμερον εἰς τὴν πεδιάδα.

26 Ἐξ ἡμέρας θέλετε συνάξει αὐτό· εἰς τὴν ἐβδόμην ὅμως ἡμέραν, ἡ ὁποία εἶναι τὸ σάββατον, εἰς ταύτην δὲν θέλει εὐρίσκεσθαι ποσῶς.

27 Τινὲς δὲ ἀπὸ τὸν λαὸν ἐκβῆκαν τὴν ἐβδόμην ἡμέραν διὰ νὰ συνάξωσι, πλην δὲν εὗρησαν.

28 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Ἔως πότε δὲν θέλετε νὰ ὑπακούετε εἰς

τὰς ἐντολάς μου, καὶ εἰς τοὺς νόμους μου;

29 Ἰδέτε ὅτι ὁ Κύριος σᾶς ἔδωκε τὸ σάββατον, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὴν ἑκτὴν ἡμέραν σᾶς δίδει ψωμίον δύο ἡμερῶν· μένετε λοιπὸν καθεὶς εἰς τὸν τόπον του· κάνεις ἄς μὴν ἐκβαίνει ἔξω ἀπὸ τὸν τόπον του τὴν ἐβδόμην ἡμέραν.

30 Οὕτω ὁ λαὸς ἔκαμε κατάπανσιν τὴν ἐβδόμην ἡμέραν.

31 Καὶ ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μάννα· καὶ ἦτον ὅμοιον μὲ τὸν σπόρον τοῦ κοριάνδρου, λευκόν· καὶ ἡ γεῦσις αὐτοῦ, ὡς πλακούντιον μὲ μέλι.

32 Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπε, Τοῦτο εἶναι τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος· Γεμίσετε ἀπὸ αὐτὸ ἐν γομὸρ τὸ ὁποῖον νὰ φυλάττεται εἰς τὰς γενεάς σας, διὰ νὰ βλέπωσι τὸ ψωμίον, μὲ τὸ ὁποῖον σᾶς ἔθρεψα εἰς τὴν ἔρημον, ἀφοῦ σᾶς ἔκβαλα ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

33 Ὁ Μωϋσῆς λοιπὸν εἶπεν εἰς τὸν Ἀαρὼν, Πάρε μίαν στάμναν, καὶ βάλε μέσα εἰς αὐτὴν ἐν γομὸρ πλήρες ἀπὸ μάννα, καὶ θέσε αὐτὴν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ φυλάττεται εἰς τὰς γενεάς σας.

34 Καὶ ὁ Ἀαρὼν ἔθεσεν αὐτὴν ἔμπροσθεν τοῦ Μαρτυρίου, διὰ νὰ φυλάττεται, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν.

35 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἔτρωγαν τὸ μάννα σαράντα χρόνους, ἕως οὗ ἦλθαν εἰς γῆν κατοικουμένην· ἔτρωγαν μάννα, ἕως οὗ ἦλθαν εἰς τὰ σύνορα τῆς γῆς Χαναάν.

36 Τὸ δὲ γομὸρ εἶναι τὸ δέκατον τοῦ ἐφᾶ.

ΚΕΦ. 15'.

ΚΑΙ ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν ἔρημον Σὶν ὅλη ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἀκολουθοῦντες τὸν δρόμον των κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου, καὶ ἔστησαν τὰς σκηνάς των εἰς Ῥαφιδεὶν· ὅπου δὲν ἦτον ὕδωρ διὰ νὰ πῇ ὁ λαός.

2 Ὅθεν ὁ λαὸς ἐλοιδοροῦσε κατὰ τοῦ Μωϋσῆ, καὶ ἔλεγε, Δόσε μας ὕδωρ νὰ πώμεν. Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Διὰ τί λοιδορεῖτε ἐναντίον μου; διὰ τί πειράζετε τὸν Κύριον;

3 Ὁ λαὸς λοιπὸν ἐδίψησεν ἐκεῖ δι' ἑλλειψιν ὕδατος· καὶ ἐγόγγυζεν ὁ λαὸς ἐναντίον τοῦ Μωϋσῆ, λέγοντες, Διὰ τοῦτο ἀνέβασες ἡμᾶς ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, διὰ νὰ θανατώσῃς μὲ τὴν δίψαν ἡμᾶς, καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν;

4 Καὶ ἡ Μωϋσῆς ἐφώναξε πρὸς τὸν

Κύριον, λέγων, Τί νὰ κάμω εἰς τοῦτον τὸν λαόν; αὐτοὶ εἶναι σχεδὸν ἔτοιμοι νὰ μὲ λιθοβολήσωσι.

5 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Ὑπαγε ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν λαόν, καὶ πάρε μαζύ σου ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ· πάρε εἰς τὴν χεῖρα σου καὶ τὴν ράβδον σου, μὲ τὴν ὁποίαν ἐκτύπησες τὸν ποταμὸν, καὶ ὕπαγε.

6 Ἴδου, ἐγὼ θέλω σταθῇ ἐκεῖ ἐμπρὸς σου ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν εἰς τὸ Χωρήβ, καὶ σὺ θέλεις κτυπήσει τὴν πέτραν, καὶ θέλει ἐκβῆ ὕδωρ ἀπὸ αὐτὴν διὰ νὰ πῖν ὁ λαός. Ὁ Μωϋσῆς λοιπὸν ἔκαμεν οὕτω, ἐμπροσθεν εἰς τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ.

7 Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου Μασσα, καὶ Μεριβά, διὰ τὸν γογγυσμὸν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ διότι ἐπείραξαν τὸν Κύριον, λέγοντες, Εἶναι ὁ Κύριος μεταξὺ ἡμῶν, ἢ ὄχι;

8 Τότε ἦλθεν ὁ Ἀμαλῆκ, καὶ ἐπολέμησε μὲ τὸν Ἰσραὴλ εἰς Ῥαφιδείν.

9 Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, Ἄς ἐκλέξωμεν ἄνδρας, καὶ ἔκβα, πολέμησε μὲ τὸν Ἀμαλῆκ· αὐρίον ἐγὼ θέλω σταθῇ ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ λόφου, κρατῶν εἰς τὴν χεῖρα μου τὴν ράβδον τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔκαμε, καθὼς τὸν εἶχε προστάξει ὁ Μωϋσῆς, καὶ ἐπολεμοῦσε μὲ τὸν Ἀμαλῆκ· ὁ δὲ Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ ὦρ ἀνέβησαν ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ λόφου.

11 Καὶ ὁπότε ὁ Μωϋσῆς ὕψονε τὴν χεῖρα του, ἐνικοῦσεν ὁ Ἰσραὴλ· καὶ ὁπότε κατέβαζε τὴν χεῖρα του, ἐνικοῦσεν ὁ Ἀμαλῆκ.

12 Αἱ χεῖρες δὲ τοῦ Μωϋσῆ ἦσαν βεβαρυσμέναι· ὅθεν ἐπῆραν πέτραν, καὶ ἔβαλαν αὐτὴν ὑποκάτω του, καὶ ἐκάθισεν ἐπάνω εἰς αὐτήν· ὁ δὲ Ἀαρὼν καὶ ὦρ, ὁ εἷς ἐκ τοῦ ἐνός μέρους, καὶ ὁ ἄλλος ἐκ τοῦ ἄλλου, ὑπεστήριζαν τὰς χεῖρας του· καὶ αἱ χεῖρες του ἔμεναν στερεαὶ ἕως εἰς τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς κατέστρεψε τὸν Ἀμαλῆκ, καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν στόματι μαχαίρας.

14 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Γράψε τοῦτο εἰς βιβλίον διὰ ἐνθύμησιν, καὶ βάλε αὐτὸ εἰς τὰ ὦτα τοῦ Ἰησοῦ· ὅτι θέλω ἐξάπαντος ἐξαλείψει τοῦ Ἀμαλῆκ τὸ ὄνομα ἀπὸ τὴν ὑπ' οὐρανόν.

15 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ ὁ Μωϋσῆς θυσιαστήριον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἱεοβά Νισσί·

16 Καὶ εἶπεν, Ἐπειδὴ χεῖρ ὑψώθη εἰς τὸν θρόνον τοῦ Κυρίου, ὁ Κύριος θέλει ἔχει πόλεμον μὲ τὸν Ἀμαλῆκ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν.

ΚΕΦ. ιη'.

ὍΤΕ δὲ ὁ Ἰοθὼρ, ὁ ἱερεὺς τῆς Μαδιάμ, ὁ πενθερὸς τοῦ Μωϋσῆ, ἤκουσεν ὅλα ὅσα ἔκαμεν ὁ Θεὸς διὰ τὸν Μωϋσῆν, καὶ διὰ τὸν Ἰσραὴλ τὸν λαὸν του, καὶ ὅτι ὁ Κύριος εἶχεν ἐκβάλλει τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον,

2 Τότε ὁ Ἰοθὼρ, ὁ πενθερὸς τοῦ Μωϋσῆ, ἐπῆρε τὴν Σεπφώραν, τὴν γυναῖκα τοῦ Μωϋσῆ, ἀφοῦ τὴν εἶχε στείλει ὀπίσω,

3 Καὶ τοὺς δύο αὐτῆς υἱούς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους τὸ ὄνομα τοῦ ἐνὸς ἦτο Γηρσάμ, Διότι ξένος, εἶπεν, ἐστάθην εἰς ξένην γῆν·

4 Τοῦ δὲ ἄλλου τὸ ὄνομα ἦτον Ἐλιέξερ, Διότι ὁ Θεός, εἶπε, τοῦ πατρός μου ἐστάθη βοηθός μου, καὶ μὲ ἔσωσεν ἀπὸ τὴν μάχαιραν τοῦ Φαραώ.

5 Ὁ Ἰοθὼρ λοιπὸν, ὁ πενθερὸς τοῦ Μωϋσῆ, ἦλθε πρὸς τὸν Μωϋσῆν, μὲ τοὺς δύο υἱούς αὐτοῦ, καὶ μὲ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου εἶχε στημένην τὴν σκηνὴν του εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ·

6 Καὶ ἀνγγέλειεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Ἐγὼ Ἰοθὼρ, ὁ πενθερός σου, ἔρχομαι πρὸς σέ, καὶ ἡ γυνή σου, καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτῆς μὲ αὐτήν.

7 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐκβῆκεν εἰς ὑπάντησιν τοῦ πενθεροῦ του, καὶ ἐπροσκύνησεν αὐτὸν, καὶ τὸν ἐφίλησε· καὶ ἠρώτησαν ὁ εἰς τὸν ἄλλον περὶ τῆς ὑγείας των, καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὴν σκηνὴν.

8 Καὶ ὁ Μωϋσῆς διηγήθη εἰς τὸν πενθερόν του ὅλα ὅσα ὁ Κύριος ἔκαμεν εἰς τὸν Φαραώ καὶ εἰς τοὺς Αἰγυπτίους ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ὅλους τοὺς μόχθους οἱ ὁποῖοι συνέβησαν εἰς αὐτοὺς καθ' ὁδόν, καὶ μὲ ποῖον τρόπον ὁ Κύριος ἠλευθέρωσεν αὐτούς.

9 Ὑπερεχάρη δὲ ὁ Ἰοθὼρ διὰ ὅλα τὰ ἑλέη, τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος ἔκαμεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, τὸν ὁποῖον ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὴν χεῖρα τῶν Αἰγυπτίων.

10 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰοθὼρ, Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος σᾶς ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὴν χεῖρα τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ Φαραώ· ὁ ὁποῖος ἠλευθέρωσε τὸν λαὸν τοῦτον ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν χεῖρα τῶν Αἰγυπτίων.

11 Τώρα γνωρίζω, ὅτι ὁ Κύριος εἶναι μέγας ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς· διότι εἰς

τὸ πρᾶγμα, εἰς τὸ ὁποῖον αὐτοὶ ὑπερηφανεύθησαν, ἐστάθη ἀνώτερός των.

12 Ἐπῆρεν ἔπειτα ὁ Ἰοθὺρ, ὁ πενθερὸς τοῦ Μωϋσῆ, ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας, διὰ νὰ προσφέρῃ αὐτὰς εἰς τὸν Θεόν· καὶ ὁ Ἀαρὼν, καὶ ὅλοι οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ, ἦλθαν νὰ φάγωσι ψωμίον μὲ τὸν πενθερὸν τοῦ Μωϋσῆ, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.

13 Καὶ τὴν ἐπαύριον ἐκάθητο ὁ Μωϋσῆς διὰ νὰ κρίνῃ τὸν λαόν· καὶ ὁ λαὸς ἐστέκετο ἔμπροσθεν τοῦ Μωϋσῆ, ἀπὸ τὸ πρῶν ἕως τὸ ἑσπέρας.

14 Καὶ ὅτε ὁ πενθερὸς τοῦ Μωϋσῆ ἶδεν ὅλον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔκαμνεν εἰς τὸν λαόν, εἶπε, Τί εἶναι τοῦτο τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον κάμνεις εἰς τὸν λαόν; διὰ τί σὺ κάθησαι μόνος, ὅλος δὲ ὁ λαὸς στέκεται ἔμπροσθέν σου, ἀπὸ τὸ πρῶν ἕως τὸ ἑσπέρας;

15 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἀπεκρίθη εἰς τὸν πενθερόν του, Διότι ὁ λαὸς ἔρχεται πρὸς ἐμὲ νὰ ἐρωτήσῃ τὸν Θεόν.

16 Ὅταν ἔχωσι καμμίαν ὑπόθεσιν, ἔρχονται πρὸς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ κρίνω μετὰ τὸ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου· καὶ κάμνω γνωστὰ εἰς αὐτοὺς τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς νόμους αὐτοῦ.

17 Καὶ ὁ πενθερὸς τοῦ Μωϋσῆ εἶπεν εἰς αὐτόν, Δὲν εἶναι καλὸν τοῦτο, τὸ ὁποῖον σὺ κάμνεις.

18 Βέβαια θέλεις ἀποκάμει, καὶ σὺ, καὶ ὁ λαὸς οὗτος ὁ ὁποῖος εἶναι μαζὺ σου· διότι τὸ πρᾶγμα τοῦτο· εἶναι πολλὰ βαρὺ διὰ σέ· σὺ δὲν θέλεις δυνηθῇ μόνος νὰ κάμνης τοῦτο.

19 Ἄκουσε λοιπὸν τώρα τὴν φωνὴν μου· ἐγὼ θέλω σέ δώσει συμβουλὴν, καὶ ὁ Θεὸς θέλει εἶσθαι μαζὺ σου· σὺ μὲν εἶσου πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, ὥστε νὰ ἀναφέρῃς εἰς τὸν Θεὸν ὅλας τὰς ὑποθέσεις·

20 Καὶ δίδασκε αὐτοὺς τὰ προστάγματα καὶ τοὺς νόμους, καὶ δείχνε εἰς αὐτοὺς τὸν δρόμον, εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ περιπατῶσι, καὶ τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ κάμνωσι.

21 Πλὴν ἔκλεξε ἀπὸ ὅλον τὸν λαὸν ἀνθρώπους ἀξίους, οἱ ὁποῖοι νὰ φοβῶνται τὸν Θεόν, ἀνθρώπους φιλαλήθεις, οἱ ὁποῖοι νὰ μισῶσι τὴν φιλαργυρίαν· καὶ κατήσκησε τοιοῦτους ἐπάνω εἰς αὐτοὺς, χιλιάρχους, ἑκατοντάρχους, πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους·

22 Καὶ αὐτοὶ ἄς κρίνωσι τὸν λαὸν πάν-

τοτε· καὶ ἄς ἀναφέρωσιν εἰς σέ πᾶσαν μεγάλην ὑπόθεσιν, αὐτοὶ δὲ ἄς κρίνωσι πᾶσαν μικρὰν ὑπόθεσιν· οὕτω θέλει εἶσθαι τὸ πρᾶγμα ἐλαφρότερον διὰ σέ, καὶ θέλουν σηκώνει τὸ βάρος μαζὺ μὲ σέ.

23 Ἄν κάμνης τοῦτο τὸ πρᾶγμα, καὶ ὁ Θεὸς σέ προστάξῃ οὕτω, τότε θέλεις ἐμπορέσει νὰ βαστάξῃς, καὶ ἀκόμη ὅλος οὗτος ὁ λαὸς θέλει ἔρχεσθαι μὲ εἰρήνην εἰς τὸν τόπον του.

24 Ὁ Μωϋσῆς λοιπὸν ἤκουσε τὴν φωνὴν τοῦ πενθεροῦ του, καὶ ἔκαμεν ὅλον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶχεν εἰπεῖ.

25 Καὶ ἔκλεξε ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ ὅλον τὸν Ἰσραὴλ ἀνθρώπους ἀξίους, καὶ κατέστησεν αὐτοὺς ἀρχηγούς ἐπάνω εἰς τὸν λαόν, χιλιάρχους, ἑκατοντάρχους, πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους·

26 Καὶ ἔκριναν τὸν λαὸν εἰς πάντα καιρόν· εἰς μὲν τὸν Μωϋσῆν ἀνέφερναν τὰς δυσκόλους ὑποθέσεις, ἔκριναν δὲ αὐτοὶ πᾶσαν μικρὰν ὑπόθεσιν.

27 Ἐπειτα ὁ Μωϋσῆς ἀπεχαιρέτησε τὸν πενθερόν του, καὶ οὗτος ἀνεχώρησεν εἰς τὸν τόπον του.

ΚΕΦ. ιθ'.

Εἰς τὸν τρίτον μῆνα ἀφοῦ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐκβῆκαν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἦλθαν εἰς τὴν ἔρημον Σινά.

2 Διότι ἐσηκώθησαν ἀπὸ Ῥαφιδεῖν, καὶ ἦλθαν εἰς τὴν ἔρημον Σινά, καὶ ἔστησαν τὰς σκηνάς των εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ἐκεῖ ἐστρατοπέδευσεν ὁ Ἰσραὴλ ἀντικρὺ εἰς τὸ ὄρος.

3 Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἀνέβη πρὸς τὸν Θεόν. καὶ ὁ Κύριος ἐφώναξεν εἰς αὐτόν ἀπὸ τοῦ ὄρους, λέγων, Οὕτω θέλεις εἰπεῖ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰακώβ, καὶ ἀναγγεῖλει εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

4 Σεῖς ἴδετε τί ἔκαμα εἰς τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ μὲ ποῖον τρόπον σᾶς ἐσήκωσα ὡς ἐπάνω εἰς πτέρυγας αἰτοῦ, καὶ σᾶς ἔφερα πρὸς τὸν ἑαυτόν μου.

5 Τώρα λοιπὸν, ἐὰν τφόντι ὑπακούσετε εἰς τὴν φωνὴν μου, καὶ φυλάξετε τὴν διαθήκην μου, τότε θέλετε εἶσθαι ἀπὸ ὅλους τοὺς λαοὺς χωριστὸς θησαυρός μου· διότι ἰδική μου εἶναι ὅλη ἡ γῆ·

6 Καὶ θέλετε εἶσθαι εἰς ἐμὲ βασιλικὸν ἱεράτευμα, καὶ ἔθνος ἅγιον. Οὗτοι εἶναι οἱ λόγοι, τοὺς ὁποῖους θέλεις εἰπεῖ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

7 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἦλθε, καὶ ἔκραξε τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ, καὶ παρέστησεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ὅλους ἐκείνους τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος τὸν ἐπρόσταξε.

8 Καὶ ὁ λαὸς ἀπεκρίθη ὁμοφώνως, λέγων, Θέλομεν κάμει ὅλα, ὅσα εἶπεν ὁ Κύριος. Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἀνέφερεν εἰς τὸν Κύριον τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ.

9 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἔρχομαι πρὸς σὲ μέσα εἰς νεφέλην πυκνὴν, διὰ τὴν ἀκούσῃ ὁ λαὸς ὅταν λαλήσω πρὸς σὲ, καὶ νὰ σὲ πιστεύῃ πάντοτε. Ἀνέφερε δὲ ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν Κύριον τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ.

10 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Ὑπαγε εἰς τὸν λαὸν, καὶ ἀγιάσε αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον, καὶ ἃς πλύνωσι τὰ ἱμάτιά των·

11 Καὶ ἃς ἦναι ἔτοιμοι εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν· διότι τὴν τρίτην ἡμέραν ὁ Κύριος θέλει καταβῆ ἑπάνω εἰς τὸ ὄρος Σινὰ, ἐνώπιον ὅλου τοῦ λαοῦ.

12 Καὶ θέλεις βάλει εἰς τὸν λαὸν ὅρια τριγύρω, λέγων, Προσέχετε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας, νὰ μὴ ἀναβῆτε εἰς τὸ ὄρος, ἢ νὰ ἐγγίξετε εἰς τὰ ἄκρα του· ὅποιος ἐγγίξῃ τὸ ὄρος, θέλει βέβαια θανατωθῇ·

13 Καμμία χεὶρ δὲν θέλει ἐγγίξει εἰς αὐτὸ, διότι θέλει βέβαια λιθοβοληθῇ, ἢ διαπερασθῇ μὲ βέλη· εἴτε ζῶν εἶναι, εἴτε ἄνθρωπος, δὲν θέλει ζῆσει. Ὅταν ἡ σάλπιγξ ἠχήσῃ πολλὴν ὥραν, τότε θέλουν ἀναβῆ εἰς τὸ ὄρος.

14 Καὶ ὁ Μωϋσῆς κατέβη ἀπὸ τὸ ὄρος πρὸς τὸν λαὸν, καὶ ἡγίασε τὸν λαόν· καὶ αὐτοὶ ἔπλυναν τὰ ἱμάτιά των.

15 Καὶ εἶπεν εἰς τὸν λαόν, Γενῆτε ἔτοιμοι διὰ τὴν τρίτην ἡμέραν· μὴ πλησιάσετε εἰς τὰς γυναῖκάς σας.

16 Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν, τὸ πρωὶ, ἐγίνοντο βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ, καὶ ἦτον ἑπάνω εἰς τὸ ὄρος νεφέλη πυκνὴ, καὶ ἡ φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἠχοῦσεν ὑψηλὰ, καὶ ὁ λαὸς ὅλος, ὁ ὁποῖος ἦτον εἰς τὸ στρατόπεδον, ἔτρεμε.

17 Τότε ὁ Μωϋσῆς ἔκαμε τὸν λαὸν νὰ ἐκβῇ ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς ὑπάντησιν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐστάθησαν εἰς τὸ κατώτερον μέρος τοῦ ὄρους.

18 Τὸ δὲ ὄρος τοῦ Σινὰ ἦτον ὅλον καπνός· διότι ὁ Κύριος κατέβη ἑπάνω εἰς αὐτὸ μέσα εἰς πῦρ· ἀνέβαινε δὲ ὁ καπνὸς αὐτοῦ ὡσὰν καπνὸς καμίνου, καὶ ὅλον τὸ

ὄρος ἐσείετο δυνατὰ.

19 Καὶ ὅτε ἡ φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἐπρωχωροῦσεν ἀξανομένη πολὺ, ὁ Μωϋσῆς ἐλαλοῦσε, καὶ ὁ Κύριος ἀπεκρίνετο εἰς αὐτὸν μὲ φωνήν.

20 Ὁ Κύριος λοιπὸν κατέβη ἑπάνω εἰς τὸ ὄρος τοῦ Σινὰ, ἑπάνω εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους· καὶ ἔκραξεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, καὶ ὁ Μωϋσῆς ἀνέβη.

21 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Καταῖβα, παράγγειλε εἰς τὸν λαόν, μήπως ὑπερβαίνοντες τὰ ὅρια πλησιάσωσι πρὸς τὸν Κύριον, διὰ νὰ περιεργασθῶσι, καὶ ἀφανισθῶσι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν.

22 Καὶ οἱ ἱερεῖς ἀκόμῃ, οἱ ὁποῖοι πλησιάζουν εἰς τὸν Κύριον, ἃς ἀγιασθῶσι, διὰ νὰ μὴ ἐξορμήσῃ ὁ Κύριος κατ' αὐτῶν.

23 Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς τὸν Κύριον, Ὁ λαὸς δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀναβῇ εἰς τὸ ὄρος τοῦ Σινὰ· διότι σὺ παρήγγειλεις εἰς ἡμᾶς, λέγων, Βάλε ὅρια τριγύρω εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἀγιάσε αὐτό.

24 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς αὐτὸν, Ὑπαγε, καταῖβα· ἔπειτα θέλεις ἀναβῇ, σὺ, καὶ ὁ Ἀαρὼν μαζύ σου· οἱ ἱερεῖς ὅμως καὶ ὁ λαὸς ἃς μὴ ὑπερβῶσι τὰ ὅρια διὰ νὰ ἀναβῶσιν εἰς τὸν Κύριον, μήπως ἐξορμήσῃ κατ' αὐτῶν.

25 Οὕτω ὁ Μωϋσῆς κατέβη πρὸς τὸν λαόν, καὶ ὠμίλησεν εἰς αὐτούς.

ΚΕΦ. κ'.

ΚΑΙ ὁ Κύριος ἐλάλησεν ὅλους τοὺς λόγους τούτους, λέγων,

2 Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ὁποῖος σὲ ἔκβαλα ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ τὸν οἶκον τῆς δουλείας.

3 Δὲν θέλεις ἔχει ἄλλους Θεοὺς πλὴν ἐμοῦ.

4 Δὲν θέλεις κάμει εἰς τὸν ἑαυτὸν σου κἀνὲν εἰδωλον, οὐδὲ καμμίαν εἰκόνα κἀνεὺς πράγματος, ὅσα εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν ἑπάνω, ἢ ὅσα εἶναι εἰς τὴν γῆν κάτω, ἢ ὅσα εἶναι μέσα εἰς τὰ ὕδατα ὑποκάτω τῆς γῆς·

5 Δὲν θέλεις προσκυνῆσαι αὐτὰ, οὐδὲ θέλεις λατρεύσει αὐτὰ· διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σου εἶμαι Θεὸς ζηλότυπος, καὶ ἀποδίδω ἑπάνω εἰς τὰ τέκνα τὰς ἀμαρτίας τῶν πατέρων, ἕως τὴν τρίτην καὶ τετάρτην γενεὰν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι μὲ μισοῦν·

6 Καὶ κάμνω ἔλεος εἰς χιλιάδας γενεῶν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι μὲ ἀγαποῦν, καὶ φυλάττουν τὰ προστάγματά μου.

7 Δὲν θέλεις λάβει ματαίως τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· διότι ὁ Κύριος δὲν θέλει ἔχει διὰ ἁθῶν ἐκεῖνον, ὅστις λαμβάνει ματαίως τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

8 Ἐνθυμοῦ τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, διὰ νὰ ἀγιάζῃς αὐτήν.

9 Ἐξ ἡμέρας θέλεις ἐργάζεσθαι, καὶ εἰς αὐτὰς θέλεις κάμνει ὅλα σου τὰ ἔργα·

10 Ἡ ἡμέρα ὅμως ἡ ἐβδόμη εἶναι τὸ σάββατον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· κἀνὲν ἔργον δὲν θέλεις κάμνει εἰς ταύτην, οὔτε σὺ, οὔτε ὁ υἱός σου, οὔτε ἡ θυγάτηρ σου, οὔτε ὁ ὑπῆρέτης σου, οὔτε ἡ θεράπεινά σου, οὔτε τὸ κτῆνος σου, οὔτε ὁ ξένος σου, ὁ ὁποῖος εἶναι μέσα εἰς τὰς θύρας σου.

11 Διότι εἰς ἕξ ἡμέρας ὁ Κύριος ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν, καὶ ὅλα ὅσα εἶναι εἰς αὐτά· εἰς δὲ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν κατέπαυσε· διὰ τοῦτο ὁ Κύριος εὐλόγησε τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, καὶ ἡγίασεν αὐτήν.

12 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, διὰ νὰ γίνῃς μακροχρόνιος ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν σὲ δίδει Κύριος ὁ Θεός σου.

13 Μὴ φονεύσῃς.

14 Μὴ μοιχεύσῃς.

15 Μὴ κλέψῃς.

16 Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῇ.

17 Μὴ ἐπιθυμήσῃς τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου· μὴ ἐπιθυμήσῃς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· μήτε τὸν ὑπῆρέτην αὐτοῦ, μήτε τὴν θεράπειαν αὐτοῦ, μήτε τὸν βοῦν αὐτοῦ, μήτε τὸν ὄνον αὐτοῦ, μήτε κἀνὲν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι τοῦ πλησίον σου.

18 Ὅλος δὲ ὁ λαὸς ἶδε τὰς βροντὰς, καὶ τὰς ἀστραπὰς, καὶ τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος, καὶ τὸ ὅρος καπνίζον· καὶ ὅτε ὁ λαὸς ἶδε ταῦτα, ἐσύρθησαν, καὶ ἐστάθησαν μακράν.

19 Καὶ εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Σὺ λάλησε εἰς ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς θέλομεν σὲ ἀκούσει· ὁ Θεὸς ὅμως ἄς μὴ λαλήσῃ εἰς ἡμᾶς, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνωμεν.

20 Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς τὸν λαόν, Μὴ φοβεῖσθε· διότι ὁ Θεὸς ἦλθε διὰ νὰ σᾶς δοκιμάσῃ, καὶ διὰ νὰ ᾔῃαι ὁ φόβος αὐτοῦ ἔμπροσθέν σας, διὰ νὰ μὴν ἁμαρτάνετε.

21 Καὶ ὁ λαὸς ἐστάθη μακράν· ὁ δὲ Μωϋσῆς ἐπλησίασεν εἰς τὸ πυκνὸν σκότος, ὅπου ἦτον ὁ Θεός.

22 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν,

Οὕτω θέλεις εἰπεῖ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Σεῖς ἴδετε ὅτι ἐλάλησα μὲ σᾶς ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

23 Δὲν θέλετε κάμει Θεοὺς μὲ ἐμὲ ἀπὸ ἀργύριον, οὔτε θέλετε κάμει εἰς τὸν ἑαυτόν σας Θεοὺς ἀπὸ χρυσίν.

24 Θυσιαστήριον ἀπὸ γῆν θέλεις κάμει εἰς ἐμὲ, καὶ θέλεις θυσιάζει ἐπάνω εἰς αὐτὸ τὰ ὀλοκαυτώματά σου, καὶ τὰς εἰρηνικὰς προσφοράς σου, τὰ πρόβατά σου, καὶ τοὺς βόας σου· εἰς ὅλους τοὺς τόπους ὅπου ἤθελα κάμει νὰ γίνεταί ἀνάμνησις τοῦ ὀνόματός μου, ἐκεῖ θέλω ἔρχεσθαι εἰς σέ, καὶ θέλω σὲ εὐλογεῖ.

25 Ἐὰν δὲ ἀπὸ πέτραι κάμῃς θυσιαστήριον εἰς ἐμὲ, δὲν θέλεις οἰκοδομήσει αὐτὸ ἀπὸ πέτραι πελεκητῇ· διότι ἂν περάσῃς ἐπάνω του τὸ ἐργαλεῖόν σου, θέλεις μολύνει αὐτό.

26 Οὐδὲ θέλεις ἀναβαίνει μὲ σκαλία εἰς τὸ θυσιαστήριόν μου, διὰ νὰ μὴ φανῇ ἐπάνω αὐτοῦ ἡ γύμνωσις σου.

ΚΕΦ. κα'.

ΑΥΤΑΙ δὲ εἶναι αἱ κρίσεις, τὰς ὁποίας θέλεις βάλει ἔμπροσθεν αὐτῶν.

2 Ἐὰν ἀγοράσῃς δοῦλον Ἑβραῖον, ἐξ χρόνους θέλει σὲ δουλεύσει· καὶ τὸν ἔβδομον θέλει ἐκβῇ ἐλεύθερος, χωρὶς νὰ πληρώσῃ τίποτε.

3 Ἐὰν ἐμβῇκεν αὐτὸς μόνος, θέλει ἐκβῇ καὶ μόνος· ἐὰν ὅμως εἶχε γυναῖκα, τότε ἡ γυνὴ αὐτοῦ θέλει ἐκβῇ ὁμοῦ μὲ αὐτόν.

4 Ἐὰν ὁ κύριος αὐτοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν γυναῖκα, καὶ αὕτη ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν υἱοὺς ἢ θυγατέρας, ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς θέλουν εἶσθαι τοῦ κυρίου της, καὶ αὐτὸς θέλει ἐκβῇ μόνος.

5 Ἀλλ' ἐὰν ὁ δοῦλος εἶπῃ καθαρὰ, Ἀγαπῶ τὸν κύριόν μου, τὴν γυναῖκα μου, καὶ τὰ τέκνα μου, δὲν θέλω ἐκβῇ ἐλεύθερος·

6 Τότε ὁ κύριος αὐτοῦ θέλει τὸν φέρει ἔμπροσθεν εἰς τοὺς κριτάς· θέλει τὸν φέρει ἀκόμῃ εἰς τὴν θύραν, ἢ εἰς τὸν παραστάτην τῆς θύρας, καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ θέλει τρυπήσει τὸ ὠτίον αὐτοῦ μὲ τρυπητήριον· καὶ αὐτὸς θέλει τὸν δουλεύει πάντοτε.

7 Καὶ ἐὰν κἀνεὶς πωλήσῃ τὴν θυγατέρα του διὰ νὰ ᾔῃαι θεράπεινα, αὕτη δὲν θέλει ἐκβῇ, καθὼς ἐκβαίνουν οἱ δοῦλοι.

8 Ἐὰν δὲν ἀρέσῃ εἰς τὸν κύριόν της, ὁ ὁποῖος τὴν ἀρράβωνιάσθη διὰ τὸν ἑαυτόν του, τότε θέλει ἀφήσει αὐτήν νὰ ἐξαγο-

ρασθῇ· δὲν θέλει ἔχει ὅμως καμμίαν ἐξουσίαν νὰ τὴν πωλήσῃ εἰς ξένον ἔθνος, ἐπειδὴ ἐφέρθη πρὸς αὐτὴν μὲ ἀπάτην.

9 Ἄν ὅμως τὴν ἀρράβωνιάσῃ με τὸν υἱόν του, θέλει φερθῇ εἰς αὐτὴν κατὰ τὸν τρόπον τῶν θυγατέρων.

10 Ἐὰν πάρῃ δι' αὐτὸν ἄλλην γυναῖκα, δὲν θέλει ὀλιγοστεύσει τὴν τροφήν αὐτῆς, τὰ φορέματα αὐτῆς, καὶ τὸ πρὸς αὐτὴν χρέος τοῦ γάμου.

11 Ἐὰν ὅμως δὲν κάμνῃ εἰς αὐτὴν τὰ τρία ταῦτα, τότε θέλει ἐκβῇ ἐλευθέρᾳ χωρὶς νὰ πληρώσῃ ἀργύρια.

12 Ὅποιος κτυπήσῃ ἄνθρωπον εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποθάνῃ, θέλει βέβαια θανατονεσθαι.

13 Ἐὰν ὅμως δὲν παρεμόνευσεν αὐτὸν, ἀλλ' ὁ Θεὸς παρέδωκεν αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρα του, τότε ἐγὼ θέλω σὲ διορίσει τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον αὐτὸς θέλει καταφεύγει.

14 Ὅποιος ὅμως ἔλθῃ προμελετημένος ἐναντίον εἰς τὸν πλησίον του, διὰ νὰ φονεύσῃ αὐτὸν μὲ ἀπάτην, θέλεις τὸν πέρνει ἀπὸ τὸ θυσιαστήριόν μου διὰ νὰ θανατωθῇ.

15 Καὶ ὅποιος κτυπήσῃ τὸν πατέρα του, ἢ τὴν μητέρα του, θέλει βέβαια θανατονεσθαι.

16 Καὶ ὅποιος κλέψῃ ἄνθρωπον, καὶ τὸν πωλήσῃ, ἢ ἂν ὁ ἄνθρωπος εὔρεθῇ εἰς τὰς χεῖρας του, θέλει βέβαια θανατονεσθαι.

17 Καὶ ὅποιος κακολογεῖ τὸν πατέρα του, ἢ τὴν μητέρα του, θέλει βέβαια θανατονεσθαι.

18 Καὶ ἐὰν ἄνθρωποι μάχωνται μεταξύ των, καὶ ὁ εἷς κτυπήσῃ τὸν ἄλλον μὲ πέτραν ἢ μὲ γρόνθον, καὶ δὲν ἀποθάνῃ, ἀλλὰ σταθῇ κλινῆρης,

19 Ἐὰν σηκωθῇ πάλιν, καὶ περιπατήσῃ ἔξω μετὰ τὴν βακτηρίαν του, τότε θέλει εἶσθαι ἐλεύθερος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος τὸν εἶχε κτυπήσει· μόνον θέλει πληρώσει τὸν χαμὸν τοῦ καιροῦ του, καὶ θέλει τὸν ἐπιμεληθῇ ἕως νὰ λάβῃ τελείαν τὴν θεραπείαν του.

20 Καὶ ἂν κἀνείς ἄνθρωπος κτυπήσῃ τὸν δοῦλον του ἢ τὴν θεράπαινάν του μὲ ῥάβδον, καὶ ἀποθάνῃ ὑποκάτω εἰς τὰς χεῖρας του, θέλει βέβαια τιμωρηθῇ.

21 Ἄν ὅμως ζήσῃ μίαν ἡμέραν, ἢ δύο, δὲν θέλει τιμωρηθῇ· διότι αὐτὸς εἶναι ἀργυρίον του.

22 Ἐὰν μάχωνται ἄνδρες, καὶ κτυπήσωσι γυναῖκα ἑαυτοῦ, καὶ αὐτὴ ἀποβαλθῇ, δὲν ἀποθάνῃ ὅμως, θέλει βέβαια τιμωρηθῇ ὁ

κτυπήσας, ὁποῖαν τιμωρίαν ἤθελεν ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικός· καὶ θέλει πληρώσει, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν κριτῶν.

23 Ἄν ὅμως ἀκολουθήσῃ θάνατος, τότε θέλει δώσει ζωὴν ἀντὶ ζωῆς,

24 Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, χεῖρα ἀντὶ χειρὸς, πόδα ἀντὶ ποδός,

25 Καύσιμον ἀντὶ καυσίματος, πληγὴν ἀντὶ πληγῆς, κτύπημα ἀντὶ κτυπήματος.

26 Ἐὰν κἀνείς κτυπήσῃ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ δούλου του, ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τῆς δούλης του, καὶ τυφλώσῃ αὐτὸν, θέλει τὸν ἀφήσει ἐλεύθερον ἐξ αἰτίας τοῦ ὀφθαλμοῦ του.

27 Καὶ ἂν ἐκβάλῃ τὸν ὀδόντα τοῦ δούλου του, ἢ τὸν ὀδόντα τῆς δούλης του, θέλει τὸν ἀφήσει νὰ ὑπάγῃ ἐλεύθερον ἐξ αἰτίας τοῦ ὀδόντος του.

28 Ἐὰν βοῦς κτυπήσῃ μετὰ τὸ κέρας του ἄνδρα ἢ γυναῖκα, καὶ ἀποθάνῃ, τότε ὁ βοῦς θέλει βέβαια λιθοβοληθῇ, καὶ κἀνείς δὲν θέλει φάγῃ ἀπὸ τὸ κρέας αὐτοῦ· ὁ κύριος δὲ τοῦ βοῦς θέλει εἶσθαι ἐλεύθερος.

29 Ἄν ὅμως ὁ βοῦς ἦτον ἀπὸ πρότερον συνειθισμένος νὰ κτυπᾷ μετὰ τὸ κέρας του, καὶ ἔγινε περὶ τούτου διαμαρτυρία εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς δὲν τὸν εἶχε κλεισμένον, ἐὰν θανατώσῃ ἄνδρα ἢ γυναῖκα, ὁ βοῦς θέλει λιθοβοληθῇ, καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ ἀκόμη θέλει θανατωθῇ.

30 Ἐὰν ἐπιβαλθῇ εἰς αὐτὸν ἀργύριον ἐξαγοράσεως, θέλει δώσει διὰ τὴν ἐξαγόρασιν τῆς ζωῆς του, ὅσον ἤθελεν ἐπιβαλθῇ εἰς αὐτόν.

31 Ἐὰν κτυπήσῃ μετὰ τὸ κέρας του υἱὸν ἢ θυγατέρα, κατὰ τὴν κρίσιν ταύτην θέλει γίνεαι καὶ εἰς αὐτόν.

32 Ἐὰν ὁ βοῦς κτυπήσῃ μετὰ τὸ κέρας του δοῦλον ἢ δούλην, θέλει δώσει εἰς τὸν κύριον αὐτῶν τριάνα ἀργυρίου· ὁ δὲ βοῦς θέλει λιθοβοληθῇ.

33 Καὶ ἐὰν κἀνείς ἀνοίξῃ λάκκον, ἢ ἐὰν κἀνείς σκάψῃ λάκκον, καὶ δὲν σκεπάσῃ αὐτόν, καὶ πέσῃ μέσα εἰς αὐτόν βοῦς ἢ ὄνος,

34 Ὁ κύριος τοῦ λάκκου θέλει κάμει ἀποζημίωσιν, καὶ θέλει πληρώσει τὸν κύριον αὐτῶν τὸ θανατωθὲν ὅμως ζῶν θέλει μένει ἰδικόν του.

35 Καὶ ἐὰν ὁ βοῦς τινὸς κτυπήσῃ τὸν βοῦν ἄλλου, καὶ θανατωθῇ, τότε θέλουν πωλήσει τὸν ζωντανὸν βοῦν, καὶ θέλουν μοιρασθῇ ἐξ ἡμισείας τὸ ἀργύριον· καὶ τὸν θανατωθέντα ὁμοίως θέλουν μοιρασθῇ.

36 Ἐὰν ὅμως ἦναι γνωστὸν, ὅτι ὁ βοῦς ἦτον ἀπὸ πρότερον συνειθισμένος νὰ κτυπᾷ μετὰ τὸ κέρασ του, καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ δὲν τὸν εἶχε κλεισμένον, θέλει βέβαια πληρώσει βοῦν ἀντὶ βοός· ὁ δὲ θανατωθεὶς θέλει εἶσθαι ἰδικός του.

ΚΕΦ. κβ'.

ἘΑΝ τις κλέψῃ βοῦν ἢ πρόβατον, καὶ τὸ σφάξῃ ἢ τὸ πωλήσῃ, θέλει πληρώσει πέντε βόας ἀντὶ τοῦ βοός, καὶ τέσσαρα πρόβατα ἀντὶ τοῦ προβάτου.

2 Ἐὰν κανεὶς κλέπτῃς εὗρεθῇ ἐνῷ ἔκαμνε χάλασμα, καὶ κτυπηθῇ καὶ ἀποθάνῃ, δὲν θέλει χυθῇ αἷμα δι' αὐτόν.

3 Ἐὰν ὅμως ὁ ἥλιος ἦναι ὑψωμένος ἐπάνω εἰς αὐτόν, θέλει χυθῇ αἷμα δι' αὐτόν· διότι ὁ κλέπτῃς πρέπει νὰ κάμῃ τελείαν ἀνταπόδοσιν· καὶ ἂν δὲν ἔχῃ, θέλει πωληθῇ διὰ τὴν κλοπὴν του.

4 Ἐὰν τὸ κλεμμένον πρᾶγμα εὗρεθῇ με βεβαιότητα εἰς τὰς χεῖρας του ζωντανόν, εἴτε βοῦς, εἴτε ὄνος, εἴτε πρόβατον, θέλει ἀποδώσει τὸ διπλοῦν.

5 Ἐὰν κανεὶς σταθῇ αἰτία νὰ καταφάγῃ ἀγρὸς ἢ ἀμπέλιον, καὶ βάλῃ μέσα τὸ ζῶον του, καὶ βοσκηθῇ μέσα εἰς ἀγρὸν ἄλλου ἀνθρώπου, θέλει κάμει ἀνταπόδοσιν ἀπὸ τὸ καλῆτερον τοῦ ἀγροῦ του, καὶ ἀπὸ τὸ καλῆτερον τοῦ ἀμπελίου του.

6 Ἐὰν ἀνάψῃ πῦρ, καὶ πιάσῃ εἰς ἀκάνθας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καῶσιν θημωνίαι σίτου, ἢ τὰ ἰστάμενα ἀστάχυα, ἢ ὁ ἀγρὸς, ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀνάψῃ τὸ πῦρ, θέλει βέβαια κάμει ἀνταπόδοσιν.

7 Ἐὰν κανεὶς παραδώσῃ εἰς τὸν πλησίον του ἀργύριον, ἢ σκεύη, νὰ τὰ φυλάττῃ, καὶ κλεφθῶσιν ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνθρώπου, ἂν εὗρεθῇ ὁ κλέπτῃς, θέλει πληρώσει τὸ διπλοῦν.

8 Ἐὰν ὁ κλέπτῃς δὲν εὗρεθῇ, τότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας θέλει φερθῇ ἔμπροσθεν εἰς τοὺς κριτὰς, διὰ νὰ ἐξετασθῇ ἂν ἔβαλε τὴν χεῖρα του ἐπάνω εἰς τὰ ἀγαθὰ τοῦ πλησίον του.

9 Διὰ πᾶν εἶδος ἀδικήματος, περὶ βοός, περὶ ὄνου, περὶ προβάτου, περὶ φορέματος, ἢ περὶ ἄλλου ὁποιοῦνδήποτε πράγματος χαμένου, τὸ ὁποῖον ἄλλος ἤθελε διαφιλονεικεῖ ὅτι εἶναι ἰδικόν του, ἢ κρίσις τῶν δύο μερῶν θέλει ἔλθῃ ἔμπροσθεν εἰς τοὺς κριτὰς· καὶ ὁποῖον καταδικάσωσιν οἱ κριταὶ, ἐκεῖνος θέλει πληρώσει τὸ διπλοῦν εἰς

τὸν πλησίον του.

10 Ἐὰν κανεὶς παραδώσῃ εἰς τὸν πλησίον του ὄνον, ἢ βοῦν, ἢ πρόβατον, ἢ κανέν ἄλλο ζῶον, διὰ νὰ τὸ φυλάττῃ, καὶ αὐτὸ τελευτήσῃ, ἢ συντριφθῇ, ἢ ἀρπαχθῇ, χωρὶς νὰ τὸ ἴδῃ κανεὶς·

11 Τότε ὅρκος τοῦ Θεοῦ θέλει μεσολαβήσῃ μεταξὺ καὶ τῶν δύο αὐτῶν, ὅτι δὲν ἔβαλε τὴν χεῖρα του ἐπάνω εἰς τὸ κτῆμα τοῦ πλησίον του· καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ θέλει τὸν δεχθῇ, ὁ δὲ ἄλλος δὲν θέλει πληρώσει τίποτε.

12 Ἐὰν ὅμως ἐκλέφθῃ ἀπὸ αὐτόν, θέλει κάμει ἀνταπόδοσιν εἰς τὸν κύριόν του.

13 Ἐὰν διεσπαράχθῃ ἀπὸ θηρία, τότε θέλει τὸ φέρει διὰ μαρτυρίαν, καὶ δὲν θέλει πληρώσει ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον διεσπαράχθῃ.

14 Καὶ ἐὰν κανεὶς δανεισθῇ ζῶον ἀπὸ τὸν πλησίον του, καὶ αὐτὸ συντριφθῇ εἰς κανὲν μέλος του, ἢ τελευτήσῃ, καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ δὲν ἦναι μετὰ αὐτὸ, θέλει βέβαια τὸ πληρώσει.

15 Ἐὰν ὅμως ὁ κύριός του ἦναι μετὰ αὐτὸ, δὲν θέλεις τὸ πληρώσει· ἂν ἦτο μισθωμένον, ἦλθε διὰ τὸν μισθόν του.

16 Καὶ ἐὰν κανεὶς ἀπατήσῃ παρθένον, ἢ ὅποια δὲν εἶναι ἀρβραβωνιασμένη, καὶ κοιμηθῇ μετὰ αὐτήν, θέλει βέβαια προικίσῃ αὐτήν διὰ νὰ τὴν πάρῃ γυναῖκα του.

17 Ἐὰν ὅμως ὁ πατὴρ αὐτῆς δὲν στέργῃ νὰ τὴν δώσῃ εἰς αὐτόν, θέλει πληρώσει ὅσον ἀργύριον δίδεται εἰς προῖκα τῶν παρθένων.

18 Δὲν θέλεις ἀφήσει νὰ ζῇ μάγισσα.

19 Ὅποιος συνευρεθῇ μετὰ κτῆνος, θέλει βέβαια θανατωθῇ.

20 Ὅποιος προσφέρῃ θυσίαν εἰς ἄλλον θεόν, ἔξω εἰς μόνον τὸν Κύριον, θέλει ὀλοκλήρως ἐξολοθρευθῇ.

21 Δὲν θέλεις κακοποιήσῃ ξένον, οὐδὲ θέλεις καταδυναστεύσει αὐτόν· διότι καὶ σεῖς ἐστάθητε ξένοι εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

22 Καμμίαν χήραν ἢ ὀρφανὸν δὲν θέλετε θλίψει.

23 Ἐὰν τοὺς θλίψετε μετὰ ὁποιοῦνδήποτε τρόπον, καὶ φωνάξωσιν εἰς ἐμέ, θέλω βέβαια εἰσακούσει τὴν φωνὴν αὐτῶν.

24 Καὶ ὁ θυμός μου θέλει ἐξαφθῇ, καὶ θέλω σᾶς θανατώσει μετὰ τὴν μάχαιραν· καὶ αἱ γυναῖκες σας θέλουν εἶσθαι χῆραι, καὶ τὰ τέκνα σας ὀρφανά.

25 Ἐὰν δανείσῃς ἀργύριον εἰς τινὰ ἀπὸ τὸν λαόν μου, ὅστις εἶναι πτωχὸς πλησίον εἰς σέ, δὲν θέλεις φερθῇ εἰς αὐτόν ὥσταν

τοκιστής, οὐδὲ θέλεις βάλει τόκον ἐπάνω εἰς αὐτόν.

26 Ἐὰν πάρῃς διὰ ἐνέχυρον τὸ φόρεμα τοῦ πλησίον σου, θέλεις τὸ ἐπιστρέψει εἰς αὐτὸν πρὶν δύσῃ ὁ ἥλιος·

27 Διότι τοῦτο εἶναι τὸ μόνον σκέπασμα αὐτοῦ, εἶναι τὸ ἐνδυμά του, διὰ νὰ σκεπάξῃ τὸ δέρμα του· με τί θέλει κοιμηθῇ; καὶ ὅταν φωνάξῃ εἰς ἐμέ, θέλω τὸν εἰσακούσει· διότι ἐγὼ εἶμαι ἐλεήμων.

28 Δὲν θέλεις ὑβρίσει κριτὰς, οὐδὲ θέλεις κακολογήσει τὸν ἡγεμόνα τοῦ λαοῦ σου.

29 Δὲν θέλεις ἀργήσῃς νὰ προσφέρῃς εἰς ἐμέ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ὠρίμων καρπῶν σου, καὶ τῶν πιωτῶν σου· θέλεις δώσει εἰς ἐμέ τὸν πρωτότοκόν σου ἀπὸ τοὺς υἱούς σου·

30 Ὅμοιως θέλεις κάμει διὰ τὸν βοῦν σου, καὶ διὰ τὸ πρόβατόν σου· ἑπτὰ ἡμέρας θέλει εἶσθαι μετὰ τὴν μητέρα του, καὶ τὴν ὀγδόην ἡμέραν θέλεις μετὰ τὸ δίδει.

31 Καὶ θέλετε εἶσθαι εἰς ἐμέ ἅγιοι ἄνθρωποι· οὐδὲ θέλετε φάγῃ κρέας διεσπαρᾶν ἀπὸ θηρία εἰς τοὺς ἀγρούς· εἰς τοὺς σκύλους θέλετε τὸ ρίπτει.

ΚΕΦ. κγ'.

ΔΕΝ θέλεις σηκώσει ψευδῇ φήμην· δὲν θέλεις βάλει τὴν χεῖρα σου μετὰ τὸν ἄδικον, διὰ νὰ γίνῃς μάρτυς ψευδῆς.

2 Δὲν θέλεις ἀκολουθήσῃς τὸν ὄχλον διὰ νὰ κάμῃς κακόν· οὐδὲ θέλεις ὁμιλήσῃς εἰς κρισολογίαν, ὥστε νὰ κλίνῃς κατόπιν πολλῶν διὰ νὰ διαστρέψῃς κρίσιν·

3 Οὐδὲ θέλεις ὑπερασπισθῇ ἀδίκως πτωχὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν κρίσιν του.

4 Ἐὰν ἀπαντήσῃς τὸν βοῦν τοῦ ἐχθροῦ σου ἢ τὸν ὄνον αὐτοῦ πλανώμενον, θέλεις βέβαια τὸν ἐπιστρέψει εἰς αὐτόν.

5 Ἐὰν ἴδῃς τὸν ὄνον ἐκείνου, ὁ ὁποῖος σὲ μισεῖ, πεσμένον ὑποκάτω εἰς τὸ φορτίον του, καὶ ἤθελες ἀποφύγει νὰ τὸν βοηθήσῃς, θέλεις βέβαια βοηθήσῃς μετὰ αὐτὸν διὰ νὰ τὸν σηκώσῃς.

6 Δὲν θέλεις διαστρέψει τὸ δίκαιον τοῦ πτωχοῦ σου εἰς τὴν κρίσιν του.

7 Ἄπεχε ἀπὸ πάσαν ὑπόθεσιν ψευδῇ· καὶ μὴ γίνῃς αἰτία νὰ θανατωθῇ ὁ ἀθῶος καὶ ὁ δίκαιος· διότι ἐγὼ δὲν θέλω δικαιώσει τὸν ἄδικον.

8 Καὶ δὲν θέλεις πάρει κανὲν δῶρον· διότι τὸ δῶρον τυφλόνει καὶ αὐτοὺς τοὺς σοφοὺς, καὶ διαστρέφει τοὺς λόγους τῶν δικαίων.

9 Καὶ δὲν θέλεις καταδυναστεύσει ξένον· διότι σεῖς γνωρίζετε τὴν καρδίαν τοῦ ξένου, ἐπειδὴ καὶ σεῖς ἐστάθητε ξένοι εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

10 Καὶ ἐξ χρόνους θέλεις σπέρνει τὴν γῆν σου, καὶ θέλεις συνάγει τοὺς καρπούς αὐτῆς·

11 Τὸν ἑβδομον ὅμως θέλεις τὴν ἀφήσει νὰ ἀναπαυθῇ, καὶ νὰ μένῃ ἀργή, διὰ νὰ τρέφονται οἱ πτωχοὶ τοῦ λαοῦ σου· καὶ ὅ,τι μένῃ, ἅς τὸ πρῶγῳσι τὰ ζῶα τοῦ ἀγροῦ. Οὕτω θέλεις κάμει καὶ διὰ τὸν ἀμπελῶνα σου, καὶ διὰ τὸν ἐλαιῶνα σου.

12 Ἐξ ἡμέρας θέλεις ἐργάζεσθαι, τὴν ἑβδομὴν ὅμως ἡμέραν θέλεις ἀναπαύεσθαι, διὰ νὰ ἀναπαυθῇ ὁ βοῦς σου, καὶ ὁ ὄνος σου, καὶ νὰ λάβῃ ἀναψυχὴν ὁ υἱὸς τῆς δούλης σου, καὶ ὁ ξένος.

13 Καὶ εἰς ὅλα ὅσα ἐλάλησα εἰς ἐσᾶς, θέλετε προσέξει· καὶ δὲν θέλετε ἀναφέρει ὄνομα ἄλλων θεῶν, οὐδὲ θέλει ἀκουσθῇ ἀπὸ τὸ στόμα σου.

14 Τρεῖς φοαῖς τὸν χρόνον θέλεις φυλάττει ἑορτὴν εἰς ἐμέ.

15 Θέλεις φυλάττει τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων· (ἄζυμα θέλεις τρώγει ἑπτὰ ἡμέρας, καθὼς σὲ ἐπρόσταξα, εἰς τὸν διωρισμένον καιρὸν τοῦ μηνὸς Ἀβίβ· διότι εἰς τοῦτον ἐκβῆκες ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον· καὶ κάνεις δὲν θέλει παρουσιασθῇ ἐνώπιόν μου ἄδειος·)

16 Καὶ τὴν ἑορτὴν τοῦ Θέρους, τῶν πρώτων καρπῶν τῶν κόπων σου, τοὺς ὁποῖους ἔσπειρες εἰς τὸν ἀγρόν σου· καὶ τὴν ἑορτὴν τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν, εἰς τὸ τέλος τοῦ χρόνου, ἀφοῦ συνάξῃς ἀπὸ τὸν ἀγρόν τοὺς κόπους σου.

17 Τρεῖς φοαῖς τὸν χρόνον θέλει φαίνεσθαι πᾶν ἄρσενικόν σου ἔμπροσθεν εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου.

18 Δὲν θέλεις προσφέρει τὸ αἷμα τῆς θυσίας μου μετὰ ψωμίον ἐνζυμον· οὐδὲ θέλει μένει τὸ πάχος τῆς θυσίας μου ἕως τὸ πρωῒ.

19 Θέλεις φέρει εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τὰς ἀπαρχὰς τῶν πρώτων καρπῶν τῆς γῆς σου. Δὲν θέλεις ψῆσει ἐρίφιον εἰς τὸ γάλα τῆς μητρός του.

20 Ἰδοὺ, ἐγὼ στέλλω ἄγγελον ἔμπροσθέν σου, διὰ νὰ σὲ φυλάττῃ εἰς τὸν δρόμον, καὶ νὰ σὲ φέρῃ εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἔχω προετοιμασμένον εἰς σέ.

21 Πρόσεχε εἰς αὐτόν, καὶ ὑποτάσσου εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ· μὴ τὸν παροργίσῃς·

διότι δὲν θέλει συγχωρήσει τὰς παραβάσεις σας· ἐπειδὴ τὸ ὄνομά μου εἶναι εἰς αὐτόν.

22 Ἐὰν ὅμως τφόντι ὑποτάσσεσαι εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ κάμνης ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λέγω, τότε ἐγὼ θέλω εἶσθαι ἐχθρὸς τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ἐναντίος τῶν ἐναντίων σου.

23 Διότι ὁ ἄγγελός μου θέλει προπορεύεσθαι ἔμπροσθέν σου, καὶ θέλει σὲ φέρεи μέσα εἰς τοὺς Ἀμορραίους, καὶ Χετταίους, καὶ Φερεζαίους, καὶ Χαναναίους, καὶ Ἑυαίους, καὶ Ἰεβουσαίους· καὶ θέλω ἀφανίσει αὐτούς.

24 Δὲν θέλεις προσκυνῆσει τοὺς Θεοὺς αὐτῶν, οὐδὲ θέλεις λατρεύσει αὐτούς, οὐδὲ θέλεις πράξει κατὰ τὰ ἔργα ἐκείνων· ἀλλὰ θέλεις ἐξολοθρεύσει αὐτούς, καὶ θέλεις κατασυντρίψει τὰ εἰδῶλα αὐτῶν.

25 Καὶ θέλεις λατρεύει Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ αὐτὸς θέλει εὐλογεῖ τὸν ἄρτον σου, καὶ τὸ ὕδωρ σου· καὶ θέλω ἀπομακρύνει πᾶσαν ἀρρώστιαν ἀπὸ τὸ μέσον σου.

26 Καὶ δὲν θέλει εἶσθαι μέσα εἰς τὴν γῆν σου καμμία, ἣ ὁποία νὰ ἀποβάλλεται, ἢ νὰ μένῃ στεῖρα· τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν σου θέλω κάμει πλήρη.

27 Θέλω στείλει τὸν φόβον μου ἔμπροσθέν σου, καὶ θέλω καταστρέψει πάντα λαὸν εἰς τὸν ὁποῖον ἔρχεσαι, καὶ θέλω κάμει ὅλους τοὺς ἐχθρούς σου νὰ στρέψωσι τὰ νῶτα εἰς σέ.

28 Καὶ θέλω στείλει ἔμπροσθέν σου σφήκας, αἱ ὁποῖαι θέλουν καταδιώξει τοὺς Ἑυαίους, τοὺς Χαναναίους, καὶ τοὺς Χετταίους, ἀπ' ἔμπροσθέν σου.

29 Δὲν θέλω ὅμως ἐκβάλει αὐτούς ἀπ' ἔμπροσθέν σου εἰς ἓνα χρόνον, διὰ νὰ μὴ γίνῃ ἔρημος ἡ γῆ, καὶ πληθύνωσι τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ ἐναντίον σου·

30 Ὀλίγον κατ' ὀλίγον θέλω ἐκβάλει αὐτούς ἀπ' ἔμπροσθέν σου, ἕως νὰ αὐξηθῇς καὶ νὰ κυριεύσης τὴν γῆν.

31 Καὶ θέλω θέσει τὰ ὄρια σου ἀπὸ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ἕως εἰς τὴν θάλασσαν τῶν Φυλισταίων, καὶ ἀπὸ τὴν ἔρημον ἕως εἰς τὸν ποταμόν· διότι εἰς τὰς χεῖρας σου θέλω παραδώσει τοὺς κατοίκους τοῦ τόπου, καὶ σὺ θέλεις ἐκβάλει αὐτούς ἀπ' ἔμπροσθέν σου.

32 Καμμίαν συνθήκην δὲν θέλεις κάμει μὲ αὐτούς, οὐδὲ μὲ τοὺς Θεοὺς αὐτῶν.

33 Δὲν θέλουν κατοικεῖ εἰς τὴν γῆν σου,

διὰ νὰ μὴ σὲ κάμωσι νὰ ἁμαρτήσης εἰς ἐμέ· διότι, ἂν λατρεύσης τοὺς Θεοὺς αὐτῶν, τοῦτο θέλει βέβαια εἶσθαι παγὶς εἰς σέ.

ΚΕΦ. κδ'.

ΜΕΤΑ ταῦτα εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Ἀναῖβα πρὸς τὸν Κύριον, σὺ, καὶ ὁ Ἀαρὼν, ὁ Ναδάβ, καὶ ὁ Ἀβιουδ, καὶ ἐβδομήντα ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ προσκυνήσετε μακρόθεν·

2 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ὁ μόνος θέλει πλησιάσει εἰς τὸν Κύριον, αὐτοὶ ὅμως δὲν θέλουν πλησιάσει· οὐδὲ ὁ λαὸς θέλει ἀναβῆ με αὐτόν.

3 Τότε ὁ Μωϋσῆς ἦλθε, καὶ διηγήθη εἰς τὸν λαὸν ὅλους τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου, καὶ ὅλα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ· ὅλος δὲ ὁ λαὸς ἀπεκρίθη με μίαν φωνήν, καὶ εἶπεν, Ὅλους τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἐλάλησεν ὁ Κύριος, θέλομεν κάμει.

4 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἔγραψεν ὅλους τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου· καὶ ἐσηκώθη νωρὶς τὸ πρωῒ, καὶ ὑκοδόμησε θυσιαστήριον ὑποκάτω εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἔστησε δώδεκα λίθους κατὰ τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ.

5 Καὶ ἔστειλε νεανίσκους ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ ὁποῖοι ἐπρόσφεραν ὀλοκαυτώματα, καὶ ἐθυσίασαν εἰς τὸν Κύριον θυσίας εἰρηνικὰς ἀπὸ μοσχάρια.

6 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐπῆρε τὸ ἡμισυ τοῦ αἵματος, καὶ ἔβαλεν αὐτὸ εἰς λεκάνια· καὶ τὸ ἄλλο ἡμισυ τοῦ αἵματος ἐρράντισεν ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον.

7 Ἐπειτα ἐπῆρε τὸ βιβλίον τῆς διαθήκης, καὶ ἀνέγνωσεν εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ· καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, Ὅλα θέλομεν κάμει, ὅσα ἐλάλησεν ὁ Κύριος, καὶ θέλομεν εἶσθαι ὑπήκοοι.

8 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐπῆρε τὸ αἷμα, καὶ ἐρράντισεν ἐπάνω εἰς τὸν λαόν, λέγων, Ἴδου τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἔκαμε με σὰς καθ' ὅλους τούτους τοὺς λόγους.

9 Τότε ἀνέβη ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν, ὁ Ναδάβ καὶ ὁ Ἀβιουδ, καὶ ἐβδομήντα ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ.

10 Καὶ ἶδαν τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἐφαίνετο ὑποκάτω εἰς τοὺς πόδας του ὡσὰν ἔδαφος στρωμένον ἀπὸ σάπφειρον λίθον, καὶ ὡσὰν τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν καθαρότητα.

11 Καὶ δὲν ἔβαλε τὴν χεῖρα του ἐπάνω εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ·

ἀκόμη καὶ αὐτοὶ ἶδαν ἐκεῖ τὸν Θεὸν, καὶ ἔφαγαν καὶ ἔπιαν.

12 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Ἀναῖβα πρὸς ἐμὲ εἰς τὸ ὄρος, καὶ εἴσου ἐκεῖ· καὶ θέλω σὲ δώσει λιθίνους πλάκας, καὶ νόμον, καὶ ἐντολάς, τὰς ὁποίας ἔγραψα, διὰ νὰ τοὺς διδάσκῃς.

13 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐσηκώθη μετὰ τὸν Ἰησοῦν τὸν ὑπουργόν του, καὶ ἀνέβη ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ εἶπεν εἰς τοὺς πρεσβυτέρους, Περιμένετε μες ἐδῶ, ἕως νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς ἐσᾶς· καὶ ἰδοὺ, ὁ Ἄαρὼν καὶ ὁ Ὠρ εἶναι μαζύ σας· ἐὰν κἀνεὶς ἔχῃ ὑπόθεσιν τινὰ, ἃς ἔρχεται πρὸς αὐτούς.

15 Ὁ Μωϋσῆς λοιπὸν ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, καὶ νεφέλῃ ἐσκέπασε τὸ ὄρος.

16 Καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐκάθισεν ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος Σινὰ, καὶ ἡ νεφέλῃ ἐσκέπασεν αὐτὸ ἐξ ἡμέρας· καὶ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν ὁ Κύριος ἔκραξε τὸν Μωϋσῆν ἀπὸ τοῦ μέσου τῆς νεφέλης.

17 Καὶ ἡ Θεὰ τῆς δόξης τοῦ Κυρίου ἦτον, εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ὥς πῦρ κατατρῶγον ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους.

18 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐμβῆκεν εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐστάθη ὁ Μωϋσῆς ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος σαράντα ἡμέρας καὶ σαράντα νύκτας.

ΚΕΦ. κε'.

ΚΑΙ ὁ Κύριος ἐλάλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Εἰπὲ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ νὰ φέρωσιν εἰς ἐμὲ προσφοράν· σεῖς θέλετε πάρει τὴν προσφοράν μου ἀπὸ πάντα ἄνθρωπον, ὅστις δίδει αὐτὴν προαιρετικῶς, μετὰ τὴν καρδίαν του.

3 Καὶ τοῦτο εἶναι ἡ προσφορὰ, τὴν ὁποίαν θέλετε πάρει ἀπὸ αὐτοῦς· χρυσίον, ἀργύριον, καὶ χαλκός,

4 Καὶ κυανοῦν, καὶ πορφυροῦν, καὶ κόκκινον, καὶ λινάριον λεπτὸν, καὶ τρίχες αἰγῶν,

5 Καὶ δέρματα κριῶν κόκκινοβαφῇ, καὶ δέρματα θῶων, καὶ ξύλον τοῦ Σιττίμ,

6 Ἐλαιον διὰ τὸ φῶς, ἀρώματα διὰ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ διὰ τὸ εὐώδες θυμίαμα,

7 Λίθοι ὀνυχῖται, καὶ λίθοι διὰ νὰ ἐντεθῶσιν εἰς τὸ ἐφόδ καὶ εἰς τὸ περιστήθιον.

8 Καὶ ἃς κάμωσιν εἰς ἐμὲ ἁγιαστήριον,

διὰ νὰ κατοικῶ μετὰξὺ αὐτῶν.

9 Καθ' ὅλα ὅσα ἐγὼ δείχνω εἰς σέ, κατὰ τὸ σχέδιον τῆς σκηνῆς, καὶ κατὰ τὸ σχέδιον ὅλων τῶν σκευῶν αὐτῆς, οὕτω θέλετε κάμει.

10 Καὶ θέλουν κατασκευάσει κιβωτὸν ἀπὸ ξύλον τοῦ Σιττίμ· δύο πῆχαι καὶ ἥμισυ θέλει εἶσθαι τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ μία πῆχη καὶ ἥμισυ τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ μία πῆχη καὶ ἥμισυ τὸ ὕψος αὐτῆς.

11 Καὶ θέλεις σκεπάσει αὐτὴν μετὰ καθαρὸν χρυσίον· ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν θέλεις σκεπάσει αὐτὴν, καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὴν θέλεις κάμει χρυσοῦν στέφανον ὁλόγυρα.

12 Καὶ θέλεις χύσει δι' αὐτὴν τέσσαρας κρίκους χρυσοῦς, καὶ θέλεις βάλει αὐτοὺς εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς· καὶ δύο κρίκοι θέλουν εἶσθαι εἰς τὴν μίαν πλευρὰν αὐτῆς, καὶ δύο κρίκοι εἰς τὴν ἄλλην πλευρὰν αὐτῆς.

13 Καὶ θέλεις κάμει μοχλοὺς ἀπὸ ξύλου τοῦ Σιττίμ, καὶ θέλεις σκεπάσει αὐτοὺς μετὰ χρυσίου.

14 Καὶ θέλεις βάλει τοὺς μοχλοὺς μέσα εἰς τοὺς κρίκους τῶν πλευρῶν τῆς κιβωτοῦ, διὰ νὰ φέρεται ἡ κιβωτὸς μετὰ αὐτοῦς.

15 Οἱ μοχλοὶ θέλουν μένει εἰς τοὺς κρίκους τῆς κιβωτοῦ· δὲν θέλουν μετακινηθῆ ἀπὸ αὐτὴν.

16 Καὶ θέλεις βάλει μέσα εἰς τὴν κιβωτὸν τὰ μαρτύρια τὰ ὁποῖα θέλω δώσει εἰς σέ.

17 Καὶ θέλεις κάμει σκέπασμα ἱλαστήριον ἀπὸ χρυσίου καθαρὸν· δύο πῆχαι καὶ ἥμισυ θέλει εἶσθαι τὸ μῆκος αὐτοῦ, καὶ μία πῆχη καὶ ἥμισυ τὸ πλάτος αὐτοῦ.

18 Καὶ θέλεις κάμει δύο χερουβεῖμ ἀπὸ χρυσίου· ἐργασίαν σφυρήλατον θέλεις κάμει αὐτὰ, εἰς τὰ δύο ἅκρα τοῦ ἱλαστηρίου.

19 Κάμε λοιπὸν ἐν χερουβεῖμ εἰς τὸ ἐν ἅκρον, καὶ τὸ ἄλλο χερουβεῖμ εἰς τὸ ἄλλο ἅκρον· μετὰ τὸ ἱλαστήριον ἐνωμένα θέλεις κάμει τὰ χερουβεῖμ ἐπάνω εἰς τὰ δύο ἅκρα αὐτοῦ.

20 Καὶ τὰ χερουβεῖμ θέλουν ἔξαπλόνει ἐπάνωθεν τὰς πτέρυγας, σκεπάζοντα μετὰ τὰς πτερυγὰς τῶν τὸ ἱλαστήριον· καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν θέλουν βλέπει ἐν πρὸς τὸ ἄλλο· πρὸς τὸ ἱλαστήριον θέλουν εἶσθαι γυρισμένα τὰ πρόσωπα τῶν χερουβεῖμ.

21 Καὶ θέλεις βάλει τὸ ἱλαστήριον ἐπάνω εἰς τὴν κιβωτὸν ἄνωθεν· καὶ μέσα εἰς τὴν κιβωτὸν θέλεις βάλει τὰ μαρτύρια, τὰ ὁποῖα θέλω σὲ δώσει.

22 Καὶ ἐκεῖ θέλω εἶσθαι παρὼν μετὰ σέ·

καὶ ἐπάνωθεν ἀπὸ τοῦ ἱλαστήριον, ἀπὸ τοῦ μέσον τῶν δύο χερουβείμ, τὰ ὅποια εἶναι ἐπάνω εἰς τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, θέλω λαλήσει με σὲ περὶ ὧν τῶν πραγμάτων, τὰ ὅποια θέλω σὲ προστάξει νὰ εἴπῃς πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

23 Θέλεις κάμει ἀκόμη τράπεζαν ἀπὸ ξύλον τοῦ Σιττίμ· δύο πῆχαι θέλει εἶσθαι τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ μία πῆχη τὸ πλάτος αὐτῆς· τὸ δὲ ὕψος αὐτῆς μία πῆχη καὶ ἥμισυ.

24 Καὶ θέλεις σκεπάσει αὐτὴν με χρυσίον καθαρὸν, καὶ θέλεις κάμει εἰς αὐτὴν ὀλόγυρα χρυσοῦν στέφανον.

25 Καὶ θέλεις κάμει εἰς αὐτὴν περιβάσιον ὀλόγυρα μίαν παλάμην τὸ πλάτος, καὶ θέλεις κάμει εἰς τὸ περιβάσιον αὐτῆς ὀλόγυρα χρυσοῦν στέφανον.

26 Καὶ θέλεις κάμει δι' αὐτὴν τέσσαρας κρίκους ἀπὸ χρυσίου, καὶ θέλεις βάλει τοὺς κρίκους εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας, αἱ ὅποια εἶναι ἐπάνω εἰς τοὺς τέσσαρας πόδας αὐτῆς.

27 Οἱ κρίκοι θέλουν εἶσθαι ὑποκάτω εἰς τὸ περιβάσιον θῆκαι τῶν μοχλῶν, διὰ νὰ σηκώνωσι τὴν τράπεζαν.

28 Καὶ θέλεις κάμει τοὺς μοχλοὺς ἀπὸ ξύλον τοῦ Σιττίμ, καὶ θέλεις σκεπάσει αὐτοὺς με χρυσίον, διὰ νὰ σηκόνεται ἡ τράπεζα με αὐτοὺς.

29 Καὶ θέλεις κάμει τοὺς δίσκους αὐτῆς, καὶ τὰ θυμιαματοδόχα αὐτῆς, καὶ τὰ σπονδεῖα αὐτῆς, καὶ τὰ λεκάνια αὐτῆς, διὰ νὰ γίνωνται με αὐτὰ αἱ σπονδαί· ἀπὸ χρυσίου καθαρὸν θέλεις κάμει αὐτά.

30 Καὶ ἐπάνω εἰς τὴν τράπεζαν θέλεις βάλει ἄρτους προθέσεως ἔμπροσθέν μου πάντοτε.

31 Καὶ θέλεις κάμει λυχνίαν ἀπὸ χρυσίου καθαρὸν· ἀπὸ ἐργασίαν σφυρήλατον θέλει γίνεαι ἡ λυχνία· ὁ κορμὸς αὐτῆς, καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς, τὰ λεκάνια αὐτῆς, οἱ κόμβοι αὐτῆς, καὶ τὰ ἄνθη αὐτῆς, θέλουν εἶσθαι ἐν σῶμα με αὐτὴν.

32 Καὶ ἕξ κλάδοι θέλουν ἐκβαίνει ἀπὸ τὰ πλάγια αὐτῆς· τρεῖς κλάδοι τῆς λυχνίας ἀπὸ τὸ ἐν πλάγιον, καὶ τρεῖς κλάδοι τῆς λυχνίας ἀπὸ τὸ ἄλλο πλάγιον·

33 Εἰς ἓνα κλάδον θέλουν εἶσθαι τρία λεκάνια καμωμένα ὅμοια με ἁμύγδαλα, ὁμοῦ με ἓνα κόμβον καὶ ἓν ἄνθος· καὶ εἰς ἄλλον κλάδον τρία λεκάνια καμωμένα ὅμοια με ἁμύγδαλα ὁμοῦ με ἓνα κόμβον καὶ ἓν ἄνθος· οὕτω θέλει γίνεαι εἰς τοὺς ἕξ κλάδους, οἱ ὅποιοι ἐκβαίνουν ἀπὸ τὴν λυχνίαν.

34 Καὶ εἰς τὴν λυχνίαν θέλουν εἶσθαι τέσσαρα λεκάνια καμωμένα ὅμοια με ἁμύγδαλα, ὁμοῦ με τοὺς κόμβους αὐτῶν, καὶ με τὰ ἄνθη αὐτῶν.

35 Καὶ θέλει εἶσθαι εἰς κόμβος ὑποκάτω εἰς δύο κλάδους ἐκβαίνοντας ἀπὸ τὴν αὐτὴν, καὶ εἰς κόμβος ὑποκάτω εἰς δύο κλάδους ἐκβαίνοντας ἀπὸ τὴν αὐτὴν, καὶ εἰς κόμβος ὑποκάτω εἰς δύο κλάδους ἐκβαίνοντας ἀπὸ τὴν αὐτὴν, κατὰ τοὺς ἕξ κλάδους, οἱ ὅποιοι ἐκβαίνουν ἀπὸ τὴν λυχνίαν.

36 Οἱ κόμβοι αὐτῶν, καὶ οἱ κλάδοι αὐτῶν, θέλουν εἶσθαι ἐν σῶμα με αὐτὴν· ὅλη ἡ λυχνία θέλει εἶσθαι ἐν ἔργον σφυρήλατον ἀπὸ χρυσίου καθαρὸν.

37 Καὶ θέλεις κάμει τοὺς ἑπτὰ λύχνους αὐτῆς· καὶ θέλουν ἀνάπτει τοὺς λύχνους αὐτῆς, διὰ νὰ φέγγωσιν ἔμπροσθεν αὐτῆς.

38 Καὶ θέλουν εἶσθαι ἀπὸ χρυσίου καθαρὸν τὰ λυchnοφαλίδια αὐτῆς καὶ τὰ ὑποθέματα αὐτῆς.

39 Ἀπὸ ἐν τάλαντον χρυσίου καθαροῦ θέλει κατασκευασθῇ αὐτὴ, ὁμοῦ με ὅλα ταῦτα τὰ σκεύη.

40 Καὶ πρόσεχε νὰ κάμῃς αὐτὰ κατὰ τὸ σχέδιον, τὸ ὅποιον σὲ ἐδείχθη εἰς τὸ ὅρος.

ΚΕΦ. κς'.

ΚΑΙ θέλεις κάμει τὴν σκηνὴν με δέκα παραπετάσματα ἀπὸ λεπτὸν κλωσμένον λινάριον, καὶ κυανοῦν, καὶ πορφυροῦν, καὶ κόκκινον· με χερουβείμ ἐντέχνως ἐνείργασμένα θέλεις κάμει αὐτά.

2 Τὸ μῆκος τοῦ ἐνὸς παραπετάσματος θέλει εἶσθαι εἰκοσιοκτὼ πῆχαι, καὶ τὸ πλάτος τοῦ ἐνὸς παραπετάσματος τέσσαρες πῆχαι· καὶ καθὲν ἀπὸ τὰ παραπετάσματα θέλει ἔχει τὸ αὐτὸ μέτρον.

3 Τὰ πέντε παραπετάσματα θέλουν εἶσθαι ἐνωμένα τὸ ἐν με τὸ ἄλλο· καὶ τὰ ἄλλα πέντε παραπετάσματα θέλουν εἶσθαι ἐνωμένα τὸ ἐν με τὸ ἄλλο.

4 Καὶ θέλεις κάμει θηλυκωτήρια κυανᾷ ἐπάνω εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ἐνὸς παραπετάσματος ἀπὸ τὸ πλάγιον, ὅπου γίνεαι ἡ ἐνωσις· ὁμοίως θέλεις κάμει καὶ εἰς τὴν τελευταίαν ἄκραν τοῦ δευτέρου παραπετάσματος, ὅπου γίνεαι ἡ ἐνωσις τοῦ δευτέρου.

5 Πενήντα θηλυκωτήρια θέλεις κάμει εἰς τὸ ἐν παραπέτασμα, καὶ πενήντα θηλυκωτήρια θέλεις κάμει εἰς τὴν ἄκραν τοῦ παραπετάσματος, ἡ ὅποια εἶναι εἰς τὴν ἐνωσιν

τοῦ δευτέρου, διὰ τὰ κρατῶνται τὰ θηλυκωτήρια τὸ ἐν ἀπὸ τὸ ἄλλο.

6 Καὶ θέλεις κάμει πενήντα περόνας ἀπὸ χρυσίου, καὶ μὲ τὰς περόνας θέλεις ἐνώσει ὁμοῦ τὰ παραπετάσματα· οὕτω θέλει εἶσθαι μία σκηνή.

7 Καὶ θέλεις κάμει παραπετάσματα ἀπὸ τρίχας αἰγῶν, διὰ τὰ ἦναι σκέπη ἐπάνωθεν τῆς σκηνῆς· ἑνδεκα παραπετάσματα θέλεις κάμει.

8 Τὸ μῆκος τοῦ ἐνὸς παραπετάσματος θέλει εἶσθαι τριάντα πηχαι, καὶ τὸ πλάτος τοῦ ἐνὸς παραπετάσματος τέσσαρες πηχαι, καὶ τὰ ἑνδεκα παραπετάσματα θέλουν εἶσθαι ὅλα τοῦ αὐτοῦ μέτρον.

9 Καὶ θέλεις ἐνώσει πέντε παραπετάσματα συναλλήλως, καὶ ἕξ παραπετάσματα συναλλήλως, τὸ ἕκτον ὅμως παραπέτασμα θέλεις ἐπιδιπλώσει εἰς τὸ πρόσωπον τῆς σκηνῆς.

10 Καὶ θέλεις κάμει πενήντα θηλυκωτήρια ἐπάνω εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ἐνὸς παραπετάσματος, ἡ ὁποία εἶναι τελευταία εἰς τὴν ἑνώσιν, καὶ πενήντα θηλυκωτήρια εἰς τὴν ἄκραν τοῦ παραπετάσματος, τὸ ὁποῖον ἐνομεται μὲ τὸ δεύτερον.

11 Θέλεις κάμει καὶ πενήντα περόνας ἀπὸ χαλκόν, καὶ θέλεις βάλει τὰς περόνας εἰς τὰ θηλυκωτήρια, καὶ ἐνώσει τὴν σκηνὴν ὁμοῦ, διὰ τὰ ἦναι μία.

12 Τὸ δὲ ἐναπολειπόμενον, τὸ ὁποῖον περισσέυει ἀπὸ τὰ παραπετάσματα τῆς σκηνῆς, τὸ ἥμισυ τοῦ παραπετάσματος, τὸ ὁποῖον ἐναπολείπεται, θέλει κρέμεσθαι ἐπάνωθεν εἰς τὸ ὀπισθὸν μέρος τῆς σκηνῆς.

13 Καὶ μία πῆχη ἀπὸ τὸ ἐν πλάγιον, καὶ μία πῆχη ἀπὸ τὸ ἄλλο πλάγιον, ἐκ τοῦ ἐναπολειπομένου εἰς τὸ μῆκος τῶν παραπετασμάτων τῆς σκηνῆς, θέλει κρέμεσθαι ἐπάνωθεν εἰς τὰ πλάγια τῆς σκηνῆς ἐδῶθεν καὶ ἐκεῖθεν, διὰ τὰ σκεπάσει αὐτήν.

14 Καὶ θέλεις κάμει σκέπην διὰ τὴν σκηνὴν ἀπὸ δέρματα κριῶν κοκκινοβαφῆ, καὶ σκέπην ὑπεράνωθεν ἀπὸ δέρματα θάων.

15 Καὶ θέλεις κάμει διὰ τὴν σκηνὴν σανίδας ἀπὸ ξύλον τοῦ Σιττίμ, αἱ ὁποῖαι θέλουν στέκεσθαι ὀρθαί.

16 Δέκα πηχαι θέλει εἶσθαι τὸ μῆκος τῆς μιᾶς σανίδος, καὶ μία πῆχη καὶ ἥμισυ τὸ πλάτος τῆς μιᾶς σανίδος.

17 Δύο στρόφιγγες θέλουν εἶσθαι εἰς τὴν μίαν σανίδα ἀντικρύζουσαι ἢ μία πρὸς τὴν ἄλλην· οὕτω θέλεις κάμει δι' ὅλας τὰς

σανίδας τῆς σκηνῆς.

18 Καὶ θέλεις κάμει τὰς σανίδας διὰ τὴν σκηνὴν, εἴκοσι σανίδας ἀπὸ τὸ νότιον μέρος πρὸς μεσημβρίαν.

19 Καὶ ὑποκάτω εἰς τὰς εἴκοσι σανίδας θέλεις κάμει σαράντα ὑποβάσια ἀπὸ ἄργυρον· δύο ὑποβάσια ὑποκάτω εἰς μίαν σανίδα διὰ τὰς δύο στρόφιγγας αὐτῆς, καὶ δύο ὑποβάσια ὑποκάτω εἰς ἄλλην σανίδα διὰ τὰς δύο στρόφιγγας αὐτῆς.

20 Καὶ διὰ τὸ δεύτερον μέρος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς βορρᾶν, εἴκοσι σανίδες θέλουν εἶσθαι.

21 Καὶ τὰ σαράντα αὐτῶν ὑποβάσια ἀπὸ ἄργυρον, δύο ὑποβάσια ὑποκάτω εἰς μίαν σανίδα, καὶ δύο ὑποβάσια ὑποκάτω εἰς ἄλλην σανίδα.

22 Καὶ διὰ τὰ μέρη τῆς σκηνῆς τὰ πρὸς δυσμὰς θέλεις κάμει ἕξ σανίδας.

23 Θέλεις κάμει καὶ δύο σανίδας διὰ τὰς γωνίας τῆς σκηνῆς εἰς τὰ δύο πλάγια.

24 Καὶ θέλουν ἐνωθῇ ὁμοῦ κάτωθεν, καὶ θέλουν ἐνωθῇ ὁμοῦ ἄνωθεν εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῆς δι' ἐνὸς κρίκου· οὕτω θέλει εἶσθαι δι' αὐτὰς καὶ τὰς δύο· αὐταὶ θέλουν εἶσθαι διὰ τὰς δύο γωνίας.

25 Καὶ θέλουν εἶσθαι ὀκτὼ σανίδες, καὶ τὰ ἀργυρᾶ ὑποβάσια αὐτῶν, δεκαῆξ ὑποβάσια· δύο ὑποβάσια ὑποκάτω εἰς μίαν σανίδα, καὶ δύο ὑποβάσια ὑποκάτω εἰς ἄλλην σανίδα.

26 Καὶ θέλεις κάμει μοχλοὺς ἀπὸ ξύλον τοῦ Σιττίμ· πέντε διὰ τὰς σανίδας τοῦ ἐνὸς μέρους τῆς σκηνῆς,

27 Καὶ πέντε μοχλοὺς διὰ τὰς σανίδας τοῦ ἄλλου μέρους τῆς σκηνῆς, καὶ πέντε μοχλοὺς διὰ τὰς σανίδας τοῦ μέρους τῆς σκηνῆς διὰ τὸ πλάγιον τὸ πρὸς δυσμὰς.

28 Καὶ ὁ μέσος μοχλὸς, ὁ εἰς τὸ μέσον τῶν σανίδων, θέλει διαπερνᾶ ἀπὸ ἄκρον εἰς ἄκρον.

29 Καὶ θέλεις σκεπάσει τὰς σανίδας μὲ χρυσίον, καὶ θέλεις κάμει ἀπὸ χρυσίου τοὺς κρίκους αὐτῶν διὰ τὰ ἦναι θῆκαι τῶν μοχλῶν· καὶ θέλεις σκεπάσει τοὺς μοχλοὺς μὲ χρυσίον.

30 Καὶ θέλεις ἀνεγείρει τὴν σκηνὴν κατὰ τὸ σχέδιον αὐτῆς, τὸ ὁποῖον σ' ἐδείχθη εἰς τὸ ὅρος.

31 Καὶ θέλεις κάμει καταπέτασμα ἀπὸ κυανοῦν, καὶ πορφυροῦν, καὶ κόκκινον, καὶ λεπτὸν κλωσμένον λινάριον ἐντέχνου ἐργασίας· μὲ χερουβεῖμ θέλει εἶσθαι κατεσκευασμένον.

32 Καὶ θέλεις κρεμάσει αὐτὸ ἐπάνω εἰς τέσσαρας στύλους ἀπὸ ξύλον τοῦ Σιττίμ σκεπασμένους μὲ χρυσίον· τὰ ἄγκιστρα αὐτῶν θέλουν εἶσθαι ἀπὸ χρυσίου, ἐπάνω εἰς τὰ τέσσαρα ἄργυρᾶ ὑποβάσια.

33 Ἐπειτα θέλεις κρεμάσει τὸ καταπέτασμα ὑποκάτω εἰς τὰς περόνας, διὰ τὰ φέρης ἐκεῖ, μέσα ἀπὸ τὸ καταπέτασμα, τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου· καὶ τὸ καταπέτασμα θέλει κάμνει εἰς ἑσᾶς χώρισμα μεταξὺ τοῦ ἁγίου τόπου καὶ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων.

34 Καὶ θέλεις βάλει τὸ ἱλαστήριον ἐπάνω εἰς τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου εἰς τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων.

35 Καὶ θέλεις βάλει τὴν τράπεζαν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος, καὶ τὴν λυχνίαν ἀντίκρυ εἰς τὴν τράπεζαν πρὸς τὸ νότιον μέρος τῆς σκηνῆς· καὶ θέλεις βάλει τὴν τράπεζαν πρὸς τὸ βόρειον μέρος.

36 Καὶ θέλεις κάμει διὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς ἓνα τάπητα ἀπὸ κυανοῦν, καὶ πορφυροῦν, καὶ κόκκινον, καὶ λεπτὸν κλωσμένον λινάριον, κατεσκευασμένον μὲ ἐργασίαν βελόνης.

37 Καὶ θέλεις κάμει διὰ τὸν τάπητα πέντε στύλους ἀπὸ ξύλον τοῦ Σιττίμ, καὶ θέλεις σκεπάσει αὐτοὺς μὲ χρυσίον, καὶ αἱ περόναι αὐτῶν θέλουν εἶσθαι ἀπὸ χρυσίου· καὶ θέλεις χύσει δι' αὐτοὺς πέντε ὑποβάσια ἀπὸ χαλκόν.

ΚΕΦ. κς'.

ΚΑΙ θέλεις κάμει θυσιαστήριον ἀπὸ ξύλον τοῦ Σιττίμ, πέντε πηχῶν τὸ μῆκος, καὶ πέντε πηχῶν τὸ πλάτος· τετράγωνον θέλει εἶσθαι τὸ θυσιαστήριον· καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ θέλει εἶσθαι τριῶν πηχῶν.

2 Καὶ θέλεις κάμει τὰ κέρατα αὐτοῦ ἐπάνω εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας του· τὰ κέρατα αὐτοῦ θέλουν εἶσθαι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ· καὶ θέλεις σκεπάσει αὐτὸ μὲ χαλκόν.

3 Καὶ θέλεις κάμει τοὺς στακτοδόχους αὐτοῦ διὰ τὰ δέχωνται τὴν στάκτην του, καὶ τὰ πτυάρια αὐτοῦ, καὶ τὰς λεκάνας αὐτοῦ, καὶ τὰς κρεάγρας αὐτοῦ, καὶ τὰ πυροδοχεῖα αὐτοῦ· ἀπὸ χαλκὸν θέλεις κάμει ὅλα τὰ σκεύη αὐτοῦ.

4 Καὶ θέλεις κάμει δι' αὐτὸ ἐσχάραν δικτυωτῆς ἐργασίας ἀπὸ χαλκόν· καὶ ἐπάνω εἰς τὸ δίκτυον θέλεις κάμει τέσσαρας κρίκους χαλκίνους εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας αὐτοῦ.

5 Καὶ θέλεις βάλει αὐτὴν ὑποκάτω εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ θυσιαστηρίου κάτωθεν, εἰς τρόπον ὥστε τὸ δίκτυον νὰ ᾔηται ἕως τὸ μέσον τοῦ θυσιαστηρίου.

6 Καὶ θέλεις κάμει μοχλοὺς διὰ τὸ θυσιαστήριον, μοχλοὺς ἀπὸ ξύλον τοῦ Σιττίμ, καὶ θέλεις σκεπάσει αὐτοὺς μὲ χαλκόν.

7 Καὶ οἱ μοχλοὶ θέλουν βαλθῇ μέσα εἰς τοὺς κρίκους, καὶ θέλουν εἶσθαι οἱ μοχλοὶ ἐπάνω εἰς τὰ δύο πλευρὰ τοῦ θυσιαστηρίου, διὰ τὰ σηκόνωσιν αὐτό.

8 Κοῖλον σανιδωτὸν θέλεις κάμει αὐτό· καθὼς σὲ ἐδείχθη εἰς τὸ ὅρος, οὕτω θέλουν κάμει αὐτό.

9 Καὶ θέλεις κάμει τὴν αὐλὴν τῆς σκηνῆς· εἰς τὸ νότιον μέρος πρὸς μεσημβρίαν θέλουν εἶσθαι παραπετάσματα διὰ τὴν αὐλὴν ἀπὸ λεπτὸν κλωσμένον λινάριον, τὸ μῆκος ἑκατὸν πηχῶν διὰ τὸ ἐν πλάγιον.

10 Καὶ οἱ εἴκοσι στύλοι αὐτῶν, καὶ τὰ εἴκοσι ὑποβάσια τούτων, θέλουν εἶσθαι ἀπὸ χαλκόν· αἱ περόναι τῶν στύλων καὶ αἱ ταινίαι αὐτῶν θέλουν εἶσθαι ἀπὸ ἄργυρον.

11 Καὶ ὁμοίως διὰ τὸ βόρειον μέρος κατὰ μῆκος θέλουν εἶσθαι παραπετάσματα, μῆκος ἑκατὸν πηχῶν, καὶ οἱ εἴκοσι στύλοι αὐτοῦ, καὶ τὰ εἴκοσι αὐτῶν χάλκινα ὑποβάσια· αἱ περόναι τῶν στύλων καὶ αἱ ταινίαι αὐτῶν θέλουν εἶσθαι ἀπὸ ἄργυρον.

12 Καὶ διὰ τὸ πλάτος τῆς αὐλῆς κατὰ τὸ δυτικὸν μέρος θέλουν εἶσθαι παραπετάσματα πενήντα πηχῶν· στύλοι αὐτῶν δέκα, καὶ ὑποβάσια αὐτῶν δέκα.

13 Καὶ τὸ πλάτος τῆς αὐλῆς κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος πρὸς ἀνατολὰς θέλει εἶσθαι πενήντα πηχῶν.

14 Τὰ παραπετάσματα τοῦ ἐνὸς μέρους τῆς πύλης θέλουν εἶσθαι δεκαπέντε πηχῶν· στύλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ ὑποβάσια τούτων τρία.

15 Καὶ εἰς τὸ ἄλλο μέρος θέλουν εἶσθαι παραπετάσματα δεκαπέντε πηχῶν· στύλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ ὑποβάσια τούτων τρία.

16 Καὶ διὰ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς θέλει εἶσθαι παραπέτασμα εἴκοσι πηχῶν, ἀπὸ κυανοῦν, καὶ πορφυροῦν, καὶ κόκκινον, καὶ λεπτὸν κλωσμένον λινάριον, κατεσκευασμένον μὲ ἐργασίαν βελόνης· στύλοι αὐτῶν θέλουν εἶσθαι τέσσαρες, καὶ ὑποβάσια τούτων τέσσαρα.

17 Ὅλοι οἱ στύλοι ὁλόγυρα τῆς αὐλῆς θέλουν εἶσθαι ζωσμένοι μὲ ἄργυρον, τὰ

ἀγκιστρα αὐτῶν θέλουν εἶσθαι ἀπὸ ἄργυρου, καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῶν ἀπὸ χαλκόν.

18 Τὸ μῆκος τῆς αὐλῆς θέλει εἶσθαι ἑκατὸν πηχῶν, καὶ τὸ πλάτος πενήντα ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, καὶ τὸ ὕψος πέντε πηχῶν, ἀπὸ λεπτὸν κλωσμένον λινάριον, καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῶν ἀπὸ χαλκόν.

19 Ὅλα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς εἰς ὅλην τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς, καὶ ὅλοι οἱ πάσσαλοι αὐτῆς, καὶ ὅλοι οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς, θέλουν εἶσθαι ἀπὸ χαλκόν.

20 Καὶ σὺ θέλεις προστάξει τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ νὰ φέρωσιν εἰς σὲ καθαρὸν ἔλαιον ἀπὸ ἐλαίας κοπανισμένας διὰ τὸ φῶς, διὰ νὰ καίῃ πάντοτε ὁ λύχνος.

21 Εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος, τὸ ὁποῖον εἶναι ἔμπροσθεν τοῦ μαρτυρίου, ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ θέλουν βάλλει αὐτὸν εἰς τάξιν ἀπὸ ἐσπέρας ἕως πρωῒ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· τοῦτο θέλει εἶσθαι νόμος παντοτείνος εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν ὑπὲρ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. κη'.

ΚΑΙ σὺ πάρε πρὸς τὸν ἑαυτὸν σου τὸν Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ με αὐτὸν, ἀπὸ τὸ μέσον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ νὰ ἱερατεύῃ εἰς ἐμὲ ὁ Ἀαρὼν, καὶ Ναδάβ καὶ Ἀβιουδ, Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ, οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν.

2 Καὶ θέλεις κάμει εἰς τὸν Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου ἐνδύματα ἅγια, πρὸς δόξαν καὶ ὡραιότητα.

3 Καὶ θέλεις εἰπεῖ εἰς ὅλους, ὅσοι εἶναι σοφοὶ τὴν καρδίαν, τοὺς ὁποίους ἐγὼ ἐγέμισα ἀπὸ πνεύμα σοφίας, νὰ κάμωσι τὰ ἐνδύματα τοῦ Ἀαρὼν διὰ νὰ καθιερώσῃς αὐτὸν, ὥστε νὰ ἱερατεύῃ εἰς ἐμέ.

4 Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ἐνδύματα, τὰ ὁποῖα θέλουν κάμει· περιστήθιον, καὶ ἐφὸδ, καὶ ποδήρης, καὶ χιτῶν κεντητὸς, μίτρα, καὶ ζώνη· καὶ θέλουν κάμει ἐνδύματα ἅγια εἰς τὸν Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, διὰ νὰ ἱερατεύῃ εἰς ἐμέ.

5 Καὶ θέλουν πάρει χρυσίον, καὶ κυανοῦν, καὶ πορφυροῦν, καὶ κόκκινον, καὶ λεπτὸν λινάριον·

6 Καὶ θέλουν κάμει τὸ ἐφὸδ ἀπὸ χρυσίου, ἀπὸ κυανοῦν, καὶ πορφυροῦν, ἀπὸ κόκκινον, καὶ ἀπὸ λεπτὸν κλωσμένον λινάριον ἐντέχνου ἐργασίας.

7 Θέλει ἔχει τὰς δύο ἐπωμίδας αὐτοῦ ἐνωμένας εἰς τὰ δύο ἅκρα του· καὶ οὕτω

θέλει εἶσθαι ἐνωμένον ὁμοῦ.

8 Καὶ ἡ κεντητὴ ζώνη τοῦ ἐφὸδ, ἡ ὁποία εἶναι ἐπάνω εἰς αὐτὸ, θέλει εἶσθαι ἀπὸ τὸ αὐτὸ, κατὰ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ· ἀπὸ χρυσίου, ἀπὸ κυανοῦν, καὶ πορφυροῦν, καὶ κόκκινον, καὶ λεπτὸν κλωσμένον λινάριον.

9 Καὶ θέλεις πάρει δύο ὀνυχίτας λίθους, καὶ θέλεις ἐγγράξαι ἐπάνω εἰς αὐτοὺς τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ·

10 Ἐξ ἀπὸ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπάνω εἰς τὸν ἕνα λίθον, καὶ τὰ λοιπὰ ἔξ ὀνόματα ἐπάνω εἰς τὸν ἄλλον λίθον, κατὰ τὴν γένεσιν αὐτῶν.

11 Με ἐργασίαν λιθογλύφου, καθὼς γίνεται τὸ σκάλισμα τῆς σφραγίδος, θέλεις ἐγγράξαι τοὺς δύο λίθους με τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ· θέλεις κάμει αὐτοὺς νὰ ἦναι ἐναρμωσμένοι μέσα εἰς χρυσᾶ καυκία.

12 Καὶ θέλεις βάλλει τοὺς δύο λίθους ἐπάνω εἰς τοὺς ὤμους τοῦ ἐφὸδ, διὰ νὰ ἦναι λίθοι ἐνθυμίσσεως εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ὁ Ἀαρὼν θέλει φέρει τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἐπάνω εἰς τοὺς δύο ὤμους του διὰ ἐνθύμην.

13 Καὶ θέλεις κάμει καυκία ἀπὸ χρυσίου·

14 Καὶ δύο ἀλύσεις ἀπὸ καθαρὸν χρυσίου εἰς τὰ ἅκρα· ἀπὸ ἐργασίαν πλεκτὴν θέλεις κάμει αὐτὰς, καὶ θέλεις συνάψαι τὰς πλεκτὰς ἀλύσεις με τὰ καυκία.

15 Καὶ θέλεις κάμει τὸ περιστήθιον τῆς κρίσεως με ἐντεχνον ἐργασίαν· κατὰ τὴν ἐργασίαν τοῦ ἐφὸδ θέλεις κάμει αὐτό· ἀπὸ χρυσίου, ἀπὸ κυανοῦν, καὶ πορφυροῦν, καὶ κόκκινον, καὶ λεπτὸν κλωσμένον λινάριον, θέλεις κάμει αὐτό.

16 Τετράγωνον θέλει εἶσθαι διπλοῦν· μία πιθαμὴ θέλει εἶσθαι τὸ μῆκος αὐτοῦ, καὶ μία πιθαμὴ τὸ πλάτος αὐτοῦ.

17 Καὶ θέλεις ἐναρμόσει εἰς αὐτὸ πετράδια, τέσσαρας σειρὰς πετραδίων· ἡ πρώτη σειρὰ θέλει εἶσθαι σάρδιον, τοπάζιον, καὶ σμάραγδος· αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ πρώτη σειρά.

18 Καὶ ἡ δευτέρα σειρὰ θέλει εἶσθαι ἄνθραξ, σάπφειρος, καὶ ἀδάμας.

19 Καὶ ἡ τρίτη σειρὰ, λιγύριον, ἀχάτης, καὶ ἀμέθυστος.

20 Καὶ ἡ τετάρτη σειρὰ, βηρύλλιον, καὶ ὄνυξ, καὶ ἰασπισ· αὐτοὶ θέλουν εἶσθαι ἐνηρμοσμένοι εἰς χρυσίον μέσα εἰς τὰ καυκία των.

21 Καὶ τὰ πετράδια θέλουν εἶσθαι μετὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, δώδεκα,

κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, καθὼς τὸ σκάλισμα τῆς σφραγίδος· καθεὶς μὲ τὸ ὄνομά του θέλουν εἶσθαι κατὰ τὰς δώδεκα φυλάς.

22 Καὶ θέλεις κάμει ἐπάνω εἰς τὸ ἐμπρόσθιον ἀλύσεις εἰς τὰ ἄκρα, ἀπὸ πλεκτὴν ἐργασίαν χρυσίου καθαροῦ.

23 Καὶ θέλεις κάμει ἐπάνω εἰς τὸ περιστήθιον δύο κρίκους ἀπὸ χρυσίου, καὶ θέλεις βάλει τοὺς δύο κρίκους εἰς τὰ δύο ἄκρα τοῦ περιστηθίου.

24 Καὶ θέλεις βάλει τὰς δύο πλεκτὰς ἀλύσεις ἀπὸ χρυσίου εἰς τοὺς δύο κρίκους, οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὰ ἄκρα τοῦ περιστηθίου.

25 Καὶ τὰ ἄλλα δύο ἄκρα τῶν δύο πλεκτῶν ἀλύσεων θέλεις συνάψει μὲ τὰ δύο καυκία, καὶ θέλεις βάλει αὐτὰ εἰς τὰς ἐπωμίδας τοῦ ἐφὸδ ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

26 Καὶ θέλεις κάμει δύο κρίκους ἀπὸ χρυσίου, καὶ θέλεις βάλει αὐτοὺς ἐπάνω εἰς τὰ δύο ἄκρα τοῦ περιστηθίου εἰς τὸ χεῖλος αὐτοῦ, τὸ ὅποιον εἶναι εἰς τὸ μέρος τοῦ ἐφὸδ ἔσθωθεν.

27 Καὶ δύο ἄλλους κρίκους ἀπὸ χρυσίου θέλεις κάμει, καὶ θέλεις βάλει αὐτοὺς εἰς τὰ δύο πλάγια τοῦ ἐφὸδ κάτωθεν, πρὸς τὸ ἐμπροσθινὸν μέρος αὐτοῦ, ἀντίκρυ εἰς τὴν ἄλλην ἔνωσιν αὐτοῦ, ἄνωθεν τῆς κεντητῆς ζώνης τοῦ ἐφὸδ.

28 Καὶ θέλουν δένει τὸ περιστήθιον διὰ μέσου τῶν κρίκων αὐτοῦ μέσα εἰς τοὺς κρίκους τοῦ ἐφὸδ μὲ ταινίαν ἀπὸ κυανοῦν, διὰ νὰ ἦναι ἄνωθεν τῆς κεντητῆς ζώνης τοῦ ἐφὸδ, καὶ διὰ νὰ μὴν ἦναι τὸ περιστήθιον λυμένον ἀπὸ τὸ ἐφὸδ.

29 Καὶ ὁ Ἀαρὼν θέλει φέρει τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸ περιστήθιον τῆς κρίσεως ἐπάνω εἰς τὴν καρδίαν του, ὅταν ἐμβαίνει εἰς τὸ ἅγιον, πρὸς ἐνθύμησιν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου πάντοτε.

30 Καὶ θέλεις βάλει εἰς τὸ περιστήθιον τῆς κρίσεως τὸ Οὐρὶμ καὶ τὸ Θουμμὶμ, καὶ θέλουν εἶσθαι ἐπάνω εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ααρὼν, ὅταν ἐμβαίνει ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· καὶ ὁ Ἀαρὼν θέλει φέρει τὴν κρίσιν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἐπάνω εἰς τὴν καρδίαν του ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου πάντοτε.

31 Καὶ θέλεις κάμει τὸν ποδῆρη τοῦ ἐφὸδ ὅλον ἀπὸ κυανοῦν.

32 Καὶ θέλει εἶσθαι εἰς τὴν κορυφὴν αὐτοῦ ἄνοιγμα, εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ· θέλει ἔχει ταινίαν ὑφαντὴν ὀλόγυρα εἰς τὸ ἄνοιγμα αὐτοῦ, καθὼς εἶναι τὸ ἄνοιγμα τοῦ θώρακος, διὰ νὰ μὴ σχίζεται.

33 Καὶ κάτωθεν ἐπάνω εἰς τὰ κράσπεδα αὐτοῦ θέλεις κάμει ῥόδια ἀπὸ κυανοῦν, καὶ πορφυροῦν, καὶ κόκκινον, ὀλόγυρα εἰς τὰ κράσπεδα αὐτοῦ· καὶ κωδώνια ἀπὸ χρυσίου μεταξὺ αὐτῶν ὀλόγυρα.

34 Χρυσοῦν κώδωνα καὶ ῥόδιον, χρυσοῦν κώδωνα καὶ ῥόδιον, ἐπάνω εἰς τὰ κράσπεδα τοῦ ποδῆρους ὀλόγυρα.

35 Καὶ θέλει εἶσθαι ἐπάνω εἰς τὸν Ἀαρὼν διὰ νὰ λειτουργῇ· καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἀκουστὴ, ὅταν ἐμβαίνει εἰς τὸ ἅγιον ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ ὅταν ἐκβαίνει, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνῃ.

36 Καὶ θέλεις κάμει πέταλον ἀπὸ χρυσίου καθαρὸν, καὶ θέλεις ἐγχαράξει ἐπάνω εἰς αὐτὸ, καθὼς γίνεται τὸ σκάλισμα τῆς σφραγίδος, ἈΓΙΑΣΜΟΣ Εἰς τὸν Κύριον.

37 Καὶ θέλεις βάλει αὐτὸ ἐπάνω εἰς κυανὴν ταινίαν, διὰ νὰ ἦναι ἐπάνω εἰς τὴν μίτραν· ἐπάνω εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς μίτρας θέλει εἶσθαι.

38 Καὶ θέλει εἶσθαι ἐπάνω εἰς τὸ μέτωπον τοῦ Ἀαρὼν, διὰ νὰ σηκόνῃ ὁ Ἀαρὼν τὴν ἀνομίαν τῶν ἁγίων πραγμάτων, τὰ ὅποια οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ θέλουν ἁγιάσει εἰς ὅλας τὼν τὰς ἁγίας προσφοράς· καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε ἐπάνω εἰς τὸ μέτωπον του, διὰ νὰ ἦναι δεκταὶ ἔμπροσθεν εἰς τὸν Κύριον.

39 Καὶ θέλεις κάμει κεντητὸν τὸν ποδῆρη ἀπὸ λεπτὸν λινάριον, καὶ θέλεις κάμει τὴν μίτραν ἀπὸ λεπτὸν λινάριον, καὶ θέλεις κάμει τὴν ζώνην ἀπὸ ἐργασίαν βελόνης.

40 Καὶ διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρὼν θέλεις κάμει χιτῶνας, καὶ θέλεις κάμει δι' αὐτοὺς ζώνας, καὶ μιτρίδια θέλεις κάμει δι' αὐτοὺς, πρὸς δόξαν καὶ ὡραιότητα.

41 Καὶ θέλεις βάλει αὐτὰ ἐπάνω εἰς τὸν Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ μὲ αὐτὸν, καὶ θέλεις χρίσει αὐτοὺς, καὶ θέλεις καθιερώσει αὐτοὺς, καὶ ἁγιάσει αὐτοὺς, διὰ νὰ ἱερατεύωσιν εἰς ἐμέ.

42 Καὶ θέλεις κάμει εἰς αὐτοὺς λινὰ περισκελῆ, διὰ νὰ σκεπάζωσι τὴν γύμνωσιν των· ἀπὸ τὰ νεφρὰ ἕως εἰς τὸ κάτω μέρος τῶν μηρῶν θέλουν φθάνει.

43 Καὶ θέλουν εἶσθαι ἐπάνω εἰς τὸν Ἀαρὼν, καὶ ἐπάνω εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ὅταν ἐμβαίνωσιν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἢ ὅταν πλησιάζωσιν εἰς τὸ θυσιαστήριον διὰ νὰ λειτουργήσωσιν εἰς τὸ ἅγιον, διὰ νὰ μὴ φέρωσιν ἐπάνω των ἀνομίαν, καὶ ἀποθάνωσι· τοῦτο θέλει εἶσθαι νόμος

παντοτεινός εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὸ σπέρμα αὐτοῦ ὕστερον ἀπὸ αὐτόν.

ΚΕΦ. κθ'.

ΚΑΙ τοῦτο εἶναι τὸ πρᾶγμα, τὸ ὅποιον θέλεις κάμει εἰς αὐτοὺς διὰ νὰ τοὺς ἀγιάσῃς, ὥστε νὰ ἱερατεύωσιν εἰς ἐμέ. Πάρε ἓν μοσχάριον καὶ δύο κριοὺς χωρὶς μῶμον,

2 Καὶ ἄζυμον ἄρτον, καὶ πίττας ἄζυμους σμιγμένας μὲ ἔλαιον, καὶ λάγανα ἄζυμα χρισμένα μὲ ἔλαιον· ἀπὸ σεμίδαλιν σίτου θέλεις κάμει αὐτά.

3 Καὶ θέλεις βάλει αὐτὰ μέσα εἰς ἓν κάνιστρον, καὶ θέλεις τὰ φέρεи μέσα εἰς τὸ κάνιστρον, ὁμοῦ μὲ τὸ μοσχάριον καὶ τοὺς δύο κριοὺς.

4 Καὶ θέλεις φέρεи τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ θέλεις λούσει αὐτοὺς μὲ ὕδωρ.

5 Καὶ θέλεις πάρει τὰ ἐνδύματα, καὶ βάλει ἐπάνω εἰς τὸν Ἀαρὼν τὸν χιτῶνα, καὶ τὸν ποδήρη τοῦ ἐφόδ, καὶ τὸ ἐφόδ, καὶ τὸ περιστήριον, καὶ θέλεις ζώσει αὐτὸν μὲ τὴν κεντητὴν ζώνην τοῦ ἐφόδ.

6 Καὶ θέλεις βάλει τὴν μίτραν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του, καὶ θέλεις βάλει τὸ ἅγιον στέμμα ἐπάνω εἰς τὴν μίτραν.

7 Τότε θέλεις πάρει τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ θέλεις χύσει ἀπὸ αὐτοῦ ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του, καὶ θέλεις χρίσει αὐτόν.

8 Καὶ θέλεις φέρεи τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ βάλει τοὺς χιτῶνας ἐπάνω εἰς αὐτούς.

9 Καὶ θέλεις ζώσει αὐτοὺς μὲ ζώνας, τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ θέλεις βάλει τὰ μιτρίδια ἐπάνω εἰς αὐτούς, καὶ ἡ ἱερατεία θέλει εἶσθαι αὐτῶν κατὰ νόμον παντοτεινόν· καὶ θέλεις καθιερώσει τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ.

10 Καὶ θέλεις κάμει νὰ φερθῇ τὸ μοσχάριον ἔμπροσθεν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ θέλουν βάλει τὰς χεῖρας των ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ μοσχαρίου.

11 Καὶ θέλεις σφάξει τὸ μοσχάριον ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, πλησίον εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

12 Καὶ θέλεις πάρει ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ μοσχαρίου, καὶ βάλει ἐπάνω εἰς τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου μὲ τὸν δάκτυλόν σου· καὶ θέλεις χύσει ὅλον τὸ αἷμα πλησίον εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου.

13 Καὶ θέλεις πάρει ὅλον τὸ πάχος, τὸ ὅποιον σκεπάξει τὰ ἐντόσθια, καὶ τὸν ἐπάνω λοβὸν τοῦ σηκοτίου, καὶ τὰ δύο νεφρὰ, καὶ τὸ πάχος, τὸ ὅποιον εἶναι ἐπάνω εἰς αὐτὰ, καὶ θέλεις καύσει αὐτὰ ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον.

14 Τὸ κρέας ὅμως τοῦ μοσχαρίου, καὶ τὸ δέρμα αὐτοῦ, καὶ τὴν κόπρον αὐτοῦ, θέλεις καύσει μὲ πῦρ ἔξω τῆς παρεμβολῆς· τοῦτο εἶναι θυσία περὶ ἁμαρτίας.

15 Θέλεις πάρει ἀκόμη ἓνα κριόν· καὶ ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ θέλουν βάλει τὰς χεῖρας των ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ.

16 Καὶ θέλεις σφάξει τὸν κριόν, καὶ θέλεις πάρει τὸ αἷμα αὐτοῦ, καὶ ραντίσει ὁλόγυρα ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον.

17 Καὶ θέλεις διαμελίσει τὸν κριόν εἰς κομμάτια, καὶ πλύνει τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ, καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ βάλει αὐτὰ ὁμοῦ μὲ τὰ κομμάτια αὐτοῦ, καὶ ὁμοῦ μὲ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

18 Καὶ θέλεις καύσει ὅλον τὸν κριόν ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον· τοῦτο εἶναι ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν Κύριον· εἶναι ὁσμὴ εὐωδίας, θυσία γενομένη διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον.

19 Καὶ θέλεις πάρει τὸν ἄλλον κριόν· καὶ ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ θέλουν βάλει τὰς χεῖρας των ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ.

20 Τότε θέλεις σφάξει τὸν κριόν, καὶ θέλεις πάρει ἀπὸ τὸ αἷμα αὐτοῦ, καὶ βάλει ἐπάνω εἰς τὸν λοβὸν τοῦ δεξιοῦ ὠτίου τοῦ Ἀαρὼν, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν λοβὸν τοῦ δεξιοῦ ὠτίου τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν ἀντίχειρα τῆς δεξιᾶς χειρὸς αὐτῶν, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν μεγάλον δάκτυλον τοῦ δεξιοῦ ποδὸς αὐτῶν, καὶ θέλεις ραντίσει τὸ αἷμα ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον ὁλόγυρα.

21 Καὶ θέλεις πάρει ἀπὸ τὸ αἷμα, τὸ ὅποιον εἶναι ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἀπὸ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ θέλεις ραντίσει ἐπάνω εἰς τὸν Ἀαρὼν, καὶ ἐπάνω εἰς τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ, καὶ ἐπάνω εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐπάνω εἰς τὰ ἐνδύματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ μὲ αὐτόν· καὶ θέλει εἶσθαι ἅγιος, αὐτὸς, καὶ τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ ἐνδύματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ μὲ αὐτόν.

22 Θέλεις πάρει ἀκόμη ἀπὸ τὸν κριόν τὸ πάχος καὶ τὴν οὐρὰν, καὶ τὸ πάχος, τὸ ὅποιον σκεπάξει τὰ ἐντόσθια, καὶ τὸν

ἐπάνω λοβὸν τοῦ σηκοτίου, καὶ τὰ δύο νεφρά, καὶ τὸ πάχος, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπάνω εἰς αὐτὰ, καὶ τὸν δεξιὸν ὦμον· διότι εἶναι κριὸς καθιερώσεως·

23 Καὶ ἓνα ἄρτον, καὶ μίαν πίτταν ἀπὸ ἐλαιωμένον ψωμίον, καὶ ἓν λάγανον ἀπὸ τὸ κάνιστρον τοῦ ἀζύμου ἄρτου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

24 Καὶ θέλεις βάλει ὅλα εἰς τὰς χειράς τοῦ Ἀαρὼν, καὶ εἰς τὰς χειράς τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καὶ θέλεις κινήσει αὐτὰ, διὰ κινητὴν προσφορὰν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

25 Καὶ θέλεις δεχθῇ αὐτὰ ἀπὸ τὰς χειράς των, καὶ καύσει αὐτὰ ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον διὰ ὀλοκαύτωμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· τοῦτο εἶναι προσφορά γινομένη διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον.

26 Καὶ θέλεις πάρει τὸ στήθος ἀπὸ τὸν κριὸν τῆς καθιερώσεως τοῦ Ἀαρὼν, καὶ θέλεις τὸ κινήσει διὰ κινητὴν προσφορὰν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ θέλει εἶσθαι μερίδιόν σου.

27 Καὶ θέλεις ἀγιάσει τὸ στήθος τῆς κινητῆς προσφορᾶς, καὶ τὸν ὦμον τῆς προσφορᾶς τῆς ὑψώσεως, ἡ ὁποία ἐκινήθη, καὶ ἡ ὁποία ὑψώθη, ἀπὸ τὸν κριὸν τῆς καθιερώσεως, ἀπὸ ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος εἶναι διὰ τὸν Ἀαρὼν, καὶ ἀπὸ ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος εἶναι διὰ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ.

28 Καὶ θέλει εἶσθαι τοῦ Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ κατὰ νόμον παντοτείνον ἀπὸ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· διότι εἶναι προσφορὰ ὑψώσεως· καὶ θέλει εἶσθαι προσφορὰ ὑψώσεως ἀπὸ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῶν θυσιῶν τῶν εἰρηνικῶν προσφορῶν αὐτῶν, ἡ ὑψωμένη προσφορὰ αὐτῶν πρὸς τὸν Κύριον.

29 Καὶ τὰ ἅγια ἐνδύματα τοῦ Ἀαρὼν θέλουν εἶσθαι τῶν υἱῶν αὐτοῦ ὕστερον ἀπὸ αὐτὸν, διὰ νὰ χρυσθῶσιν εἰς αὐτά, καὶ νὰ καθιερωθῶσιν εἰς αὐτά.

30, Καὶ ἐκεῖνος ὁ υἱὸς ὅστις εἶναι ἱερεὺς εἰς τόπον αὐτοῦ, θέλει ἐνδύεσθαι αὐτὰ διὰ ἑπτὰ ἡμέρας, ὅταν ἔρχεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου διὰ νὰ λειτουργήσῃ εἰς τὸ ἅγιον.

31 Καὶ θέλεις πάρει τὸν κριὸν τῆς καθιερώσεως, καὶ βράσει τὸ κρέας αὐτοῦ εἰς ἅγιον τόπον.

32 Καὶ ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, θέλουν φάγει τὸ κρέας τοῦ κριοῦ, καὶ τὸν ἄρτον, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸ κάνιστρον, πλησίον εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

33 Καὶ θέλουν φάγει ἐκεῖνα τὰ πράγματα, διὰ τῶν ὁποίων ἔγινεν ἡ ἐξιλέωσις πρὸς καθιέρωσιν καὶ ἁγιασμόν αὐτῶν· ἄλλος ὅμως δὲν θέλει φάγει ἀπὸ αὐτὰ, διότι εἶναι ἅγια.

34 Καὶ ἂν τίποτε ἀπὸ τὸ κρέας τῶν καθιερώσεων, ἢ ἀπὸ τὸν ἄρτον, μείνῃ ἕως τὸ πρῶτ', τότε θέλεις καύσει τὸ ἐναπολειφθὲν μὲ πῦρ· δὲν θέλει φαγωθῇ, διότι εἶναι ἅγιον.

35 Καὶ οὕτω θέλεις κάμει εἰς τὸν Ἀαρὼν καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καθ' ὅλα ὅσα σὲ ἐπρόσταξα· ἑπτὰ ἡμέρας θέλεις καθιερώσει αὐτούς.

36 Καὶ θέλεις προσφέρει πᾶσαν ἡμέραν ἓν μοσχάριον εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας διὰ ἐξιλέωσιν· καὶ θέλεις καθαρίζει τὸ θυσιαστήριον, ἀφοῦ κάμῃς ἐξιλέωσιν δι' αὐτὸ, καὶ θέλεις χρίσει αὐτὸ διὰ νὰ τὸ ἀγιάσῃς.

37 Ἐπτὰ ἡμέρας θέλεις κάμνει ἐξιλέωσιν διὰ τὸ θυσιαστήριον, καὶ θέλεις ἀγιάζει αὐτό· καὶ θέλει εἶσθαι θυσιαστήριον ἁγιάωτατον· ὅ, τι ἐγγίζει τὸ θυσιαστήριον, θέλει εἶσθαι ἅγιον.

38 Τοῦτο δὲ εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θέλεις προσφέρει ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον· δύο ἄρνία τοῦ πρώτου χρόνου ἡμέραν παρ' ἡμέραν πάντοτε.

39 Τὸ ἓν ἄρνιον θέλεις προσφέρει τὸ πρῶτ', καὶ τὸ ἄλλο ἄρνιον θέλεις προσφέρει τὸ δευτερόν.

40 Καὶ μὲ τὸ ἓν ἄρνιον ἓν δέκατον σεμιδάλεως σμιγμένης μὲ τὸ τέταρτον μέρος ἑνὸς εἰν ἐλαίου κοπανισμένου· καὶ τὸ τέταρτον μέρος ἑνὸς εἰν οἴνου διὰ σπονδὴν.

41 Καὶ τὸ ἄλλο ἄρνιον θέλεις προσφέρει τὸ δευτερόν, καὶ θέλεις κάμει εἰς αὐτὸ κατὰ τὴν προσφορὰν τῆς πρωΐας, καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτῆς, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον.

42 Τοῦτο θέλει εἶσθαι παντοτείνον ὀλοκαύτωμα εἰς τὰς γενεάς σας πλησίον εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· ὅπου ἐγὼ θέλω εὐρίσκεσθαι μὲ σᾶς, διὰ νὰ λαλῶ ἐκεῖ πρὸς σέ.

43 Καὶ ἐκεῖ θέλω εὐρίσκεσθαι μὲ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἡ σκηνὴ θέλει ἀγιάζεσθαι μὲ τὴν δόξαν μου.

44 Καὶ θέλω ἀγιάζει τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ θυσιαστήριον· θέλω

ἀγαῖζει ἀκόμη καὶ τὸν Ἀαρὼν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, διὰ νὰ ἱερατεύωσιν εἰς ἐμέ.

45 Καὶ θέλω κατοικεῖν μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν.

46 Καὶ αὐτοὶ θέλουν γνωρίζει ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, ὁ ὁποῖος ἐκβαλά αὐτοὺς ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ κατοικῶ μεταξὺ αὐτῶν· ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν.

ΚΕΦ. λ'.

ΚΑΙ θέλεις κάμει θυσιαστήριον διὰ νὰ καίης θυμίαμα ἐπάνω· ἀπὸ ξύλον τοῦ Σιττίμ θέλεις κάμει αὐτό.

2 Μία πῆχη θέλει εἶσθαι τὸ μῆκος αὐτοῦ, καὶ μία πῆχη τὸ πλάτος αὐτοῦ· τετράγωνον θέλει εἶσθαι· καὶ δύο πῆχαι θέλει εἶσθαι τὸ ὕψος αὐτοῦ· τὰ κέρατα αὐτοῦ θέλουν εἶσθαι ἀπὸ τὸ αὐτό.

3 Καὶ θέλεις σκεπάσει αὐτὸ μὲ καθαρὸν χρυσίον, τὴν κορυφὴν αὐτοῦ, καὶ τὰ πλάγια αὐτοῦ ὁλόγυρα, καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ· καὶ θέλεις κάμει εἰς αὐτὸ στεφάνην ἀπὸ χρυσίον ὁλόγυρα.

4 Καὶ δύο χρυσοὺς κρίκους θέλεις κάμει εἰς αὐτὸ ὑποκάτω εἰς τὴν στεφάνην αὐτοῦ, πλησίον εἰς τὰς δύο γωνίας του, ἐπάνω εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ θέλεις κάμει αὐτοὺς, καὶ θέλουν εἶσθαι θῆκαι τῶν μοχλῶν, διὰ νὰ σηκόνωσιν αὐτὸ μὲ αὐτούς.

5 Καὶ θέλεις κάμει τοὺς μοχλοὺς ἀπὸ ξύλον τοῦ Σιττίμ, καὶ θέλεις σκεπάσει αὐτοὺς μὲ χρυσίον.

6 Καὶ θέλεις βάλει αὐτὸ ἔμπροσθεν τοῦ καταπετάσματος, τὸ ὁποῖον εἶναι ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, ἀντίκρυ εἰς τὸ ἰλαστήριον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπάνω εἰς τὸ μαρτύριον, ὅπου θέλω εὐρίσκεσθαι μὲ σέ.

7 Καὶ ὁ Ἀαρὼν θέλει καίει ἐπάνω εἰς αὐτὸ θυμίαμα εὐῶδες καθ' ἐκάστην πρωΐαν· ὅταν ἐτοιμάζῃ τοὺς λύχνους, θέλει καίει θυμίαμα ἐπάνω εἰς αὐτό.

8 Καὶ ὅταν ὁ Ἀαρὼν ἀνάπτῃ τοὺς λύχνους πρὸς τὸ ἑσπέρας, θέλει καίει θυμίαμα ἐπάνω εἰς αὐτό, θυμίαμα παντοτεινὸν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου εἰς τὰς γενεάς σας.

9 Δὲν θέλετε προσφέρει κἄνεν ξένον θυμίαμα ἐπάνω εἰς αὐτό, οὐδὲ ὀλοκαύτωμα, οὐδὲ προσφορὰν πεμμάτων, οὐδὲ θέλετε χύσει ἐπάνω εἰς αὐτὸ σπονδὴν.

10 Καὶ ὁ Ἀαρὼν θέλει κάμνει ἐξιλέωσιν ἐπάνω εἰς τὰ κέρατα αὐτοῦ ἅπαξ τοῦ

ἐνιαυτοῦ, μὲ τὸ αἷμα τῆς προσφορᾶς τῆς ἐξιλεώσεως, ἡ ὁποία γίνεται περὶ ἁμαρτίας· ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ θέλει κάμνει ἐξιλέωσιν ἐπάνω εἰς αὐτὸ εἰς τὰς γενεάς σας· τοῦτο εἶναι ἀγιώτατον πρὸς τὸν Κύριον.

11 Καὶ ὁ Κύριος ἐλάλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

12 Ὅταν πέρνῃς τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὴν ἀπαρίθμησην αὐτῶν, τότε θέλουν δώσει πᾶς ἄνθρωπος ἐξαγόρασιν διὰ τὴν ψυχὴν του πρὸς τὸν Κύριον, ὅταν ἀπαριθμῇς αὐτοὺς, διὰ νὰ μὴν ἦναι καμμία πληγὴ μεταξὺ αὐτῶν, ὅταν ἀπαριθμῇς αὐτούς.

13 Τοῦτο θέλουν δίδει, καθεὶς, ὅστις περνᾷ ἀπὸ τὴν ἀπαρίθμησην, ἡμισυ τοῦ σίκλου κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ἁγίου [εἰς σίκλος εἶναι εἴκοσι γερά]· ἡμισυ τοῦ σίκλου θέλει εἶσθαι ἡ προσφορὰ τοῦ Κυρίου.

14 Καθεὶς, ὅστις περνᾷ ἀπὸ τὴν ἀπαρίθμησην ἀπὸ εἴκοσι χρόνων ἡλικίας καὶ ἐπάνω, θέλει δώσει προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον.

15 Ὁ πλούσιος δὲν θέλει δώσει πλειότερον, καὶ ὁ πτωχὸς δὲν θέλει δώσει ὀλιγώτερον ἀπὸ ἡμισυ σίκλου, ὅταν δίδωσι προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον, διὰ νὰ κάμωσιν ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν σας.

16 Καὶ θέλεις πάρει τὸ ἀργύριον τῆς ἐξιλεώσεως ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ θέλεις προσδιορίζει αὐτὸ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, διὰ νὰ ἦναι ἐνθύμησις πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἔμπροσθεν εἰς τὸν Κύριον, διὰ νὰ κάμνωσιν ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν σας.

17 Καὶ ὁ Κύριος ἐλάλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

18 Θέλεις κάμει ἀκόμη νιπτῆρα ἀπὸ χαλκὸν, καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ ὁμοίως ἀπὸ χαλκὸν, διὰ νὰ νίπτωνται· καὶ θέλεις βάλει αὐτὸν μεταξὺ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ θέλεις βάλει νερὸν μέσα εἰς αὐτόν.

19 Διότι ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ θέλουν νίπτει τὰς χεῖρας των καὶ τοὺς πόδας των ἐκεῖ·

20 Ὅταν ἐμβαίνωσιν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, θέλουν νίπτεσθαι μὲ νερὸν, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνωσι· ἢ ὅταν πλησιάζωσιν εἰς τὸ θυσιαστήριον διὰ νὰ λειτουργήσωσι, διὰ νὰ καύσωσι προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον·

21 Οὕτω θέλουν νίπτει τὰς χεῖρας των

καὶ τοὺς πόδας των, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνωσι· καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι νόμος παντοτεινὸς εἰς αὐτοὺς, εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.

22 Ἐλάλησεν ἀκόμη ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

23 Πάρε ἀκόμη εἰς τὸν ἑαυτὸν σου ἐκλεκτὰ ἀρώματα, ἀπὸ καθαρὰν σμύρναν πεντακοσίους σίκλους, καὶ ἀπὸ εὐῶδες κιννάμωμον ἥμισυ τόσον, διακοσίους καὶ πενήντα σίκλους, καὶ ἀπὸ εὐῶδη κάλαμον διακοσίους καὶ πενήντα σίκλους,

24 Καὶ ἀπὸ κασσίαν πεντακοσίους σίκλους, κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ἁγίου, καὶ ἀπὸ ἔλαιον ἐλαίας ἓν εἶν·

25 Καὶ θέλεις κάμει αὐτὸ ἔλαιον ἁγίου χρίσματος, χρίσμα σύνθετον κατὰ τὴν τέχνην τοῦ μυρεψοῦ· τοῦτο θέλει εἶσθαι ἅγιον χριστήριον ἔλαιον.

26 Καὶ θέλεις χρῆσει τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου μὲ αὐτὸ, καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου,

27 Καὶ τὴν τράπεζαν καὶ ὅλα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὴν λυχνίαν καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος,

28 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ ὀλοκαυτώματος μὲ ὅλα τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ τὸν νιπτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ.

29 Καὶ θέλεις ἀγιάσει αὐτὰ, διὰ νὰ ᾗναι ἁγιώτατα· ὅ,τι ἐγγίξει αὐτὰ, θέλει εἶσθαι ἅγιον.

30 Καὶ θέλεις χρῆσει τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ θέλεις καθιερώσει αὐτοὺς, διὰ νὰ ἱερατεύωσιν εἰς ἐμέ.

31 Καὶ θέλεις λαλήσει πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, Τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς ἐμὲ ἅγιον χριστήριον ἔλαιον εἰς τὰς γενεὰς σας.

32 Ἐπάνω εἰς ἀνθρώπου σάρκα δὲν θέλει χυθῆ, οὐδὲ θέλετε κάμει ἄλλο ὅμοιον μὲ αὐτὸ, κατὰ τὴν σύνθεσιν αὐτοῦ· τοῦτο εἶναι ἅγιον, καὶ θέλει εἶσθαι ἅγιον εἰς ἐσᾶς.

33 Ὅποιος συνθέσῃ κἀνὲν ὅμοιον μὲ αὐτὸ, ἢ ὅποιος βάλῃ ἀπὸ αὐτὸ ἐπάνω εἰς ξένον, θέλει ἐξάπαντος ἀποκοπῆ ἀπὸ τὸν λαόν του.

34 Καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Πάρε εἰς τὸν ἑαυτὸν σου εὐῶδη ἀρώματα, στάκτην, καὶ ὄνυχα, καὶ χαλβάνην, ταῦτα τὰ εὐῶδη ἀρώματα μὲ καθαρὸν λιβάνιον· ἀπὸ καθέν θέλει εἶσθαι ἴσον μέρος·

35 Καὶ θέλεις κάμει τοῦτο θυμίαμα, σύνθεσιν κατὰ τὴν τέχνην τοῦ μυρεψοῦ, σμυγμένον ὁμοῦ, καθαρὸν καὶ ἅγιον·

36 Καὶ θέλεις κοπανίσει μέρος ἀπὸ τοῦτο πολλὰ λεπτόν, καὶ θέλεις βάλει ἀπὸ αὐτὸ ἔμπροσθεν τοῦ μαρτυρίου εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ὅπου θέλω εὐρίσκεσθαι μὲ σέ· τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς ἁγιώτατον.

37 Περὶ δὲ τοῦ θυμιάματος, τὸ ὅποιον θέλεις κάμει, σεῖς δὲν θέλετε κάμει εἰς τὸν ἑαυτὸν σας κατὰ τὴν σύνθεσιν αὐτοῦ· τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς σέ ἅγιον διὰ τὸν Κύριον.

38 Ὅποιος κάμῃ ὅμοιον μὲ ἐκεῖνο, διὰ νὰ μυρίζεται αὐτὸ, θέλει ἐξάπαντος ἀποκοπῆ ἀπὸ τὸν λαόν του.

ΚΕΦ. λα'.

ΚΑΙ ὁ Κύριος ἐλάλησεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Ἴδὲ, ἐγὼ ἔκραξα ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσελεὴλ τὸν υἱὸν τοῦ Οὐρὶ, υἱοῦ τοῦ Ἰούδα,

3 Καὶ ἐγέμισα αὐτὸν ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, εἰς σοφίαν, καὶ εἰς νόησιν, καὶ εἰς ἐπιστήμην, καὶ εἰς πᾶν εἶδος καλλιτεχνίας,

4 Διὰ νὰ ἐπινοῇ ἔντεχνα ἔργα, διὰ νὰ ἐργάζεται εἰς χρυσόν, καὶ εἰς ἄργυρον, καὶ εἰς χαλκόν,

5 Καὶ εἰς τὸ νὰ κόπῃ πετράδια, διὰ νὰ ἐφαρμόζῃ αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ νὰ σκαλίσῃ ξύλα, διὰ νὰ ἐργάζεται εἰς πᾶν εἶδος καλλιτεχνίας.

6 Καὶ ἐγὼ, ἰδοὺ, ἔδωκα εἰς αὐτὸν τὸν Ἐλιὰβ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχισαμὰχ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Δάν· καὶ εἰς τὰς καρδίας ὅλων, ὅσοι εἶναι σοφοὶ τὴν καρδίαν, ἔβαλα σοφίαν διὰ νὰ κάμωσιν ὅλα ὅσα σὲ ἐπρόσταξα·

7 Τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ ἱλαστήριον τὸ ὅποιον εἶναι ἐπάνωθεν αὐτῆς, καὶ ὅλα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς,

8 Καὶ τὴν τράπεζαν καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὴν καθαρὰν λυχνίαν μὲ ὅλα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος,

9 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ ὀλοκαυτώματος μὲ ὅλα τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ τὸν νιπτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ,

10 Καὶ τὰ λειτουργικὰ ἐνδύματα, καὶ τὴν ἁγίαν στολὴν διὰ τὸν Ἀαρὼν τὸν ἱερέα, καὶ τὴν στολὴν τῶν υἱῶν αὐτοῦ, διὰ νὰ ἱερατεύωσι,

11 Καὶ τὸ χριστήριον ἔλαιον, καὶ τὸ εὐῶδες θυμίαμα διὰ τὸ ἅγιον· καθ' ὅλα ὅσα σὲ ἐπρόσταξα θέλουν κάμει.

12 Καὶ ὁ Κύριος ἐλάλησεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

13 Σὺ δὲ λάλησες πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, Τὰ σάββατά μου θέλετε βέβαια φυλάττει· διότι τοῦτο εἶναι σημεῖον μεταξύ ἐμοῦ καὶ ἐσᾶς, εἰς τὰς γενεάς σας, διὰ νὰ γνωρίζετε ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅστις σᾶς ἀγιάζω.

14 Θέλετε φυλάττει λοιπὸν τὸ σάββατον, διότι εἶναι ἅγιον εἰς ἐσᾶς· ὅστις βεβηλώσῃ αὐτὸ, θέλει βέβαια θανατωθῇ· διότι ὅποιος κάμῃ καμμίαν ἐργασίαν εἰς αὐτὸ, ἢ ψυχὴν ἐκείνη θέλει ἀποκοπῇ ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ λαοῦ τῆς.

15 Ἐξ ἡμέρας θέλει γίνεσθαι ἐργασία· εἰς δὲ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν, σάββατον θέλει εἶσθαι, ἀνάπαισις ἁγία εἰς τὸν Κύριον· ὅποιος κάμῃ καμμίαν ἐργασίαν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, θέλει βέβαια θανατόνεσθαι.

16 Ὅθεν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ θέλουν κρατεῖ τὸ σάββατον, διὰ νὰ φυλάττωσι τὸ σάββατον εἰς τὰς γενεάς των, εἰς διαθήκην αἰώνιον.

17 Τοῦτο εἶναι σημεῖον μεταξύ ἐμοῦ καὶ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ διὰ πάντοτε· διότι εἰς ἕξ ἡμέρας ὁ Κύριος ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ εἰς τὴν ἐβδόμην ἡμέραν κατέπαυσε καὶ ἀνεπαύθη.

18 Καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, ἀφοῦ ἐτελείωσε νὰ λαλῇ εἰς αὐτὸν ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος Σινὰ, δύο πλάκας τοῦ μαρτυρίου, πλάκας λιθίνους, γεγραμμένας μὲ τὸν δάκτυλον τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦ. λβ'.

ΚΑΙ ὅτε ὁ λαὸς ἶδεν ὅτι ὁ Μωϋσῆς ἐβράδυνε νὰ καταβῇ ἀπὸ τὸ ὄρος, ὁ λαὸς συνήχθη ὁμοῦ πρὸς τὸν Ἀαρὼν, καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Σήκω, κάμε εἰς ἡμᾶς θεοὺς, οἱ ὅποιοι θέλουν πηγαίνει ἔμπροσθεν ἡμῶν· διότι, ὅσον διὰ τοῦτον τὸν Μωϋσῆν, τὸν ἄνθρωπον ὅστις μᾶς ἔκβαλεν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, δὲν ἐξεύρομεν τί ἀπέγινε περὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ ὁ Ἀαρὼν εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Ἀφαιρέσετε τὰ χρυσᾶ ἐνώτια, τὰ ὅποια εἶναι εἰς τὰ ὠτία τῶν γυναικῶν σας, τῶν υἱῶν σας, καὶ τῶν θυγατέρων σας, καὶ φέρετε αὐτὰ πρὸς ἐμέ.

3 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἀφαίρεσε τὰ χρυσᾶ ἐνώτια, τὰ ὅποια ἦσαν εἰς τὰ ὠτία αὐτῶν, καὶ ἔφεραν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀαρὼν.

4 Καὶ ἔλαβεν αὐτὰ ἀπὸ τὰς χεῖρας των, καὶ ἐσχέδιασε τὸ χρυσίον μὲ ἐργαλεῖον ἐγχαρακτικόν, καὶ ἔκαμεν αὐτὸ χυτὸν μοσχάριον· καὶ ἐκείνοι εἶπαν, Οὗτοι εἶναι οἱ θεοί σου, ὦ Ἰσραὴλ, οἱ ὅποιοι σὲ ἔκβαλαν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

5 Καὶ ὅτε ὁ Ἀαρὼν ἶδε τοῦτο, ᾤκοδόμησε θυσιαστήριον ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ὁ Ἀαρὼν ἐκήρυξε, καὶ εἶπεν, Αὐρίον εἶναι ἑορτὴ εἰς τὸν Κύριον.

6 Καὶ ἐκείνοι ἐσηκώθησαν νωρὶς τὴν ἐπαύριον, καὶ ἐπρόσφεραν ὀλοκαυτώματα, καὶ ἔφεραν εἰρηνικῶς προσφοράς, καὶ ὁ λαὸς ἐκάθισε νὰ φάγῃ καὶ νὰ πῖνῃ, καὶ ἐσηκώθησαν νὰ παίζωσι.

7 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Ὑπαγε, καταΐβα· διότι ἠνόμησεν ὁ λαὸς σου, τὸν ὅποιον ἔκβαλες ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου·

8 Αὐτοὶ ἐξέκλιναν ὀγλίγωρα ἀπὸ τὸν δρόμον, τὸν ὅποιον ἐπρόσταξα εἰς αὐτοὺς· ἔκαμαν εἰς αὐτοὺς χυτὸν μοσχάριον, καὶ ἐλάτρευσαν αὐτὸ, καὶ ἐθυσίασαν εἰς αὐτὸ, καὶ εἶπαν, Οὗτοι εἶναι οἱ θεοί σου, ὦ Ἰσραὴλ, οἱ ὅποιοι σὲ ἔκβαλαν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

9 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Ἴδα τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ, ἰδοὺ, εἶναι λαὸς σκληροτράχηλος·

10 Τώρα λοιπὸν, ἄφες με, διὰ νὰ ἐξαφθῇ ἡ ὀργή μου ἐναντίον αὐτῶν, καὶ νὰ ἐξολοθρεύσω αὐτοὺς· καὶ θέλω κάμει ἀπὸ σὲ μέγα ἔθνος.

11 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἰκέτευσε Κύριον τὸν Θεόν του, καὶ εἶπε, Κύριε, διὰ τί ἐξάπτεται ἡ ὀργή σου ἐναντίον τοῦ λαοῦ σου, τὸν ὅποιον ἔκβαλες ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, μὲ μεγάλην δύναμιν, καὶ μὲ κραταιὰν χεῖρα;

12 Διὰ τί οἱ Αἰγύπτιοι ἤθελαν λαλεῖ καὶ λέγει, Μὲ πονηρίαν ἔκβαλεν αὐτοὺς, διὰ νὰ τοὺς θανατώσῃ εἰς τὰ ὄρη, καὶ νὰ τοὺς ἐξολοθρεύσῃ ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς; Ἐπίστρεψε ἀπὸ τὴν φοβερὰν ὀργὴν σου, καὶ γίνου ἴλεως περὶ τούτου τοῦ κακοῦ τοῦ κατὰ τοῦ λαοῦ σου.

13 Ἐνθυμήσου τὸν Ἀβραάμ, τὸν Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Ἰσραὴλ, τοὺς δούλους σου, εἰς τοὺς ὁποίους ὤμοσες ἐπάνω εἰς τὸν ἑαυτὸν σου, καὶ εἶπες εἰς αὐτοὺς, Θέλω πληθύνει τὸ σπέρμα σας ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ὅλην ταύτην τὴν γῆν, περὶ τῆς ὁποίας ἐλάλησα, θέλω δώσει αὐτὴν εἰς τὸ σπέρμα

σας, καὶ θέλουν κληρονομήσει αὐτὴν διὰ πάντα.

14 Καὶ ὁ Κύριος ἔγινεν ἰλεως περὶ τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον ἐστοχάσθη νὰ κάμῃ κατὰ τοῦ λαοῦ του.

15 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐστράφη, καὶ κατέβη ἀπὸ τὸ ὄρος, καὶ αἱ δύο πλάκες τοῦ μαρτυρίου ἦσαν εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ· αἱ πλάκες ἦσαν γεγραμμέναι καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, ἀπὸ τὸ ἐν μέρος καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἦσαν γεγραμμέναι.

16 Καὶ αἱ πλάκες ἦσαν τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ γραφὴ ἦτον ἡ γραφὴ τοῦ Θεοῦ, ἐγχεχααραγμένη ἐπάνω εἰς τὰς πλάκας.

17 Καὶ ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἤκουσε τὸν θόρυβον τοῦ λαοῦ, ἐνῷ ἔκαμναν ἀλαλαγμὸν, εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Θόρυβος πολέμου εἶναι εἰς τὸ στρατόπεδον.

18 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε, Δὲν εἶναι ἡ φωνὴ ἀνθρώπων ἀλαλαζόντων διὰ νίκην, οὐδὲ εἶναι ἡ φωνὴ ἀνθρώπων βοώντων διότι ἐνίκηθησαν· ἀλλ' ἀκούω τὸν θόρυβον ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι τραγωδοῦν.

19 Καὶ καθὼς ἦλθε πλησίον εἰς τὸ στρατόπεδον, ἶδε τὸ μοσχάριον, καὶ τὸν χορόν· καὶ ὁ θυμὸς τοῦ Μωϋσῆ ἐξήφθη, καὶ ἔρριψε τὰς πλάκας ἀπὸ τὰς χεῖρας του, καὶ συνέτριψεν αὐτὰς ὑποκάτω εἰς τὸ ὄρος.

20 Καὶ ἐπῆρε τὸ μοσχάριον, τὸ ὁποῖον εἶχαν κάμει, καὶ ἔκαυσεν αὐτὸ εἰς τὸ πῦρ, καὶ τὸ ἐκοπάνισεν ἕως οὗ ἔγινε σκόνη, καὶ ἔσπειρεν αὐτὸ ἐπάνω εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἔκαμε τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ νὰ πῶσιν ἀπὸ αὐτό.

21 Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς τὸν Ἀαρὼν, Τί ἔκαμεν εἰς σὲ οὗτος ὁ λαὸς, διὰ τὸ ὁποῖον ἔφερες τόσον μεγάλην ἁμαρτίαν κατεπάνω των;

22 Καὶ ὁ Ἀαρὼν εἶπεν, Ἄς μὴν ἐξάπτεται ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου μου· σὺ γνωρίζεις τὸν λαόν, ὅτι εἶναι δοσμένοι εἰς τὴν κακίαν.

23 Διότι αὐτοὶ εἶπαν πρὸς ἐμὲ, Κάμε εἰς ἡμᾶς θεοὺς, οἱ ὁποῖοι θέλουν πηγαίνει ἔμπροσθεν ἡμῶν· διότι, ὅσον διὰ τοῦτον τὸν Μωϋσῆν, τὸν ἄνθρωπον ὅστις μᾶς ἔκβαλεν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, δὲν ἐξεύρομεν τί ἀπέγινε περὶ αὐτοῦ.

24 Καὶ ἐγὼ εἶπα εἰς αὐτοὺς, Ὅποιος ἔχει χρυσίον, ἅς ἀφαιρέσωσιν αὐτό· καὶ αὐτοὶ τὸ ἔδωσαν εἰς ἐμέ· τότε ἔρριψα αὐτὸ εἰς τὸ πῦρ, καὶ ἐκβῆκε τοῦτο τὸ μοσχάριον.

25 Καὶ ὅτε ὁ Μωϋσῆς ἶδεν ὅτι ὁ λαὸς ἦτο γυμνωμένος, (διότι ὁ Ἀαρὼν εἶχε γυμνώσει αὐτοὺς πρὸς καταισχύνῃ των,

μεταξὺ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν,)

26 Τότε ὁ Μωϋσῆς ἐστάθη εἰς τὴν πύλιν τοῦ στρατοπέδου, καὶ εἶπεν, Ὅποιος εἶναι ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Κυρίου, πρὸς ἐμὲ ἄς ἔλθῃ. Καὶ ὅλοι οἱ υἱοὶ τοῦ Λευὶ συνήχθησαν ὁμοῦ πρὸς αὐτόν.

27 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, Ἄς βάλλῃ πᾶς ἄνθρωπος τὴν ῥομφαίαν του εἰς τὸ πλευρόν του· καὶ ἐμβάτε καὶ ἐκβάτε ἀπὸ πύλιν εἰς πύλιν διὰ τοῦ στρατοπέδου, καὶ ἅς θανάτωσῃ ἕκαστος τὸν ἀδελφόν του, καὶ ἕκαστος τὸν πλησίον του.

28 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Λευὶ ἔκαμαν κατὰ τὸν λόγον τοῦ Μωϋσῆ· καὶ ἔπεσαν ἀπὸ τὸν λαὸν ἐκείνην τὴν ἡμέραν περίπου τρεῖς χιλιάδες ἄνθρωποι.

29 Διότι ὁ Μωϋσῆς εἶχεν εἰπεῖ, Καθιερώσετε τὸν ἑαυτὸν σας σήμερον εἰς τὸν Κύριον, ἕκαστος ἐπάνω εἰς τὸν υἱόν του, καὶ ἕκαστος ἐπάνω εἰς τὸν ἀδελφόν του, διὰ νὰ δοθῇ εἰς ἐσᾶς εὐλογία ταύτην τὴν ἡμέραν.

30 Καὶ τὸ πρῶτ' ὁ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς τὸν λαόν, Σεῖς ἡμαρτήσετε ἁμαρτίαν μεγάλην· καὶ τώρα θέλω ἀναβῆ πρὸς τὸν Κύριον· ἴσως θέλω κάμει ἐξιλέωσιν διὰ τὴν ἁμαρτίαν σας.

31 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐπέστρεψε πρὸς τὸν Κύριον, καὶ εἶπε, Δέομαι, Κύριε· οὗτος ὁ λαὸς ἡμάρτησεν ἁμαρτίαν μεγάλην, καὶ ἔκαμαν εἰς ἑαυτοὺς θεοὺς ἀπὸ χρυσίου.

32 Πλὴν τώρα, συγχώρησε, δέομαι, τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν· εἰ δὲ μὴ, ἐξάλειψέ με, σὲ παρακαλῶ, ἀπὸ τὸ βιβλίον σου, τὸ ὁποῖον ἔγραψες.

33 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Ὅστις ἡμάρτησεν ἐναντίον εἰς ἐμὲ, τοῦτον θέλω ἐξαλείψαι ἀπὸ τὸ βιβλίον μου.

34 Ὅθεν τώρα ὕπαγε, ὁδήγησε τὸν λαόν εἰς τὸν τόπον περὶ τοῦ ὁποίου σὲ εἶπα· ἰδοὺ, ὁ ἄγγελός μου θέλει πηγαίνει ἔμπροσθέν σου· ἀλλ' ὅμως τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἀνταποδίδω, θέλω ἀνταποδώσει τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν ἐπάνω εἰς αὐτούς.

35 Καὶ ὁ Κύριος ἐκτύπησε τὸν λαόν, διὰ τὴν περὶ τοῦ μοσχαρίου πρᾶξιν, τὸ ὁποῖον ὁ Ἀαρὼν ἔκαμε.

ΚΕΦ. λγ'.

ΚΑΙ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Ἀναχώρησε, καὶ ἀναΐβα ἀπὸ ἐδῶ, σὺ καὶ

ὁ λαὸς τὸν ὅποιον ἔκβαλες ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, πρὸς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ὤμοσα εἰς τὸν Ἀβραάμ, εἰς τὸν Ἰσαάκ, καὶ εἰς τὸν Ἰακώβ, λέγων, Εἰς τὸ σπέρμα σου θέλω δώσει αὐτήν.

2 Καὶ θέλω στείλει ἄγγελον ἔμπροσθέν σου, καὶ θέλω ἐκδιώξει τὸν Χαναναῖον, τὸν Ἀμορραῖον, καὶ τὸν Χετταῖον, καὶ τὸν Φερεζαῖον, τὸν Ἑυαῖον, καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον·

3 Εἰς γῆν ρέουσιν γάλα καὶ μέλι· διότι ἐγὼ δὲν θέλω ἀναβῆ εἰς τὸ μέσον σου, ἐπειδὴ εἶσαι σκληροτράχηλος λαὸς, διὰ τὸ νὰ μὴ σὲ ἐξολοθρεύσω εἰς τὸν δρόμον.

4 Καὶ ὅτε ὁ λαὸς ἤκουσε τὰς κακὰς ταύτας ἀγγελίας, κατεπένθησαν, καὶ κἀνεῖς δὲν ἔβαλε τὸν στολισμόν του ἐπάνω του.

5 Διότι ὁ Κύριος εἶχεν εἰπεῖ εἰς τὸν Μωϋσῆν, Εἰπέ πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Σεῖς εἰσθε σκληροτράχηλος λαός. Μίαν στιγμὴν ἔαν ἀναβῶ εἰς τὸ μέσον σου, θέλω σὲ ἐξολοθρεύσει· ὅθεν τώρα ἔκβαλε τοὺς στολισμούς σου ἀπὸ ἐπάνω σου, διὰ τὸ νὰ γνωρίσω τί νὰ κάμω εἰς σέ.

6 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἔκδυσαν ἑαυτοὺς ἀπὸ τοὺς στολισμούς των, πλησίον εἰς τὸ ὄρος Χωρήβ.

7 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐπῆρε τὴν σκηνήν, καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἔξω τοῦ στρατοπέδου, μακρὰν ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ καθεῖς, ὅστις ἐξήτοῦσε τὸν Κύριον, ἔκβαινε πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἡ ὁποία ἦτον ἔξω τοῦ στρατοπέδου.

8 Καὶ ὅτε ὁ Μωϋσῆς ἔκβαινε πρὸς τὴν σκηνήν, ὅλος ὁ λαὸς ἐσηκόνετο, καὶ ἐστέκετο καθεῖς εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς του, καὶ ἔβλεπαν κατόπιν τοῦ Μωϋσῆ, ἕως οὗ ἔμβαιεν εἰς τὴν σκηνήν.

9 Καὶ καθὼς ὁ Μωϋσῆς ἔμβαιεν εἰς τὴν σκηνήν, κατέβαιεν ὁ στύλος τῆς νεφέλης, καὶ ἐστέκετο εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς, καὶ ὁ Κύριος ἐλαλοῦσε μὲ τὸν Μωϋσῆν.

10 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἔβλεπε τὸν στύλον τῆς νεφέλης ἰστάμενον εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς· καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἐσηκόνετο καὶ ἐπροσκυνοῦσε, καθεῖς εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς του.

11 Καὶ ὁ Κύριος ἐλαλοῦσε πρὸς τὸν Μωϋσῆν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, καθὼς λαλεῖ ἄνθρωπος πρὸς τὸν φίλον του. Καὶ

ἐπέστρεφε πάλιν εἰς τὸ στρατόπεδον· ὁ ὑπουργός του ὅμως, Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυῆ, ὁ ὁποῖος τὸν ὑπουργοῦσε, δὲν ἀνέχωροῦσεν ἀπὸ τὴν σκηνήν.

12 Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς τὸν Κύριον, Ἰδὲ, σὺ μὲ λέγεις, ἀναίβασε τὸν λαὸν τοῦτον· καὶ δὲν μὲ ἐφανέρωσες ποῖον θέλεις στέλει μαζί μου. Μὲ εἶπες μάλιστα, Σὲ γνωρίζω κατ' ὄνομα, καὶ εὐρήκεις ἀκόμη χάριν ἔμπροσθέν μου.

13 Τώρα λοιπὸν, σὲ παρακαλῶ, ἂν εὐρήκα χάριν ἔμπροσθέν σου, δεῖξε με τώρα τὸν δρόμον σου, διὰ τὸ νὰ σὲ γνωρίσω, διὰ τὸ νὰ εὕρω χάριν ἔμπροσθέν σου· καὶ στοχάσου ὅτι τοῦτο τὸ ἔθνος εἶναι ὁ λαὸς σου.

14 Καὶ εἶπεν, Ἡ παρουσία μου θέλει ἔλθει μαζί σου, καὶ θέλω σὲ δώσει ἀνάπαυσιν.

15 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Ἐὰν ἡ παρουσία σου δὲν ἔλθῃ μαζί μου, μὴ μας σηκώσῃς ἀπὸ ἐδῶ.

16 Διότι πῶς θέλει γνωρισθῇ τώρα ὅτι ἐγὼ καὶ ὁ λαὸς σου εὐρήκαμεν χάριν ἔμπροσθέν σου; δὲν εἶναι μὲ τοῦτο, ὅτι ἔρχεσαι μὲ ἡμᾶς; οὕτω θέλομεν ξεχωρισθῇ, ἐγὼ καὶ ὁ λαὸς σου, ἀπὸ πάντα λαὸν, ὅστις εἶναι ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

17 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Θέλω κάμει τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἀκόμη, τὸ ὁποῖον εἶπες· διότι εὐρήκεις χάριν ἔμπροσθέν μου, καὶ σὲ γνωρίζω κατ' ὄνομα.

18 Καὶ εἶπε, Δέομαί σου, δεῖξε με τὴν δόξαν σου.

19 Καὶ εἶπεν, Ἐγὼ θέλω κάμει νὰ περάσῃ ἔμπροσθέν σου ὅλη ἡ ἀγαθότης μου, καὶ θέλω διακηρύξει τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἔμπροσθέν σου, καὶ θέλω ἐλεήσει ὅποιον ἐλεῶ, καὶ θέλω σπλαγχνισθῇ ὅποιον σπλαγχνίζομαι.

20 Καὶ εἶπε, Δὲν ἐμπορεῖς νὰ ἴδῃς τὸ πρόσωπόν μου· διότι κἀνεῖς ἄνθρωπος δὲν θέλει μὲ ἰδεῖ, καὶ νὰ ζήσῃ.

21 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν, Ἰδοὺ, εἶναι τόπος πλησίον μου, καὶ θέλεις σταθῇ ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν·

22 Καὶ ὅταν ἡ δόξα μου περνᾷ πλησίον, θέλω σὲ βάλει εἰς τὸ σχίσμα τῆς πέτρας, καὶ θέλω σὲ σκεπάσει μὲ τὴν χεῖρα μου ἕως νὰ περάσω·

23 Καὶ θέλω σηκώσει τὴν χεῖρα μου, καὶ τότε θέλεις ἰδεῖ τὰ ὀπίστιά μου· τὸ πρόσωπόν μου ὅμως δὲν θέλεις ἰδεῖ.

ΚΕΦ. λδ'.

ΚΑΙ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Κόψε εἰς τὸν ἑαυτὸν σου δύο πλάκας ἀπὸ πέτραν ὁμοίας μὲ τὰς πρώτας· καὶ θέλω γράψαι ἐπάνω εἰς ταύτας τὰς πλάκας τοὺς λόγους, οἱ ὅποιοι ἦσαν εἰς τὰς πρώτας πλάκας, τὰς ὁποίας συνέτριψες.

2 Καὶ εἴσου ἔτοιμος τὸ πρῶτ', καὶ ἀναῖβα τὸ πρῶτ' εἰς τὸ ὄρος Σινὰ, καὶ παρουσιάσου ἐκεῖ πρὸς ἐμέ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους.

3 Καὶ κάνεις δὲν θέλει ἀναβῆ μὲ σέ, οὐδὲ θέλει φανῇ κάνεις εἰς ὅλον τὸ ὄρος· οὐδὲ τὰ ποιμνία, οὐδὲ αἱ ἀγέλαι, θέλουν βοσκηθῇ ἔμπροσθεν ἐκείνου τοῦ ὄρους.

4 Καὶ ἔκοψε δύο πλάκας ἀπὸ πέτραν ὁμοίας μὲ τὰς πρώτας· καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐσηκώθη νωρὶς τὸ πρῶτ', καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος Σινὰ, καθὼς ὁ Κύριος τὸν εἶχε προστάξει, καὶ ἐπῆρεν εἰς τὴν χειρὰ του τὰς δύο λιθίνους πλάκας.

5 Καὶ ὁ Κύριος κατέβη μέσα εἰς τὴν νεφέλην, καὶ ἐστάθη μὲ αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ διεκήρυξε τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

6 Καὶ ὁ Κύριος ἐπέρασε πλησίον ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ διεκήρυξεν, Ὁ Κύριος, ὁ Κύριος ὁ Θεὸς, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός,

7 Φυλάττων ἔλεος διὰ χιλιάδας, συγχωρῶν ἀνομίαν καὶ παράβασιν καὶ ἁμαρτίαν, καὶ ὁ ὁποῖος κατ' οὐδενὰ τρόπον δὲν θέλει ἀθωώσει τὸν ἀμετανόητον· ἀνταποδίδων τὴν ἀνομίαν τῶν πατέρων ἐπάνω εἰς τὰ τέκνα, καὶ ἐπάνω εἰς τὰ τέκνα τῶν τέκνων, ἕως τῆς τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς.

8 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἔσπευσεν, καὶ ἔκλινε τὴν κεφαλὴν του πρὸς τὴν γῆν, καὶ ἐπροσκύνησε.

9 Καὶ εἶπεν, Ἐὰν τώρα εὐρῆκα χάριν ἔμπροσθέν σου, Κύριε, ἃς ἔλθῃ, παρακαλῶ σε, ὁ Κύριός μου μεταξὺ ἡμῶν· διότι οὗτος εἶναι σκληροτράχηλος λαός· καὶ συγχώρησε τὴν ἀνομίαν μας καὶ τὴν ἁμαρτίαν μας, καὶ πάρε ἡμᾶς διὰ κληρονομίαν σου.

10 Καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ, ἐγὼ κάμνω διαθήκην· ἔμπροσθεν ὅλου τοῦ λαοῦ σου θέλω κάμει θαυμάσια τοιαῦτα, ὅποια δὲν ἔγιναν εἰς ὅλην τὴν γῆν, οὐδὲ εἰς κἄνεν ἔθνος· καὶ ὅλος ὁ λαός, μεταξὺ τοῦ ὁποίου εἶσαι, θέλει ἰδεῖ τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου· διότι εἶναι φοβερόν πρᾶγμα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐγὼ θέλω κάμει μὲ σέ.

11 Φύλαξε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐγὼ προστάζω εἰς σέ ταύτην τὴν ἡμέραν· ἰδοὺ, ἐγὼ ἐκβάλλω ἀπ' ἔμπροσθέν σου τὸν Ἀμορραῖον, καὶ τὸν Χαναναῖον, καὶ τὸν Χετταῖον, καὶ τὸν Φερεζαῖον, καὶ τὸν Ἑυαῖον, καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον.

12 Πρόσεχε εἰς τὸν ἑαυτὸν σου, νὰ μὴ κάμῃς συνθήκην μὲ τοὺς κατοίκους τῆς γῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεις, διὰ νὰ μὴ γίνῃ παγὶς εἰς τὸ μέσον σου.

13 Ἀλλὰ θέλεις καταστρέφει τοὺς βωμοὺς αὐτῶν, καὶ συντρίψει τὰ εἰδῶλα αὐτῶν, καὶ κατακόψει τὰ τεμένη αὐτῶν.

14 Διότι δὲν θέλεις λατρεύσει ἄλλον Θεόν· ἐπειδὴ ὁ Κύριος, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι Ζηλότυπος, εἶναι ζηλότυπος Θεός·

15 Καὶ νὰ μὴ κάμῃς συνθήκην μὲ τοὺς κατοίκους τῆς γῆς, καὶ πορνεύσωσι κατόπιν εἰς τοὺς Θεοὺς αὐτῶν, καὶ θυσιάσωσι πρὸς τοὺς Θεοὺς αὐτῶν, καὶ σέ προσκαλέσῃ κάνεις, καὶ φάγῃς ἀπὸ τὴν θυσίαν αὐτοῦ·

16 Καὶ πάρῃς ἀπὸ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ εἰς τοὺς υἱούς σου, καὶ αἱ θυγατέρες των ὑπάγωσι νὰ πορνεύσωσι κατόπιν τῶν Θεῶν αὐτῶν, καὶ κάμωσι τοὺς υἱούς σου νὰ ὑπάγωσι νὰ πορνεύσωσι κατόπιν τῶν Θεῶν αὐτῶν.

17 Δὲν θέλεις κάμει εἰς τὸν ἑαυτὸν σου Θεοὺς χυτούς.

18 Τὴν ἐορτὴν τῶν ἀζύμων θέλεις φυλάττει. Ἑπτὰ ἡμέρας θέλεις τρώγει ἄζυμα, καθὼς σέ ἐπρόσταξα, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ μηνὸς Ἀβίβ· διότι εἰς τὸν μῆνα Ἀβίβ ἐκβῆκες ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

19 Πᾶν ὅ,τι ἀνοίγει τὴν μήτραν εἶναι ἰδικόν μου· καὶ πᾶν πρωτότοκον μεταξὺ τῶν κτηνῶν σου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀρσενικόν, ἢ βοῦς, ἢ πρόβατον.

20 Τὸ δὲ πρωτότοκον τῆς ὄνου θέλεις ἐξαγοράζει μὲ ἓν πρόβατον· καὶ ἐὰν δὲν ἐξαγοράσῃς αὐτὸ, τότε θέλεις κόψει τὸν λαιμὸν αὐτοῦ. Ὅλους τοὺς πρωτοτόκους τῶν υἱῶν σου θέλεις ἐξαγοράζει. Καὶ κάνεις δὲν θέλει φανῇ ἔμπροσθέν μου ἄδειος.

21 Ἐξ ἡμέρας θέλεις ἐργάζεσθαι τὴν ἐβδόμην ὅμως ἡμέραν θέλεις ἀναπαύεσθαι· εἰς τὸν σπορητὸν καιρὸν καὶ εἰς τὸ θέρος θέλεις ἀναπαύεσθαι.

22 Καὶ θέλεις φυλάττει τὴν ἐορτὴν τῶν ἐβδομάδων, τῶν πρώτων καρπῶν τοῦ θρισμοῦ τοῦ σίτου, καὶ τὴν ἐορτὴν τῆς συγκομιδῆς εἰς τὸ τέλος τοῦ χρόνου.

23 Τρεῖς φοαῖς τὸν χρόνον ὅλα σας τὰ ἀρσενικά θέλουν φαίνεσθαι ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ.

24 Διότι θέλω ἐκβάλλει τὰ ἔθνη ἀπ' ἔμπροσθέν σου, καὶ πλατύνει τὰ ὅριά σου· οὐδὲ θέλει κἀνεὶς ἐπιθυμήσει τὴν γῆν σου, ὅταν ἀναβαίνης διὰ νὰ φανῇς ἔμπροσθεν εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου τρεῖς φοαῖς τὸν χρόνον.

25 Δὲν θέλεις προσφέρει τὸ αἷμα τῆς θυσίας μου μὲ ἔνζυμον· οὐδὲ ἡ θυσία τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα θέλει μείνει εἰς τὸ πρῶν.

26 Τὰ πρωτογεννήματα τῆς γῆς σου θέλεις φέρεи εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. Δὲν θέλεις ψῆσει ἐρίφιον εἰς τὸ γάλα τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

27 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Γράψε τὰ λόγια ταῦτα· διότι κατὰ τὸ περιεχόμενον τῶν λογίων τούτων ἔκαμα διαθήκην μὲ σέ, καὶ μὲ τὸν Ἰσραήλ.

28 Καὶ ἐστάθη ἐκεῖ μὲ τὸν Κύριον σαράντα ἡμέρας καὶ σαράντα νύκτας· οὔτε ἄρτον ἔφαγεν, οὔτε ὕδωρ ἔπιε. Καὶ ἔγραψεν ἐπάνω εἰς τὰς πλάκας τὰ λόγια τῆς διαθήκης, τὰς δέκα ἐντολάς.

29 Καὶ ὅτε ὁ Μωϋσῆς κατέβαινεν ἀπὸ τὸ ὄρος τοῦ Σινὰ μὲ τὰς δύο πλάκας τοῦ μαρτυρίου εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Μωϋσῆ, ὅτε κατέβαινεν ἀπὸ τὸ ὄρος, ὁ Μωϋσῆς δὲν ἐκατάλαβεν ὅτι τὸ δέρμα τοῦ προσώπου του ἔγινε λαμπρὸν ἐνῶ ἐλαλοῦσε μὲ αὐτόν.

30 Καὶ ὅτε ὁ Ἀαρὼν καὶ ὅλοι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραήλ ἶδαν τὸν Μωϋσῆν, ἰδοὺ, τὸ δέρμα τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἔλαμπε· καὶ ἐφοβήθησαν νὰ πλησιάσωσιν εἰς αὐτόν.

31 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἔκραξεν αὐτούς· καὶ ὁ Ἀαρὼν καὶ ὅλοι οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς ἐπέστρεψαν πρὸς αὐτόν, καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐλάλησε μὲ αὐτούς.

32 Καὶ ἔπειτα ὅλοι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραήλ ἐπλησίασαν· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτούς μὲ διαταγὴν ὅλα ὅσα ὁ Κύριος εἶχε λαλήσει μὲ αὐτόν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Σινὰ.

33 Καὶ ἕως νὰ τελειώσῃ ὁ Μωϋσῆς νὰ λαλῇ μὲ αὐτούς, ἔβαλε κάλυμμα ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπόν του.

34 Ὅτε ὅμως ἔμβαιεν ἔμπροσθεν εἰς τὸν Κύριον διὰ νὰ λαλήσῃ μὲ αὐτόν, ἐσήκωνε τὸ κάλυμμα, ἕως νὰ ἐκβῇ. Καὶ ἔκβαινε, καὶ ἐλαλοῦσε πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραήλ ὅ, τι ἦτο προσταγμένος.

35 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραήλ ἶδαν τὸ πρόσωπον τοῦ Μωϋσῆ, ὅτι τὸ δέρμα τοῦ

προσώπου τοῦ Μωϋσῆ ἔλαμπε· καὶ ὁ Μωϋσῆς ἔβαλε πάλιν τὸ κάλυμμα ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπόν του, ἕως νὰ ἐμβῇ διὰ νὰ λαλήσῃ μὲ αὐτόν.

ΚΕΦ. λε'.

ΚΑΙ ὁ Μωϋσῆς ἐσύναξεν ὅλην τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς, Οὗτοι εἶναι οἱ λόγοι τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ἐπρόσταξε, διὰ νὰ κάμνετε αὐτούς.

2 Ἐξ ἡμέρας θέλει γίνεσθαι ἐργασία· εἰς τὴν ἐβδόμην ὅμως ἡμέραν θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς ἁγία ἡμέρα, σάββατον ἀναπαύσεως εἰς τὸν Κύριον· ὅποιος ἐργάζεται εἰς αὐτὴν, θέλει θανατόνεσθαι.

3 Δὲν θέλετε ἀνάπτει φωτίαν εἰς ὅλας τὰς κατοικίας σας τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.

4 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐλάλησεν εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ, λέγων, Τοῦτο εἶναι τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος ἐπρόσταξε, λέγων,

5 Πάρετε ἀπὸ μεταξὺ σας προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον· ὅποιος εἶναι προαιρετικῆς καρδίας, ἅς φέρῃ αὐτὴν, προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον· χρυσοῦν, καὶ ἄργυρον, καὶ χαλκόν,

6 Καὶ κυανοῦν, καὶ πορφυροῦν, καὶ κόκκινον, καὶ λεπτὸν λινάριον, καὶ τρίχας αἰγῶν,

7 Καὶ δέρματα κριῶν κοκκινοβαφῆ, καὶ δέρματα θώων, καὶ ξύλον τοῦ Σιττίμ,

8 Καὶ ἔλαιον διὰ τὸ φῶς, καὶ ἀρώματα διὰ τὸ χριστήριον ἔλαιον, καὶ ἀρώματα διὰ τὸ ἐνῶδες θυμίαμα,

9 Καὶ ὀνυχίτας λίθους, καὶ πετράδια νὰ ἐντεθῶσι διὰ τὸ ἐφὸδ, καὶ διὰ τὸ περιστήθιον.

10 Καὶ πᾶς σοφὸς τὴν καρδίαν μεταξὺ σας, θέλει ἔλθει, καὶ κάμει ὅλα ὅσα ὁ Κύριος ἐπρόσταξε·

11 Τὴν σκηνὴν, τὸ περικάλυμμα αὐτῆς, καὶ τὴν σκέπην αὐτῆς, τὰς περόνας αὐτῆς, καὶ τὰς σανίδας αὐτῆς, τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς, τοὺς στύλους αὐτῆς, καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῆς,

12 Τὴν κιβωτὸν καὶ τὰ μοχλία αὐτῆς, τὸ ἱλαστήριον καὶ τὸ καλυπτῆριον καταπέτασμα,

13 Τὴν τράπεζαν, καὶ τὰ μοχλία αὐτῆς, καὶ ὅλα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸν ἄρτον τῆς προθέσεως,

14 Τὴν λυχνίαν ἀκόμῃ διὰ τὸ φῶς, καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς, μὲ τὸ ἔλαιον διὰ τὸ φῶς,

15 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος, καὶ τὰ μοχλία αὐτοῦ, καὶ τὸ χρυσήριον ἔλαιον, καὶ τὸ εὐῶδες θυμίαμα, καὶ τὸν τάπητα διὰ τὴν θύραν εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς σκηνῆς,

16 Τὸ θυσιαστήριον τοῦ ὀλοκαυτώματος, μετὰ τὴν χαλκίνην ἐσχάραν αὐτοῦ, τὰ μοχλία αὐτοῦ, καὶ ὅλα τὰ σκεύη αὐτοῦ, τὸν νιπτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ,

17 Τοὺς τάπητας τῆς αὐλῆς, τοὺς στύλους αὐτῆς, καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῶν, καὶ τὸν τάπητα διὰ τὴν θύραν τῆς αὐλῆς,

18 Τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς, καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς, καὶ τὰ σχοινία αὐτῶν,

19 Τὰ ἐνδύματα τῆς λειτουργίας, διὰ τὰ λειτουργῶσιν εἰς τὸ ἅγιον, τὰς ἀγίας στολὰς διὰ τὸν Ἀαρὼν τὸν ἱερέα, καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, διὰ τὰ ἱερατεύωσι.

20 Καὶ ὅλη ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν παρουσίαν τοῦ Μωϋσῆ.

21 Καὶ ἦλθαν, καθεὶς τοῦ ὁποίου ἡ καρδιά διήγειρεν αὐτὸν, καὶ καθεὶς τὸν ὁποῖον τὸ πνεῦμα τοῦ ἔκαμε προαιρετικόν, καὶ ἔφεραν τὴν προσφορὰν τοῦ Κυρίου διὰ τὸ ἔργον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ διὰ ὅλην τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς, καὶ διὰ τὰς ἀγίας στολὰς.

22 Καὶ ἦλθαν, ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, ὅσοι ἦσαν προαιρετικῆς καρδίας, καὶ ἔφεραν βραχιόνια, καὶ ἐνώτια, καὶ δακτυλίδια, καὶ κομβία, πᾶν σκεῦος χρυσοῦν· καὶ πᾶς ὅστις ἐπρόσφερεν, ἐπρόσφερε μίαν τινὰ προσφορὰν ἀπὸ χρυσοῦν εἰς τὸν Κύριον.

23 Καὶ πᾶς ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον εὐρίσκετο κυανοῦν, καὶ πορφυροῦν, καὶ κόκκινον, καὶ λεπτὸν λινάριον, καὶ τρίχας αἰγῶν, καὶ δέρματα κριῶν κοκκινοβαφῆ, καὶ δέρματα θώων, ἔφερον αὐτά.

24 Πᾶς, ὅστις ἠδύνατο νὰ κάμῃ προσφορὰν ἀπὸ ἀργύριον καὶ χαλκόν, ἔφερε ταῦτα προσφορὰν τοῦ Κυρίου· καὶ πᾶς ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον εὐρίσκετο ξύλον τοῦ Σιττίμ διὰ κἀνὲν ἔργον τῆς ὑπηρεσίας, ἔφερον αὐτό.

25 Καὶ ὅλαι αἱ γυναῖκες, ὅσαι ἦσαν σοφαὶ τὴν καρδίαν, ἐγενέσαν μετὰ τὰς χεῖρας τῶν, καὶ ἔφεραν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶχαν γνέψει ἀπὸ κυανοῦν, καὶ ἀπὸ πορφυροῦν, ἀπὸ κόκκινον, καὶ ἀπὸ λεπτὸν λινάριον.

26 Καὶ ὅλαι αἱ γυναῖκες, τῶν ὁποίων ἡ καρδιά διήγειρεν αὐτάς εἰς εὐμηχανίαν,

ἐγενέσαν τρίχας αἰγῶν.

27 Καὶ οἱ ἄρχοντες ἔφεραν ὀνυχίτας λίθους, καὶ πετράδια διὰ τὰ ἐντεθῶσι, διὰ τὸ ἐφῶδ, καὶ διὰ τὸ περιστήθιον·

28 Καὶ ἀρώματα, καὶ ἔλαιον διὰ τὸ φῶς, καὶ διὰ τὸ χρυσήριον ἔλαιον, καὶ διὰ τὸ εὐῶδες θυμίαμα.

29 Οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἔφεραν προαιρετικὴν προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον, πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή, τῶν ὁποίων ἡ καρδιά ἔκαμεν αὐτοὺς προαιρετικούς εἰς τὸ νὰ φέρωσι διὰ ὅλην τὴν ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος εἶχε προστάξει νὰ γίνῃ διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσῆ.

30 Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Ἰδέτε, ὁ Κύριος ἔκραξεν ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσελεὴλ τὸν υἱὸν τοῦ Οὐρὶ, υἱοῦ τοῦ Ὠρ, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα·

31 Καὶ ἐγένευσεν αὐτὸν ἀπὸ πνεῦμα Θεοῦ, εἰς σοφίαν, εἰς σύνεσιν, καὶ εἰς ἐπιστήμην, καὶ εἰς πᾶν εἶδος καλλιτεχνίας·

32 Καὶ διὰ τὰ ἐπινοῇ ἔντεχνα κατασκευάσματα, νὰ ἐργάζεται εἰς χρυσίον, καὶ εἰς ἀργύριον, καὶ εἰς χαλκόν·

33 Καὶ εἰς τὸ νὰ κόπῃ πετράδια, διὰ τὰ εὐαρμόξῃ αὐτά, καὶ εἰς τὸ νὰ σκαλίσῃ ξύλον, διὰ τὰ κάμνῃ πᾶν εἶδος ἐντέχνου ἔργου.

34 Καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ νὰ διδάσκῃ, καὶ αὐτὸς, καὶ ὁ Ἐλιὰβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχισαμάχ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Δάν.

35 Τούτους ἐγένευσεν ἀπὸ σοφίαν καρδίας, διὰ τὰ ἐργάζωνται πᾶν εἶδος ἔργου, τοῦ ἐγχαράκτου, καὶ τοῦ εὐμηχάνου τεχνίτου, καὶ τοῦ κεντιστοῦ, εἰς κυανοῦν, καὶ εἰς πορφυροῦν, εἰς κόκκινον, καὶ εἰς λεπτὸν λινάριον, καὶ τοῦ ὑφαντοῦ, καὶ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι κάμνουν ὅποιονδήποτε ἔργον, καὶ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐπινοοῦν ἔντεχνον ἔργον.

ΚΕΦ. λς'.

ΤΟΤΕ ἔκαμαν ὁ Βεσελεὴλ, καὶ ὁ Ἐλιὰβ, καὶ πᾶς σοφὸς τὴν καρδίαν ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος ἔβαλε σοφίαν καὶ σύνεσιν, διὰ τὰ ἐξεύρῃ πῶς νὰ ἐργάζεται πᾶν εἶδος ἔργου διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἁγιοστηρίου, καθ' ὅλα ὅσα ὁ Κύριος εἶχε προστάξει.

2 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἔκραξε τὸν Βεσελεὴλ, καὶ τὸν Ἐλιὰβ, καὶ πάντα σοφὸν τὴν καρδίαν ἄνθρωπον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν καρδίαν ὁ Κύριος ἔβαλε σοφίαν, καθένα τοῦ ὁποίου ἡ καρδιά διήγειρεν αὐτὸν εἰς τὸ νὰ ἔλθῃ πρὸς τὸ ἔργον διὰ τὰ κάμῃ αὐτό.

3 Καὶ ἔλαβαν ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν ὅλας τὰς προσφορὰς, τὰς ὁποίας οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἶχαν φέρει διὰ τὸ ἔργον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἁγιαστηρίου, διὰ νὰ κάμωσιν αὐτὸ μὲ αὐτάς. Καὶ ἔφερναν ἀκόμη εἰς αὐτὸν προσφορὰς αὐτοπροαιρέτους κάθε πρωΐ.

4 Καὶ ὅλοι οἱ σοφοὶ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἰργάζοντο ὅλον τὸ ἔργον τοῦ ἁγιαστηρίου, ἦλθαν καθεὶς ἀπὸ τὸ ἔργον του, τὸ ὁποῖον ἔκαμναν.

5 Καὶ εἶπαν εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγοντες, Ὁ λαὸς φέρει πολὺ πλεότερον παρὰ ὅσον εἶναι ἀρκετὸν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος ἐπρόσταξε νὰ γίνη.

6 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἔδωκε προσταγὴν, καὶ ἔκαμαν νὰ κηρυχθῇ εἰς ὅλον τὸ στρατόπεδον, λέγοντες, Κάνεις, οὔτε ἀνὴρ οὔτε γυνή, νὰ μὴ κάμνη πλέον καμμίαν ἐργασίαν διὰ τὴν προσφορὰν τοῦ ἁγιαστηρίου. Οὕτω ὁ λαὸς ἐμποδίσθη ἀπὸ τοῦ νὰ φέρνῃ.

7 Διότι ἡ ὕλη, τὴν ὁποίαν εἶχαν, ἦτον ἀρκετὴ δι' ὅλον τὸ ἔργον, ὥστε νὰ κάμωσιν αὐτὸ, καὶ μάλιστα ὑπὲρ τὴν χρείαν.

8 Καὶ πᾶς σοφὸς τὴν καρδίαν ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος εἰργάζετο τὸ ἔργον τῆς σκηνῆς, ἔκαμε δέκα παραπετάσματα ἀπὸ λεπτὸν κλωσμένον λινάριον, καὶ κυανοῦν, καὶ πορφυροῦν, καὶ κόκκινον· μὲ χερουβεὶμ ἐντέχνου ἐργασίας ἔκαμεν αὐτά.

9 Τὸ μῆκος ἐνὸς παραπετάσματος ἦτον εἴκοσι καὶ ὀκτὼ πῆχαι, καὶ τὸ πλάτος ἐνὸς παραπετάσματος τέσσαρες πῆχαι· τὰ παραπετάσματα ἦσαν ὅλα τοῦ αὐτοῦ μέτρου.

10 Καὶ ἦνωσε τὰ πέντε παραπετάσματα τὸ ἓν μὲ τὸ ἄλλο· καὶ τὰ ἄλλα πέντε παραπετάσματα ἦνωσε τὸ ἓν μὲ τὸ ἄλλο.

11 Καὶ ἔκαμε θηλυκωτήρια ἀπὸ κυανοῦν εἰς τὴν ἄκραν ἐνὸς παραπετάσματος ἀπὸ τὸ πλάγιον ὅπου ἐγένετο ἡ ἔνωσις· ὁμοίως ἔκαμεν εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ἄλλου παραπετάσματος, εἰς τὴν ἔνωσιν τοῦ δευτέρου.

12 Πενήντα θηλυκωτήρια ἔκαμεν εἰς ἓν παραπέτασμα, καὶ πενήντα θηλυκωτήρια ἔκαμεν εἰς τὴν ἄκραν τοῦ παραπετάσματος, ἡ ὁποία ἦτον εἰς τὴν ἔνωσιν τοῦ δευτέρου· τὰ θηλυκωτήρια ἐκρατοῦσαν τὸ ἓν μὲ τὸ ἄλλο παραπέτασμα.

13 Καὶ ἔκαμε πενήντα περόνας ἀπὸ χρυσίου, καὶ ἦνωσε τὰ παραπετάσματα συναλλήλως μὲ τὰς περόνας· οὕτω ἔγινε μία σκηνή.

14 Καὶ ἔκαμε παραπετάσματα ἀπὸ τρίχας αἰγῶν διὰ τὴν σκέπην ἐπάνω εἰς τὴν σκηνήν· ἑνδεκα παραπετάσματα ἔκαμεν αὐτά.

15 Τὸ μῆκος ἐνὸς παραπετάσματος ἦτο τριάντα πῆχαι, καὶ τέσσαρες πῆχαι τὸ πλάτος ἐνὸς παραπετάσματος· τὰ ἑνδεκα παραπετάσματα ἦσαν τοῦ αὐτοῦ μέτρου.

16 Καὶ ἦνωσε πέντε παραπετάσματα συναλλήλως, καὶ ἕξ παραπετάσματα συναλλήλως.

17 Καὶ ἔκαμε πενήντα θηλυκωτήρια ἐπάνω εἰς τὴν ἄκραν τοῦ παραπετάσματος εἰς τὴν ἔνωσιν, καὶ πενήντα θηλυκωτήρια ἔκαμεν ἐπάνω εἰς τὴν ἄκραν τοῦ παραπετάσματος, διὰ τὴν δευτέραν ἔνωσιν.

18 Ἐκαμαν ἀκόμη πενήντα περόνας ἀπὸ χαλκόν, διὰ νὰ ἐνώσῃ τὴν σκηνὴν ὁμοῦ, ὥστε νὰ ἦναι μία.

19 Καὶ ἔκαμε σκέπην διὰ τὴν σκηνὴν ἀπὸ δέρματα κριῶν κοκκινοβαφῆ, καὶ σκέπην ἀπὸ δέρματα θύων ἐπάνωθεν ἐκείνης.

20 Καὶ ἔκαμε σανίδας διὰ τὴν σκηνὴν ἀπὸ ξύλον τοῦ Σιττίμ, αἱ ὁποῖαι ἐστέκοντο ὀρθαί.

21 Τὸ μῆκος μιᾶς σανίδος ἦτο δέκα πῆχαι, καὶ τὸ πλάτος μιᾶς σανίδος μία πῆχη καὶ ἥμισυ.

22 Μία σανὶς εἶχε δύο στρόφιγγας εἰς ἴσον διάστημα τὴν μίαν ἀπὸ τὴν ἄλλην· οὕτω ἔκαμε διὰ ὅλας τὰς σανίδας τῆς σκηνῆς.

23 Καὶ ἔκαμε σανίδας διὰ τὴν σκηνὴν, εἴκοσι σανίδας διὰ τὸ νότιον μέρος πρὸς μεσημβρίαν.

24 Καὶ σαράντα ὑποβάσια ἀπὸ ἄργυρον ἔκαμεν ὑποκάτω εἰς τὰς εἴκοσι σανίδας· δύο ὑποβάσια ὑποκάτω εἰς μίαν σανίδα διὰ τὰς δύο στρόφιγγας αὐτῆς, καὶ δύο ὑποβάσια ὑποκάτω εἰς ἄλλην σανίδα διὰ τὰς δύο στρόφιγγας αὐτῆς.

25 Καὶ διὰ τὸ ἄλλο πλάγιον τῆς σκηνῆς, τὸ ὁποῖον εἶναι πρὸς τὸ ἀρκτικὸν μέρος, ἔκαμεν εἴκοσι σανίδας,

26 Καὶ τὰ σαράντα αὐτῶν ὑποβάσια ἀπὸ ἄργυρον· δύο ὑποβάσια ὑποκάτω εἰς μίαν σανίδα, καὶ δύο ὑποβάσια ὑποκάτω εἰς ἄλλην σανίδα.

27 Καὶ διὰ τὰ μέρη τῆς σκηνῆς τὰ πρὸς δυσμὰς ἔκαμεν ἕξ σανίδας.

28 Καὶ δύο σανίδας ἔκαμε διὰ τὰς γωνίας τῆς σκηνῆς ἀπὸ τὰ δύο πλάγια.

29 Καὶ αὗται ἠνώθησαν ἀποκάτωθεν, καὶ

ἠνώθησαν ὁμοῦ εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῶν με
ἓνα κρίκον· οὕτω ἔκαμε καὶ εἰς τὰς δύο
αὐτὰς κατὰ τὰς δύο γωνίας.

30 Καὶ ἦσαν ὁκτώ σανίδες· καὶ τὰ ὑπο-
βάσια αὐτῶν ἦσαν δεκαεξὶ υποβάσια ἀπὸ
ἄργυρον, ὑποκάτω εἰς πᾶσαν σανίδα δύο
υποβάσια.

31 Καὶ ἔκαμε μοχλοὺς ἀπὸ ξύλον τοῦ
Σιττίμ· πέντε διὰ τὰς σανίδας τοῦ ἐνὸς
μέρους τῆς σκηνῆς,

32 Καὶ πέντε μοχλοὺς διὰ τὰς σανίδας
τοῦ ἄλλου μέρους τῆς σκηνῆς, καὶ πέντε
μοχλοὺς διὰ τὰς σανίδας τῆς σκηνῆς, διὰ
τὰ μέρη τὰ πρὸς δυσμᾶς.

33 Καὶ ἔκαμε τὸν μέσον μοχλὸν διὰ τὴν
περὶ ἀπὸ τὸ μέσον τῶν σανίδων ἐκ τοῦ
ἐνὸς ἄκρου πρὸς τὸ ἄλλο.

34 Καὶ ἐσκέπασε τὰς σανίδας με χρυ-
σίον, καὶ ἔκαμε τοὺς κρίκους αὐτῶν ἀπὸ
χρυσίου διὰ τὴν ἵνα ᾖ τῶν μοχλῶν, καὶ
ἐσκέπασε τοὺς μοχλοὺς με χρυσίον.

35 Καὶ ἔκαμε καταπέτασμα ἀπὸ κυανοῦν,
καὶ πορφυροῦν, καὶ κόκκινον, καὶ λεπτὸν
κλωσμένον λινάριον· με χερουβεὶμ ἐντέ-
χου ἐργασίας ἔκαμεν αὐτό.

36 Καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτὸ τέσσαρας στύλους
ἀπὸ ξύλον τοῦ Σιττίμ, καὶ ἐσκέπασεν αὐ-
τοὺς με χρυσίον· τὰ ἄγκιστρα αὐτῶν ἦσαν
ἀπὸ χρυσίου· καὶ ἔχυσε δι' αὐτοὺς τέσ-
σαρα υποβάσια ἀπὸ ἄργυρον.

37 Καὶ ἔκαμε τάπητα διὰ τὴν θύραν τῆς
σκηνῆς ἀπὸ κυανοῦν, καὶ πορφυροῦν, καὶ
κόκκινον, καὶ λεπτὸν κλωσμένον λινάριον,
ἀπὸ ἐργασίαν βελόνης·

38 Καὶ τοὺς πέντε στύλους αὐτῆς με τὰ
ἄγκιστρα αὐτῶν· καὶ ἐσκέπασε τὰ κιονό-
κρανα αὐτῶν, καὶ τὰς ταινίας αὐτῶν με
χρυσίον· τὰ πέντε ὅμως υποβάσια αὐτῶν
ἦσαν ἀπὸ χαλκόν.

ΚΕΦ. λζ'.

ΚΑΙ ὁ Βεσελεὴλ ἔκαμε τὴν κιβωτὸν ἀπὸ
ξύλον τοῦ Σιττίμ· δύο πῆχαι καὶ ἥμισυ
ἦτο τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ μία πῆχη καὶ
ἥμισυ τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ μία πῆχη καὶ
ἥμισυ τὸ ὕψος αὐτῆς.

2 Καὶ ἐσκέπασεν αὐτὴν με καθαρὸν χρυ-
σίον ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, καὶ ἔκαμε στέφα-
νον ἀπὸ χρυσίου εἰς αὐτὴν ὁλόγυρα.

3 Καὶ ἔχυσε δι' αὐτὴν τέσσαρας κρίκους
ἀπὸ χρυσίου, διὰ τὴν τεθῶσι πλησίον εἰς τὰς
τέσσαρας γωνίας αὐτῆς· δηλαδὴ δύο
κρίκους ἐπάνω εἰς τὸ ἐν πλάγιον αὐτῆς,

καὶ δύο κρίκους ἐπάνω εἰς τὸ ἄλλο πλά-
γιον αὐτῆς.

4 Καὶ ἔκαμε μοχλία ἀπὸ ξύλον τοῦ
Σιττίμ, καὶ ἐσκέπασεν αὐτὰ με χρυσίον.

5 Καὶ ἔβαλε τὰ μοχλία μέσα εἰς τοὺς
κρίκους, πλησίον εἰς τὰ πλάγια τῆς κιβω-
τοῦ, διὰ τὴν φέρωσι τὴν κιβωτόν.

6 Καὶ ἔκαμε τὸ ἱλαστήριον ἀπὸ καθαρὸν
χρυσίον· δύο πῆχαι καὶ ἥμισυ ἦτο τὸ μῆκος
αὐτοῦ, καὶ μία πῆχη καὶ ἥμισυ τὸ πλάτος
αὐτοῦ.

7 Καὶ ἔκαμε δύο χερουβεὶμ ἀπὸ χρυσίου·
σφυρήλατα ἀπὸ ἐν σῶμα ἔκαμεν αὐτὰ,
εἰς τὰ δύο ἄκρα τοῦ ἱλαστηρίου·

8 Ἐν χερουβεὶμ ἐπάνω εἰς τὸ ἄκρον κατὰ
τοῦτο τὸ μέρος, καὶ ἐν ἄλλο χερουβεὶμ
ἐπάνω εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον κατ' ἐκεῖνο τὸ
μέρος· ἐκβαίνοντα ἀπὸ τοῦ ἱλαστηρίου ἔκαμε
τὰ χερουβεὶμ εἰς τὰ δύο ἄκρα αὐτοῦ.

9 Καὶ τὰ χερουβεὶμ ἐξήπλουν τὰς πτε-
ρυγὰς τῶν ὑψηλὰ, καὶ ἐσκέπαζαν με τὰς
πτέρυγας τῶν τὸ ἱλαστήριον ἄνωθεν, με τὰ
πρόσωπά τῶν γυρισμένα τὸ ἐν πρὸς τὸ ἄλλο·
πρὸς τὸ ἱλαστήριον ἦσαν τὰ πρόσωπα τῶν
χερουβεὶμ.

10 Καὶ ἔκαμε τὴν τράπεζαν ἀπὸ ξύλον
τοῦ Σιττίμ· δύο πῆχαι ἦτο τὸ μῆκος αὐτῆς,
καὶ μία πῆχη τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ μία
πῆχη καὶ ἥμισυ τὸ ὕψος αὐτῆς.

11 Καὶ ἐσκέπασεν αὐτὴν με καθαρὸν
χρυσίον, καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτὴν στέφανον
ἀπὸ χρυσίου ὁλόγυρα.

12 Ἐκαμεν ἀκόμη εἰς αὐτὴν περιβάσιον
μιᾶς παλάμης τὸ πλάτος ὁλόγυρα· καὶ
ἔκαμε στέφανον ἀπὸ χρυσίου διὰ τὸ περι-
βάσιον αὐτῆς ὁλόγυρα.

13 Καὶ ἔχυσε δι' αὐτὴν τέσσαρας κρίκους
ἀπὸ χρυσίου, καὶ ἔβαλε τοὺς κρίκους
ἐπάνω εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας, αἱ ὁποῖαι
ἦσαν εἰς τοὺς τέσσαρας πόδας αὐτῆς.

14 Ὑποκάτω εἰς τὸ περιβάσιον ἦσαν οἱ
κρίκοι, ᾗ τῶν μοχλίων, διὰ τὴν φέρωσι
τὴν τράπεζαν.

15 Καὶ ἔκαμε τὰ μοχλία ἀπὸ ξύλον τοῦ
Σιττίμ, καὶ ἐσκέπασεν αὐτὰ με χρυσίον
διὰ τὴν φέρωσι τὴν τράπεζαν.

16 Καὶ ἔκαμε τὰ σκεύη, τὰ ὁποῖα ἦσαν
ἐπάνω εἰς τὴν τράπεζαν, τοὺς δίσκους
αὐτῆς, καὶ τὰ θυμιαματοδόχα αὐτῆς, καὶ
τὰ λεκάνια αὐτῆς, καὶ τὰ σπονδεῖα αὐτῆς,
διὰ τὴν γίνωνται αἱ σπονδαί, ἀπὸ καθαρὸν
χρυσίον.

17 Καὶ ἔκαμε τὴν λυχνίαν ἀπὸ καθαρὸν

χρυσίον· ἀπὸ σφυρήλατον ἐργασίαν ἔκαμε τὴν λυχνίαν· ὁ κορμὸς αὐτῆς, καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς, τὰ λεκάνια αὐτῆς, οἱ κόμβοι αὐτῆς, καὶ τὰ ἄνθη αὐτῆς, ἦσαν ἀπὸ τὴν αὐτὴν·

18 Καὶ ἕξ κλάδοι ἐκβαίνοντες ἀπὸ τὰ πλάγια αὐτῆς· τρεῖς κλάδοι τῆς λυχνίας ἀπὸ τὸ ἐν πλάγιον αὐτῆς, καὶ τρεῖς κλάδοι τῆς λυχνίας ἀπὸ τὸ ἄλλο πλάγιον αὐτῆς·

19 Τρία λεκάνια καμωμένα εἰς σχῆμα ἀμυγδάλων εἰς ἓνα κλάδον, εἰς κόμβος, καὶ ἓν ἄνθος· καὶ τρία λεκάνια καμωμένα ὅμοια μὲ ἀμύγδαλα εἰς ἄλλον κλάδον, εἰς κόμβος, καὶ ἓν ἄνθος· οὕτω εἰς τοὺς ἕξ κλάδους, οἱ ὅποιοι ἐκβαίνουν ἀπὸ τὴν λυχνίαν.

20 Καὶ εἰς τὴν λυχνίαν ἦσαν τέσσαρα λεκάνια καμωμένα ὅμοια μὲ ἀμύγδαλα, οἱ κόμβοι αὐτῶν καὶ τὰ ἄνθη αὐτῶν·

21 Καὶ εἰς κόμβος ὑποκάτω εἰς δύο κλάδους ἀπὸ τὴν αὐτὴν, καὶ εἰς κόμβος ὑποκάτω εἰς δύο κλάδους ἀπὸ τὴν αὐτὴν, καὶ εἰς κόμβος ὑποκάτω εἰς δύο κλάδους ἀπὸ τὴν αὐτὴν, κατὰ τοὺς ἕξ κλάδους οἱ ὅποιοι ἐκβαίνουν ἀπὸ αὐτὴν.

22 Οἱ κόμβοι αὐτῶν, καὶ οἱ κλάδοι αὐτῶν ἦσαν ἀπὸ τὴν αὐτὴν· τὸ ὅλον αὐτῆς ἦτον ἐν σφυρήλατον ἔργον ἀπὸ καθαρὸν χρυσίον.

23 Καὶ ἔκαμε τοὺς ἑπτὰ λύχνους αὐτῆς, καὶ τὰ λυγνοψαλίδια αὐτῆς, καὶ τὰ ὑποθέματα αὐτῆς, ἀπὸ καθαρὸν χρυσίον.

24 Ἀπὸ ἐν τάλαντον καθαρὸν χρυσοῦ ἔκαμεν αὐτὴν, καὶ ὅλα τὰ σκεύη αὐτῆς.

25 Καὶ ἔκαμε τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος ἀπὸ ξύλον τοῦ Σιττίμ· τὸ μῆκος αὐτοῦ ἦτο μία πῆχη, καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ μία πῆχη· ἦτο τετράγωνον· καὶ δύο πῆχαι ἦτο τὸ ὕψος αὐτοῦ· τὰ κέρατα αὐτοῦ ἦσαν ἀπὸ τὸ αὐτό.

26 Καὶ ἐσκέπασεν αὐτὸ μὲ καθαρὸν χρυσίον, τὴν κορυφὴν αὐτοῦ, καὶ τὰ πλάγια αὐτοῦ ὀλόγυρα, καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ· ἀκόμη ἔκαμεν εἰς αὐτὸ στέφανον ἀπὸ χρυσίον ὀλόγυρα.

27 Καὶ ἔκαμε δύο κρίκους ἀπὸ χρυσίον διὰ αὐτὸ ὑποκάτω εἰς τὸν στέφανον αὐτοῦ, πλησίον εἰς τὰς δύο γωνίας του, ἐπάνω εἰς τὰ δύο πλάγια αὐτοῦ, διὰ νὰ ἦναι θῆκαι εἰς τὰ μοχλία, ὥστε νὰ φέρωσιν αὐτὸ μὲ αὐτά.

28 Καὶ ἔκαμε τὰ μοχλία ἀπὸ ξύλον τοῦ Σιττίμ, καὶ ἐσκέπασεν αὐτὰ μὲ χρυσίον.

29 Καὶ ἔκαμε τὸ ἅγιον χρυστήριον ἔλαιον, καὶ τὸ καθαρὸν θυμίαμα ἀπὸ εὐώδη ἀρώματα, κατὰ τὴν ἐργασίαν τοῦ μυρεψοῦ.

ΚΕΦ. λη'.

ΚΑΙ ἔκαμε τὸ θυσιαστήριον τοῦ ὀλοκαυτώματος ἀπὸ ξύλον τοῦ Σιττίμ· πέντε πῆχαι ἦτο τὸ μῆκος αὐτοῦ· καὶ πέντε πῆχαι τὸ πλάτος αὐτοῦ· ἦτο τετράγωνον· καὶ τρεῖς πῆχαι τὸ ὕψος αὐτοῦ.

2 Καὶ ἔκαμε τὰ κέρατα αὐτοῦ ἐπάνω εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας αὐτοῦ· τὰ κέρατα αὐτοῦ ἦσαν ἀπὸ τὸ αὐτό· καὶ ἐσκέπασεν αὐτὸ μὲ χαλκόν.

3 Καὶ ἔκαμεν ὅλα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου, τοὺς στακτοδόχους, καὶ τὰ φτυάρια, καὶ τὰς λεκάνας, τὰς κρεάγρας, καὶ τὰς πυράγρας· ὅλα τὰ σκεύη αὐτοῦ ἔκαμαν ἀπὸ χαλκόν.

4 Καὶ ἔκαμε διὰ τὸ θυσιαστήριον χαλκίνην ἐσχάραν δικτυωτὴν ὑποκάτω εἰς τὴν περιοχὴν αὐτοῦ κάτωθεν, ὥστε νὰ φθάνη ἕως εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ.

5 Καὶ ἔχυσε τέσσαρας κρίκους διὰ τὰ τέσσαρα ἄκρα τῆς χαλκίνης ἐσχάρας, διὰ νὰ ἦναι θῆκαι εἰς τὰ μοχλία.

6 Καὶ ἔκαμε τὰ μοχλία ἀπὸ ξύλον τοῦ Σιττίμ, καὶ ἐσκέπασεν αὐτὰ μὲ χαλκόν.

7 Καὶ ἔβαλε τὰ μοχλία μέσα εἰς τοὺς κρίκους εἰς τὰ πλάγια τοῦ θυσιαστηρίου, διὰ νὰ φέρωσιν αὐτὸ μὲ αὐτά· κοῖλον ἔκαμεν αὐτὸ μὲ σανίδας.

8 Καὶ ἔκαμε τὸν νιπτῆρα ἀπὸ χαλκόν, καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ ἀπὸ χαλκόν, ἀπὸ τὰ κάτοπτρα τῶν συναθροιζομένων γυναικῶν, αἱ ὅποιοι συνηθροίζοντο εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

9 Καὶ ἔκαμε τὴν αὐλὴν· εἰς τὸ νότιον μέρος πρὸς μεσημβρίαν, τὰ παραπετάσματα τῆς αὐλῆς ἦσαν ἀπὸ λεπτὸν κλωσμένον λινάριον, ἑκατὸν πῆχαι·

10 Οἱ στύλοι αὐτῶν ἦσαν εἴκοσι, καὶ τὰ χάλκινα αὐτῶν ὑποβάσια εἴκοσι· τὰ ἄγκιστρα τῶν στύλων, καὶ αἱ ταινίαι αὐτῶν ἦσαν ἀπὸ ἀργυρον.

11 Καὶ διὰ τὸ βόρειον μέρος τὰ παραπετάσματα ἦσαν ἑκατὸν πῆχαι· οἱ στύλοι αὐτῶν ἦσαν εἴκοσι, καὶ τὰ χάλκινα ὑποβάσια αὐτῶν εἴκοσι· τὰ ἄγκιστρα τῶν στύλων καὶ αἱ ταινίαι αὐτῶν ἀπὸ ἀργύριον.

12 Καὶ διὰ τὸ δυτικὸν μέρος ἦσαν παραπετάσματα πενήντα πηχῶν, οἱ στύλοι αὐτῶν δέκα, καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῶν

δέκα· τὰ ἄγκιστρα τῶν στύλων καὶ αἱ ταινίαι αὐτῶν ἀπὸ ἄργυρον.

13 Καὶ διὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος πρὸς ἀνατολὰς πενήντα πηχῶν.

14 Τὰ παραπετάσματα τοῦ ἐνὸς μέρους τῆς πύλης ἦσαν δεκαπέντε πῆχαι· οἱ στύλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῶν τρία.

15 Καὶ διὰ τὸ ἄλλο μέρος τῆς πύλης τῆς αὐλῆς, εἰς τοῦτο τὸ πλάγιον καὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ πλάγιον, ἦσαν παραπετάσματα δεκαπέντε πηχῶν· οἱ στύλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῶν τρία.

16 Ὅλα τὰ παραπετάσματα τῆς αὐλῆς ὁλόγυρα ἦσαν ἀπὸ λεπτὸν κλωσμένον λινάριον.

17 Καὶ τὰ ὑποβάσια διὰ τοὺς στύλους ἦσαν ἀπὸ χαλκόν· τὰ ἄγκιστρα τῶν στύλων καὶ αἱ ταινίαι αὐτῶν ἀπὸ ἄργυρον· καὶ τὰ κιονόκρανα αὐτῶν ἦσαν σκεπασμένα ἀπὸ ἄργυρον· καὶ ὅλοι οἱ στύλοι τῆς αὐλῆς ἦσαν ζωσμένοι μὲ ἄργυρον.

18 Καὶ τὸ παραπέτασμα διὰ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς ἦτον ἐργασία βελόνης, ἀπὸ κυανοῦν, καὶ πορφυροῦν, καὶ κόκκινον, καὶ λεπτὸν κλωσμένον λινάριον· καὶ εἴκοσι πῆχαι ἦτο τὸ μῆκος, καὶ τὸ ὕψος εἰς τὸ πλάτος ἦτο πέντε πῆχαι, ἀνταποκρινόμενον εἰς τὰ παραπετάσματα τῆς αὐλῆς.

19 Καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν ἦσαν τέσσαρες, καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῶν ἀπὸ χαλκόν, τέσσαρα· τὰ ἄγκιστρα αὐτῶν ἀπὸ ἀργύριον, καὶ τὰ κιονόκρανα αὐτῶν σκεπασμένα ἀπὸ ἄργυρον, καὶ αἱ ταινίαι αὐτῶν ἦσαν ἀπὸ ἄργυρον.

20 Καὶ ὅλοι οἱ πάσσαλοι τῆς σκηνῆς καὶ τῆς αὐλῆς ὁλόγυρα ἦσαν ἀπὸ χαλκόν.

21 Τοῦτο εἶναι τὸ κεφάλαιον τῆς σκηνῆς, τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καθὼς ἐλογαρίασθη, κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Μωϋσῆ, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Λευϊτῶν, διὰ τῆς χειρὸς τοῦ Ἰθάμαρ, υἱοῦ τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.

22 Καὶ ὁ Βεσελεὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Οὐρὶ, υἱοῦ τοῦ Ὄρ, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἔκαμεν ὅλον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος ἐπρόσταξε τὸν Μωϋσῆν.

23 Καὶ μὲ αὐτὸν ἦτον ὁ Ἐλιάβ, υἱὸς τοῦ Ἀχισαμὰχ, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Δάν, ἐγχαράκτης, καὶ εὐμήχανος τεχνίτης, καὶ κεντιστὴς εἰς κυανοῦν, καὶ εἰς πορφυροῦν, καὶ εἰς κόκκινον, καὶ εἰς λεπτὸν λινάριον.

24 Ὅλον τὸ χρυσίον, τὸ ὁποῖον ἐξοδεύθη διὰ τὴν ἐργασίαν εἰς ὅλον τὸ ἔργον τοῦ

ἁγίου τόπου, δηλαδὴ τὸ χρυσίον τῆς προσφορᾶς, ἦτον εἴκοσι καὶ ἑννέα τάλαντα, καὶ ἑπτακόσιοι καὶ τριάντα σίκλοι, κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ἁγιαστηρίου.

25 Καὶ τὸ ἀργύριον ἐκεῖνων, οἱ ὁποῖοι ἀπαριθμήθησαν ἐκ τῆς συναγωγῆς, ἦτο ἑκατὸν τάλαντα, καὶ χίλιοι ἑπτακόσιοι καὶ ἑβδομηνταπέντε σίκλοι, κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ἁγιαστηρίου.

26 Ἐν βεκάχ δι' ἕκαστον ἄνθρωπον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἥμισυ τοῦ σίκλου, κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ἁγιαστηρίου, δι' ἕκαστον ὅστις ἤρχετο νὰ ἀριθμηθῇ, ἀπὸ εἴκοσι χρόνων ἡλικίας καὶ ἐπάνω, διὰ ἑξακοσίας χιλιάδας καὶ τρεῖς χιλιάδας καὶ πεντακοσίους καὶ πενήντα ἄνθρωπος.

27 Καὶ ἀπὸ τὰ ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου ἐχύθησαν τὰ ὑποβάσια τοῦ ἁγιαστηρίου, καὶ τὰ ὑποβάσια τοῦ καταπετάσματος· ἑκατὸν ὑποβάσια ἀπὸ τὰ ἑκατὸν τάλαντα, ἑνὶ τάλαντον διὰ ἑνὶ ὑποβάσιον.

28 Καὶ ἀπὸ τοὺς χιλίους ἑπτακοσίους ἑβδομηντα καὶ πέντε σίκλους ἔκαμεν ἄγκιστρα διὰ τοὺς στύλους, καὶ ἐσκέπασε τὰ κιονόκρανα αὐτῶν, καὶ ἔζωσεν αὐτοὺς.

29 Καὶ ὁ χαλκὸς τῆς προσφορᾶς ἦτον ἑβδομηντα τάλαντα, καὶ δύο χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι σίκλοι.

30 Καὶ μὲ τοῦτον ἔκαμε τὰ ὑποβάσια εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ χαλκινὸν θυσιαστήριον, καὶ τὴν χαλκίνην ἐσχάραν δι' αὐτὸ, καὶ ὅλα τὰ σκεῦη τοῦ θυσιαστηρίου,

31 Καὶ τὰ ὑποβάσια τῆς αὐλῆς ὁλόγυρα, καὶ τὰ ὑποβάσια τῆς πύλης τῆς αὐλῆς, καὶ ὅλους τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς, καὶ ὅλους τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς ὁλόγυρα.

ΚΕΦ. λθ'.

ΚΑΙ ἀπὸ τὸ κυανοῦν, καὶ πορφυροῦν, καὶ κόκκινον, ἔκαμαν ἐνδύματα ὑπηρεσίας διὰ νὰ ὑπηρετῶσιν εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ἔκαμαν τὰς ἀγίας στολὰς διὰ τὸν Ἀαρὼν, καθὼς ὁ Κύριος ἐπρόσταξε τὸν Μωϋσῆν.

2 Καὶ ἔκαμε τὸ ἐφόδ ἀπὸ χρυσίου, κυανοῦν, καὶ πορφυροῦν, καὶ κόκκινον, καὶ λεπτὸν κλωσμένον λινάριον.

3 Καὶ ἐσφυρηλάτησαν τὸ χρυσίον εἰς λεπτὰς πλάκας, καὶ ἔκοψαν αὐτὸ εἰς σύρματα, διὰ νὰ ἐργασθῶσιν αὐτὸ εἰς τὸ κυανοῦν, καὶ εἰς τὸ πορφυροῦν, καὶ εἰς τὸ κόκκινον, καὶ εἰς τὸ λεπτὸν λινάριον, μὲ ἔντεχνον ἐργασίαν.

4 Ἐκαμαν ἐπωμίδας δι' αὐτό, διὰ τὸ ἐνώσωσιν ὁμοῦ· διὰ τῶν δύο ἄκρων ἦτον ἠνωμένον ὁμοῦ.

5 Καὶ ἡ κεντητὴ ζώνη τοῦ ἐφόδ αὐτοῦ, ἡ ὁποῖα ἦτον ἐπάνω εἰς αὐτό, ἦτον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ· ἀπὸ χρυσίου, κυανοῦν, καὶ πορφυροῦν, καὶ κόκκινον, καὶ λεπτὸν κλωσμένον λινάριον, καθὼς ὁ Κύριος ἐπρόσταξε τὸν Μωϋσῆν.

6 Καὶ εἰργάσθησαν ὀνυχίτας λίθους περικλεισμένους εἰς καυκία, ἀπὸ χρυσίου, ἐγχαράγμένους, καθὼς αἱ σφραγίδες εἶναι ἐγχαράγμεναι, μὲ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

7 Καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς ἐπάνω εἰς τοὺς ὤμους τοῦ ἐφόδ, διὰ τὸ ἦναι λίθοι πρὸς ἐνθύμησιν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καθὼς ὁ Κύριος ἐπρόσταξε τὸν Μωϋσῆν.

8 Καὶ ἔκαμε τὸ περιστήθιον ἀπὸ ἔντεχνον ἐργασίαν, ὅμοιον μὲ τὴν ἐργασίαν τοῦ ἐφόδ, ἀπὸ χρυσίου, κυανοῦν, καὶ πορφυροῦν, καὶ κόκκινον, καὶ λεπτὸν κλωσμένον λινάριον.

9 Αὐτὸ ἦτο τετράγωνον· ἔκαμαν τὸ περιστήθιον διπλοῦν· μία πιθαμὴ ἦτο τὸ μῆκος αὐτοῦ, καὶ μία πιθαμὴ τὸ πλάτος αὐτοῦ, διπλοῦ ὄντος.

10 Καὶ ἐνήρμοσαν εἰς αὐτὸ τέσσαρας σειρὰς λίθων· ἡ πρώτη σειρὰ ἦτο σάρδιος, τοπάζιον, καὶ σμάραγδος· αὕτη ἦτον ἡ πρώτη σειρὰ.

11 Καὶ ἡ δευτέρα σειρὰ, ἀνθραξ, σάπφειρος, καὶ ἀδάμας.

12 Καὶ ἡ τρίτη σειρὰ, λιγύριον, ἀχάτης, καὶ ἀμέθυστος.

13 Καὶ ἡ τετάρτη σειρὰ, βηρύλλιον, ὄνυξ, καὶ ἰάσπιδις· αὐτοὶ ἦσαν περικλεισμένοι εἰς καυκία ἀπὸ χρυσίου εἰς τὰ περικλείσματά των.

14 Καὶ οἱ λίθοι ἦσαν κατὰ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, δώδεκα, κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, καθὼς τὰ ἐγχαράγματα τῆς σφραγίδος, καθεὶς μὲ τὸ ὄνομά του, κατὰ τὰς δώδεκα φυλάς.

15 Καὶ ἔκαμαν ἐπάνω εἰς τὸ περιστήθιον ἀλύσεις εἰς τὰ ἄκρα, πλεκτῆς ἐργασίας ἀπὸ καθαρὸν χρυσίον.

16 Καὶ ἔκαμαν δύο καυκία ἀπὸ χρυσίου, καὶ δύο χρυσοὺς κρίκους, καὶ ἔβαλαν τοὺς δύο κρίκους εἰς τὰ δύο ἄκρα τοῦ περιστήθιου.

17 Καὶ ἔβαλαν τὰς δύο πλεκτὰς ἀλύσεις ἀπὸ χρυσίου εἰς τοὺς δύο κρίκους ἐπάνω εἰς τὰ ἄκρα τοῦ περιστήθιου.

18 Καὶ τὰ δύο ἄκρα τῶν δύο πλεκτῶν ἀλύσεων ἐσύναψαν μὲ τὰ δύο καυκία, καὶ ἔβαλαν αὐτὰ ἐπάνω εἰς τὰς ἐπωμίδας τοῦ ἐφόδ, εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος αὐτοῦ.

19 Καὶ ἔκαμαν δύο κρίκους ἀπὸ χρυσίου, καὶ ἔβαλαν αὐτοὺς εἰς τὰ δύο ἄκρα τοῦ περιστήθιου, ἐπάνω εἰς τὸ χεῖλος αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἦτον εἰς τὸ μέρος τοῦ ἐφόδ ἔσωθεν.

20 Καὶ ἔκαμαν δύο ἄλλους χρυσοὺς κρίκους, καὶ ἔβαλαν αὐτοὺς εἰς τὰ δύο πλάγια τοῦ ἐφόδ κάτωθεν, πρὸς τὸ ἔμπροσθινόν μέρος αὐτοῦ, ἀντικρὺ εἰς τὴν ἄλλην ἔνωσιν αὐτοῦ, ἄνωθεν τῆς κεντητῆς ζώνης τοῦ ἐφόδ.

21 Καὶ ἔδεσαν τὸ περιστήθιον διὰ τῶν κρίκων τοῦ ὁμοῦ μὲ τοὺς κρίκους τοῦ ἐφόδ μὲ ταινίαν κυανῆν, διὰ τὸ ἦναι ἄνωθεν τῆς κεντητῆς ζώνης τοῦ ἐφόδ, καὶ διὰ τὸ μὴ λύεται τὸ περιστήθιον ἀπὸ τοῦ ἐφόδ· καθὼς ὁ Κύριος ἐπρόσταξε τὸν Μωϋσῆν.

22 Καὶ ἔκαμε τὸν ποδήρη τοῦ ἐφόδ ἀπὸ ἐργασίαν ὑφαντὴν, ὅλον ἀπὸ κυανοῦν.

23 Καὶ ἦτον ἄνοιγμα εἰς τὸ μέσον τοῦ ποδήρους καθὼς τὸ ἄνοιγμα τοῦ θώρακος, μὲ ταινίαν ὁλόγυρα τοῦ ἀνοίγματος, διὰ τὸ μὴ σχίζεται.

24 Καὶ ἔκαμαν ἐπάνω εἰς τὰ κράσπεδα τοῦ ποδήρους ῥόδια ἀπὸ κυανοῦν καὶ πορφυροῦν, καὶ κόκκινον, καὶ κλωσμένον λινάριον.

25 Καὶ ἔκαμαν κωδῶνια ἀπὸ καθαρὸν χρυσίον, καὶ ἔβαλαν τὰ κωδῶνια μεταξὺ εἰς τὰ ῥόδια ἐπάνω εἰς τὸ κράσπεδον τοῦ ποδήρους, ὁλόγυρα μεταξὺ εἰς τὰ ῥόδια.

26 Κωδώνιον καὶ ῥόδιον, κωδώνιον καὶ ῥόδιον, ὁλόγυρα εἰς τὸ κράσπεδον τοῦ ποδήρους τοῦ λειτουργικοῦ· καθὼς ὁ Κύριος ἐπρόσταξε τὸν Μωϋσῆν.

27 Καὶ ἔκαμαν χιτῶνας ἀπὸ λεπτὸν λινάριον ὑφαντῆς ἐργασίας διὰ τὸν Ἀαρὼν καὶ διὰ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ,

28 Καὶ μίτραν ἀπὸ λεπτὸν λινάριον, καὶ μιτρίδια κεκοσμημένα ἀπὸ λεπτὸν λινάριον, καὶ λινὰ περισκελῆ ἀπὸ λεπτὸν κλωσμένον λινάριον,

29 Καὶ ζώνην ἀπὸ λεπτὸν κλωσμένον λινάριον, καὶ κυανοῦν, καὶ πορφυροῦν, καὶ κόκκινον, κεντητῆς ἐργασίας· καθὼς ὁ Κύριος ἐπρόσταξε τὸν Μωϋσῆν.

30 Καὶ ἔκαμαν τὸ πέταλον τοῦ ἱεροῦ στέμματος ἀπὸ καθαρὸν χρυσίον, καὶ ἔγραψαν ἐπάνω εἰς αὐτὸ γράμματα ὅμοια μὲ τὸ σκάλισμα τῆς σφραγίδος, ἈΓΙΟΤΗΣ Εἰς τὸν Κύριον.

31 Καὶ ἔδεσαν εἰς αὐτὸ ταινίαν κυανῆν,

διὰ τὰ συνάψωσιν ὑψηλὰ ἐπάνω εἰς τὴν μίτραν· καθὼς ὁ Κύριος ἐπρόσταξε τὸν Μωϋσῆν.

32 Οὕτω ἐτελειώθη ὅλον τὸ ἔργον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἔκαμαν καθ' ὅλα ὅσα ὁ Κύριος ἐπρόσταξε τὸν Μωϋσῆν, οὕτω ἔκαμαν.

33 Καὶ ἔφεραν τὴν σκηνὴν πρὸς τὸν Μωϋσῆν, τὴν σκηνὴν, καὶ ὅλα τὰ σκεύη αὐτῆς, τὰς περόνας αὐτῆς, τὰς σανίδας αὐτῆς, τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς, καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῆς,

34 Καὶ τὴν σκέπην τὴν ἀπὸ δέρματα κριῶν κοκκινοβαφῆ, καὶ τὴν σκέπην τὴν ἀπὸ δέρματα θώων, καὶ τὸ καταπέτασμα,

35 Τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰ μοχλία αὐτῆς, καὶ τὸ ἱλαστήριον,

36 Τὴν τράπεζαν, καὶ ὅλα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως,

37 Τὴν καθαρὰν λυχνίαν, με τοὺς λύχνους αὐτῆς, με τοὺς λύχνους κατὰ τὴν διάταξιν αὐτῶν, καὶ ὅλα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸ ἔλαιον διὰ τὸ φῶς,

38 Καὶ τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον, καὶ τὸ χρυστήριον ἔλαιον, καὶ τὸ εὐῶδες θυμίαμα, καὶ τὸν τάπητα διὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς,

39 Τὸ χάλκινον θυσιαστήριον, καὶ τὴν χαλκίνην ἐσχάραν αὐτοῦ, τὰ μοχλία αὐτοῦ, καὶ ὅλα τὰ σκεύη αὐτοῦ, τὸν νιπτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ,

40 Τὰ παραπετάσματα τῆς αὐλῆς, τοὺς στύλους αὐτῆς, καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῆς, καὶ τὸν τάπητα διὰ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς, τὰ σχοινία αὐτῆς, καὶ τοὺς πασσάλους αὐτῆς, καὶ ὅλα τὰ σκεύη τῆς ὑπηρεσίας τῆς σκηνῆς, διὰ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου,

41 Τὰ ἐνδύματα τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὰ ὑπηρετῶσιν εἰς τὸ ἅγιον, καὶ τὰ ἅγια ἐνδύματα διὰ τὸν Ἀαρὼν τὸν ἱερέα, καὶ τὰ ἐνδύματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ, διὰ τὰ ἱερατεύωσι.

42 Καθ' ὅλα ὅσα ὁ Κύριος ἐπρόσταξε τὸν Μωϋσῆν, οὕτω οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἔκαμαν ὅλον τὸ ἔργον.

43 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἶδεν ὅλον τὸ ἔργον, καὶ, ἰδὼν, αὐτοὶ τὸ εἶχαν κάμει, καθὼς ὁ Κύριος εἶχε προστάξει, οὕτω τὸ εἶχαν κάμει· καὶ ὁ Μωϋσῆς εὐλόγησεν αὐτούς.

ΚΕΦ. μ'.

ΚΑΙ ὁ Κύριος ἐλάλησεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ πρώτου μηνὸς

θέλεις στήσει τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου.

3 Καὶ θέλεις βάλει μέσα εἰς αὐτὴν τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, καὶ σκεπάσει τὴν κιβωτὸν μετὰ τὸ καταπέτασμα.

4 Καὶ θέλεις φέρει μέσα τὴν τράπεζαν, καὶ διατάξει τὰ διατακτέα ἐπάνω εἰς αὐτὴν· καὶ θέλεις φέρει μέσα τὴν λυχνίαν, καὶ ἀνάψει τοὺς λύχνους αὐτῆς.

5 Καὶ θέλεις θέσει τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον διὰ τὸ θυμίαμα ἔμπροσθεν εἰς τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐπιβάλει τὸ παραπέτασμα τῆς θύρας εἰς τὴν σκηνὴν.

6 Καὶ θέλεις θέσει τὸ θυσιαστήριον τοῦ ὀλοκαυτώματος ἔμπροσθεν εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

7 Καὶ θέλεις θέσει τὸν νιπτῆρα μεταξὺ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ βάλει ὕδωρ εἰς αὐτόν.

8 Καὶ θέλεις στήσει τὴν αὐλὴν ὀλόγυρα, καὶ ἐπικρεμάσει τὸ παραπέτασμα εἰς τὴν πύλην τῆς αὐλῆς.

9 Καὶ θέλεις πάρει τὸ χρυστήριον ἔλαιον, καὶ κρίσει τὴν σκηνὴν, καὶ πᾶν ὅ,τι εἶναι εἰς αὐτὴν, καὶ θέλεις ἀγιάσει αὐτὴν, καὶ ὅλα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ αὐτὴ θέλει εἶσθαι ἁγία.

10 Καὶ θέλεις κρίσει τὸ θυσιαστήριον τοῦ ὀλοκαυτώματος, καὶ ὅλα τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ ἀγιάσει τὸ θυσιαστήριον· καὶ θέλει εἶσθαι θυσιαστήριον ἁγιώτατον.

11 Καὶ θέλεις κρίσει τὸν νιπτῆρα, καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ, καὶ ἀγιάσει αὐτόν.

12 Καὶ θέλεις φέρει τὸν Ἀαρὼν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ νίψει αὐτοὺς μετὰ ὕδωρ.

13 Καὶ θέλεις βάλει ἐπάνω εἰς τὸν Ἀαρὼν τὰ ἅγια ἐνδύματα, καὶ κρίσει αὐτόν, καὶ ἀγιάσει αὐτόν, διὰ τὰ ἱερατεύει εἰς ἐμέ.

14 Καὶ θέλεις φέρει τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσει αὐτοὺς μετὰ χιτῶνας.

15 Καὶ θέλεις κρίσει αὐτοὺς, καθὼς ἔχρισες τὸν πατέρα αὐτῶν, διὰ τὰ ἱερατεύωσιν εἰς ἐμέ· διότι τὸ χρίσμα αὐτῶν θέλει βέβαια εἶσθαι παντοτεινὴ ἱερατεία εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.

16 Καὶ ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς, καθ' ὅλα ὅσα ὁ Κύριος τὸν ἐπρόσταξεν, οὕτω ἔκαμε.

17 Καὶ τὸν πρῶτον μῆνα εἰς τὸ δεύτερον ἔτος, τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς, ἡ σκηνὴ ἐστήθη.

18 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἔστησε τὴν σκηνὴν, καὶ ἔβαλε τὰ ὑποβάσια αὐτῆς, καὶ ἔστησε τὰς σανίδας αὐτῆς, καὶ ἔβαλε τοὺς μοχλοὺς

αὐτῆς, καὶ ἔστησε τοὺς στύλους αὐτῆς.

19 Καὶ ἐξήπλωσε τὰ παραπετάσματα εἰς τὴν σκηνὴν, καὶ ἔβαλε τὴν σκέπην τῆς σκηνῆς ἄνωθεν ἐπάνω εἰς αὐτήν· καθὼς ὁ Κύριος ἐπρόσταξε τὸν Μωϋσῆν.

20 Καὶ ἐπῆρε καὶ ἔβαλε τὸ μαρτύριον μέσα εἰς τὴν κιβωτὸν, καὶ ἔβαλε τὰ μοχλία εἰς τὴν κιβωτὸν, καὶ ἔβαλε τὸ ἱλαστήριον ἄνωθεν ἐπάνω εἰς τὴν κιβωτὸν,

21 Καὶ ἔφερε τὴν κιβωτὸν μέσα εἰς τὴν σκηνὴν, καὶ ἐπέθεσε τὸ κάλυμμα τοῦ καταπετάσματος, καὶ ἐσκέπασε τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου· καθὼς ὁ Κύριος ἐπρόσταξε τὸν Μωϋσῆν.

22 Καὶ ἔβαλε τὴν τράπεζαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου εἰς τὸ μέρος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς βορρᾶν, ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος,

23 Καὶ ἔβαλε τὸν ἄρτον εἰς τάξιν ἐπάνω εἰς αὐτὴν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· καθὼς ὁ Κύριος εἶχε προστάξει τὸν Μωϋσῆν.

24 Καὶ ἔβαλε τὴν λυχνίαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἀντικρὺ τῆς τραπέζης, εἰς τὸ μέρος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς μεσημβρίαν,

25 Καὶ ἀνάψε τοὺς λύχνους ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· καθὼς ὁ Κύριος ἐπρόσταξε τὸν Μωϋσῆν.

26 Καὶ ἔθεσε τὸ χρυσοῦν θυματήριον εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἀντικρὺ τοῦ καταπετάσματος,

27 Καὶ ἔκαυσεν εὐώδεις θυμίαμα ἐπάνω· καθὼς ὁ Κύριος ἐπρόσταξε τὸν Μωϋσῆν.

28 Καὶ ἐπέθεσε τὸ παραπέτασμα εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς.

29 Καὶ ἔθεσε τὸ θυσιαστήριον τοῦ ὀλοκαυτώματος πλησίον εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐπρόσφερεν ἐπάνω

εἰς αὐτὸ τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ τὴν προσφορὰν τῶν πεμμάτων· καθὼς ὁ Κύριος ἐπρόσταξε τὸν Μωϋσῆν.

30 Καὶ ἔθεσε τὸν νιπτήρα μεταξὺ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔβαλεν ὕδωρ ἐκεῖ, διὰ νὰ νίπωνται·

31 Καὶ ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐνιπταν τὰς χεῖρας των, καὶ τοὺς πόδας των ἐκεῖ·

32 Ὅτε ἔμβαينαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ὅτε ἐπλησίαζαν εἰς τὸ θυσιαστήριον, ἐνίπτοντο· καθὼς ὁ Κύριος ἐπρόσταξε τὸν Μωϋσῆν.

33 Καὶ ἔστησε τὴν αὐλὴν ὀλόγυρα εἰς τὴν σκηνὴν καὶ εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπέθεσε τὸ παραπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς. Οὕτω ὁ Μωϋσῆς ἐτελείωσε τὸ ἔργον.

34 Τότε ἐσκέπασε νεφέλη τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐγέμισε τὴν σκηνὴν.

35 Καὶ ὁ Μωϋσῆς δὲν ἠμπόρεσε νὰ ἐμβῇ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, διότι ἡ νεφέλη ἐκάθητο ἐπάνω εἰς αὐτήν, καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐγέμισε τὴν σκηνὴν.

36 Καὶ ὅτε ἡ νεφέλη ἀνέβαιεν ἀπὸ ἐπάνωθεν τῆς σκηνῆς, οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐπήγαιναν ἔμπρὸς, καθ' ὅλας των τὰς ὁδοιπορίας·

37 Ἄν ὅμως ἡ νεφέλη δὲν ἀνέβαινε, τότε δὲν ὠδοιποροῦσαν, ἕως τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνέβαινε.

38 Διότι ἡ νεφέλη τοῦ Κυρίου ἦτον ἐπάνω εἰς τὴν σκηνὴν τὴν ἡμέραν, καὶ πῦρ ἦτον ἐπάνω εἰς αὐτὴν διὰ νυκτὸς, ἐνώπιον ὅλου τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς ὅλας των τὰς ὁδοιπορίας.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ.

ΚΕΦ. α'.

ΚΑΙ ὁ Κύριος ἐκάλεσε τὸν Μωϋσῆν, καὶ ἐλάλησεν εἰς αὐτὸν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, λέγων,

2 Λάλησε εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς· Ἐὰν κἀνεῖς ἀπὸ σᾶς προσφέρῃ προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον, θέλετε προσφέρει τὴν προσφορὰν σας ἀπὸ τὰ κτήνη, ἀπὸ βόας, ἢ ἀπὸ πρόβατα.

3 Ἐὰν ἡ προσφορά τοῦ ἦναι ὀλοκαύτωμα ἀπὸ βόας, ἃς προσφέρῃ ἀρσενικὸν ἄμωμον· εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου θέλει τὸ προσφέρει διὰ νὰ ἦναι δεκτὸς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

4 Καὶ θέλει ἐπιθέσει τὴν χεῖρα του ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ὀλοκαυτώματος, καὶ θέλει εἶσθαι δεκτὸν δι' αὐτὸν, διὰ νὰ γίνῃ ἐξιλέωσις περὶ αὐτοῦ.

5 Καὶ θέλουν σφάξει τὸ μοσχάριον ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν, οἱ ἱερεῖς, θέλουν φέρεи τὸ αἷμα, καὶ θέλουν ραντίσει τὸ αἷμα ὀλόγυρα ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

6 Καὶ θέλουν ἐκδάρει τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ θέλουν τὸ διαμελίσει εἰς κομμάτια.

7 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως θέλουν βάλει πῦρ ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ θέλουν ἐπιθέσει ξύλα ἐπάνω εἰς τὸ πῦρ.

8 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν, οἱ ἱερεῖς, θέλουν στοιβάσει τὰ κομμάτια, τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ ὀξύγγιον, ἐπάνω εἰς τὰ ξύλα, τὰ ὅποια εἶναι εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τοῦ θυσιαστήριου.

9 Τὰ δὲ ἐντόσθια αὐτοῦ καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ θέλουν πλύνει μὲ νερόν· καὶ θέλει καύσει ὁ ἱερεὺς ὅλα ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον, διὰ τὸ ἦναι ὀλοκαύτωμα, προσφορά γινομένη διὰ πυρὸς εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.

10 Ἐὰν δὲ ἡ προσφορά του διὰ τὸ ὀλοκαύτωμα ἦναι ἀπὸ τὰ ποίμνια, ἀπὸ τὰ πρόβατα, ἢ ἀπὸ τὰς αἰγας, θέλει προσφέρει αὐτὸ ἀρσενικὸν ἄμωμον.

11 Καὶ θέλουν τὸ σφάξει εἰς τὰ πλάγια τοῦ θυσιαστήριου πρὸς βορρᾶν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν, οἱ ἱερεῖς, θέλουν ραντίσει τὸ αἷμα του ὀλόγυρα ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον.

12 Καὶ θέλουν τὸ διαμελίσει εἰς κομμάτια, μὲ τὴν κεφαλὴν του καὶ μὲ τὸ ὀξύγγιον του· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει στοιβάσει αὐτὰ ἐπάνω εἰς τὰ ξύλα, τὰ ὅποια εἶναι εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τοῦ θυσιαστήριου.

13 Τὰ δὲ ἐντόσθια καὶ τοὺς πόδας θέλουν πλύνει μὲ νερόν· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει φέρεи αὐτὰ ὅλα, καὶ καύσει αὐτὰ ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον· τοῦτο εἶναι ὀλοκαύτωμα, προσφορά γινομένη διὰ πυρὸς εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.

14 Καὶ ἔὰν τὸ ὀλοκαύτωμά του πρὸς τὸν Κύριον ἦναι προσφορά ἀπὸ πτηνὰ, τότε θέλει προσφέρει τὴν προσφορὰν του ἀπὸ τρυγόνας, ἢ ἀπὸ νέας περιστερὰς.

15 Καὶ θέλει τὸ φέρεи ὁ ἱερεὺς εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ θέλει τοῦ ἀποσπάσει τὴν κεφαλὴν, καὶ καύσει αὐτὸ ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον· καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ θέλει στραγγίσει πρὸς τὸ πλάγιον τοῦ θυσιαστήριου.

16 Καὶ θέλει τοῦ ἐκβάλει τὴν σγάραν

μὲ τὰ πτερὰ, καὶ ρίψει αὐτὰ εἰς τὰ πλάγια τοῦ θυσιαστήριου κατὰ ἀνατολάς, εἰς τὸν τόπον τῆς στάκτης.

17 Καὶ θέλει διασχίσει αὐτὸ ἀπὸ τὰς πτέρυγας του, πλὴν δὲν θέλει τὸ διαχωρίσει· καὶ θέλει τὸ καύσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τοῦ θυσιαστήριου, ἐπάνω εἰς τὰ ξύλα, τὰ ὅποια εἶναι ἐπάνω εἰς τὸ πῦρ· τοῦτο εἶναι ὀλοκαύτωμα, προσφορά γινομένη διὰ πυρὸς εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.

ΚΕΦ. β'.

ΚΑΙ ὅταν προσφέρῃ τις προσφορὰν πεμμάτων εἰς τὸν Κύριον, ἡ προσφορά αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἀπὸ σεμίδαλιν· καὶ θέλει ἐπιχύσει ἔλαιον ἐπάνω εἰς αὐτὴν, καὶ ἐπιθέσει λιβάνιον ἐπάνω εἰς αὐτὴν.

2 Καὶ θέλει φέρεи αὐτὴν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρὼν, τοὺς ἱερεῖς· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει πάρει μίαν χεριὰν ἀπὸ τὴν μετὰ τοῦ ἐλαίου σεμίδαλιν, καὶ ὅλον τὸ λιβάνιον, τὸ ὁποῖον ἦτον ἐπάνω· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει καύσει τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον, διὰ τὸ ἦναι προσφορά γινομένη διὰ πυρὸς εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.

3 Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῶν πεμμάτων θέλει εἶσθαι διὰ τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς του· τοῦτο εἶναι ἀγιώτατον ἀπὸ τὰς διὰ πυρὸς γινομένας προσφοράς εἰς τὸν Κύριον.

4 Καὶ ὅταν προσφέρῃς προσφορὰν πεμμάτων ψημένων εἰς φούρνον, θέλει εἶσθαι πίτται ἄζυμοι ἀπὸ σεμίδαλιν σμιγμέναι μὲ ἔλαιον, καὶ τηγανίται ἄζυμοι ἀλειμμένοι μὲ ἔλαιον.

5 Καὶ ἔὰν ἡ προσφορά σου ἦναι πέμματα ψημένα εἰς τηγάνιον, θέλει εἶσθαι ἀπὸ σεμίδαλιν ἄζυμον σμιγμένην μὲ ἔλαιον.

6 Θέλεις τὴν διαίρεσει εἰς κομμάτια, καὶ θέλεις ἐπιχύσει ἐπάνω εἰς αὐτὴν ἔλαιον· αὕτη εἶναι προσφορά πεμμάτων.

7 Καὶ ἔὰν ἡ προσφορά σου ἦναι πέμματα ψημένα εἰς κάψαν, θέλει γίνεи ἀπὸ σεμίδαλιν μὲ ἔλαιον.

8 Καὶ θέλεις φέρεи εἰς τὸν Κύριον τὰ πέμματα, τὰ ὅποια ἔκαμες ἀπὸ ταῦτα· καὶ ὅταν παρῆρσιαισθῇ εἰς τὸν ἱερέα, αὐτὸς θέλει φέρεи αὐτὴν εἰς τὸ θυσιαστήριον.

9 Καὶ θέλει πάρει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τὴν προσφορὰν τῶν πεμμάτων τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ καύσει αὐτὸ ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον· αὕτη εἶναι προσφορά γινομένη διὰ πυρὸς εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.

10 Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῶν πεμμάτων θέλει εἶσθαι διὰ τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ·

τοῦτο εἶναι ἀγιάτατον ἀπὸ τὰς διὰ πυρὸς γινομένας προσφορὰς εἰς τὸν Κύριον.

11 Καμμία προσφορὰ πεμμάτων, τὴν ὁποίαν ἤθελετε προσφέρει εἰς τὸν Κύριον, δὲν θέλει γίνεαι μὲ προζύμιον· διότι κἀνὲν προζύμιον, οὐδὲ μέλι, θέλετε καύσει εἰς οὐδεμίαν προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον.

12 Περὶ δὲ τῆς προσφορᾶς τῶν ἀπαρχῶν, αὐτὰς θέλετε προσφέρει εἰς τὸν Κύριον· ἀλλὰ δὲν θέλουν καυθῇ ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.

13 Καὶ πᾶσαν προσφορὰν τῶν πεμμάτων σου θέλεις ἀλατίσει μὲ ἄλας· οὐδὲ θέλεις ἀφήσει νὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν προσφορὰν τῶν πεμμάτων σου τὸ ἄλας τῆς διαθήκης τοῦ Θεοῦ σου· εἰς ὅλας τὰς προσφορὰς σου θέλεις προσφέρει ἄλας.

14 Καὶ ἐὰν προσφέρῃς προσφορὰν πεμμάτων ἀπὸ τὰ πρωτογενήματά σου εἰς τὸν Κύριον, θέλεις προσφέρει διὰ τὴν προσφορὰν τῶν πεμμάτων τῶν πρωτογενημάτων σου ἀστάχια χλωρὰ ψημένα εἰς τὸ πῦρ, σῖτον φρυγανισμένον ἀπὸ ἀστάχια μεστά.

15 Καὶ θέλεις βάλει ἐπάνω εἰς αὐτὴν ἔλαιον, καὶ θέλεις θέσει ἐπάνω εἰς αὐτὴν λιβάνιον· αὕτη εἶναι προσφορὰ πεμμάτων.

16 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει καύσει τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, μέρος ἀπὸ τὸν φρυγανισμένον σῖτον αὐτῆς, καὶ μέρος ἀπὸ τὸ ἔλαιον αὐτῆς, μὲ ὅλον τὸ λιβάνιον αὐτῆς· αὕτη εἶναι προσφορὰ γινομένη διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον.

ΚΕΦ. γ'.

ἘΑΝ δὲ ἡ προσφορὰ αὐτοῦ ᾖ θυσία εἰρηνικὴ, ἐὰν προσφέρῃ αὐτὴν ἀπὸ ἀγέλας, εἴτε ἄρσενικὸν εἶναι, εἴτε θηλυκὸν, θέλει προσφέρει αὐτὸ ἄμωμον ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

2 Καὶ θέλει βάλει τὴν χεῖρα τοῦ ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς προσφορᾶς του, καὶ σφάξει αὐτὸ εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν, οἱ ἱερεῖς, θέλουν ραντίσει τὸ αἷμα ὁλόγυρα ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον.

3 Καὶ θέλει προσφέρει ἀπὸ τὴν θυσίαν τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς, προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον· τὸ ὀξύγγιον, τὸ ὁποῖον σκεπάζει τὰ ἐντόσθια, καὶ ὅλον τὸ ὀξύγγιον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπάνω εἰς τὰ ἐντόσθια,

4 Καὶ τὰ δύο νεφρὰ, καὶ τὸ ὀξύγγιον

τὸ ἐπάνω αὐτῶν, τὸ ὁποῖον εἶναι πρὸς τὰ πλευρὰ, καὶ τὸν ἐπάνω λοβὸν τοῦ σηκοτίου, τὸν ὁποῖον ὁμοῦ μὲ τὰ νεφρὰ θέλει ἀφαιρέσει.

5 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν θέλουν καύσει αὐτὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, ἐπάνω εἰς τὸ ὀλοκαύτωμα τὸ ἐπὶ τῶν ξύλων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐπάνω εἰς τὸ πῦρ· αὕτη εἶναι προσφορὰ γινομένη διὰ πυρὸς εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.

6 Ἐὰν δὲ ἡ προσφορὰ αὐτοῦ ᾖ θυσία εἰρηνικὴν προσφερομένη εἰς τὸν Κύριον ᾖ ἀπὸ τὸ ποίμνιον, ἄρσενικόν, ἢ θηλυκόν, ἄμωμον θέλει προσφέρει αὐτό.

7 Ἐὰν προσφέρῃ ἄρνιον διὰ προσφορὰν του, θέλει προσφέρει αὐτὸ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

8 Καὶ θέλει βάλει τὴν χεῖρα τοῦ ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς προσφορᾶς του, καὶ σφάξει αὐτὸ ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν θέλουν ραντίσει τὸ αἷμα αὐτοῦ ὁλόγυρα ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον.

9 Καὶ θέλει προσφέρει, ἀπὸ τὴν θυσίαν τὴν εἰρηνικὴν, προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον· τὸ ὀξύγγιον αὐτοῦ, καὶ ὅλην τὴν οὐρὰν, τὴν ὁποίαν θέλει ἀφαιρέσει ἀπὸ τὴν ράχην, καὶ τὸ ὀξύγγιον, τὸ ὁποῖον περισκεπάζει τὰ ἐντόσθια, καὶ ὅλον τὸ ὀξύγγιον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπάνω εἰς τὰ ἐντόσθια,

10 Καὶ τὰ δύο νεφρὰ, καὶ τὸ ὀξύγγιον τὸ ἐπάνω αὐτῶν, τὸ ὁποῖον εἶναι πρὸς τὰ πλευρὰ, καὶ τὸν ἐπάνω λοβὸν τοῦ σηκοτίου, τὸν ὁποῖον ὁμοῦ μὲ τὰ νεφρὰ θέλει ἀφαιρέσει.

11 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει καύσει αὐτὰ ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον· αὕτη εἶναι ἡ τροφή τῆς διὰ πυρὸς γινομένης προσφορᾶς εἰς τὸν Κύριον.

12 Ἐὰν δὲ ἡ προσφορὰ αὐτοῦ ᾖ ἀπὸ αἵγας, θέλει προσφέρει αὐτὴν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

13 Καὶ θέλει βάλει τὴν χεῖρα τοῦ ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ σφάξει αὐτὴν ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν θέλουν ραντίσει τὸ αἷμα αὐτῆς ὁλόγυρα ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον.

14 Καὶ θέλει προσφέρει ἀπὸ αὐτὸ τὴν προσφορὰν του, προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον· τὸ ὀξύγγιον, τὸ ὁποῖον περισκεπάζει τὰ ἐντόσθια, καὶ ὅλον

τὸ ὀξύγγιον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπάνω εἰς τὰ ἐντόσθια,

15 Καὶ τὰ δύο νεφρὰ, καὶ τὸ ὀξύγγιον τὸ ἐπάνω αὐτῶν, τὸ ὁποῖον εἶναι πρὸς τὰ πλευρὰ, καὶ τὸν ἐπάνω λοβὸν τοῦ σηκοτίου, τὸν ὁποῖον ὁμοῦ μὲ τὰ νεφρὰ θέλει ἀφαιρέσει.

16 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει καύσει αὐτὰ ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον· αὕτη εἶναι ἡ τροφή τῆς διὰ πυρὸς γινομένης προσφορᾶς εἰς ὁσμὴν εὐωδίας· ὅλον τὸ ὀξύγγιον εἶναι τοῦ Κυρίου.

17 Διάταγμα παντοτείνον θέλει εἶσθαι εἰς τὰς γενεάς σας, εἰς ὅλας σας τὰς κατοικήσεις, τὸ νὰ μὴ τρώγετε οὔτε ὀξύγγιον, οὔτε αἷμα.

ΚΕΦ. δ'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Λάλησε εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐὰν καμμία ψυχὴ ἁμαρτήσῃ ἐξ ἀγνοίας ἐναντίον τινὸς ἀπὸ τὰ προστάγματα τοῦ Κυρίου, εἰς πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει νὰ γίνωνται, καὶ πράξῃ ἐναντίον τινὸς ἀπὸ αὐτά·

3 Ἐὰν μὲν ὁ ἱερεὺς ὁ χρισμένος ἁμαρτήσῃ κατὰ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ λαοῦ, τότε θέλει φέρεи διὰ τὴν ἁμαρτίαν του, τὴν ὁποῖαν ἡμάρτησε, μοσχάριον ἄμωμον εἰς τὸν Κύριον διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας.

4 Καὶ θέλει φέρεи τὸ μοσχάριον εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· καὶ θέλει βάλει τὴν χειρὰ του ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ μοσχάριου, καὶ σφάξει τὸ μοσχάριον ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

5 Καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ χρισμένος θέλει πάρει ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ μοσχάριου, καὶ φέρεи αὐτὸ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου·

6 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει ἐμβάψῃ τὸν δάκτυλόν του εἰς τὸ αἷμα, καὶ θέλει ραντίσει ἀπὸ τὸ αἷμα ἑπτὰ φοαῖς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ἔμπροσθεν τοῦ καταπετάσματος τοῦ ἁγιαστηρίου·

7 Καὶ θέλει βάλει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τὸ αἷμα ἐπάνω εἰς τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ εὐώδους θυμιάματος, τὸ ὁποῖον εἶναι ἔμπροσθεν εἰς τὸν Κύριον εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ θέλει χύσει ὅλον τὸ αἷμα τοῦ μοσχάριου εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ὀλοκαυτώματος, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

8 Καὶ θέλει ἀφαιρέσει ἀπὸ αὐτὸ ὅλον τὸ ὀξύγγιον τοῦ μοσχάριου τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς· τὸ ὀξύγγιον, τὸ ὁποῖον περισκεπάζει τὰ ἐντόσθια, καὶ ὅλον τὸ ὀξύγγιον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπάνω εἰς τὰ ἐντόσθια,

9 Καὶ τὰ δύο νεφρὰ, καὶ τὸ ὀξύγγιον τὸ ἐπάνω αὐτῶν, τὸ ὁποῖον εἶναι πρὸς τὰ πλευρὰ, καὶ τὸν ἐπάνω λοβὸν τοῦ σηκοτίου, τὸν ὁποῖον ὁμοῦ μὲ τὰ νεφρὰ θέλει ἀφαιρέσει,

10 Καθ' ὃν τρόπον ἀφηρέθη ἀπὸ τὸ μοσχάριον τῆς θυσίας τῆς εἰρηνικῆς· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει καύσει αὐτὰ ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον τοῦ ὀλοκαυτώματος.

11 Καὶ τὸ δέρμα τοῦ μοσχάριου, καὶ ὅλον τὸ κρέας αὐτοῦ, μὲ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ μὲ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ, καὶ τὴν κόπρον αὐτοῦ,

12 Ὅλον δηλαδὴ τὸ μοσχάριον θέλει φέρεи ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, εἰς τόπον καθαρὸν, ὅπου χύνεται ἡ στάκτη, καὶ θέλει καύσει αὐτὸ ἐπάνω εἰς τὰ ξύλα μὲ πῦρ· θέλει καυθῇ ὅπου χύνεται ἡ στάκτη.

13 Ἐὰν δὲ ὅλη ἡ συναγωγὴ τοῦ Ἰσραὴλ ἁμαρτήσῃ ἐξ ἀγνοίας, καὶ τὸ πρᾶγμα κρυφθῇ ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς συναγωγῆς, καὶ πράξωσι τί ἐναντίον εἰς κἀνὲν ἀπὸ τὰ προστάγματα τοῦ Κυρίου, εἰς πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν ἔπρεπε νὰ γίνωσι, καὶ ἦναι ἔνοχοι·

14 Ὅταν γνωρισθῇ ἡ ἁμαρτία, τὴν ὁποῖαν ἡμάρτησαν ἐναντίον αὐτοῦ, τότε θέλει προσφέρει ἡ συναγωγὴ μοσχάριον διὰ τὴν ἁμαρτίαν, καὶ θέλει φέρεи αὐτὸ ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

15 Καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς θέλουν βάλει τὰς χειρὰς των ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ μοσχάριου ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· καὶ τὸ μοσχάριον θέλει σφαχθῇ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

16 Καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ χρισμένος θέλει φέρεи ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ μοσχάριου εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου·

17 Καὶ θέλει ἐμβάψῃ ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλόν του εἰς τὸ αἷμα, καὶ θέλει ραντίσει ἑπτὰ φοαῖς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ἔμπροσθεν τοῦ καταπετάσματος.

18 Καὶ θέλει βάλει ἀπὸ τὸ αἷμα ἐπάνω εἰς τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, τὸ ὁποῖον εἶναι μέσα εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ θέλει χύσει ὅλον τὸ αἷμα εἰς τὴν βάσιν

τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ὀλοκαυτώματος, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

19 Καὶ θέλει πάρει ὅλον τὸ ὀξύγγιον αὐτοῦ ἀπὸ αὐτοῦ, καὶ καύσει αὐτὸ ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον.

20 Καὶ θέλει κάμει εἰς τὸ μοσχάριον, καθ' ὃν τρόπον ἔκαμεν εἰς τὸ μοσχάριον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς, οὕτω θέλει κάμει καὶ εἰς τοῦτο· καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτῶν ὁ ἱερεὺς, καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτούς.

21 Καὶ θέλει φέρει τὸ μοσχάριον ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, καὶ καύσει αὐτὸ, καθὼς ἔκασε τὸ πρῶτον μοσχάριον· αὕτη εἶναι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας διὰ τὴν συναγωγὴν.

22 Ὅταν δὲ ἄρχων τις ἁμαρτήσῃ, καὶ πράξῃ τί ἐξ ἀγνοίας ἐναντίον εἰς κἀνὲν ἀπὸ τὰ προστάγματα Κυρίου τοῦ Θεοῦ του, εἰς πράγματα τὰ ὅποια δὲν ἔπρεπε νὰ γίνωσι, καὶ ἦναι ἔνοχος·

23 Ἡ ἐὰν ἡ ἁμαρτία του, τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε, γνωστοποιηθῇ εἰς αὐτὸν, τότε θέλει φέρει τὴν προσφορὰν του, ἐρίφιον ἀπὸ τὰς αἴγας, ἄρσενικὸν ἄμωμον·

24 Καὶ θέλει βάλει τὴν χειρα του ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐριφίου, καὶ σφάξῃ αὐτὸ εἰς τὸν τόπον ὅπου σφάζουν τὸ ὀλοκαύτωμα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· αὕτη εἶναι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.

25 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει πάρει μὲ τὸν δάκτυλόν του ἀπὸ τὸ αἷμα τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς, καὶ βάλει αὐτὸ ἐπάνω εἰς τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ὀλοκαυτώματος, καὶ θέλει χύσει τὸ αἷμα αὐτοῦ εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ὀλοκαυτώματος.

26 Καὶ θέλει καύσει ὅλον αὐτοῦ τὸ ὀξύγγιον ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον, καθὼς τὸ ὀξύγγιον τῆς θυσίας τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς· καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν δι' αὐτὸν ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν.

27 Ἐὰν δὲ καμμία ψυχὴ ἀπὸ τὸν κοινὸν λαὸν ἁμαρτήσῃ ἐξ ἀγνοίας, πράττουσα τί ἐναντίον εἰς κἀνὲν ἀπὸ τὰ προστάγματα τοῦ Κυρίου, εἰς πράγματα τὰ ὅποια δὲν ἔπρεπε νὰ γίνωσι, καὶ ἦναι ἔνοχος·

28 Ἡ ἐὰν γνωστοποιηθῇ εἰς αὐτὸν ἡ ἁμαρτία του, τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε· τότε θέλει φέρει τὴν προσφορὰν του, ἐρίφιον ἀπὸ τὰς αἴγας, θηλυκὸν ἄμωμον, διὰ τὴν

ἁμαρτίαν του, τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε·

29 Καὶ θέλει βάλει τὴν χειρα του ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς, καὶ σφάξῃ τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν εἰς τὸν τόπον τοῦ ὀλοκαυτώματος.

30 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει πάρει μὲ τὸν δάκτυλόν του ἀπὸ τὸ αἷμα αὐτοῦ, καὶ βάλει αὐτὸ ἐπάνω εἰς τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ὀλοκαυτώματος, καὶ θέλει χύσει ὅλον τὸ αἷμα αὐτοῦ εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου·

31 Καὶ θέλει ἀφαιρέσει ὅλον τὸ ὀξύγγιον αὐτοῦ, καθὼς ἀφαιρεῖται τὸ ὀξύγγιον ἀπὸ τὴν θυσίαν τῶν εἰρηνικῶν προσφορῶν· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει καύσει αὐτὸ ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον· καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν.

32 Καὶ ἐὰν φέρῃ πρόβατον διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, θέλει φέρει αὐτὸ θηλυκὸν ἄμωμον·

33 Καὶ θέλει βάλει τὴν χειρα του ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς, καὶ σφάξῃ αὐτὸ διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, εἰς τὸν τόπον ὅπου σφάζουν τὸ ὀλοκαύτωμα.

34 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει πάρει ἀπὸ τὸ αἷμα τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς μὲ τὸν δάκτυλόν του, καὶ βάλει αὐτὸ ἐπάνω εἰς τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ὀλοκαυτώματος, καὶ θέλει χύσει ὅλον τὸ αἷμα του εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου·

35 Καὶ θέλει ἀφαιρέσει ὅλον τὸ ὀξύγγιον αὐτοῦ, καθὼς ἀφαιρεῖται τὸ ὀξύγγιον τοῦ προβάτου ἀπὸ τὴν θυσίαν τῶν εἰρηνικῶν προσφορῶν· καὶ θέλει καύσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον, κατὰ τὰς προσφορὰς τὰς γινομένας διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει κάμει ἐξιλέωσιν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε, καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν.

ΚΕΦ. ε'.

ἘΑΝ δὲ καμμία ψυχὴ ἁμαρτήσῃ, καὶ ἀκουσῇ φωνὴν ὀρκισμοῦ, καὶ αὐτὸς εἶναι μάρτυς, εἴτε ἴδεν, εἴτε ἐξεύρει περὶ τίνος πράγματος, ἐὰν δὲν φανερώσῃ αὐτὸ, τότε θέλει φέρει ἐπάνω του τὴν ἀνομίαν του.

2 Ἡ ἐὰν καμμία ψυχὴ ἐγγίξῃ κἀνὲν πρᾶγμα ἀκάθαρτον, εἴτε θνησιμαῖον εἶναι τοῦτο ἀκαθάρτου θηρίου, εἴτε θνησιμαῖον

ἀκαθάρτου κτήνους, εἴτε τὸ θνησιμαῖον ἐρπετῶν ἀκαθάρτων, καὶ ἂν δὲν ἐκατάλαβε τοῦτο, ὅμως θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος καὶ ἔνοχος.

3 Ἡ ἐὰν ἐγγίξῃ ἀκαθαρσίαν ἀνθρώπου, ὅποιαδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἀκαθαρσία, ἣτις μιάίνει ἀνθρώπου, καὶ δὲν ἐκατάλαβεν αὐτὸ, ὅταν αὐτὸς γνωρίσῃ τοῦτο, τότε θέλει εἶσθαι ἔνοχος.

4 Ἡ ἐὰν καμμία ψυχὴ ὁμότη, προσφέρουσα ἀστοχάστως μὲ τὰ χεῖλη της νὰ κακοποιήσῃ, ἢ νὰ ἀγαθοποιήσῃ, ὅποιονδήποτε καὶ ἂν ἦναι τοῦτο, τὸ ὁποῖον ὁ ἀνθρώπος ἤθελε προσφέρει ἀστοχάστως μεθ' ὅρκου, καὶ ἐλάνθασεν αὐτὸν τοῦτο, ὅταν γνωρίσῃ αὐτὸ, τότε θέλει εἶσθαι ἔνοχος εἰς ἓν ἀπὸ ταῦτα.

5 Ὅταν λοιπὸν κἀνεὶς ἦναι ἔνοχος εἰς ἓν ἀπὸ ταῦτα, θέλει ἐξομολογηθῇ κατὰ τί ἡμάρτησε·

6 Καὶ θέλει φέρεῖ εἰς τὸν Κύριον προσφορὰν περὶ τῆς παραβάσεώς του διὰ τὴν ἁμαρτίαν του, τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε, θηλυκὸν ἀρνίον ἢ ἐρίφιον ἀπὸ τὸ ποῖμνιον, εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει κάμει ἐξιλέωσιν δι' αὐτὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ.

7 Καὶ ἐὰν δὲν ἔχῃ τὸν τρόπον νὰ φέρῃ πρόβατον ἢ αἶγα, θέλει φέρεῖ εἰς τὸν Κύριον διὰ τὴν ἁμαρτίαν του, τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε, δύο τρυγόνας, ἢ δύο νέας περιστεράς· τὴν μίαν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, καὶ τὴν ἄλλην διὰ ὀλοκαύτωμα.

8 Καὶ θέλει φέρεῖ αὐτὰς εἰς τὸν ἱερέα, ὁ ὁποῖος θέλει προσφέρει πρῶτον ἐκεῖνην, ἡ ὁποία εἶναι διὰ τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν, καὶ θέλει στραγγαλίσει τὴν κεφαλὴν της ἀπὸ τὸν λαιμὸν της, πλην δὲν θέλει τὴν διαχωρίσει·

9 Καὶ θέλει ραντίσει ἀπὸ τὸ αἷμα τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς ἐπάνω εἰς τὸ πλάγιον τοῦ θυσιαστηρίου· τὸ δὲ ἐναπολειφθὲν τοῦ αἵματος, θέλει στραγγίξει αὐτὸ ἔξω εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου· αὕτη εἶναι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.

10 Τὴν δὲ δευτέραν θέλει κάμει ὀλοκαύτωμα, κατὰ τὸ διωρισμένον· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει κάμει ἐξιλέωσιν δι' αὐτὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας του, τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε, καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν.

11 Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἔχῃ τὸν τρόπον νὰ φέρῃ δύο τρυγόνας, ἢ δύο νέας περιστεράς, τότε ὁ ἁμαρτήσας θέλει φέρεῖ διὰ προσφορὰν

του τὸ δέκατον μέρος ἑνὸς οἰφὶ σεμιδάλεως εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας· δὲν θέλει βάλει ἐπάνω εἰς αὐτὴν ἔλαιον, οὐδὲ θέλει βάλει ἐπάνω εἰς αὐτὴν λιβάνιον· διότι αὕτη εἶναι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.

12 Καὶ θέλει φέρεῖ αὐτὴν εἰς τὸν ἱερέα, καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει πάρει ἀπ' αὐτὴν μίαν χερίαν τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ θέλει καύσει αὐτὴν ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον, κατὰ τὰς προσφορὰς τὰς διὰ πυρὸς γινόμενας εἰς τὸν Κύριον· αὕτη εἶναι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.

13 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει κάμει ἐξιλέωσιν δι' αὐτὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας του, τὴν ὁποίαν ἡμάρτησεν εἰς ἓν ἀπὸ αὐτὰ, καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν· τὸ δὲ ὑπόλοιπον θέλει εἶσθαι τοῦ ἱερέως, ὡς ἡ προσφορὰ τῶν πεμμάτων.

14 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

15 Ἐὰν καμμία ψυχὴ παρανομήσῃ, καὶ ἁμαρτήσῃ ἐξ ἀγνοίας εἰς τὰ ἅγια τοῦ Κυρίου, τότε θέλει φέρεῖ εἰς τὸν Κύριον διὰ τὴν ἀνομίαν του κριάριον ἄμωμον ἀπὸ τὰ ποῖμνια, κατὰ τὴν ἐκτίμησίν σου εἰς σίκλους ἀργυρίου, κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ἁγιαστηρίου, διὰ προσφορὰν περὶ ἀνομίας·

16 Καὶ θέλει ἀποδώσει ὅ, τι ἡμάρτησεν εἰς τὰ ἅγια, καὶ θέλει προσθέσει ἐπάνω εἰς αὐτὸ τὸ πέμπτον μέρος αὐτοῦ, καὶ δώσει αὐτὸ εἰς τὸν ἱερέα· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει κάμει ἐξιλέωσιν δι' αὐτόν μετὰ τὸ κριάριον τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς, καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν.

17 Καὶ ἐὰν καμμία ψυχὴ ἁμαρτήσῃ, καὶ πράξῃ τι ἀπὸ ὅσα εἶναι ἀπηγορευμένα ὑπὸ τῶν προσταγμάτων τοῦ Κυρίου νὰ γίνωνται, ἂν καὶ δὲν ἐγνώρισεν αὐτὸ, μόνον τοῦτο θέλει εἶσθαι ἔνοχος, καὶ θέλει φέρεῖ τὴν ἀνομίαν του·

18 Καὶ θέλει φέρεῖ κριάριον ἄμωμον ἀπὸ τὸ ποῖμνιον κατὰ τὴν ἐκτίμησίν σου, εἰς προσφορὰν περὶ ἀνομίας, εἰς τὸν ἱερέα· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει κάμει ἐξιλέωσιν δι' αὐτόν περὶ τῆς ἀγνοίας αὐτοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐλάνθασθη καὶ δὲν τὸ ἐγνώρισε, καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν.

19 Αὕτη εἶναι προσφορὰ περὶ ἀνομίας· αὐτὸς βέβαια ἠνόμισεν ἐναντίον εἰς τὸν Κύριον.

ΚΕΦ. 5'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Ἐὰν καμμία ψυχὴ ἁμαρτήσῃ, καὶ πράξῃ ἀνομίαν κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ ψευσθῇ εἰς τὸν πλησίον του διὰ παρακαταθήκην, ἢ διὰ κἀνὲν πρᾶγμα ἐμπιστευμένον εἰς τὰς χεῖράς του, ἢ διὰ ἄρπαγὴν, ἢ ἠπάτησεν τὸν πλησίον του,

3 Ἡ εὗρήκε πρᾶγμα χαμένον, καὶ ψεύδεται περὶ αὐτοῦ, ἢ ὁμόσῃ ψευδῶς, περὶ τινος ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὅποια ὁ ἄνθρωπος πράττει ἁμαρτάνων εἰς αὐτὰ,

4 Τότε, ἐπειδὴ ἡμάρτησε, καὶ εἶναι ἔνοχος, θέλει ἀποδώσει τὸ ἄρπαγμα, τὸ ὅποιον ἥρπασεν, ἢ τὸ πρᾶγμα, τὸ ὅποιον ἐπῆρε μὲ ἀπάτην, ἢ τὴν παρακαταθήκην, ἢ ὅποια παρεδόθη εἰς αὐτὸν πρὸς φύλαξιν, ἢ τὸ χαμένον πρᾶγμα, τὸ ὅποιον εὗρήκεν,

5 Ἡ ὅλον ἐκεῖνο, περὶ τοῦ ὁποίου ὤμοσε ψευδῶς· θέλει ἀποδώσει τὸ κεφάλαιον αὐτοῦ, καὶ θέλει προσθέσει τὸ πέμπτον μέρος ἐπάνω εἰς αὐτό, καὶ εἰς ὅποιον ἀνήκει, εἰς τοῦτον θέλει δώσει αὐτό, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐφανερώθη ἔνοχος.

6 Καὶ θέλει φέρει πρὸς τὸν Κύριον τὴν περὶ ἀνομίας προσφορὰν του, κριάριον ἄμωμον ἀπὸ τὸ ποίμνιον, κατὰ τὴν ἐκτίμησίν σου, εἰς προσφορὰν περὶ ἀνομίας, καὶ θέλει φέρει αὐτὸ εἰς τὸν ἱερέα·

7 Καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν δι' αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· καὶ θέλει συγχώρηθῇ εἰς αὐτὸν, διὰ κάθε πρᾶγμα ἀπὸ ὅλα ὅσα ἔπραξε, παρανομῶν εἰς αὐτά.

8 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

9 Πρόσταξε εἰς τὸν Ἀαρὼν καὶ εἰς τοὺς υἱούς του, λέγων, Οὗτος εἶναι ὁ νόμος τοῦ ὀλοκαυτώματος· Τὸ ὀλοκαύτωμα θέλει καίεσθαι ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον ὅλην τὴν νύκτα ἕως τὸ πρωῒ, καὶ τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστηρίου θέλει καίεσθαι εἰς αὐτό.

10 Καὶ θέλει ἐνδύεσθαι ὁ ἱερεὺς χιτῶνα λινὸν, καὶ περισκελῇ λινὰ θέλει φορεῖ ἐπάνω εἰς τὴν σάρκα του, καὶ θέλει σηκώνει τὴν στάκτην τοῦ ὀλοκαυτώματος, τὸ ὅποιον κατέφαγε τὸ πῦρ ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον· καὶ θέλει βάλει αὐτὴν εἰς τὸ πλάγιον τοῦ θυσιαστηρίου.

11 Καὶ θέλει ἐκδυθῇ τὴν στολὴν του, καὶ ἐνδυθῇ ἄλλην στολὴν· καὶ θέλει φέρει τὴν στάκτην ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον εἰς τόπον καθαρὸν.

12 Καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου θέλει καίεσθαι ἐπάνω εἰς αὐτό· δὲν θέλει σβυσθῇ· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει καίει ἐπάνω

εἰς αὐτὸ ξύλα κάθε πρωῒ, καὶ θέλει διαθέτει τὸ ὀλοκαύτωμα ἐπάνω εἰς αὐτό, καὶ θέλει καίει ἐπάνω εἰς αὐτὸ τὸ ὀξύγγιον τῶν εἰρηνικῶν προσφορῶν.

13 Τὸ πῦρ θέλει καίεσθαι παντοτεινὰ ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον· δὲν θέλει ποτὲ σβυσθῇ.

14 Καὶ οὗτος εἶναι ὁ νόμος τῆς προσφορᾶς τῶν πεμμάτων· οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν θέλουν προσφέρει αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου.

15 Καὶ ἀπὸ αὐτὴν θέλει πάρει τὴν χειρὶάν του, ἀπὸ τὴν σεμίδαλιν τῶν πεμμάτων μὲ τὸ ἔλαιόν της, καὶ ὅλον τὸ λιβάνιον, τὸ ὅποιον εἶναι ἐπάνω εἰς τὰ πέμματα· καὶ θέλει καύσει αὐτὴν ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, μνημόσυνον αὐτῆς πρὸς τὸν Κύριον.

16 Τὸ δὲ ἐναπολειφθὲν ἀπὸ αὐτὰ θέλουν φάγει ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ· μὲ ἄζυμα θέλει τρώγεσθαι εἰς τόπον ἅγιον· εἰς τὴν αὐλὴν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου θέλουν τρώγει αὐτό.

17 Δὲν θέλει ψηθῇ μὲ προζύμιον· ἔδωκα αὐτὸ εἰς αὐτοὺς διὰ μερίδιον αὐτῶν ἀπὸ τὰς διὰ πυρὸς προσφορὰς μου· τοῦτο εἶναι ἁγίω-
τατον, καθὼς ἡ περὶ ἁμαρτίας προσφορὰ, καὶ καθὼς ἡ περὶ ἀνομίας.

18 Πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ τὰ τέκνα τοῦ Ἀαρὼν θέλει τρώγει ἀπ' αὐτό· τοῦτο θέλει εἶσθαι διάταγμα παντοτεινὸν εἰς τὰς γενεάς σας, περὶ τῶν διὰ πυρὸς γινομένων προσφορῶν τοῦ Κυρίου· πᾶς ὅστις ἤθελεν ἐγγίξει αὐτά, θέλει ἁγιασθῇ.

19 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

20 Αὕτη εἶναι ἡ προσφορὰ τοῦ Ἀαρὼν, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν θέλουν προσφέρει εἰς τὸν Κύριον, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν χρισθῇ· τὸ δέκατον ἐνὸς οἰφὶ σεμιδάλεως διὰ παντοτεινὴν προσφορὰν πεμμάτων, τὸ ἥμισυ αὐτῆς τὸ πρωῒ, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῆς τὸ δειλινόν.

21 Αὕτη θέλει ἐτοιμασθῇ εἰς τηγάνιον μὲ ἔλαιον· ψημένην θέλεις τὴν φέρει, καὶ τὰ ψημένα κομμάτια τῶν πεμμάτων θέλεις προσφέρει εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.

22 Καὶ ὁ ἱερεὺς, ὅστις μεταξὺ τῶν υἱῶν του εἶναι χρισμένος εἰς τόπον αὐτοῦ, θέλει προσφέρει αὐτὴν· τοῦτο εἶναι διάταγμα παντοτεινὸν διὰ τὸν Κύριον· ὀλοκλήρως θέλει καίεσθαι.

23 Καὶ πᾶσα προσφορά πεμμάτων ἱερέως, θέλει καίεσθαι ὁλοκλήρως· δὲν θέλει τρώγεσθαι.

24 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

25 Λάλησε εἰς τὸν Ἀαρὼν, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, λέγων, Οὗτος εἶναι ὁ νόμος τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς· Εἰς τὸν τόπον ὅπου σφάζεται τὸ ὁλοκαύτωμα, θέλει σφαγῇ ἡ περὶ ἁμαρτίας προσφορά ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· διότι τοῦτο εἶναι πρᾶγμα ἁγιώτατον.

26 Ὁ ἱερεὺς ὅστις προσφέρει αὐτὴν περὶ ἁμαρτίας, θέλει τρώγει αὐτήν· εἰς τόπον ἅγιον θέλει τρώγεσθαι, εἰς τὴν αὐλὴν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

27 Πᾶν ὅ,τι ἐγγίξῃ τὸ κρέας αὐτῆς, θέλει εἶσθαι ἅγιον· καὶ ἐὰν ῥαντισθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος τῆς ἐπάνω εἰς κἀνὲν φόρεμα, ἐκεῖνο, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ῥῥαντίσθῃ, θέλει πλύνεσθαι εἰς τόπον ἅγιον.

28 Τὸ δὲ πῆλινον ἀγγεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἔβρασε, θέλει συντρίβεσθαι· ἀλλ' ἐὰν βράσῃ εἰς ἀγγεῖον χάλκινον, τοῦτο θέλει τρίβεσθαι ἐπιμελῶς, καὶ θέλει πλύνεσθαι με νερόν.

29 Πᾶν ἄρσενικὸν μεταξὺ τῶν ἱερέων θέλει τρώγει ἀπὸ αὐτά· τοῦτο εἶναι πρᾶγμα ἁγιώτατον.

30 Καὶ καμμία προσφορά περὶ ἁμαρτίας, ἀπὸ τοῦ αἵματος τῆς ὁποίας φέρεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου διὰ νὰ γίνῃ ἐξιλέωσις εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιον, δὲν θέλει τρώγεσθαι· θέλει καίεσθαι εἰς τὸ πῦρ.

ΚΕΦ. ζ'.

Οὗτος δὲ εἶναι ὁ νόμος τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς· τοῦτο εἶναι πρᾶγμα ἁγιώτατον.

2 Εἰς τὸν τόπον ὅπου σφάζουν τὸ ὁλοκαύτωμα, θέλουν σφάζει τὴν περὶ ἀνομίας προσφοράν· καὶ τὸ αἷμα αὐτῆς θέλει ῥαντίζεσθαι ὁλόγυρα ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον.

3 Καὶ θέλει προσφέρεσθαι ἀπ' αὐτὴν ὅλον τὸ δξύγγιον τῆς, ἢ οὐρά, καὶ τὸ δξύγγιον τὸ ὁποῖον περισκεπάζει τὰ ἐντόσθια,

4 Καὶ τὰ δύο νεφρὰ, καὶ τὸ δξύγγιον τὸ ἐπάνω αὐτῶν, τὸ ὁποῖον εἶναι πρὸς τὰ πλευρὰ, καὶ ὁ ἐπάνω λοβὸς τοῦ σηκοτίου, ὅστις ὁμοῦ μετὰ τὰ νεφρὰ θέλει ἀφαιρεῖσθαι·

5 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει καίει αὐτὰ ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον εἰς προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον· αὕτη εἶναι

προσφορά περὶ ἀνομίας.

6 Πᾶν ἄρσενικὸν μεταξὺ τῶν ἱερέων θέλει τρώγει ἀπὸ αὐτὴν· εἰς τόπον ἅγιον θέλει τρώγεσθαι· τοῦτο εἶναι πρᾶγμα ἁγιώτατον.

7 Καθὼς εἶναι ἡ περὶ ἁμαρτίας προσφορά, οὕτω καὶ ἡ περὶ ἀνομίας προσφορά· εἰς νόμος εἶναι περὶ αὐτῶν· ὁ ἱερεὺς, ὅστις κάμνει ἐξιλέωσιν δι' αὐτῆς, θέλει πέρνει αὐτήν.

8 Καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ ὁποῖος προσφέρει ὁλοκαύτωμα τινὸς ἀνθρώπου, ὁ ἱερεὺς θέλει πέρνει διὰ τὸν ἑαυτὸν τοῦ τὸ δέρμα τοῦ ὁλοκαυτώματος, τὸ ὁποῖον ἐπρόσφερε.

9 Καὶ πᾶσα προσφορά πεμμάτων, ἡ ὁποία ἤθελε ψηθῇ εἰς τὸν φούρνον, καὶ πᾶν ὅ,τι ἐτοιμάζεται εἰς τὴν κάψαν, καὶ εἰς τὸ τηγάνιον, θέλει εἶσθαι τοῦ ἱερέως, ὅστις προσφέρει αὐτά.

10 Καὶ πᾶσα προσφορά πεμμάτων σμιγμένη με ἔλαιον, ἢ ξηρὰ, θέλει εἶσθαι δι' ὅλους τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρὼν, ἴσον τὸ μερίδιον ἐκάστου.

11 Καὶ οὗτος εἶναι ὁ νόμος τῆς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν προσφορῶν, τὰς ὁποίας θέλει προσφέρει τις εἰς τὸν Κύριον.

12 Ἐὰν προσφέρῃ αὐτὴν διὰ εὐχαριστίαν, τότε θέλει προσφέρει μετὰ τὴν εὐχαριστήριον προσφορὰν πίττας ἄζυμους σμιγμένας με ἔλαιον, καὶ λάγανα ἄζυμα χρυσμένα με ἔλαιον, καὶ πίττας ἀπὸ σεμίδαλιν σμιγμένας με ἔλαιον, καὶ τηγανισμένας.

13 Σιμὰ εἰς τὰς πίττας θέλει προσφέρει διὰ προσφορὰν τοῦ ἄρτον ἐνζυμον μετὰ τὴν εὐχαριστήριον προσφορὰν τῶν εἰρηνικῶν προσφορῶν του.

14 Καὶ ἀπὸ αὐτὰ θέλει προσφέρει ἓν ἀπὸ ὅλα τὰ δῶρά του εἰς προσφορὰν ὑψουμένην πρὸς τὸν Κύριον· τοῦτο θέλει εἶσθαι τοῦ ἱερέως, ὅστις ῥαντίζει τὸ αἷμα τῶν εἰρηνικῶν προσφορῶν.

15 Καὶ τὸ κρέας τῆς θυσίας τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς αὐτοῦ, δι' εὐχαριστίαν γινομένης, θέλει τρώγεσθαι τὴν αὐτὴν ἡμέραν, εἰς τὴν ὁποίαν προσφέρεται· δὲν θέλουν ἀφήσει τίποτε ἀπὸ αὐτὴν ἕως τὸ πρωῒ.

16 Καὶ ἐὰν ἡ θυσία τῆς προσφορᾶς του ᾖ τῆς τάξιμον, ἢ προσφορὰ προαιρετικῆ, θέλει τρώγεσθαι τὴν αὐτὴν ἡμέραν, εἰς τὴν ὁποίαν προσφέρει τὴν θυσίαν του· καὶ ἐὰν μείνῃ τί, τοῦτο θέλει τρώγεσθαι τὴν αὐρίον.

17 Τὸ ἐναπολειφθὲν ὅμως τοῦ κρέατος τῆς θυσίας ἕως τὴν τρίτην ἡμέραν, θέλει καίεσθαι μετὰ πῦρ.

18 Ἐὰν δὲ φαγῶθῃ τί ἀπὸ τοῦ κρέατος τῆς

θυσίας τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς τὴν τρίτην ἡμέραν, δὲν θέλει εἶσθαι δεκτὸς ὁ προσφέρων αὐτήν, οὐδὲ θέλει λογισθῇ εἰς αὐτόν· βδέλυγμα θέλει εἶσθαι· ἡ δὲ ψυχὴ, ἣτις ἤθελε φάγει ἀπὸ αὐτοῦ, θέλει φέρεи τὴν ἀνομίαν τῆς.

19 Καὶ τὸ κρέας, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἐγγίξει τι ἀκάθαρτον, δὲν θέλει τρώγεσθαι· μὲ πῦρ θέλει καίεσθαι· περὶ δὲ τοῦ κρέατος, ὅστις εἶναι καθαρὸς θέλει τρώγει κρέας.

20 Ἡ δὲ ψυχὴ ἣτις, ἔχουσα τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἐπάνω εἰς αὐτήν, ἤθελε φάγει ἀπὸ τὸ κρέας τῆς θυσίας τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς, ἡ ὁποία εἶναι τοῦ Κυρίου, ἡ ψυχὴ αὕτη θέλει ἀποκόπτεσθαι ἀπὸ τὸν λαόν τῆς.

21 Καὶ ἡ ψυχὴ, ἡ ὁποία ἤθελεν ἐγγίξει ἀκάθαρτον τι, καθὼς ἀκαθαρσίαν ἀνθρώπου, ἡ ζῶν ἀκάθαρτον, ἡ βδελυρὸν τι ἀκάθαρτον, καὶ φάγει ἀπὸ τὸ κρέας τῆς θυσίας τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς, ἡ ὁποία εἶναι τοῦ Κυρίου, θέλει ἀποκόπτεσθαι καὶ ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τὸν λαόν τῆς.

22 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

23 Λάλησε εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, Δὲν θέλετε τρώγει ποσῶς ἀπὸ ὀξύγγιον βοῶς, ἢ προβάτου, ἢ αἰγός.

24 Καὶ τὸ ὀξύγγιον τοῦ θνησιμαίου ζώου, καὶ τὸ ὀξύγγιον τοῦ θηριαλώτου, ἐμπορεῖ νὰ χρησιμεύῃ εἰς πᾶσαν ἄλλην χρείαν, δὲν θέλετε ὅμως τρώγει ποσῶς ἀπὸ αὐτό.

25 Διότι ὅποιος φάγῃ τὸ ὀξύγγιον τοῦ ζώου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον προσφέρεται θυσία γινομένη διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον, καὶ ἐκείνη ἡ ψυχὴ, ἣτις ἤθελε φάγει, θέλει ἀποκόπτεσθαι ἀπὸ τὸν λαόν τῆς.

26 Παρομοίως δὲν θέλετε τρώγει κἄνεν αἷμα, εἴτε πουλίου, εἴτε ζώου, εἰς καμμίαν ἀπὸ τὰς κατοικίας σας.

27 Πᾶσα ψυχὴ ἣτις ἤθελε φάγει ὁποιοδήποτε αἷμα, καὶ ἐκείνη ἡ ψυχὴ θέλει ἀποκόπτεσθαι ἀπὸ τὸν λαόν τῆς.

28 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

29 Λάλησε εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐκεῖνος ὅστις προσφέρει τὴν θυσίαν τῶν εἰρηνικῶν προσφορῶν του εἰς τὸν Κύριον, θέλει φέρεи τὴν προσφορὰν του εἰς τὸν Κύριον ἀπὸ τὴν θυσίαν τῶν εἰρηνικῶν προσφορῶν του.

30 Αἱ ἰδιαί του χεῖρες θέλουν φέρεи τὰς διὰ πυρὸς γινομένας προσφορὰς τοῦ Κυρίου· θέλει φέρεи τὸ ὀξύγγιον μὲ τὸ στήθος, διὰ

νὰ κινῆται τὸ στήθος ὡς προσφορὰ κινήτῃ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

31 Καὶ θέλει καίει ὁ ἱερεὺς τὸ ὀξύγγιον ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον· τὸ στήθος ὅμως θέλει εἶσθαι τοῦ Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

32 Καὶ θέλετε δίδει εἰς τὸν ἱερέα εἰς προσφορὰν ὑψώσεως τὸν δεξιὸν ὦμον τῆς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν προσφορῶν.

33 Ἐκεῖνος ὅστις ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρὼν προσφέρει τὸ αἷμα τῶν εἰρηνικῶν προσφορῶν, καὶ τὸ ὀξύγγιον, θέλει λαμβάνει τὸν δεξιὸν ὦμον εἰς μερίδιόν του.

34 Διότι τὸ κινήτὸν στήθος, καὶ τὸν ὑψούμενον ὦμον, τὰ ἐπῆρα ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τὰς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν προσφορῶν αὐτῶν, καὶ ἔδωκα αὐτὰ εἰς τὸν Ἀαρὼν τὸν ἱερέα, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, εἰς διάταγμα αἰώνιον μεταξὺ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

35 Τοῦτο εἶναι τὸ δικαίωμα τοῦ χρίσματος τοῦ Ἀαρὼν, καὶ τοῦ χρίσματος τῶν υἱῶν του, ἀπὸ τὰς διὰ πυρὸς γινομένας προσφορὰς τοῦ Κυρίου, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν παρέστησεν αὐτοὺς διὰ νὰ ἱερατεύωσιν εἰς τὸν Κύριον·

36 Τὸ ὁποῖον ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος νὰ δίδεται εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἔχρισεν αὐτοὺς, εἰς διάταγμα αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.

37 Οὗτος εἶναι ὁ νόμος τοῦ ὀλοκαυτώματος, τῆς προσφορᾶς τῶν πεμμάτων, καὶ τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς, καὶ τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς, καὶ τῶν καθιερώσεων, καὶ τῆς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν προσφορῶν·

38 Τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος διώρισεν εἰς τὸν Μωϋσῆν εἰς τὸ ὄρος Σινὰ, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐπρόσταξεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ νὰ προσφέρωσι τὰς προσφορὰς των εἰς τὸν Κύριον εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινά.

ΚΕΦ. η'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Πάρε τὸν Ἀαρὼν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ μὲ αὐτόν, καὶ τὰ ἐνδύματα, καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ τὸ μοσχάριον διὰ τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν, καὶ τὰ δύο κριάρια, καὶ τὸ κάνιστρον μὲ τὰ ἄζυμα·

3 Καὶ συναγε ὅλην τὴν συναγωγὴν εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

4 Καὶ ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς καθὼς τὸν ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος· καὶ συνήχθη ἡ συναγωγὴ εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

5 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὴν συναγωγὴν, Τοῦτο εἶναι τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος νὰ γίνη.

6 Καὶ ἔφερεν ὁ Μωϋσῆς τὸν Ἀαρὼν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἔλουσεν αὐτοὺς με νερόν.

7 Καὶ ἔβαλε τὸν χιτῶνα ἐπάνω εἰς αὐτὸν, καὶ ἔζωσεν αὐτὸν με τὴν ζώνην, καὶ ἔνδυσεν αὐτὸν με τὸν ποδήρη, καὶ ἔβαλεν ἐπάνω εἰς αὐτὸν τὸ ἐφόδ, καὶ ἔζωσεν αὐτὸν τὴν κεντητὴν ζώνην τοῦ ἐφόδ, καὶ περιέζωσεν αὐτὸν με αὐτήν.

8 Καὶ ἔβαλεν ἐπάνω εἰς αὐτὸν τὸ περιστήθιον· εἰς δὲ τὸ περιστήθιον ἔβαλε τὸ οὐρὶμ καὶ τὸ θουμμίμ.

9 Καὶ ἔβαλε τὴν μίτραν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· ἐπάνω δὲ εἰς τὴν μίτραν, κατὰ τὸ ἔμπροσθεν αὐτῆς, ἔβαλε τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν, τὸ διάδημα τὸ ἅγιον, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.

10 Καὶ ἐπῆρεν ὁ Μωϋσῆς τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ ἔχρισε τὴν σκηνήν, καὶ ὅλα ὅσα ἦσαν εἰς αὐτήν, καὶ ἡγίασεν αὐτά.

11 Καὶ ἐρράντισεν ἀπὸ αὐτὸ ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον ἑπτὰ φοαῖς, καὶ ἔχρισε τὸ θυσιαστήριον καὶ ὅλα τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ τὸν νιπτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀγιάσῃ αὐτά.

12 Καὶ ἔχυσεν ἀπὸ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀαρὼν, καὶ ἔχρισε αὐτὸν, διὰ νὰ τὸν ἀγιάσῃ.

13 Καὶ ἔφερεν ὁ Μωϋσῆς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρὼν, καὶ ἔνδυσεν αὐτοὺς με χιτῶνας, καὶ ἔζωσεν αὐτοὺς με ζῶνας, καὶ ἔβαλε μιτρίδια ἐπάνω εἰς αὐτοὺς, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.

14 Καὶ ἔφερε τὸ μοσχάριον τὸ διὰ τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφοράν· ὁ δὲ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἔβαλαν τὰς χεῖρας τῶν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς μοσχαρίου.

15 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἔσφαξεν αὐτὸ, καὶ ἐπῆρεν ἀπὸ τὸ αἷμα, καὶ ἔβαλεν ἐπάνω εἰς τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου ὀλόγυρα με τὸν δάκτυλόν του, καὶ ἐκαθάρισεν τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἔχυσεν τὸ αἷμα εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἡγίασεν αὐτὸ, διὰ νὰ κάμῃ ἐξιλέωσιν ἐπ' αὐτοῦ.

16 Καὶ ἐπῆρεν ὅλον τὸ ὀξύγγιον, τὸ

ὁποῖον ἦτον ἐπάνω εἰς τὰ ἐντόσθια, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ σηκοτίου, καὶ τὰ δύο νεφρὰ, καὶ τὸ ὀξύγγιον αὐτῶν, καὶ ὁ Μωϋσῆς ἔκαυσεν αὐτὰ ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον.

17 Τὸ μοσχάριον ὅμως, καὶ τὸ δέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸ κρέας αὐτοῦ, καὶ τὴν κόπρον αὐτοῦ, ἔκαυσεν αὐτὰ με πῦρ ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.

18 Καὶ ἔφερε τὸ κριάριον διὰ τὸ ὀλοκαύτωμα· καὶ ἔβαλεν ὁ Ἀαρὼν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, τὰς χεῖρας τῶν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ κριαρίου.

19 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἔσφαξεν αὐτὸ, καὶ ἐρράντισεν τὸ αἷμα ὀλόγυρα ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον.

20 Καὶ διεμέλισεν τὸ κριάριον εἰς κομμάτια· καὶ ἔκαυσεν ὁ Μωϋσῆς τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰ κομμάτια, καὶ τὸ ὀξύγγιον.

21 Τὰ δὲ ἐντόσθια καὶ τοὺς πόδας ἔπλυνεν εἰς νερόν, καὶ ἔκαυσεν ὁ Μωϋσῆς ὅλον τὸ κριάριον ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον· τοῦτο ἦτον ὀλοκαύτωμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, προσφορὰ γινομένη διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον· καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.

22 Καὶ ἔφερε τὸ κριάριον τὸ δεύτερον, τὸ κριάριον τῆς καθιερώσεως· ὁ δὲ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἔβαλαν τὰς χεῖρας τῶν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ κριαρίου.

23 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἔσφαξεν αὐτὸ, καὶ ἐπῆρεν ἀπὸ τὸ αἷμα αὐτοῦ, καὶ ἔβαλεν ἐπάνω εἰς τὸν λοβὸν τοῦ δεξιοῦ ὠτίου τοῦ Ἀαρὼν, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν ἀντίχειρα τῆς δεξιᾶς τοῦ χειρὸς, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν μεγάλον δάκτυλον τοῦ δεξιοῦ τοῦ ποδός.

24 Καὶ ἔφερε τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρὼν, καὶ ἔβαλεν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τὸ αἷμα ἐπάνω εἰς τὸν λοβὸν τοῦ δεξιοῦ ὠτίου αὐτῶν, καὶ ἐπάνω εἰς τοὺς ἀντίχειρας τῶν δεξιῶν αὐτῶν χειρῶν, καὶ ἐπάνω εἰς τὰ μεγάλα δάκτυλα τῶν δεξιῶν αὐτῶν ποδῶν· καὶ ἐρράντισεν ὁ Μωϋσῆς τὸ αἷμα ὀλόγυρα ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον.

25 Καὶ ἐπῆρε τὸ ὀξύγγιον, καὶ τὴν οὐρὰν, καὶ ὅλον τὸ ὀξύγγιον τὸ ὁποῖον ἦτον ἐπάνω εἰς τὰ ἐντόσθια, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ σηκοτίου, καὶ τὰ δύο νεφρὰ, καὶ τὸ ὀξύγγιον αὐτῶν, καὶ τὸν δεξιὸν ὦμον·

26 Καὶ ἀπὸ τὸ κάνιστρον τῶν ἀζύμων, τὸ ὁποῖον ἦτον ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ἐπῆρε μίαν πίτταν ἀζυμον, καὶ μίαν πίτταν ἄρτου

ἐλαιωμένον, καὶ ἐν λάγανον, καὶ ἔβαλεν αὐτὰ ἐπάνω εἰς τὸ ὀξύγγιον, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν δεξιὸν ὦμον·

27 Καὶ ἔβαλεν ὅλα ἐπάνω εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἀαρὼν, καὶ ἐπάνω εἰς τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκίνησεν αὐτὰ εἰς προσφορὰν κινητὴν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

28 Καὶ ἐπῆρεν αὐτὰ ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἔκαυσεν αὐτὰ εἰς τὸ θυσιαστήριον, ἐπάνω εἰς τὸ ὀλοκαύτωμα· αὗται ἦσαν καθιερώσεις εἰς ὁσμὴν εὐωδίας· αὕτη ἦτον προσφορὰ γινομένη διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον.

29 Καὶ ἐπῆρεν ὁ Μωϋσῆς τὸ στήθος, καὶ ἐκίνησεν αὐτὸ εἰς προσφορὰν κινητὴν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· διότι ἀπὸ τοῦ κριάριον τῆς καθιερώσεως τοῦτο ἦτον τὸ μερίδιον τοῦ Μωϋσέως, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.

30 Καὶ ἐπῆρεν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ ἀπὸ τὸ αἷμα, τὸ ὁποῖον ἦτον ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἔρράντισε μὲ αὐτὸ ἐπάνω εἰς τὸν Ἀαρὼν, ἐπάνω εἰς τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ, καὶ ἐπάνω εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐπάνω εἰς τὰ ἐνδύματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ μὲ αὐτόν· καὶ ἡγιάσε τὸν Ἀαρὼν, τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰ ἐνδύματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ μὲ αὐτόν.

31 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν Ἀαρὼν καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, Βράσετε τὸ κρέας εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐκεῖ φάγετε αὐτὸ μὲ τὸν ἄρτον, ὅστις εἶναι εἰς τὸ κἀνιστρον τῶν καθιερώσεων, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς ἐμέ, λέγων, Ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ θέλουν τρώγει αὐτά.

32 Καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ κρέατος καὶ τοῦ ἄρτου μὲ πῦρ θέλετε καύσει.

33 Καὶ ἀπὸ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου δὲν θέλετε ἐκβῆ ἕξ ἑπτὰ ἡμέρας, ἕωσὺ νὰ πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς καθιερώσεώς σας· διότι εἰς ἑπτὰ ἡμέρας θέλει τελειωθῇ ἡ καθιέρωσίς σας.

34 Καθὼς ἔκαμεν εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην, οὕτω ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος νὰ ἐκτελῇται, διὰ νὰ γίνεταί ἐξιλέωσις διὰ ἐσᾶς.

35 Θέλετε καθίσει λοιπὸν ἑπτὰ ἡμέρας εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἡμέραν καὶ νύκτα· καὶ θέλετε φυλάττει τὰς φυλακὰς τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνετε· διότι οὕτω ἐπροστάχθη.

36 Οὕτω ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἔκα-

μαν ὅλα τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως.

ΚΕΦ. Θ'.

ΚΑΙ τὴν ὀγδόην ἡμέραν ὁ Μωϋσῆς ἔκραξε τὸν Ἀαρὼν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ·

2 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἀαρὼν, Πάρε εἰς τὸν ἑαυτόν σου μοσχάριον διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κριάριον διὰ ὀλοκαύτωμα, ἄμωμα, καὶ πρόσφερε αὐτὰ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

3 Καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ θέλεις λαλῆσαι, λέγων, Πάρετε ἐρίφιον ἀπὸ τὰς αἰγὰς διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, καὶ μοσχάριον, καὶ ἀρνίον ἐνὸς χρόνου, ἄμωμα, διὰ ὀλοκαύτωμα,

4 Καὶ βοῦν, καὶ κριάριον διὰ εἰρηνικὴν προσφορὰν, εἰς θυσίαν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ προσφορὰν πεμμάτων σμιγμένην μὲ ἔλαιον· διότι σήμερον ὁ Κύριος θέλει φανῇ εἰς ἐσᾶς.

5 Καὶ ἔφεραν ὅ, τι ἐπρόσταξεν ὁ Μωϋσῆς, ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐπλησίασεν ὅλη ἡ συναγωγὴ, καὶ ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

6 Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπε, Τοῦτο εἶναι τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος νὰ κάμετε· καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου θέλει φανῇ εἰς ἐσᾶς.

7 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν Ἀαρὼν, Πρόσελθε εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ κάμε τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου, καὶ κάμε ἐξιλέωσιν διὰ τὸν ἑαυτόν σου, καὶ διὰ τὸν λαόν· καὶ πρόσφερε τὴν προσφορὰν τοῦ λαοῦ, καὶ κάμε ἐξιλέωσιν δι' αὐτοὺς, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος.

8 Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ἀαρὼν εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἔσφαξε τὸ περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς μοσχάριον, τὸ ὁποῖον ἦτον δι' αὐτόν.

9 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν ἔφεραν τὸ αἷμα εἰς αὐτόν· καὶ ἐνέβαψε τὸν δάκτυλόν του εἰς τὸ αἷμα, καὶ ἔβαλεν αὐτὸ ἐπάνω εἰς τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔχυσε τὸ αἷμα εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου·

10 Τὸ ὀξύγγιον ὅμως, καὶ τὰ νεφρὰ, καὶ τὸν ἐπάνω λοβὸν τοῦ σηκοῦ τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς, ἔκαυσεν ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.

11 Τὸ δὲ κρέας καὶ τὸ δέρμα ἔκαυσε μὲ πῦρ, ἕξ ἀπὸ τὸ στρατόπεδον.

12 Καὶ ἔσφαξε τὸ ὀλοκαύτωμα· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν παρέστησαν τὸ αἷμα εἰς αὐτὸν, τὸ ὁποῖον ἐρράντισεν ὀλόγυρα ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον.

13 Καὶ ἐπρόσφεραν τὸ ὀλοκαύτωμα πρὸς αὐτὸν διαμελισμένον, καὶ τὴν κεφαλὴν· καὶ αὐτὸς ἔκαυσεν αὐτὰ ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον.

14 Καὶ ἔπλυνε τὰ ἐντόσθια καὶ τοὺς πόδας· καὶ ἔκαυσεν αὐτὰ ἐπάνω εἰς τὸ ὀλοκαύτωμα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

15 Καὶ ἔφερε τὴν προσφορὰν τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπῆρε τὸ ἐρίφιον, τὸ ὁποῖον ἦτον ἡ περὶ ἁμαρτίας προσφορὰ διὰ τὸν λαόν, καὶ ἔσφαξεν αὐτὸ, καὶ ἐπρόσφερεν αὐτὸ περὶ ἁμαρτίας, καθὼς καὶ τὸ πρῶτον.

16 Καὶ ἔφερε τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ ἐπρόσφερεν αὐτὸ κατὰ τὸ διατεταγμένον.

17 Καὶ ἔφερε τὴν προσφορὰν τῶν πεμμάτων, καὶ ἐπῆρε μίαν χεριὰν ἀπὸ αὐτῆν, καὶ τὴν ἔκαυσεν ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον, ἐκτὸς τοῦ πρῶινου ὀλοκαυτώματος.

18 Ἐσφαξεν ἀκόμη τὸν βοῦν καὶ τὸ κριαρίον εἰς θυσίαν εἰρηνικῶν προσφορῶν, ἡ ὁποία ἦτον διὰ τὸν λαόν· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν παρέστησαν τὸ αἷμα πρὸς αὐτὸν, τὸ ὁποῖον ἐρράντισεν ὀλόγυρα ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον,

19 Καὶ τὸ ὀξύγγιον τοῦ βοῦς καὶ τοῦ κριαρίου, τὴν οὐρὰν, καὶ ἐκείνο τὸ ὁποῖον περισκεπάζει τὰ ἐντόσθια, καὶ τὰ νεφρὰ, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ σηκοτίου·

20 Καὶ ἔθεσαν τὰ ὀξύγγια ἐπάνω εἰς τὰ στήθη, καὶ αὐτὸς ἔκαυσε τὰ ὀξύγγια ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον·

21 Τὰ δὲ στήθη καὶ τὸν ὦμον τὸν δεξιὸν ἐκίνησεν ὁ Ἀαρὼν εἰς προσφορὰν κινητὴν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Μωϋσῆς.

22 Καὶ ἐσήκωσεν ὁ Ἀαρὼν τὰς χεῖράς του πρὸς τὸν λαόν, καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ κατέβη, ἀφοῦ ἐπρόσφερε τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ τὰς εἰρηνικὰς προσφοράς.

23 Καὶ ἐμβῆκαν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐκβῆκαν, καὶ εὐλόγησαν τὸν λαόν· καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐφάνη εἰς ὅλον τὸν λαόν.

24 Καὶ ἐκβῆκε πῦρ ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ κατέφαγεν ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ τὰ ὀξύγγια· τὸ ὁποῖον ἰδὼν ὅλος ὁ λαὸς, ἠλάλαξαν, καὶ ἔπεσαν κατὰ πρόσωπον.

ΚΕΦ. ι'.

ΚΑΙ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν, Ναδάβ καὶ Ἀβιουδ, ἐπῆραν καθεὶς τὸ θυμιατήριόν του, καὶ ἔβαλαν πῦρ εἰς αὐτὸ, καὶ ἔβαλαν θυμίαμα ἐπάνω, καὶ ἐπρόσφεραν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου πῦρ ξένον, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπρόσταξεν εἰς αὐτούς.

2 Καὶ ἐκβῆκε πῦρ ἀπὸ τὸν Κύριον, καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς, καὶ ἀπέθαναν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

3 Τότε ὁ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς τὸν Ἀαρὼν, Τοῦτο εἶναι, τὸ ὁποῖον εἶπεν ὁ Κύριος, λέγων, Ἐγὼ θέλω ἁγιασθῆ εἰς τοὺς ὅσοι με πλησιάζουν, καὶ ἔμπροσθεν ὅλου τοῦ λαοῦ θέλω δοξασθῆ. Καὶ ὁ Ἀαρὼν ἐσιώπησε.

4 Καὶ ἔκραξεν ὁ Μωϋσῆς τὸν Μισαήλ καὶ τὸν Ἐλισαφάν, υἱοὺς τοῦ Ὀζιήλ, θείου τοῦ Ἀαρὼν, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς, Πλησιάσετε, πάρετε τοὺς ἀδελφούς σας ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ ἁγιαστηρίου ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον.

5 Καὶ αὐτοὶ ἐπλησίασαν, καὶ ἐπῆραν αὐτοὺς με τοὺς χιτῶνας των ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, καθὼς εἶπεν ὁ Μωϋσῆς.

6 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν Ἀαρὼν, καὶ εἰς τὸν Ἐλεάζαρ καὶ εἰς τὸν Ἰθάμαρ, τοὺς υἱοὺς του, Μὴ ξεσκεπάσετε τὰς κεφαλὰς σας, μηδὲ νὰ ξεσχίσετε τὰ φορέματά σας, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνετε, καὶ ἔλθῃ ὀργὴ ἐπάνω εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν· ἀλλ' οἱ ἀδελφοί σας, ὅλος ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, ἃς κλαύσωσι τὸ καύσιμον, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος ἔκαμε.

7 Καὶ δὲν θέλετε ἐκβῆ ἀπὸ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνετε· διότι τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος τοῦ Κυρίου εἶναι ἐπάνω σας. Καὶ αὐτοὶ ἔκαμαν κατὰ τὸν λόγον τοῦ Μωϋσέως.

8 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἀαρὼν, λέγων,

9 Οἶνον καὶ σίκερα δὲν θέλετε πίνειν, οὔτε σὺ, οὔτε οἱ υἱοί σου με σέ, ὅταν ἐμβαίνετε εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνετε· τοῦτο θέλει εἶσθαι διάταγμα αἰώνιον εἰς τὰς γενεάς σας·

10 Καὶ διὰ νὰ διακρίνετε μεταξὺ ἁγίου καὶ βεβήλου, καὶ μεταξὺ ἀκαθάρτου καὶ καθαροῦ·

11 Καὶ διὰ νὰ διδάσκετε τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ ὅλα τὰ διατάγματα, τὰ ὁποῖα ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς αὐτοὺς διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως.

12 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν Ἀαρὼν, καὶ εἰς τὸν Ἐλεάζαρ καὶ εἰς τὸν Ἰθάμαρ, τοὺς υἱοὺς τοῦ τοὺς ἐναπολειφθέντας, Πάρετε τὴν προσφορὰν τῶν πεμμάτων, ἣ ὁποία ἔμεινεν ἀπὸ τὰς διὰ πυρὸς γινομένης προσφορὰς τοῦ Κυρίου, καὶ φάγετε αὐτὴν μὲ ἄζυμα πλησίον εἰς τὸ θυσιαστήριον· διότι τοῦτο εἶναι πρᾶγμα ἁγιώτατον.

13 Καὶ θέλετε φάγει αὐτὴν εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιον, ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι τὸ διατεταγμένον σου, καὶ τὸ διατεταγμένον τῶν υἱῶν σου, ἀπὸ τὰς θυσίας τοῦ Κυρίου τὰς διὰ πυρὸς γινομένης· διότι οὕτω ἐπροστάχθη εἰς ἐμέ.

14 Καὶ τὸ κινητὸν στήθος καὶ τὸν ὑψούμενον ὦμον θέλετε φάγει εἰς καθαρὸν τόπον, σὺ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ αἱ θυγατέρες σου μὲ ἐσέ· διότι αὐτὸ εἶναι τὸ διατεταγμένον σου, καὶ τὸ διατεταγμένον τῶν υἱῶν σου, τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν ἀπὸ τὰς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν προσφορῶν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

15 Τὸν ὑψούμενον ὦμον καὶ τὸ κινητὸν στήθος θέλουν φέρει, μὲ τὰς διὰ πυρὸς γινομένης προσφορὰς τοῦ ὀξυγγίου, διὰ νὰ κινήσωσιν αὐτὰ εἰς κινητὴν προσφορὰν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι ἰδικόν σου, καὶ τῶν υἱῶν σου ὁμοῦ μὲ σέ, εἰς διάταγμα αἰώνιον, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος.

16 Καὶ ἐζήτησεν ἐπιμελῶς ὁ Μωϋσῆς τὸ ἐρίφιον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς, καὶ ἰδοὺ, ἦτον καμένον· καὶ ἐθυμώθη κατὰ τοῦ Ἐλεάζαρ καὶ κατὰ τοῦ Ἰθάμαρ, τῶν υἱῶν τοῦ Ἀαρὼν τῶν ἐναπολειφθέντων, λέγων,

17 Διατί δὲν ἐφάγετε τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιον; διότι τοῦτο εἶναι πρᾶγμα ἁγιώτατον, ἐπειδὴ ὁ Κύριος σᾶς ἔδωκεν αὐτὸ διὰ νὰ σηκόνετε τὴν ἀνομίαν τῆς συναγωγῆς, καὶ νὰ κάμνετε ἐξιλέωσιν δι' αὐτοὺς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

18 Ἰδοὺ, τὸ αἷμα τοῦ δὲν ἐφέρθη μέσα εἰς τὸ ἁγιαστήριον· ἔπρεπε βέβαια νὰ φάγετε αὐτὸ εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιον, καθὼς ἐπρόσταξα.

19 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀαρὼν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Ἰδοὺ, αὐτοὶ ἐπρόσφεραν σήμερον τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν των, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά των, ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ συνέβησαν εἰς ἐμέ τοιαῦτα πράγματα· ἐὰν λοιπὸν ἤθελα φάγει τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν σήμερον, τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Κυρίου;

20 Καὶ ὅτε ἤκουσε τοῦτο ὁ Μωϋσῆς εὐχαριστήθη.

ΚΕΦ. ΙΑ'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἰς τὸν Ἀαρὼν, λέγων πρὸς αὐτοὺς,

2 Λαλήσετε εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγοντες, Ταῦτα εἶναι τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα θέλετε τρώγει μεταξὺ ὄλων τῶν ζώων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Ὅποιον μεταξὺ τῶν ζώων ἔχει τὸ ὀνύχιον διηρημένον, καὶ τὸν πόδα σχισμένον, καὶ ἀναμασσᾷ, τοῦτο θέλετε τρώγει.

4 Ταῦτα ὅμως δὲν θέλετε τρώγει ἀπὸ ὅσα ἀναμασσοῦν, ἢ ἀπὸ ὅσα ἔχουν τὸ ὀνύχιον σχισμένον· τὴν κάμηλον, διότι ἀναμασσᾷ μὲν, πλην δὲν ἔχει τὸ ὀνύχιον σχισμένον· αὕτη εἶναι ἀκάθαρτος εἰς ἐσᾶς.

5 Καὶ τὸν δασύποδα, διότι ἀναμασσᾷ μὲν, πλην δὲν ἔχει τὸ ὀνύχιον σχισμένον· οὗτος εἶναι ἀκάθαρτος εἰς ἐσᾶς.

6 Καὶ τὸν λαγῶν, διότι ἀναμασσᾷ μὲν, πλην δὲν ἔχει τὸ ὀνύχιον σχισμένον· οὗτος εἶναι ἀκάθαρτος εἰς ἐσᾶς.

7 Καὶ τὸν χοῖρον, διότι, ἂν καὶ ἔχη τὸ ὀνύχιον σχισμένον, καὶ τὸν πόδα διηρημένον, ὅμως δὲν ἀναμασσᾷ· οὗτος εἶναι ἀκάθαρτος εἰς ἐσᾶς.

8 Ἀπὸ τὸ κρέας αὐτῶν δὲν θέλετε τρώγει, καὶ τὸ θνησιμαῖον αὐτῶν δὲν θέλετε ἐγγίξει· αὐτὰ εἶναι ἀκάθαρτα εἰς ἐσᾶς.

9 Ταῦτα θέλετε τρώγει ἀπὸ ὅλα ὅσα εἶναι εἰς τὰ ὕδατα· ὅλα ὅσα εἰς τὰ ὕδατα ἔχουν πτερὰ καὶ λέπη, εἰς τὰς θαλάσσας καὶ εἰς τοὺς ποταμοὺς, ταῦτα θέλετε τρώγει.

10 Καὶ ὅλα ὅσα δὲν ἔχουν πτερὰ καὶ λέπη, εἰς τὰς θαλάσσας καὶ εἰς τοὺς ποταμοὺς, ἀπὸ ὅλα ὅσα κινοῦνται εἰς τὰ ὕδατα, καὶ ἀπὸ πᾶν ζῶν τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὰ ὕδατα, ταῦτα θέλουν εἶσθαι βδελυκτὰ εἰς ἐσᾶς·

11 Ταῦτα βέβαια θέλουν εἶσθαι βδελυκτὰ εἰς ἐσᾶς· ἀπὸ τὸ κρέας αὐτῶν δὲν θέλετε τρώγει, καὶ τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν θέλετε βδελύττεσθαι.

12 Ὅλα ὅσα εἰς τὰ ὕδατα δὲν ἔχουν πτερὰ, οὔτε λέπη, ταῦτα θέλουν εἶσθαι βδελυκτὰ εἰς ἐσᾶς.

13 Καὶ ταῦτα εἶναι, τὰ ὁποῖα θέλετε βδελύττεσθαι μεταξὺ τῶν πετεινῶν· αὐτὰ δὲν θέλουν τρώγεσθαι· εἶναι βδελυκτὰ· ὁ ἀετὸς, καὶ ὁ γρυπαετὸς, καὶ ὁ μελαναετὸς,

14 Καὶ ὁ γύψ, καὶ ὁ ἵκτινος κατὰ τὸ εἶδος του·

15 Κάθε κόραξ κατὰ τὸ εἶδος του·

16 Καὶ ἡ στρουθοκάμηλος, καὶ ἡ γλαυξ, καὶ ὁ ἴβις, καὶ ὁ ἰέραξ κατὰ τὸ εἶδος του,

17 Καὶ ὁ νυκτικόραξ, καὶ ἡ αἶθουα, καὶ ἡ μεγάλη γλαυξ,

18 Καὶ ὁ κύκνος, καὶ ὁ πελεκάν, καὶ ἡ κίσσα,

19 Καὶ ὁ πελαργός, καὶ ὁ ἐρωδιός κατὰ τὸ εἶδος του, καὶ ὁ ἔπωψ, καὶ ἡ νυκτερίς.

20 Ὅλα τὰ πετούμενα ἐρπετὰ, τὰ ὁποῖα περιπατοῦν μὲ τέσσαρας πόδας, θέλουν εἶσθαι βδελυκτὰ εἰς ἐσᾶς.

21 Ταῦτα ὅμως ἐμπορεῖτε νὰ τρώγετε ἀπὸ πᾶν πετώμενον ἐρπετόν, τὸ ὁποῖον περιπατεῖ μὲ τέσσαρας πόδας, καὶ τὸ ὁποῖον ἔχει σκέλη ὀπίσω ἀπὸ τοὺς πόδας του, διὰ νὰ πηδᾷ μὲ αὐτὰ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν·

22 Ταῦτα θέλετε τρώγει ἀπὸ αὐτὰ· τὸν βροῦχον κατὰ τὸ εἶδος του, καὶ τὸν ἀττάκην κατὰ τὸ εἶδος του, καὶ τὸν ὀφιομάχην κατὰ τὸ εἶδος του, καὶ τὴν ἀκρίδα κατὰ τὸ εἶδος της.

23 Πλὴν πᾶν πετώμενον ἐρπετόν, τὸ ὁποῖον ἔχει τέσσαρας πόδας, θέλει εἶσθαι βδελυκτόν εἰς ἐσᾶς.

24 Εἰς ταῦτα λοιπὸν θέλετε εἶσθαι ἀκάθαρτοι· ὅποιος ἐγγίζει τὸ θνησιμαῖον αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἐσπέρας.

25 Καὶ ὅποιος σηκώσῃ τι ἀπὸ τὸ θνησιμαῖον αὐτῶν, θέλει πλύνει τὰ φορέματά του, καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἐσπέρας.

26 Καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ ζῶα, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχουν διηρημένον τὸ ὄνυχιον, πλὴν δὲν εἶναι ὁ ποὺς αὐτῶν σχισμένος, οὐδὲ ἀναμασσοῦν, ταῦτα εἶναι ἀκάθαρτα εἰς ἐσᾶς· ὅποιος τὰ ἐγγίξῃ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος.

27 Καὶ ὅποια περιπατοῦν ἐπάνω εἰς τὰς παλάμας των, μεταξὺ ὅλων τῶν ζῶων τὰ ὁποῖα περιπατοῦν μὲ τοὺς τέσσαρας πόδας, ἐκεῖνα εἶναι ἀκάθαρτα εἰς ἐσᾶς· ὅποιος ἐγγίξῃ τὸ θνησιμαῖον αὐτῶν, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἐσπέρας.

28 Καὶ ὅποιος σηκώσῃ τὸ θνησιμαῖον αὐτῶν, θέλει πλύνει τὰ φορέματά του, καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἐσπέρας· ταῦτα θέλουν εἶσθαι ἀκάθαρτα εἰς ἐσᾶς.

29 Ταῦτα ἀκόμη θέλουν εἶσθαι ἀκάθαρτα εἰς ἐσᾶς, μεταξὺ τῶν ἐρπετῶν τὰ ὁποῖα ἐρποῦν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· ἡ γαλῆ, καὶ ὁ ποντικός, καὶ ἡ χελώνη κατὰ τὸ εἶδος της,

30 Καὶ ὁ ἀκανθόχοιρος, καὶ ὁ χαμαιλέων,

καὶ ἡ σαῦρα, καὶ ὁ σαμιάμιθος, καὶ ὁ ἀσπάλαξ.

31 Ταῦτα εἶναι ἀκάθαρτα εἰς ἐσᾶς μεταξὺ ὅλων τῶν ἐρπετῶν· ὅποιος ἐγγίξῃ αὐτὰ ἀποθαμένα, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἐσπέρας.

32 Καὶ πᾶν πρᾶγμα ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἤθελε πέσῃ κἄνεν ἀπὸ αὐτὰ, νεκρὰ ὄντα, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον· πᾶν ἀγγεῖον ξύλινον, ἢ φόρεμα, ἢ δέρμα, ἢ σάκκος, ἢ ὁποιοῦνδήποτε ἀγγεῖον ἤθελεν εἶσθαι, εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται καμμία ἐργασία, θέλει βαλθῇ εἰς τὸ νερόν, καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον ἕως τὸ ἐσπέρας· τότε θέλει εἶσθαι καθαρόν.

33 Καὶ πᾶν ἀγγεῖον πήλινον, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἤθελε πέσει κἄνεν ἀπὸ ταῦτα, ὅ,τι πρᾶγμα εἶναι μέσα εἰς αὐτὸ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον· καὶ αὐτὸ θέλετε συντρίψαι.

34 Καὶ ἀπὸ πᾶν φαγητὸν τὸ ὁποῖον τρώγεται, ἐκεῖνο ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἤθελε πέσει τοιοῦτον νερόν, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον· καὶ πᾶν ποτόν, τὸ ὁποῖον πίνεται, εἰς τοιοῦτον τι ἀγγεῖον θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον.

35 Καὶ πᾶν πρᾶγμα ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἤθελε πέσει κἄνεν μέρος ἀπὸ τὸ θνησιμαῖον αὐτῶν, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον· εἴτε φοῦρνος εἶναι, εἴτε ἐστία, αὐτὰ θέλουν κρημνισθῇ· ταῦτα εἶναι ἀκάθαρτα, καὶ ἀκάθαρτα εἰς ἐσᾶς θέλουν εἶσθαι.

36 Ἡ πηγὴ ὅμως, ἢ ὁ λάκκος, ἢ ἄλλο σύναγμα ὑδάτων, θέλει εἶσθαι καθαρὸν· πλὴν ὅ,τι ἐγγίξῃ τὸ θνησιμαῖον αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον.

37 Καὶ ἐὰν πέσῃ τι ἀπὸ τὸ θνησιμαῖον αὐτῶν ἐπάνω εἰς κἄνεν σπέρμα σπόριμον, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ σπαρθῇ, τοῦτο θέλει εἶσθαι καθαρὸν.

38 Ἐὰν ὅμως βαλθῇ ὕδωρ ἐπάνω εἰς τὸ σπέρμα, καὶ πέσῃ τι ἀπὸ τὸ θνησιμαῖον αὐτῶν ἐπάνω εἰς αὐτὸ, τοῦτο θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον εἰς ἐσᾶς.

39 Καὶ ἐὰν ἀποθάνῃ κἄνεν ἀπὸ τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα ἐμπορεῖτε νὰ τρώγετε, ὅστις ἐγγίξῃ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἐσπέρας.

40 Καὶ ὅποιος φάγῃ ἀπὸ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ θέλει πλύνει τὰ φορέματά του, καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἐσπέρας· ὅποιος ἀκόμη σηκώσῃ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ θέλει πλύνει τὰ φορέματά του, καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἐσπέρας.

41 Καὶ πᾶν ἐρπετόν, τὸ ὁποῖον ἐρπει

ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλει εἶσθαι βδέλυγμα· τοῦτο δὲν θέλει τρώγεσθαι.

42 Ὅποιον φέρεται ἐπάνω εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ ὅποιον περιπατεῖ ἐπάνω εἰς τὰ τέσσαρα, ἢ ὅποιον ἔχει πολλοὺς πόδας, μεταξύ ὅλων τῶν ἐρπετῶν τὰ ὅποια ἔρπου ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ταῦτα δὲν θέλετε τρώγει, διότι εἶναι βδέλυγμα.

43 Δὲν θέλετε κάμει βδελυκτὰς τὰς ψυχὰς σας μὲ κἀνὲν ἐρπετὸν τὸ ὅποιον ἔρπει, οὐδὲ θέλετε μιανθῇ μὲ ταῦτα, ὥστε νὰ γίνεσθε ἀκάθαρτοι μὲ αὐτά.

44 Διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας· θέλετε λοιπὸν ἀγιάζεσθαι, καὶ θέλετε εἶσθαι ἅγιοι, διότι ἅγιος εἶμαι ἐγώ· καὶ δὲν θέλετε μίανει τὰς ψυχὰς σας μὲ κἀνὲν ἐρπετὸν, τὸ ὅποιον ἔρπει ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

45 Διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅστις σᾶς ἔκβαλα ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ ἦμαι Θεός σας· θέλετε λοιπὸν εἶσθαι ἅγιοι, διότι ἅγιος εἶμαι ἐγώ.

46 Οὗτος εἶναι ὁ νόμος περὶ τῶν ζώων, καὶ περὶ τῶν πτηνῶν, καὶ περὶ παντὸς ἐμφύχου ὄντος τὸ ὅποιον κινεῖται εἰς τὰ ὕδατα, καὶ περὶ παντὸς ὄντος τὸ ὅποιον ἔρπει ἐπάνω εἰς τὴν γῆν,

47 Διὰ νὰ διακρίνετε μεταξύ τοῦ ἀκαθάρτου καὶ τοῦ καθαροῦ, καὶ μεταξύ τῶν ζώων τὰ ὅποια τρώγονται, καὶ τῶν ζώων τὰ ὅποια δὲν τρώγονται.

ΚΕΦ. ιβ'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Λάλησε εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐὰν καμμία γυνὴ συλλάβῃ καὶ γεννήσῃ ἄρσενικόν, τότε αὐτὴ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἑπτὰ ἡμέρας· κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ χωρισμοῦ διὰ τὰ καταμήνιά της, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος.

3 Καὶ τὴν ὀγδόην ἡμέραν θέλει περιτέμνεσθαι ἡ σὰρξ τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ.

4 Καὶ τριάντα τρεῖς ἡμέρας ἀκόμη θέλει μένει εἰς τὸ αἷμα τοῦ καθαρισμοῦ της· κἀνὲν πρᾶγμα ἅγιον δὲν θέλει ἐγγίξει, οὔτε μέσα εἰς τὸ ἁγιαστήριον θέλει ἐμβαίνει, ἕως νὰ πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ της.

5 Ἀλλ' ἐὰν γεννήσῃ θηλυκὸν, τότε θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος δύο ἐβδομάδας, καθὼς εἰς τὸν χωρισμόν της· καὶ θέλει μένει εἰς τὸ αἷμα τοῦ καθαρισμοῦ της ἀκόμη ἐξήντα

ἕξ ἡμέρας.

6 Καὶ ἀφοῦ πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ της, διὰ υἱόν, ἢ διὰ θυγατέρα, θέλει προσφέρει ἄρνιον ἑνὸς χρόνου διὰ ὀλοκαύτωμα, καὶ νέαν περιστερὰν, ἢ τρυγόνα, διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, πρὸς τὸν ἱερέα·

7 Οὗτος δὲ θέλει προσφέρει αὐτὸ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν δι' αὐτήν, καὶ αὐτὴ θέλει καθαρισθῇ ἀπὸ τὴν ῥοὴν τοῦ αἵματός της. Οὗτος εἶναι ὁ νόμος ἐκείνης ἢ ὅποια γεννᾷ ἄρσενικόν, ἢ θηλυκόν.

8 Ἐὰν ὅμως δὲν ἦναι ἱκανὴ νὰ φέρῃ ἄρνιον, τότε θέλει φέρεи δύο τρυγόνας, ἢ δύο νέας περιστεράς, τὴν μίαν διὰ ὀλοκαύτωμα, καὶ τὴν ἄλλην διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει κάμει ἐξιλέωσιν δι' αὐτήν, καὶ θέλει καθαρισθῇ.

ΚΕΦ. ιγ'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, καὶ εἰς τὸν Ἀαρὼν, λέγων,

2 Ὅταν τις ἄνθρωπος ἔχῃ εἰς τὸ δέρμα τοῦ κρέατός του πῆλμα, ἢ ψώραν, ἢ ἐξάνθημα, καὶ γίνῃ εἰς τὸ δέρμα τοῦ κρέατός του ὡς πληγὴ λέπρας, τότε θέλει φερθῇ εἰς τὸν Ἀαρὼν τὸν ἱερέα, ἢ εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς·

3 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει ἰδεῖ τὴν πληγὴν εἰς τὸ δέρμα τοῦ κρέατος. Καὶ ἐὰν ἡ τρίχα εἰς τὴν πληγὴν μετεβλήθῃ εἰς λευκὴν, καὶ ἡ πληγὴ εἰς τὴν ὄψιν ἦναι βαθυτέρα ἀπὸ τὸ δέρμα τοῦ κρέατός του, αὕτη ἦναι πληγὴ λέπρας· ὁ δὲ ἱερεὺς θέλει θεωρήσει αὐτὸν, καὶ θέλει τὸν κρίνει ἀκάθαρτον.

4 Ἀλλ' ἐὰν τὸ ἐξάνθημα ἦναι λευκὸν εἰς τὸ δέρμα τοῦ κρέατός του, καὶ εἰς τὴν ὄψιν δὲν ἦναι βαθύτερον ἀπὸ τὸ δέρμα, ἢ δὲ τρίχα τοῦ δὲν μετεβλήθῃ εἰς λευκὴν, τότε ὁ ἱερεὺς θέλει κλείσει ἑπτὰ ἡμέρας τὸν ἔχοντα τὴν πληγὴν·

5 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει θεωρήσει αὐτὸν τὴν ἐβδόμην ἡμέραν· καὶ ἰδοὺ, ἐὰν ἡ πληγὴ εἰς τὴν θεωρίαν τοῦ ἦναι εἰς στάσιν, καὶ ἡ πληγὴ δὲν ἐξηπλώθῃ εἰς τὸ δέρμα, τότε ὁ ἱερεὺς θέλει κλείσει αὐτὸν ἄλλας ἑπτὰ ἡμέρας·

6 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει τὸν θεωρήσει πάλιν τὴν ἐβδόμην ἡμέραν· καὶ ἰδοὺ, ἐὰν ἡ πληγὴ ἐσμικρύνθῃ, καὶ δὲν ἐξηπλώθῃ ἡ πληγὴ εἰς τὸ δέρμα, ὁ ἱερεὺς θέλει τὸν κρίνει

καθαρόν· αὕτη εἶναι ψώρα· καὶ αὐτὸς θέλει πλύνει τὰ φορέματά του, καὶ θέλει εἶσθαι καθαρός.

7 Ἐὰν ὅμως ἐξηπλώθῃ περισσότερο ἡ ψώρα εἰς τὸ δέρμα, ἀφοῦ ἐθεωρήθῃ ἀπὸ τὸν ἱερέα διὰ τὸν καθαρισμὸν του, θέλει τὸν ἰδεῖ πάλιν ὁ ἱερεὺς·

8 Καὶ ἐὰν ὁ ἱερεὺς ἴδῃ ὅτι, ἰδοὺ, ἐξηπλώθῃ ἡ ψώρα εἰς τὸ δέρμα, τότε ὁ ἱερεὺς θέλει τὸν κρίνει ἀκάθαρτον· αὕτη εἶναι λέπρα.

9 Ὅταν ἡ πληγὴ τῆς λέπρας ᾖ εἰς ἄνθρωπον, τότε οὗτος θέλει φερθῇ εἰς τὸν ἱερέα·

10 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει ἰδεῖ· καὶ ἰδοὺ, ἐὰν τὸ πρῆσμα ᾖ λευκὸν εἰς τὸ δέρμα, καὶ μετέβαλε τὴν τρίχα εἰς λευκὴν, καὶ εὕρισκεται κρέας ζῶν εἰς τὸ πρῆσμα,

11 Αὕτη εἶναι λέπρα παλαιὰ εἰς τὸ δέρμα τοῦ κρέατός του, καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει τὸν κρίνει ἀκάθαρτον, καὶ δὲν θέλει κλείσει αὐτὸν, διότι εἶναι ἀκάθαρτος.

12 Ἀλλ' ἐὰν ἐξηπλώθῃ πολὺ ἡ λέπρα εἰς τὸ δέρμα, καὶ ἡ λέπρα ἐσκέπασεν ὅλον τὸ δέρμα τοῦ ἔχοντος τὴν πληγὴν, ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν, ὅπου καὶ ἂν θεωρήσῃ ὁ ἱερεὺς,

13 Τότε ὁ ἱερεὺς θέλει θεωρήσει, καὶ ἰδοὺ, ἐὰν ἡ λέπρα ἐσκέπασεν ὅλην τὴν σάρκα αὐτοῦ, θέλει κρίνει καθαρὸν τὸν ἔχοντα τὴν πληγὴν· αὕτη μετεβλήθη ὅλη εἰς λευκὴν· αὐτὸς εἶναι καθαρός.

14 Ἀλλ' εἰς ὁποίαν ἡμέραν φανῇ εἰς αὐτὸν κρέας ζῶν, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος.

15 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει ἰδεῖ τὸ κρέας τὸ ζῶν, καὶ θέλει τὸν κρίνει ἀκάθαρτον· διότι τὸ ζῶν κρέας εἶναι ἀκάθαρτον· αὕτη εἶναι λέπρα.

16 Ἡ ἐὰν τὸ κρέας τὸ ζῶν ἀλλάξῃ πάλιν, καὶ μεταβληθῇ εἰς λευκόν, αὐτὸς θέλει ἔλθει πρὸς τὸν ἱερέα·

17 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει τὸν θεωρήσει· καὶ ἰδοὺ, ἐὰν ἡ πληγὴ μεταβλήθῃ εἰς τὸ λευκόν, τότε ὁ ἱερεὺς θέλει κρίνει καθαρὸν τὸν ἔχοντα τὴν πληγὴν· αὐτὸς εἶναι καθαρός.

18 Τὸ δὲ κρέας εἰς τοῦ ὁποίου τὸ δέρμα ἦτον ἔλκος, καὶ ἰατρεύθῃ,

19 Καὶ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἔλκους ἔγινε πρῆσμα λευκόν, ἢ ἐξάνθημα λευκόν, καὶ κοκκινωπὸν, τότε θέλει δειχθῇ εἰς τὸν ἱερέα·

20 Καὶ θέλει ἰδεῖ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ, ἐὰν φαίνεται βαθύτερον ἀπὸ τὸ δέρμα, καὶ ἡ τρίχα του μετεβλήθῃ εἰς λευκὴν, ὁ ἱερεὺς θέλει τὸν κρίνει ἀκάθαρτον· αὕτη εἶναι πληγὴ λέπρας, ἢ ὁποία ἐγεννήθῃ εἰς τὸ ἔλκος.

21 Ἐὰν δὲ θεωρήσῃ αὐτὸ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ, δὲν εἶναι λευκαὶ τρίχες εἰς αὐτὸ, καὶ δὲν εἶναι βαθύτερον ἀπὸ τὸ δέρμα, καὶ εἶναι σμικρυνόμενον, τότε ὁ ἱερεὺς θέλει τὸν κλείσει ἑπτὰ ἡμέρας·

22 Καὶ ἐὰν ἐξηπλώθῃ πολὺ εἰς τὸ δέρμα, τότε ὁ ἱερεὺς θέλει τὸν κρίνει ἀκάθαρτον· αὕτη εἶναι πληγὴ.

23 Ἀλλ' ἐὰν τὸ ἐξάνθημα μένῃ εἰς τὸν τόπον του, καὶ δὲν ἐξηπλώθῃ, τοῦτο εἶναι καυστικὸν ἔλκος· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει τὸν κρίνει καθαρόν.

24 Εἰ δὲ καὶ εἶναι κρέας, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ δέρμα εἶναι καυστικὴ φλόγωσις, καὶ τὸ ζῶν κρέας τοῦ φλογισμένου μέρους ἔχει ἐξάνθημα ὑαλίζον, κοκκινωπὸν, ἢ κατὰ-λευκον,

25 Τότε ὁ ἱερεὺς θέλει ἰδεῖ αὐτό· καὶ ἰδοὺ, ἐὰν ἡ τρίχα εἰς τὸ ἐξάνθημα μετεβλήθῃ εἰς λευκὴν, καὶ εἰς τὴν ὄψιν ᾖ βαθύτερον ἀπὸ τὸ δέρμα, αὕτη εἶναι λέπρα γεννηθεῖσα εἰς τὴν φλόγωσιν· διὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς θέλει τὸν κρίνει ἀκάθαρτον· αὕτη ἦτον πληγὴ λέπρας.

26 Ἀλλ' ἐὰν ὁ ἱερεὺς θεωρήσῃ αὐτὸ, καὶ ἰδοὺ, δὲν εἶναι τρίχα λευκὴ εἰς τὸ ἐξάνθημα, καὶ δὲν εἶναι βαθύτερον ἀπὸ τὸ δέρμα, καὶ εἶναι σμικρυνόμενον, τότε ὁ ἱερεὺς θέλει τὸν κλείσει ἑπτὰ ἡμέρας·

27 Καὶ θέλει τὸν ἰδεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐβδόμην ἡμέραν· καὶ ἐὰν αὐτὸ ἐξηπλώθῃ πολὺ εἰς τὸ δέρμα, τότε ὁ ἱερεὺς θέλει τὸν κρίνει ἀκάθαρτον· αὕτη εἶναι πληγὴ λέπρας.

28 Ἐὰν δὲ τὸ ἐξάνθημα μένῃ εἰς τὸν τόπον του, καὶ δὲν ἐξηπλώθῃ εἰς τὸ δέρμα, καὶ εἶναι σμικρυνόμενον, τοῦτο ᾖ πρῆσμα τῆς καύσεως, καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει τὸν κρίνει καθαρόν· ἐπειδὴ αὕτη εἶναι φλόγωσις τῆς καύσεως.

29 Καὶ ἐὰν ἀνὴρ, ἢ γυνή, ἔχῃ πληγὴν εἰς τὴν κεφαλὴν, ἢ εἰς τὸ πηγώνιον,

30 Τότε θέλει ἰδεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν πληγὴν· καὶ ἰδοὺ, ἐὰν εἰς τὴν ὄψιν αὕτη ᾖ βαθυτέρα ἀπὸ τὸ δέρμα, καὶ ᾖ εἰς αὐτὴν καμμία τρίχα κιτρινωπὴ, τότε ὁ ἱερεὺς θέλει τὸν κρίνει ἀκάθαρτον· αὕτη εἶναι κασίδα, λέπρα τῆς κεφαλῆς, ἢ τοῦ πηγωνίου.

31 Καὶ ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεὺς τὴν πληγὴν τῆς κασίδας, καὶ ἰδοὺ, εἰς τὴν ὄψιν δὲν εἶναι βαθυτέρα ἀπὸ τὸ δέρμα, καὶ δὲν εἶναι τρίχα μαύρη εἰς αὐτὴν, τότε ὁ ἱερεὺς θέλει κλείσει ἑπτὰ ἡμέρας τὸν ἔχοντα τὴν πληγὴν τῆς κασίδας·

32 Καὶ θέλει ἰδεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν πληγὴν τὴν ἐβδόμην ἡμέραν· καὶ ἰδοὺ, ἐὰν δὲν ἐξηπλώθῃ ἡ κασίδα, καὶ δὲν ἦναι εἰς αὐτὴν καμμία τρίχα κιτρινωπὴ, καὶ εἰς τὴν ὄψιν ἡ κασίδα δὲν ἦναι βαθυτέρα ἀπὸ τὸ δέρμα,

33 Αὐτὸς θέλει ξυρισθῇ τὰς τρίχας, ἀλλ' ἡ κασίδα δὲν θέλει ξυρισθῇ· ὁ δὲ ἱερεὺς θέλει κλείσει τὸν ἔχοντα τὴν κασίδα ἀκόμῃ ἑπτὰ ἡμέρας.

34 Καὶ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν θέλει ἰδεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν κασίδα· καὶ ἰδοὺ, ἐὰν ἡ κασίδα δὲν ἐξηπλώθῃ εἰς τὸ δέρμα, καὶ εἰς τὴν ὄψιν τοῦ δὲν ἦναι βαθυτέρα ἀπὸ τὸ δέρμα, τότε ὁ ἱερεὺς θέλει τὸν κρίνει καθαρὸν· καὶ αὐτὸς θέλει πλύνει τὰ φορέματά του, καὶ θέλει εἶσθαι καθαρός.

35 Ἀλλ' ἐὰν ἡ κασίδα ἐξηπλώθῃ πολὺ εἰς τὸ δέρμα μετὰ τὸν καθαρισμόν του,

36 Τότε θέλει ἰδεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς· καὶ ἰδοὺ, ἐὰν ἡ κασίδα ἐξηπλώθῃ εἰς τὸ δέρμα, ὁ ἱερεὺς δὲν θέλει ἐρευνήσῃ διὰ κιτρινωπὴν τρίχα· αὐτὸς εἶναι ἀκάθαρτος.

37 Ἀλλ' ἐὰν εἰς τὴν ὄψιν τοῦ ἡ κασίδα ἦναι εἰς στάσιν, καὶ γεννᾶται τρίχα μαύρη εἰς αὐτὴν, ἡ κασίδα εἶναι ἱατρευμένη, αὐτὸς εἶναι καθαρός· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει τὸν κρίνει καθαρὸν.

38 Καὶ ἐὰν ἀνὴρ, ἢ γυνὴ, ἔχωσιν εἰς τὸ δέρμα τῆς σαρκὸς τῶν ἑξανθήματα λευκῶπα,

39 Τότε θέλει ἰδεῖ ὁ ἱερεὺς· καὶ ἰδοὺ, ἐὰν τὰ ἑξανθήματα εἰς τὸ δέρμα τῆς σαρκὸς αὐτῶν ἦναι ῥυτιδωμένα λευκά, τοῦτο εἶναι ἀλφὸς, ὅστις ἑξανθεῖ εἰς τὸ δέρμα· αὐτὸς εἶναι καθαρός.

40 Ἐὰν δὲ ἡ κεφαλὴ τινὸς μαδήσῃ, αὐτὸς εἶναι φαλακρός· πλὴν εἶναι καθαρός.

41 Καὶ ἐὰν ἡ κεφαλὴ τοῦ μαδήσῃ πρὸς τὸ πρόσωπον, αὐτὸς εἶναι φαλακρὸς ἀπὸ τὸ ἔμπροσθεν τῆς κεφαλῆς· πλὴν εἶναι καθαρός.

42 Ἀλλ' ἐὰν ἦναι εἰς τὸ φαλάκρωμα, ἢ εἰς τὸ φαλάκρωμα τὸ ἀπ' ἔμπροσθεν, πληγὴ λευκὴ κοκκινωπὴ, αὕτη εἶναι λέπρα γεννωμένη εἰς τὸ φαλάκρωμά του, ἢ εἰς τὸ φαλάκρωμα αὐτοῦ τὸ ἀπ' ἔμπροσθεν.

43 Τότε θέλει τὸν ἰδεῖ ὁ ἱερεὺς· καὶ ἰδοὺ, ἐὰν τὸ πρῆσμα τῆς πληγῆς ἦναι λευκὸν κοκκινωπὸν, εἰς τὸ φαλάκρωμά του, ἢ εἰς τὸ φαλάκρωμα αὐτοῦ τὸ ἀπ' ἔμπροσθεν, ὡς τὸ φαινόμενον τῆς λέπρας εἰς τὸ δέρμα τῆς σαρκὸς,

44 Οὗτος εἶναι ἄνθρωπος λεπρός, αὐτὸς εἶναι ἀκάθαρτος· ὁ ἱερεὺς θέλει τὸν κρίνει

διόλου ἀκάθαρτον· ἡ πληγὴ τοῦ εἶναι εἰς τὴν κεφαλὴν του.

45 Καὶ τοῦ λεπροῦ, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἡ πληγὴ, τὰ φορέματα αὐτοῦ θέλουν ξεσχισθῇ, καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ θέλει εἶσθαι ἀσκεπής, καὶ αὐτὸς θέλει σκεπάσει τὸ ἐπάνω χεῖλος του, καὶ θέλει φωνάζει, Ἀκάθαρτος, Ἀκάθαρτος.

46 Ὅλας τὰς ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ πληγὴ θέλει εἶσθαι εἰς αὐτὸν, αὐτὸς θέλει εἶσθαι μεμολυσμένος· αὐτὸς εἶναι ἀκάθαρτος· αὐτὸς θέλει κατοικεῖ μόνος· ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον θέλει εἶσθαι ἡ κατοικία του.

47 Καὶ τὸ φόρεμα ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ πληγὴ τῆς λέπρας, εἴτε μάλλινον φόρεμα εἶναι, εἴτε λινὸν φόρεμα,

48 Εἴτε εἰς τὸ στημόνιον, εἴτε εἰς τὸ ὑφάδιον, ἀπὸ λινάριον, ἢ ἀπὸ μαλλίον, εἴτε εἰς δέρμα, εἴτε εἰς ὅποιονδήποτε πρᾶγμα καμωμένον ἀπὸ δέρμα,

49 Καὶ ἐὰν ἡ πληγὴ ἦναι πρασινωπὴ, ἢ κοκκινωπὴ, εἰς τὸ φόρεμα, ἢ εἰς τὸ δέρμα, ἢ εἰς τὸ στημόνιον, ἢ εἰς τὸ ὑφάδιον, ἢ εἰς ὅποιονδήποτε πρᾶγμα ἀπὸ δέρμα, αὕτη εἶναι πληγὴ λέπρας, καὶ θέλει δειχθῇ εἰς τὸν ἱερέα·

50 Ὁ δὲ ἱερεὺς θέλει ἰδεῖ τὴν πληγὴν, καὶ θέλει κλείσει ἑπτὰ ἡμέρας τὸ ἔχον τὴν πληγὴν.

51 Καὶ θέλει ἰδεῖ τὴν πληγὴν τὴν ἐβδόμην ἡμέραν· ἐὰν ἡ πληγὴ ἐξηπλώθῃ εἰς τὸ φόρεμα, εἴτε εἰς τὸ στημόνιον, εἴτε εἰς τὸ ὑφάδιον, ἢ εἰς τὸ δέρμα, ἢ εἰς ὅποιονδήποτε πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον εἶναι καμωμένον ἀπὸ δέρμα, ἡ πληγὴ εἶναι λέπρα διαβρωτικὴ· τοῦτο εἶναι ἀκάθαρτον.

52 Θέλει λοιπὸν καύσει ἐκεῖνο τὸ φόρεμα, εἴτε τὸ στημόνιον, εἴτε τὸ ὑφάδιον, εἴτε μάλλινον, ἢ λινὸν, ἢ ὅποιονδήποτε πρᾶγμα ἀπὸ δέρμα, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ πληγὴ· διότι αὕτη εἶναι λέπρα διαβρωτικὴ· με πῦρ θέλει καυθῇ.

53 Καὶ ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεὺς, καὶ, ἰδοὺ, ἡ πληγὴ δὲν ἐξηπλώθῃ εἰς τὸ φόρεμα, εἴτε εἰς τὸ στημόνιον, εἴτε εἰς τὸ ὑφάδιον, ἢ εἰς ὅποιονδήποτε πρᾶγμα ἀπὸ δέρμα,

54 Τότε θέλει προστάξει ὁ ἱερεὺς νὰ πλυθῇ τὸ πρᾶγμα, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ πληγὴ, καὶ θέλει τὸ κλείσει ἀκόμῃ ἑπτὰ ἡμέρας·

55 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει ἰδεῖ τὴν πληγὴν, ἀφ' οὗ ἐκεῖνο ἐπλύθη· καὶ ἰδοὺ, ἐὰν ἡ πληγὴ δὲν ἥλλαξε τὸ χρῶμα της, καὶ δὲν ἐξηπλώθῃ ἡ πληγὴ, τοῦτο εἶναι ἀκάθαρτον· με

πῦρ θέλει τὸ καύσει· αὐτὸ εἶναι διαβρωτικόν, τὸ ὁποῖον προχωρεῖ ἢ ὑποκάτωθεν, ἢ ἐπάνωθεν.

56 Καὶ ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ, ἡ πληγὴ ἀφοῦ πλυθῇ, εἶναι σμικρυνμένη, τότε θέλει τὴν κόψει ἀπὸ τὸ φόρεμα, ἢ ἀπὸ τὸ δέρμα, ἢ ἀπὸ τὸ στημόνιον, ἢ ἀπὸ τὸ ὑφάδιον.

57 Ἀλλ' ἐὰν φανῇ ἀκόμη εἰς τὸ φόρεμα, ἢ εἰς τὸ στημόνιον, ἢ εἰς τὸ ὑφάδιον, ἢ εἰς ὁποιονδήποτε πρᾶγμα δερμάτινον, αὕτη εἶναι λέπρα ἐξανθοῦσα· μετὰ πῦρ θέλεις καύσει ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ πληγὴ.

58 Καὶ τὸ φόρεμα, ἢ τὸ στημόνιον, ἢ τὸ ὑφάδιον, ἢ ὁποιονδήποτε πρᾶγμα δερμάτινον, τὸ ὁποῖον θέλεις πλύνει, ἐὰν ἡ πληγὴ ἐξαλείφθῃ ἀπὸ αὐτὰ, τότε θέλει πλυθῇ δευτέραν φοράν, καὶ θέλει εἶσθαι καθαρὸν.

59 Οὗτος εἶναι ὁ νόμος τῆς πληγῆς τῆς λέπρας εἰς φόρεμα μάλλινον, ἢ λινὸν, εἴτε εἰς τὸ στημόνιον, εἴτε εἰς τὸ ὑφάδιον, ἢ εἰς ὁποιονδήποτε πρᾶγμα δερμάτινον, διὰ νὰ κρίνεται καθαρὸν, ἢ νὰ κρίνεται ἀκάθαρτον.

ΚΕΦ. ιδ'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Οὗτος εἶναι ὁ νόμος τοῦ λεπροῦ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ καθαρισμοῦ του· θέλει φερθῇ πρὸς τὸν ἱερέα·

3 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει ἐκβῆ ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, καὶ θέλει ἰδεῖ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ, ἐὰν ἰατρεύθῃ ἡ πληγὴ τῆς λέπρας εἰς τὸν λεπρὸν,

4 Τότε θέλει προστάξει ὁ ἱερεὺς νὰ πάρωσι δι' ἐκεῖνον, ὅστις μέλλει νὰ καθαρισθῇ, δύο πτηνὰ ζωντανὰ καὶ καθαρὰ, καὶ ξύλον κέδρινον, καὶ πορφυροῦν, καὶ ὕσσωπον·

5 Καὶ θέλει προστάξει ὁ ἱερεὺς νὰ σφάξωσι τὸ ἐν πτηνὸν εἰς ἀγγεῖον πήλινον, ἐπάνω εἰς νερὸν βρυσικόν·

6 Τὸ δὲ πτηνὸν τὸ ζωντανὸν, θέλει πάρει αὐτὸ, καὶ τὸ ξύλον τὸ κέδρινον, καὶ τὸ πορφυροῦν, καὶ τὸν ὕσσωπον, καὶ θέλει ἐμβάψῃ αὐτὰ καὶ τὸ πτηνὸν τὸ ζωντανὸν εἰς τὸ αἷμα τοῦ πτηνοῦ τοῦ σφαγμένου ἐπάνω εἰς τὸ νερὸν τὸ βρυσικόν·

7 Καὶ θέλει ραντίσει ἐκεῖνον, ὅστις μέλλει νὰ καθαρισθῇ ἀπὸ τὴν λέπραν, ἑπτὰ φοραῖς, καὶ θέλει τὸν κρίνει καθαρὸν, καὶ θέλει ἀφήσῃ τὸ πτηνὸν τὸ ζωντανὸν ἐλεύθερον εἰς τὴν ἀνοικτὴν πεδιάδα.

8 Καὶ ὁποῖος μέλλει νὰ καθαρισθῇ, θέλει

πλύνει τὰ ἐνδύματά του, καὶ θέλει ξυρίσει ὅλας του τὰς τρίχας, καὶ θέλει λουσθῇ εἰς νερὸν, καὶ θέλει εἶσθαι καθαρὸς· καὶ μετὰ ταῦτα θέλει ἔλθῃ εἰς τὸ στρατόπεδον, καὶ θέλει διατρίψῃ ἔξω ἀπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ ἑπτὰ ἡμέρας.

9 Καὶ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν θέλει ξυρίσει ὅλας του τὰς τρίχας, τὴν κεφαλὴν του, καὶ τὰ γένειά του, καὶ τὰ ὀφρυδιά του, καὶ ὅλας του τὰς τρίχας θέλει ξυρίσει· καὶ θέλει πλύνει τὰ ἐνδύματά του, καὶ θέλει λούσῃ τὸ σῶμα του εἰς νερὸν, καὶ θέλει εἶσθαι καθαρὸς.

10 Καὶ τὴν ὀγδόην ἡμέραν θέλει πάρει δύο ἀρνία ἀρσενικὰ ἁμῶμα, καὶ ἐν ἀρνίον θηλυκὸν ἐνὸς χρόνου ἁμῶμον, καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως διὰ προσφοράν πεμμάτων σμιγμένης μετ' ἐλαιον, καὶ ἐν λόγ' ἐλαίου·

11 Καὶ ὁ ἱερεὺς, ὁ ὁποῖος κάμνει τὸν καθαρισμὸν, θέλει παραστήσῃ τὸν ἄνθρωπον, ὅστις μέλλει νὰ καθαρισθῇ, καὶ τὰ πράγματα ἐκεῖνα, ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

12 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει πάρει τὸ ἐν ἀρσενικὸν ἀρνίον, καὶ θέλει προσφέρει αὐτὸ εἰς προσφοράν περὶ ἀνομίας, καὶ τὸ λόγ' τοῦ ἐλαίου, καὶ θέλει κινήσῃ αὐτὰ εἰς κινήτην προσφοράν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

13 Καὶ θέλει σφάξῃ τὸ ἀρνίον εἰς τὸν τόπον, ὅπου σφάζουν τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφοράν καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα, εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιον· διότι καθὼς ἡ περὶ ἁμαρτίας προσφορά εἶναι τοῦ ἱερέως, οὕτω καὶ ἡ περὶ ἀνομίας προσφορά· τοῦτο εἶναι πρᾶγμα ἁγιώτατον.

14 Καὶ θέλει πάρει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τὸ αἷμα τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς, καὶ θέλει βάλῃ αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπάνω εἰς τὸν λοβὸν τοῦ δεξιοῦ ὠτίου τοῦ καθαριζομένου, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν ἀντίχειρα τῆς δεξιᾶς του χειρὸς, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν μεγάλον δάκτυλον τοῦ δεξιοῦ του ποδός·

15 Καὶ θέλει πάρει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τὸ λόγ' τοῦ ἐλαίου, καὶ θέλει χύσῃ αὐτὸ μέσα εἰς τὴν παλάμην τῆς ἀριστερᾶς του χειρός·

16 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει ἐμβάψῃ τὸν δάκτυλόν του τὸν δεξιὸν εἰς τὸ ἔλαιον τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὴν ἀριστεράν του χεῖρα, καὶ θέλει ραντίσει μετὰ τὸν δάκτυλόν του ἀπὸ τὸ ἔλαιον ἑπτὰ φοραῖς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου·

17 Καὶ ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπον ἔλαιον τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὴν χεῖρα του, ὁ ἱερεὺς

Θέλει βάλει ἐπάνω εἰς τὸν λοβὸν τοῦ δεξιοῦ ὠτίου τοῦ καθαριζομένου, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν ἀντίχειρα τῆς δεξιᾶς του χειρὸς, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν μεγάλον δάκτυλον τοῦ δεξιοῦ του ποδὸς, ἐπάνω εἰς τὸ αἷμα τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς·

18 Τὸ δὲ ἐναπολειφθὲν ἔλαιον, τὸ ὅποῖον εἶναι εἰς τὴν χεῖρά τοῦ ἱερέως, θέλει χύσει αὐτὸ ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαριζομένου· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει κάμει ἐξιλέωσιν δι' αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

19 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει προσφέρει τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν, καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν διὰ τὸν καθαριζόμενον ἀπὸ τὴν ἀκαθαρσίαν του· καὶ μετὰ τοῦτο θέλει σφάζει τὸ ὀλοκαύτωμα.

20 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει προσφέρει τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ τὴν προσφορὰν τῶν πεμμάτων ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον· καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν δι' αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, καὶ αὐτὸς θέλει εἶσθαι καθαρός.

21 Καὶ ἐὰν ἦναι πτωχός, καὶ δὲν ἦναι ἱκανὸς νὰ φέρῃ τόσα πράγματα, τότε θέλει πάρει ἓν ἄρνιον διὰ προσφορὰν κινητὴν περὶ ἀνομίας, διὰ νὰ κάμῃ ἐξιλέωσιν περὶ αὐτοῦ, καὶ ἓν δέκατον σεμιδάλεως σμιγμένης μὲ ἔλαιον διὰ προσφορὰν πεμμάτων, καὶ ἓν λόγ ἔλαιου,

22 Καὶ δύο τρυγόνας, ἢ δύο νέας περιστερὰς, ὅπως εἶναι ἱκανὸς νὰ φέρῃ· καὶ ἡ μὲν μία θέλει εἶσθαι διὰ τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν, ἡ δὲ ἄλλη διὰ ὀλοκαύτωμα.

23 Καὶ θέλει τὰ φέρει τὴν ὀγδόην ἡμέραν διὰ τὸν καθαρισμὸν του πρὸς τὸν ἱερέα, εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

24 Καὶ θέλει πάρει ὁ ἱερεὺς τὸ ἄρνιον τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς, καὶ τὸ λόγ τοῦ ἔλαιου, καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει κινήσει αὐτὰ εἰς προσφορὰν κινητὴν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

25 Καὶ θέλει σφάζει τὸ ἄρνιον τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς, καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει πάρει ἀπὸ τὸ αἷμα τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς, καὶ θέλει βάλει αὐτὸ ἐπάνω εἰς τὸν λοβὸν τοῦ δεξιοῦ ὠτίου τοῦ καθαριζομένου, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν ἀντίχειρα τῆς δεξιᾶς του χειρὸς, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν μεγάλον δάκτυλον τοῦ ἀριστεροῦ του ποδός·

26 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει χύσει ἀπὸ τὸ ἔλαιον μέσα εἰς τὴν παλάμην τῆς ἀριστερᾶς του χειρός·

27 Καὶ θέλει ῥαντίσει ὁ ἱερεὺς μὲ τὸν

δεξιὸν του δάκτυλον ἀπὸ τὸ ἔλαιον, τὸ ὅποῖον εἶναι εἰς τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ χεῖρα, ἑπτὰ φοραῖς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου·

28 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει βάλει ἀπὸ τὸ ἔλαιον, τὸ ὅποῖον εἶναι εἰς τὴν χεῖρά του, ἐπάνω εἰς τὸν λοβὸν τοῦ δεξιοῦ ὠτίου τοῦ καθαριζομένου, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν ἀντίχειρα τῆς δεξιᾶς του χειρὸς, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν μεγάλον δάκτυλον τοῦ δεξιοῦ του ποδός, ἐπάνω εἰς τὸν τόπον τοῦ αἵματος τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς·

29 Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ ἐλαίου, τὸ ὅποῖον εἶναι εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως, θέλει βάλει αὐτὸ ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαριζομένου, διὰ νὰ κάμῃ ἐξιλέωσιν περὶ αὐτοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

30 Καὶ θέλει προσφέρει τὴν μίαν ἀπὸ τὰς τρυγόνας, ἢ ἀπὸ τὰς νέας περιστερὰς, ὅπως εἶναι ἱκανὸς νὰ φέρῃ·

31 Ὅπως εἶναι ἱκανὸς νὰ φέρῃ, τὴν μὲν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, τὴν δὲ ἄλλην εἰς ὀλοκαύτωμα, μὲ τὴν προσφορὰν τῶν πεμμάτων· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει κάμει ἐξιλέωσιν περὶ τοῦ καθαριζομένου, ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

32 Οὗτος εἶναι ὁ νόμος περὶ ἐκείνου, εἰς τὸν ὅποῖον εἶναι ἡ πληγὴ τῆς λέπρας, ὅστις δὲν εἶναι ἱκανὸς νὰ φέρῃ τὰ διωρισμένα εἰς τὸν καθαρισμὸν του.

33 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσὴν καὶ εἰς τὸν Ἀαρὼν, λέγων,

34 Ὅταν ἐμβῇτε εἰς τὴν γῆν Χαναάν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ σᾶς δίδω εἰς ἰδιοκτησίαν, καὶ ἐγὼ βάλω τὴν πληγὴν τῆς λέπρας εἰς καμμίαν οἰκίαν τῆς γῆς τῆς ἰδιοκτησίας σας·

35 Καὶ ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ οἰκία, ἔλθῃ καὶ ἀναγγεῖλῃ εἰς τὸν ἱερέα, λέγων, Μὲ φαίνεται ὥσάν νὰ ἦναι πληγὴ εἰς τὴν οἰκίαν·

36 Τότε θέλει προστάξει ὁ ἱερεὺς νὰ ἀδειάσωσι τὴν οἰκίαν, πρὸ τοῦ νὰ ὑπάγῃ ὁ ἱερεὺς νὰ ἴδῃ τὴν πληγὴν, διὰ νὰ μὴ γίνωσιν ἀκάθαρτα ὅλα ὅσα εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ μετὰ ταῦτα θέλει ἐμβῇ ὁ ἱερεὺς διὰ νὰ ἴδῃ τὴν οἰκίαν·

37 Καὶ θέλει θεωρήσει τὴν πληγὴν, καὶ ἰδοὺ, ἐὰν ἡ πληγὴ ἦναι εἰς τοὺς τοίχους τῆς οἰκίας, μὲ κοιλώματα πρασινίζοντα, ἢ κοκκινωπά, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν ὄψιν εἶναι βαθύτερα ἀπὸ τὸν τοῖχον·

38 Τότε ὁ ἱερεὺς θέλει ἐκβῇ ἀπὸ τὴν οἰκίαν εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας, καὶ θέλει κλείσει τὴν οἰκίαν ἑπτὰ ἡμέρας·

39 Καὶ θέλει ἐπιστρέψει ὁ ἱερεὺς τὴν ἐβδόμην ἡμέραν, καὶ θέλει ἰδεῖ καὶ ἰδοῦ, ἐὰν ἡ πληγὴ ἐξηπλώθῃ εἰς τοὺς τοίχους τῆς οἰκίας,

40 Τότε ὁ ἱερεὺς θέλει προστάξει νὰ ἐκβάλωσι τοὺς λίθους, εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι ἡ πληγὴ, καὶ θέλουν τοὺς ρίψει ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.

41 Καὶ θέλει κάμει νὰ ξύσωσι τὴν οἰκίαν ἔσωθεν ὁλόγυρα, καὶ θέλουν ρίψει τὸ χῶμα τὸ ξυσμένον ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.

42 Καὶ θέλουν πάρει ἄλλους λίθους, καὶ θέλουν βάλει αὐτοὺς ἀντὶ τῶν λίθων ἐκείνων· καὶ θέλει παρθῇ ἄλλος ἀσβέστης, καὶ θέλει χρισθῇ ἡ οἰκία.

43 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ πάλιν ἡ πληγὴ, καὶ ἀναφανῇ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀφοῦ ἐκβαλαν τοὺς λίθους, καὶ ἀφοῦ ἔξυσαν τὴν οἰκίαν, καὶ ἀφοῦ αὕτῃ ἐχρίσθη,

44 Τότε θέλει ἐμβῇ ὁ ἱερεὺς, καὶ θέλει ἰδεῖ καὶ ἰδοῦ, ἐὰν ἡ πληγὴ ἐξηπλώθῃ εἰς τὴν οἰκίαν, εἶναι λέπρα διαβρωτικὴ εἰς τὴν οἰκίαν· αὕτῃ εἶναι ἀκάθαρτος.

45 Καὶ θέλουν κρημνίσει τὴν οἰκίαν, τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς, καὶ ὅλον τὸ χρίσμα τῆς οἰκίας· καὶ θέλουν φέρει αὐτὰ ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.

46 Καὶ ὅστις ἐμβῇ εἰς τὴν οἰκίαν, καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας εἰς τὰς ὁποίας εἶναι κλεισμένη, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἑσπέρας.

47 Καὶ ὅστις κοιμηθῇ εἰς τὴν οἰκίαν, θέλει πλύνει τὰ ἐνδύματά του· καὶ ὅστις φάγῃ εἰς τὴν οἰκίαν. θέλει πλύνει τὰ ἐνδύματά του.

48 Ἀλλ' ἐὰν ὁ ἱερεὺς ἐμβῇ καὶ ἴδῃ, καὶ ἰδοῦ, δὲν ἐξηπλώθῃ ἡ πληγὴ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀφοῦ ἐχρίσθη ἡ οἰκία, τότε ὁ ἱερεὺς θέλει κρίνει τὴν οἰκίαν καθαρὰν, διότι ἰατρεύθη ἡ πληγὴ.

49 Καὶ θέλει πάρει, διὰ νὰ καθαρίσῃ τὴν οἰκίαν, δύο πτηνὰ, καὶ ξύλον κέδρινον, καὶ πορφυροῦν, καὶ ὕσσωπον.

50 Καὶ θέλει σφάζει τὸ ἐν πτηνὸν εἰς ἀγγεῖον πήλινον, ἐπάνω εἰς νερὸν βρυσικόν.

51 Καὶ θέλει πάρει τὸ ξύλον τὸ κέδρινον, καὶ τὸν ὕσσωπον, καὶ τὸ πορφυροῦν, καὶ τὸ πτηνὸν τὸ ζωντανόν, καὶ ἐμβάψει αὐτὰ εἰς τὸ αἷμα τοῦ σφαγμένου πτηνοῦ, καὶ εἰς τὸ νερὸν τὸ βρυσικόν, καὶ θέλει ραντίσει τὴν οἰκίαν ἑπτὰ φοαῖς·

52 Καὶ θέλει καθαρίσει τὴν οἰκίαν μετὰ τὸ αἷμα τοῦ πτηνοῦ, καὶ μετὰ τὸ νερὸν τὸ βρυ-

σικόν, καὶ μετὰ τὸ πτηνὸν τὸ ζωντανόν, καὶ μετὰ τὸ ξύλον τὸ κέδρινον, καὶ μετὰ τὸν ὕσσωπον, καὶ μετὰ τὸ πορφυροῦν·

53 Τὸ δὲ ζωντανόν πτηνὸν θέλει ἀφήσει ἐλεύθερον ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὴν ἀνοικτὴν πεδιάδα, καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν περὶ τῆς οἰκίας· καὶ θέλει εἶσθαι καθαρὰ.

54 Οὗτος εἶναι ὁ νόμος διὰ πᾶσαν πληγὴν λέπρας, καὶ κασίδας,

55 Καὶ διὰ τὴν λέπραν φορέματος, καὶ οἰκίας,

56 Καὶ διὰ πρῆσμα, καὶ διὰ ψώραν, καὶ διὰ ἐξάνθημα·

57 Διὰ νὰ γίνεταί γνωστὸν πότε εἶναι τὸ ἀκάθαρτον, καὶ πότε καθαρὸν· οὗτος εἶναι ὁ νόμος περὶ τῆς λέπρας.

ΚΕΦ. ΙΕ'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἰς τὸν Ἀαρὼν, λέγων,

2 Λαλήσετε εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰπέτε εἰς αὐτοὺς, Ἐὰν τις ἄνθρωπος ἔχῃ ρεῦσιν ἀπὸ τὴν σάρκα του, διὰ τὴν ρεῦσιν του αὐτὸς εἶναι ἀκάθαρτος.

3 Καὶ αὕτῃ θέλει εἶσθαι ἡ ἀκαθαρσία του εἰς τὴν ρεῦσιν του· ἂν τε ἡ σὰρξ του ῥέῃ μετὰ τὴν ρεῦσιν του, ἂν τε ἡ σὰρξ του παύσῃ ἀπὸ τὴν ρεῦσιν της, αὕτῃ εἶναι ἡ ἀκαθαρσία του.

4 Πᾶσα κλίνη, ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελε πλαγιάσει ὁ ἔχων τὴν ρεῦσιν, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος· καὶ πᾶν σκεῦος, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἤθελε καθῆσει, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον.

5 Καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐγγίξῃ τὴν κλίνην του, θέλει πλύνει τὰ ἐνδύματά του, καὶ θέλει λουσθῇ μετὰ νερὸν, καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἑσπέρας.

6 Καὶ ὅστις καθῆσῃ ἐπάνω εἰς ὁποιονδήποτε σκεῦος, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἐκάθησεν ὁ ἔχων τὴν ρεῦσιν, θέλει πλύνει τὰ ἐνδύματά του, καὶ θέλει λουσθῇ μετὰ νερὸν, καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἑσπέρας.

7 Καὶ ὅστις ἐγγίξῃ τὴν σάρκα ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν ρεῦσιν, θέλει πλύνει τὰ ἐνδύματά του, καὶ θέλει λουσθῇ μετὰ νερὸν, καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἑσπέρας.

8 Καὶ ἐὰν ὁ ἔχων τὴν ρεῦσιν πτύσῃ ἐπάνω εἰς τὸν καθαρὸν, οὗτος θέλει πλύνει τὰ ἐνδύματά του, καὶ θέλει λουσθῇ μετὰ νερὸν, καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἑσπέρας.

9 Καὶ κάθε σαμάριον, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον

ἤθελε καθήσει ὁ ἔχων τὴν ρεῦσιν, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον.

10 Καὶ ὅστις ἐγγίξῃ ὅσα ἤθελαν εἶσθαι ὑποκάτω εἰς αὐτόν, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἑσπέρας· καὶ ὅποιος σηκώσῃ κἄνεν ἀπὸ αὐτὰ, θέλει πλύνει τὰ ἐνδύματά του, καὶ θέλει λουσθῇ μὲ νερόν, καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἑσπέρας.

11 Καὶ ὅποιον ἐγγίξῃ ὁ ἔχων τὴν ρεῦσιν, χωρὶς νὰ ἔχῃ νιμμένας τὰς χεῖράς του μὲ νερόν, αὐτὸς θέλει πλύνει τὰ φορέματά του, καὶ θέλει λουσθῇ μὲ νερόν, καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἑσπέρας.

12 Καὶ τὸ ἀγγεῖον τὸ πήλινον, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἐγγίξῃ ὁ ἔχων τὴν ρεῦσιν, θέλει συντριφθῇ· καὶ πᾶν σκεῦος ξύλινον θέλει πλυθῇ μὲ νερόν.

13 Καὶ ἀφοῦ ὁ ἔχων ρεῦσιν καθαρισθῇ ἀπὸ τὴν ρεῦσιν του, τότε θέλει ἀπαριθμήσῃ εἰς τὸν ἑαυτόν του ἑπτὰ ἡμέρας διὰ τὸν καθαρισμόν του, καὶ θέλει πλύνει τὰ ἐνδύματά του, καὶ θέλει λούσῃ τὴν σάρκα του μὲ νερόν βρυσικόν, καὶ θέλει εἶσθαι καθαρός.

14 Καὶ τὴν ὀγδόην ἡμέραν θέλει πάρει εἰς τὸν ἑαυτόν του δύο τρυγόνας, ἡ δύο νέας περιστεράς, καὶ θέλει ἔλθῃ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ θέλει δώσῃ αὐτὰς εἰς τὸν ἱερέα·

15 Ὁ δὲ ἱερεὺς θέλει προσφέρει αὐτὰς, τὴν μὲν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, τὴν δὲ ἄλλην διὰ ὀλοκαύτωμα· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου διὰ τὴν ρεῦσιν του.

16 Καὶ ὁ ἄνθρωπος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἤθελεν ἐκβῆ σπέρμα συνουσίας, θέλει λούσῃ ὅλην του τὴν σάρκα μὲ νερόν, καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἑσπέρας.

17 Καὶ πᾶν φέρεμα, καὶ πᾶν δέρμα, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἤθελεν εἶσθαι σπέρμα συνουσίας, θέλει πλυθῇ μὲ νερόν, καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον ἕως τὸ ἑσπέρας.

18 Ἡ δὲ γυνή, μὲ τὴν ὁποίαν ἤθελε συκοιμηθῇ ἄνθρωπος μὲ σπέρμα συνουσίας, θέλουν λουσθῇ καὶ οἱ δύο μὲ νερόν, καὶ θέλουν εἶσθαι ἀκάθαρτοι ἕως τὸ ἑσπέρας.

19 Καὶ ἐὰν ἡ γυνὴ ἔχῃ ρεῦσιν, ἡ δὲ ρεῦσις αὐτῆς εἰς τὴν σάρκα της ᾗναι αἷμα, θέλει εἶσθαι ἀποχωρισμένη ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ὅποιος ἐγγίξῃ αὐτὴν θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἑσπέρας.

20 Καὶ κάθε πρᾶγμα, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον αὐτὴ κείται εἰς τὸν ἀποχωρισμόν της,

θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον· κάθε πρᾶγμα ἀκόμη, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον αὐτὴ κάθηται, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον.

21 Καὶ ὅποιος ἐγγίξῃ τὴν κλίνην της, θέλει πλύνει τὰ ἐνδύματά του, καὶ θέλει λουσθῇ μὲ νερόν, καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἑσπέρας.

22 Καὶ ὅποιος ἐγγίξῃ κἄνεν σκεῦος, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον αὐτὴ ἐκάθησε, θέλει πλύνει τὰ ἐνδύματά του, καὶ θέλει λουσθῇ μὲ νερόν, καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἑσπέρας.

23 Καὶ ἐὰν αὐτὸ ᾗναι ἐπάνω εἰς τὴν κλίνην της, ἡ ἐπάνω εἰς κἄνεν σκεῦος εἰς τὸ ὁποῖον αὐτὴ κάθηται, ὅταν αὐτὸς τὸ ἐγγίξῃ, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἑσπέρας.

24 Καὶ ἐὰν τις κοιμηθῇ μὲ αὐτὴν εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἔλθωσι τὰ καταμήνιά της ἐπάνω εἰς αὐτόν, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ πᾶσα κλίνη, ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἤθελε κοιμηθῇ, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος.

25 Καὶ ἐὰν τις γυνὴ ἔχῃ ρεῦσιν τοῦ αἵματός της πολλὰς ἡμέρας, ἐκτὸς τοῦ καιροῦ τοῦ ἀποχωρισμοῦ της, ἡ ἐὰν ἔχῃ ρεῦσιν ἐπέκεινα τοῦ ἀποχωρισμοῦ της, ὅλαι αἱ ἡμέραι τῆς ρεύσεως τῆς ἀκαθαρσίας της θέλουν εἶσθαι ὡς αἱ ἡμέραι τοῦ ἀποχωρισμοῦ της· αὕτη θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος.

26 Πᾶσα κλίνη, ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν αὕτη πλαγιάζει ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ρεύσεώς της, θέλει εἶσθαι εἰς αὐτὴν ὡς ἡ κλίνη τοῦ ἀποχωρισμοῦ της· καὶ πᾶν σκεῦος, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον αὕτη κάθηται, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον, ὡς ἡ ἀκαθαρσία τοῦ ἀποχωρισμοῦ της.

27 Καὶ ὅποιος ἐγγίξῃ αὐτὰ, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος, καὶ θέλει πλύνει τὰ φορέματά του, καὶ θέλει λουσθῇ μὲ νερόν, καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἑσπέρας.

28 Ἄλλ' ἐὰν αὕτη καθαρισθῇ ἀπὸ τὴν ρεῦσιν της, τότε θέλει ἀπαριθμήσῃ εἰς τὸν ἑαυτόν της ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ μετὰ ταῦτα θέλει εἶσθαι καθαρὰ.

29 Καὶ τὴν ὀγδόην ἡμέραν θέλει πάρει μεθ' ἑαυτῆς δύο τρυγόνας, ἡ δύο νέας περιστεράς, καὶ θέλει φέρεῖ αὐτὰς πρὸς τὸν ἱερέα, εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

30 Καὶ θέλει προσφέρει ὁ ἱερεὺς, τὴν μὲν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, τὴν δὲ ἄλλην διὰ ὀλοκαύτωμα· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει κάμει ἐξιλέωσιν περὶ αὐτῆς ἔμπροσθεν τοῦ

Κυρίου διὰ τὴν ρεῦσιν τῆς ἀκαθαρσίας τῆς.

31 Οὕτω θέλετε χωρίζει τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν· καὶ δὲν θέλουν ἀποθάνει διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν των, μαιίνοντες τὴν σκηνὴν μου, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸ μέσον αὐτῶν.

32 Οὗτος εἶναι ὁ νόμος περὶ ἐκείνου ὅστις ἔχει ρεῦσιν, καὶ περὶ ἐκείνου ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐκβαίνει τὸ σπέρμα, καὶ μαιίνεται με αὐτό·

33 Καὶ περὶ ἐκείνης ἡ ὁποία εἶναι ἀσθενὴς διὰ τὰ καταμήνιά της, καὶ περὶ ἐκείνου ὅστις ἔχει ρεῦσιν, εἴτε ἀνὴρ εἶναι, εἴτε γυνή, καὶ περὶ ἐκείνου ὅστις κοιμηθῇ με ἐκείνην, ἡ ὁποία εἶναι ἀκάθαρτος.

ΚΕΦ. ις'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, μετὰ τὸν θάνατον τῶν δύο υἱῶν τοῦ Ἀαρὼν, ὅταν ἔκαμαν προσφορὰν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπέθαναν·

2 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, Εἰπέ εἰς τὸν Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου, νὰ μὴν ἐμβαίνει πᾶσαν ὥραν εἰς τὸν ἅγιον τόπον ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ καταπέτασμα ἔμπροσθεν τοῦ ἱλαστηρίου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπάνω εἰς τὴν κιβωτὸν, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνῃ· διότι θέλω φαίνεσθαι μέσα εἰς νεφέλην ἐπάνω εἰς τὸ ἱλαστήριον.

3 Οὕτω θέλει ἐμβαίνει ὁ Ἀαρὼν εἰς τὸν ἅγιον τόπον· με μωσχάριον διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, καὶ με κριάριον διὰ ὀλοκαύτωμα.

4 Καὶ θέλει ἐνδύεσθαι τὸν λινοῦν ἡγιασμένον χιτῶνα, καὶ θέλει ἔχει τὰ λινὰ περισκελῇ ἐπάνω εἰς τὴν σάρκα του, καὶ θέλει εἶσθαι ζωσμένος με ζώνην λινὴν, καὶ μίτραν λινὴν θέλει βάλλει· ταῦτα εἶναι ἐνδύματα ἅγια· θέλει λούει λοιπὸν με νερὸν τὸ σῶμά του, καὶ θέλει ἐνδύεσθαι αὐτά.

5 Καὶ θέλει πάρει ἀπὸ τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ δύο τράγους ἀπὸ τὰς αἴγας διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἓν κριάριον διὰ ὀλοκαύτωμα.

6 Καὶ θέλει προσφέρει ὁ Ἀαρὼν τὸ μωσχάριον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς, ἡ ὁποία εἶναι διὰ τὸν ἑαυτὸν του, καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν περὶ ἑαυτοῦ, καὶ περὶ τοῦ οἴκου του.

7 Καὶ θέλει πάρει τοὺς δύο τράγους, καὶ παραστήσει αὐτοὺς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

8 Καὶ ὁ Ἀαρὼν θέλει ρίψει κλήρους

ἐπάνω εἰς τοὺς δύο τράγους, ἓνα κλῆρον διὰ τὸν Κύριον, τὸν δὲ ἄλλον κλῆρον διὰ τὸν τράγον τὸν ἀπολυτέον.

9 Καὶ ὁ Ἀαρὼν θέλει φέρει τὸν τράγον, ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον ἔπεσεν ὁ κλῆρος τοῦ Κυρίου, καὶ θέλει προσφέρει αὐτὸν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας.

10 Τὸν δὲ τράγον, ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον ἔπεσεν ὁ κλῆρος τοῦ νὰ ἀπολυθῇ, θέλει τὸν παραστήσει ζωντανὸν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ κάμει ἐξιλέωσιν με αὐτὸν, καὶ διὰ νὰ τὸν ἀποστείλῃ ἀπόλυτον εἰς τὴν ἔρημον.

11 Καὶ θέλει φέρει ὁ Ἀαρὼν τὸ μωσχάριον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς, ἡ ὁποία εἶναι διὰ τὸν ἑαυτὸν του, καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν περὶ ἑαυτοῦ, καὶ περὶ τοῦ οἴκου του, καὶ θέλει σφάζει τὸ μωσχάριον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς, ἡ ὁποία εἶναι περὶ τοῦ ἑαυτοῦ του.

12 Καὶ θέλει πάρει τὸ θυμιατήριον πλήρες ἀπὸ ἄνθρακος πυρὸς ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· καὶ θέλει γεμίσει τὰς χεῖράς του ἀπὸ θυμιάμα λεπτοκοπανισμένον, καὶ θέλει φέρει αὐτὸ μέσα ἀπὸ τὸ καταπέτασμα.

13 Καὶ θέλει βάλει τὸ θυμιάμα ἐπάνω εἰς τὸ πῦρ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ὥστε τὸ σύννεφον τοῦ θυμιάματος νὰ σκεπάσῃ τὸ ἱλαστήριον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπάνω τοῦ μαρτυρίου, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνῃ.

14 Καὶ θέλει πάρει ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ μωσχαρίου, καὶ ραντίσει αὐτὸ με τὸν δάκτυλόν του ἐπάνω εἰς τὸ ἱλαστήριον κατὰ ἀνατολὰς· καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἱλαστηρίου θέλει ραντίσει ἑπτὰ φορὰς ἀπὸ τὸ αἷμα με τὸν δάκτυλόν του.

15 Τότε θέλει σφάζει τὸν τράγον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς, ἡ ὁποία εἶναι διὰ τὸν λαόν, καὶ θέλει φέρει τὸ αἷμα του μέσα ἀπὸ τὸ καταπέτασμα, καὶ θέλει κάμει με τὸ αἷμα αὐτοῦ, καθὼς ἔκαμε με τὸ αἷμα τοῦ μωσχαρίου, καὶ θέλει ραντίσει αὐτὸ ἐπάνω εἰς τὸ ἱλαστήριον, καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἱλαστηρίου.

16 Καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν περὶ τοῦ ἁγίου τόπου, διὰ τὰς ἀκαθαρσίας τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ διὰ τὰς παραβάσεις αὐτῶν εἰς ὅλας των τὰς ἁμαρτίας· καὶ οὕτω θέλει κάμει περὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἡ ὁποία μένει μεταξύ αὐτῶν εἰς τὸ μέσον τῆς ἀκαθαρσίας των.

17 Καὶ κἀνεὶς ἄνθρωπος δὲν θέλει εἶσθαι

εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ὅταν αὐτὸς ἐμβαίῃ νὰ κάμῃ ἐξιλέωσιν εἰς τὸν ἅγιον τόπον, ἕως νὰ ἐκβῇ, ἀφοῦ κάμῃ ἐξιλέωσιν περὶ ἑαυτοῦ, καὶ περὶ τοῦ οἴκου του, καὶ περὶ ὅλης τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραὴλ.

18 Τότε θέλει ἐκβῇ εἰς τὸ θυσιαστήριον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν διὰ αὐτό· καὶ θέλει πάρει ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ μοσχάρου, καὶ ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ τράγου, καὶ βάλει αὐτὸ ὀλόγυρα ἐπάνω εἰς τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου.

19 Καὶ θέλει ραντίσει ἀπὸ τὸ αἷμα ἐπάνω εἰς αὐτὸ μὲ τὸν δάκτυλόν του ἐπὶ τὰ φορεῖς, καὶ καθαρίσει αὐτὸ, καὶ ἁγιάσει αὐτὸ ἀπὸ τὰς ἀκαθαρσίας τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

20 Καὶ ἀφοῦ τελειώσῃ νὰ κάμῃ ἐξιλέωσιν περὶ τοῦ ἁγίου τόπου, καὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τοῦ θυσιαστηρίου, θέλει φέρει τὸν τράγον τὸν ζωντανόν·

21 Καὶ ὁ Ἀαρὼν θέλει βάλει τὰς δύο του χεῖρας ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ζωντανοῦ τράγου, καὶ θέλει ἐξομολογηθῇ ἐπάνω εἰς αὐτὸν ὅλας τὰς ἀνομίας τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ὅλας τὰς παραβάσεις αὐτῶν καθ' ὅλας των τὰς ἁμαρτίας· καὶ θέλει τὰς ἐπιθέσει ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ τράγου, καὶ θέλει τὸν ἀποστείλει, μὲ διωρισμένον ἄνθρωπον, εἰς τὴν ἔρημον.

22 Καὶ ὁ τράγος θέλει φέρει ἐπάνω του ὅλας τὰς ἀνομίας αὐτῶν εἰς γῆν ἀκατοίκητον· καὶ αὐτὸς θέλει ἀφήσει τὸν τράγον νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἔρημον.

23 Καὶ θέλει ἐμβῇ ὁ Ἀαρὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ θέλει ἐκδυθῇ τὰ λινὰ ἐνδύματα, τὰ ὁποῖα ἐνδύθη ὅτε ἐμβῆκεν εἰς τὸν ἅγιον τόπον, καὶ θέλει τὰ ἀποθέσει ἐκεῖ·

24 Καὶ θέλει λούσει τὸ σῶμά του μὲ νερόν εἰς τὸν ἅγιον τόπον, καὶ ἐνδυθῇ τὰ φορέματά του, καὶ θέλει ἐκβῇ, καὶ θέλει προσφέρει τὸ ὀλοκαύτωμά του, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα τοῦ λαοῦ, καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν περὶ ἑαυτοῦ, καὶ περὶ τοῦ λαοῦ.

25 Τὸ δὲ ὀξύγγιον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς θέλει καύσει ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον.

26 Καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀπέστειλε τὸν τράγον τὸν ἀπολυτέον, θέλει πλύνει τὰ ἐνδύματά του, καὶ λούσει τὸ σῶμά του μὲ νερόν, καὶ μετὰ ταῦτα θέλει ἐμβῇ εἰς τὸ στρατόπεδον.

27 Τὸ δὲ μοσχάριον διὰ τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν, καὶ τὸν τράγον διὰ τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν, τῶν ὁποίων τὸ αἷμα ἐφέρθη μέσα διὰ νὰ γίνῃ ἐξιλέωσις εἰς τὸν ἅγιον τόπον, θέλουν φέρει ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, καὶ θέλουν κατακαύσει εἰς τὸ πῦρ τὰ δέρματά των, καὶ τὸ κρέας των, καὶ τὴν κόπρον των.

28 Καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος καίει αὐτὰ, θέλει πλύνει τὰ ἐνδύματά του, καὶ λούσει τὸ σῶμά του μὲ νερόν, καὶ μετὰ ταῦτα θέλει ἐμβῇ εἰς τὸ στρατόπεδον.

29 Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς ἑσᾶς διάταγμα αἰώνιον· Εἰς τὸν ἑβδομον μῆνα, τὴν δεκάτην τοῦ μηνὸς, θέλετε ταπεινώσει τὰς ψυχὰς σας, καὶ δὲν θέλετε κάμει κἀνὲν ἔργον, ὅσον ὁ αὐτόχθων, καθὼς καὶ ὁ ξένος ὅστις διατρίβει μεταξύ σας·

30 Διότι εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην ὁ ἱερεὺς θέλει κάμει ἐξιλέωσιν διὰ ἑσᾶς, διὰ νὰ σᾶς καθάρισῃ, ὥστε νὰ ᾔσθε καθαροὶ ἀπὸ ὅλας σας τὰς ἁμαρτίας ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

31 Τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς ἑσᾶς σάββατον ἀναπαύσεως· καὶ θέλετε ταπεινώσει τὰς ψυχὰς σας, κατὰ διάταγμα αἰώνιον.

32 Καὶ ὁ ἱερεὺς, ὁ χρισθεὶς καὶ καθιερωθεὶς διὰ νὰ ἱερατεύῃ ἀντὶ τοῦ πατρὸς του, θέλει κάμει τὴν ἐξιλέωσιν, καὶ θέλει ἐνδυθῇ τὰ λινὰ ἐνδύματα, τὰ ἐνδύματα τὰ ἁγία.

33 Καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν διὰ τὸ ἅγιον ἁγιαστήριον, καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν διὰ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ διὰ τὸ θυσιαστήριον· καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν διὰ τοὺς ἱερεῖς, καὶ διὰ ὅλον τὸν λαὸν τῆς συναγωγῆς.

34 Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς ἑσᾶς διάταγμα αἰώνιον, νὰ κάμνετε ἐξιλέωσιν διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ περὶ ὅλων τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, μίαν φορὰν τὸν χρόνον. Καὶ ἔγινε καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.

ΚΕΦ. ιζ'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Λάλῃσε εἰς τὸν Ἀαρὼν, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ εἰς ὅλους τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὲ εἰς αὐτοὺς, Τοῦτο εἶναι τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος, λέγων,

3 Ὅποιοσδήποτε ἄνθρωπος καὶ ἂν ᾖ ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, ὅστις ᾔθελε

σφάξει βοῦν, ἢ ἄρνιον, ἢ αἶγα, εἰς τὸ στρατόπεδον, ἢ ὅστις ἤθελε σφάξει αὐτὸ ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον,

4 Καὶ δὲν τὸ φέρῃ εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, διὰ νὰ προσφέρῃ προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ Κυρίου, αἷμα θέλει λογαριασθῇ εἰς ἐκεῖνον τὸν ἄνθρωπον· αὐτὸς ἔχυσεν αἷμα· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος θέλει ἀποκοπῇ ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ λαοῦ του·

5 Διὰ νὰ φέρνωσιν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας των, τὰς ὁποίας θυσιάζουσιν εἰς τὴν πεδιάδα, καὶ νὰ τὰς φέρνωσιν εἰς τὸν Κύριον, εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ διὰ νὰ τὰς θυσιάζωσιν εἰς προσφορὰς εἰρηνικὰς πρὸς τὸν Κύριον.

6 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει ῥαντίσει τὸ αἷμα ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου, εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ θέλει καῦσει τὸ ὑξύγγιον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.

7 Καὶ δὲν θέλουν θυσιάσει πλέον τὰς θυσίας των εἰς τοὺς δαίμονας, ὀπίσω τῶν ὁποίων αὐτοὶ πορνεύουν· τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς αὐτοὺς διάταγμα αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.

8 Καὶ θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτοὺς, Ὅποιοσδήποτε ἄνθρωπος καὶ ἂν ᾖ ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, ἢ ἀπὸ τοὺς ξένους οἱ ὅποιοι διατρίβουν μεταξύ σας, ὅστις ἤθελε προσφέρει ὀλοκαύτωμα ἢ θυσίαν,

9 Καὶ δὲν τὸ φέρει εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, διὰ νὰ τὸ προσφέρῃ εἰς τὸν Κύριον, ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος θέλει ἀποκοπῇ ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ λαοῦ του.

10 Καὶ ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος καὶ ἂν ᾖ ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, ἢ ἀπὸ τοὺς ξένους οἱ ὅποιοι διατρίβουν μεταξύ σας, ὅστις ἤθελε φάγῃ κἀνὲν εἶδος αἵματος, θέλω στήσῃ τὸ πρόσωπόν μου ἐναντίον αὐτῆς τῆς ψυχῆς, ἢ ὁποία τρώγῃ αἷμα, καὶ θέλω ἀποκόψῃ αὐτὴν ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ λαοῦ της·

11 Διότι ἡ ζωὴ τῆς σαρκὸς εἶναι εἰς τὸ αἷμα· καὶ ἐγὼ τὸ ἔδωκα εἰς ἐσᾶς, διὰ νὰ κάμνετε ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν σας ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον· διότι τὸ αἷμα τοῦτο κάμνει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς.

12 Διὰ τοῦτο εἶπα εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Καμμία ψυχὴ ἀπὸ ἐσᾶς δὲν θέλει φάγῃ αἷμα, οὐδὲ ὁ ξένος, ὅστις διατρίβει μεταξύ σας, δὲν θέλει φάγῃ αἷμα.

13 Καὶ ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος καὶ ἂν ᾖ ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ἢ ἀπὸ τοὺς ξένους οἱ ὅποιοι διατρίβουν μεταξύ σας, ὅστις ἤθελε κυνηγήσει καὶ πιᾶσει θηρίον, ἢ πτηνόν, τὸ ὁποῖον τρώγεται, θέλει χύσει τὸ αἷμά του, καὶ θέλει τὸ σκεπάσει μὲ χῶμα·

14 Διότι ἡ ζωὴ πάσης σαρκὸς εἶναι τὸ αἷμα της· διὰ τὴν ζωὴν της εἶναι τοῦτο· ὅθεν εἶπα εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Δὲν θέλετε τρώγῃ τὸ αἷμα ὁποιασδήποτε σαρκὸς· διότι ἡ ζωὴ πάσης σαρκὸς εἶναι τὸ αἷμα της· ὅστις φάγῃ αὐτὸ θέλει ἀποκοπῇ.

15 Καὶ πᾶσα ψυχὴ, ἢ ὁποία φάγῃ θνησιμαῖον, ἢ διεσπαραγμένον ἀπὸ θηρίου, εἴτε αὐτόχθων εἶναι εἴτε ξένος, θέλει πλύνει τὰ φορέματά του, καὶ λουσθῇ μὲ νερόν, καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἔσπερας· τότε θέλει εἶσθαι καθαρός.

16 Ἀλλ' ἐὰν δὲν πλύνῃ αὐτὰ, μηδὲ λούσῃ τὸ σῶμά του, τότε θέλει φέρει τὴν ἀνομίαν του.

ΚΕΦ. ιη'.

ΚΑΙ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Λάλησε εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὲ εἰς αὐτοὺς, Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας.

3 Κατὰ τὰς πράξεις τῆς γῆς τῆς Αἰγύπτου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκατοικήσετε, δὲν θέλετε κάμει· καὶ κατὰ τὰς πράξεις τῆς γῆς Χαναάν, εἰς τὴν ὁποίαν σᾶς φέρω, δὲν θέλετε κάμει· καὶ κατὰ τὰ νενομισμένα αὐτῶν δὲν θέλετε πορευθῇ.

4 Θέλετε κάμει τὰς κρίσεις μου, καὶ τὰ προστάγματά μου θέλετε φυλάττει, διὰ νὰ περιπατῇτε εἰς αὐτά. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας.

5 Θέλετε φυλάττει λοιπὸν τὰ διατάγματά μου, καὶ τὰς κρίσεις μου· τὰ ὁποῖα ἐὰν ὁ ἄνθρωπος κάμνῃ, θέλει ζῇ διὰ μέσου αὐτῶν. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

6 Κἀνεὶς ἄνθρωπος δὲν θέλει πλησιάσει εἰς κἀνένα συγγενῇ του κατὰ σάρκα, διὰ νὰ ξεσκεπάσῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

7 Τὴν ἀσχημοσύνην τοῦ πατρός σου, ἢ τὴν ἀσχημοσύνην τῆς μητρός σου, δὲν θέλεις ξεσκεπάσει· αὕτη εἶναι μήτηρ σου· δὲν θέλεις ξεσκεπάσει τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.

8 Τὴν ἀσχημοσύνην τῆς γυναικὸς τοῦ πατρός σου δὲν θέλεις ξεσκεπάσει· αὕτη εἶναι ἡ ἀσχημοσύνη τοῦ πατρός σου.

9 Τὴν ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς σου, τῆς θυγατρὸς τοῦ πατρός σου, ἢ θυγατρὸς τῆς μητρός σου, γεννημένης εἰς τὴν οἰκίαν, ἢ γεννημένης ἔξω, τούτων τὴν ἀσχημοσύνην δὲν θέλεις ξεσκεπάσει.

10 Τὴν ἀσχημοσύνην τῆς θυγατρὸς τοῦ υἱοῦ σου, ἢ τῆς θυγατρὸς τῆς θυγατρὸς σου, τούτων τὴν ἀσχημοσύνην δὲν θέλεις ξεσκεπάσει· διότι ἰδική σου εἶναι ἡ ἀσχημοσύνη αὐτῶν.

11 Τὴν ἀσχημοσύνην τῆς θυγατρὸς τῆς γυναικὸς τοῦ πατρός σου, γεννημένης ἀπὸ τὸν πατέρα σου, ἣτις εἶναι ἀδελφή σου, δὲν θέλεις ξεσκεπάσει τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.

12 Τὴν ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς τοῦ πατρός σου δὲν θέλεις ξεσκεπάσει· αὕτη εἶναι στενὴ συγγενὴς τοῦ πατρός σου.

13 Τὴν ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς τῆς μητρός σου δὲν θέλεις ξεσκεπάσει· διότι αὕτη εἶναι στενὴ συγγενὴς τῆς μητρός σου.

14 Τὴν ἀσχημοσύνην τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρός σου δὲν θέλεις ξεσκεπάσει· εἰς τὴν γυναῖκα του δὲν θέλεις πλησιάσει· αὕτη εἶναι θεία σου.

15 Τὴν ἀσχημοσύνην τῆς νύμφης σου δὲν θέλεις ξεσκεπάσει· αὕτη εἶναι γυνὴ τοῦ υἱοῦ σου· δὲν θέλεις ξεσκεπάσει τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.

16 Τὴν ἀσχημοσύνην τῆς γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ σου δὲν θέλεις ξεσκεπάσει· αὕτη εἶναι ἡ ἀσχημοσύνη τοῦ ἀδελφοῦ σου.

17 Τὴν ἀσχημοσύνην γυναικὸς τινὸς καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς δὲν θέλεις ξεσκεπάσει, οὐδὲ θέλεις λάβει τὴν θυγατέρα τοῦ υἱοῦ της, ἢ τὴν θυγατέρα τῆς θυγατρὸς της, διὰ τὴν ξεσκεπάσῃς τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς· αὗται εἶναι στεναὶ συγγενεῖς αὐτῆς· τοῦτο εἶναι ἀσέβημα.

18 Οὐδὲ θέλεις λάβει γυναῖκα ὁμοῦ μὲ τὴν ἀδελφήν της, διὰ τὴν λυπῆς αὐτήν, ξεσκεπάζων τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, ὁμοῦ μὲ τὴν ἄλλην, εἰς τὸ διάστημα τῆς ζωῆς της.

19 Καὶ εἰς γυναῖκα, ἐν καιρῷ χωρισμοῦ διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν της, δὲν θέλεις πλησιάσει διὰ τὴν ξεσκεπάσῃς τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.

20 Καὶ μὲ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου δὲν θέλεις συνουσιασθῇ, διὰ τὴν μιανθῆς μὲ αὐτήν.

21 Καὶ δὲν θέλεις ἀφήσει τινὰ ἀπὸ τὸ σπέρμα σου νὰ περάσῃ διὰ τοῦ πυρὸς ἔμπροσθεν τοῦ Μολοχ, οὐδὲ θέλεις βεβηλώσει τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ σου. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

22 Οὐδὲ θέλεις συγκοιμηθῇ μὲ ἀρσενικόν, ὥς νὰ ἦτον θηλυκόν· τοῦτο εἶναι βδέλυγμα.

23 Οὐδὲ θέλεις συγκοιμηθῇ μὲ κἄνεν ζῶον, διὰ τὴν μιανθῆς μὲ αὐτό· οὐδὲ καμία γυνὴ θέλει παρῥησιασθῇ ἔμπροσθεν κἄνερος ζώου διὰ τὴν πέσῃ ὑποκάτω αὐτοῦ· τοῦτο εἶναι αἰσχρὰ σύγχυσις.

24 Μὴ μιαινέσθε εἰς κἄνεν ἀπὸ ταῦτα· διότι εἰς ὅλα ταῦτα ἐμιάνθησαν τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἀποκόπτω ἀπ' ἔμπροσθέν σας.

25 Καὶ ἡ γῆ αὐτῶν κατεμιάνθη· διὰ τοῦτο ἀνταποδίδω τὴν ἀνομίαν αὐτῶν ἐπάνω εἰς αὐτήν, καὶ ἡ γῆ θέλει ξεράσει τοὺς κατοίκους της.

26 Σεῖς λοιπὸν θέλετε φυλάξει τὰ διατάγματά μου, καὶ τὰς κρίσεις μου, καὶ δὲν θέλετε πράττει κἄνεν ἀπὸ τὰ βδελύγματα ταῦτα, οὔτε ὁ αὐτόχθων, οὔτε ὁ ξένος ὁ ὁποῖος διατρίβει μετὰξὺ σας·

27 (Διότι ὅλα ταῦτα τὰ βδελύγματα ἔπραξαν οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς, οἱ ὁποῖοι ἐστάθησαν πρότερον ἀπὸ ἐσᾶς, καὶ ἡ γῆ ἐμιάνθη·)

28 Διὰ τὴν μὴ ξεράσῃ καὶ ἐσᾶς ἡ γῆ, ὅταν ἠθέλετε τὴν μιάνει, καθὼς ἐξέρασε τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ἐστάθησαν πρότερον ἀπὸ σᾶς.

29 Διότι ὅποιος κάμῃ κἄνεν ἀπὸ τὰ βδελύγματα ταῦτα, αἱ ψυχαὶ αἱ ὁποῖαι ἠθέλουν κάμει αὐτὰ, θέλουν ἀποκοπῇ ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ λαοῦ των.

30 Διὰ τοῦτο θέλετε φυλάττει τὰ προτάγματά μου, ὥστε νὰ μὴ κάμετε κἄνεν ἀπὸ τὰ νόμιμα ταῦτα τὰ βδελυρὰ, τὰ ὁποῖα ἐπράχθησαν πρότερόν σας, καὶ νὰ μὴ μιανθῆτε εἰς αὐτά. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας.

ΚΕΦ. ιθ'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Λάλησε εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὲ εἰς αὐτοὺς, Ἅγιοι θέλετε εἶσθαι· διότι ἅγιος εἶμαι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σας.

3 Θέλετε φοβεῖσθαι καθεὶς τὴν μητέρα του, καὶ τὸν πατέρα του· καὶ τὰ σάββατά μου θέλετε φυλάττει. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας.

4 Μὴ στραφῆτε εἰς εἰδωλα, μηδὲ κάμετε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας θεοὺς χωνευτούς. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας.

5 Καὶ ἐὰν προσφέρετε θυσίαν εἰρηνικῶν προσφορῶν εἰς τὸν Κύριον, αὐτοπροαιρέτως θέλετε προσφέρει αὐτήν.

6 Θέλει τρώγεσθαι καθ' ἡν ἡμέραν προσφέρετε αὐτήν, καὶ εἰς τὴν αὔριον· ἐὰν δὲ μείνῃ τι ἕως τὴν τρίτην ἡμέραν, τοῦτο θέλει κατακαυθῆ εἰς τὸ πῦρ.

7 Ἀλλ' ἐὰν ποσῶς φαγῶθῃ τὴν τρίτην ἡμέραν, τοῦτο εἶναι βδελυκτόν· αὐτὸ δὲν θέλει εἶσθαι εὐπρόσδεκτον.

8 Διὰ τοῦτο ὅστις φάγῃ αὐτὸ, θέλει φέρεи τὴν ἀνομίαν του, διότι ἐβεβήλωσε τὰ ἅγια τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ ψυχὴ αὕτη θέλει ἀποκοπῆ ἀπὸ τοῦ μέσον τοῦ λαοῦ τῆς.

9 Καὶ ὅταν κάμνετε τὸν θερισμόν τῆς γῆς σας, δὲν θέλεις θερίσει παντελῶς τὰς ἄκρας τοῦ χωραφίου σου, οὔτε θέλεις σταχυολογήσει τὰ ἀπομεινάρια τοῦ θερισμού σου.

10 Καὶ τὸν ἀμπελῶνά σου δὲν θέλεις ξανατρύγησιν, οὔτε τὰς ῥώγας τοῦ ἀμπελῶνός σου θέλεις συνάξει· εἰς τὸν πτωχὸν καὶ εἰς τὸν ξένον θέλεις τὰς ἀφήσει. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας.

11 Δὲν θέλετε κλέπτει, οὐδὲ θέλετε δολιεύεσθαι, οὐδὲ κἀνεῖς θέλει ψεύδεσθαι εἰς τὸν πλησίον του.

12 Καὶ δὲν θέλετε ὀμνύει εἰς τὸ ὄνομά μου ψευδῶς, οὔτε θέλεις βεβηλόνει τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ σου. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

13 Δὲν θέλεις ἀπατήσῃ τὸν πλησίον σου, οὐδὲ θέλεις τοῦ ἀρπάσει τι· καὶ ὁ μισθὸς τοῦ μισθωτοῦ δὲν θέλει μένει με ἐσὲ ὅλην τὴν νύκτα ἕως τὸ πρωί.

14 Δὲν θέλεις κακολογήσῃ τὸν κωφόν, οὐδὲ θέλεις βάλει πρόσκομμα ἔμπροσθεν τοῦ τυφλοῦ, ἀλλὰ θέλεις φοβηθῇ τὸν Θεόν σου. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

15 Δὲν θέλετε κάμει ἀδικίαν εἰς κρίσιν· δὲν θέλεις ἀποβλέψῃ εἰς πρόσωπον πτωχοῦ, οὐδὲ θέλεις συσταλθῇ πρόσωπον δυνάστου· με δικαιοσύνην θέλεις κρίνει τὸν πλησίον σου.

16 Δὲν θέλεις περιφέρεσθαι κακολογῶν μεταξὺ τοῦ λαοῦ σου· οὐδὲ θέλεις σηκωθῇ κατὰ τοῦ αἵματος τοῦ πλησίον σου. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

17 Δὲν θέλεις μισήσῃ τὸν ἀδελφόν σου εἰς τὴν καρδίαν σου· θέλεις βέβαια ἐλέγξει τὸν πλησίον σου, καὶ δὲν θέλεις ὑποφέρει ἁμαρτίαν ἐπάνω του.

18 Δὲν θέλεις ἐκδικῆσθαι, οὐδὲ θέλεις μνησικακεῖ κατὰ τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ σου·

ἀλλὰ θέλεις ἀγαπᾶ τὸν πλησίον σου ὡς τὸν ἑαυτόν σου. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

19 Τὰ διατάγματα μου θέλετε φυλάττει· δὲν θέλεις ἀφήσει τὰ κτήνη σου νὰ σμίγῃσι με ἑτεροειδῆ· τὸ χωράφιόν σου δὲν θέλεις σπείρει διαφόρων εἰδῶν σπέρματα· οὐδὲ θέλεις βάλει ἐπάνω σου φόρεμα ὑφασμένον ἀπὸ μαλλίον καὶ λινάριον.

20 Καὶ ἐὰν τις συνουσιασθῇ με γυναῖκα, ἡ ὁποία εἶναι δούλη ἁρράβωνισμένη με ἄνδρα, καὶ αὕτη δὲν εἶναι ἐξηγορασμένη, οὔτε ἐδόθη εἰς αὐτήν ἡ ἐλευθερία, αὐτοὶ θέλουν μαστιγῶθῃ· δὲν θέλουν φονευθῇ, διότι αὕτη δὲν ἦτον ἐλευθερά.

21 Καὶ αὐτὸς θέλει φέρεи τὴν περὶ ἀνομίας προσφορὰν του εἰς τὸν Κύριον, εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, κριάριον διὰ προσφορὰν περὶ ἀνομίας.

22 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει κάμει ἐξιλέωσιν δι' αὐτὸν με τὸ κριάριον τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, διὰ τὴν ἁμαρτίαν του, τὴν ὁποίαν ἔπραξε· καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτὸν ἡ ἁμαρτία, τὴν ὁποίαν ἔπραξε.

23 Καὶ ὅταν ἐμβῆτε εἰς τὴν γῆν, καὶ φυτεύετε πᾶν δένδρον τρόφιμον, τότε θέλετε νομίζει τὸν καρπὸν του ὡς ἀπερίτμητον· τρεῖς χρόνους θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς ὡς ἀπερίτμητος· αὐτὸς δὲν θέλει τρώγεσθαι.

24 Ἀλλ' εἰς τὸν τέταρτον χρόνον θέλει εἶσθαι ὅλος ὁ καρπὸς αὐτοῦ ἅγιος, πρὸς δόξαν τοῦ Κυρίου.

25 Καὶ εἰς τὸν πέμπτον χρόνον θέλετε τρώγει ἀπὸ τὸν καρπὸν αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐπιπροστεθῇ εἰς ἐσᾶς τὸ εἰσόδημά του. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας.

26 Δὲν θέλετε τρώγει τίποτε με τὸ αἷμα· οὐδὲ θέλετε μεταχειρίζεσθαι μαντείας, οὐδὲ θέλετε προμαντεύει καιρούς.

27 Δὲν θέλετε κουρεύει κυκλοειδῶς τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς σας, οὐδὲ θέλετε χαλᾶ τὰ ἄκρα τῶν γενειῶν σας.

28 Δὲν θέλετε κάμει κοψίματα εἰς τὸ σῶμά σας διάτινα νεκρὸν, οὐδὲ γράμματα στικτὰ θέλετε ἐγχαράξει ἐπάνω σας. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

29 Καὶ θέλεις βεβηλώσει τὴν θυγατέρα σου, κατασταίνων αὐτήν πόρνην· μήπως ὁ τόπος πέσῃ εἰς πορνείαν, καὶ γεμίσῃ ὁ τόπος ἀπὸ ἀσέβειαν.

30 Τὰ σάββατά μου θέλετε φυλάττει,

καὶ τὸ ἁγιαστήριόν μου θέλετε σέβεσθαι. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

31 Δὲν θέλετε πηγαίνει κατόπιν εἰς τοὺς ἔχοντας πνεῦμα μαντείας, οὐδὲ θέλετε προσκολληθῇ εἰς μάντις, ὥστε νὰ μαιίνεσθαι διὰ μέσου αὐτῶν. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας.

32 Ἐμπροσθεν τῶν λευκῶν τριχῶν θέλεις σηκωθῇ, καὶ θέλεις τιμήσει τὸ πρόσωπον τοῦ γέροντος, καὶ θέλεις φοβηθῇ τὸν Θεόν σου. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

33 Καὶ ἐάν τις ξένος διατρίβῃ με σὲ εἰς τὸν τόπον σας, δὲν θέλετε τὸν λυπήσει.

34 Ὁ ξένος, ὅστις κατοικεῖ με σᾶς, θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς καθὼς ὁ αὐτόχθων, καὶ θέλεις τὸν ἀγαπᾶ ὡς τὸν ἑαυτὸν σου· διότι ξένοι ἐστάθητε καὶ σεῖς εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας.

35 Δὲν θέλετε κάμει ἀδικίαν, εἰς κρίσιν, εἰς μέτρα, εἰς σταθμούς, καὶ εἰς ζύγια.

36 Ζύγια δίκαια, σταθμούς δικαίους, ἐφά δίκαιον, καὶ εἶν δίκαιον, θέλετε ἔχει. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας, ὅστις σᾶς ἐκβαλα ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

37 Θέλετε φυλάξει λοιπὸν ὅλα τὰ διατάγματά μου, καὶ ὅλας τὰς κρίσεις μου, καὶ θέλετε κάμνει αὐτά. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

ΚΕΦ. κ'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Θέλεις λαλήσει πάλιν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, Ὅποιος καὶ ἂν ᾖ ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ἢ ἀπὸ τοὺς ξένους, οἱ ὅποιοι διατρίβουν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, ὅστις ἤθελε δώσει ἀπὸ τὸ σπέρμα του εἰς τὸν Μολόχ, οὗτος θέλει ἐξάπαντος θανατωθῇ· ὁ λαὸς τοῦ τόπου θέλει τὸν λιθοβολήσει με λίθους.

3 Καὶ ἐγὼ θέλω ἐπιστήσει τὸ πρόσωπόν μου κατὰ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, καὶ θέλω τὸν ἀποκόψει ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ λαοῦ του· διότι ἔδωκεν ἀπὸ τὸ σπέρμα του εἰς τὸν Μολόχ, διὰ νὰ μιάνῃ τὸ ἁγιαστήριόν μου, καὶ νὰ βεβηλώσῃ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον.

4 Ἐὰν δὲ ὁ λαὸς τοῦ τόπου παραβλέψῃ με τοὺς ὀφθαλμούς του τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ὅταν δίδῃ ἀπὸ τὸ σπέρμα του εἰς τὸν Μολόχ, καὶ δὲν τὸν φονεύσῃ,

5 Τότε θέλω ἐπιστήσει τὸ πρόσωπόν μου κατὰ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, καὶ κατὰ τῆς οἰκογενείας του· καὶ θέλω ἀποκόψει

ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ λαοῦ του αὐτὸν, καὶ ὅλους ὅσοι τὸν ἀκολουθοῦν εἰς τὴν πορνείαν του, διὰ νὰ πορνεύωσι με τὸν Μολόχ.

6 Ἡ δὲ ψυχὴ ἣτις ἤθελεν ἀκολουθήσει εἰς τοὺς ἔχοντας πνεῦμα μαντείας, καὶ εἰς τοὺς γόητας, διὰ νὰ πορνεύῃ κατόπιν τοῦ Μολόχ, θέλω ἐπιστήσει τὸ πρόσωπόν μου κατὰ τῆς ψυχῆς ἐκείνης, καὶ θέλω ἀποκόψει αὐτὴν ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ λαοῦ της.

7 Ἀγιασθῆτε λοιπὸν, καὶ ἂς ᾖσθε ἅγιοι· διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας.

8 Καὶ θέλετε φυλάττει τὰ διατάγματά μου, καὶ θέλετε ἐκτελεῖ αὐτά. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅστις σᾶς ἀγιάζω.

9 Πᾶς ἄνθρωπος, ὅστις κακολογήσῃ τὸν πατέρα του, ἢ τὴν μητέρα του, ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ· αὐτὸς ἐκακολόγησε τὸν πατέρα του, ἢ τὴν μητέρα του· τὸ αἷμά του θέλει εἶσθαι ἐπάνω εἰς αὐτόν.

10 Καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὅστις μοιχεύσῃ τὴν γυναῖκα ἄλλου ἀνθρώπου, ὅστις μοιχεύσῃ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον του, ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ, ὁ μοιχεύων καὶ ἡ μοιχευομένη.

11 Καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὅστις κοιμηθῇ με τὴν γυναῖκα τοῦ πατρός του, ἐξεσκέπασε τὴν ἀσχημοσύνην τοῦ πατρός του· διὰ τοῦτο καὶ οἱ δύο ἐξάπαντος θέλουν θανατωθῇ· τὸ αἷμά των θέλει εἶσθαι ἐπάνω εἰς αὐτούς.

12 Καὶ ἐάν τις κοιμηθῇ με τὴν νύμφην του, ἐξάπαντος καὶ οἱ δύο θέλουν θανατωθῇ· αὐτοὶ ἐπραξαν σύγχυσιν· τὸ αἷμά των θέλει εἶσθαι ἐπάνω εἰς αὐτούς.

13 Ἐὰν δὲ τις κοιμηθῇ με ἄρσεν, καθὼς κοιμᾶται με γυναῖκα, βδέλυγμα ἐπραξαν καὶ οἱ δύο· ἐξάπαντος θέλουν θανατωθῇ· τὸ αἷμά των θέλει εἶσθαι ἐπάνω εἰς αὐτούς.

14 Καὶ ἐάν τις λάβῃ γυναῖκα καὶ τὴν μητέρα της, τοῦτο εἶναι ἀνομία· με πῦρ θέλουν καυθῇ, αὐτὸς καὶ αὐταὶ, διὰ νὰ μὴν ᾖναι ἀνομία μεταξὺ σας.

15 Καὶ ἐάν τις κοιμηθῇ με κτῆνος, ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ· καὶ τὸ κτῆνος θέλετε φονεύσει.

16 Καὶ ἐὰν καμμία γυνὴ πλησιάσῃ εἰς κἄνεν κτῆνος, διὰ νὰ πέσῃ ὑποκάτω του, θέλεις φονεύσει τὴν γυναῖκα καὶ τὸ κτῆνος· ἐξάπαντος θέλουν θανατωθῇ· τὸ αἷμά των θέλει εἶσθαι ἐπάνω εἰς αὐτούς.

17 Καὶ ἐάν τις λάβῃ τὴν ἀδελφὴν του, τὴν θυγατέρα τοῦ πατρός του, ἢ τὴν θυγατέρα τῆς μητρός του, καὶ ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην της, καὶ αὐτὴ ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην

αὐτοῦ, τοῦτο εἶναι αἰσχρόν· καὶ θέλουν ἀποκοπῇ ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ των· τὴν ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς του ἐξεσκέπασε· θέλει φέρεи λοιπὸν τὴν ἀνομίαν του.

18 Καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἤθελε κοιμηθῇ μετὰ γυναῖκα ἔχουσιν τὰ καταμήνιά της, καὶ ἤθελε ξεσκεπάσει τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, αὐτὸς ἐξεσκέπασε τὴν πηγὴν της, καὶ αὐτὴ ἐξεσκέπασε τὴν πηγὴν τοῦ αἵματός της· καὶ οἱ δύο θέλουν ἀποκοπῇ ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ λαοῦ των.

19 Καὶ τὴν ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς τῆς μητρός σου, ἢ τῆς ἀδελφῆς τοῦ πατρός σου, δὲν θέλεις ξεσκεπάσει· διότι οὗτος ξεσκεπάζει τὴν στενὴν συγγενῇ του· αὐτοὶ θέλουν φέρεи τὴν ἀνομίαν των.

20 Ἐὰν δέ τις κοιμηθῇ μετὰ τὴν θείαν του, ἐξεσκέπασε τὴν ἀσχημοσύνην τοῦ θείου του· αὐτοὶ θέλουν φέρεи τὴν ἀμαρτίαν των· ἄτεκνοι θέλουν ἀποθάνει.

21 Καὶ ἐὰν τις λάβῃ τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ του, τοῦτο εἶναι ἀκαθαρσία· αὐτὸς ἐξεσκέπασε τὴν ἀσχημοσύνην τοῦ ἀδελφοῦ του· ἄτεκνοι θέλουν μείνει.

22 Θέλετε λοιπὸν φυλάττει ὅλα τὰ διατάγματά μου, καὶ ὅλας τὰς κρίσεις μου, καὶ θέλετε κάμνει αὐτάς, διὰ νὰ μὴ σᾶς ξεράσῃ ἡ γῆ, ὅπου ἐγὼ σᾶς φέρω διὰ νὰ κατοικήσετε εἰς αὐτήν.

23 Καὶ δὲν θέλετε πορεύεσθαι κατὰ τοὺς τρόπους τῶν ἐθνῶν, τὰ ὅποια ἐκβάλλω ἀπ' ἔμπροσθέν σας· διότι ὅλα ταῦτα ἔκαμαν, καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἐβδελύχθη.

24 Καὶ εἶπα εἰς ἐσᾶς, Σεῖς θέλετε κληρονομήσει τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐγὼ θέλω δώσει αὐτὴν εἰς ἐσᾶς, πρὸς ιδιοκτησίαν, γῆν ρέουσιν γάλα καὶ μέλι. Ἐγὼ εἰμαι Κύριος ὁ Θεός σας, ὁ ὁποῖος σᾶς ἀπεχώρισα ἀπὸ τοὺς ἄλλους λαοὺς.

25 Διὰ τοῦτο θέλετε βάλει διαφορὰν μεταξὺ κτηνῶν καθαρῶν καὶ ἀκαθάρτων, καὶ μεταξὺ πτηνῶν καθαρῶν καὶ ἀκαθάρτων· καὶ δὲν θέλετε καταστήσει τὰς ψυχὰς σας βδελυκτὰς μετὰ τὰ κτήνη, ἢ μετὰ τὰ πτηνὰ, ἢ μετὰ τὰ ζωντανὰ πρᾶγμα ἔρπον ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, τὰ ὅποια ἐγὼ ἀπεχώρισα ἀπὸ ἐσᾶς ὡς ἀκάθαρτα.

26 Καὶ θέλετε εἶσθαι ἅγιοι εἰς ἐμέ· διότι ἐγὼ ὁ Κύριος εἰμαι ἅγιος, καὶ σᾶς ἀπεχώρισα ἀπὸ τοὺς ἄλλους λαοὺς, διὰ νὰ ᾔσθε ἰδικοί μου.

27 Καὶ ὁποῖος ἀνὴρ ἢ γυνὴ ἤθελεν ἔχει πνεῦμα μαντείας, ἢ ἤθελεν εἶσθαι γόης,

ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ· μετὰ λίθους θέλουν λιθοβολήσῃ αὐτούς· τὸ αἷμά των θέλει εἶσθαι ἐπάνω εἰς αὐτούς.

ΚΕΦ. κα'.

ΚΑΙ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, Λάλησε εἰς τοὺς ἱερεῖς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρὼν, καὶ εἰπὲ εἰς αὐτούς, Κἀνεῖς ἀπὸ σᾶς δὲν θέλει μianθῇ μετὰ τοῦ λαοῦ του διὰ νεκρόν·

2 Εἰ μὴ διὰ τὸν συγγενῇ του, ὅστις εἶναι στενὸς εἰς αὐτόν, διὰ τὴν μητέρα του, καὶ διὰ τὸν πατέρα του, καὶ διὰ τὸν υἱόν του, καὶ διὰ τὴν θυγατέρα του, καὶ διὰ τὸν ἀδελφόν του,

3 Καὶ διὰ ἀδελφὴν του, παρθένον οὖσαν, ἢ ὅποια εἶναι στενὴ εἰς αὐτόν, καὶ ἢ ὅποια δὲν ἔλαβεν ἄνδρα· διὰ αὐτὴν ἐμπορεῖ νὰ μianθῇ.

4 Δὲν θέλει μianθῇ διὰ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ λαοῦ του, ὥστε νὰ βεβηλώσῃ τὸν ἑαυτὸν του.

5 Δὲν θέλουν φαλακρώσει τὴν κεφαλὴν των, οὐδὲ θέλουν ξυρίσει τὰ πλάγια τῶν γενειῶν των, οὐδὲ θέλουν κάμει κοψίματα ἐπάνω εἰς τὸ σῶμά των.

6 Ἅγιοι θέλουν εἶσθαι εἰς τὸν Θεόν των, καὶ δὲν θέλουν βεβηλώσει τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ των· διότι τὰς διὰ πυρὸς γινομένας προσφοράς τοῦ Κυρίου, τὸν ἄρτον τοῦ Θεοῦ των, αὐτοὶ προσφέρουν· διὰ τοῦτο θέλουν εἶσθαι ἅγιοι.

7 Γυναῖκα πόρνην καὶ βέβηλον δὲν θέλουν λάβει, οὐδὲ γυναῖκα ἀποβεβλημένην ἀπὸ τοῦ ἀνδρα της θέλουν λάβει· διότι καθεὶς ἐξ αὐτῶν εἶναι ἅγιος εἰς τὸν Θεόν του.

8 Θέλεις λοιπὸν ἀγιάσει αὐτόν· διότι τὸν ἄρτον τοῦ Θεοῦ σου οὗτος προσφέρει· ἅγιος θέλει εἶσθαι εἰς ἐσέ· διότι ἅγιος εἰμαι ἐγὼ ὁ Κύριος, ὅστις σᾶς ἀγιάζω.

9 Καὶ θυγάτηρ ἱερέως τινὸς, ἐὰν βεβηλωθῇ διὰ πορνείας, αὐτὴ βεβηλόνει τὸν πατέρα της· μετὰ πῦρ θέλει κατακαυθῇ.

10 Καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας μετὰ τῶν ἀδελφῶν του, ἐπάνω τῆς κεφαλῆς τοῦ ὁποίου ἐχύθη τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ ὁ ὁποῖος καθιερώθη διὰ νὰ ἐνδύεται τὰ ἱερὰ ἐνδύματα, δὲν θέλει ξεσκεπάσει τὴν κεφαλὴν του, οὐδὲ θέλει ξεσχίσει τὰ φορέματά του·

11 Καὶ εἰς κἀνὲν σῶμα νεκρὸν δὲν θέλει ἐμβῇ, οὐδὲ θέλει μianθῇ διὰ τὸν πατέρα του, ἢ διὰ τὴν μητέρα του·

12 Καὶ ἀπὸ τὸ ἁγιαστήριον δὲν θέλει ἐκβῆ, οὐδὲ θέλει βεβηλώσει τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ του· διότι τὸ ἅγιον ἔλαιον τοῦ χρίσματος τοῦ Θεοῦ του εἶναι ἐπάνω εἰς αὐτόν. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

13 Καὶ οὗτος θέλει λάβει γυναῖκα παρθένον.

14 Χήραν ὅμως, ἢ ἀποβεβλημένην, ἢ βέβηλον, ἢ πόρνην, ταύτας δὲν θέλει λάβει· ἀλλὰ παρθένον ἀπὸ τὸν λαόν του θέλει λάβει εἰς γυναῖκα.

15 Οὐδὲ θέλει βεβηλώσει τὸ σπέρμα του μεταξὺ τοῦ λαοῦ του· διότι ἐγὼ ὁ Κύριος ἁγιάζω αὐτόν.

16 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

17 Εἰπὲ εἰς τὸν Ἀαρὼν, λέγων, Ὅποιος ἀπὸ τὸ σπέρμα σου εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν ἔχει τινα μῶμον, ἃς μὴ πλησιάσῃ διὰ νὰ προσφέρῃ τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ του·

18 Διότι ὅποιος ἄνθρωπος ἔχει μῶμον, δὲν θέλει πλησιάσει· ἄνθρωπος τυφλὸς, ἢ χωλὸς, ἢ κολοβομύτης, ἢ ἔχων τι περιττόν,

19 ἢ ἄνθρωπος ὅστις ἔχει κἄνεν σύντριμμα ποδὸς, ἢ σύντριμμα χειρὸς,

20 ἢ εἶναι κυρτὸς, ἢ πολλὰ ἰσχνὸς, ἢ ὅποιος ἔχει βεβλαμμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἢ ἔχει ψώραν ξηράν, ἢ λειχήνα, ἢ εἶναι σπασμένος·

21 Κἄνεις ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, ὅστις ἔχει μῶμον, δὲν θέλει πλησιάσει διὰ νὰ προσφέρῃ τὰς διὰ πυρὸς γινομένας προσφοράς εἰς τὸν Κύριον· αὐτὸς ἔχει μῶμον· δὲν θέλει λοιπὸν πλησιάσει διὰ νὰ προσφέρῃ τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ του.

22 Θέλει μὲν τρώγει τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ του, ἀπὸ τὰ ἁγιάσματα πράγματα, καὶ ἀπὸ τὰ ἅγια·

23 Πλὴν εἰς τὸ καταπέτασμα δὲν θέλει ἐμβαίνει, οὐδὲ εἰς τὸ θυσιαστήριον θέλει πλησιάζει, διότι ἔχει μῶμον, διὰ νὰ μὴ βεβηλώσῃ τὸ ἁγιαστήριόν μου· διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅστις ἁγιάζω αὐτούς.

24 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς ταῦτα εἰς τὸν Ἀαρὼν, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ εἰς ὅλους τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. κβ'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Εἰπὲ εἰς τὸν Ἀαρὼν, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, νὰ ἀπέχωσιν ἀπὸ τὰ ἅγια τῶν υἱῶν

τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ νὰ μὴ βεβηλώσῃ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου, εἰς ὅσα ἁγιάζουν εἰς ἐμέ. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

3 Εἰπὲ εἰς αὐτούς, Πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ ὅλον σας τὸ σπέρμα εἰς τὰς γενεὰς σας, ὅστις ἤθελε πλησιάσει εἰς τὰ ἅγια, τὰ ὁποῖα οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἁγιάζουν εἰς τὸν Κύριον, ἔχων τὴν ἀκαθαρσίαν του ἐπάνω εἰς ἑαυτόν, ἢ ψυχὴν ἐκείνη θέλει ἀποκοπῇ ἀπ' ἐμπροσθέν μου. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

4 Ὅποιος ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Ἀαρὼν εἶναι λεπρὸς, ἢ ἔχει ρεῦσιν, δὲν θέλει τρώγει ἀπὸ τὰ ἅγια, ἕως οὗ νὰ καθαρισθῇ. Καὶ ὅποιος ἐγγίξῃ πᾶν ἀκάθαρτον πρᾶγμα ἀπὸ νεκρὸν, ἢ ἄνθρωπον τοῦ ὁποίου ῥέει τὸ σπέρμα,

5 ἢ ὅποιος ἐγγίξῃ κἄνεν ἐρπετόν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐμπορεῖ νὰ μιανθῇ, ἢ ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐμπορεῖ νὰ μιανθῇ, ὅποια· δὴποτε εἶναι ἡ ἀκαθαρσία του·

6 ἢ ψυχὴ, ἢ ὁποία ἤθελεν ἐγγίξει αὐτὰ, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἐσπέρας, καὶ δὲν θέλει φάγει ἀπὸ τὰ ἅγια, ἐὰν δὲν λούσῃ τὸ σῶμά του με νερόν.

7 Καὶ ἀφοῦ βασιλεύσῃ ὁ ἥλιος, τότε θέλει εἶσθαι καθαρὸς, καὶ ἔπειτα θέλει φάγει ἀπὸ τὰ ἅγια, διότι αὐτὸ εἶναι τὸ φαγητόν του.

8 Θνησιμαῖον, ἢ διεσπαραγμένον ἀπὸ θηρίον, δὲν θέλει φάγει, ὥστε νὰ μιανθῇ με αὐτά. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

9 Ὅθεν θέλουν φυλάττει τὸ διάταγμά μου, διὰ νὰ μὴ φέρωσιν ἁμαρτίαν ἐκ τούτου, καὶ ἀποθάνωσι δι' αὐτὸ, ἐὰν τὸ βεβηλώσωσιν. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅστις ἁγιάζω αὐτούς.

10 Κἄνεις ὅμως ἄλλογενὴς δὲν θέλει φάγει ἀπὸ τὰ ἅγια πράγματα· συγκάτοικος τοῦ ἱερέως, ἢ μισθωτὸς, δὲν θέλει φάγει ἀπὸ τὰ ἅγια πράγματα.

11 Ἀλλ' ἐὰν ὁ ἱερεὺς ἀγοράσῃ καμμίαν ψυχὴν με τὸ ἀργύριόν του, αὐτὴ θέλει τρώγει ἀπὸ αὐτά, καθὼς καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη εἰς τὴν οἰκίαν του· οὗτοι θέλουν τρώγει ἀπὸ τὸ φαγητόν του.

12 Ἐὰν δὲ ἡ θυγάτηρ τοῦ ἱερέως ᾗναι ὑπανδρευμένη με ἄνθρωπον ξένον, αὐτὴ δὲν θέλει τρώγει ἀπὸ τὰ ἅγια τῶν ὑψουμένων προσφορῶν.

13 Ἀλλ' ἐὰν ἡ θυγάτηρ τοῦ ἱερέως χηρεύσῃ, ἢ ἀποβληθῇ, καὶ δὲν ἔχῃ τέκνον, καὶ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν πατρικόν της οἶκον, καθὼς εὕρισκετο εἰς τὴν νεότητά της, θέλει

τρώγει ἀπὸ τὸ φαγητὸν τοῦ πατρὸς της· πλὴν κἀνεῖς ξένος δὲν θέλει φάγει ἀπὸ αὐτό.

14 Ἐὰν δὲ ἄνθρωπός τις φάγῃ τίποτε ἀπὸ τὰ ἅγια ἐξ ἀγνοίας, τότε θέλει προσθέσει τὸ πέμπτον τούτου εἰς αὐτό, καὶ θέλει ἀποδώσει εἰς τὸν ἱερέα τὸ ἅγιον πρᾶγμα.

15 Καὶ δὲν θέλουν βεβηλώσει τὰ ἅγια τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, τὰ ὅποια προσφέρουν εἰς τὸν Κύριον·

16 Οὐδὲ θέλουν ἐπιφορτισθῇ ἐπάνω των ἀνομίαν παραβάσεως τρώγοντες τὰ ἅγια των πράγματα· διότι ἐγὼ εἰμαι ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος ἀγιάζω αὐτούς.

17 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

18 Λάλησε εἰς τὸν Ἀαρὼν, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ εἰς ὅλους τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε εἰς αὐτούς, Πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, ἡ ἀπὸ τοὺς ξένους οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται εἰς τὸν Ἰσραὴλ, ὅστις ἤθελε προσφέρει τὴν προσφοράν του καθ' ὅλα τὰ ταξίματά του, ἡ καθ' ὅλας τὰς αὐτοπροαιρέτους προσφοράς του, τὰς ὁποίας προσφέρουν εἰς τὸν Κύριον διὰ ὁλοκαύτωμα·

19 Θέλετε προσφέρει, διὰ νὰ ἦσθε δεκτοὶ, ἀρσενικὸν ἄμωμον, ἀπὸ τοὺς βόας, ἀπὸ τὰ πρόβατα, ἡ ἀπὸ τὰς αἰγας.

20 Πᾶν ὅ,τι ἔχει μῶμον, δὲν θέλετε τὸ προσφέρει· διότι τοῦτο δὲν θέλει εἶσθαι δεκτὸν διὰ ἐσᾶς.

21 Καὶ ὁποῖος προσφέρει θυσίαν εἰρηνικῶν προσφορῶν εἰς τὸν Κύριον διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τάξιμον, ἡ προσφορὰν αὐτοπροαίρετον, ἀπὸ βόας, ἡ ἀπὸ πρόβατα, τοῦτο θέλει εἶσθαι ἄμωμον διὰ νὰ ᾖναι δεκτόν· κἀνεῖς μῶμος δὲν θέλει εἶσθαι εἰς αὐτό.

22 Τυφλὸν, ἡ συντριμμένον, ἡ κολοβὸν, ἡ ἔχον ἐξόγκωσιν, ἡ ψώραν ξηρὰν, ἡ λειχήνας, δὲν θέλετε προσφέρει ταῦτα εἰς τὸν Κύριον, οὐδὲ θέλετε κάμει ἀπὸ αὐτὰ προσφορὰν διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον.

23 Μοσχάριον δὲ ἡ πρόβατον, τὸ ὁποῖον ἔχει κἀνὲν μέρος περιττὸν, ἡ κολοβον, ἐμπορεῖς νὰ τὸ προσφέρῃς διὰ προσφορὰν αὐτοπροαίρετον· ἀλλὰ δὲν θέλει εἶσθαι δεκτὸν διὰ τάξιμον.

24 Δὲν θέλετε προσφέρει εἰς τὸν Κύριον κἀνὲν ζῶον, τὸ ὁποῖον εἶναι κοπανισμένον, ἡ συνθλασμένον, ἡ συντριμμένον τοὺς ὄρχεις,

ἡ εὐνουχισμένον· οὐδὲ θέλετε κάμει τοῦτο εἰς τὴν γῆν σας.

25 Οὐτε ἐξ ὅλων τούτων θέλετε προσφέρει δῶρα τοῦ Θεοῦ σας ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ ξένου· διότι ὁ μολυσμὸς των εἶναι εἰς αὐτά· μῶμος εἶναι εἰς αὐτά· ταῦτα δὲν θέλουν εἶσθαι δεκτὰ διὰ ἐσᾶς.

26 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

27 Ὅταν μοσχάριον, ἡ πρόβατον, ἡ ἐρίφιον γεννηθῇ, τότε θέλει εἶσθαι ἐπτά ἡμέρας ὑποκάτω εἰς τὴν μητέρα του ἀπὸ δὲ τὴν ὀγδόην ἡμέραν καὶ ἐπέκεινα θέλει εἶσθαι δεκτὸν εἰς προσφορὰν διὰ πυρὸς γινομένην εἰς τὸν Κύριον.

28 Καὶ δάμαλιν, ἡ πρόβατον, δὲν θέλετε σφάξει αὐτὸ καὶ τὸ παιδίον του εἰς μίαν ἡμέραν.

29 Καὶ ὅταν προσφέρετε θυσίαν εὐχαριστίας εἰς τὸν Κύριον, θέλετε προσφέρει αὐτὴν αὐτοπροαιρέτως.

30 Τὴν αὐτὴν ἡμέραν θέλει φαγωθῇ· δὲν θέλετε ἀφήσει τίποτε ἀπὸ αὐτὴν ἕως τὸ πρωῒ. Ἐγὼ εἰμαι ὁ Κύριος.

31 Θέλετε λοιπὸν φυλάττει τὰς ἐντολάς μου, καὶ θέλετε ἐκτελεῖ αὐτάς. Ἐγὼ εἰμαι ὁ Κύριος.

32 Καὶ δὲν θέλετε βεβηλῶναι τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον· ἀλλὰ θέλω ἀγιάζεσθαι μεταξὺ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐγὼ εἰμαι ὁ Κύριος, ὅστις σᾶς ἀγιάζω·

33 Ὅστις σᾶς ἔκβαλα ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ ᾖμαι Θεός σας. Ἐγὼ εἰμαι ὁ Κύριος.

ΚΕΦ. κγ'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Λάλησε εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε εἰς αὐτούς, Αἱ ἐορταὶ τοῦ Κυρίου, τὰς ὁποίας θέλετε διακηρύττει ὡς συγκαλέσεις ἁγίας, αὗται εἶναι αἱ ἐορταὶ μου.

3 Ἐξ ἡμέρας θέλει γίνεσθαι ἐργασία, τὴν δὲ ἐβδόμην ἡμέραν εἶναι σάββατον ἀναπαύσεως, συγκαλέσεις ἁγία· κἀνὲν ἔργον δὲν θέλετε κάμνει εἰς αὐτό· τοῦτο εἶναι σάββατον τοῦ Κυρίου εἰς ὅλας τὰς κατοικίας σας.

4 Αὗται εἶναι αἱ ἐορταὶ τοῦ Κυρίου, συγκαλέσεις ἁγίαι, τὰς ὁποίας θέλετε διακηρύττει εἰς τοὺς καιροὺς των.

5 Τὸν πρῶτον μῆνα, τὴν δεκάτην τετάρτην τοῦ μηνὸς, εἰς τὸ δειλινόν, εἶναι τὸ πάσχα τοῦ Κυρίου.

6 Καὶ τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἶναι ἡ ἑορτὴ τῶν ἁζύμων εἰς τὸν Κύριον· ἑπτὰ ἡμέρας θέλετε τρώγει ἁζυμα.

7 Εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς συγκάλεσις ἁγία· κἀνὲν ἔργον δουλευτικὸν δὲν θέλετε κάμει.

8 Καὶ θέλετε προσφέρει εἰς τὸν Κύριον ἑπτὰ ἡμέρας προσφορὰν διὰ πυρὸς γινομένην· εἰς δὲ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν εἶναι συγκάλεσις ἁγία· κἀνὲν ἔργον δουλευτικὸν δὲν θέλετε κάμει.

9 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

10 Δάλησε εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπὲ εἰς αὐτοὺς, Ὅταν ἐμβητε εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ἐγὼ σᾶς δίδω, καὶ θερίσετε τὸν θερισμὸν αὐτῆς, τότε θέλετε φέρεи ἐν δράγμα ἀπὸ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ θερισμοῦ σας πρὸς τὸν ἱερέα·

11 Καὶ αὐτὸς θέλει κινήσει τὸ δράγμα ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ γίνῃ δεκτὸν διὰ ἐσᾶς· τὴν ἐπαύριον μετὰ τὸ σάββατον ὁ ἱερεὺς θέλει τὸ κινήσει.

12 Καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν κινήσετε τὸ δράγμα, θέλετε προσφέρει ἄρνιον ἁμωμον ἐνὸς χρόνου, διὰ ὀλοκαύτωμα εἰς τὸν Κύριον.

13 Καὶ ἡ προσφορὰ τῶν πεμμάτων του θέλει εἶσθαι δύο δέκατα σεμιδάλεως σμιγμένης μὲ ἔλαιον, εἰς προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας· καὶ ἡ σπονδὴ του θέλει εἶσθαι ἀπὸ οἶνον, τὸ τέταρτον τοῦ εἴν.

14 Καὶ δὲν θέλετε φάγει οὔτε ἄρτον, οὔτε σῖτον ψημένον, οὔτε ἀστάχια, ἕως τὴν αὐτὴν ταύτην ἡμέραν εἰς τὴν ὁποίαν ἐφέρετε τὴν προσφορὰν πρὸς τὸν Θεόν σας· τοῦτο θέλει εἶσθαι διάταγμα αἰώνιον μεταξὺ τῶν γενεῶν σας εἰς ὅλας τὰς κατοικίας σας.

15 Καὶ θέλετε ἀριθμήσει εἰς τὸν ἑαυτὸν σας ἀπὸ τὴν ἐπαύριον μετὰ τὸ σάββατον, ἀπὸ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐφέρετε τὸ δράγμα τῆς κινητῆς προσφορᾶς, ἑπτὰ ὀλοκλήρους ἑβδομάδας·

16 Καὶ ἕως τὴν ἐπαύριον ἀπὸ τὸ ἑβδομον σάββατον θέλετε ἀριθμήσει πενήντα ἡμέρας, καὶ θέλετε προσφέρει νέαν προσφορὰν πεμμάτων εἰς τὸν Κύριον.

17 Ἀπὸ τὰς κατοικίας σας θέλετε φέρεи εἰς προσφορὰν κινητὴν δύο ἄρτους ἀπὸ δύο δέκατα· ἀπὸ σεμίδαλιν θέλουν εἶσθαι· μὲ

ζύμην θέλουν ψηθῇ· αὐταὶ εἶναι αἱ ἀπαρχαὶ εἰς τὸν Κύριον.

18 Καὶ θέλετε προσφέρει ὁμοῦ μὲ τὸν ἄρτον ἑπτὰ ἄρνια ἁμωμα ἐνὸς χρόνου, καὶ ἐν μοσχάριον, καὶ δύο κριάρια· αὐτὰ θέλουν εἶσθαι διὰ ὀλοκαύτωμα εἰς τὸν Κύριον, μὲ τὴν προσφορὰν τῶν πεμμάτων αὐτῶν, καὶ μὲ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, προσφορὰ γινομένη διὰ πυρὸς εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.

19 Καὶ θέλετε θυσιάσει ἐν ἐρίφιον ἀπὸ τὰς αἴγας εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, καὶ δύο ἄρνια ἐνὸς χρόνου εἰς θυσίαν προσφορῶν εἰρηνικῶν.

20 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει τὰ κινήσει ὁμοῦ μὲ τὸν ἄρτον τῶν ἀπαρχῶν, διὰ προσφορὰν κινητὴν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ὁμοῦ μὲ τὰ δύο ἄρνια· ἁγία θέλουν εἶσθαι ταῦτα εἰς τὸν Κύριον διὰ τὸν ἱερέα.

21 Καὶ θέλετε διακηρύττει τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν, ὅτι εἶναι συγκάλεσις ἁγία διὰ ἐσᾶς· κἀνὲν ἔργον δουλευτικὸν δὲν θέλετε κάμει· τοῦτο θέλει εἶσθαι διάταγμα αἰώνιον μεταξὺ τῶν γενεῶν σας, εἰς ὅλας τὰς κατοικίας σας.

22 Καὶ ὅταν θερίζετε τὸν θερισμὸν τῆς γῆς σας, δὲν θέλεις παραθερίσει τὰς ἄκρας τοῦ ἀγροῦ σου, ὅταν θερίζῃς, οὐδὲ θέλεις συνάξει τὰ πίπτοντα ἀστάχια τοῦ θερισμοῦ σου· εἰς τὸν πτωχόν, καὶ εἰς τὸν ξένον θέλεις τὰ ἀφήσει. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας.

23 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

24 Δάλησε εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, Τὸν ἑβδομον μῆνα, τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς, θέλετε ἔχει σάββατον, μνημόσυνον μὲ ἀλαλαγμὸν σαλπίγγων, συγκάλεσιν ἁγίαν.

25 Κἀνὲν ἔργον δουλευτικὸν δὲν θέλετε κάμει· ἀλλὰ θέλετε προσφέρει προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον.

26 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

27 Τὴν δεκάτην ἀκόμη τοῦ ἑβδομου τούτου μηνὸς θέλει εἶσθαι ἡμέρα ἐξιλασμοῦ· αὕτη θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς συγκάλεσις ἁγία· καὶ θέλετε ταπεινώσει τὰς ψυχὰς σας, καὶ θέλετε προσφέρει προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον.

28 Καὶ κἀνὲν ἔργον δὲν θέλετε κάμει εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἡμέραν· διότι αὕτη εἶναι ἡμέρα ἐξιλασμοῦ, διὰ νὰ γίνῃ ἐξιλέωσις διὰ ἐσᾶς ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας.

29 Ἐπειδὴ πᾶσα ψυχὴ, ἣτις δὲν ἤθελε ταπεινωθῇ εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἡμέραν, θέλει ἀποκοπῇ ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ λαοῦ τῆς.

30 Καὶ πᾶσα ψυχὴ, ἣτις κάμῃ κἀνὲν ἔργον εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἡμέραν, θέλω ἐξολοθρεῦσαι τὴν ψυχὴν ἐκείνην ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

31 Κἀνὲν ἔργον δὲν θέλετε κάμει· τοῦτο θέλει εἶσθαι διάταγμα αἰώνιον μεταξὺ τῶν γενεῶν σας, εἰς ὅλας τὰς κατοικίας σας.

32 Σάββατον ἀναπαύσεως τοῦτο θέλει εἶσθαι διὰ ἐσᾶς, καὶ θέλετε ταπεινώσει τὰς ψυχὰς σας· τὴν ἐννάτην τοῦ μηνὸς τὸ ἐσπέρας, ἀπὸ ἐσπέραν εἰς ἐσπέραν, θέλετε ἐορτάσει τὸ σάββατόν σας.

33 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

34 Λάλησε εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, Τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν τοῦ ἐβδόμου τούτου μηνὸς θέλει εἶσθαι ἡ ἐορτὴ τῆς σκηνοπηγίας ἑπτὰ ἡμέρας εἰς τὸν Κύριον.

35 Τὴν πρώτην ἡμέραν θέλει εἶσθαι συγκαλέσεις ἁγία· κἀνὲν ἔργον δουλευτικὸν δὲν θέλετε κάμει.

36 Ἐπτὰ ἡμέρας θέλετε προσφέρει προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον· τὴν ὀγδόην ἡμέραν θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς συγκαλέσεις ἁγία, καὶ θέλετε προσφέρει προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον· αὕτη εἶναι συνάξις ἐπίσημος· κἀνὲν ἔργον δουλευτικὸν δὲν θέλετε κάμει.

37 Αὗται εἶναι αἱ ἐορταὶ τοῦ Κυρίου, τὰς ὁποίας θέλετε διακηρύττει συγκαλέσεις ἁγίας, διὰ νὰ προσφέρετε προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον, ὀλοκαύτωμα, καὶ προσφορὰν πεμμάτων, θυσίαν, καὶ σπονδὰς, τὸ καθ' ἑκάστην διωρισμένον εἰς τὴν ἡμέραν του·

38 Ἐκτὸς τῶν σαββάτων τοῦ Κυρίου, καὶ ἐκτὸς τῶν δώρων σας, καὶ ἐκτὸς ὅλων τῶν ταξιμάτων σας, καὶ ἐκτὸς ὅλων τῶν αὐτοπροαιρέτων προσφορῶν σας, τὰς ὁποίας δίδετε εἰς τὸν Κύριον.

39 Καὶ τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν τοῦ ἐβδόμου μηνὸς, ἀφοῦ συνάξετε τὰ γεννήματα τῆς γῆς, θέλετε ἐορτάσει εἰς τὸν Κύριον ἑπτὰ ἡμέρας· τὴν πρώτην ἡμέραν θέλει εἶσθαι ἀνάπαυσις, καὶ τὴν ὀγδόην ἡμέραν πάλιν ἀνάπαυσις.

40 Καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν θέλετε πάρει εἰς τὸν ἑαυτὸν σας καρπὸν δένδρου ὠραίου, κλάδους φοινίκων, καὶ κλάδους δένδρων δασέων, καὶ ἰτέας ἀπὸ πηλίων χειμάρρων,

καὶ θέλετε εὐφρανθῇ ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας ἑπτὰ ἡμέρας.

41 Καὶ θέλετε ἐορτάζει εἰς τὸν Κύριον ταύτην τὴν ἐορτὴν ἑπτὰ ἡμέρας τὸν χρόνον. Τοῦτο θέλει εἶσθαι διάταγμα αἰώνιον εἰς τὰς γενεάς σας· τὸν ἐβδομον μῆνα θέλετε ἐορτάζει αὐτήν.

42 Εἰς σκηνὰς θέλετε κατοικεῖ ἑπτὰ ἡμέρας· ὅλοι οἱ αὐτόχθονες Ἰσραηλῖται θέλουν κατοικεῖ εἰς σκηνὰς·

43 Διὰ νὰ γνωρίσωσιν αἱ γενεαὶ σας ὅτι εἰς σκηνὰς ἐκατοίκισα τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκβαλα αὐτοὺς ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας.

44 Καὶ διεκήρυξεν ὁ Μωϋσῆς τὰς ἐορτάς τοῦ Κυρίου εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. ΚΔ'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Πρόσταξε τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ νὰ φέρωσιν εἰς ἐσῆ ἔλαιον καθαρὸν ἀπὸ ἐλαίας κοπανισμένας, διὰ τὸ φῶς, διὰ νὰ καίωνται οἱ λύχνοι παντοτείνᾳ.

3 Ἐξῶθεν τοῦ καταπετάσματος τοῦ μαρτυρίου, εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, θέλει βάλει αὐτὸ ὁ Ἀαρὼν ἀπὸ τοῦ ἐσπέρας ἕως τὸ πρωὶ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου παντοτείνᾳ· τοῦτο θέλει εἶσθαι διάταγμα αἰώνιον εἰς τὰς γενεάς σας.

4 Ἐπάνω εἰς τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν θέλει διατάττει τοὺς λύχνους ἐνώπιον τοῦ Κυρίου πάντοτε.

5 Καὶ θέλεις πάρει σεμίδαλιν, καὶ θέλεις ψήσει ἀπ' αὐτὴν δώδεκα πίττας· δύο δέκατα θέλει εἶσθαι κάθε πίττα.

6 Καὶ θέλεις τοὺς βάλει εἰς δύο σειρὰς, ἕξ εἰς κάθε σειρὰν, ἐπάνω εἰς τὴν τράπεζαν τὴν καθαρὰν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

7 Καὶ θέλεις βάλει ἐπάνω εἰς κάθε σειρὰν λιβάνιον καθαρὸν, διὰ νὰ ᾔναι ἐπάνω εἰς τὸν ἄρτον εἰς μνημόσυνον, εἰς προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον.

8 Πᾶσαν ἡμέραν σαββάτου θέλει παντοτείνᾳ διατάττει ταῦτα ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, λαμβανόμενα ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς διαθήκην αἰώνιον.

9 Καὶ αὐτὰ θέλουν εἶσθαι τοῦ Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν του, καὶ θέλουν τὰ τρώγει εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιον· διότι εἶναι ἁγιώτατα δι' αὐτοὺς ἀπὸ τὰς διὰ πυρὸς γινομένης προσφοράς τοῦ Κυρίου εἰς διάταγμα αἰώνιον.

10 Καὶ ὁ υἱὸς γυναικὸς τινὸς Ἰσραηλίτιδος, τοῦ ὁποίου ὁ πατὴρ ἦτον Αἰγύπτιος, ἐκβῆκε μετὰ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ὁ υἱὸς οὗτος τῆς Ἰσραηλίτιδος καὶ ἄνθρωπός τις Ἰσραηλίτης ἐμάχοντο εἰς τὸ στρατόπεδον.

11 Καὶ ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς Ἰσραηλίτιδος ἐβλασφήμησε τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, καὶ κατηράσθη· καὶ ἔφεραν αὐτὸν εἰς τὸν Μωϋσῆν· (καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρός του ἦτον Σαλωμεῖθ, θυγάτηρ τοῦ Δαβρεὶ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Δάν.)

12 Καὶ ἔβαλαν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἕως νὰ φανερωθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ θέλησις τοῦ Κυρίου.

13 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

14 Φέρε ἐξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον ἐκεῖνον ὅστις κατηράσθη· καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἤκουσαν, ἃς θέσωσι τὰς χεῖράς των ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἃς τὸν λιθοβολήσῃ ὅλη ἡ συναγωγὴ.

15 Καὶ λάλησε εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραήλ, λέγων, Ὅστις καταρασθῇ τὸν Θεόν του θέλει φέρεῖ ἐπάνω του τὴν ἀνομίαν του.

16 Καὶ ὅστις βλασφημήσῃ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ μετὰ λίθους θέλει τὸν λιθοβολήσῃ ὅλη ἡ συναγωγὴ· τὸσον ὁ ξένος, καθὼς καὶ ὁ αὐτόχθων, ὅταν βλασφημήσῃ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, θέλει θανατωθῇ.

17 Καὶ ὅστις κτυπήσῃ ἄνθρωπον, καὶ ἀποθάνῃ, μετὰ θάνατον θέλει θανατωθῇ.

18 Καὶ ὅστις κτυπήσῃ κτῆνος, καὶ ἀποθάνῃ, θέλει ἀνταποδώσει ζῶον ἀντὶ ζώου.

19 Καὶ εἴαν τις κάμῃ βλάβην εἰς τὸν πλησίον του, καθὼς ἔκαμεν, ὡσαύτως θέλει γίνεῖ εἰς αὐτόν·

20 Σύντριμμα ἀντὶ συντρίμματος, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος· καθὼς ἔκαμε βλάβην εἰς τὸν ἄνθρωπον, οὕτω θέλει γίνεῖ καὶ εἰς αὐτόν.

21 Καὶ ὅστις κτυπήσῃ κτῆνος, καὶ ἀποθάνῃ, θέλει τὸ ἀντικαταστήσει· ὅστις δὲ κτυπήσῃ ἄνθρωπον, καὶ ἀποθάνῃ, μετὰ θάνατον θέλει θανατωθῇ.

22 Ἐνα καὶ τὸν αὐτὸν νόμον θέλετε ἔχει, τὸσον διὰ τὸν ξένον, καθὼς καὶ διὰ τὸν ἐντόπιον· διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας.

23 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἔφεραν ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον ἐκεῖνον, ὅστις κατηράσθη, καὶ

ἐλιθοβολήσαν αὐτὸν μετὰ λίθους· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραήλ ἔκαμαν, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.

ΚΕΦ. κε'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος Σινᾶ, λέγων,

2 Λάλησε εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραήλ, καὶ εἰπὲ εἰς αὐτοὺς, Ὅταν ἐμβῆτε εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ἐγὼ σᾶς δίδω, τότε ἡ γῆ θέλει φυλάξει σάββατον εἰς τὸν Κύριον.

3 Ἐξ χρόνους θέλεις σπεῖρει τὸν ἀγρόν σου, καὶ ἐξ χρόνους θέλεις κλαδεύει τὴν ἀμπελὸν σου, καὶ θέλεις συνάγει τὸν καρπὸν της·

4 Τὸν δὲ ἔβδομον χρόνον θέλει εἶσθαι σάββατον ἀναπαύσεως εἰς τὴν γῆν, σάββατον διὰ τὸν Κύριον· τὸν ἀγρόν σου δὲν θέλεις σπεῖρει, καὶ τὴν ἀμπελὸν σου δὲν θέλεις κλαδεύσει.

5 Δὲν θέλεις θερίσει τὸν βλαστάνοντα ἀφ' ἐαυτοῦ του θερισμὸν σου, οὔτε θέλεις τρυγήσει τὰ σταφύλια τῆς ἀκλαδεύτου ἀμπελίου σου· οὗτος θέλει εἶσθαι χρόνος ἀναπαύσεως εἰς τὴν γῆν.

6 Καὶ τὸ σάββατον τῆς γῆς θέλει εἶσθαι τροφή εἰς ἐσᾶς· εἰς ἐσέ, καὶ εἰς τὸν δούλόν σου, καὶ εἰς τὴν δούλην σου, καὶ εἰς τὸν μισθωτόν σου, καὶ εἰς τὸν ξένον σου ὅστις παροικεῖ εἰς ἐσέ,

7 Καὶ εἰς τὸ κτῆνός σου, καὶ εἰς τὸ ζῶον τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὴν γῆν σου, θέλει εἶσθαι ὅλον τὸ προῖόν του εἰς τροφήν.

8 Καὶ θέλεις ἀπαριθμήσει εἰς τὸν ἑαυτόν σου ἑπτὰ ἑβδομάδας χρόνων, ἑπτὰ φοαῖς ἑπτὰ χρόνους· καὶ αἱ ἡμέραι τῶν ἑπτὰ ἑβδομάδων τῶν χρόνων θέλουν εἶσθαι εἰς ἐσέ σαράντα ἑννέα χρόνοι.

9 Τότε θέλεις κάμει νὰ ἡχήσῃ ἡ φωνὴ τῆς ἀλαλαζούσης σάλπιγγος τὴν δεκάτην τοῦ ἐβδόμου μηνός· τὴν ἡμέραν τοῦ ἐξιλασμοῦ θέλετε κάμει νὰ ἡχήσῃ ἡ σάλπιγξ εἰς ὅλην τὴν γῆν σας.

10 Καὶ θέλετε ἀγιάσει τὸν πεντηκοστὸν χρόνον, καὶ θέλετε διακηρύξει ἄφεσιν εἰς τὴν γῆν πρὸς ὅλους τοὺς κατοίκους αὐτῆς· οὗτος θέλει εἶσθαι χρόνος ἀφέσεως εἰς ἐσᾶς· καὶ θέλετε ἐπιστρέψῃ καθεὶς εἰς τὸ κτῆμα του, καὶ θέλετε ἐπιστρέψῃ καθεὶς εἰς τὴν οἰκογένειάν του.

11 Ἀφεσις θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς ὁ πεντηκοστὸς χρόνος· δὲν θέλετε σπεῖρει, οὐδὲ θέλετε θερίσει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον βλαστάνει

ἀφ' ἑαυτοῦ του εἰς αὐτόν, καὶ δὲν θέλετε τρυγήσει τὰ σταφύλια τῆς ἀκλαδεύτου ἀμπέλου.

12 Διότι οὗτος εἶναι χρόνος ἀφέσεως· αὐτὸς θέλει εἶσθαι ἅγιος εἰς ἐσᾶς· ἀπὸ τὴν πεδιάδα θέλετε τρώγει τὸ προϊόν της.

13 Εἰς τὸν χρόνον τοῦτον τῆς ἀφέσεως, θέλετε ἐπιστρέψῃ καθεὶς εἰς τὸ κτῆμα του.

14 Καὶ ἐὰν πωλήσῃς τι εἰς τὸν πλησίον σου, ἢ ἀγοράσῃς τι ἀπὸ τὸν πλησίον σου, κἀνεὶς ἀπὸ ἐσᾶς δὲν θέλει δυναστεύει τὸν πλησίον του·

15 Κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν χρόνων μετὰ τὴν ἄφεσιν θέλεις ἀγοράσει ἀπὸ τὸν πλησίον σου, καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν χρόνων τῶν γεννημάτων θέλει πωλήσει εἰς ἐσέ.

16 Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν χρόνων θέλεις αὐξήσει τὴν τιμὴν του, καὶ κατὰ τὴν ὀλιγότητα τῶν χρόνων θέλεις σμικρύνει τὴν τιμὴν του· διότι κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν χρόνων τῶν γεννημάτων θέλει πωλήσει εἰς ἐσέ.

17 Δὲν θέλετε βέβαια δυναστεύει ὁ εἰς τὸν ἄλλον, ἀλλὰ θέλεις φοβηθῇ τὸν Θεόν σου· διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας.

18 Καὶ θέλετε κάμνει τὰ διατάγματα μου, καὶ φυλάττει τὰς κρίσεις μου, καὶ θέλετε τὰς ἐκπληρόνει· καὶ θέλετε κατοικεῖ ἀσφαλῶς εἰς τὴν γῆν.

19 Καὶ ἡ γῆ θέλει δίδει τοὺς καρπούς της, καὶ θέλετε τρώγει μέχρι χορτασμοῦ, καὶ θέλετε κατοικεῖ ἀσφαλῶς ἐπάνω εἰς αὐτήν.

20 Καὶ ἐὰν εἴπετε, Τί θέλομεν φάγει τὸν ἔβδομον χρόνον; ἰδοὺ, ἡμεῖς οὔτε θέλομεν σπείρει, οὔτε θέλομεν συναῖξει τὰ γεννημάτα μας·

21 Τότε θέλω προστάξει τὴν εὐλογίαν μου νὰ ἔλθῃ ἐπάνω εἰς ἐσᾶς τὸν ἕκτον χρόνον, καὶ θέλει φέρει καρπὸν διὰ τρεῖς χρόνους.

22 Καὶ θέλετε σπείρει τὸν ὄγδοον χρόνον, καὶ θέλετε τρώγει ἀπὸ τὸν παλαιὸν καρπὸν ἕως εἰς τὸν ἑννατον χρόνον· ἕως οὗ νὰ ἔλθωσιν οἱ καρποὶ αὐτῆς, θέλετε τρώγει καρπὸν παλαιόν.

23 Καὶ ἡ γῆ δὲν θέλει πωλεῖσθαι διὰ πάντα· διότι ἰδική μου εἶναι ἡ γῆ· διότι σεῖς εἶσθε ξένοι καὶ πάροικοι ἔμπροσθέν μου.

24 Διὰ τοῦτο εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς ἰδιοκτησίας σας, θέλετε συγχωρεῖ ἐξαγορὰν διὰ τὴν γῆν.

25 Ἐὰν ὁ ἀδελφός σου πτωχεύσῃ, καὶ πωλήσῃ ἀπὸ τὰ κτήματά του, καὶ ἐὰν ἔλθῃ ὁ πλησιέστερός του συγγενὴς διὰ νὰ τὰ ἐξαγοράσῃ, τότε θέλει ἐξαγοράσει ὅ, τι ἐπώλησεν ὁ ἀδελφός του.

26 Εἰ δὲ καὶ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει κἀνένα νὰ τὰ ἐξαγοράσῃ, καὶ αὐτὸς ἐκέρδησε καὶ εὐρῆκεν ἱκανὰ διὰ νὰ τὰ ἐξαγοράσῃ,

27 Τότε ἂς μετρήσῃ τοὺς χρόνους τῆς πωλήσεώς του, καὶ ἂς ἀποδώσῃ τὸ περιπλέον εἰς τὸν ἄνθρωπον, εἰς τὸν ὁποῖον τὰ ἐπώλησε, καὶ ἂς ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ κτήματά του.

28 Ἀλλὰ ἐὰν δὲν ᾔναι ἱκανός, ὥστε νὰ δώσῃ τὴν πληρωμὴν εἰς αὐτόν, τότε τὸ πωλημένον θέλει μένει εἰς τὴν χεῖρα ἐκείνου ὁ ὁποῖος τὸ ἠγόρασεν, ἕως εἰς τὸν χρόνον τῆς ἀφέσεως· καὶ θέλει ἀπελευθερωθῇ εἰς τὴν ἄφεσιν, καὶ αὐτὸς θέλει ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ κτήματά του.

29 Καὶ ἐὰν τις πωλήσῃ οἶκον οἰκήσιμον εἰς πόλιν περιτειχισμένην, τότε ἔμπορεῖ νὰ τὸν ἐξαγοράσῃ εἰς διάστημα ἑνὸς χρόνου μετὰ τὴν πώλησίν του· εἰς διάστημα ἑνὸς ὁλοκλήρου χρόνου ἔμπορεῖ νὰ τὸν ἐξαγοράσῃ.

30 Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἐξαγορασθῇ εἰς τὸ διάστημα ὅλου τοῦ χρόνου, τότε ὁ οἶκος ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὴν περιτειχισμένην πόλιν θέλει κυρωθῇ διὰ πάντα εἰς τὸν ὅστις τὸν ἠγόρασε, μεταξὺ εἰς τὰς γενεάς του· αὐτὸς δὲν θέλει ἀπολυθῇ εἰς τὴν ἄφεσιν.

31 Αἱ οἰκίαι ὅμως τῶν χωρίων, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι τεῖχος ὁλόγυρά των, θέλουν νομίζεσθαι ὡς οἱ ἀγροὶ τῆς γῆς· αὐταὶ ἔμποροῦν νὰ ἐξαγοράζωνται, καὶ θέλουν ἀπελευθερόνεσθαι εἰς τὴν ἄφεσιν.

32 Ὡς πρὸς τὰς πόλεις δὲ τῶν Λευιτῶν, τὰς οἰκίας τῶν πόλεων τῆς ἰδιοκτησίας των, οἱ Λευῖται ἔμποροῦν νὰ τὰς ἐξαγοράζωσιν εἰς πάντα καιρόν.

33 Καὶ ἐὰν κἀνεὶς ἀγοράσῃ τι ἀπὸ τινος τῶν Λευιτῶν, τότε ἢ εἰς τὴν πόλιν τῆς ἰδιοκτησίας του πωληθεῖσα οἰκία θέλει ἀπελευθερωθῇ εἰς τὸν χρόνον τῆς ἀφέσεως· διότι αἱ οἰκίαι τῶν πόλεων τῶν Λευιτῶν εἶναι ἡ ἰδιοκτησία αὐτῶν μεταξὺ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

34 Ἀλλ' ὁ ἀγρὸς τῶν προαστείων τῶν πόλεων των δὲν θέλει πωλεῖσθαι· διότι τοῦτο εἶναι παντοτεινὴ ἰδιοκτησία των.

35 Καὶ ἐὰν πτωχεύσῃ ὁ ἀδελφός σου, καὶ πέσῃ εἰς δυστυχίαν κοντά σου, τότε

Θέλεις τὸν βοηθήσῃ· εἴτε ξένος εἶναι, εἴτε πάροικος· διὰ νὰ ζήσῃ μὲ ἐσέ.

36 Μὴ λάβῃς ἀπὸ αὐτὸν τόκον, ἢ πλεονασμόν· ἀλλὰ φοβοῦ τὸν Θεόν σου· διὰ νὰ ζῇ ὁ ἀδελφός σου μὲ ἐσέ.

37 Τὸ ἀργύριόν σου δὲν θέλεις δώσει εἰς αὐτὸν μὲ τόκον, καὶ διὰ πλεονασμόν δὲν θέλεις δανείσει εἰς αὐτὸν τὰς τροφάς σου.

38 Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας, ὁ ὁποῖος σᾶς ἔκβαλα ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ σᾶς δώσω τὴν γῆν Χαναάν, καὶ νὰ ᾤμαι Θεός σας.

39 Καὶ ἐὰν πτωχεύσῃ ὁ ἀδελφός σου ὅστις κατοικεῖ πλησίον σου, καὶ πωληθῇ εἰς ἐσέ, δὲν θέλεις τὸν μεταχειρισθῇ εἰς δουλείαν ὡς δοῦλον·

40 Ὡς μισθωτός καὶ ὡς πάροικος θέλει εἶσθαι πλησίον σου· ἕως τὸν χρόνον τῆς ἀφέσεως θέλει δουλεύει εἰς σέ·

41 Καὶ τότε θέλει ἐκβῆ ἀπὸ σέ, αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα του μὲ αὐτὸν, καὶ θέλει ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκογενεῖάν του, καὶ εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν του τὴν πατρικὴν θέλει ἐπιστρέψῃ.

42 Διότι δοῦλοί μου εἶναι οὗτοι, τοὺς ὁποίους ἔκβαλα ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· αὐτοὶ δὲν θέλουν πωλεῖσθαι, καθὼς πωλοῦνται οἱ δοῦλοι.

43 Δὲν θέλεις τὸν δεσπόζει μὲ αὐστηρότητα· ἀλλὰ θέλεις φοβηθῇ τὸν Θεόν σου.

44 Ὁ δὲ δοῦλός σου καὶ ἡ δούλη σου, τοὺς ὁποίους ἤθελες ἔχει, θέλουν εἶσθαι ἀπὸ τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα εἶναι τριγύρω σας· ἀπὸ αὐτὰ θέλετε ἀγοράζει δοῦλον καὶ δούλην.

45 Ἀπὸ τοὺς υἱοὺς ἀκόμῃ τῶν ξένων, οἱ ὁποῖοι διατρίβουν μεταξὺ σας, ἀπὸ τούτους θέλετε ἀγοράζει, καὶ ἀπὸ τὰς οἰκογενείας των, αἱ ὁποῖαι εἶναι μεταξὺ εἰς ἐσᾶς, καὶ τὰς ὁποίας ἐγέννησαν εἰς τὸν τόπον σας· καὶ αὐτοὶ θέλουν εἶσθαι ἰδιοκτησία σας.

46 Καὶ θέλετε τοὺς λάβει κληρονομίαν διὰ τὰ τέκνα σας ὕστερον ἀπὸ ἐσᾶς, διὰ νὰ τοὺς κληρονομήσωσιν ὡς ἰδιοκτησίαν· αὐτοὶ θέλουν εἶσθαι δοῦλοί σας παντοτεινά· πλην ἐπάνω εἰς τοὺς ἀδελφούς σας, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, δὲν θέλετε ἐξουσιάζει ὁ εἰς ἐπάνω εἰς τὸν ἄλλον μὲ αὐστηρότητα.

47 Καὶ ὅταν ὁ ξένος, ἢ ὁ πάροικος, ὁ ὁποῖος εἶναι πλησίον σου, πλουτήσῃ, καὶ ὁ ἀδελφός σου, ὁ ὁποῖος κατοικεῖ πλησίον εἰς αὐτὸν, πτωχεύσῃ, καὶ πωληθῇ εἰς τὸν ξένον,

ἢ εἰς τὸν πάροικον, ὅστις εἶναι πλησίον εἰς ἐσέ, ἢ εἰς τὴν γενεὰν τῆς οἰκογενείας τοῦ ξένου·

48 Ἀφοῦ πωληθῇ, ἔμπορεῖ νὰ ἐξαγορασθῇ πάλιν· εἰς ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς του ἔμπορεῖ νὰ τὸν ἐξαγοράσῃ.

49 Ἡ ὁ Θεός του, ἢ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ του, ἔμπορεῖ νὰ τὸν ἐξαγοράσῃ, ἢ ἄλλος τις στενὸς αὐτοῦ συγγενὴς ἐκ τῆς οἰκογενείας του, ἔμπορεῖ νὰ τὸν ἐξαγοράσῃ· ἢ ἐὰν αὐτὸς ἐκέρδησῃ, καὶ εὐρῆκῃ ἱκανὰ, ἔμπορεῖ νὰ ἐξαγοράσῃ τὸν ἑαυτὸν του.

50 Καὶ θέλει λογαριάσει μὲ τὸν ἀγοραστὴν του, ἀπὸ τὸν χρόνον εἰς τὸν ὁποῖον ἐπωλήθη εἰς αὐτὸν, ἕως εἰς τὸν χρόνον τῆς ἀφέσεως· καὶ ἡ τιμὴ τῆς πωλησεώς του θέλει εἶσθαι κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν χρόνων· ἀναλόγως τοῦ καιροῦ ἐνὸς μισθωτοῦ θέλει λογαριασθῇ εἰς αὐτόν.

51 Ἐὰν μένωσιν ἀκόμῃ πολλοὶ χρόνοι, ἀναλόγως μὲ τούτους θέλει ἀποδώσει τὴν τιμὴν τῆς ἐξαγορᾶς του ἀπὸ τὸ ἀργύριον μὲ τὸ ὁποῖον ἠγοράσθη.

52 Καὶ ἐὰν ἀπομένωσιν ὀλίγοι χρόνοι ἕως εἰς τὸν χρόνον τῆς ἀφέσεως, τότε θέλει κάμει λογαριασμόν μὲ αὐτὸν, καὶ κατὰ τοὺς χρόνους του θέλει ἀποδώσει τὴν τιμὴν τῆς ἐξαγορᾶς του.

53 Καὶ θέλει εἶσθαι μὲ αὐτὸν ὡς χρονικὸς μισθωτός· αὐτὸς δὲ δὲν θέλει τὸν δεσπόζει μὲ αὐστηρότητα ἔμπροσθέν σου.

54 Εἰ δὲ καὶ δὲν ἐξαγορασθῇ κατὰ τοὺς χρόνους τούτους, τότε θέλει ἀπελευθερωθῇ εἰς τὸν χρόνον τῆς ἀφέσεως, αὐτὸς καὶ τὰ παιδιά αὐτοῦ μὲ αὐτόν.

55 Διότι εἰς ἐμέ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι δοῦλοι· δοῦλοί μου εἶναι οὗτοι, τοὺς ὁποίους ἔκβαλα ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας.

ΚΕΦ. κς'.

ΔΕΝ θέλετε κάμει εἰς τὸν ἑαυτὸν σας εἶδωλα, οὐδὲ γλυπτὰ, οὐδὲ θέλετε ἀνεγείρει μεταξὺ σας κἀνὲν ἄγαλμα, οὐδὲ θέλετε βάλει καμμίαν πέτραν χαραγμένην μὲ εἰκόνας εἰς τὸν τόπον σας, διὰ νὰ προσκυνῇτε αὐτήν· διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας.

2 Τὰ σάββατά μου θέλετε φυλάττει, καὶ τὸ ἁγιοστήριόν μου θέλετε εὐλαβεῖσθαι. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

3 Ἐὰν περιπατῇτε εἰς τὰ διατάγματά μου, καὶ φυλάττετε τὰς ἐντολάς μου, καὶ κάμνετε αὐτάς,

4 Τότε θέλω δώσει εἰς ἐσᾶς τὴν βροχὴν εἰς τὸν καιρὸν τῆς, καὶ ἡ γῆ θέλει δώσει τὰ γεννήματά τῆς, καὶ τὰ δένδρα τῆς πεδιάδος θέλουν δώσει τὸν καρπὸν τῶν.

5 Καὶ τὸ ἀλώνισμα θέλει σᾶς φθάσει ἕως εἰς τὸν τρυγητὸν, καὶ ὁ τρυγητὸς θέλει φθάσει ἕως εἰς τὰ σπαρτά· καὶ θέλετε τρώγει τὸν ἄρτον σας μέχρι χορτασμοῦ· καὶ θέλετε κατοικεῖ ἀσφαλῶς εἰς τὸν τόπον σας.

6 Καὶ θέλω δώσει εἰρήνην εἰς τὴν γῆν σας, καὶ θέλετε πλαγιάζει, καὶ κἀνεὶς δὲν θέλει σᾶς φοβίζει· καὶ θέλω ἐξολοθρεῦσει τὰ πονηρὰ θηρία ἀπὸ τὸν τόπον, καὶ μάχαιρα δὲν θέλει περάσει διὰ μέσου τῆς γῆς σας.

7 Καὶ θέλετε διώξει τοὺς ἐχθροὺς σας, καὶ θέλουν πέσει ἔμπροσθέν σας ἐν μαχαίρα.

8 Καὶ πέντε ἀπὸ ἐσᾶς θέλουν διώξει ἑκατὸν, καὶ ἑκατὸν ἀπὸ ἐσᾶς θέλουν τρέψει εἰς φυγὴν μυρίου· καὶ οἱ ἐχθροὶ σας θέλουν πέσει ἔμπροσθέν σας ἐν μαχαίρα.

9 Διότι θέλω ἐπιβλέψει εἰς ἐσᾶς, καὶ θέλω σᾶς αὐξήσει, καὶ θέλω σᾶς πληθύνει, καὶ θέλω στερεώσει τὴν διαθήκην μου με ἐσᾶς.

10 Καὶ θέλετε φάγει τροφὴν παλαιὰν, καὶ θέλετε ἐκβάλει τὴν παλαιὰν διὰ νὰ κάμη τόπον εἰς τὴν νέαν.

11 Καὶ θέλω στήσει τὴν σκηνὴν μου μεταξὺ εἰς ἐσᾶς· καὶ ἡ ψυχὴ μου δὲν θέλει σᾶς βδελυχθῇ.

12 Καὶ θέλω περιπατεῖ μεταξύ σας, καὶ θέλω εἶσθαι Θεὸς σας, καὶ σεῖς θέλετε εἶσθαι λαός μου.

13 Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας, ὅστις σας ἔκβαλα ἀπὸ τὴν γῆν τῶν Αἰγυπτίων, διὰ νὰ μὴν ᾔσθε δούλοι αὐτῶν· καὶ συνέτριψα τοὺς δεσμοὺς τοῦ ζυγοῦ σας, καὶ σᾶς ἔκαμα νὰ περιπατῆτε ὀρθοί.

14 Ἀλλ' εἰ δὲν με ὑπακούετε, καὶ δὲν κάμετε ὅλας ταύτας τὰς ἐντολάς μου,

15 Καὶ εἰ δὲν καταφρονήσετε τὰ διατάγματα μου, ἢ εἰ δὲν ἡ ψυχὴ σας ἀποστραφῇ τὰς κρίσεις μου, ὥστε νὰ μὴν κάμνετε ὅλας τὰς ἐντολάς μου, ἀλλὰ νὰ ἐξουθενώσετε τὴν διαθήκην μου·

16 Καὶ ἐγὼ ὡσαύτως θέλω κάμει τοῦτο εἰς ἐσᾶς· θέλω βάλει ἐπάνω σας τρόμον, φθίσιν, καὶ ἑρμην, τὰ ὅποια θέλουν φθείρει τοὺς ὀφθαλμούς σας, καὶ θέλουν καταβασανίσει τὸν ψυχὴν σας· καὶ θέλετε σπείρει τὸν σπόρον σας εἰς μάτην, διότι

θέλουν τρώγει αὐτὸν οἱ ἐχθροὶ σας.

17 Καὶ θέλω στήσει τὸ πρόσωπόν μου ἐναντίον σας, καὶ θέλετε φονευθῇ ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σας· ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι σᾶς μισοῦν, θέλουν σᾶς ἐξουσιάσει· καὶ θέλετε φεύγει χωρὶς κἀνεὶς νὰ σᾶς διώκη.

18 Καὶ εἰ δὲν με ὅλον τοῦτο δὲν με ὑπακούετε, τότε θέλω ἐξακολουθήσει νὰ σᾶς τιμωρήσω ἑπτὰ φοραῖς περισσότερον διὰ τὰς ἁμαρτίας σας.

19 Καὶ θέλω συντρίψει τὴν ὑπερηφανίαν τῆς δυνάμεώς σας· καὶ θέλω κάμει διὰ ἐσᾶς τὸν οὐρανὸν ὡς σίδηρον, καὶ τὴν γῆν σας ὡς χαλκόν·

20 Καὶ ἡ δυνάμις σας θέλει ἐξοδεύεσθαι ματαίως· διότι ἡ γῆ σας δὲν θέλει δίδει τὰ γεννήματά τῆς, καὶ τὰ δένδρα τοῦ ἀγροῦ δὲν θέλουν δίδει τὸν καρπὸν τῶν.

21 Ἐὰν δὲ ἀκόμη πορευθῆτε ἐναντίοι εἰς ἐμὲ, καὶ δὲν θέλετε νὰ με ὑπακούετε, θέλω σᾶς προσθέσει ἑπτὰ φοραῖς πλειότερας πληγὰς κατὰ τὰς ἁμαρτίας σας.

22 Καὶ θέλω ἀποστείλει ἐναντίον σας θηρία ἄγρια, τὰ ὅποια θέλουν σᾶς στερήσει ἀπὸ τὰ τέκνα σας, καὶ θέλουν ἐξολοθρεῦσει τὰ ζῶά σας, καὶ θέλουν σᾶς κάμει ὀλιγοστοὺς τὸν ἀριθμὸν, καὶ θέλουν ἐρημωθῇ οἱ δρόμοι σας.

23 Καὶ εἰ δὲν μ' ὅλα ταῦτα δὲν διορθωθῆτε ἐπιστρέφοντες εἰς ἐμὲ, ἀλλὰ πορεύεσθε ἐναντίον εἰς ἐμὲ,

24 Τότε θέλω πορευθῇ καὶ ἐγὼ ἐναντίος εἰς ἐσᾶς, καὶ θέλω σᾶς παιδεύσει ἑπτὰ φοραῖς περισσότερον διὰ τὰς ἁμαρτίας σας.

25 Καὶ θέλω φέρει κατ' ἐπάνω σας μάχαιραν, ἢ ὅποια θέλει ἐκδικήσει τὴν κρίσιν τῆς διαθήκης μου· καὶ ὅταν καταφύγετε εἰς τὰς πόλεις σας, θέλω στείλει θανατικὸν εἰς ἐσᾶς· καὶ θέλετε παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ.

26 Καὶ ὅταν καταχαλάσω τὰ ὑποστηρίγματα τοῦ ἄρτου σας, δέκα γυναῖκες θέλουν ψήνει τὰ ψωμία σας εἰς ἓνα φούρνον, καὶ θέλουν σᾶς ἐπιστρέφει τὰ ψωμία σας με τὸ ζύγιον· καὶ θέλετε τρώγει, καὶ δὲν θέλετε χορταίνει.

27 Ἐὰν δὲ μ' ὅλα ταῦτα δὲν με ὑπακούετε, ἀλλὰ πορεύεσθε ἐναντίοι εἰς ἐμὲ,

28 Τότε καὶ ἐγὼ θέλω πορευθῇ ἐναντίος εἰς ἐσᾶς με θυμὸν, καὶ θέλω σᾶς παιδεύσει καὶ ἐγὼ ἑπτὰ φοραῖς περισσότερον διὰ τὰς ἁμαρτίας σας.

29 Καὶ θέλετε φάγει τὸ κρέας τῶν νιῶν

σας, καὶ τὸ κρέας τῶν θυγατέρων σας θέλετε φάγει.

30 Καὶ θέλω καταδαφίσει τοὺς εἰς τὰ ὑψηλὰ βωμούς σας, καὶ θέλω καταστρέψει τὰ εἰδωλά σας, καὶ θέλει ρίψει τὰ πτώματά σας ἐπάνω εἰς τὰ πτώματα τῶν βδελυρῶν εἰδώλων σας, καὶ θέλει σᾶς βδελυχθῇ ἡ ψυχὴ μου.

31 Καὶ θέλω καταστήσει τὰς πόλεις σας ἐρήμους, καὶ θέλω ἐρημώσει τὰ ἁγιαστήριά σας, καὶ δὲν θέλω ὀσφρανθῇ τὴν ὀσμὴν τῶν εὐωδιῶν σας.

32 Καὶ ἐγὼ θέλω ἐρημώσει τὴν γῆν σας· καὶ οἱ ἐχθροὶ σας, οἱ ὅποιοι κατοικοῦν εἰς αὐτήν, θέλουν θανατῶσαι εἰς τοῦτο.

33 Καὶ θέλω σᾶς διασπείρει μεταξὺ τῶν ἐθνῶν· καὶ θέλω ξεγυμνώσει μάχαιραν ὀπίσω σας· καὶ ἡ γῆ σας θέλει μένει ἔρημος, καὶ αἱ πόλεις σας θέλουν εἶσθαι ἔρημοι.

34 Τότε ἡ γῆ θέλει ἀπολαύσει τὰ σάββατά της, καθ' ὅλον τὸν καιρὸν κατὰ τὸν ὅποιον αὐτὴ μένη ἔρημος, καὶ σεῖς εὐρίσκεσθε εἰς τὴν γῆν τῶν ἐχθρῶν σας· ἡ γῆ τότε θέλει ἀναπαυθῇ, καὶ θέλει χαρῇ τὰ σάββατά της.

35 Εἰς ὅλον τὸν καιρὸν τῆς ἐρημώσεώς της θέλει ἀναπαύεσθαι, διότι δὲν ἀνεπαύετο εἰς τὰ σάββατά σας, ὅποτε ἐκατοικοῦσете αὐτήν.

36 Καὶ ἐπάνω εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἀπέμειναν ἀπὸ ἐσᾶς, θέλω στείλει δειλίαν εἰς τὴν καρδίαν των εἰς τοὺς τόπους τῶν ἐχθρῶν των· καὶ ὁ ἥχος ἐνὸς φύλλου σειομένου θέλει τοὺς διώκει· καὶ αὐτοὶ θέλουν φεύγει, ὥς νὰ ἐφευγαν ἀπὸ μάχαιραν, καὶ θέλουν πίπτει χωρὶς νὰ τοὺς διώκῃ κανεῖς.

37 Καὶ θέλουν πίπτει ὁ εἰς ἐπάνω εἰς τὸν ἄλλον, ὥς νὰ ἦσαν ἔμπροσθεν εἰς μάχαιραν, χωρὶς νὰ τοὺς διώκῃ κανεῖς· καὶ δὲν θέλετε δυνηθῇ νὰ ἀντισταθῇτε ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σας.

38 Καὶ θέλετε ἀπολεσθῇ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἡ γῆ τῶν ἐχθρῶν σας θέλει σᾶς καταφάγει.

39 Καὶ ὅσοι ἀπέμειναν ἀπὸ ἐσᾶς, θέλουν φθίρεσθαι διὰ τὰς ἀνομίας των εἰς τοὺς τόπους τῶν ἐχθρῶν σας· καὶ ἀκόμη διὰ τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων των, θέλουν φθίρεσθαι ὁμοῦ μὲ αὐτούς.

40 Ἐὰν ὁμολογήσωσι τὴν ἀνομίαν των, καὶ τὴν ἀνομίαν τῶν πατέρων των, ὁμοῦ μὲ τὴν παράβασιν τὴν ὁποίαν παρέβησαν

ἐναντίον μου, καὶ ὅτι ἀκόμη ἐπορεύθησαν ἐναντίοι εἰς ἐμέ·

41 Διὰ τὸ ὅποιον καὶ ἐγὼ ἐπορεύθηκα ἐναντίος εἰς αὐτούς, καὶ τοὺς ἔφερα εἰς τὴν γῆν τῶν ἐχθρῶν των· ἔὰν τότε ταπεινωθῇ ἡ καρδία των ἡ ἀπερίτμητος, καὶ δεχθῶσι τότε τὴν τιμωρίαν τῆς ἀνομίας των·

42 Τότε θέλω ἐνθυμηθῇ τὴν διαθήκην μου μὲ τὸν Ἰακώβ, καὶ ἀκόμη τὴν διαθήκην μου μὲ τὸν Ἀβραάμ· θέλω ἐνθυμηθῇ καὶ θέλω ἐνθυμηθῇ τὴν γῆν.

43 Καὶ ἡ γῆ θέλει μένει παραιτημένη ἀπὸ αὐτούς, καὶ θέλει χαρῇ τὰ σάββατά της, ἐνῷ μένει ἔρημος ἀπὸ αὐτούς· καὶ αὐτοὶ θέλουν δεχθῇ τὴν τιμωρίαν τῆς ἀνομίας των· διότι κατεφρόνησαν τὰς κρίσεις μου, καὶ διότι ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἀπεστράφη τὰ διατάγματά μου.

44 Πλὴν καὶ μ' ὅλα ταῦτα, ὅταν αὐτοὶ εὐρίσκωνται εἰς τὴν γῆν τῶν ἐχθρῶν των, ἐγὼ δὲν θέλω τοὺς ἀπορρίψει, οὐδὲ θέλω τοὺς βδελυχθῇ, ὥστε νὰ τοὺς ἐξολοθρεύσω παντελῶς, καὶ νὰ ματαιώσω τὴν διαθήκην μου μὲ αὐτούς· διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν.

45 Ἀλλὰ θέλω ἐνθυμηθῇ ὑπὲρ αὐτῶν τὴν διαθήκην τῶν πατέρων των, τοὺς ὁποίους ἐκβαλα ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, διὰ νὰ ἦμαι Θεὸς των. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

46 Ταῦτα εἶναι τὰ διατάγματα, καὶ αἱ κρίσεις, καὶ οἱ νόμοι, τοὺς ὁποίους ἔκαμεν ὁ Κύριος μεταξὺ ἑαυτοῦ καὶ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς τὸ ὄρος Σινᾶ, διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως.

ΚΕΦ. κζ'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Λάλησε εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὲ εἰς αὐτούς, Ὅταν τις κάμῃ κανὲν μέγα τάξιμον, οἱ ἄνθρωποι οἱ ταμμένοι διὰ τὸν Κύριον θέλουν ἐκτιμᾶσθαι κατὰ τὴν ἐκτίμησίν σου.

3 Καὶ ἡ ἐκτίμησίς σου θέλει εἶσθαι τοῦ μὲν ἀρσενικοῦ ἀπὸ εἴκοσι χρόνων ἕως τοὺς ἐξῆντα χρόνους, ἡ ἐκτίμησίς σου βέβαια θέλει εἶσθαι πενήντα σίκλοι ἀργυρίου, κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ἁγιαστηρίου.

4 Ἀλλ' ἐὰν ἦναι θηλυκὸν, τότε ἡ ἐκτίμησίς σου θέλει εἶσθαι τριάντα σίκλοι.

5 Καὶ ἐὰν ἦναι ἀπὸ πέντε χρόνων ἕως εἴκοσι, τότε ἡ ἐκτίμησίς σου θέλει εἶσθαι

τοῦ μὲν ἀρσενικοῦ εἴκοσι σίκλοι, τοῦ δὲ θηλυκοῦ δέκα σίκλοι.

6 Καὶ ἐὰν ἦναι ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς ἕως πέντε χρόνων, τότε ἡ ἐκτίμησίς σου θέλει εἶσθαι τοῦ μὲν ἀρσενικοῦ πέντε σίκλοι ἀργυρίου· τοῦ δὲ θηλυκοῦ, ἡ ἐκτίμησίς σου θέλει εἶσθαι τρεῖς σίκλοι ἀργυρίου.

7 Καὶ ἐὰν ἦναι ἀπὸ ἐξήντα χρόνων καὶ ἐπάνω, ἂν ἦναι ἀρσενικόν, τότε ἡ ἐκτίμησίς σου θέλει εἶσθαι δεκαπέντε σίκλοι· εἰ δὲ καὶ εἶναι θηλυκόν, δέκα σίκλοι.

8 Καὶ ἐὰν ἦναι πτωχότερος ἀπὸ τὴν ἐκτίμησίν σου, τότε θέλει παρῶρησιασθῇ ἔμπροσθεν τοῦ ἱερέως, καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει ἐκτιμήσῃ αὐτόν· κατὰ τὴν δύναμιν ἐκείνου, ὅστις ἔκαμε τὸ τάξιμον, ὁ ἱερεὺς θέλει τὸν ἐκτιμήσῃ.

9 Καὶ ἐὰν τὸ τάξιμον ἦναι ζῶον, ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα προσφέρονται δῶρον εἰς τὸν Κύριον, ὅλον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δίδει τις ἀπὸ τὰ τοιαῦτα εἰς τὸν Κύριον, θέλει εἶσθαι ἅγιον.

10 Δὲν θέλει τὸ ἀλλάξει, οὔτε θέλει ἀντικαταστήσῃ καλὸν διὰ κακόν, ἢ κακὸν διὰ καλόν· καὶ ἐὰν ἀνταλλάξῃ εἰς κἄνένα τρόπον ζῶον ἀντὶ ζώου, τότε καὶ αὐτὸ καὶ τὸ ἀλλαγμά του θέλουν εἶσθαι ἅγια.

11 Καὶ ἐὰν ἦναι κἄνεν ζῶον ἀκάθαρτον, ἐκ τοῦ ὁποίου δὲν προσφέρουν δῶρον εἰς τὸν Κύριον, τότε θέλει παραστήσῃ τὸ ζῶον ἔμπροσθεν τοῦ ἱερέως·

12 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει ἐκτιμήσῃ αὐτὸ, εἴτε καλὸν εἶναι, εἴτε κακόν· κατὰ τὴν ἐκτίμησίν σου, ὃ ἱερεῦ, οὕτω θέλει στέκει.

13 Ἀλλ' ἐὰν τις θέλῃ νὰ τὸ ἐξαγοράσῃ εἰς κἄνένα τρόπον, τότε θέλει προσθέσῃ τὸ πέμπτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκτίμησίν σου.

14 Καὶ ὅταν τις ἄνθρωπος ἀφιέρωσῃ τὴν οἰκίαν του διὰ νὰ ἦναι ἀφιέρωμα εἰς τὸν Κύριον, τότε ὁ ἱερεὺς θέλει ἐκτιμήσῃ αὐτήν, εἴτε καλὴ εἶναι, εἴτε κακὴ· καθὼς τὴν ἐκτίμησιν ὁ ἱερεὺς, οὕτω θέλει στέκει.

15 Καὶ ἐὰν ἐκεῖνος ὅστις ἀφιέρωσεν αὐτήν θέλῃ νὰ ἐξαγοράσῃ τὴν οἰκίαν του, τότε θέλει προσθέσῃ τὸ πέμπτον τοῦ ἀργυρίου τῆς ἐκτιμήσεώς σου εἰς αὐτήν, καὶ θέλει εἶσθαι ἰδική του.

16 Καὶ ἐὰν τις ἀφιέρωσῃ εἰς τὸν Κύριον μέρος τοῦ ἀγροῦ τῆς ἰδιοκτησίας του, ἡ ἐκτίμησίς σου θέλει εἶσθαι κατὰ τὸν σπόρον του· ἐν ὅμειρ σπόρου κριθαρίου θέλει ἐκτιμῇ πενήντα σίκλους ἀργυροῦς.

17 Ἐὰν ἀφιέρωσῃ τὸν ἀγρόν του ἀπὸ

τὸν χρόνον τῆς ἀφέσεως, κατὰ τὴν ἐκτίμησίν σου θέλει στέκει.

18 Ἀλλ' ἐὰν μετὰ τὴν ἀφῆσιν ἀφιέρωσῃ τὸν ἀγρόν του, τότε ὁ ἱερεὺς θέλει λογαριάσῃ εἰς αὐτὸν τὸ ἀργύριον κατὰ τοὺς ὑπολοίπους χρόνους, ἕως εἰς τὸν χρόνον τῆς ἀφέσεως, καὶ θέλει ἀφαιρεθῇ τοῦτο ἀπὸ τὴν ἐκτίμησίν σου.

19 Καὶ ἐὰν ἐκεῖνος ὅστις ἀφιέρωσῃ τὸν ἀγρόν θέλῃ νὰ τὸν ἐξαγοράσῃ εἰς κἄνένα τρόπον, τότε θέλει προσθέσῃ εἰς αὐτὸν τὸ πέμπτον τοῦ ἀργυρίου τῆς ἐκτιμήσεώς σου, καὶ θέλει εἶσθαι ἰδικός του.

20 Καὶ ἐὰν δὲν ἐξαγοράσῃ τὸν ἀγρόν, ἢ ἐὰν ἐπώλησῃ τὸν ἀγρόν εἰς ἄλλον τινα, ὁ ἀγρὸς δὲν θέλει ἐξαγοράζεσθαι πλέον.

21 Ἀλλ' ὅταν ὁ ἀγρὸς περάσῃ τὴν ἀφῆσιν, θέλει εἶσθαι ἅγιος εἰς τὸν Κύριον, ὡς ἀγρὸς καθιερωμένος· ἡ κυριότης αὐτοῦ θέλει εἶσθαι τοῦ ἱερέως.

22 Καὶ ἐὰν τις ἀφιέρωσῃ εἰς τὸν Κύριον ἀγρόν τινα, τὸν ὁποῖον ἠγόρασεν, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι ἀπὸ τοὺς ἀγροὺς τῆς ἰδιοκτησίας του,

23 Τότε ὁ ἱερεὺς θέλει λογαριάσῃ εἰς αὐτὸν τὴν ἀξίαν τῆς ἐκτιμήσεώς σου, ἕως εἰς τὸν χρόνον τῆς ἀφέσεως· καὶ αὐτὸς θέλει δώσῃ τὴν ἐκτίμησίν σου τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὡς πρᾶγμα ἅγιον εἰς τὸν Κύριον.

24 Εἰς τὸν χρόνον τῆς ἀφέσεως ὁ ἀγρὸς θέλει ἐπιστρέφῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἠγοράσθη, εἰς ἐκεῖνον δηλαδὴ εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει ἡ ἰδιοκτησία τῆς γῆς.

25 Καὶ ὅλαι σου αἱ ἐκτιμήσεις θέλουν εἶσθαι κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ἁγιαστηρίου· εἴκοσι γεράχ θέλει εἶσθαι ὁ σίκλος.

26 Πλὴν τὸ πρωτότοκον παντὸς ζώου, τὸ ὁποῖον ἀνήκει ὡς πρωτότοκον εἰς τὸν Κύριον, κἄνεις δὲν θέλει τὸ ἀφιέρωσῃ, εἴτε μοσχάριον εἶναι, εἴτε πρόβατον· τοῦτο εἶναι τοῦ Κυρίου.

27 Καὶ ἐὰν ἦναι ἀπὸ ἀκάθαρτα ζῶα, τότε θέλει τὸ ἀξαγοράσῃ κατὰ τὴν ἐκτίμησίν σου, καὶ θέλει προσθέσῃ τὸ πέμπτον αὐτοῦ εἰς αὐτό· ἢ ἐὰν δὲν ἐξαγοράζεται, τότε θέλει πωληθῇ κατὰ τὴν ἐκτίμησίν σου.

28 Κἄνεν ὅμως καθιερωμένον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον καθιερώσῃ τις εἰς τὸν Κύριον, ἀπὸ ὅ,τι ἔχει, εἴτε ἄνθρωπος, εἴτε κτῆνος, εἴτε ὁ ἀγρὸς τῆς ἰδιοκτησίας του, δὲν θέλει πωληθῇ, ἢ ἐξαγορασθῇ· πᾶν καθιέρωμα εἶναι ἁγιώτατον εἰς τὸν Κύριον.

29 Κἄνεν καθιέρωμα, τὸ ὁποῖον ἤθελε

καθιερωθῇ ἀπὸ ἀνθρώπων, δὲν θέλει ἐξαγορασθῇ· ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ.

30 Καὶ πᾶν δέκατον τῆς γῆς, εἴτε ἀπὸ τὸν σπόρον τῆς γῆς, εἴτε ἀπὸ τὸν καρπὸν τῶν δένδρων, εἶναι τοῦ Κυρίου· τοῦτο εἶναι ἅγιον εἰς τὸν Κύριον.

31 Καὶ ἐὰν τις θέλῃ νὰ ἐξαγοράσῃ εἰς κἄνένα τρόπον μέρος τι ἀπὸ τοῦ δέκατόν του, θέλει προσθέσῃ εἰς αὐτὸ τὸ πέμπτον μέρος αὐτοῦ.

32 Καὶ πᾶν δέκατον βοῶν, καὶ προβά-

των, παντὸς ζώου τὸ ὁποῖον περνᾷ ὑποκάτω εἰς τὴν ῥάβδον, τὸ δέκατον θέλει εἶσθαι ἅγιον εἰς τὸν Κύριον.

33 Δὲν θέλει διακρίνει εἴτε καλὸν εἶναι εἴτε κακὸν, οὔτε θέλει τὸ ἀλλάξει· καὶ ἐὰν τὸ ἀλλάξῃ καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον, τότε καὶ αὐτὸ καὶ τὸ ἀλλαγμὰ του θέλουν εἶσθαι ἅγια· δὲν θέλει ἐξαγορασθῇ.

34 Αὗται εἶναι αἱ ἐντολαί, τὰς ὁποίας ὁ Κύριος ἐπρόσταξεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς τὸ ὄρος Σινά.

ΑΡΙΘΜΟΙ.

ΚΕΦ. α'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ, εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, τὴν πρώτην τοῦ δευτέρου μηνός, εἰς τὸ δεύτερον ἔτος ἀφοῦ ἐκβῆκαν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, λέγων,

2 Πάρετε τὸ κεφάλαιον ὅλης τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, καὶ κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀπαριθμοῦντες κατ' ὄνομα πᾶν ἄρσενικὸν κατὰ κεφαλὴν·

3 Ἀπὸ εἴκοσι χρόνων καὶ ἐπάνω, ὅλους ὅσοι ἀπὸ τὸν Ἰσραὴλ ἐμποροῦν νὰ ἐκβῶσιν εἰς πόλεμον, σὺ καὶ ὁ Ἀαρὼν ἀπαριθμήσετε αὐτοὺς κατὰ τὰ στρατεύματά των.

4 Καὶ μαζύ σας θέλει εἶσθαι εἷς ἀπὸ πᾶσαν φυλὴν, ἕκαστος ἄρχων τοῦ οἴκου τῶν πατέρων του.

5 Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν οἱ ὁποῖοι θέλουν σταθῇ μαζύ σας· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ῥουβὴν, ὁ Ἐλισούρ ὁ υἱὸς τοῦ Σεδιούρ·

6 Ἀπὸ τοῦ Συμεὼν, ὁ Σαλαμιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Σουρισαδάϊ·

7 Ἀπὸ τοῦ Ἰούδα, ὁ Ναασσὼν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμιναδάβ·

8 Ἀπὸ τοῦ Ἰσάαχαρ, ὁ Ναθαναήλ ὁ υἱὸς τοῦ Σωγάρ·

9 Ἀπὸ τοῦ Ζαβουλὼν, ὁ Ἐλιάβ ὁ υἱὸς τοῦ Χαιλών·

10 Ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰωσήφ, ἀπὸ μὲν τοῦ Ἐφραΐμ, ὁ Ἐλισαμὰ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐμοιούδ· ἀπὸ δὲ τοῦ Μανασσῆ, ὁ Γαμαλιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Φαδασσούρ·

11 Ἀπὸ τοῦ Βενιαμὲν, ὁ Ἀβιδὰν ὁ υἱὸς τοῦ Γαδεωνί·

12 Ἀπὸ τοῦ Δὰν, ὁ Ἀχιέζερ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμισαδάϊ·

13 Ἀπὸ τοῦ Ἀσῆρ, ὁ Φαγαιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐχράν·

14 Ἀπὸ τοῦ Γὰδ, ὁ Ἐλिसάφ ὁ υἱὸς τοῦ Ῥαγουήλ·

15 Ἀπὸ τοῦ Νεφθαλί, ὁ Ἀχιρὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀινάν.

16 Οὗτοι ἦσαν οἱ ἐκλεκτοὶ τῆς συναγωγῆς, ἄρχοντες τῶν φυλῶν τῶν πατέρων των, χιλιάρχοι εἰς τὸν Ἰσραὴλ.

17 Ὁ Μωϋσῆς λοιπὸν καὶ ὁ Ἀαρὼν ἐπῆραν τοὺς ἀνδρας τούτους, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ὀνομασθῇ κατ' ὄνομα·

18 Καὶ ἐσύναξαν ὅλην τὴν συναγωγὴν εἰς τὴν πρώτην τοῦ δευτέρου μηνός, καὶ κατέγραψαν αὐτοὺς κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, καὶ κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν, ἀπὸ εἴκοσι χρόνων καὶ ἐπάνω, κατὰ κεφαλὴν.

19 Καθὼς διώρισεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν, οὕτω τοὺς ἀπηρίθμησεν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ.

20 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥουβὴν, τοῦ πρωτοτόκου τοῦ Ἰσραὴλ, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀπαριθμηθέντες κατ' ὄνομα, κατὰ κεφαλὴν, πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ εἴκοσι χρόνων καὶ ἐπάνω, ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἤμποροῦσαν νὰ ἐκβῶσιν εἰς πόλεμον,

21 Ὅλοι οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ῥουβὴν ἦσαν σαράντα ἐξ χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

22 Ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Συμεὼν, κατὰ τὰς

γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἐκεῖνοι ἀπὸ αὐτοὺς ὅσοι ἀπριθμήθησαν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν, πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ εἴκοσι χρόνων καὶ ἐπάνω, ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἤμποροῦσαν νὰ ἐκβῶσιν εἰς πόλεμον,

23 Ὅλοι οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Συμεὼν ἦσαν πενήντα ἑννέα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι.

24 Ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Γὰδ, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀπαριθμηθέντες κατ' ὄνομα ἀπὸ εἴκοσι χρόνων καὶ ἐπάνω, ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἤμποροῦσαν νὰ ἐκβῶσιν εἰς πόλεμον,

25 Ὅλοι οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Γὰδ ἦσαν σαράντα πέντε χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι πενήντα.

26 Ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰούδα, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀπαριθμηθέντες κατ' ὄνομα ἀπὸ εἴκοσι χρόνων καὶ ἐπάνω, ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἤμποροῦσαν νὰ ἐκβῶσιν εἰς πόλεμον,

27 Ὅλοι οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα ἦσαν ἑβδομήντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι.

28 Ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσάχαρ, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀπαριθμηθέντες κατ' ὄνομα ἀπὸ εἴκοσι χρόνων καὶ ἐπάνω, ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἤμποροῦσαν νὰ ἐκβῶσιν εἰς πόλεμον,

29 Ὅλοι οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰσάχαρ ἦσαν πενήντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

30 Ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ζαβουλὼν, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀπαριθμηθέντες κατ' ὄνομα ἀπὸ εἴκοσι χρόνων καὶ ἐπάνω, ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἤμποροῦσαν νὰ ἐκβῶσιν εἰς πόλεμον,

31 Ὅλοι οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ζαβουλὼν ἦσαν πενήντα ἑπτὰ χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

32 Μεταξὺ δὲ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰωσήφ, ἀπὸ μὲν τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἐφραΐμ, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀπαριθμηθέντες κατ' ὄνομα ἀπὸ εἴκοσι χρόνων καὶ ἐπάνω, ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἤμποροῦσαν νὰ ἐκβῶσιν εἰς πόλεμον,

33 Ὅλοι οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἐφραΐμ ἦσαν σαράντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

34 Ἀπὸ δὲ τοὺς υἱοὺς τοῦ Μανασσῆ, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀπαριθμηθέντες κατ' ὄνομα ἀπὸ εἴκοσι χρόνων καὶ ἐπάνω, ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἤμποροῦσαν νὰ ἐκβῶσιν εἰς πόλεμον,

35 Ὅλοι οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Μανασσῆ ἦσαν τριάντα δύο χιλιάδες καὶ διακόσιοι.

36 Ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Βενιαμὴν, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀπαριθμηθέντες κατ' ὄνομα ἀπὸ εἴκοσι χρόνων καὶ ἐπάνω, ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἤμποροῦσαν νὰ ἐκβῶσιν εἰς πόλεμον,

37 Ὅλοι οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμὴν ἦσαν τριάντα πέντε χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

38 Ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Δάν, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀπαριθμηθέντες κατ' ὄνομα ἀπὸ εἴκοσι χρόνων καὶ ἐπάνω, ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἤμποροῦσαν νὰ ἐκβῶσιν εἰς πόλεμον,

39 Ὅλοι οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Δάν ἦσαν ἑξήντα δύο χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.

40 Ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀσὴρ, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀπαριθμηθέντες κατ' ὄνομα ἀπὸ εἴκοσι χρόνων καὶ ἐπάνω, ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἤμποροῦσαν νὰ ἐκβῶσιν εἰς πόλεμον,

41 Ὅλοι οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἀσὴρ ἦσαν χιλιάδες σαράντα μία καὶ πεντακόσιοι.

42 Ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Νεφθαλὶ, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀπαριθμηθέντες κατ' ὄνομα ἀπὸ εἴκοσι χρόνων καὶ ἐπάνω, ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἤμποροῦσαν νὰ ἐκβῶσιν εἰς πόλεμον,

43 Ὅλοι οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Νεφθαλὶ ἦσαν πενήντα τρεῖς χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

44 Οὗτοι εἶναι οἱ ἀπαριθμηθέντες, τοὺς οἰκιστοὺς ἀπὸ τοῦ Μωϋσῆ, καὶ ὁ Ἀαρὼν, καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ δώδεκα ἄνδρες· καθεὶς ἦτον διὰ τὸν οἶκόν τῶν πατέρων του.

45 Καὶ οὕτω ὅλοι οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀπὸ εἴκοσι χρόνων καὶ ἐπάνω, ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἤμποροῦσαν μεταξὺ τοῦ Ἰσραὴλ νὰ ἐκβῶσιν εἰς πόλεμον,

46 Ὅλοι οἱ ἀπαριθμηθέντες ἦσαν ἑξακόσιοι τρεῖς χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι πενήντα.

47 Οἱ Λευῖται ὅμως δὲν ἀπριθμήθησαν μεταξὺ αὐτῶν κατὰ τὴν φυλὴν τῶν πατέρων των·

48 Διότι ὁ Κύριος εἶχε λαλήσει πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

49 Μόνον τὴν φυλὴν τοῦ Λευὶ μὴν ἀπαριθμήσης, μηδὲ νὰ συναριθμήσης αὐτοὺς μὲ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ·

50 Ἀλλὰ δὸς εἰς τοὺς Λευίτας τὴν ἐπιστάσιαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ὅλων τῶν σκευῶν αὐτῆς, καὶ ὅλων ὅσα ἀνήκουν εἰς αὐτήν· αὐτοὶ θέλουν βαστάζει τὴν σκηνήν, καὶ ὅλα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ θέλουν ὑπηρετεῖ εἰς αὐτήν, καὶ θέλουν στρατοπεδεύει τριγύρω εἰς τὴν σκηνήν.

51 Καὶ ὅταν ἡ σκηνὴ μέλλῃ νὰ σηκωθῇ, οἱ Λευῖται θέλουν τὴν καταιβάζει· καὶ ὅταν ἡ σκηνὴ πρέπῃ νὰ σταθῇ, οἱ Λευῖται θέλουν τὴν στήνει· καὶ ὁ ξένος, ὅστις ἤθελε τὴν πλησιάσει, ἂς θανατώνεται.

52 Καὶ οἱ μὲν υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ θέλουν στρατοπεδεύει, καθεὶς εἰς τὸ στρατόπεδόν του, καὶ καθεὶς πλησίον εἰς τὴν σημαίαν του, κατὰ τὰ στρατεύματά των.

53 Οἱ δὲ Λευῖται θέλουν στρατοπεδεύει τριγύρω εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, διὰ νὰ μὴν ᾔναι ὀργὴ ἐναντίον τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ οἱ Λευῖται θέλουν φυλάττει τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

54 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἔκαμαν καθ' ὅλα ὅσα ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, οὕτω ἔκαμαν.

ΚΕΦ. β'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἰς τὸν Ἀαρὼν, λέγων,

2 Ἄς στρατοπεδεύσωσιν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, καθεὶς πλησίον εἰς τὴν σημαίαν του, μὲ τὸ σημεῖον τοῦ οἴκου τῶν πατέρων των· τριγύρω ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου θέλουν στρατοπεδεύει.

3 Καὶ κατὰ μὲν τὸ ἀνατολικὸν μέρος θέλουν στρατοπεδεύει ὅσοι εἶναι ἀπὸ τὴν

σημαίαν τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ἰούδα, κατὰ τὰ τάγματά των· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν τοῦ Ἰούδα θέλει εἶσθαι Ναασσῶν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμιναδάβ·

4 Τὸ στράτευμα δὲ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ αὐτοὺς, ἦσαν ἑβδομήντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι.

5 Καὶ οἱ στρατοπεδεύοντες πλησίον αὐτοῦ θέλουν εἶσθαι ἡ φυλὴ τοῦ Ἰσάχαρ· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσάχαρ θέλει εἶσθαι Ναθαναὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Σωγάρ·

6 Τὸ στράτευμα δὲ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ αὐτοὺς, ἦσαν πενήντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

7 Ἐπειτα ἡ φυλὴ τοῦ Ζαβουλὼν καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν τοῦ Ζαβουλὼν θέλει εἶσθαι Ἐλιὰβ ὁ υἱὸς τοῦ Χαιλὼν·

8 Τὸ στράτευμα δὲ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ αὐτοὺς, ἦσαν πενήντα ἑπτὰ χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

9 Ὅλοι οἱ ἀπαριθμηθέντες εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἰούδα ἦσαν ἑκατὸν ὀγδοῶντα ἑξ χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι, κατὰ τὰ τάγματά των· οὗτοι θέλουν προπορεύεσθαι.

10 Κατὰ δὲ τὸ μεσημβρινὸν μέρος θέλει εἶσθαι ἡ σημαία τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ῥουβὴν, κατὰ τὰ τάγματά των· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν τοῦ Ῥουβὴν θέλει εἶσθαι Ἐλισούρ ὁ υἱὸς τοῦ Σεδιούρ·

11 Τὸ στράτευμα δὲ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ αὐτοὺς, ἦσαν σαράντα ἑξ χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

12 Καὶ οἱ στρατοπεδεύοντες πλησίον αὐτοῦ θέλουν εἶσθαι ἡ φυλὴ τοῦ Συμεὼν· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν τοῦ Συμεὼν θέλει εἶσθαι Σαλαμιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Σουρισαδάι·

13 Τὸ στράτευμα δὲ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ αὐτοὺς, ἦσαν πενήντα ἑννέα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι.

14 Ἐπειτα ἡ φυλὴ τοῦ Γάδ· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν τοῦ Γάδ θέλει εἶσθαι Ἐλισάφ ὁ υἱὸς τοῦ Ῥαγουήλ·

15 Τὸ στράτευμα δὲ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ αὐτοὺς, ἦσαν σαράντα πέντε χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι πενήντα.

16 Ὅλοι οἱ ἀπαριθμηθέντες εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Ῥουβὴν ἦσαν χιλιάδες ἑκατὸν πενήντα μία καὶ τετρακόσιοι πενήντα, κατὰ τὰ τάγματά των· καὶ οὗτοι θέλουν σηκόνεσθαι δεύτεροι κατὰ τὴν τάξιν.

17 Ἐπειτα θέλει σηκόνεσθαι ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ στρατόπεδον τῶν Λευιτῶν εἰς τὸ μέσον τῶν στρατοπέδων·

καθὼς ἐστρατοπέδευσαν, οὕτω θέλουν σηκόνεσθαι· καθεὶς εἰς τὴν τάξιν του, πλησίον εἰς τὰς σημαίας των.

18 Κατὰ δὲ τὸ δυτικὸν μέρος θέλει εἶσθαι ἡ σημαία τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ἐφραὶμ, κατὰ τὰ τάγματά του· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν τοῦ Ἐφραὶμ θέλει εἶσθαι Ἐλισαμὰ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐμιούδ·

19 Τὸ στράτευμα δὲ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ αὐτοῦ, ἦσαν σαράντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

20 Καὶ πλησίον του θέλει στρατοπεδεύει ἡ φυλὴ τοῦ Μανασσῆ· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν τοῦ Μανασσῆ θέλει εἶσθαι Γαμαλιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Φαδασσοῦρ·

21 Τὸ στράτευμα δὲ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ αὐτοῦ, ἦσαν τριάντα δύο χιλιάδες καὶ διακόσιοι.

22 Ἐπειτα ἡ φυλὴ τοῦ Βενιαμείν· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν τοῦ Βενιαμείν θέλει εἶσθαι Ἀβιδὰν ὁ υἱὸς τοῦ Γεδεωνί·

23 Τὸ στράτευμα δὲ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ αὐτοῦ, ἦσαν τριάντα πέντε χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

24 Ὅλοι οἱ ἀπαριθμηθέντες τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ἐφραὶμ ἦσαν ἑκατὸν ὀκτὼ χιλιάδες καὶ ἑκατὸν, κατὰ τὰ τάγματά των· καὶ οὗτοι θέλουν σηκόνεσθαι τρίτοι κατὰ τὴν τάξιν.

25 Ἡ σημαία δὲ τοῦ στρατοπέδου τοῦ Δὰν θέλει εἶσθαι πρὸς βορρᾶν, κατὰ τὰ τάγματά των· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν τοῦ Δὰν θέλει εἶσθαι Ἀχιέζερ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμισαδάϊ·

26 Τὸ στράτευμα δὲ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ αὐτοῦ, ἦσαν ἑξήντα δύο χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.

27 Καὶ οἱ στρατοπεδεύοντες πλησίον αὐτοῦ θέλουν εἶσθαι ἡ φυλὴ τοῦ Ἀσήρ· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν τοῦ Ἀσήρ θέλει εἶσθαι Φαγαιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐχράν·

28 Τὸ στράτευμα δὲ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ αὐτοῦ, ἦσαν χιλιάδες σαράντα μία καὶ πεντακόσιοι.

29 Ἐπειτα ἡ φυλὴ τοῦ Νεφθαλί· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν τοῦ Νεφθαλί θέλει εἶσθαι Ἀχιρε ὁ υἱὸς τοῦ Αἰνάν·

30 Τὸ στράτευμα δὲ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ αὐτοῦ, ἦσαν πενήντα τρεῖς χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

31 Ὅλοι οἱ ἀπαριθμηθέντες τοῦ στρατοπέδου τοῦ Δὰν ἦσαν ἑκατὸν πενήντα ἑπτὰ χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι· οὗτοι θέλουν σηκόνεσθαι ἔσχατοι κατὰ τὰς σημαίας των.

32 Οὗτοι εἶναι οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν· ὅλοι οἱ ἀπαριθμηθέντες εἰς τὰ στρατόπεδα, κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν, ἦσαν ἑξακόσιαι τρεῖς χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι πενήντα.

33 Οἱ δὲ Λευῖται δὲν συνηριθμήθησαν μετὰ τοὺς υἱούς τοῦ Ἰσραὴλ, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.

34 Καὶ ἔκαμαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ καθ' ὅλα ὅσα ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν· οὕτω ἐστρατοπέδευσαν κατὰ τὰς σημαίας αὐτῶν, καὶ οὕτω ἐσηκώθησαν, καθεὶς κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, καὶ κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν.

ΚΕΦ. γ'.

Εἶναι δὲ αὗται αἱ γενεαὶ τοῦ Ἀαρὼν καὶ τοῦ Μωϋσῆ, τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν εἰς τὸ ὄρος Σινᾶ.

2 Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Ἀαρὼν· Ναδάβ ὁ πρωτότοκος, καὶ Ἀβιουδ, Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ.

3 Ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Ἀαρὼν, οἱ ὁποῖοι ἦσαν οἱ ἱερεῖς οἱ χρησμένοι, τῶν ὁποίων αἱ χεῖρες καθιερώθησαν διὰ τὴν ἱερατεύωσιν.

4 Ἀπέθανε δὲ ὁ Ναδάβ καὶ ὁ Ἀβιουδ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ἐνῶ ἐπρόσφεραν πῦρ ξένον ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ, καὶ τέκνα δὲν εἶχαν· καὶ ἱεράτευσεν ὁ Ἐλεάζαρ καὶ ὁ Ἰθάμαρ ἐνώπιον Ἀαρὼν τοῦ πατρός των.

5 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

6 Φέρε τὴν φυλὴν τοῦ Λευὶ, καὶ παράστησε αὐτοὺς ἔμπροσθεν Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, διὰ τὴν ὑπηρετώσιν εἰς αὐτόν.

7 Καὶ θέλουν φυλάττει τὰς φυλακὰς αὐτοῦ, καὶ τὰς φυλακὰς ὅλης τῆς συναγωγῆς ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐκτελοῦντες τὰς ὑπηρεσίας τῆς σκηνῆς.

8 Καὶ θέλουν φυλάττει ὅλα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἐκτελοῦντες τὰς ὑπηρεσίας τῆς σκηνῆς.

9 Καὶ θέλεις δώσει τοὺς Λευίτας εἰς τὸν Ἀαρὼν καὶ εἰς τοὺς υἱούς αὐτοῦ· οὗτοι εἶναι ὁλοκλήρως δοσμένοι εἰς αὐτὸν μεταξὺ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

10 Θέλεις λοιπὸν καταστήσει τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱούς αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶσι τὰ

ἔργα τῆς ἱερατείας των· ὁ δὲ ξένος, ὅστις ἤθελε πλησιάσει, θέλει θανατόνεσθαι.

11 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

12 Ἴδου, ἐγὼ ἐπῆρα τοὺς Λευίτας ἀπὸ τοῦ μεταξύ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς τόπον παντὸς πρωτοτόκου τοῦ ὁποῖον ἀνοίγει τὴν μήτραν μεταξύ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ· διὰ τοῦτο οἱ Λευῖται θέλουν εἶσθαι ἰδικοί μου.

13 Διότι πᾶν πρωτότοκον εἶναι ἰδικόν μου· ἐπειδὴ τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκτύπησα πᾶν πρωτότοκον εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, καθιέρωσα εἰς τὸν ἑαυτόν μου ὅλα τὰ πρωτότοκα μεταξύ τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· ἰδικά μου θέλουν εἶσθαι. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

14 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ, λέγων,

15 Ἀπαρίθμησε τοὺς υἱοὺς τοῦ Λευὶ κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν· ὅλα τὰ ἀρσενικὰ ἀπὸ ἑνὸς μηνὸς καὶ ἐπάνω θέλεις ἀπαριθμήσει.

16 Καὶ ἀπαρίθμησεν αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καθὼς ἐπροστάχθη.

17 Ἦσαν δὲ οὗτοι οἱ υἱοὶ τοῦ Λευὶ κατὰ τὰ ὀνόματά των· Γερσὼν, καὶ Καὰθ, καὶ Μεραρί.

18 Καὶ ταῦτα ἦσαν τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Γερσὼν κατὰ τὰς οἰκογενείας των· Λοβενὶ, καὶ Σεμεί.

19 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Καὰθ, κατὰ τὰς οἰκογενείας των, ἦσαν Ἀμράμ, καὶ Ἰσσαὰρ, Χεβρών, καὶ Ὁζιήλ.

20 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Μεραρί, κατὰ τὰς οἰκογενείας των, ἦσαν Μοολὶ, καὶ Μουσὶ· αὗται εἶναι αἱ οἰκογένειαι τῶν Λευιτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν.

21 Ἀπὸ τὸν Γερσὼν ἦτον ἡ οἰκογένεια τοῦ Λοβενὶ, καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ Σεμεί· αὗται εἶναι αἱ οἰκογένειαι τῶν Γερσωνιτῶν.

22 Οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ αὐτοῦς, κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὅλων τῶν ἀρσενικῶν, ἀπὸ ἑνὸς μηνὸς καὶ ἐπάνω, οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ αὐτοῦς ἦσαν ἑπτὰ χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

23 Αἱ οἰκογένειαι τῶν Γερσωνιτῶν θέλουν στρατοπεδεύει ὀπίσω τῆς σκηνῆς πρὸς δυσμᾶς.

24 Καὶ ὁ ἄρχων τοῦ πατρικοῦ οἴκου τῶν Γερσωνιτῶν θέλει εἶσθαι Ἐλυσάφ ὁ υἱὸς τοῦ Λαήλ.

25 Καὶ ἡ φροντὶς τῶν υἱῶν τοῦ Γερσὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου θέλει εἶσθαι

ἡ σκηνή, καὶ ἡ σκέπη, τὸ κάλυμμα αὐτῆς, καὶ τὸ παραπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,

26 Καὶ τὰ καταπετάσματα τῆς αὐλῆς, καὶ τὸ παραπέτασμα τῆς θύρας τῆς αὐλῆς, τὰ ὅποια εἶναι διὰ τὴν σκηνὴν, καὶ διὰ τὸ θυσιαστήριον ὁλόγυρα, καὶ τὰ σχοινία αὐτῆς δι' ὅλας τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

27 Καὶ ἀπὸ τὸν Καὰθ ἦτον ἡ οἰκογένεια τῶν Ἀμραμιτῶν, καὶ ἡ οἰκογένεια τῶν Ἰσσαριτῶν, καὶ ἡ οἰκογένεια τῶν Χεβρωνιτῶν, καὶ ἡ οἰκογένεια τῶν Ὁζηλιτῶν· αὗται εἶναι αἱ οἰκογένειαι τῶν Κααθιτῶν.

28 Ὅλα τὰ ἀρσενικὰ, ἀπὸ ἑνὸς μηνὸς καὶ ἐπάνω, ἦσαν τὸν ἀριθμὸν ὀκτὼ χιλιάδες καὶ ἑξακόσια, οἱ ὅποιοι ἐφύλατταν τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων.

29 Αἱ οἰκογένειαι τῶν υἱῶν τοῦ Καὰθ θέλουν στρατοπεδεύει εἰς τὰ πλάγια τῆς σκηνῆς πρὸς μεσημβρίαν.

30 Καὶ ὁ ἄρχων τοῦ πατρικοῦ οἴκου τῶν οἰκογενειῶν τῶν Κααθιτῶν θέλει εἶσθαι Ἐλυσάφ ὁ υἱὸς τοῦ Ὁζιήλ.

31 Καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἡ κιβωτὸς, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ λυχνία, καὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὰ σκεύη τοῦ ἁγιαστηρίου μετὰ τὰ ὅποια λειτουργοῦν, καὶ τὸ καταπέτασμα, καὶ ὅλα τὰ πρὸς ὑπηρεσίαν αὐτῶν.

32 Καὶ ὁ Ἐλεάζαρ ὁ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως θέλει εἶσθαι ὁ ἀρχηγὸς ἐπάνω εἰς τοὺς ἀρχηγούς τῶν Λευιτῶν, καὶ θέλει ἔχει τὴν ἐπιστάσιν ἐκείνων οἱ ὅποιοι φυλάττουν τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων.

33 Ἀπὸ τὸν Μεραρί ἦτον ἡ οἰκογένεια τῶν Μοολιτῶν, καὶ ἡ οἰκογένεια τῶν Μουσιτῶν· αὗται εἶναι αἱ οἰκογένειαι τοῦ Μεραρί.

34 Καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ αὐτοῦς, κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὅλων τῶν ἀρσενικῶν, ἀπὸ ἑνὸς μηνὸς καὶ ἐπάνω, ἦσαν ἑξ χιλιάδες καὶ διακόσιοι.

35 Καὶ ὁ ἄρχων τοῦ πατρικοῦ οἴκου τῶν οἰκογενειῶν τοῦ Μεραρί ἦτον Σουριήλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβιχαήλ· οὗτοι θέλουν στρατοπεδεύει εἰς τὰ πλάγια τῆς σκηνῆς πρὸς βορρᾶν.

36 Καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν καὶ φροντίδα τῶν υἱῶν τοῦ Μεραρί θέλουν εἶσθαι αἱ σανίδες τῆς σκηνῆς, καὶ οἱ μοχλοὶ αὐτῆς, καὶ οἱ στύλοι αὐτῆς, καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῆς, καὶ ὅλα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ ὅλα τὰ πρὸς ὑπηρεσίαν αὐτῶν,

37 Καὶ οἱ στύλοι τῆς αὐλῆς ὀλόγυρα, καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῶν, καὶ οἱ πάσσαλοι αὐτῶν, καὶ τὰ σχοινία αὐτῶν.

38 Οἱ δὲ στρατοπεδεύοντες κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς πρὸς ἀνατολὰς, ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς ἀνατολὰς, θέλουν εἶσθαι Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, φυλάττοντες τὰς φυλακὰς τοῦ ἁγιαστηρίου ἀντὶ τῶν φυλακῶν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ὁ ξένος, ὅστις ἤθελε πλησιάσει, θέλει θανατόνεσθαι.

39 Ὅλοι οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῶν Λευιτῶν, τοὺς ὁποίους ἀπηρίθμησεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν διὰ προσταγῆς τοῦ Κυρίου, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, ὅλα τὰ ἄρσενικὰ ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς καὶ ἐπάνω, ἦσαν εἰκοσιδύο χιλιάδες.

40 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἀπαρίθμησε ὅλα τὰ πρωτότοκα ἄρσενικὰ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς καὶ ἐπάνω, καὶ πάρε τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν.

41 Καὶ θέλεις πάρει τοὺς Λευίτας διὰ ἐμὲ (ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος) εἰς τόπον ὅλων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν, εἰς τόπον ὅλων τῶν πρωτοτόκων μεταξὺ εἰς τὰ κτήνη τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

42 Καὶ ἀπηρίθμησεν ὁ Μωϋσῆς, καθὼς τὸν ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος, ὅλα τὰ πρωτότοκα μεταξὺ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

43 Καὶ ὅλα τὰ πρωτότοκα ἄρσενικὰ ἀπαριθμηθέντα κατ' ὄνομα, ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς καὶ ἐπάνω, κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, ἦσαν εἰκοσιδύο χιλιάδες διακόσια ἐβδομήντα τρία.

44 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

45 Πάρε τοὺς Λευίτας εἰς τόπον ὅλων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν εἰς τόπον τῶν κτηνῶν αὐτῶν· καὶ οἱ Λευῖται θέλουν εἶσθαι ἰδικοί μου. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

46 Καὶ διὰ ἑξαγορὰν τῶν διακοσίων ἐβδομήντα τριῶν ἀπὸ τοὺς πρωτοτόκους τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ ὅποιοι ὑπερβαίνουν τὸν ἀριθμὸν τῶν Λευιτῶν,

47 Θέλεις λάβει πέντε σίκλους κατὰ κεφαλὴν, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον θέλεις τοὺς λάβει, (ὁ σίκλος εἶναι εἴκοσι γερά·)

48 Καὶ θέλεις δώσει τὸ ἀργύριον τῆς ἑξαγορᾶς τοῦ περισσεύοντος ἀριθμοῦ τῶν εἰς τὸν Ἀαρὼν καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ.

49 Καὶ ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς τὸ ἀργύριον τῆς ἑξαγορᾶς ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐπερίσσειαν ἀπὸ τοὺς ἑξαγορασθέντας διὰ μέσου τῶν Λευιτῶν.

50 Ἀπὸ τοὺς πρωτοτόκους τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἔλαβε τὸ ἀργύριον, χιλίους τριακοσίους ἐξήντα πέντε σίκλους, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον.

51 Καὶ ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς τὸ ἀργύριον τῆς ἑξαγορᾶς τῶν περισσευόντων εἰς τὸν Ἀαρὼν καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.

ΚΕΦ. δ'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρὼν, λέγων,

2 Πάρε τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν τοῦ Καὰθ μεταξὺ τῶν υἱῶν τοῦ Λευὶ, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, καὶ κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν,

3 Ἀπὸ τριάντα χρόνων καὶ ἐπάνω, ἕως πενήντα χρόνους, ὅλων ὅσοι ἐμποροῦν νὰ ἐμβῶσιν εἰς ὑπουργίαν, διὰ νὰ κάμνωσι τὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου.

4 Αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ ὑπηρεσία τῶν υἱῶν τοῦ Καὰθ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

5 Καὶ ὅταν σηκόνεται τὸ στρατόπεδον, θέλουν ἔρχεσθαι ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ θέλουν καταιβάζει τὸ καταπέτασμα, καὶ θέλουν σκεπάσει μὲ αὐτὸ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου.

6 Καὶ θέλουν βάλει ἐπάνω εἰς αὐτὴν κάλυμμα ἀπὸ δέρματα θῶων, καὶ ἐπάνωθεν θέλουν ἑξαπλώσει φόρεμα ὅλον κυανοῦν, καὶ θέλουν διαπεράσει τὰ μοχλία της.

7 Καὶ ἐπάνω εἰς τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως θέλουν ἀπλώσει φόρεμα ὅλον κυανοῦν, καὶ θέλουν βάλει ἐπάνω εἰς αὐτὴν τοὺς δίσκους, καὶ τὰ θυμιαματοδόχα, καὶ τὰ λεκάνια, καὶ τὰ σπονδεῖα διὰ νὰ σπένδωσι· καὶ οἱ παντοτεῖνοὶ ἄρτοι θέλουν εἶσθαι ἐπάνω εἰς αὐτήν.

8 Καὶ θέλουν ἑξαπλώσει ἐπάνω εἰς αὐτὰ φόρεμα κόκκινον, καὶ τοῦτο θέλουν σκεπάσει μὲ κάλυμμα ἀπὸ δέρματα θῶων, καὶ θέλουν διαπεράσει τὰ μοχλία της.

9 Καὶ θέλουν πάρει φόρεμα κυανοῦν, καὶ μὲ αὐτὸ θέλουν σκεπάσει τὴν λυχνίαν τοῦ φωτός, ὁμοῦ μὲ τοὺς λύχνους της, καὶ τὰ λυχνοψαλίδια, καὶ τὰ ὑποθέματα

αὐτῆς, καὶ ὅλα τὰ ἐλαιοδόχα ἀγγεῖα αὐτῆς, μετὰ τὰ ὁποῖα κάμνουν τὰς ὑπηρεσίας τῆς.

10 Καὶ θέλουν τὴν βάλει ὁμοῦ μετὰ ὅλα τὰ σκεύη τῆς μέσα εἰς κάλυμμα ἀπὸ δέρματα θῶν, καὶ θέλουν τὴν ἐπιθέσει ἐπάνω εἰς μοχλόν.

11 Ἐπάνω δὲ εἰς τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν θέλουν στρώσει φόρεμα κυανοῦν, καὶ τοῦτο θέλουν σκεπάσει μετὰ σκέπασμα ἀπὸ δέρματα θῶν, καὶ θέλουν βάλει εἰς αὐτὸ τὰ μοχλία του.

12 Καὶ θέλουν πάρει ὅλα τὰ σκεύη τῆς ὑπηρεσίας, μετὰ τὰ ὁποῖα ὑπηρετοῦν εἰς τὰ ἅγια, καὶ βάλει αὐτὰ εἰς φόρεμα κυανοῦν, καὶ θέλουν τὰ σκεπάσει μετὰ κάλυμμα ἀπὸ δέρματα θῶν, καὶ ἐπιθέσει αὐτὰ εἰς μοχλόν.

13 Καὶ θέλουν ἐκβάλει τὴν στάκτην ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον, καὶ θέλουν σκεπάσει αὐτὸ μετὰ φόρεμα ὁλοπόρφυρον.

14 Καὶ θέλουν βάλει ἐπάνω εἰς αὐτὸ τὰ θυμιατήρια, τὰς κρεάγρας, καὶ πτυάρια, καὶ λεκάνας, καὶ ὅλα τὰ ἀγγεῖα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ θέλουν στρώσει ἐπάνω εἰς αὐτὸ κάλυμμα ἀπὸ δέρματα θῶν, καὶ βάλει τὰ μοχλία αὐτοῦ.

15 Καὶ ἀφοῦ τελειώσωσιν ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ νὰ σκεπάζωσι τὰ ἅγια, καὶ ὅλα τὰ σκεύη τὰ ἅγια, ἐνῶ εἶναι νὰ σηκωθῇ τὸ στρατόπεδον, τότε θέλουν πλησιάσει οἱ υἱοὶ τοῦ Καὰθ νὰ τὰ σηκώσωσι, καὶ δὲν θέλουν ἐγγίξει τὰ ἅγια, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνωσι. Ταῦτα εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θέλουν σηκόνει οἱ υἱοὶ τοῦ Καὰθ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου.

16 Καὶ ὁ Ἐλεάζαρ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως θέλει ἐπιστατεῖ εἰς τὸ ἔλαιον τοῦ φωτός, καὶ τὸ εὐῶδες θυμίαμα, καὶ τὴν καθημερινὴν προσφορὰν τῶν πεμμάτων, καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ θέλει ἔχει τὴν ἐπιστάσιαν ὅλης τῆς σκηνῆς, καὶ ὅλων ὅσα εἶναι εἰς αὐτήν, εἰς τὸ ἁγιαστήριον, καὶ εἰς ὅλα τὰ σκεύη αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρὼν, λέγων,

18 Μὴ δόσετε ἀφορμὴν νὰ ἐξολοθρευθῇ ἡ φυλὴ τῶν οἰκογενειῶν τοῦ Καὰθ ἀπὸ τὸ μέσον τῶν Λευιτῶν.

19 Ἀλλὰ κάμετε οὕτω εἰς αὐτοὺς, διὰ νὰ ζήσωσι, καὶ νὰ μὴν ἀποθάνωσιν, ὅταν πλησιάσωσιν εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. Ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἅς ἔρχωνται, καὶ ἅς διορίζωσιν αὐτοὺς ἕκαστον εἰς τὸ ἔργον του καὶ εἰς τὸ φορτίον του.

20 Ἄς μὴν ἐμβαίνωσιν ὁμοῦ νὰ ἴδωσιν, ὅταν σκεπάζωνται τὰ ἅγια, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνωσι.

21 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

22 Πάρε ἀκόμη τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν τοῦ Γερσῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὰς οἰκογενεῖας αὐτῶν.

23 Ἀπὸ τριάντα χρόνων καὶ ἐπάνω, ἕως πενήντα χρόνους, θέλεις τοὺς ἀπαριθμήσει ὅλους, ὅσοι ἐμβαίνουν εἰς τὸ ὑπουργημα διὰ νὰ ἐκτελῶσι τὰ ἔργα εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου.

24 Τοῦτο εἶναι τὸ ὑπουργημα τῶν οἰκογενειῶν τῶν Γερσωνιτῶν, νὰ ὑπηρετῶσι, καὶ νὰ σηκώνωσι.

25 Θέλουν σηκόνει τὰ παραπετάσματα τῆς σκηνῆς, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, τὸ σκέπασμα αὐτῆς, καὶ τὸ σκέπασμα τὸ ἀπὸ δέρματα θῶν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπάνωθεν αὐτῆς, καὶ τὸ παραπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,

26 Καὶ τὰ καταπετάσματα τῆς αὐλῆς, καὶ τὸ παραπέτασμα τῆς θύρας τῆς πύλης τῆς αὐλῆς, τὰ ὁποῖα εἶναι διὰ τὴν σκηνὴν, καὶ διὰ τὸ θυσιαστήριον ὁλόγυρα, καὶ τὰ σχοινία τῶν, καὶ ὅλα τὰ ἐργαλεῖα τῆς ὑπηρεσίας τῶν, καὶ ὅλα ὅσα χρησιμεύουν εἰς αὐτά· οὕτω θέλουν ὑπηρετεῖ.

27 Κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν του θέλουν ὑπηρετεῖ οἱ υἱοὶ τῶν Γερσωνιτῶν, εἰς ὅλα τὰ φορτία τῶν, καὶ εἰς ὅλας τὰς ὑπηρεσίας τῶν· καὶ σεῖς θέλετε διορίζει εἰς αὐτοὺς ὅλα ὅσα εἶναι εἰς χρέος νὰ σηκώνωσι.

28 Τοῦτο εἶναι τὸ ὑπουργημα τῶν οἰκογενειῶν τῶν υἱῶν τοῦ Γερσῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν θέλει εἶσθαι ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.

29 Θέλεις δὲ ἀπαριθμήσει καὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ Μεραρί, κατὰ τὰς οἰκογενεῖας αὐτῶν, καὶ κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν.

30 Ἀπὸ τριάντα χρόνων καὶ ἐπάνω, ἕως πενήντα χρόνους, θέλεις τοὺς ἀπαριθμήσει ὅλους, ὅσοι ἐμβαίνουν εἰς τὸ ὑπουργημα διὰ νὰ ἐκτελῶσι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

31 Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ὑπουργημα αὐτῶν, καθ' ὅλην τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, νὰ σηκώνωσι τὰς σανίδας τῆς σκηνῆς, καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς, καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῆς,

32 Καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς ὁλόγυρα, καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῶν, καὶ τοὺς πασσάλους αὐτῶν, καὶ τὰ σχοινία αὐτῶν, μὲ ὅλα τὰ ἐργαλεῖα αὐτῶν, καὶ ὅλα τὰ πρὸς ὑπηρεσίαν αὐτῶν· καὶ θέλετε τοὺς διορίσει κατ' ὄνομα τὰ σκεύη τοῦ ὑπουργήματος τοῦ φορτίου αὐτῶν.

33 Τοῦτο εἶναι τὸ ὑπουργήμα τῶν οἰκογενειῶν τῶν υἱῶν τοῦ Μεραρί, καθ' ὅλας τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.

34 Ὁ Μωϋσῆς λοιπὸν καὶ ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς ἀπηρίθμησαν τοὺς υἱοὺς τοῦ Καάθ, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, καὶ κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν,

35 Ἀπὸ τριάντα χρόνων καὶ ἐπάνω, ἕως πενήντα χρόνους, ὅλους ὅσοι ἔμβαιναν εἰς τὸ ὑπουργήμα, διὰ νὰ ἐκτελῶσι τὰ ἔργα εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου·

36 Καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ αὐτοὺς κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν ἦσαν δύο χιλιάδες ἑπτακόσιοι πενήντα.

37 Οὗτοι εἶναι οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῶν οἰκογενειῶν τοῦ Καάθ, ὅλοι ἐκεῖνοι ὅσοι ὑπηρετοῦσαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, τοὺς ὁποίους ἀπηρίθμησαν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως.

38 Οἱ ἀπαριθμηθέντες δὲ ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Γερσῶν, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, καὶ κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν,

39 Ἀπὸ τριάντα χρόνων καὶ ἐπάνω, ἕως πενήντα χρόνους, ὅλοι ὅσοι ἔμβαιναν εἰς τὸ ὑπουργήμα διὰ νὰ ἐκτελῶσι τὰ ἔργα εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου,

40 Ὅλοι οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ αὐτοὺς, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, καὶ κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἦσαν δύο χιλιάδες ἑξακόσιοι τριάντα.

41 Οὗτοι εἶναι οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῶν οἰκογενειῶν τῶν υἱῶν τοῦ Γερσῶν, ὅλοι ὅσοι ὑπηρετοῦσαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, τοὺς ὁποίους ἀπηρίθμησαν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου.

42 Οἱ ἀπαριθμηθέντες δὲ ἐκ τῶν οἰκογενειῶν τῶν υἱῶν τοῦ Μεραρί, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, καὶ κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν,

43 Ἀπὸ τριάντα χρόνων καὶ ἐπάνω, ἕως πενήντα χρόνους, ὅλοι ὅσοι ἔμβαιναν εἰς

τὸ ὑπουργήμα διὰ νὰ ἐκτελῶσι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,

44 Ὅλοι οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ αὐτοὺς κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν ἦσαν τρεῖς χιλιάδες καὶ διακόσιοι.

45 Οὗτοι εἶναι οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῶν οἰκογενειῶν τῶν υἱῶν τοῦ Μεραρί, τοὺς ὁποίους ἀπηρίθμησαν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως.

46 Ὅλοι οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῶν Λευιτῶν, τοὺς ὁποίους ἀπηρίθμησαν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰσραὴλ, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, καὶ κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν,

47 Ἀπὸ τριάντα χρόνων καὶ ἐπάνω, ἕως πενήντα χρόνους, ὅλοι ὅσοι ἔμβαιναν εἰς τὸ ὑπουργήμα διὰ νὰ ὑπηρετῶσι καὶ νὰ βαστάζωσι τὸ φορτίον τῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου,

48 Ὅλοι οἱ ἀπαριθμηθέντες ἀπὸ αὐτοὺς ἦσαν ὀκτὼ χιλιάδες πεντακόσιοι ὀγδοῖντα.

49 Ἀπηριθμήθησαν καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως, ἕκαστος κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν του, καὶ κατὰ τὸ φορτίον του. Οὕτω ἀπηριθμήθησαν ἀπὸ αὐτὸν, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.

ΚΕΦ. ε'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Πρόσταξε τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ νὰ ἐκβάλωσιν ἀπὸ τὸ στρατόπεδον πάντα λεπρὸν, καὶ πάντα γονόρροιον, καὶ πάντα μολυσμένον ἀπὸ νεκρόν·

3 Καὶ ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν ἔκβαλε ἔξω τοῦ στρατοπέδου, ἔκβαλε αὐτοὺς διὰ νὰ μὴ μολύνωσι τὰ στρατόπεδά των εἰς τὸ μέσον τῶν ὁποίων ἐγὼ κατοικῶ.

4 Καὶ ἔκαμαν οὕτω οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἔκβαλαν αὐτοὺς ἔξω τοῦ στρατοπέδου· καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, οὕτω ἔκαμαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ.

5 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

6 Εἰπέ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Ὅταν ἀνὴρ ἢ γυνὴ κάμῃ κἀνὲν ἀπὸ τὰ ἀμαρτήματα τὰ ἀνθρώπινα, καὶ πταίσῃ εἰς τὸν Κύριον, καὶ ἀμαρτήσῃ ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη,

7 Τότε θέλει ἐξομολογηθῇ τὴν ἀμαρτίαν του τὴν ὁποίαν ἔκαμε· καὶ θέλει πληρώσει τὸ ἀδίκημά του μὲ τὸ ὅλον κεφάλαιον τούτου, καὶ εἰς αὐτὸ θέλει προσθέσει ἀκόμη

τὸ πέμπτον μέρος του, καὶ θέλει τὸ δώσει εἰς ὅποιον ἠδίκησεν.

8 Ἐὰν δὲ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχῃ συγγενῇ διὰ νὰ πληρωθῇ εἰς αὐτὸν τὸ ἀδίκημα, ἅς πληρόνεται τὸ ἀδίκημα εἰς τὸν Κύριον πρὸς τὸν ἱερέα, ἐκτὸς τοῦ κριαρίου τῆς ἐξιλέωσης μὲ τὸ ὅποιον θέλει γίνεῖ ἐξιλέωσις δι' αὐτόν.

9 Καὶ πᾶσα προσφορά ἀπὸ ὅλα τὰ ἡγιασμένα πράγματα τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, τὴν ὁποίαν προσφέρουν εἰς τὸν ἱερέα, θέλει εἶσθαι ἰδική του.

10 Ἰδικὰ του λοιπὸν θέλουν εἶσθαι τὰ ἁγιαζόμενα παντὸς ἀνθρώπου ὃ, τι ἕκαστος δίδει εἰς τὸν ἱερέα, θέλει εἶσθαι ἰδικόν του.

11 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

12 Λάλησε εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὲ εἰς αὐτοὺς, Ἐὰν ἀνθρώπου τινὸς ἡ γυνὴ παραδρομήσῃ καὶ ἁμαρτήσῃ ἐναντίον του,

13 Καὶ κοιμηθῇ κἀνεῖς μὲ αὐτὴν σαρκικῶς, καὶ λανθάσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ἀνδρός της, καὶ κρυφθῇ, καὶ αὐτὴ μολυνθῇ, καὶ μάρτυς δὲν ᾔναι ἐναντίον της, καὶ δὲν πιασθῇ,

14 Καὶ ἔλθῃ εἰς αὐτὸν πνεῦμα ζηλοτυπίας, καὶ ζηλεύσῃ τὴν γυναῖκά του, καὶ αὐτὴ ᾔναι μολυσμένη ἢ ἔαν ἔλθῃ εἰς αὐτὸν τὸ πνεῦμα τῆς ζηλοτυπίας, καὶ ζηλεύσῃ τὴν γυναῖκά του, καὶ αὐτὴ δὲν ᾔναι μολυσμένη.

15 Τότε θέλει φέρεῖ ὁ ἄνθρωπος τὴν γυναῖκά του εἰς τὸν ἱερέα, καὶ θέλει προσφέρει ὑπὲρ αὐτῆς τὴν προσφοράν της, τὸ δέκατον τοῦ οἴφι ἀπὸ ἄλευρον κρίθινον· ἐλαιον ὅμως δὲν θέλει χύσει ἐπάνω, οὐδὲ θέλει ἐπιθέσει λιβάνιον· διότι εἶναι προσφορά ζυλοτυπίας, προσφορά ἐνθυμήσεως, φέρουσα εἰς ἐνθύμησιν ἀνομίαν.

16 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει φέρεῖ αὐτὴν πλησίον, καὶ στήσῃ αὐτὴν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

17 Ἐπειτα θέλει πάρει ὁ ἱερεὺς νερόν ἅγιον μέσα εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον· καὶ ἀπὸ τὸ χῶμα, τὸ ὅποιον εἶναι εἰς τὸ ἔδαφος τῆς σκηνῆς, θέλει πάρει ὁ ἱερεὺς, καὶ βάλῃ αὐτὸ εἰς τὸ νερόν.

18 Καὶ θέλει στήσῃ ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ θέλει ξεσκεπάσει τὴν κεφαλὴν τῆς γυναικὸς, καὶ θέλει βάλῃ εἰς τὰς χεῖράς της τὴν προσφοράν τῆς ἐνθυμήσεως, τὴν προσφοράν τῆς ζηλοτυπίας· εἰς δὲ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως θέλει εἶσθαι τὸ νερόν τὸ πικρόν, τὸ ὅποιον φέρεῖ

τὴν κατάραν.

19 Καὶ θέλει τὴν ὀρκίσει ὁ ἱερεὺς, καὶ θέλει εἰπεῖ εἰς τὴν γυναῖκα, Ἐὰν δὲν ἐκοιμήθῃ κἀνεῖς μαζύ σου, καὶ ἔαν δὲν παρεδρομήσῃς διὰ νὰ μολυνθῇς, δεχομένη ἄλλον ἀντὶ τοῦ ἀνδρός σου, ἅς ᾔσαι ἀβλαβὴς ἀπὸ τὸ νερόν τοῦτο τὸ πικρόν, τὸ ὅποιον φέρεῖ τὴν κατάραν.

20 Ἐὰν ὅμως παρεδρομήσῃς, δεχομένη ἄλλον ἀντὶ τοῦ ἀνδρός σου, καὶ ἐμολύνθῃς, καὶ ἐκοιμήθῃ κἀνεῖς ἄλλος μαζύ σου, ἐκτὸς τοῦ ἀνδρός σου,

21 Τότε ὁ ἱερεὺς θέλει ὀρκίσει τὴν γυναῖκα μὲ ὄρκον κατάρας, καὶ θέλει εἰπεῖ ὁ ἱερεὺς εἰς τὴν γυναῖκα, Ὁ Κύριος νὰ σὲ καταστήσῃ κατάραν καὶ ὄρκον μεταξὺ τοῦ λαοῦ σου, κάμνων ὁ Κύριος νὰ σαπίσῃ ὁ μηρός σου, καὶ νὰ πρισθῇ ἡ κοιλία σου.

22 Καὶ τὸ νερόν τοῦτο, τὸ ὅποιον φέρεῖ τὴν κατάραν, θέλει ἐμβῇ εἰς τὰ ἐντόσθιά σου, διὰ νὰ κάμῃ νὰ πρισθῇ ἡ κοιλία σου, καὶ νὰ σαπίσῃ ὁ μηρός σου. Καὶ θέλει εἰπεῖ ἡ γυνὴ, Ἀμήν, Ἀμήν.

23 Ἐπειτα θέλει γράφῃ ὁ ἱερεὺς τὰς κατάρας ταύτας εἰς βιβλίον, καὶ θέλει τὰς ἐξαλείφῃ μὲ τὸ νερόν τὸ πικρόν.

24 Καὶ θέλει ποτίσει τὴν γυναῖκα τὸ νερόν τὸ πικρόν, τὸ ὅποιον φέρεῖ τὴν κατάραν· καὶ τὸ νερόν, τὸ ὅποιον φέρεῖ τὴν κατάραν, θέλει ἐμβῇ εἰς αὐτὴν διὰ πικρίαν.

25 Καὶ θέλει λάβῃ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τὴν χεῖρα τῆς γυναικὸς τὴν προσφοράν τῆς ζηλοτυπίας, καὶ θέλει κινήσῃ τὴν προσφοράν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ θέλει τὴν προσφέρει εἰς τὸ θυσιαστήριον.

26 Καὶ θέλει πάρει ὁ ἱερεὺς μίαν χερίαν ἀπὸ τὴν προσφοράν, τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ θέλει τὴν καύσει ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ μετὰ ταῦτα θέλει ποτίσει τὴν γυναῖκα τὸ νερόν.

27 Καὶ ἀφοῦ τὴν ποτίσῃ τὸ νερόν, τότε θέλει ἀκολουθήσῃ, ὥστε, ἂν ᾔναι μολυσμένη, καὶ ἠδίκησε τὸν ἄνδρα της, θέλει ἐμβῇ εἰς αὐτὴν τὸ νερόν, τὸ ὅποιον φέρεῖ τὴν κατάραν, διὰ πικρίαν, καὶ ἡ κοιλία της θέλει πρισθῇ, καὶ ὁ μηρός της θέλει σαπίσει, καὶ θέλει εἶσθαι ἡ γυνὴ κατάρα μεταξὺ τοῦ λαοῦ της.

28 Ἐὰν ὅμως δὲν ᾔναι μολυσμένη ἡ γυνὴ, ἀλλὰ καθαρὰ, τότε θέλει μένειν ἀβλαβὴς, καὶ θέλει συλλάβῃ σπέρμα.

29 Οὗτος εἶναι ὁ νόμος τῆς ζηλοτυπίας, ὅταν καμμία γυνὴ παραδρομήσῃ, δεχομένη

ἄλλον ἀντὶ τοῦ ἀνδρός της, καὶ μολυνθῇ·

30 Ἡ ὅταν ἔλθῃ τὸ πνεῦμα τῆς ζηλοτυπίας εἰς ἄνδρα τινὰ, καὶ ζηλεύσῃ τὴν γυναῖκά του, καὶ στήσῃ τὴν γυναῖκά του ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ ἱερεὺς κάμει εἰς αὐτὴν ὅλον τὸν νόμον τοῦτον·

31 Τότε ὁ μὲν ἀνὴρ θέλει εἶσθαι ἁθῶς ἀπὸ τὴν ἀνομίαν, ἡ δὲ γυνὴ ἐκείνη θέλει φέρει τὴν ἀνομίαν της.

ΚΕΦ. 5'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Λάλησε εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε εἰς αὐτοὺς, Ὅταν ἀνὴρ ἢ γυνὴ ἀποχωρισθῇ κάμνων τάξιμον Ναζαρίτου, διὰ νὰ ἀφιερωθῇ εἰς τὸν Κύριον,

3 Θέλει ἀπέχει ἀπὸ οἶνον καὶ ἀπὸ σίκερα, καὶ δὲν θέλει πίνει ὄξος ἀπὸ οἶνον, ἢ ὄξος ἀπὸ σίκερα, οὔτε θέλει πίνει κἀνὲν ποτὸν κατεσκευασμένον ἀπὸ σταφύλια, οὔτε θέλει φάγῃ σταφύλιον νωπὸν, οὐδὲ σταφίδας.

4 Ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ Ναζαρισμοῦ του δὲν θέλει φάγῃ τίποτε ἀπ' ὅσα γίνονται ἀπὸ κλῆμα οἴνου, οὐδὲ φλουῖαν σταφυλίου, οὐδὲ κόκκον αὐτοῦ.

5 Ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ ταξίματος τῆς ἀφιερώσεώς του δὲν θέλει περάσει ξυράφιον ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του, ἕως νὰ τελειώσωσιν αἱ ἡμέραι, τὰς ὁποίας ἔταξεν εἰς τὸν Κύριον· θέλει εἶσθαι ἅγιος, καὶ θέλει ἀφήσῃ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς του νὰ αὐξάνωσιν.

6 Ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ἀφιερώσεώς του εἰς τὸν Κύριον, δὲν θέλει πλησιάσει εἰς νεκρὸν σῶμα.

7 Δὲν θέλει μολυνθῇ διὰ τὸν πατέρα του, ἢ διὰ τὴν μητέρα του, διὰ τὸν ἀδελφόν του, ἢ διὰ τὴν ἀδελφήν του, ὅταν ἀποθάνωσιν· ἐπειδὴ ἡ ἀφιέρωσις τοῦ Θεοῦ του εἶναι ἐπάνω τῆς κεφαλῆς του.

8 Ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ἀφιερώσεώς του εἶναι ἅγιος εἰς τὸν Κύριον.

9 Καὶ ἐάν τις ἀποθάνῃ ἔξαφνα πλησίον του, καὶ αὐτὸς μολυνθῇ εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς ἀφιερώσεώς του, τότε θέλει ξυρίσει τὴν κεφαλὴν του εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ καθαρισμοῦ του· εἰς τὴν ἐβδόμην ἡμέραν θέλει ξυρίσει αὐτήν·

10 Τὴν δὲ ὀγδόην ἡμέραν θέλει φέρει δύο τρυγόνας, ἢ δύο νέας περιστεράς, πρὸς τὸν ἱερέα, εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·

11 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει προσφέρει τὴν μὲν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, τὴν δὲ ἄλλην εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν περὶ αὐτοῦ διὰ τὴν ἁμαρτίαν του εἰς τὸν νεκρὸν, καὶ θέλει ἁγιάσει τὴν κεφαλὴν του τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν.

12 Καὶ θέλει ἀφιερώσει εἰς τὸν Κύριον τὰς ἡμέρας τοῦ Ναζαρισμοῦ του, καὶ θέλει φέρει ἀρνίον ἐνὸς χρόνου διὰ προσφορὰν περὶ ἀνομίας· αἱ δὲ ἡμέραι αἱ περασμέναι δὲν θέλουν λογαριασθῇ, διότι ἐμολύνθη ὁ Ναζαρισμός του.

13 Καὶ οὗτος εἶναι ὁ νόμος τοῦ Ναζαρίτου, ἀφοῦ τελειωθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς ἀφιερώσεώς του· θέλει φερθῇ εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,

14 Καὶ θέλει προσφέρει τὸ δῶρόν του εἰς τὸν Κύριον, ἀρνίον ἐνὸς χρόνου ἁμῶμον εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ ἀρνίον θηλυκὸν ἐνὸς χρόνου ἁμῶμον εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κριάριον ἐν ἁμῶμον εἰς προσφορὰν εἰρηνικὴν,

15 Καὶ κάνιστρον μὲ ἄρτους ἄζυμους, πίττας ἀπὸ σεμίδαλιν σμιγμένην μὲ ἔλαιον, καὶ λάγανα ἄζυμα χρισμένα μὲ ἔλαιον, καὶ τὰ πέμματα αὐτῶν, καὶ τὴν σπονδὴν αὐτῶν.

16 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει τὰ φέρει ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ θέλει προσφέρει τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν του, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά του.

17 Καὶ θέλει προσφέρει τὸ κριάριον εἰς θυσίαν εἰρηνικὴν πρὸς τὸν Κύριον, ὁμοῦ μὲ τὸ κάνιστρον τῶν ἄζυμων· θέλει προσφέρει ἀκόμη ὁ ἱερεὺς τὰ πέμματα αὐτοῦ, καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ.

18 Καὶ ὁ Ναζαρίτης θέλει ξυρίσει τὴν κεφαλὴν τοῦ Ναζαρισμοῦ του εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ θέλει πάρει τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς τοῦ Ναζαρισμοῦ του, καὶ θέλει τὰς ἐπιθέσει ἐπάνω τοῦ πυρὸς, τὸ ὁποῖον εἶναι ὑποκάτω τῆς εἰρηνικῆς θυσίας.

19 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει πάρει τὸν βρασμένον ὦμον τοῦ κριαρίου, καὶ μίαν πίτταν ἄζυμον ἀπὸ τὸ κάνιστρον, καὶ ἐν λάγανον ἄζυμον, καὶ θέλει ἐπιθέσει αὐτὰ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ναζαρίτου, ἀφοῦ ξυρισθῶσιν αἱ τρίχες τοῦ Ναζαρισμοῦ του·

20 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει κινήσει αὐτὰ εἰς κινήτην προσφορὰν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· τοῦτο εἶναι ἅγιον, τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς τὸν ἱερέα, μὲ τὸ στήθος τῆς κινήσεως καὶ τὸν

ᾧμον τῆς ὑψώσεως· καὶ μετὰ ταῦτα ἐμπορεῖ νὰ πῇ οἶνον ὁ Ναζαρίτης.

21 Οὗτος εἶναι ὁ νόμος τοῦ Ναζαρίτου, ὁ ὁποῖος ἔκαμε τάξιμον, καὶ τῆς προσφορᾶς αὐτοῦ εἰς τὸν Κύριον διὰ τὸν Ναζαρισμὸν του, ἐκτὸς ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἤθελε φέρει ἡ χεὶρ αὐτοῦ· συμφώνως μὲ τὸ τάξιμον, τὸ ὁποῖον ἔταξεν, οὕτω θέλει κάμει κατὰ τὸν νόμον τοῦ Ναζαρισμοῦ του.

22 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

23 Λάλησε πρὸς τὸν Ἀαρὼν, καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς του, λέγων, Οὕτω θέλετε εὐλογῆσαι τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγοντες εἰς αὐτούς,

24 Ὁ Κύριος νὰ σὲ εὐλογήσῃ, καὶ νὰ σὲ φυλάξῃ.

25 Ὁ Κύριος νὰ λάμψῃ τὸ πρόσωπόν του ἐπάνω σου, καὶ νὰ σὲ ἐλεήσῃ.

26 Ὁ Κύριος νὰ ὑψώσῃ τὸ πρόσωπόν του ἐπάνω σου, καὶ νὰ σὲ δώσῃ εἰρήνην.

27 Καὶ θέλουν ἐπιθέσει τὸ ὄνομά μου ἐπάνω εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ θέλω εὐλογῆσαι αὐτούς.

ΚΕΦ. 5'.

ΚΑΙ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὁ Μωϋσῆς ἐτελείωσε νὰ στήνῃ τὴν σκηνὴν, καὶ ἔχρισεν αὐτὴν, καὶ ἡγίασεν αὐτὴν, καὶ ὅλα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ὅλα τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ ἔχρισεν αὐτὰ, καὶ ἡγίασεν αὐτά·

2 Τότε οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν οἰκῶν τῶν πατέρων αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἦσαν οἱ ἄρχοντες τῶν φυλῶν, οἱ ἐπιστατήσαντες εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν, ἔκαμαν προσφοράν·

3 Καὶ ἔφεραν τὰ δῶρά των ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ἕξ ἀμάξας σκεπασμένας, καὶ δώδεκα βόας, μίαν ἄμαξαν ἀνὰ δύο ἄρχοντες, καὶ ἓνα βοῦν καθεὶς, καὶ ἔφεραν αὐτὰ ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς.

4 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

5 Λάβε τα ἀπὸ αὐτούς, καὶ θέλουν εἶσθαι διὰ τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ θέλεις τὰ δώσῃ εἰς τοὺς Λευίτας, εἰς καθένα κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ.

6 Καὶ ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς τὰς ἀμάξας καὶ τοὺς βόας, καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τοὺς Λευίτας.

7 Δύο ἀμάξας καὶ τέσσαρας βόας ἔδωκεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Γερσὼν, κατὰ τὴν

ὑπηρεσίαν αὐτῶν.

8 Καὶ τέσσαρας ἀμάξας καὶ ὀκτὼ βόας ἔδωκεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Μεραρί, κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, ὑπὸ τὴν χεῖρα Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.

9 Εἰς δὲ τοὺς υἱοὺς τοῦ Καάθ δὲν ἔδωκε, διότι ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἁγιαστηρίου, ἡ ἀνήκουσα εἰς αὐτούς, ἦτον νὰ σηκόνωσιν εἰς τοὺς ὠμούς των.

10 Καὶ ἐπρόσφεραν οἱ ἄρχοντες διὰ τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου, καθ' ἣν ἡμέραν ἐχρίσθη, ἐπρόσφεραν οἱ ἄρχοντες τὰ δῶρά των ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου.

11 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, Θέλουν προσφέρει τὰ δῶρά των, ἕκαστος ἄρχων εἰς τὴν ἡμέραν του, διὰ τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου.

12 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐπρόσφερε τὸ δῶρόν του τὴν πρώτην ἡμέραν ἦτον Ναασσὼν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμιναδάβ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα·

13 Καὶ τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦτον εἰς ἀργυροῦς δίσκος, τὸ βάρος του ἑκατὸν τριάντα σίκλοι· λεκάνιον ἐν ἀργυροῦν ἐβδομήντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· καὶ τὰ δύο πλήρη ἀπὸ σεμίδαλιν σμιγμένην μὲ ἔλαιον, διὰ προσφορὰν πεμμάτων·

14 Ἐν θυμιαματοδόχον χρυσοῦν δέκα σίκλων, πλήρες ἀπὸ θυμιάμα·

15 Ἐν μοσχάριον, ἐν κριάριον, ἐν ἀρνίον ἐνὸς χρόνου, εἰς ὀλοκαύτωμα·

16 Ἐρίφιον ἐν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας·

17 Καὶ εἰς θυσίαν εἰρηνικὴν, δύο βόες, κριάρια πέντε, τράγοι πέντε, ἀρνία ἐνὸς χρόνου πέντε. Τοῦτο ἦτον τὸ δῶρον τοῦ Ναασσὼν υἱοῦ τοῦ Ἀμιναδάβ.

18 Τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐπρόσφερεν ὁ Ναθαναὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Σωγάρ, ὁ ἄρχων τῆς φυλῆς τοῦ Ἰσάχαρ.

19 Καὶ ἐπρόσφερε διὰ τὸ δῶρόν του ἓνα δίσκον ἀργυροῦν, τὸ βάρος του ἑκατὸν τριάντα σίκλοι· λεκάνιον ἐν ἀργυροῦν ἐβδομήντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· καὶ τὰ δύο πλήρη ἀπὸ σεμίδαλιν σμιγμένην μὲ ἔλαιον, διὰ προσφορὰν πεμμάτων·

20 Ἐν θυμιαματοδόχον χρυσοῦν δέκα σίκλων, πλήρες ἀπὸ θυμιάμα·

21 Ἐν μοσχάριον, ἐν κριάριον, ἐν ἀρνίον ἐνὸς χρόνου, εἰς ὀλοκαύτωμα·

22 Ἐρίφιον ἐν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας·

23 Καὶ εἰς θυσίαν εἰρηνικὴν, δύο βόας,

κρίαρια πέντε, τράγους πέντε, ἀρνία ἑνὸς χρόνου πέντε. Τοῦτο ἦτον τὸ δῶρον τοῦ Ναθαναὴλ υἱοῦ τοῦ Σωγάρ.

24 Τὴν τρίτην ἡμέραν ἐπρόσφερεν ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν τοῦ Ζαβουλὼν, Ἐλιὰβ ὁ υἱὸς τοῦ Χαιλὼν.

25 Τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦτον εἰς ἀργυροῦς δίσκος, τὸ βάρος του ἑκατὸν τριάντα σίκλοι· λεκάνιον ἐν ἀργυροῦν ἐβδομήντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· καὶ τὰ δύο πλήρη ἀπὸ σεμίδαλιν σμιγμένην με ἔλαιον, διὰ προσφορὰν πεμμάτων·

26 Ἐν θυμιαματοδόχον χρυσοῦν δέκα σίκλων, πλήρες ἀπὸ θυμιάμα·

27 Ἐν μοσχάριον, ἐν κρίαριον, ἐν ἀρνίον ἑνὸς χρόνου, εἰς ὀλοκαύτωμα·

28 Ἐρίφιον ἐν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας·

29 Καὶ εἰς θυσίαν εἰρηνικὴν, δύο βόες, κρίαρια πέντε, τράγοι πέντε, ἀρνία ἑνὸς χρόνου πέντε. Τοῦτο ἦτον τὸ δῶρον τοῦ Ἐλιὰβ τοῦ υἱοῦ τοῦ Χαιλὼν.

30 Τὴν τετάρτην ἡμέραν ἐπρόσφερεν Ἐλισσοῦρ ὁ υἱὸς τοῦ Σεδιούρ, ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν τοῦ Ρουβὴν.

31 Τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦτον εἰς ἀργυροῦς δίσκος, τὸ βάρος του ἑκατὸν τριάντα σίκλοι· λεκάνιον ἐν ἀργυροῦν ἐβδομήντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· καὶ τὰ δύο πλήρη ἀπὸ σεμίδαλιν σμιγμένην με ἔλαιον, διὰ προσφορὰν πεμμάτων·

32 Ἐν θυμιαματοδόχον χρυσοῦν δέκα σίκλων, πλήρες ἀπὸ θυμιάμα·

33 Ἐν μοσχάριον, ἐν κρίαριον, ἐν ἀρνίον ἑνὸς χρόνου, εἰς ὀλοκαύτωμα·

34 Ἐρίφιον ἐν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας·

35 Καὶ εἰς θυσίαν εἰρηνικὴν, δύο βόες, κρίαρια πέντε, τράγοι πέντε, ἀρνία ἑνὸς χρόνου πέντε. Τοῦτο ἦτον τὸ δῶρον τοῦ Ἐλισσοῦρ υἱοῦ τοῦ Σεδιούρ.

36 Τὴν πέμπτην ἡμέραν ἐπρόσφερεν ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν τοῦ Συμεὼν, Σαλαμιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Σουρισαδάι.

37 Τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦτον εἰς δίσκος ἀργυροῦς, τὸ βάρος του ἑκατὸν τριάντα σίκλοι· λεκάνιον ἐν ἀργυροῦν ἐβδομήντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· καὶ τὰ δύο πλήρη ἀπὸ σεμίδαλιν σμιγμένην με ἔλαιον διὰ προσφορὰν πεμμάτων·

38 Ἐν θυμιαματοδόχον χρυσοῦν δέκα σίκλων, πλήρες ἀπὸ θυμιάμα·

39 Ἐν μοσχάριον, ἐν κρίαριον, ἐν ἀρνίον

ἑνὸς χρόνου, εἰς ὀλοκαύτωμα·

40 Ἐρίφιον ἐν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας·

41 Καὶ εἰς θυσίαν εἰρηνικὴν, δύο βόες, κρίαρια πέντε, τράγοι πέντε, ἀρνία ἑνὸς χρόνου πέντε. Τοῦτο ἦτον τὸ δῶρον τοῦ Σαλαμιήλ υἱοῦ τοῦ Σουρισαδάι.

42 Τὴν ἕκτην ἡμέραν ἐπρόσφερεν ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν τοῦ Γὰδ, Ἐλισάφ ὁ υἱὸς τοῦ Ραγουήλ.

43 Τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦτον εἰς ἀργυροῦς δίσκος, τὸ βάρος του ἑκατὸν τριάντα σίκλοι· λεκάνιον ἐν ἀργυροῦν ἐβδομήντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· καὶ τὰ δύο πλήρη ἀπὸ σεμίδαλιν σμιγμένην με ἔλαιον, διὰ προσφορὰν πεμμάτων·

44 Ἐν θυμιαματοδόχον χρυσοῦν δέκα σίκλων, πλήρες ἀπὸ θυμιάμα·

45 Ἐν μοσχάριον, ἐν κρίαριον, ἐν ἀρνίον ἑνὸς χρόνου, εἰς ὀλοκαύτωμα·

46 Ἐρίφιον ἐν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας·

47 Καὶ εἰς θυσίαν εἰρηνικὴν, δύο βόες, κρίαρια πέντε, τράγοι πέντε, ἀρνία ἑνὸς χρόνου πέντε. Τοῦτο ἦτον τὸ δῶρον τοῦ Ἐλισάφ υἱοῦ τοῦ Ραγουήλ.

48 Τὴν ἐβδόμην ἡμέραν ἐπρόσφερεν ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν τοῦ Ἐφραὶμ, Ἐλισαμὰ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐμιούδ.

49 Τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦτον εἰς ἀργυροῦς δίσκος, τὸ βάρος του ἑκατὸν τριάντα σίκλοι· λεκάνιον ἐν ἀργυροῦν ἐβδομήντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· καὶ τὰ δύο πλήρη ἀπὸ σεμίδαλιν σμιγμένην με ἔλαιον, διὰ προσφορὰν πεμμάτων·

50 Ἐν θυμιαματοδόχον χρυσοῦν δέκα σίκλων, πλήρες ἀπὸ θυμιάμα·

51 Ἐν μοσχάριον, ἐν κρίαριον, ἐν ἀρνίον ἑνὸς χρόνου, εἰς ὀλοκαύτωμα·

52 Ἐρίφιον ἐν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας·

53 Καὶ εἰς θυσίαν εἰρηνικὴν, δύο βόες, κρίαρια πέντε, τράγοι πέντε, ἀρνία ἑνὸς χρόνου πέντε. Τοῦτο ἦτον τὸ δῶρον τοῦ Ἐλισαμὰ υἱοῦ τοῦ Ἐμιούδ.

54 Τὴν ὀγδόην ἡμέραν ἐπρόσφερεν ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν τοῦ Μανασσῆ, Γαμαλιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Φαδασσοῦρ.

55 Τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦτον εἰς ἀργυροῦς δίσκος, τὸ βάρος του ἑκατὸν τριάντα σίκλων· λεκάνιον ἐν ἀργυροῦν ἐβδομήντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· καὶ τὰ δύο πλήρη ἀπὸ σεμίδαλιν σμιγμένην με ἔλαιον, διὰ προσφορὰν πεμμάτων·

56 Ἐν θυμιαματοδόχῳ χρυσοῦν δέκα σίκλων, πλήρες ἀπὸ θυμίαμα·

57 Ἐν μοσχάριον, ἐν κριάριον, ἐν ἀρνίον ἐνὸς χρόνου, εἰς ὀλοκαύτωμα·

58 Ἐρίφιον ἐν εἰς προσφορὰν περὶ ἀμαρτίας·

59 Καὶ εἰς θυσίαν εἰρηνικὴν, δύο βόες, κριάρια πέντε, τράγοι πέντε, ἀρνία ἐνὸς χρόνου πέντε. Τοῦτο ἦτον τὸ δῶρον τοῦ Γαμαλιήλ υἱοῦ τοῦ Φαδασσοῦρ.

60 Τὴν ἐννάτην ἡμέραν ἐπρόσφερεν ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν τοῦ Βενιαμὲν, Ἀβειδὰν ὁ υἱὸς τοῦ Γαδεωνί.

61 Τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦτον εἰς ἀργυροῦς δίσκος, τὸ βάρος του ἑκατὸν τριάντα σίκλοι· λεκάνιον ἐν ἀργυροῦν ἐβδομήντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· καὶ τὰ δύο πλήρη ἀπὸ σεμίδαλιν σμιγμένην μὲ ἔλαιον, διὰ προσφορὰν πεμμάτων·

62 Ἐν θυμιαματοδόχῳ χρυσοῦν δέκα σίκλων, πλήρες ἀπὸ θυμίαμα·

63 Ἐν μοσχάριον, ἐν κριάριον, ἐν ἀρνίον ἐνὸς χρόνου, εἰς ὀλοκαύτωμα·

64 Ἐρίφιον ἐν εἰς προσφορὰν περὶ ἀμαρτίας·

65 Καὶ εἰς θυσίαν εἰρηνικὴν, δύο βόες, κριάρια πέντε, τράγοι πέντε, ἀρνία ἐνὸς χρόνου πέντε. Τοῦτο ἦτον τὸ δῶρον τοῦ Ἀβειδὰν υἱοῦ τοῦ Γαδεωνί.

66 Τὴν δεκάτην ἡμέραν ἐπρόσφερεν ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν τοῦ Δάν, Ἀχιέζερ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμισαδάϊ.

67 Τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦτον εἰς ἀργυροῦς δίσκος, τὸ βάρος του ἑκατὸν τριάντα σίκλοι· λεκάνιον ἐν ἀργυροῦν ἐβδομήντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· καὶ τὰ δύο πλήρη ἀπὸ σεμίδαλιν σμιγμένην μὲ ἔλαιον, διὰ προσφορὰν πεμμάτων·

68 Ἐν θυμιαματοδόχῳ χρυσοῦν δέκα σίκλων, πλήρες ἀπὸ θυμίαμα·

69 Ἐν μοσχάριον, ἐν κριάριον, ἐν ἀρνίον ἐνὸς χρόνου, εἰς ὀλοκαύτωμα·

70 Ἐρίφιον ἐν εἰς προσφορὰν περὶ ἀμαρτίας·

71 Καὶ εἰς θυσίαν εἰρηνικὴν, δύο βόες, κριάρια πέντε, τράγοι πέντε, ἀρνία ἐνὸς χρόνου πέντε. Τοῦτο ἦτον τὸ δῶρον τοῦ Ἀχιέζερ υἱοῦ τοῦ Ἀμισαδάϊ.

72 Τὴν ἐνδεκάτην ἡμέραν ἐπρόσφερεν ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν τοῦ Ἀσήρ, Φαγαιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐχράν.

73 Τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦτον εἰς ἀργυροῦς δίσκος, τὸ βάρος του ἑκατὸν τριάντα

σίκλοι· λεκάνιον ἐν ἀργυροῦν ἐβδομήντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· καὶ τὰ δύο πλήρη ἀπὸ σεμίδαλιν σμιγμένην μὲ ἔλαιον, διὰ προσφορὰν πεμμάτων·

74 Ἐν θυμιαματοδόχῳ χρυσοῦν δέκα σίκλων, πλήρες ἀπὸ θυμίαμα·

75 Ἐν μοσχάριον, ἐν κριάριον, ἐν ἀρνίον ἐνὸς χρόνου, εἰς ὀλοκαύτωμα·

76 Ἐρίφιον ἐν εἰς προσφορὰν περὶ ἀμαρτίας·

77 Καὶ εἰς θυσίαν εἰρηνικὴν, δύο βόες, κριάρια πέντε, τράγοι πέντε, ἀρνία ἐνὸς χρόνου πέντε. Τοῦτο ἦτον τὸ δῶρον τοῦ Φαγαιήλ υἱοῦ τοῦ Ἐχράν.

78 Τὴν δωδεκάτην ἡμέραν ἐπρόσφερεν ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν τοῦ Νεφθαλί, Ἀχιρὲ ὁ υἱὸς τοῦ Αἰνάν.

79 Τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦτον εἰς ἀργυροῦς δίσκος, τὸ βάρος του ἑκατὸν τριάντα σίκλοι· λεκάνιον ἐν ἀργυροῦν ἐβδομήντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· καὶ τὰ δύο πλήρη ἀπὸ σεμίδαλιν σμιγμένην μὲ ἔλαιον, διὰ προσφορὰν πεμμάτων·

80 Ἐν θυμιαματοδόχῳ χρυσοῦν δέκα σίκλων, πλήρες ἀπὸ θυμίαμα·

81 Ἐν μοσχάριον, ἐν κριάριον, ἐν ἀρνίον ἐνὸς χρόνου, εἰς ὀλοκαύτωμα·

82 Ἐρίφιον ἐν εἰς προσφορὰν περὶ ἀμαρτίας·

83 Καὶ εἰς θυσίαν εἰρηνικὴν, δύο βόες, κριάρια πέντε, τράγοι πέντε, ἀρνία ἐνὸς χρόνου πέντε. Τοῦτο ἦτον τὸ δῶρον τοῦ Ἀχιρὲ υἱοῦ τοῦ Αἰνάν.

84 Οὗτος ἦτον ὁ ἐγκαινισμὸς τοῦ θυσιαστηρίου, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐχρίσθη ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας τοῦ Ἰσραὴλ· δίσκοι ἀργυροῖ δώδεκα, λεκάνια ἀργυρᾶ δώδεκα, θυμιαματοδόχα χρυσᾶ δώδεκα·

85 Ἐκατὸν τριάντα σίκλοι ἕκαστος δίσκος ἀργυροῦς, καὶ ἐβδομήντα σίκλοι ἕκαστον λεκάνιον. Ὅλον τὸ ἀργύριον τῶν σκευῶν δύο χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι σίκλοι, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον.

86 Θυμιαματοδόχα χρυσᾶ δώδεκα, πλήρη ἀπὸ θυμίαμα, δέκα σίκλων τὸ θυμιαματοδόχον, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον. Ὅλον τὸ χρυσίον τῶν θυμιαματοδόχων ἑκατὸν εἴκοσι σίκλοι.

87 Ὅλοι οἱ βόες διὰ ὀλοκαύτωμα ἦσαν μοσχάρια δώδεκα, τὰ κριάρια δώδεκα, τὰ ἀρνία τὰ ἐνὸς χρόνου δώδεκα μὲ τὰ πέμματα των, καὶ τὰ ἐρίφια τὰ περὶ ἀμαρτίας δώδεκα.

88 Καὶ ὅλοι οἱ βόες διὰ εἰρηνικὴν προσφορὰν ἦσαν μοσχάρια εἰκοσιτέσσαρα, τὰ κριάρια ἐξήντα, οἱ τράγοι ἐξήντα, τὰ ἀρνία τὰ ἐνὸς χρόνου ἐξήντα. Οὗτος ἦτον ὁ ἐγκαινιασμός τοῦ θυσιαστηρίου, ἀφοῦ ἐχρίσθη.

89 Καὶ ὅτε ἐμβῆκεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου διὰ τὰ λαλήσῃ μετ' αὐτόν, τότε ἤκουσε τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου λαλοῦντος πρὸς αὐτόν ἀνωθεν ἀπὸ τοῦ ἱλαστήριου, τὸ ὁποῖον ἦτον ἐπάνω τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, ἀπὸ τοῦ μέσον τῶν δύο χερουβείμ· καὶ ἐλαλοῦσε πρὸς αὐτόν.

ΚΕΦ. η'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Δάλησε εἰς τὸν Ἀαρὼν, καὶ εἰπὲ εἰς αὐτόν, Ὅταν ἀνάψῃς τοὺς λύχνους, οἱ ἑπτὰ λύχνοι θέλουν φωτίζει ἀπὸ τὸ ἔμπροσθεν τῆς λυχνίας.

3 Καὶ ὁ Ἀαρὼν ἔκαμεν οὕτως· ἀναψὲ κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας τοὺς λύχνους αὐτῆς, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν.

4 Καὶ αὕτη ἦτον ἡ κατασκευὴ τῆς λυχνίας· ἀπὸ χρυσὸν σφυρήλατον, εἰς τὸν κορμόν της, καὶ εἰς τὰ ἄνθη της, ὅλη σφυρήλατος· κατὰ τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἔδειξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, οὕτως ἔκαμε τὴν λυχνίαν.

5 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

6 Λάβε τοὺς Λευίτας ἀπὸ τοῦ μέσον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ καθάρισε αὐτούς·

7 Καὶ οὕτως θέλεις κάμει εἰς αὐτοὺς τὸν καθαρισμόν των· ράντισέ τους μετ' νερόν τοῦ καθαρισμοῦ, καὶ ἄς ξυρισθῶσιν ὅλον τὸ σῶμά των, καὶ ἄς πλύνωσι τὰ φορέματά των, καὶ οὕτως ἄς καθαρισθῶσιν.

8 Ἐπειτα ἄς λάβωσιν ἐν μοσχάριον μετὰ τὰ πέμματα του, τὰ ὅποια εἶναι ἀπὸ σεμίδαλιν σμιγμένην μετ' ἔλαιον, καὶ ἐν ἄλλο μοσχάριον θέλεις λάβει εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας.

9 Καὶ θέλεις φέρει τοὺς Λευίτας ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ θέλεις συνάξει ὅλην τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ·

10 Καὶ θέλεις φέρει τοὺς Λευίτας ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ θέλουν ἐπιθέσει οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπάνω εἰς τοὺς Λευίτας·

11 Καὶ ὁ Ἀαρὼν θέλει προσφέρει τοὺς Λευίτας ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου προσφορὰν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ τὰ ὑπηρετῶσι τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κυρίου.

12 Καὶ οἱ Λευῖται θέλουν ἐπιθέσει τὰς χεῖράς των ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν μοσχαρίων, καὶ θέλεις προσφέρει τὸ ἐν περὶ ἁμαρτίας, καὶ τὸ ἄλλο διὰ ὁλοκαύτωμα, εἰς τὸν Κύριον· διὰ τὰ κάμης ἐξιλέωσιν περὶ τῶν Λευιτῶν.

13 Καὶ θέλεις στήσει τοὺς Λευίτας ἔμπροσθεν τοῦ Ἀαρὼν, καὶ ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καὶ θέλεις προσφέρει αὐτοὺς προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον.

14 Οὕτως θέλεις ἀποχωρίσει τοὺς Λευίτας ἀπὸ τοῦ μέσον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ Λευῖται θέλουν εἶσθαι ἰδικοί μου.

15 Καὶ μετὰ ταῦτα θέλουν ἐμβῆ οἱ Λευῖται διὰ τὰ ὑπηρετῶσι τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ θέλεις καθάρισαι αὐτοὺς, καὶ θέλεις προσφέρει αὐτοὺς προσφορὰν.

16 Διότι οὗτοι εἶναι διόλου δεδομένοι εἰς ἐμὲ ἀπὸ τοῦ μέσον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἀντὶ ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀνοίγουν πᾶσαν μήτραν· ἀντὶ τῶν πρωτοτόκων ὅλων τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἐπῆρα αὐτοὺς εἰς τὸν ἑαυτὸν μου.

17 Διότι ὅλα τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι ἰδικά μου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· εἰς τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐκτίπησα ὅλα τὰ πρωτότοκα εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ἡγίασα αὐτοὺς διὰ τὸν ἑαυτὸν μου.

18 Καὶ ἐπῆρα τοὺς Λευίτας ἀντὶ ὅλων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

19 Καὶ ἔδωκα τοὺς Λευίτας ὡς δῶρον εἰς τὸν Ἀαρὼν, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ μέσον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ τὰ ὑπηρετῶσι τὴν ὑπηρεσίαν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ διὰ τὰ κάμνωσιν ἐξιλέωσιν περὶ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ· ὥστε τὰ μὴν ἦναι καμμία πληγὴ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅταν πλησιάζωσιν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὰ ἅγια.

20 Καὶ ἔκαμαν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν καὶ ὅλη ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τοὺς Λευίτας, καθ' ὅλα ὅσα ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν περὶ τῶν Λευιτῶν· οὕτως ἔκαμαν εἰς αὐτοὺς οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ.

21 Καὶ ἐκαθαρίσθησαν οἱ Λευῖται, καὶ ἔπλυναν τὰ φορέματά των, καὶ ἐπρόσφεραν

αὐτοὺς ὁ Ἀαρὼν προσφορὰν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ Ἀαρὼν ἔκαμε περὶ αὐτῶν ἐξιλέωσιν διὰ νὰ καθαρίσῃ αὐτούς.

22 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐμβῆκαν οἱ Λευῖται διὰ νὰ ἐκτελῶσι τὴν ὑπηρεσίαν των εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἔμπροσθεν τοῦ Ἀαρὼν, καὶ ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν περὶ τῶν Λευιτῶν, οὕτω ἔκαμαν εἰς αὐτούς.

23 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

24 Τοῦτο εἶναι τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει τοὺς Λευίτας· ἀπὸ εἰκοσιπέντε χρόνων καὶ ἐπάνω θέλουν ἐμβαίνει νὰ ἐκτελῶσι τὴν ὑπηρεσίαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·

25 Καὶ ἀπὸ πενήντα χρόνων ἡλικίας θέλουν παύει νὰ ἐκτελῶσι τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ δὲν θέλουν ὑπηρετεῖ πλέον·

26 Ἀλλὰ θέλουν ὑπουργεῖ εἰς τοὺς ἀδελφούς των εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, διὰ νὰ φυλάττωσι τὰς φυλακάς, ὑπηρεσίαν ὅμως δὲν θέλουν κάμνει. Οὕτω θέλεις κάμει εἰς τοὺς Λευίτας, ὡς πρὸς τὰς φυλακάς αὐτῶν.

ΚΕΦ. 9'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ, τὸν πρῶτον μῆνα τοῦ δευτέρου χρόνου ἀφοῦ ἐκβῆκαν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, λέγων,

2 Ἄς κάμνωσιν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα εἰς τὸν διωρισμένον καιρὸν του.

3 Τὴν δεκάτην τετάρτην ἡμέραν τούτου τοῦ μηνός, πρὸς ἑσπέραν, θέλετε κάμει αὐτὸ εἰς τὸν διωρισμένον του καιρὸν· καθ' ὅλον τὸν νόμον του, καὶ καθ' ὅλας τὰς τελετάς του, θέλετε κάμει αὐτό.

4 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ διὰ νὰ κάμωσι τὸ πάσχα.

5 Καὶ ἔκαμαν τὸ πάσχα τὴν δεκάτην τετάρτην τοῦ πρώτου μηνός, πρὸς ἑσπέραν, εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ· καθ' ὅλα ὅσα ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, οὕτω ἔκαμαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ.

6 Καὶ εὐρίσκοντο τινὲς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀκάθαρτοι ἀπὸ νεκρὸν σῶμα ἀνθρώπου, καὶ δὲν ἠμποροῦσαν νὰ κάμωσι τὸ πάσχα ἐκείνην τὴν ἡμέραν· καὶ ἦλθαν ἔμπροσθεν τοῦ Μωϋσέως καὶ ἔμπροσθεν τοῦ Ἀαρὼν τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

7 Καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι πρὸς αὐτὸν, Ἡμεῖς εἴμεθα ἀκάθαρτοι ἀπὸ πτώμα ἀνθρώπου· διατὶ ἐμποδιζόμεθα νὰ προσφέρωμεν

τὸ δῶρον τοῦ Κυρίου εἰς τὸν διωρισμένον καιρὸν του, μεταξὺ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ;

8 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, Σταθῆτε, καὶ θέλω ἀκούσει τί θέλει προστάξει ὁ Κύριος διὰ σᾶς.

9 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

10 Εἰπέ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐὰν κάνεις ἄνθρωπος ἀπὸ σᾶς, ἢ ἀπὸ τοῦς ἀπογόνους σας, γίνῃ ἀκάθαρτος ἀπὸ νεκρὸν σῶμα, ἢ ἦναι μακρὰν εἰς ταξείδιον, θέλει ὅμως κάμει τὸ πάσχα εἰς τὸν Κύριον.

11 Τὴν δεκάτην τετάρτην τοῦ δευτέρου μηνός, πρὸς ἑσπέραν, θέλουν κάμει αὐτό, καὶ θέλουν τὸ φάγει μὲ ἄζυμα καὶ πικραλίδας.

12 Δὲν θέλουν ἀφήσει τίποτε ἀπὸ αὐτὸ ἕως εἰς τὸ πρωῒ, οὐδὲ θέλουν συντρίψει ὅστούν ἀπὸ αὐτό· καθ' ὅλον τὸν νόμον τοῦ πάσχα θέλουν τὸ κάμει.

13 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὅστις εἶναι καθαρὸς, καὶ δὲν εὐρίσκεται εἰς ταξείδιον, καὶ λείψῃ ἀπὸ τοῦ νὰ κάμῃ τὸ πάσχα, θέλει βέβαια ἐξολοθρευθῇ ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς· ἐπειδὴ δὲν ἐπρόσφερε τὸ δῶρον τοῦ Κυρίου κατὰ τὸν διωρισμένον του καιρὸν, ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος θέλει φέροι τὴν ἁμαρτίαν του.

14 Ἐὰν δὲ διατρίβῃ ξένος μεταξὺ σας, καὶ κάμῃ τὸ πάσχα εἰς τὸν Κύριον, κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα, καὶ κατὰ τὴν τελετὴν αὐτοῦ, οὕτω θέλει τὸ κάμει· τὸν αὐτὸν νόμον θέλετε ἔχει, καὶ διὰ τὸν ξένον, καὶ διὰ τὸν αὐτόχθονα.

15 Καὶ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐστήθῃ ἡ σκηνή, ἡ νεφέλη ἐσκέπασε τὴν σκηνήν, τὴν σκέπην τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἀπὸ τὴν ἑσπέραν ἕως τὸ πρωῒ ἦτον ἐπάνω τῆς σκηνῆς, ὡς εἶδος πυρός.

16 Οὕτω ἐγίνετο πάντοτε· ἡ νεφέλη τὴν ἐσκέπαζε τὴν ἡμέραν, καὶ εἶδος πυρός τὴν νύκτα.

17 Καὶ ἀφοῦ ἀνέβαιναν ἡ νεφέλη ἀπὸ τὴν σκηνήν, τότε ἐταξείδευαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ὅπου ἐστέκετο ἡ νεφέλη, ἐκεῖ ἐστρατοπέδευαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ.

18 Κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου ἐταξείδευαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου ἐστρατοπέδευαν· ἐν ὧσφ ἔμεναν ἡ νεφέλη ἐπάνω τῆς σκηνῆς, ἔμεναν στρατοπεδευμένοι.

19 Καὶ ὅτε ἡ νεφέλη διέμενεν ἐπάνωθεν τῆς σκηνῆς πολλὰς ἡμέρας, τότε οἱ υἱοὶ

τοῦ Ἰσραὴλ ἐφύλατταν τὰς φυλακὰς τοῦ Κυρίου, καὶ δὲν ἐταξείδευαν.

20 Καὶ οὕτω, ὅποτε μὲν ἡ νεφέλη ἐστέκετο ἐπάνωθεν τῆς σκηνῆς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου ἔμεναν στρατοπεδευμένοι, καὶ κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου ἐταξείδευαν.

21 Ὅποτε δὲ ἡ νεφέλη ἐστέκετο ἀπὸ τὸ ἐσπέρας ἕως τὸ πρωὶ, τὸ δὲ πρωὶ ἀνέβαινεν ἡ νεφέλη, τότε αὐτοὶ ἐταξείδευαν· εἴτε τὴν ἡμέραν εἴτε τὴν νύκτα ἀνέβαινεν ἡ νεφέλη, τότε αὐτοὶ ἐταξείδευαν.

22 Ἡμέρας δύο, ἢ ἓνα μῆνα, ἢ χρόνον ἓνα, ἐὰν διέμενεν ἡ νεφέλη ἐπάνωθεν τῆς σκηνῆς, ἱσταμένη ἐπάνω αὐτῆς, ἔμεναν στρατοπεδευμένοι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ δὲν ἐταξείδευαν· ὅτε δὲ αὕτῃ ἀνέβαινεν, ἐταξείδευαν.

23 Κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου ἐστρατοπέδευαν, καὶ κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου ἐταξείδευαν· ἐφύλατταν τὰς φυλακὰς τοῦ Κυρίου, καθὼς τοὺς διέταξεν ὁ Κύριος διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως.

ΚΕΦ. ι'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Κάμε εἰς τὸν ἑαυτὸν σου δύο σάλπιγγας ἀργυρᾶς· σφυρηλάτους θέλεις κάμει αὐτάς, καὶ θέλουν σοῦ χρησιμεύει διὰ νὰ καλῆς τὴν συναγωγὴν, καὶ νὰ βάλλῃς εἰς κίνησιν τὰ στρατόπεδα.

3 Καὶ ὅταν σαλπίζωσι μὲ αὐτάς, ὅλη ἡ συναγωγὴ θέλει συνάζεσθαι πρὸς σέ εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

4 Ἐὰν δὲ σαλπίσωσι μὲ μίαν, τότε θέλουν συνάζεσθαι πρὸς σέ οἱ ἄρχοντες, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν χιλιάδων τοῦ Ἰσραὴλ.

5 Καὶ ὅταν σαλπίζετε ἀλαλαγμὸν, τότε θέλουν προχωρεῖ τὰ στρατόπεδα τὰ σκηνωμένα πρὸς ἀνατολάς.

6 Καὶ ὅταν σαλπίζετε ἀλαλαγμὸν δευτέραν φορὰν, τότε θέλουν προχωρεῖ τὰ στρατόπεδα τὰ σκηνωμένα πρὸς νότον· θέλουν σαλπίζει ἀλαλαγμὸν διὰ νὰ προχωρήσωσιν.

7 Ὅταν δὲ συγκαλῆται ἡ συναγωγὴ, θέλετε σαλπίζει, ὅχι ὅμως ἀλαλαγμὸν.

8 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν, οἱ ἱερεῖς, θέλουν σαλπίζει μὲ τὰς σάλπιγγας, καὶ ταῦτα θέλουν εἶσθαι εἰς ἐσᾶς διάταγμα παντοτεινὸν εἰς τὰς γενεάς σας.

9 Καὶ ἐὰν ἐκβῆτε εἰς πόλεμον μέσα εἰς

τὴν γῆν σας κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις ἐφώρμησεν ἐναντίον σας, τότε θέλετε σαλπίζει ἀλαλαγμὸν μὲ τὰς σάλπιγγας, καὶ θέλετε ἔλθει εἰς ἐνθύμησιν ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, καὶ θέλετε διασωθῇ ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς σας.

10 Ὅμοίως εἰς τὰς ἡμέρας τῆς εὐθυμίας σας, καὶ εἰς τὰς ἑορτάς σας, καὶ εἰς τὰς νεομηνίας σας, θέλετε σαλπίζει μὲ τὰς σάλπιγγας ἐπάνω εἰς τὰ ὀλοκαυτώματά σας, καὶ ἐπάνω εἰς τὰς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν προσφορῶν σας, καὶ θέλουν εἶσθαι εἰς ἐσᾶς πρὸς ἐνθύμησιν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ σας. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας.

11 Καὶ τὴν εἰκοστὴν ἡμέραν τοῦ δευτέρου μηνὸς τοῦ δευτέρου χρόνου, ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου.

12 Καὶ ἐσηκώθησαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὴν τάξιν τῆς πορείας τῶν ἀπὸ τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ, καὶ ἐστάθη ἡ νεφέλη εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Φαράν.

13 Καὶ ἐσηκώθησαν κατὰ πρῶτον, καθὼς τοὺς διέταξεν ὁ Κύριος διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως.

14 Πρώτῃ ἐπήγαιεν ἡ σημαία τοῦ στρατοπέδου τῶν υἱῶν τοῦ Ἰούδα κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ ἦτον Ναασσὼν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμιναδάβ.

15 Καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσάχαρ ἦτον Ναθαναὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Σωγάρ.

16 Καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν τοῦ Ζαβουλὼν, Ἐλιὰβ ὁ υἱὸς τοῦ Χαιλὼν.

17 Καὶ κατέβασαν τὴν σκηνὴν· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Γερσὼν καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Μεραρί ἐπροχώρησαν σηκόνοντες τὴν σκηνὴν.

18 Καὶ ἡ σημαία τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ῥουβὴν ἐπήγαινε κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ ἦτον Ἐλισσοῦρ ὁ υἱὸς τοῦ Σεδοῦρ.

19 Καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν τοῦ Συμεὼν ἦτον Σαλαμιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Σουρισαδάϊ.

20 Καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν τοῦ Γὰδ ἦτον Ἐλισσάφ ὁ υἱὸς τοῦ Ῥαγουήλ.

21 Καὶ οἱ Κααθῖται ἐπροχωροῦσαν σηκόνοντες τὰ ἅγια, καὶ οἱ ἄλλοι ἕσταναν τὴν σκηνὴν ἕως αὐτοὶ νὰ ἔλθωσι.

22 Καὶ ἡ σημαία τοῦ στρατοπέδου τῶν υἱῶν τοῦ Ἐφραΐμ ἐπροχωροῦσε κατὰ τὰ

τάγματα αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ ἦτον Ἐλισαμὰ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐμιούδ.

23 Καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν τοῦ Μανασσῆ ἦτον Γαμαλιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Φαδασσούρ.

24 Καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν τοῦ Βενιαμὲν ἦτον Ἀβιδὰν ὁ υἱὸς τοῦ Γαδεωνί.

25 Καὶ ἡ σημαία τοῦ στρατοπέδου τῶν υἱῶν τοῦ Δὰν ἐπροχωροῦσεν ὅπισθεν ὅλων τῶν στρατοπέδων κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ ἦτον Ἀχιέζερ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμισαδάϊ.

26 Καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν τοῦ Ἀσσήρ ἦτον Φαγαιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐχράν.

27 Καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν τοῦ Νεφθαλὶ ἦτον Ἀχιρέ ὁ υἱὸς τοῦ Αἰνάν.

28 Οὕτω ἐγένετο ἡ ὁδοιπορία τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν, ὅτε ἐκινούσαν.

29 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν Ὁβαβ, υἱὸν τοῦ Ραγουήλ τοῦ Μαδιανίτου, πενθεροῦ τοῦ Μωϋσέως, Ἡμεῖς ὑπάγομεν εἰς τὸν τόπον περὶ τοῦ οὐοίου εἶπεν ὁ Κύριος, Τοῦτον θέλω σᾶς δώσει· ἔλθε με ἡμᾶς, καὶ θέλομεν σὲ εὐεργετήσῃ· ἐπειδὴ ὁ Κύριος ἐλάλησεν ἀγαθὰ περὶ τοῦ Ἰσραὴλ.

30 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Δὲν θέλω ἔλθῃ, ἀλλὰ θέλω ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα μου καὶ εἰς τὴν γενεάν μου.

31 Καὶ εἶπε, Μὴ μᾶς ἀφήσῃς, παρακαλῶ, ἐπειδὴ σὺ γνωρίζεις πῶς πρέπει νὰ στρατοπεδεύωμεν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ θέλεις εἶσθαι εἰς ἡμᾶς ὡσὰν ὀφθαλμοί.

32 Καὶ ἐὰν ἔλθῃς με ἡμᾶς, τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα, τὰ ὅποια θέλει κάμει εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος, τὰ αὐτὰ θέλομεν κάμει καὶ ἡμεῖς πρὸς σέ.

33 Καὶ ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου δρόμον τριῶν ἡμερῶν· καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου ἐπροπορεύετο ἔμπροσθεν αὐτῶν εἰς τὸν δρόμον τῶν τριῶν ἡμερῶν, διὰ νὰ ζητήσῃ τόπον ἀναπαύσεως δι' αὐτούς.

34 Καὶ ἡ νεφέλη τοῦ Κυρίου ἦτον ἐπάνωθεν των τὴν ἡμέραν, ὅτε ἐσηκόνοντο ἀπὸ τὸ στρατόπεδον.

35 Καὶ ὅτε ἐκινούσεν ἡ κιβωτὸς, ἔλεγεν ὁ Μωϋσῆς, Ἀνάστα, Κύριε, καὶ ἅς διασκορπισθῶσιν οἱ ἐχθροί σου, καὶ ἅς φύγωσιν ἀπὸ τὸ πρόσωπόν σου ὅλοι ὅσοι σὲ μισοῦν.

36 Καὶ ὅτε ἐστέκετο, ἔλεγεν, Ἐπίστρεψε, Κύριε, εἰς τὰς χιλιάδας καὶ μυριάδας τοῦ Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. ΙΑ'.

ΚΑΙ ὁ λαὸς ἐγόγγυζεν ἀναξίως ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ ὁ Κύριος ἤκουσεν αὐτὸ, καὶ παρωξύνθη ἡ ὀργή του· καὶ ἀναψε μεταξὺ αὐτῶν τὸ πῦρ τοῦ Κυρίου, καὶ κατέφαγε τὸ ἄκρον τοῦ στρατοπέδου.

2 Καὶ ἐφώναξεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν Μωϋσῆν· καὶ ἀφοῦ ἐπροσευχήθη ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον, κατέπαυσε τὸ πῦρ.

3 Καὶ ὠνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Ταβερὰ, διότι ἀναψε μεταξὺ αὐτῶν τὸ πῦρ τοῦ Κυρίου.

4 Καὶ τὸ πλῆθος, τὸ ὁποῖον ἦτον ἀνακατωμένον με αὐτοὺς, ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐκλαιαν πάλιν, λέγοντες, Τίς θέλει μᾶς δώσει κρέατα νὰ φάγωμεν;

5 Ἐνθυμούμεθα τὰ ὀψάρια, τὰ ὅποια ἐτρώγαμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον ἄφθονα, τὰ ἀγγούρια, καὶ τὰ πεπόνια, καὶ τὰ πράσσα, καὶ τὰ κρόμνα, καὶ τὰ σκόρδα·

6 Τώρα δὲ ἡ ψυχὴ μας εἶναι κατάξηρος· δὲν εἶναι ἐμπρὸς εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας τίποτ' ἄλλο παρὰ τοῦτο τὸ μάννα.

7 Καὶ τὸ μάννα ἦτον ὡσὰν ὁ σπόρος τοῦ κοριάνδρου, καὶ τὸ χρῶμα αὐτοῦ ὡσὰν τὸ χρῶμα τοῦ βδελλίου.

8 Καὶ ὁ λαὸς περιεφέρετο καὶ ἐσύναξεν αὐτὸ, καὶ τὸ ἤλεθαν εἰς τὸν μύλον, ἢ τὸ ἐκοπάνιζαν εἰς τὸ γουδίον, καὶ τὸ ἔφηναν εἰς τὴν χύτραν, καὶ ἔκαμναν πίτας ἀπὸ αὐτό· καὶ ἦτον κατὰ τὴν γεῦσιν ὡς ἐλαιόπιτα.

9 Καὶ ὅτε κατέβαιναν ἡ δρόσος εἰς τὸ στρατόπεδον τὴν νύκτα, ἔπιπτε τὸ μάννα ἐπάνω εἰς αὐτό.

10 Καὶ ἤκουσεν ὁ Μωϋσῆς τὸν λαὸν κλαίοντα κατὰ οἰκογενείας, ἕκαστον εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς του· καὶ παρωξύνθη ἡ ὀργή τοῦ Κυρίου μεγάλως· ἐδυσσεύετο εἰς τοῦτο καὶ ὁ Μωϋσῆς.

11 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν Κύριον, Διατί κατέθλιψες τὸν δούλόν σου; καὶ διατί δὲν εὗρήκα χάριν ἔμπροσθέν σου, καὶ ἔβαλες ἐπάνω μου τὸ φορτίον ὅλου τοῦ λαοῦ τούτου;

12 Μήπως ἐγὼ ἐβάστασα εἰς τὴν κοιλίαν μου ὅλον τὸν λαὸν τοῦτον; ἢ ἐγὼ ἐγέννησα αὐτούς, διὰ νὰ με λέγῃς, Πάρε αὐτὸν εἰς

τὸν κόλπον σου, καθὼς σηκώνει ἡ τροφὸς τὸ βυζάνιον βρέφος, εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ὤμοσες εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν;

13 Ποῦ νὰ εὕρω κρέατα νὰ δώσω εἰς ὅλον τὸν λαὸν τοῦτον; διότι κλαίουσι εἰς ἐμέ, λέγοντες, Δός μας κρέατα νὰ φάγωμεν.

14 Δὲν δύναμαι ἐγὼ μόνος νὰ ὑποφέρω ὅλον τὸν λαὸν τοῦτον, διότι τοῦτο εἶναι παραπολὺ βαρὺ εἰς ἐμέ.

15 Καὶ ἂν κάμνης οὕτω μὲ ἐμέ, φόνευσέ με παρευθὺς, δέομαι, ἐὰν εὕρῃκα χάριν ἔμπροσθέν σου, διὰ νὰ μὴ βλέπω τὴν δυστυχίαν μου.

16 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Σύναξε εἰς ἐμέ ἐβδομήντα ἄνδρας ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ, τοὺς ὁποίους γνωρίζεις ὅτι εἶναι οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπιστάται αὐτῶν· καὶ φέρε αὐτοὺς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ὅπου θέλουν σταθῇ μαζύ σου.

17 Καὶ θέλω καταβῆ, καὶ λαλήσει ἐκεῖ μαζύ σου· καὶ θέλω λάβει ἀπὸ τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπάνω σου, καὶ ἐπιθέσει αὐτὸ εἰς αὐτοὺς, καὶ θέλουν βαστάζει τὸ φορτίον τοῦ λαοῦ μαζύ σου, διὰ νὰ μὴ τὸ βαστάξης σὺ μόνος.

18 Καὶ εἶπὲ εἰς τὸν λαόν, Ἀγιάσετε τὸν ἑαυτόν σας διὰ τὴν αὔριον, καὶ θέλετε φάγει κρέας, διότι ἐκλαύσετε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, λέγοντες, Τίς θέλει μᾶς δώσει κρέας νὰ φάγωμεν; διότι καλὰ ἡμεῖς ἤμεθα εἰς τὴν Αἴγυπτον· διὰ τοῦτο θέλει σᾶς δώσει κρέας ὁ Κύριος, καὶ θέλετε φάγει.

19 Δὲν θέλετε φάγει μίαν ἡμέραν, οὔτε δύο ἡμέρας, οὔτε πέντε ἡμέρας, οὔτε δέκα ἡμέρας, οὔτε εἴκοσι ἡμέρας·

20 Ἀλλὰ ὁλόκληρον μῆνα, ἕως νὰ ἐκβῇ ἀπὸ τοὺς μυκτῆράς σας, καὶ νὰ σᾶς γίνῃ ἀηδία· διότι ἀπειθήσετε εἰς τὸν Κύριον ὅστις εἶναι μεταξύ σας, καὶ ἐκλαύσετε ἔμπροσθεν αὐτοῦ, λέγοντες, Διατί νὰ ἀναχωρήσωμεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον;

21 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Ἐξακόσθαι χιλιάδες πεζῶν εἶναι ὁ λαὸς, μεταξύ τοῦ ὁποίου εἶμαι· καὶ σὺ εἶπες, Θέλω τοὺς δώσει κρέας, διὰ νὰ φάγωσιν ὁλόκληρον μῆνα.

22 Θέλουν σφαχθῇ δι' αὐτοὺς τὰ ποίμνια καὶ αἱ ἀγέλαι, διὰ νὰ τοὺς ἐξαρκέσωσιν; ἢ θέλουν συναχθῇ ὁμοῦ ὅλα τὰ ὀψάρια τῆς θαλάσσης δι' αὐτοὺς, διὰ νὰ τοὺς ἐξαρκέσωσι;

23 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν,

Μήπως ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἐσμικρύνθη; τώρα θέλεις γνωρίσει ἂν ἐκτελῇται ὁ λόγος μου, ἢ ὄχι.

24 Καὶ ἐκβῆκεν ὁ Μωϋσῆς, καὶ εἶπεν εἰς τὸν λαόν τὰ λόγια τοῦ Κυρίου· καὶ ἐσύναξε τοὺς ἐβδομήντα ἄνδρας ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ὀλόγυρα τῆς σκηνῆς.

25 Καὶ κατέβη ὁ Κύριος μέσα εἰς νεφέλην, καὶ ὠμίλησε μὲ αὐτόν, καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τὸ ὁποῖον ἦτον ἐπάνω εἰς αὐτόν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τοὺς ἐβδομήντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους· καὶ ἀφοῦ ἐκάθισεν ἐπάνω εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, ἐπροφήτευσαν, καὶ δὲν ἔπαυαν.

26 Ἐμείναν ὅμως δύο ἄνδρες εἰς τὸ στρατόπεδον, τὸ ὄνομα τοῦ ἐνὸς Ἑλδὰδ, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου Μωδὰδ· καὶ ἐκάθισεν ἐπάνω εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα· καὶ οὗτοι ἦσαν ἀπὸ τοὺς καταγραμμένους, δὲν ἦλθαν ὅμως εἰς τὴν σκηνὴν, καὶ ἐπροφήτευσαν εἰς τὸ στρατόπεδον.

27 Καὶ ἔδραμε νεανίσκος τις, καὶ ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Ὁ Ἑλδὰδ καὶ ὁ Μωδὰδ προφητεύουν εἰς τὸ στρατόπεδον.

28 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυῆ, ὁ θεράπων τοῦ Μωϋσέως, ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ, ἀπεκρίθη καὶ εἶπε, Κύριέ μου Μωϋσῆ, ἐμπόδισε αὐτούς.

29 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν ὁ Μωϋσῆς, Ζηλεύεις ὑπὲρ ἐμοῦ; Εἴθε ὅλος ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου νὰ ἦσαν προφῆται, καὶ ὁ Κύριος νὰ ἐπέθετεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμά του!

30 Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸ στρατόπεδον, αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ.

31 Καὶ ἐξῆλθεν ἄνεμος παρὰ τοῦ Κυρίου, καὶ ἔφερεν ὀρτύκια ἀπὸ τὴν θάλασσαν, καὶ ἔρριψεν αὐτὰ ἐπάνω εἰς τὸ στρατόπεδον, ἕως μιᾶς ἡμέρας δρόμον ἀπὸ τὸ ἐν μέρος, καὶ ἕως μιᾶς ἡμέρας δρόμον ἀπὸ τὸ ἄλλο, ὀλόγυρα τοῦ στρατοπέδου, καὶ ἦσαν ἕως δύο πῆχεις ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

32 Καὶ σηκωθείς ὁ λαὸς ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν, καὶ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ὅλην τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, ἐσύναξαν τὰ ὀρτύκια· ὁ συνάξας τὸ ὀλιγώτερον, ἐσύναξε δέκα γομόρ· καὶ ἐξήραινεν αὐτὰ ὀλόγυρα τοῦ στρατοπέδου.

33 Ἐνῶ δὲ τὸ κρέας ἦτον ἀκόμη εἰς τοὺς ὀδόντας των, πρὶν ἀκόμη μασσηθῇ, παρω-

ξύνθη ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐναντίον τοῦ λαοῦ, καὶ ἐκτύπησεν ὁ Κύριος τὸν λαὸν πληγὴν μεγάλην σφόδρα.

34 Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Κιβρῶθ-ἄττααβὰ, διότι ἐκεῖ ἐτάφη ὁ λαὸς ὁ ἐπιθυμητής.

35 Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ λαὸς ἀπὸ Κιβρῶθ-ἄττααβὰ εἰς Ἀσηρῶθ, καὶ ἔμεινεν εἰς Ἀσηρῶθ.

ΚΕΦ. ιβ'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ἡ Μαριάμ καὶ ὁ Ἀαρὼν ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως, διὰ τὴν Αἰθιοπίσαν γυναῖκα τὴν ὁποίαν ἐπῆρε· διότι εἶχε πάρει γυναῖκα Αἰθιοπίσαν.

2 Καὶ εἶπαν, Μήπως εἰς μόνον τὸν Μωϋσῆν ἐλάλησεν ὁ Κύριος; δὲν ἐλάλησε καὶ εἰς ἡμᾶς; Καὶ ἤκουσε τοῦτο ὁ Κύριος.

3 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ Μωϋσῆς ἦτον ὁ πρῶτος ἀπὸ ὅλων τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

4 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος παρευθὺς εἰς τὸν Μωϋσῆν, καὶ εἰς τὸν Ἀαρὼν, καὶ εἰς τὴν Μαριάμ, Ἐκβῆτε σεῖς οἱ τρεῖς πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. Καὶ ἐκβῆκαν καὶ οἱ τρεῖς.

5 Καὶ κατέβη ὁ Κύριος εἰς τὸν στύλον τῆς νεφέλης, καὶ ἐστάθη εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἔκραξε τὸν Ἀαρὼν καὶ τὴν Μαριάμ· καὶ ἐκβῆκαν καὶ οἱ δύο.

6 Καὶ εἶπεν, Ἀκούσετε τώρα τοὺς λόγους μου· Ἐὰν ἦναι μεταξύ σας προφήτης, ἐγὼ ὁ Κύριος θέλω γνωρισθῆ εἰς αὐτὸν δι' ὅπτασίας, καὶ θέλω λαλήσει πρὸς αὐτὸν καθ' ὕπνον.

7 Ὁ Θεράπων μου Μωϋσῆς δὲν εἶναι οὕτω, ὁ ὁποῖος εἶναι πιστὸς εἰς ὅλον τὸν οἶκόν μου.

8 Στόμα μὲ στόμα θέλω λαλεῖ με αὐτὸν, καὶ φανερά, καὶ ὄχι δι' αἰνιγμάτων, καὶ θέλει βλέπει τὸ εἶδος τοῦ Κυρίου· διατί λοιπὸν δὲν ἐφοβήθητε νὰ λαλήσετε ἐναντίον τοῦ Θεράποντός μου Μωϋσῆ;

9 Καὶ παρωξύνθη ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐναντίον εἰς αὐτοὺς, καὶ ἀνεχώρησε.

10 Καὶ ἡ νεφέλη ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὴν σκηνὴν, καὶ ἰδοὺ, ἡ Μαριάμ ἔγινε λεπρά, λευκὴ ὡς χιών· καὶ ἶδεν ὁ Ἀαρὼν τὴν Μαριάμ, καὶ ἰδοὺ, ἦτον λεπρά.

11 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀαρὼν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Δέομαι, κύριέ μου, μὴν ἐπιθέσης τὴν ἁμαρτίαν ἐπάνω μας, ἐπειδὴ ἐπράξαμεν ἀνοήτως, καὶ ἐπειδὴ ἡμαρτήσαμεν.

12 Ἄς μὴν μένη αὕτῃ ὡς τὸ νεκρὸν βρέφος, τοῦ ὁποίου εἶναι μισοφαγωμένον τὸ κρέας, ὅτε ἐκβαίνει ἀπὸ τὴν μήτραν τῆς μητρός του.

13 Καὶ ἐφώναξεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον, λέγων, Ἰάτρευσε αὐτὴν, δέομαι, Θεέ.

14 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, Ἐὰν ὁ πατὴρ αὐτῆς μόνον τὴν ἔπτυνεν εἰς τὸ πρόσωπον, δὲν ἠθελεν εἶσθαι κατησχυμένη ἐπτά ἡμέρας; Ἄς ἀποχωρισθῇ ἐπτά ἡμέρας ἀπὸ τοῦ στρατόπεδον, καὶ μετὰ ταῦτα ἂς ἐπιστρέψῃ.

15 Καὶ ἀπεχωρίσθη ἡ Μαριάμ ἀπὸ τοῦ στρατόπεδον ἐπτά ἡμέρας· καὶ ὁ λαὸς δὲν ὁδοιποροῦσεν ἕως νὰ ἐπιστρέψῃ ἡ Μαριάμ.

16 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐσηκώθη ὁ λαὸς ἀπὸ Ἀσηρῶθ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Φαράν.

ΚΕΦ. ιγ'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Στείλε ἄνδρας, διὰ νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν γῆν Χαναὰν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ δίδω εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ· ἀπὸ πᾶσαν φυλὴν τῶν πατέρων αὐτῶν θέλετε στείλει ἓνα ἄνδρα, ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἀρχηγόν.

3 Καὶ διὰ προσταγῆς τοῦ Κυρίου ἔστειλεν αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τὴν ἔρημον τοῦ Φαράν. Ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες ἦσαν ἀρχηγοὶ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

4 Καὶ ταῦτα ἦσαν τὰ ὀνόματα αὐτῶν· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ῥουβὴν, Σαμουὰ ὁ υἱὸς τοῦ Ζαχοῦρ.

5 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Συμεὼν, Σαφάτ ὁ υἱὸς τοῦ Χουρί.

6 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα, Χάλεβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεφονή.

7 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰσάχαρ, Ἰγὰλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ.

8 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἐφραὶμ, Αὐσὴ ὁ υἱὸς τοῦ Ναυή.

9 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμὲν, Φαλθὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ῥαφού.

10 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ζαβουλὼν, Γαδιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Σουδί.

11 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰωσήφ, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Μανασσῆ, Γαδδὶ ὁ υἱὸς τοῦ Σουσί.

12 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Δάν, Ἀμιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Γαμαλί.

13 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἀσὴρ, Σαθοὺρ ὁ υἱὸς τοῦ Μιχαήλ.

14 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Νεφθαλί, Νααβὶ ὁ υἱὸς τοῦ Βαυσί.

15 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Γαδ, Γεουήλ ὁ υἱὸς τοῦ Μαχί.

16 Ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τοὺς ὁποίους ἔστειλεν ὁ Μωϋσῆς νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν γῆν καὶ ἐπωνόμασεν ὁ Μωϋσῆς τὸν Αὐσή, τὸν υἱὸν τοῦ Ναυή, Ἰησοῦν.

17 Καὶ ἔστειλεν αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν γῆν Χαναάν· καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Ἀναβῆτε ἀπὸ τὸ μέρος τοῦτο τῆς μεσημβρίας, καὶ ἀναβῆτε εἰς τὸ ὄρος·

18 Καὶ θεωρήσετε τὴν γῆν, ποία εἶναι, καὶ τὸν λαὸν ὁ ὁποῖος κατοικεῖ εἰς αὐτὴν, ἐὰν ᾖναι δυνατὸς ἢ ἀδύνατος, ὀλίγοι ἢ πολλοί·

19 Καὶ ὁποία εἶναι ἡ γῆ, εἰς τὴν ὁποίαν οὗτοι κατοικοῦν, ἐὰν ᾖναι καλὴ ἢ κακὴ· καὶ ὁποῖαι εἶναι αἱ πόλεις, τὰς ὁποίας οὗτοι κατοικοῦν, ἀτείχιστοι ἢ περιτειχισμένοι·

20 Καὶ ὁποία εἶναι ἡ γῆ, παχεῖα ἢ λεπτή, ἐὰν ᾖναι εἰς αὐτὴν δένδρα ἢ ὄχι· καὶ ἔχετε θάρρος, καὶ φέρετε ἀπὸ τοὺς καρποὺς τῆς γῆς. Αἱ δὲ ἡμέραι ἦσαν αἱ ἡμέραι τῶν πρώτων σταφυλίων.

21 Καὶ ἀναβάντες ἐξέτασαν τὴν γῆν, ἀπὸ τὴν ἔρημον Σιν, ἕως Ῥωῶβ, καθὼς ὑπάγει τις πρὸς Αἰμάθ.

22 Καὶ ἀνέβησαν διὰ τῆς μεσημβρίας, καὶ ἦλθαν εἰς Χεβρὼν, ὅπου ἦσαν ὁ Ἀχιμάν, ὁ Σεσσί, καὶ ὁ Ταλμαΐ, οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀνάκ. (Ἡ δὲ Χεβρὼν ἐκτίσθη ἑπτὰ χρόνους πρὸ τῆς Τάνεως τῆς Αἰγύπτου.)

23 Καὶ ἦλθαν ἕως τὴν φάραγγα τοῦ Ἑσκῶλ, καὶ ἔκοψαν ἀπὸ ἐκεῖ κλῆμα ἀμπέλου μὲ ἐν σταφύλιον, καὶ ἐσήκοναν αὐτὸ δύο ἐπάνω εἰς ξύλον· ἔφεραν καὶ ῥόδια καὶ σῦκα.

24 Ὁ τόπος ὠνομάσθη φάραγξ Ἑσκῶλ, διὰ τὸ σταφύλιον τὸ ὁποῖον ἀπ' ἐκεῖ ἔκοψαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ.

25 Καὶ ἐπέστρεψαν, ἀφοῦ κατεσκόπευσαν τὸν τόπον, μετὰ σαράντα ἡμέρας.

26 Καὶ φθάσαντες ἦλθαν εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἰς τὸν Ἀαρὼν καὶ εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Φαράν, εἰς Κάδης· καὶ ἀνέφεραν τὰ πάντα εἰς αὐτοὺς, καὶ εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν, καὶ ἔδειξαν εἰς αὐτοὺς τὸν καρπὸν τῆς γῆς.

27 Καὶ ἀνήγγειλαν εἰς αὐτὸν, καὶ εἶπαν, Ἦλθαμεν εἰς τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν μᾶς ἔστειλες, καὶ αὕτη βέβαια ῥέει γάλα καὶ μέλι· καὶ οὗτος εἶναι ὁ καρπὸς αὐτῆς.

28 Ὁ λαὸς ὅμως, ὅστις κατοικεῖ εἰς τὴν γῆν, εἶναι δυνατὸς, καὶ αἱ πόλεις περιτειχισμέναι, καὶ πολλὰ μεγάλαι· καὶ ἀκόμη ἴδαμεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀνάκ.

29 Οἱ Ἀμαληκῖται κατοικοῦν εἰς τὴν γῆν τῆς μεσημβρίας· καὶ οἱ Χετταῖοι, καὶ οἱ Ἰεβουσαῖοι, καὶ οἱ Ἀμορραῖοι κατοικοῦν εἰς τὰ ὄρη· καὶ οἱ Χαναναῖοι κατοικοῦν τὰ παραθαλάσσια, καὶ τὰς ὄχθας τοῦ Ἰορδάνου.

30 Καὶ ὁ Χάλεβ ἔκαμε τὸν λαὸν νὰ σιωπήσῃ ἔμπροσθεν τοῦ Μωϋσέως, καὶ εἶπεν, Ἄς ἀναβῶμεν διαμιάς, καὶ ἄς ἐξουσιάσωμεν αὐτήν· διότι εἴμεθα ἀρκετὰ δυνατοὶ νὰ τὴν κυριεύσωμεν.

31 Οἱ ἄνθρωποι ὅμως, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀναβῆ μαζύ του, εἶπαν, Δὲν ἐμποροῦμεν νὰ ἀναβῶμεν ἐναντίον τοῦ λαοῦ τούτου, διότι εἶναι δυνατώτεροί μας.

32 Καὶ ἔκαμαν κακὴν ἀναφορὰν περὶ τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν κατεσκόπευσαν, εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγοντες, Ἡ γῆ, τὴν ὁποίαν διεπεράσαμεν διὰ νὰ κατασκοπεύσωμεν αὐτήν, εἶναι γῆ κατατρώγουσα τοὺς κατοίκους της· καὶ ὅλος ὁ λαὸς, τὸν ὁποῖον ἴδαμεν εἰς αὐτήν, εἶναι ἄνδρες μεγαλόσωμοι.

33 Καὶ ἴδαμεν ἐκεῖ τοὺς γίγαντας, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀνάκ, τοῦ καταγομένου ἀπὸ τοὺς γίγαντας· καὶ ἐθεωρούσαμεν τὸν ἑαυτὸν μας ὡσὰν ἀκρίδας, καὶ τοιοῦτοι ἦμεθα ἔμπροσθεν αὐτῶν.

ΚΕΦ. ιδ'.

ΚΑΙ ὅλη ἡ συναγωγὴ ὕψωσε τὴν φωνήν της, καὶ ἐφώνηξε· καὶ ἔκλαυσεν ὁ λαὸς τὴν νύκτα ἐκείνην.

2 Καὶ ὅλοι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγόγγυζαν ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ἀαρὼν, καὶ ὅλη ἡ συναγωγὴ εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Εἶθε νὰ ἀπεθνήσκαμεν εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου! ἢ εἶθε νὰ ἀπεθνήσκαμεν εἰς τὴν ἔρημον ταύτην!

3 Καὶ διατί μᾶς ἔφερεν ὁ Κύριος εἰς τὴν γῆν ταύτην νὰ πέσωμεν διὰ μαχαίρας, νὰ γίνωσι διαρπαγὴ αἱ γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα μας; δὲν ἦτον καλῆτερον εἰς ἡμᾶς νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν Αἰγύπτου;

4 Καὶ ἔλεγεν ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον, Ἄς

κάμωμεν ἀρχηγόν, καὶ ἄς ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον.

5 Τότε ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν ἔπесαν κατὰ πρόσωπον ἔμπροσθεν εἰς ὅλην τὴν σύναξιν τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυή, καὶ ὁ Χάλεβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεφονή, ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι κατεσκόπευσαν τὴν γῆν, ἔσχισαν τὰ φορέματά των.

7 Καὶ ὠμίλησαν εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, λέγοντες, Ἡ γῆ, τὴν ὁποίαν διεπεράσαμεν διὰ νὰ κατασκοπεύσωμεν αὐτήν, εἶναι γῆ ἀγαθὴ σφόδρα σφόδρα.

8 Ἐὰν ὁ Κύριος εὐαρεστῇται εἰς ἡμᾶς, τότε θέλει μᾶς φέρεи εἰς τὴν γῆν ταύτην, καὶ θέλει μᾶς δώσει αὐτήν, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

9 Μόνον μὴν ἀποστατῆτε ἐναντίον τοῦ Κυρίου, μὴδὲ νὰ φοβῆσθε τὸν λαὸν τῆς γῆς· διότι αὐτοὶ εἶναι ψωμίον δι' ἡμᾶς· ἡ ὑπεράσπισίς των ἀνεχώρησεν ἀπὸ αὐτοῦς, καὶ ὁ Κύριος εἶναι μετ' ἡμᾶς· μὴ τοὺς φοβεῖσθε.

10 Καὶ ὅλη ἡ συναγωγὴ εἶπε νὰ τοὺς λιθοβολήσωσι μετ' ὅλους· καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐπεφάνη εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἔμπροσθεν ὅλων τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

11 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, Ἔως πότε θέλει με παροργίζει ὁ λαὸς οὗτος; καὶ ἕως πότε δὲν θέλουν πιστεῦναι εἰς ἐμέ, ὕστερον ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα ἔκαμα εἰς αὐτούς;

12 Θέλω τοὺς κτυπήσει με πανῶλην, καὶ θέλω τοὺς ἐξολοθρεύσει, καὶ θέλω κάμει σὲ ἔθνος μεγαλύτερον καὶ δυνατώτερον αὐτῶν.

13 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν Κύριον, Τότε οἱ Αἰγύπτιοι θέλουν τὸ ἀκούσει· διότι σὺ ἀναίβασες τὸν λαὸν τοῦτον μετ' τὴν δυνάμιν σου ἀπὸ τὸ μέσον αὐτῶν.

14 Καὶ θέλουν τὸ εἰπεῖ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς γῆς ταύτης· οἱ ὁποῖοι ἤκουσαν ὅτι σὺ, Κύριε, εἶσαι μετὰ τοῦ λαοῦ τούτου, ὅτι σὺ, Κύριε, φαίνεσαι πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, καὶ ὅτι ἡ νεφέλη σου στέκεται ἐπάνω εἰς αὐτούς, καὶ ὅτι σὺ προπορεύεσαι εἰς αὐτούς τὴν ἡμέραν εἰς στήλην νεφέλης, καὶ τὴν νύκτα εἰς στήλην πυρός.

15 Ἐὰν λοιπὸν θανατώσῃς τὸν λαὸν τοῦτον ὡς ἓνα ἄνθρωπον, τότε τὰ ἔθνη,

τὰ ὁποῖα ἤκουσαν τὴν φήμην σου, θέλουν εἰπεῖ, λέγοντες,

16 Ἐπειδὴ δὲν ἤμποροῦσεν ὁ Κύριος νὰ φέρῃ τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσεν εἰς αὐτούς, διὰ τοῦτο ἐφόνευσεν αὐτούς εἰς τὴν ἔρημον.

17 Καὶ τώρα, δέομαί σου, ἄς μεγαλυνθῇ ἡ δύναμις τοῦ Κυρίου μου, καθ' ὃν τρόπον εἶπες, λέγων,

18 Ὁ Κύριος εἶναι μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, συγχωρῶν ἀνομίαν καὶ παράβασιν, καὶ ὁ ὁποῖος κατ' οὐδένα τρόπον δὲν ἀθωώνει τὸν ἀμετανόητον, ἀνταποδίδων τὴν ἀνομίαν τῶν πατέρων ἐπάνω εἰς τὰ τέκνα ἕως τῆς τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς.

19 Συγχώρησε, δέομαι, τὴν ἀνομίαν τοῦ λαοῦ τούτου, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ καθὼς ἐσυγχώρησες τὸν λαὸν τοῦτον ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον ἕως τώρα.

20 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Τοὺς ἐσυγχώρησα κατὰ τὸν λόγον σου.

21 Ἀλλὰ ζῶ ἐγὼ, καὶ ὅλη ἡ γῆ θέλει γεμισθῇ ἀπὸ τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου.

22 Ἐπειδὴ ὅλοι οἱ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι ἴδαν τὴν δόξαν μου, καὶ τὰ θαύματά μου τὰ ὁποῖα ἔκαμα εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς τὴν ἔρημον, με παρώργισαν τώρα δέκα φοαῖς, καὶ δὲν ὑπήκουσαν εἰς τὴν φωνήν μου,

23 Βέβαια αὐτοὶ δὲν θέλουν ἰδεῖ τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσα εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν· οὐδὲ κἀνεῖς ἀπὸ αὐτοῦς, οἱ ὁποῖοι με παρώξυναν, θέλει ἰδεῖ αὐτήν.

24 Τὸν δὲ δοῦλόν μου Χάλεβ, ἐπειδὴ ἔχει εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἄλλο πνεῦμα, καὶ με ἠκολούθησεν ἐντελῶς, αὐτὸν θέλω φέρεи εἰς τὴν γῆν εἰς τὴν ὁποίαν ὑπήγε, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ θέλει κληρονομήσει αὐτήν.

25 (Οἱ δὲ Ἀμαληκῖται καὶ οἱ Χαναναῖοι ἐκάτοικοῦσαν εἰς τὴν κοιλάδα.) Αὐριοι στρέφετε, καὶ ὑπάγετε εἰς τὴν ἔρημον ἀπὸ τὸν δρόμον τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

26 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἰς τὸν Ἀαρὼν, λέγων,

27 Ἔως πότε θέλω ὑποφέρει τὴν συναγωγὴν ταύτην τὴν πονηράν, ἡ ὁποία γογγύζει ἐναντίον μου; ἤκουσα τοὺς γογγυσμοὺς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, τοὺς ὁποῖους γογγύζουν ἐναντίον μου.

28 Εἰπέ εἰς αὐτούς, Ζῶ ἐγὼ, λέγει ὁ Κύριος, οὕτω θέλω κάμει εἰς ἐσᾶς, καθὼς ἐσεῖς ἐλαλήσετε εἰς τὰ ὠτία μου.

29 Τὰ πτώματά σας θέλουν πέσει εἰς τὴν ἔρημον ταύτην· καὶ ὅλοι οἱ ἀπηριθμη-

μένοι ἀπὸ ἐσᾶς, καθ' ὅλον τὸν ἀριθμὸν σας ἀπὸ εἴκοσι χρόνων καὶ ἐπάνω, ὅσοι ἐγόγγυσαν ἐναντίον μου,

30 Ἀναμφιβόλως σεῖς δὲν θέλετε ἔλθει εἰς τὴν γῆν, περὶ τῆς ὁποίας ὤμοσα νὰ σᾶς κατοικίσω εἰς αὐτήν, ἐκτὸς τοῦ Χάλεβ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰεφονῆ, καὶ τοῦ Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ναυή.

31 Ἀλλὰ τὰ παιδία σας, τὰ ὁποῖα εἶπετε ὅτι θέλουν γίνεи διαρπαγῇ, ταῦτα θέλω ἐμβάσει, καὶ θέλουν γνωρίσει τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν σεῖς κατεφρονήσετε.

32 Τὰ δὲ ἰδικά σας πτώματα θέλουν πέσει εἰς τὴν ἔρημον ταύτην.

33 Καὶ τὰ τέκνα σας θέλουν περιπλανᾶσθαι εἰς τὴν ἔρημον σαράντα χρόνους, καὶ θέλουν φέρεи ἐπάνω των τὴν ποινὴν τῆς πορνείας σας, ἕως νὰ διαφθαρῶσι τὰ πτώματά σας εἰς τὴν ἔρημον.

34 Κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, εἰς τὰς ὁποίας κατεσκοπεύσετε τὴν γῆν, ἡμέρας σαράντα, ἐκάστην ἡμέραν λογαριάζοντές την διὰ ἓνα χρόνον, σαράντα χρόνους θέλετε φέρεи ἐπάνω σας τὰς ἀνομίας σας, καὶ θέλετε γνωρίσει τὴν λύσιν τῆς ὑποσχέσεώς μου.

35 Ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα· καὶ βέβαια θέλω κάμει τοῦτο εἰς ὅλην ταύτην τὴν πονηρὰν συναγωγὴν, ἡ ὁποία εἶναι συνηγμένη ἐναντίον μου. Εἰς ταύτην τὴν ἔρημον θέλουν ἐξολοθρευθῇ, καὶ αὐτοῦ θέλουν ἀποθάνει.

36 Καὶ οἱ ἄνθρωποι, τοὺς ὁποίους ἔστειλεν ὁ Μωϋσῆς διὰ νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν γῆν, οἱ ὁποῖοι ἐπιστρέψαντες ἔκαμαν ὅλην τὴν συναγωγὴν νὰ γογγύσῃ ἐναντίον αὐτοῦ, διαβάλλοντες τὴν γῆν,

37 Βέβαια οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν τὴν κακὴν ἀναφορὰν περὶ τῆς γῆς, ἀπέθαναν διὰ τῆς πληγῆς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

38 Μόνον ὁ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυή, καὶ ὁ Χάλεβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεφονῆ, ἐζοῦσαν ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ὑπῆγαν νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν γῆν.

39 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς τὰ λόγια ταῦτα εἰς ὅλους τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἐπένθησεν ὁ λαὸς σφόδρα·

40 Καὶ ἐσηκώθησαν νωρὶς τὸ πρωῒ, καὶ ἀνέβησαν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, λέγοντες, Ἰδοὺ ἡμεῖς, καὶ θέλομεν ἀναβῆναι εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον μᾶς ὑπέσχεθη ὁ Κύριος· ἡμαρτήσαμεν βέβαια.

41 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Διατί κάμνετε τοῦτο, καὶ παραβαίνετε τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου; πλὴν δὲν θέλετε εὐτυχῆσαι.

42 Μὴν ἀναβαίνετε· διότι δὲν εἶναι ὁ Κύριος μαζί σας· διὰ νὰ μὴ κτυπηθῇτε ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σας.

43 Διότι οἱ Ἀμαληκῖται καὶ οἱ Χαναναῖοι εἶναι ἐκεῖ ἔμπροσθέν σας, καὶ θέλετε πέσει διὰ μαχαίρας· ἐπειδὴ ἐξεκλίνετε ἀπὸ τὸν Κύριον, διὰ τοῦτο ὁ Κύριος δὲν θέλει εἶσθαι μαζί σας.

44 Ἀλλ' αὐτοὶ αὐθαδείασαν νὰ ἀναβῶσιν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους. Ἡ κιβωτὸς ὅμως τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ Μωϋσῆς, δὲν ἐκινήθησαν ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ στρατοπέδου.

45 Τότε κατέβησαν οἱ Ἀμαληκῖται, καὶ οἱ Χαναναῖοι οἱ κατοικοῦντες εἰς ἐκεῖνο τὸ ὄρος, καὶ ἐκτύπησαν αὐτοὺς, καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς, ἕως Ὀρμᾶ.

ΚΕΦ. ιε'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Λάλησε εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε εἰς αὐτοὺς, Ὅταν ἐμβῇτε εἰς τὴν γῆν τῆς κατοικῆσεώς σας, τὴν ὁποίαν ἐγὼ δίδω εἰς ἐσᾶς,

3 Καὶ κάμετε προσφορὰν διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον, ὀλοκαύτωμα, ἢ θυσίαν εἰς ἐκπλήρωσιν ταξίματος, ἢ αὐτοπροαιρέτως, ἢ εἰς τὰς ἐορτάς σας, διὰ νὰ κάμετε εἰς τὸν Κύριον ὁσμὴν εὐωδίας, ἐκ τῶν προβάτων, ἢ ἐκ τῶν βοῶν,

4 Τότε ὁ προσφέρων τὸ δῶρόν του εἰς τὸν Κύριον θέλει φέρεи προσφορὰν πεμμάτων ἀπὸ ἓν δέκατον σεμιδάλεως, σμιγμένης μὲ τὸ τέταρτον ἐνὸς εἰν ἐλαίου.

5 Καὶ οἶνον διὰ σπονδὴν, τὸ τέταρτον ἐνὸς εἰν, θέλεις προσθέσει εἰς τὸ ὀλοκαύτωμα ἢ τὴν θυσίαν, δι' ἕκαστον ἀρνίον.

6 Ἡ δὲ ἕκαστον κριάριον θέλεις προσθέσει πέμματα, δύο δέκατα σεμιδάλεως, σμιγμένης μὲ τὸ τρίτον ἐνὸς εἰν ἐλαίου.

7 Καὶ οἶνον διὰ σπονδὴν θέλεις προσφέρει, τὸ τρίτον ἐνὸς εἰν, διὰ ὁσμὴν εὐωδίας εἰς τὸν Κύριον.

8 Καὶ ἐὰν ἐτοιμάξης μοσχάριον διὰ ὀλοκαύτωμα, ἢ διὰ θυσίαν πρὸς ἐκπλήρωσιν ταξίματος, ἢ διὰ εἰρηνικὴν προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον,

9 Τότε θέλεις φέρεи ὁμοῦ μὲ τὸ μοσχάριον προσφορὰν πεμμάτων ἀπὸ τρία δέκατα

σεμιδάλεως σμιγμένης μὲ ἐν ἡμισυ εἶν ἐλαίου.

10 Καὶ θέλεις φέρει οἶνον διὰ σπονδὴν, τὸ ἡμισυ τοῦ εἶν, εἰς προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς, πρὸς ὁσμὴν εὐωδίας εἰς τὸν Κύριον.

11 Οὕτω θέλεις κάμει δι' ἐν μοσχάριον, ἢ δι' ἐν κριάριον, ἢ δι' ἀρνίον, ἢ δι' ἐρίφιον.

12 Κατὰ τὸν ἀριθμὸν τὸν ὁποῖον θέλεις ἐτοιμάσει, οὕτω θέλεις κάμει εἰς καθὲν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

13 Ὅλοι οἱ αὐτόχθονες θέλουν κάμει ταῦτα κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, προσφέροντες προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.

14 Καὶ ἐὰν διατρίβῃ εἰς ἐσᾶς ξένος, ἢ ὁποιοσδήποτε εἶναι μεταξύ σας εἰς τὰς γενεάς σας, καὶ θέλει νὰ κάμῃ προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον, καθὼς σεῖς κάμνετε, οὕτω θέλει κάμει καὶ αὐτός.

15 Εἷς νόμος θέλει εἶσθαι διὰ σᾶς, οἱ ὁποῖοι εἰσθε τῆς συναγωγῆς, καὶ διὰ τὸν ξένον ὁ ὁποῖος διατρίβει μεταξύ σας, νόμος αἰώνιος εἰς τὰς γενεάς σας. Καθὼς σεῖς, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ ὁ ξένος ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

16 Εἷς νόμος, καὶ μία διάταξις, θέλει εἶσθαι διὰ σᾶς, καὶ διὰ τὸν ξένον ὁ ὁποῖος διατρίβει μεταξύ σας.

17 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

18 Λάλησε εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε εἰς αὐτοὺς, Ὅταν ἔλθετε εἰς τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγὼ σᾶς φέρω,

19 Τότε ὅταν φάγετε ἀπὸ τὸν ἄρτον τῆς γῆς, θέλετε προσφέρει εἰς τὸν Κύριον προσφορὰν ὑψουμένην.

20 Θέλετε προσφέρει πίτταν ἀπὸ τὴν πρώτην ζύμην σας, εἰς προσφορὰν ὑψουμένην· καθὼς κάμνετε τὴν προσφορὰν τὴν ὑψουμένην ἀπὸ τὸ ἀλώνιόν σας, οὕτω θέλετε ὑψώσει αὐτήν.

21 Ἀπὸ τὸ πρῶτον τῆς ζύμης σας, θέλετε δώσει εἰς τὸν Κύριον προσφορὰν ὑψουμένην εἰς τὰς γενεάς σας.

22 Καὶ ἐὰν σφάλετε, καὶ δὲν φυλάξετε ὅλα ταῦτα τὰ προστάγματα, τὰ ὁποῖα ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν,

23 Ὅλα ὅσα ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς ἐσᾶς διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ Κύριος ἐπρόσταξε τὸν Μωϋσῆν, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὰς γενεάς σας,

24 Τότε ἐὰν γίνῃ τι ἀπὸ ἀγνοίαν, χωρὶς

νὰ τὸ ἐξεύρῃ ἡ συναγωγὴ, ὅλη ἡ συναγωγὴ θέλει προσφέρει ἐν μοσχάριον εἰς ὁλοκαύτωμα, πρὸς ὁσμὴν εὐωδίας εἰς τὸν Κύριον, ὁμοῦ μὲ τὴν προσφορὰν τῶν πεμμάτων του, καὶ τὴν σπονδὴν του, κατὰ τὸ διατεταγμένον, καὶ ἐν ἐρίφιον εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας·

25 Καὶ θέλει κάμει ὁ ἱερεὺς ἐξιλέωσιν δι' ὅλην τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ θέλει συγχωρηθῇ τοῦτο εἰς αὐτούς· διότι ἐγένεν ἐξ ἀγνοίας· καὶ θέλουν φέρει τὴν προσφορὰν τῶν θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον, καὶ τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν τῶν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, διὰ τὴν ἀγνοίαν τῶν·

26 Καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς τὸν ξένον ὁ ὁποῖος διατρίβει μεταξύ τῶν· διότι ὅλος ὁ λαὸς ἡμάρτησεν ἐξ ἀγνοίας.

27 Ἐὰν δὲ ψυχὴ τις ἁμαρτήσῃ ἀπὸ ἀγνοίαν, πρέπει οὗτος νὰ φέρῃ αἶγα ἐνὸς χρόνου εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας.

28 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει κάμει ἐξιλέωσιν διὰ τὴν ψυχὴν τὴν ἀκουσίως ἁμαρτήσαν, ὅταν ἁμαρτήσῃ ἐξ ἀγνοίας ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ κάμῃ ἐξιλέωσιν δι' αὐτὸν, καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν.

29 Ἐνα νόμον θέλετε ἔχει περὶ τοῦ ἁμαρτάνοντος ἐξ ἀγνοίας, καὶ διὰ τὸν γεννημένον μεταξύ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ διὰ τὸν ξένον ὁ ὁποῖος διατρίβει μεταξύ αὐτῶν·

30 Ἡ δὲ ψυχὴ ἡ ὁποία κάμῃ κατὰ ἁμαρτήματα μὲ χεῖρα ὑπερήφανον, εἴτε αὐτόχθων εἶναι, εἴτε ξένος, οὗτος καταφρονεῖ τὸν Κύριον, καὶ θέλει ἐξολοθρευθῇ ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ λαοῦ τῆς ἡ ψυχῆ ἐκείνη.

31 Ἐπειδὴ κατεφρόνησε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ παρέβη τὴν προσταγὴν αὐτοῦ, ἡ ψυχὴ ἐκείνη θέλει ἐξολοθρευθῇ διόλου· ἡ ἁμαρτία αὐτῆς θέλει εἶσθαι ἐπάνω της.

32 Καὶ ὅτε ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον, εὗρηκαν ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος ἐσύναξε ξύλα τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.

33 Καὶ οἱ εὐρόντες αὐτὸν συναΐζοντα ξύλα τὸν ἔφεραν εἰς τὸν Μωϋσῆν, καὶ εἰς τὸν Ἀαρὼν, καὶ εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν·

34 Καὶ ἔβαλαν αὐτὸν εἰς φύλαξιν, ἐπειδὴ δὲν ἦτον ἀκόμη φανερόν τί ἔπρεπε νὰ τὸν κάμωσι.

35 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, Ὁ ἄνθρωπος θέλει βέβαια θανατωθῇ· ὅλη ἡ συναγωγὴ θέλει τὸν λιθοβολήσει με λίθους ἔξω τοῦ στρατοπέδου.

36 Καὶ ὅλη ἡ συναγωγὴ ἔφεραν αὐτὸν ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, καὶ τὸν ἐλιθοβόλησαν μὲ λίθους, καὶ ἀπέθανε· καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.

37 Καὶ ὁ Κύριος ἐλάλησεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

38 Λάλησε εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὲ εἰς αὐτοὺς νὰ κάμωσι κροσσούς εἰς τὰ ἄκρα τῶν φορεμάτων των, εἰς τὰς γενεάς των, καὶ νὰ βάλωσιν εἰς τὸν κροσσὸν τῶν ἄκρων ταινίαν κυανῇν·

39 Καὶ θέλετε ἔχει αὐτὴν διὰ κροσσὸν, διὰ νὰ βλέπετε εἰς αὐτήν, καὶ νὰ ἐνθυμῆσθε ὅλας τὰς προσταγὰς τοῦ Κυρίου, καὶ νὰ ἐκτελῆτε αὐτάς, καὶ νὰ μὴ πηγαίνετε ζητούντες κατόπιν τῶν καρδιῶν σας, καὶ κατόπιν τῶν ὀφθαλμῶν σας, κατόπιν τῶν ὁποίων συνειθίζετε νὰ πορνεύετε·

40 Διὰ νὰ ἐνθυμῆσθε, καὶ νὰ κάμνετε ὅλα τὰ προσταγμάτά μου, καὶ νὰ ᾔσθε ἅγιοι εἰς τὸν Θεὸν σας.

41 Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας, ὅστις σᾶς ἔκβαλα ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ ᾔμαι Θεὸς σας. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας.

ΚΕΦ. ις'.

Ὁ ΔΕ Κορὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰσαὰρ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Καὰθ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Λευὶ, καὶ ὁ Δαθὰν καὶ ὁ Ἀβειρὼν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἑλιὰβ, καὶ ὁ Ἀννὰν ὁ υἱὸς τοῦ Φαλεθ, υἱοὶ Ῥουβὴν, ἐστασίασαν,

2 Καὶ ἐσηκώθησαν ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως, μὲ διακοσίους πενήντα ἀνθρώπους ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἀρχηγούς τῆς συναγωγῆς, συγκλήτους τῆς βουλῆς, ἀνδρας ὀνομαστούς.

3 Καὶ συνήχθησαν ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως, καὶ ἐναντίον τοῦ Ἀαρὼν, καὶ εἶπαν εἰς αὐτοὺς, Φθάνει σας, διότι ὅλη ἡ συναγωγὴ εἶναι ἁγία, καθεὶς ἐξ αὐτῶν, καὶ ὁ Κύριος εἶναι μεταξύ των· διατί λοιπὸν ὑψόνετε τὸν ἑαυτὸν σας ὑπεράνω τῆς συναγωγῆς τοῦ Κυρίου;

4 Καὶ ὅτε ἤκουσε τοῦτο ὁ Μωϋσῆς, ἔπεσε κατὰ πρόσωπον,

5 Καὶ ἐλάλησεν εἰς τὸν Κορὲ, καὶ εἰς ὅλην τὴν συνοδίαν του, λέγων, Αὔριον ὁ Κύριος θέλει φανερῶσαι ποῖοι εἶναι ἰδικοὶ του, καὶ ποῖος εἶναι ἅγιος, καὶ θέλει τὸν κάμει νὰ πλησιάσῃ εἰς αὐτόν· ὅποιον ἔκλεξε, τοῦτον θέλει κάμει νὰ πλησιάσῃ εἰς αὐτόν.

6 Τοῦτο κάμετε, Πάρετε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας θυμιατήρια, ὁ Κορὲ, καὶ ὅλη ἡ συνοδία του·

7 Καὶ βάλετε εἰς αὐτὰ πῦρ, καὶ βάλετε θυμίαμα εἰς αὐτὰ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου αὔριον· καὶ ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον ἐκλέξῃ ὁ Κύριος, αὐτὸς θέλει εἶσθαι ἅγιος. Φθάνει σας, υἱοὶ τοῦ Λευὶ.

8 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν Κορὲ, Ἀκούσετε τώρα, υἱοὶ τοῦ Λευὶ·

9 Εἶναι τάχα μικρὸν πρᾶγμα τοῦτο δι' ἐσᾶς, ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ σᾶς ἐξεχώρισεν ἀπὸ τὴν συναγωγὴν τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ νὰ σᾶς φέρῃ πλησίον του, νὰ κάμνετε τὴν ὑπηρεσίαν τῆς σκηνῆς τοῦ Κυρίου, καὶ νὰ στέκεσθε ἔμπροσθεν τῆς συναγωγῆς, διὰ νὰ ὑπηρετῆτε εἰς αὐτούς;

10 Καὶ σᾶς ἔφερε πλησίον εἰς τὸν ἑαυτὸν του, καὶ ὅλους τοὺς ἀδελφούς σου τοὺς υἱοὺς τοῦ Λευὶ μαζύ σου, καὶ σεῖς ζητεῖτε ἀκόμη καὶ τὴν ἱερατείαν;

11 Οὕτω κάμνεις, σὺ καὶ ὅλη ἡ συνοδία σου, οἱ ὁποῖοι εἴσθε συνηθροισμένοι ἐναντίον τοῦ Κυρίου· καὶ ποῖος εἶναι ὁ Ἀαρὼν, διὰ νὰ γογγύζετε ἐναντίον αὐτοῦ;

12 Καὶ ἔστειλεν ὁ Μωϋσῆς νὰ κράξῃ τὸν Δαθὰν καὶ τὸν Ἀβειρὼν τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἑλιὰβ, οἱ ὁποῖοι εἶπαν, Ἡμεῖς δὲν ἀναβαίνομεν·

13 Μικρὸν εἶναι τοῦτο, ὅτι μᾶς ἔκβαλες ἀπὸ γῆν ρέουσας γάλα καὶ μέλι, διὰ νὰ μᾶς θανατώσῃς εἰς τὴν ἔρημον, καὶ θέλεις ἀκόμη ὡς ἐξουσιαστής νὰ μᾶς ἐξουσιάζῃς;

14 Ἀλλὰ σὺ δὲν μᾶς ἔφερες εἰς γῆν ρέουσας γάλα καὶ μέλι, οὔτε μᾶς ἔδωκες κληρονομίαν ἀγρῶν καὶ ἀμπελώνων· θέλεις νὰ ἐκβάλῃς τοὺς ὀφθαλμούς των ἀνθρώπων τούτων; ἡμεῖς δὲν ἀναβαίνομεν.

15 Καὶ ὠργίσθη ὁ Μωϋσῆς κατὰ πολλὰ, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Κύριον, Μὴν ἐπιβλέψῃς εἰς τὴν προσφορὰν αὐτῶν. Δὲν ἐπῆρα οὐδὲ ὄνον ἀπὸ αὐτοὺς, οὐδὲ ἔβλαψα κἀνένα ἀπὸ αὐτούς.

16 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν Κορὲ, Σὺ καὶ ὅλη ἡ συνοδία σου νὰ ᾔσθε αὔριον ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, σὺ, καὶ αὐτοὶ, καὶ ὁ Ἀαρὼν·

17 Καὶ πάρετε καθεὶς τὸ θυμιατήριόν του, καὶ βάλετε θυμίαμα εἰς αὐτὰ, καὶ φέρετε ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου καθεὶς τὸ θυμιατήριόν του, διακόσια πενήντα θυμιατήρια, καὶ σὺ, καὶ ὁ Ἀαρὼν, καθεὶς ἀπὸ σᾶς τὸ θυμιατήριόν του.

18 Καὶ ἐπῆραν καθεὶς τὸ θυμιατήριόν του, καὶ ἔβαλαν εἰς αὐτὰ πῦρ, καὶ ἐπέθεσαν εἰς αὐτὰ θυμίαμα, καὶ ἐστάθησαν

εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ὁμοῦ μὲ τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρών.

19 Καὶ ἐσύναξεν ἐναντίον αὐτῶν ὁ Κορὲ ὅλην τὴν συναγωγὴν εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐφάνη εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν.

20 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἰς τὸν Ἀαρών, λέγων,

21 Ἀποχωρισθῆτε ἀπὸ τὸ μέσον τῆς συναγωγῆς ταύτης, διὰ νὰ τοὺς ἀφανίσω διαμίας.

22 Καὶ ἔπεσαν κατὰ πρόσωπον, καὶ εἶπαν, ὦ Θεέ, Θεέ τῶν πνευμάτων πάσης σαρκὸς, εἷς ἄνθρωπος θέλει ἁμαρτήσῃ, καὶ θέλεις ὀργισθῆ ἐναντίον ὅλης τῆς συναγωγῆς;

23 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

24 Λάλησε εἰς τὴν συναγωγὴν, λέγων, Συρθῆτε μακρὰν ἀπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ Κορὲ, τοῦ Δαθὰν, καὶ τοῦ Ἀβειρῶν, ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη.

25 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Μωϋσῆς, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸν Δαθὰν καὶ Ἀβειρῶν· καὶ τὸν ἡκολούθησαν οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ.

26 Καὶ ἐλάλησεν εἰς τὴν συναγωγὴν, λέγων, Συρθῆτε εὐθύς ἀπὸ τὰς σκηνὰς τῶν ἁμαρτωλῶν τούτων ἀνθρώπων, καὶ μὴν ἐγγίξετε τίποτε ἀπὸ ὅσα ἀνήκουσιν εἰς αὐτοὺς, διὰ νὰ μὴν ἀφανισθῆτε ἐν τῷ μέσῳ ὅλων τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

27 Ἐσύρθησαν λοιπὸν ἀπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ Κορὲ, τοῦ Δαθὰν, καὶ τοῦ Ἀβειρῶν, ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη· καὶ ὁ Δαθὰν καὶ ὁ Ἀβειρῶν ἐκβῆκαν, καὶ ἐστάθησαν εἰς τὴν θύραν τῶν σκηνῶν των, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ τὰ παιδιά αὐτῶν.

28 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Ἀπὸ τοῦτο θέλετε γνωρίσει ὅτι ὁ Κύριος μὲ ἀπέστειλε διὰ νὰ κάμω ὅλα τὰ ἔργα ταῦτα· (διότι δὲν τὰ ἔκαμα ἄφ' ἑαυτοῦ μου·)

29 Ἐὰν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἀποθάνωσι τὸν κοινὸν θάνατον ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ἢ ἐὰν γίνῃ ἀνταπόδοσις εἰς αὐτοὺς κατὰ τὴν ἀνταπόδωσιν ὅλων τῶν ἀνθρώπων, δὲν μὲ ἀπέστειλεν ὁ Κύριος·

30 Ἐὰν ὅμως ὁ Κύριος κάμῃ τεράστιον, καὶ ἀνοίξῃ ἡ γῆ τὸ στόμα της, καὶ καταπίῃ αὐτοὺς, καὶ ὅλα ὅσα ἀνήκουσιν εἰς αὐτοὺς, καὶ καταβῶσι ζῶντες εἰς τὸν ἄδην, τότε θέλετε γνωρίσει, ὅτι παρώξυναν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τὸν Κύριον.

(172)

31 Καὶ καθὼς ἔπαυσε νὰ λαλῇ ὅλους τοὺς λόγους τούτους, ἐσχίσθη τὸ ἔδαφος τὸ ὁποῖον ἦτον ὑποκάτω εἰς αὐτούς·

32 Καὶ ἡ γῆ ἤνοιξε τὸ στόμα της, καὶ κατέπιεν αὐτοὺς, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν, καὶ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας μὲ τὸν Κορὲ, καὶ ὅλην τὴν περιουσίαν αὐτῶν.

33 Αὐτοὶ, μὲ ὅλα ὅσα ἦσαν εἰς αὐτοὺς, κατέβησαν ζῶντες εἰς τὸν ἄδην, καὶ ἡ γῆ ἐκλείσθη ἐπάνωθεν αὐτῶν· καὶ ἠφανίσθησαν ἀπὸ τὸ μέσον τῆς συναγωγῆς.

34 Καὶ ὅλος ὁ Ἰσραὴλ ὁ πέριξ αὐτῶν ἔφυγαν εἰς τὴν βοήν αὐτῶν, λέγοντες, Μήπως καταπίῃ καὶ ἡμᾶς ἡ γῆ.

35 Καὶ ἐκβῆκε πῦρ ἀπὸ τοῦ Κυρίου, καὶ κατέφαγε τοὺς διακοσίους πενήντα ἄνδρας τοὺς προσφέροντας τὸ θυμίαμα.

36 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

37 Εἰπέ εἰς τὸν Ἐλεάζαρ, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, νὰ πάρῃ τὰ θυμιατήρια ἀπὸ τὴν πυρκαϊάν, καὶ σκόρπισε τὸ πῦρ ἐκεῖ, διότι αὐτὰ εἶναι ἡγιασμένα.

38 Τὰ θυμιατήρια τούτων, οἱ ὁποῖοι ἡμάρτησαν ἐναντίον εἰς τὰς ψυχὰς των, ἃς τὰ κάμωσι πλάκας εἰς κάλυμμα τοῦ θυσιαστηρίου· διότι οὗτοι ἐπρόσφεραν αὐτὰ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, διὰ τοῦτο εἶναι ἡγιασμένα· καὶ θέλουν εἶσθαι σημεῖον εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

39 Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὰ χάλκινα θυμιατήρια, μὲ τὰ ὁποῖα ἐπρόσφεραν οἱ καυθέντες· καὶ ἔκαμαν αὐτὰ πλάκας διὰ νὰ σκεπάσωσι τὸ θυσιαστήριον·

40 Διὰ νὰ ἴναι μνημόσυνον εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὥστε κἀνεὶς ξένος, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Ἀαρὼν, νὰ μὴ πλησιάσῃ διὰ νὰ προσφέρῃ θυμίαμα ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ μὴ γίνῃ ὡς ὁ Κορὲ, καὶ ὡς ἡ συνοδία αὐτοῦ, καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος εἰς αὐτὸν διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως.

41 Τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν ὅλη ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἐγόγγυσαν ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ἀαρὼν, λέγοντες, Σεῖς ἐφονεύετε τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου.

42 Καὶ ἐνῶ ἡ συναγωγὴ ὅλη ἦτον συνηθροισμένη ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως, καὶ ἐναντίον τοῦ Ἀαρὼν, ἐκύτταζαν πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἰδοὺ, ἡ νεφέλη ἐσκέπασεν αὐτήν, καὶ ἐφάνη ἡ δόξα τοῦ Κυρίου.

43 Καὶ ἦλθεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

44 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

45 Συρθῆτε ἀπὸ τὸ μέσον τῆς συναγωγῆς ταύτης, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσω αὐτοὺς διαμῆς. Καὶ ἔπεσαν κατὰ πρόσωπον.

46 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν Ἀαρὼν, Πάρε τὸ θυμιατήριον, καὶ βάλε πῦρ εἰς αὐτὸ ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπίθεσε θυμίαμα, καὶ ὑπαγε ταχέως εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ κάμε ἐξιλέωσιν δι' αὐτούς· διότι ἐκβῆκεν ὀργὴ ἀπὸ τὸν Κύριον· ἡ πληγὴ ἤρχισεν.

47 Καὶ ἐπῆρε τὸ θυμιατήριον ὁ Ἀαρὼν, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Μωϋσῆς, καὶ ἔδραμεν εἰς τὸ μέσον τῆς συναγωγῆς· καὶ ἰδοὺ, ἡ πληγὴ εἶχεν ἀρχίσει μεταξὺ τοῦ λαοῦ· καὶ ἔβαλε θυμίαμα, καὶ ἔκαμεν ἐξιλέωσιν διὰ τὸν λαόν.

48 Καὶ ἐστάθη μεταξὺ τῶν ἀποθανόντων καὶ τῶν ζώντων, καὶ ἔπαυσεν ἡ θραῦσις.

49 Ἦσαν δὲ οἱ ἀποθανόντες εἰς τὴν θραῦσιν δεκατέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑπτάκοσιοι, ἐκτὸς τῶν ἀποθανόντων ἐξ αἰτίας τοῦ Κορέ.

50 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἀαρὼν πρὸς τὸν Μωϋσῆν, εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἔπαυσεν ἡ θραῦσις.

ΚΕΦ. ιζ'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Λάλησε εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ πάρε ἀπὸ καθένα ἐξ αὐτῶν ῥάβδον, κατὰ τὸν οἶκον τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν κατὰ τὸν οἶκον τῶν πατέρων αὐτῶν, δώδεκα ῥάβδους· γράψε τὸ ὄνομα ἐκάστου ἐπάνω εἰς τὴν ῥάβδον του.

3 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἀαρὼν γράψε ἐπάνω εἰς τὴν ῥάβδον τοῦ Λευί· ἐπειδὴ μία ῥάβδος θέλει εἶσθαι δι' ἑκάστον ἀρχηγὸν τοῦ οἴκου τῶν πατέρων αὐτῶν.

4 Καὶ θέλεις ἀποθέσει αὐτὰς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἔμπροσθεν τοῦ μαρτυρίου, ὅπου θέλω εὐρίσκεσθαι με σᾶς.

5 Καὶ ἡ ῥάβδος ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ἤθελα ἐκλέξει, θέλει βλαστήσει· καὶ θέλω κάμει νὰ παύσωσιν ἀπ' ἔμπροσθέν μου οἱ γογγυσμοὶ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, τοὺς ὁποίους αὐτοὶ γογγύζουν ἐναντίον σας.

6 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τοὺς υἱοὺς

τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτὸν ὅλοι οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ῥάβδον, μίαν ἕκαστος ἄρχων, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, δώδεκα ῥάβδους· καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ Ἀαρὼν ἦτον μεταξὺ τῶν ῥάβδων αὐτῶν.

7 Καὶ ἀπέθεσεν ὁ Μωϋσῆς τὰς ῥάβδους ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου.

8 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐμβῆκεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἰδοὺ, ἡ ῥάβδος τοῦ Ἀαρὼν διὰ τὸν οἶκον τοῦ Λευὶ ἐβλάστησε, καὶ ἔκβαλε βλαστὸν, καὶ ἤνθισεν ἄνθη, καὶ ἔδωκεν ἀμύγδαλα.

9 Καὶ ἔφερεν ἔξω ὁ Μωϋσῆς ὅλας τὰς ῥάβδους ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, πρὸς ὅλους τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ αὐτοὶ ἶδαν, καὶ ἐπῆραν ἕκαστος τὴν ῥάβδον του.

10 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, Ἀπόθεσε τὴν ῥάβδον τοῦ Ἀαρὼν ἔμπροσθεν τοῦ μαρτυρίου, διὰ νὰ φυλάττεται εἰς σημεῖον ἐναντίον εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀποστασίας· καὶ θέλεις καταπαύσει ἀπὸ ἐμὲ τοὺς γογγυσμούς των, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνωσι.

11 Καὶ ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς καθὼς ἐπρόσταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος, οὕτω ἔκαμε.

12 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγοντες, Ἴδοὺ, ἡμεῖς ἀποθνήσκουμεν, ἡμεῖς ἀφανιζόμεθα, ὅλοι ἀφανιζόμεθα.

13 Ὅποιος πλησιάσῃ, ὅποιος πλησιάσῃ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Κυρίου, ἀποθνήσκει· θέλωμεν λοιπὸν ἐκλείψει δι' ὅλου ἀποθνήσκοντες;

ΚΕΦ. ιη'.

ΚΑΙ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἀαρὼν, Σὺ καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου ὁμοῦ με σέ, θέλετε φέρει ἐπάνω σας τὴν ἀνομίαν τοῦ ἁγιαστηρίου· καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου ὁμοῦ με σέ θέλουν φέρει ἐπάνω σας τὴν ἀνομίαν τῆς ἱερατείας σας.

2 Καὶ τοὺς ἀδελφούς σου ἀκόμῃ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Λευὶ, τῆς φυλῆς τοῦ πατρός σου, φέρε μαζύ σου, διὰ νὰ ἦναι ἐνωμένοι με σέ, καὶ νὰ σέ ὑπηρετῶσι· σὺ ὅμως καὶ οἱ υἱοί σου ὁμοῦ με σέ θέλετε ὑπηρετεῖ ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

3 Καὶ θέλουν φυλάττει τὰς φυλακάς σου, καὶ τὰς φυλακάς ὅλης τῆς σκηνῆς· μόνον εἰς τὰ σκεύη τοῦ ἁγιαστηρίου καὶ εἰς τὸ θυσιαστήριον δὲν θέλουν πλησιάζει, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνωσιν, οὔτε αὐτοί, οὔτε σεῖς.

4 Καὶ θέλουν εἶσθαι ἐνωμένοι με σέ, καὶ θέλουν φυλάττει τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καθ' ὅλας τὰς ὑπηρεσίας τῆς σκηνῆς· καὶ ξένος δὲν θέλει σᾶς πλησιάζει.

5 Καὶ θέλετε φυλάττει τὰς φυλακὰς τοῦ ἁγιαστηρίου, καὶ τὰς φυλακὰς τοῦ θυσιαστηρίου, διὰ νὰ μὴν ἦναι πλέον ὀργὴ ἐπάνω εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

6 Καὶ ἐγὼ, ἰδοὺ, ἐγὼ ἐπῆρα τοὺς ἀδελφούς σας τοὺς Λευίτας ἀπὸ τὸ μέσον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ· οὗτοι εἶναι δεδομένοι εἰς ἐσᾶς δῶρον διὰ τὸν Κύριον, διὰ νὰ ἐκτελῶσι τὰς ὑπηρεσίας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

7 Σὺ δὲ καὶ οἱ υἱοὶ σου ὁμοῦ με σέ θέλετε ἐκτελεῖ τὸ ὑποῦργημα τῆς ἱερατείας σας εἰς πάντα τὰ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ καταπετάσματος, καὶ θέλετε κάμνει τὴν ὑπηρεσίαν. Ἐγὼ σᾶς ἔδωκα δῶρον τὸ ὑποῦργημα τῆς ἱερατείας σας· καὶ ὁ ξένος, ὅστις ἤθελε πλησιάσει, θέλει θανατόνεσθαι.

8 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἀαρὼν, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἔδωκα ἀκόμη εἰς σέ τὴν ἐπιστάσιν τῶν ὑψουμένων προσφορῶν μου ἀπὸ ὅλα τὰ ἡγιασμένα εἰς ἐμέ ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ· εἰς σέ ἔδωκα αὐτὰ δῶρον διὰ τὸ χρίσμα, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς σου, εἰς διάταγμα αἰώνιον.

9 Τοῦτο θέλει εἶσθαι ἰδικόν σου ἀπὸ τὰ ἁγιώτατα τὰ μὴ διὰ πυρὸς προσφερόμενα· ὅλαι αἱ προσφοραὶ αὐτῶν, ὅλα τὰ πέμματα αὐτῶν, καὶ ὅλαι αἱ περὶ ἁμαρτίας προσφοραὶ αὐτῶν, καὶ ὅλαι αἱ περὶ ἀνομίας προσφοραὶ αὐτῶν, τὰς ὁποίας θέλουν ἀποδίδει εἰς ἐμέ, ἁγιώτατα θέλουν εἶσθαι διὰ σέ καὶ διὰ τοὺς υἱοὺς σου.

10 Εἰς ἁγιώτατον τόπον θέλετε τρώγει αὐτά· πᾶν ἄρσενικὸν θέλει τρώγει αὐτά· ἅγια θέλουν εἶσθαι εἰς σέ.

11 Καὶ τοῦτο εἶναι ἰδικόν σου, ἡ ὑψουμένη προσφορὰ ἀπὸ τὸ δῶρόν των, ὁμοῦ με ὅλας τὰς κινητὰς προσφοράς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ· εἰς σέ ἔδωκα αὐτά, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς σου, καὶ εἰς τὰς θυγατέρας σου ὁμοῦ με σέ, εἰς διάταγμα αἰώνιον. Πᾶς ὅστις εἶναι καθαρὸς εἰς τὸν οἶκόν σου, θέλει τρώγει αὐτά.

12 Ὅλον τὸ ἄνθος τοῦ ἐλαίου, καὶ ὅλον τὸ ἄνθος τοῦ οἴνου καὶ τοῦ σίτου, τὰς ἀπαρχὰς αὐτῶν, ὅσας θέλουν προσφέρει εἰς τὸν Κύριον, εἰς σέ ἔδωκα αὐτάς.

13 Καὶ οἱ πρῶτοι καρποὶ τῆς γῆς, ὅσους

θέλουν φέρεи εἰς τὸν Κύριον, ἰδικοί σου θέλουν εἶσθαι. Πᾶς ὅστις εἶναι καθαρὸς εἰς τὸν οἶκόν σου, θέλει τρώγει ἀπὸ αὐτούς.

14 Ὅλα τὰ ἀφιερώματα τοῦ Ἰσραὴλ θέλουν εἶσθαι ἰδικά σου.

15 Πᾶν πρωτότοκον ἀπὸ πᾶσαν σάρκα, τὸ ὁποῖον αὐτοὶ προσφέρουν εἰς τὸν Κύριον, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, ἰδικόν σου θέλει εἶσθαι· τὰ πρωτότοκα δὲ τῶν ἀνθρώπων θέλεις κάμει βέβαια νὰ τὰ ἐξαγοράζωσι, καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων νὰ τὰ ἐξαγοράζωσι.

16 Καὶ ὅσα πρέπει νὰ ἐξαγορασθῶσιν ἀπὸ ἡλικίαν ἐνὸς μηνὸς, θέλουν ἐξαγοράζει αὐτά, κατὰ τὴν ἐκτίμησίν σου, διὰ πέντε σίκλους ἀργυρίου, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ὁ ὁποῖος εἶναι εἴκοσι γερά.

17 Ἀλλὰ τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν, ἡ τὰ πρωτότοκα τῶν προβάτων, ἡ τὰ πρωτότοκα τῶν αἰγῶν, δὲν θέλουν ἐξαγοράζεσθαι ταῦτα εἶναι ἅγια· θέλεις ῥαντίζει τὸ αἷμα αὐτῶν ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ θέλεις καίει τὸ πάχος αὐτῶν διὰ προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.

18 Καὶ τὸ κρέας αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἰδικόν σου, καθὼς καὶ τὸ κινητὸν στήθος καὶ ὁ δεξιὸς ὄμος εἶναι ἰδικά σου.

19 Ὅλας τὰς ὑψουμένας προσφοράς τῶν ἁγίων πραγμάτων, τὰς ὁποίας οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ προσφέρουν εἰς τὸν Κύριον, ἔδωκα εἰς σέ, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς σου, καὶ εἰς τὰς θυγατέρας σου ὁμοῦ με σέ, εἰς διάταγμα αἰώνιον. Αὕτη εἶναι διαθήκη παντοτεινῆ ἄλατος ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, εἰς σέ, καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου ὁμοῦ με σέ.

20 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἀαρὼν, Εἰς τὴν γῆν αὐτῶν δὲν θέλεις ἔχει κληρονομίαν, οὐδὲ θέλεις ἔχει μερίδιον μεταξὺ αὐτῶν. Ἐγὼ εἶμαι τὸ μερίδιόν σου καὶ ἡ κληρονομία σου εἰς τὸ μέσον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

21 Καὶ ἰδοὺ, ἔδωκα εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Λευὶ ὅλα τὰ δέκατα τοῦ Ἰσραὴλ εἰς κληρονομίαν, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ὁποίαν ὑπηρετοῦν, τὴν ὑπερεσίαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

22 Οὐδὲ πρέπει νὰ πλησιάζωσιν εἰς τὸ ἐξῆς οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, διὰ νὰ μὴ πάρωσιν ἐπάνω των ἁμαρτίαν, καὶ ἀποθάνωσιν.

23 Ἀλλ' οἱ Λευῖται θέλουν ἐκτελεῖ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ

οὔτοι θέλουν φέρεи ἐπάνω των τὴν ἀνομίαν αὐτῶν· τοῦτο θέλει εἶσθαι διάταγμα αἰώνιον εἰς τὰς γενεάς σας, τὸ νὰ μὴν ἔχωσι μεταξύ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ καμμίαν κληρονομίαν.

24 Διότι τὰς δεκατίας τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, τὰς ὁποίας προσφέρουν διὰ ὑψουμένην προσφοράν εἰς τὸν Κύριον, ἔδωκα κληρονομίαν εἰς τοὺς Λευίτας· διὰ τοῦτο εἶπα περὶ αὐτῶν, Εἰς τὸ μέσον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ δὲν θέλουν ἔχει καμμίαν κληρονομίαν.

25 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

26 Οὕτω λάλησε εἰς τοὺς Λευίτας, καὶ εἶπε εἰς αὐτοὺς, Ὅταν πέρνετε ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ τὰς δεκατίας αὐτῶν, τὰς ὁποίας ἔδωκα εἰς ἐσᾶς διὰ κληρονομίαν σας, τότε θέλετε προσφέρει προσφοράν ὑψουμένην ἀπὸ αὐτὰς εἰς τὸν Κύριον, ἐν δέκατον τῆς δεκατίας.

27 Καὶ αὗται αἱ ὑψούμεναι προσφοραί σας θέλουν λογαριάζεσθαι εἰς ἐσᾶς, ὡς σῖτος τοῦ ἁλωνίου, καὶ ὡς ἀφθονία τοῦ ληνοῦ.

28 Οὕτω καὶ σεῖς θέλετε προσφέρει προσφοράν ὑψουμένην εἰς τὸν Κύριον ἀπὸ ὅλας τὰς δεκατίας σας, τὰς ὁποίας λαμβάνετε ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἀπὸ ταύτας θέλετε δίδει τὴν ὑψουμένην προσφοράν τοῦ Κυρίου εἰς τὸν Ἀαρὼν τὸν ἱερέα.

29 Ἀπὸ ὅλα τὰ δῶρά σας θέλετε προσφέρει πᾶσαν ὑψουμένην προσφοράν τοῦ Κυρίου, ἀπὸ ὅλον τὸ ἄνθος αὐτῶν, τὸ ἡγιασμένον μέρος ἐξ αὐτῶν.

30 Καὶ θέλεις εἰπεῖ εἰς αὐτοὺς, Ὅταν προσφέρετε ἀπὸ αὐτὰ τὸ ἄνθος των, τότε θέλει λογαριάζεσθαι τοῦτο διὰ τοὺς Λευίτας ὡς προῖον τοῦ ἁλωνίου, καὶ ὡς προῖον τοῦ ληνοῦ.

31 Καὶ θέλετε τρώγει αὐτὰ εἰς πάντα τόπον, σεῖς καὶ αἱ οἰκογένειαι σας· διότι τοῦτο εἶναι μισθὸς εἰς ἐσᾶς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν σας εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου.

32 Καὶ δὲν θέλετε φέρεи ἐπάνω σας ἁμαρτίαν δι' αὐτὰ, ὅταν ἀποχωρίζετε ἀπὸ αὐτὰ τὸ ἄνθος των· οὐδὲ θέλετε μολύνει τὰ ἅγια τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνετε.

ΚΕΦ. ιθ'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἰς τὸν Ἀαρὼν, λέγων,

2 Τοῦτο εἶναι τὸ διάταγμα τοῦ νόμου, τὸ

(175)

ὁποῖον ὁ Κύριος ἐπρόσταξε, λέγων, Εἰπέ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ νὰ φέρωσιν εἰς σὲ ξανθὴν δάμαλιν ἄμωμον, χωρὶς ἐλάττωμα, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἐπεβλήθη ζυγός·

3 Καὶ θέλετε δώσει αὐτὴν εἰς τὸν Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, διὰ νὰ τὴν φέρῃ ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, καὶ θέλουν τὴν σφάζει ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

4 Καὶ θέλει πάρει ὁ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τὸ αἷμα αὐτῆς μὲ τὸν δάκτυλόν του, καὶ θέλει ραντίσει ἐπτά φοραῖς ἀπὸ τὸ αἷμα αὐτῆς κατ' ἔμπροσθεν τοῦ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

5 Καὶ θέλουν κατακαύσει τὴν δάμαλιν ἔμπροσθεν αὐτοῦ· τὸ δέρμα αὐτῆς, καὶ τὸ κρέας αὐτῆς, καὶ τὸ αἷμα αὐτῆς, ὁμοῦ μὲ τὴν κόπρον αὐτῆς, θέλουν κατακαῖ.

6 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει πάρει ξύλον κέδρινον, καὶ ὕσσωπον, καὶ κόκκινον, καὶ θέλει ρίψει αὐτὰ εἰς τὸ μέσον τοῦ πυρὸς τοῦ καίοντος τὴν δάμαλιν.

7 Τότε θέλει πλύνει τὰ φορέματά του ὁ ἱερεὺς, καὶ θέλει λούσει τὸ σῶμά του μὲ νερόν, καὶ ἔπειτα θέλει ἐμβῆ εἰς τὸ στρατόπεδον, καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἑσπέρας.

8 Καὶ ὁ κατακαίων αὐτὴν θέλει πλύνει τὰ φορέματά του μὲ νερόν, καὶ θέλει λούσει τὸ σῶμά του μὲ νερόν, καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἑσπέρας.

9 Καὶ ἄνθρωπος καθαρὸς θέλει συνάξει τὴν στάκτην τῆς δαμάλεως, καὶ θέλει ἀποθέσει αὐτὴν ἔξω τοῦ στρατοπέδου εἰς τόπον καθαρὸν, καὶ θέλει εἶσθαι φυλαγμένη διὰ τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ νὰ ἐτοιμάζωσι μὲ αὐτὴν τὸ ὕδωρ τοῦ χωρισμοῦ· τοῦτο εἶναι διὰ καθαρισμὸν ἁμαρτίας.

10 Καὶ ὁ συνάξας τὴν στάκτην τῆς δαμάλεως θέλει πλύνει τὰ φορέματά του, καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἑσπέρας· καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς τοὺς ξένους οἱ ὁποῖοι παροικοῦν μεταξύ αὐτῶν, εἰς διάταγμα αἰώνιον.

11 Ὅποιος ἐγγίξῃ νεκρὸν σῶμα ἀνθρώπου, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἐπτά ἡμέρας.

12 Αὐτὸς θέλει καθαρισθῇ μὲ τοῦτο τὸ ὕδωρ τὴν τρίτην ἡμέραν, καὶ τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην θέλει εἶσθαι καθαρὸς· ἐὰν ὅμως δὲν καθαρισθῇ τὴν τρίτην ἡμέραν, τότε δὲν θέλει εἶσθαι καθαρὸς τὴν ἐβδόμην ἡμέραν.

13 Ὅποιος ἐγγίξῃ νεκρὸν σῶμα ὁποῖον δὴποτε ἀποθαμένον ἀνθρώπου, καὶ δὲν καθαρισθῇ, μαιίνει τὴν σκηνὴν τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ ψυχὴ ἐκείνη θέλει ἀποκοπῇ ἀπὸ τὸν Ἰσραὴλ· ἐπειδὴ δὲν ἐρράντισθῃ μὲ τὸ ὕδωρ τοῦ χωρισμοῦ, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος· ἡ ἀκαθαρσία του μένει ἀκόμῃ ἐπάνω εἰς αὐτόν.

14 Οὗτος εἶναι ὁ νόμος ὅταν ἀνθρωπὸς τις ἀποθάνῃ εἰς σκηνήν· ὅλοι ὅσοι ἐμβῶσιν εἰς τὴν σκηνήν, καὶ ὅλα ὅσα εὐρεθῶσιν εἰς τὴν σκηνήν, θέλουν εἶσθαι ἀκάθαρτα ἑπτὰ ἡμέρας·

15 Καὶ πᾶν ἀγγεῖον ἀνοικτὸν, μὴ ἔχον σκέπασμα δεμένον ἐπάνωθεν αὐτοῦ, εἶναι ἀκάθαρτον.

16 Καὶ ὅποιος ἐγγίξῃ εἰς τὴν πεδιάδα φονευμένον τινὰ μὲ μάχαιραν, ἢ νεκρὸν σῶμα, ἢ κόκκαλον ἀνθρώπου, ἢ μνήμα, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἑπτὰ ἡμέρας.

17 Καὶ διὰ τὸν ἀκάθαρτον θέλουν πάρει ἀπὸ τὴν στάκτην τῆς καυθείσης δαμάλεως διὰ καθαρισμόν τῆς ἁμαρτίας, καὶ θέλει χυθῇ ἐπάνω εἰς αὐτὴν νερὸν βρυσικὸν μέσα εἰς ἀγγεῖον.

18 Καὶ ἀνθρωπος καθαρὸς θέλει πάρει ὕσσωπον, καὶ ἐμβάψῃ αὐτὸν εἰς τὸ νερὸν, καὶ ραντίσει ἐπάνω εἰς τὴν σκηνήν, καὶ ἐπάνω εἰς ὅλα τὰ σκεύη, καὶ ἐπάνω εἰς τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι εὐρέθησαν ἐκεῖ, καὶ ἐπάνω εἰς ἐκεῖνον ὅστις ἠγγίξε κόκκαλον, ἢ φονευμένον, ἢ νεκρὸν, ἢ μνήμα.

19 Καὶ ὁ καθαρὸς θέλει ραντίσει ἐπάνω εἰς τὸν ἀκάθαρτον τὴν τρίτην ἡμέραν καὶ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν· τὴν δὲ ἐβδόμην ἡμέραν οὗτος θέλει καθαρισθῇ, καὶ θέλει πλύνει τὰ φορέματά του, καὶ λουσθῇ μὲ νερὸν, καὶ τὸ ἑσπέρας θέλει εἶσθαι καθαρὸς.

20 Ὁ δὲ ἀνθρωπος ὅστις εἶναι ἀκάθαρτος, καὶ δὲν καθαρισθῇ, ἡ ψυχὴ ἐκείνη θέλει ἀποκοπῇ ἀπὸ τὸ μέσον τῆς συναγωγῆς· διότι ἐμίανε τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Κυρίου· τὸ ὕδωρ τοῦ χωρισμοῦ δὲν ἐρράντισθῃ ἐπάνω αὐτοῦ· αὐτὸς εἶναι ἀκάθαρτος.

21 Καὶ θέλει εἶσθαι εἰς αὐτοὺς διάταγμα αἰώνιον, ὅτι ὅποιος ραντίσῃ τὸ νερὸν τοῦ χωρισμοῦ θέλει πλύνει τὰ φορέματά του, καὶ ὅποιος ἐγγίξῃ τὸ νερὸν τοῦ χωρισμοῦ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἑσπέρας.

22 Καὶ ὅ,τι πρᾶγμα ἐγγίξῃ ὁ ἀκάθαρτος, τοῦτο θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον· καὶ ἡ ψυχὴ, ἢ ὁποῖα ἤθελεν ἐγγίξει αὐτὸ, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως τὸ ἑσπέρας.

ΚΕΦ. κ'.

TOTE ἦλθαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, πᾶσα ἡ συναγωγὴ, εἰς τὴν ἔρημον Σιν, τὸν πρῶτον μῆνα· καὶ ἔμεινεν ὁ λαὸς εἰς Κάδης· καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἡ Μαριάμ, καὶ ἐτάφη ἐκεῖ.

2 Καὶ δὲν ἦτον νερὸν διὰ τὴν συναγωγὴν· καὶ συνήχθησαν ὁμοῦ ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως καὶ ἐναντίον τοῦ Ἀαρών.

3 Καὶ ὁ λαὸς ἐφώνασε κατὰ τοῦ Μωϋσέως, καὶ εἶπαν, λέγοντες, Εἶθε ν' ἀπεθνήσκामεν, ὅτε οἱ ἀδελφοί μας ἀπέθαναν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου!

4 Καὶ διατί ἀνεβάσετε τὴν συναγωγὴν τοῦ Κυρίου εἰς τὴν ἔρημον ταύτην, διὰ νὰ ἀποθάνωμεν ἐκεῖ ἡμεῖς καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν;

5 Καὶ διατί μᾶς ἀνεβάσετε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, διὰ νὰ μᾶς φέρετε εἰς τὸν κακὸν τοῦτον τόπον; οὗτος δὲν εἶναι τόπος σποράς, ἢ σύκων, ἢ ἀμπέλων, ἢ ῥοδίων· οὐδὲ νερὸν δὲν εἶναι διὰ νὰ πίνωμεν.

6 Καὶ ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρών ἦλθαν ἔμπροσθεν τῆς συναγωγῆς εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἔπεσαν κατὰ πρόσωπον· καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐφάνη εἰς αὐτούς.

7 Καὶ ὁ Κύριος ἐλάλησεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

8 Πάρε τὴν ράβδον, καὶ σύναξε τὴν συναγωγὴν, σὺ καὶ ὁ Ἀαρών ὁ ἀδελφός σου, καὶ λαλήσετε πρὸς τὴν πέτραν ἔμπροσθεν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς των· καὶ θέλει δώσει τὸ νερὸν τῆς, καὶ θέλεις ἐκβάλλει εἰς αὐτοὺς νερὸν ἀπὸ τὴν πέτραν· οὕτω θέλεις δώσει εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ εἰς τὰ κτήνη αὐτῶν νὰ πίνωσι.

9 Καὶ ἐπῆρεν ὁ Μωϋσῆς τὴν ράβδον ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καθὼς ἐπρόσταξεν εἰς αὐτόν·

10 Καὶ ἐσύναξαν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρών τὴν συναγωγὴν ἔμπροσθεν τῆς πέτρας, καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Ἀκούσετε τώρα σεῖς οἱ στασιασταί· νὰ σᾶς ἐκβάλωμεν νερὸν ἀπὸ τὴν πέτραν ταύτην;

11 Καὶ σηκώσας ὁ Μωϋσῆς τὴν χειρὰ του ἐκτύπησε μὲ τὴν ράβδον του τὴν πέτραν δύο φοαῖς, καὶ ἐκβῆκε νερὸν ἄφθονον· καὶ ἔπιεν ἡ συναγωγὴ, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.

12 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἰς τὸν Ἀαρών, Ἐπειδὴ δὲν με ἐπιστεύσετε, διὰ νὰ με ἁγιάσετε ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο σεῖς

δὲν θέλετε φέρει τὴν συναγωγὴν ταύτην εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς αὐτοὺς.

13 Τοῦτο εἶναι τὸ νερὸν τοῦ Μεριβά· διότι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἀντιλόγησαν εἰς τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς ἡγιάσθη εἰς αὐτούς.

14 Καὶ ἔστειλεν ὁ Μωϋσῆς πρέσβεις ἀπὸ Κάδης εἰς τὸν βασιλέα τοῦ Ἐδῶμ, λέγων, Ταῦτα λέγει Ἰσραὴλ ὁ ἀδελφός σου, Σὺ ἐξεύρεις ὅλην τὴν ταλαιπωρίαν, ἣ ὁποία μᾶς εὗρήκε·

15 Τίνι τρόπῳ κατέβησαν οἱ πατέρες μας εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἐκατοίκησαμεν πολὺν καιρὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον· καὶ οἱ Αἰγύπτιοι κατεδυνάστευσαν ἡμᾶς καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν·

16 Καὶ ἐφωνάξαμεν εἰς τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς ἤκουσε τὴν φωνὴν μας, καὶ ἔστειλεν ἄγγελον, καὶ μᾶς ἐκβαλεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον· καὶ ἰδοὺ, εἵμεθα εἰς Κάδης, πόλιν εἰς τὰ ἄκρα τῶν ὁρίων σου.

17 Ἀφες μας νὰ περάσωμεν, παρακαλῶ, διὰ μέσου τῆς γῆς σου· ἡμεῖς δὲν θέλομεν περάσει διὰ μέσου τῶν ἀγρῶν, ἢ διὰ μέσου τῶν ἀμπελώνων, οὐδὲ θέλομεν πίνει νερὸν ἀπὸ τὰ φρέατα· θέλομεν περάσει διὰ τοῦ βασιλικοῦ δρόμου· δὲν θέλομεν κλίνει εἰς τὰ δεξιὰ οὔτε εἰς τὰ ἀριστερά, ἕως νὰ περάσωμεν τὰ ὄρια σου.

18 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἐδῶμ, Δὲν θέλεις περάσει διὰ μέσου τῆς γῆς μου· εἰ δὲ μὴ, ἐκβαίνω ἐναντίον σου μὲ τὴν μάχαιραν.

19 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἶπαν εἰς αὐτὸν, Ἡμεῖς θέλομεν διαβῆ διὰ τοῦ κοινοῦ δρόμου· καὶ ἐὰν ἐγὼ καὶ τὰ κτήνη μου πίωμεν ἀπὸ τὸ νερὸν σου, θέλω πληρώσει δι' αὐτό· ἐγὼ θέλω μόνον διαβῆ ἐπὶ ποδός, χωρὶς τίποτε ἄλλο.

20 Καὶ αὐτὸς εἶπε, Δὲν θέλεις διαβῆ. Καὶ ἐκβῆκεν ὁ Ἐδῶμ ἐναντίον του μὲ πολὺν λαόν, καὶ μὲ δυνατὴν χεῖρα.

21 Οὕτω ἠρνήθη ὁ Ἐδῶμ νὰ δώσῃ διάβασιν εἰς τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου τῶν ὁρίων του· διὰ τοῦτο ἐξέκλινεν ὁ Ἰσραὴλ ἀπὸ αὐτόν.

22 Καὶ ἐσηκώθησαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, ὅλη ἡ συναγωγὴ, ἀπὸ Κάδης, καὶ ἦλθαν εἰς τὸ ὄρος Ὠρ.

23 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἰς τὸν Ἀαρὼν εἰς τὸ ὄρος Ὠρ, πλησίον εἰς τὰ ὄρια τῆς γῆς Ἐδῶμ, λέγων,

24 Ὁ Ἀαρὼν θέλει προστεθῇ εἰς τὸν λαόν του· διότι δὲν θέλει ἐμβῆ εἰς τὴν

γῆν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ· ἐπειδὴ ἐστασιάσετε ἐναντίον εἰς τὸν λόγον μου εἰς τὸ νερὸν τοῦ Μεριβά.

25 Πάρε τὸν Ἀαρὼν καὶ τὸν Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναίβασε αὐτοὺς εἰς τὸ ὄρος Ὠρ·

26 Καὶ ἐκδυσεν τὸν Ἀαρὼν τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐνδυσεν μὲ αὐτὴν τὸν Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν του· καὶ ὁ Ἀαρὼν θέλει προστεθῇ εἰς τὸν λαόν του, καὶ θέλει ἀποθάνει ἐκεῖ.

27 Καὶ ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος· καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος Ὠρ ἐμπροσθεν ὅλης τῆς συναγωγῆς.

28 Καὶ ἐκδυσεν ὁ Μωϋσῆς τὸν Ἀαρὼν τὴν στολὴν του, καὶ ἐνδυσεν μὲ αὐτὴν τὸν Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν του· καὶ ὁ Ἀαρὼν ἀπέθανεν ἐκεῖ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους· καὶ κατέβησαν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἐλεάζαρ ἀπὸ τὸ ὄρος.

29 Καὶ ἶδεν ὅλη ἡ συναγωγὴ ὅτι ἀπέθανεν ὁ Ἀαρὼν, καὶ ἐκλαυσαν τὸν Ἀαρὼν τριάντα ἡμέρας, ὅλος ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. κα'.

ΚΑΙ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀράδ ὁ Χαναναῖος, ὁ κατοικῶν πρὸς μεσημβρίαν, ὅτι ἦλθεν ὁ Ἰσραὴλ διὰ τοῦ δρόμου Ἀθαρεῖμ, καὶ ἐπολέμησεν ἐναντίον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἔκαμεν ἀπὸ αὐτοὺς αἰχμαλώτους.

2 Καὶ ἔταξεν ὁ Ἰσραὴλ τάξιμον εἰς τὸν Κύριον, καὶ εἶπεν, Ἐὰν τῷ ὄντι παραδώσῃς τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὴν χεῖρά μου, τότε θέλω καταστρέψει τὰς πόλεις των.

3 Καὶ εἰσήκουσεν ὁ Κύριος τὴν φωνὴν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ παρέδωκε τοὺς Χαναναίους· καὶ κατέστρεψαν αὐτοὺς, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν ἐξ ὀλοκλήρου· καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου Ὀρμά.

4 Καὶ ἐκίνησαν ἀπὸ τὸ ὄρος Ὠρ διὰ τοῦ δρόμου τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης, διὰ νὰ περιέλθωσι τὴν γῆν τοῦ Ἐδῶμ· καὶ ὠλιγοψύχησεν ὁ λαὸς ἐξ αἰτίας τοῦ δρόμου.

5 Καὶ ἐλάλησεν ὁ λαὸς κατὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ κατὰ τοῦ Μωϋσέως, λέγοντες, Διατί μᾶς ἐκβαλες ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον διὰ ν' ἀποθάνωμεν εἰς τὴν ἔρημον; διότι ἐδὼ οὔτε ψωμίον, οὔτε νερὸν εὕρσκεται· καὶ ἀηδίασεν ἡ ψυχὴ μας τὸ ἐλαφρὸν τοῦτο ψωμίον.

6 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Κύριος εἰς τὸν λαὸν τοὺς φλογεροὺς ὄφεις, καὶ ἐδάγκαναν τὸν λαόν, καὶ πολὺς λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἀπέθνησκε.

7 Καὶ ὁ λαὸς ἐλθὼν εἰς τὸν Μωϋσῆν

εἶπεν, Ἡμαρτήσαμεν, διότι ἐλαλήσαμεν κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ σοῦ· παρακάλεσε τὸν Κύριον νὰ σηκώσῃ τοὺς ὄφεις ἀπὸ ἡμᾶς. Καὶ ὁ Μωϋσῆς παρεκάλεσεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

8 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, Κάμε εἰς τὸν ἑαυτὸν σου ὄφιν φλογερὸν, καὶ βάλε αὐτὸν ἐπάνω εἰς ξύλον· καὶ πᾶς ὅστις ἐδαγκάσθῃ, ὅταν κυττάξῃ εἰς αὐτὸν, θέλει ζῆσει.

9 Καὶ ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς ὄφιν χάλκινον, καὶ ἔβαλεν αὐτὸν ἐπάνω εἰς ξύλον· καὶ ἐὰν ὄφεις ἐδάγκανε τινὰ, αὐτὸς ἐζοῦσεν ὅταν ἐκύτταζε τὸν χάλκινον ὄφιν.

10 Καὶ ἐπροχώρησαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ὠβώθ.

11 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Ὠβώθ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ἰε-ἄβαριμ, εἰς τὴν ἔρημον ἡ ὁποία εἶναι κατὰ πρόσωπον τοῦ Μωάβ, πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ἡλίου.

12 Ἐκεῖθεν ἀνεχώρησαν, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ζαρέδ.

13 Ἐκεῖθεν δὲ σηκωθέντες ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὸ πέραν τοῦ ποταμοῦ Ἀρνὼν, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἐκτείνεται ἔξω ἀπὸ τὰ ὅρια τῶν Ἀμορραίων· διότι ὁ Ἀρνὼν εἶναι τὸ σύνορον τοῦ Μωάβ, μεταξὺ τοῦ Μωάβ καὶ τῶν Ἀμορραίων.

14 Διὰ τοῦτο λέγεται εἰς τὸ βιβλίον τῶν πολέμων τοῦ Κυρίου, Κατὰ τοῦ Βαεβ εἰς Σουφά, καὶ ἐπὶ τῶν ρυάκων τοῦ Ἀρνὼν,

15 Καὶ ἐπὶ τοῦ ρεύματος τῶν ρυάκων, τὸ ὁποῖον κατεβαίνει εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἀρ, καὶ κεῖται εἰς τὰ σύνορα τοῦ Μωάβ.

16 Καὶ ἐκεῖθεν ἦλθαν εἰς Βέερ· τοῦτο εἶναι τὸ φρέαρ περὶ τοῦ ὁποίου εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, Σύναξε τὸν λαὸν, καὶ θέλω δώσει νερὸν εἰς αὐτούς.

17 Τότε ἔψαλεν ὁ Ἰσραὴλ τὴν ᾠδὴν ταύτην, Ἀναίβα, ὦ φρέαρ· ψάλλετε εἰς αὐτό.

18 Οἱ ἄρχοντες ἔσκαψαν τὸ φρέαρ, οἱ εὐγενεῖς τοῦ λαοῦ τὸ ἔσκαψαν, διὰ προσταγῆς τοῦ νομοθέτου, μὲ τὰς ῥάβδους των. Καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἦλθαν εἰς Ματτανά,

19 Καὶ ἀπὸ Ματτανά εἰς Νααλιήλ, καὶ ἀπὸ Νααλιήλ εἰς Βαμὼθ,

20 Καὶ ἀπὸ Βαμὼθ τῆς κοιλάδος, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὴν γῆν τοῦ Μωάβ, εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Πισγά, τὸ ὁποῖον βλέπει πρὸς Γεσιμὼν.

21 Καὶ ἔστειλεν ὁ Ἰσραὴλ πρέσβεις εἰς τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, λέγων,

22 Ἄφες μας νὰ περάσωμεν διὰ τῆς γῆς σου· ἡμεῖς δὲν θέλομεν κλίνει εἰς τοὺς ἀγροὺς, οὔτε εἰς τοὺς ἀμπελῶνας· δὲν θέλομεν πίνει ἀπὸ τὰ νερά τῶν φρεάτων· ἀλλὰ θέλομεν διαβῆ ἀπὸ τὸν βασιλικὸν δρόμον, ἕως νὰ περάσωμεν τὰ ὅριά σου.

23 Καὶ ὁ Σηὼν δὲν ἄφησε τὸν Ἰσραὴλ νὰ διαβῇ διὰ μέσου τῶν ὁρίων του· ἀλλ' ὁ Σηὼν ἐσύναξεν ὅλον τὸν λαὸν του, καὶ ἐκβῆκεν ἐναντίον τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἦλθεν εἰς Ἰασσά, καὶ ἐπολέμησεν ἐναντίον τοῦ Ἰσραὴλ.

24 Καὶ ὁ Ἰσραὴλ ἐκτύπησεν αὐτὸν ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ ἐκυρίευσεν τὴν γῆν αὐτοῦ ἀπὸ Ἀρνὼν ἕως Ἰαβὸκ, μέχρι τῶν υἰῶν τοῦ Ἀμμὼν· ἐπεὶ δὲ τὰ σύνορα τῶν υἰῶν τοῦ Ἀμμὼν ἦσαν ὄχυρά.

25 Καὶ ἐκυρίευσεν ὁ Ἰσραὴλ ὅλας τὰς πόλεις ταύτας· καὶ ἐκατοίκησεν ὁ Ἰσραὴλ εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῶν Ἀμορραίων, εἰς Ἐσεβὼν, καὶ εἰς ὅλας τὰς κώμας αὐτῆς.

26 Ἐπεὶ δὲ ἡ Ἐσεβὼν ἦτον ἡ πόλις τοῦ Σηὼν τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, ὅστις εἶχε πολεμήσει πρότερον τὸν βασιλέα τοῦ Μωάβ, καὶ ἐπῆρεν ὅλην τὴν γῆν ἀπὸ τὴν χεῖρά του, ἕως Ἀρνὼν.

27 Διὰ τοῦτο λέγουν οἱ παροιμισταί, Ἔλθετε εἰς Ἐσεβὼν· ἃς κτισθῇ ἡ πόλις τοῦ Σηὼν, καὶ ἃς ἐτοιμασθῇ·

28 Διότι πῦρ ἐκβῆκεν ἀπὸ Ἐσεβὼν, φλόξ ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Σηὼν· κατέφαγε τὴν Ἀρ τοῦ Μωάβ, καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ὑψηλῶν τόπων τοῦ Ἀρνὼν.

29 Οὐαὶ εἰς ἐσέ, Μωάβ! ἐχάθηκες, ὦ λαὸς τοῦ Χαμῶς· αὐτὸς ἔδωκε τοὺς διασωθέντας υἱούς του, καὶ τὰς θυγατέρας του, αἰχμαλώτους εἰς τὸν Σηὼν τὸν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων.

30 Ἡμεῖς κατετοξέυσαμεν αὐτούς· ἡ Ἐσεβὼν ἠφανίσθη ἕως Δαιβὼν· καὶ κατερημώσαμεν αὐτούς ἕως Νοφά, τὸ ὁποῖον φθάνει ἕως Μεδεβά.

31 Οὕτω ἐκατοίκησεν ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν τῶν Ἀμορραίων.

32 Καὶ ἔστειλεν ὁ Μωϋσῆς νὰ κατασκοπεύσῃ τὴν Ἰαζεὶρ· καὶ ἐξουσίασαν τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ ἀπεδίωξαν τοὺς Ἀμορραίους τοὺς κατοικοῦντας ἐκεῖ.

33 Καὶ ἐπιστρέψαντες ἀνέβησαν διὰ τοῦ δρόμου τῆς Βασάν· καὶ ἐκβῆκεν ὁ Ὠγ ὁ βασιλεὺς τῆς Βασάν ἐναντίον αὐτῶν, αὐτὸς καὶ ὅλος ὁ λαὸς αὐτοῦ, πρὸς μάχην εἰς Ἐδραΐ.

34 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, Μὴ φοβηθῇς αὐτόν· διότι ἐγὼ παρέδωκα αὐτόν εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ ὅλον τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ· καὶ θέλεις κάμει εἰς αὐτόν, καθὼς ἔκαμες εἰς τὸν Σηὼν τὸν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὁ ὅποιος ἐκατοικοῦσεν εἰς Ἑσεβών.

35 Καὶ ἐκτύπησαν αὐτόν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ὅλον τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἕως οὗ δὲν ἔμεινεν εἰς αὐτόν οὐδὲ ἐν ζῶν· καὶ ἐκυρίευσαν τὴν γῆν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κβ'.

ΚΑΙ ἐκίνησαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Μωάβ πλησίον τοῦ Ἰορδάνου ἀντικρὺ τῆς Ἱεριχώ.

2 Καὶ Βαλὰκ ὁ υἱὸς τοῦ Σεπφὼρ ἶδεν ὅλα ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰσραὴλ εἰς τοὺς Ἀμορραίους.

3 Καὶ ἐφοβήθη ὁ Μωάβ τὸν λαὸν σφόδρα, διότι ἦσαν πολλοί· καὶ ὁ Μωάβ ἦτον εἰς ἀμηχανίαν ἐξ αἰτίας τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

4 Καὶ εἶπεν ὁ Μωάβ εἰς τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Μαδιάμ, Τώρα θέλει καταφάγει τὸ πλῆθος τοῦτο ὅλα τὰ περίξ ἡμῶν, καθὼς ὁ βοῦς ἐξαλείφει τὸ χόρτον τῆς πεδιάδος. Καὶ Βαλὰκ ὁ υἱὸς τοῦ Σεπφὼρ ἦτον βασιλεὺς τῶν Μωαβιτῶν κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν.

5 Καὶ ἔστειλε πρέσβεις εἰς τὸν Βαλαάμ υἱὸν τοῦ Βεὼρ, εἰς τὴν Φαθουρά, πόλιν κειμένην πλησίον τοῦ ποταμοῦ τῆς γῆς τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ του, διὰ νὰ τὸν προσκαλέσῃ, λέγων, Ἴδου, λαὸς ἐκβῆκεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον· ἰδοὺ, σκεπάζει τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ κάθηται ἐναντίον μου.

6 Ἐλθὲ λοιπὸν, σὲ παρακαλῶ, καταράσου με τὸν λαὸν τοῦτον, διότι εἶναι δυνατώτερός μου· ἴσως ὑπερισχύσω, νὰ κτυπήσωμεν αὐτούς, καὶ νὰ διώξω αὐτούς ἀπὸ τὸν τόπον· διότι ἐξεύρω, ὅτι ὅποιον εὐλογήσῃς εἶναι εὐλογημένος, καὶ ὅποιον καταρασθῇς εἶναι κατηραμένος.

7 Καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Μωάβ καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Μαδιάμ ἀνεχώρησαν μετὰ δῶρα τῆς μαντείας εἰς τὰς χεῖράς των· καὶ ἦλθαν εἰς τὸν Βαλαάμ, καὶ εἶπαν εἰς αὐτόν τοὺς λόγους τοῦ Βαλὰκ.

8 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς, Μείνετε ἐδὼ ταύτην τὴν νύκτα, καὶ θέλω σᾶς ἀποκριθῇ, καθὼς λαλήσῃ εἰς ἐμὲ ὁ Κύριος. Καὶ

ἔμειναν μετὰ τὸν Βαλαάμ οἱ ἄρχοντες τοῦ Μωάβ.

9 Καὶ ἦλθεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Βαλαάμ, καὶ εἶπε, Τὶ ζητοῦν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι οἱ ὄντες μαζί σου;

10 Καὶ ὁ Βαλαάμ εἶπεν εἰς τὸν Θεόν, Βαλὰκ ὁ υἱὸς τοῦ Σεπφὼρ, βασιλεὺς τοῦ Μωάβ, ἀπέστειλεν εἰς ἐμὲ, λέγων,

11 Ἴδου, λαὸς ἐκβῆκεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ὁ ὅποιος σκεπάζει τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· ἔλθὲ τώρα καταράσου με αὐτόν· ἴσως ὑπερισχύσω νὰ νικήσω αὐτόν, καὶ νὰ τὸν ἐκδιώξω.

12 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Βαλαάμ, Δὲν θέλεις ὑπάγει με αὐτούς· δὲν θέλεις καταρασθῇ τὸν λαόν, διότι εἶναι εὐλογημένος.

13 Καὶ ἐσηκώθη τὴν αὐγὴν ὁ Βαλαάμ, καὶ εἶπεν εἰς τοὺς ἄρχοντας τοῦ Βαλὰκ, Ὑπάγετε εἰς τὴν γῆν σας· διότι δὲν με συγχωρεῖ ὁ Κύριος νὰ ἔλθω μαζί σας.

14 Καὶ ἐσηκώθησαν οἱ ἄρχοντες τοῦ Μωάβ, καὶ ἦλθαν εἰς τὸν Βαλὰκ, καὶ εἶπαν, Δὲν θέλει ὁ Βαλαάμ νὰ ἔλθῃ μαζί μας.

15 Καὶ ὁ Βαλὰκ ἔστειλε πάλιν ἄρχοντας περισσοτέρους καὶ ἐντιμωτέρους αὐτῶν.

16 Καὶ ἦλθαν εἰς τὸν Βαλαάμ, καὶ εἶπαν εἰς αὐτόν, Οὕτω λέγει ὁ Βαλὰκ ὁ υἱὸς τοῦ Σεπφὼρ, Ἄς μὴ σὲ ἐμποδίσῃ τίποτε, σὲ παρακαλῶ, νὰ ἔλθῃς εἰς ἐμέ·

17 Διότι θέλω σὲ ὑψώσει εἰς μεγάλας τιμὰς, καὶ θέλω κάμει ὅ,τι μὲ εἶπης· ἔλθὲ λοιπὸν, παρακαλῶ, καταράσου με τὸν λαὸν τοῦτον.

18 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Βαλαάμ, καὶ εἶπεν εἰς τοὺς δούλους τοῦ Βαλὰκ, καὶ ἐὰν μὲ δώσῃ ὁ Βαλὰκ τὴν οἰκίαν του πλήρη χρυσίου καὶ ἀργυρίου, δὲν ἐμπορῶ νὰ παραβῶ τὸν λόγον Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου, διὰ νὰ κάμω ὀλιγώτερον ἢ περισσότερον.

19 Διὰ τοῦτο, σᾶς παρακαλῶ, ὑπομείνατε ἐδὼ καὶ ταύτην τὴν νύκτα, διὰ νὰ ἴδω τι θέλει μὲ εἰπεῖ ἀκόμη ὁ Κύριος.

20 Καὶ ἦλθεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Βαλαάμ τὴν νύκτα, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν, Ἐὰν ἔλθωσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι διὰ νὰ σὲ καλέσωσι, σήκω, καὶ ἀκολούθησε αὐτούς· πλὴν ὅ,τι σὲ εἶπω, τοῦτο θέλεις κάμει.

21 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Βαλαάμ τὸ πρωῒ, καὶ ἔσαμάρωσε τὴν ὄνον του, καὶ ὑπῆγε μετὰ τοὺς ἄρχοντας τοῦ Μωάβ.

22 Καὶ ἀναψεν ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ, διότι

αὐτὸς ὑπῆγε· καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐστάθη εἰς τὸν δρόμον ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐναντιούμενος εἰς αὐτόν· (αὐτὸς δὲ ἐκάθιστο εἰς τὴν ὄνον του, καὶ δύο δοῦλοί του ἦσαν μετ' αὐτόν.)

23 Καὶ ἡ ὄνος ἶδε τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου στεκόμενον εἰς τὸν δρόμον, καὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ γυμνωμένην εἰς τὴν χειρὰ του· καὶ ἐξέκλινεν ἡ ὄνος ἀπὸ τὸν δρόμον, καὶ ἐπήγαινε εἰς τὴν πεδιάδα· καὶ ἐκτύπησεν ὁ Βαλαὰμ τὴν ὄνον του, διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτὴν εἰς τὸν δρόμον.

24 Ἀλλ' ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐστάθη εἰς ἓνα στενὸν δρόμον τῶν ἀμπελώνων, ὅπου ἦτον φραγμὸς ἀπὸ τὸ ἐν μέρος, καὶ φραγμὸς ἀπὸ τὸ ἄλλο.

25 Καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου, ἐστριμώχθη εἰς τὸν τοῖχον, καὶ ἐσφίγξε τὸν πόδα τοῦ Βαλαὰμ εἰς τὸν τοῖχον· καὶ αὐτὸς τὴν ἐκτύπησε πάλιν.

26 Καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ὑπῆγε παρεμπρὸς, καὶ ἐστάθη εἰς στενὸν τόπον, ὅπου δὲν ἦτον δυνατὸν οὔτε εἰς τὰ δεξιὰ οὔτε εἰς τὰ ἀριστερὰ νὰ στρέψῃ.

27 Καὶ ἡ ὄνος ἰδοῦσα τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου, ἔπεσεν ὑποκάτω τοῦ Βαλαὰμ· καὶ ἐθυμώθη ὁ Βαλαὰμ, καὶ ἐκτύπησε τὴν ὄνον μετὰ τὴν ῥάβδον του.

28 Καὶ ἠνοιξεν ὁ Κύριος τὸ στόμα τῆς ὄνου· καὶ εἶπεν εἰς τὸν Βαλαὰμ, Τί σέ ἔκαμα, ὅτι μετὰ ἐκτύπησες τρίτην ταύτην τὴν φοράν;

29 Καὶ ὁ Βαλαὰμ εἶπεν εἰς τὴν ὄνον, Διότι μετὰ ἐπερίπαιξες· εἴθε νὰ εἶχα μάχαιραν εἰς τὴν χειρὰ μου, διότι τώρα ἤθελα σὲ φονεύσει.

30 Καὶ ἡ ὄνος εἶπεν εἰς τὸν Βαλαὰμ, Δὲν εἶμαι ἐγὼ ἡ ὄνος σου, ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν ἐκάθισες ἀφοῦ εἶμαι ἰδική σου ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας; ἤμουν ποτὲ συνειθισμένη νὰ σὲ κάμνω οὕτω; Καὶ αὐτὸς εἶπεν, Ὅχι.

31 Τότε ἠνοιξεν ὁ Κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Βαλαὰμ, καὶ ἶδε τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου στεκόμενον εἰς τὸν δρόμον, καὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ γυμνωμένην εἰς τὴν χειρὰ του· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν του, ἐπέσεν ἐπὶ πρόσωπον.

32 Καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου εἶπεν εἰς αὐτόν, Διατί ἐκτύπησες τὴν ὄνον σου τρίτην ταύτην τὴν φοράν; ἰδοὺ, ἐγὼ ἐκβῆκα νὰ σὲ ἀντισταθῶ, διότι ὁ δρόμος σου εἶναι διεστραμμένος ἔμπροσθέν μου.

33 Καὶ μετὰ ἶδεν ἡ ὄνος, καὶ ἔστρεψεν ἀπὸ

ἐμὲ τρίτην ταύτην τὴν φοράν· ἀλλέως, εἰ δὲν ἔστρεψεν ἀπ' ἔμπροσθέν μου, τώρα σὲ μετὰ ἤθελα φονεύσει, ταύτην δὲ ἤθελα ἀφήσει ζῶσαν.

34 Καὶ εἶπεν ὁ Βαλαὰμ εἰς τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου, Ἠμάρτησα· διότι δὲν ἤξευρα ὅτι σὺ ἔστεκες εἰς τὸν δρόμον ἐναντίον μου· ὅθεν τώρα, εἰ δὲν σὲ δυσαρעסטῇ τοῦτο, ἐπιστρέφω.

35 Καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου εἶπεν εἰς τὸν Βαλαὰμ, Ὑπαγε μετὰ τοὺς ἀνθρώπους· μόνον δὲ τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον θέλω σὲ εἰπεῖ, τοῦτον θέλεις λαλῆσαι. Οὕτω ὑπῆγεν ὁ Βαλαὰμ ὁμοῦ μετὰ τοὺς ἄρχοντας τοῦ Βαλάκ.

36 Καὶ ἀκούσας ὁ Βαλάκ, ὅτι ἤρχετο ὁ Βαλαὰμ, ἐκβῆκε νὰ τὸν προὔπαντήσῃ ἕως εἰς τινα πόλιν τοῦ Μωάβ, κειμένην εἰς τὰ ὅρια τοῦ Ἀρνὼν, ὅστις εἶναι τὸ ἔσχατον ὄριον.

37 Καὶ εἶπεν ὁ Βαλάκ εἰς τὸν Βαλαὰμ, Δὲν ἔστειλα σπουδαίως νὰ σὲ καλέσω; διατί δὲν ἦλθες εἰς ἐμέ; δὲν εἶμαι ἰκανὸς νὰ σὲ ὑψώσω εἰς τιμὰς;

38 Καὶ εἶπεν ὁ Βαλαὰμ εἰς τὸν Βαλάκ, Ἰδοὺ, ἦλθα εἰς σέ· ἔχω τὴν δύναμιν νὰ λαλήσω τί· τὸν λόγον τὸν ὁποῖον βάλλῃ ὁ Θεὸς εἰς τὸ στόμα μου, τοῦτον θέλω εἰπεῖ.

39 Καὶ ὑπῆγεν ὁ Βαλαὰμ μετὰ τὸν Βαλάκ, καὶ ἦλθαν εἰς Κιριάθ-οὐζώθ.

40 Καὶ ὁ Βαλάκ ἐθυσίασε βόας καὶ πρόβατα, καὶ ἐπεμψεν ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν Βαλαὰμ, καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας τοὺς ὄντας μετὰ αὐτόν.

41 Καὶ τὸ πρῶτον ἐπῆρεν ὁ Βαλάκ τὸν Βαλαὰμ, καὶ ἀνέβασεν αὐτόν εἰς τοὺς ὑψηλοὺς τόπους τοῦ Βάαλ, καὶ ἐκεῖθεν ἶδε τὸ ἔσχατον μέρος τοῦ λαοῦ.

ΚΕΦ. κγ'.

ΚΑΙ εἶπεν ὁ Βαλαὰμ εἰς τὸν Βαλάκ, Οἰκοδομησέ με ἐδῶ ἑπτὰ βωμοὺς, καὶ ἐτοίμασέ με ἐδῶ ἑπτὰ βόας, καὶ ἑπτὰ κριάρια.

2 Καὶ ἔκαμεν ὁ Βαλάκ καθὼς εἶπεν ὁ Βαλαὰμ· καὶ ὁ Βαλάκ καὶ ὁ Βαλαὰμ ἐπρόσφεραν βοῦν καὶ κριάριον ἐπάνω εἰς ἕκαστον βωμόν.

3 Καὶ εἶπεν ὁ Βαλαὰμ εἰς τὸν Βαλάκ, Στάσου πλησίον εἰς τὸ ὀλοκαύτωμά σου, καὶ ἐγὼ θέλω υπάγει· ἴσως ὁ Κύριος ἔλθῃ νὰ με ἀπαντήσῃ· καὶ ὅ, τι δείξῃ εἰς ἐμέ, θέλω σὲ τὸ εἰπεῖ. Καὶ ὑπῆγεν εἰς τόπον ὑψηλόν.

4 Καὶ ἐφάνη ὁ Θεὸς εἰς τὸν Βαλαάμ· καὶ ὁ Βαλαάμ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Ἡτοίμασα ἑπτὰ βωμοὺς, καὶ ἐπρόσφερα βουὴν καὶ κριάριον ἐπάνω εἰς ἕκαστον βωμόν.

5 Καὶ ἔβαλεν ὁ Κύριος λόγον εἰς τὸ στόμα τοῦ Βαλαάμ, καὶ εἶπεν, Ἐπίστρεψε εἰς Βαλαάκ, καὶ οὕτω θέλεις τὸν εἰπεῖ.

6 Καὶ ἐπέστρεψεν εἰς αὐτὸν, καὶ ἰδοὺ, ἐστέκετο πλησίον εἰς τὸ ὄλοκαύτωμά του, αὐτὸς καὶ ὅλοι οἱ ἄρχοντες τοῦ Μωάβ.

7 Καὶ ἤρχισε τὴν παραβολὴν του, καὶ εἶπε, Βαλαάκ ὁ βασιλεὺς τοῦ Μωάβ μὲ ἔφερεν ἐκ τοῦ Ἀράμ, ἀπὸ τὰ ὄρη τὰ πρὸς ἀνατολὰς, λέγων, Ἐλθε, καταράσου με τὸν Ἰακώβ· καὶ ἔλθε, ἀναθεμάτισε τὸν Ἰσραήλ.

8 Πῶς νὰ καταρασθῶ τὸν ὅποιον ὁ Θεὸς δὲν καταρᾶται; ἢ πῶς νὰ ἀναθεματίσω τὸν ὅποιον ὁ Κύριος δὲν ἀναθεμάτισε;

9 Διότι ἀπὸ τὴν κορυφὴν τῶν ὄρέων βλέπω αὐτὸν, καὶ ἀπὸ τοὺς λόφους θεωρῶ αὐτόν· ἰδοὺ λαὸς, ὁ ὁποῖος θέλει κατοικήσει μόνος, καὶ δὲν θέλει λογαριασθῇ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν.

10 Τίς δύναται νὰ ἀριθμήσῃ τὴν ἄμμον τοῦ Ἰακώβ, καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ τετάρτου μέρους τοῦ Ἰσραήλ; εἶθε νὰ ἀποθάνω τὸν θάνατον τῶν δικαίων, καὶ τὸ τέλος μου νὰ ᾔναι ὅμοιον μὲ τὸ τέλος τούτου!

11 Καὶ εἶπεν ὁ Βαλαάκ εἰς τὸν Βαλαάμ, Τί μ' ἔκαμες; ἐγὼ σέ ἐπῆρα νὰ καταρασθῇς τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἰδοὺ, σὺ τοὺς εὐλόγησες εὐλογίαν.

12 Καὶ αὐτὸς ἀποκριθεὶς εἶπε, Δὲν πρέπει νὰ προσέξω, ὅ,τι ὁ Κύριος ἔβαλεν εἰς τὸ στόμα μου, τοῦτο νὰ εἶπω;

13 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Βαλαάκ, Ἐλθε, παρακαλῶ, μαζὺ μου εἰς ἄλλον τόπον, ὅθεν θέλεις ἰδεῖ μέρος αὐτοῦ· τὸ ἄκρον αὐτοῦ θέλεις ἰδεῖ, καὶ δὲν θέλεις ἰδεῖ ὅλους· καὶ καταράσου με αὐτοὺς ἀπὸ ἐκεῖ.

14 Καὶ ἔφερεν αὐτὸν εἰς τὴν πεδιάδα Ζοφὶμ, εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Πισγά, καὶ ᾠκοδόμησεν ἑπτὰ βωμοὺς, καὶ ἐπρόσφερε βουὴν καὶ κριάριον ἐπάνω εἰς ἕκαστον βωμόν.

15 Καὶ εἶπεν εἰς τὸν Βαλαάκ, Στάσου πλησίον εἰς τὸ ὄλοκαύτωμά σου, ἐγὼ δὲ θέλω ὑπάγει ἐκεῖ νὰ ἀπαντήσω τὸν Κύριον.

16 Καὶ ἀπήντησεν ὁ Κύριος τὸν Βαλαάμ, καὶ ἔβαλε λόγον εἰς τὸ στόμα του, καὶ εἶπεν, Ἐπίστρεψε εἰς τὸν Βαλαάκ, καὶ εἰπέ οὕτω.

17 Καὶ ἦλθεν εἰς αὐτὸν, καὶ ἰδοὺ, αὐτὸς ἐστέκετο πλησίον εἰς τὸ ὄλοκαύτωμά του,

καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ Μωάβ ὁμοῦ μὲ αὐτόν. Καὶ ὁ Βαλαάκ τὸν εἶπε, Τί ἐλάλησεν ὁ Κύριος;

18 Καὶ ἀρχίσας τὴν παραβολὴν του εἶπε, Σήκω, ὦ Βαλαάκ, καὶ ἄκουσε· δόσε ἀκρόασιν εἰς ἐμέ, σὺ ὁ υἱὸς τοῦ Σεφώρ·

19 Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι ἄνθρωπος νὰ ψευσθῇ, οὔτε υἱὸς ἀνθρώπου νὰ μετανοήσῃ· αὐτὸς εἶπε, καὶ δὲν θέλει τὸ κάμει; ἢ αὐτὸς ἐλάλησε, καὶ δὲν θέλει τὸ ἐκτελέσει;

20 Ἰδοὺ, ἐγὼ ἔλαβα προσταγὴν νὰ εὐλογήσω· καὶ αὐτὸς εὐλόγησε· καὶ ἐγὼ δὲν ἐμπορῶ νὰ γυρίσω ὀπίσω τὴν εὐλογίαν.

21 Δὲν ἐθεώρησεν ἀνομίαν εἰς τὸν Ἰακώβ, οὐδὲ ἴδε διαστροφὴν εἰς τὸν Ἰσραήλ· Κύριος ὁ Θεὸς του εἶναι μὲ αὐτόν, καὶ ἀλαλαγμὸς βασιλικοῦ θριάμβου εἶναι μεταξὺ αὐτῶν.

22 Ὁ Θεὸς ἔκβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον· ἔχουν ὡς δύναμιν μονοκέρως.

23 Βέβαια καμμία γοητεία δὲν εἶναι κατὰ τοῦ Ἰακώβ, οὐδὲ μαντεία κατὰ τοῦ Ἰσραήλ· κατὰ καιρὸν θέλει εἰπωθῇ περὶ τοῦ Ἰακώβ καὶ περὶ τοῦ Ἰσραήλ, Τί ἐκατέρωθωσεν ὁ Θεός!

24 Ἰδοὺ, ὁ λαὸς θέλει ὑψωθῇ ὡς λέων, καὶ θέλει σηκωθῇ ὡς σκύμνος· δὲν θέλει κοιμηθῇ ἕως νὰ φάγῃ τὸ θῆραμα, καὶ νὰ πῇ τὸ αἷμα τῶν φονευμένων.

25 Καὶ εἶπεν ὁ Βαλαάκ εἰς τὸν Βαλαάμ, Μήτε νὰ τοὺς καταρασθῇς διόλου, μήτε νὰ τοὺς εὐλογήσῃς διόλου.

26 Ἀλλ' ὁ Βαλαάμ ἀποκριθεὶς εἶπεν εἰς τὸν Βαλαάκ, Δὲν σὲ ἐλάλησα, λέγων, Ὅλα ὅσα μὲ εἶπη ὁ Κύριος, ταῦτα πρέπει νὰ κάμω;

27 Καὶ ὁ Βαλαάκ εἶπεν εἰς τὸν Βαλαάμ, Ἐλθε, παρακαλῶ, θέλω σὲ φέρεи εἰς ἄλλον τόπον· ἴσως θέλει ἀρέσει εἰς τὸν Θεὸν νὰ μὲ καταρασθῇς αὐτοὺς ἀπὸ ἐκεῖ.

28 Καὶ ἔφερεν ὁ Βαλαάκ τὸν Βαλαάμ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Φογὸρ, τὸ ὅποιον βλέπει πρὸς Γεσιμῶν.

29 Καὶ εἶπεν ὁ Βαλαάμ εἰς τὸν Βαλαάκ, Οἰκοδομησέ με ἐδῶ ἑπτὰ βωμοὺς, καὶ ἐτοίμασέ με ἐδῶ ἑπτὰ βόας καὶ ἑπτὰ κριάρια.

30 Καὶ ἔκαμεν ὁ Βαλαάκ, ὡς εἶπεν ὁ Βαλαάμ, καὶ ἐπρόσφερε βουὴν καὶ κριάριον ἐπάνω εἰς ἕκαστον βωμόν.

ΚΕΦ. ΚΔ'.

ΚΑΙ ἰδὼν ὁ Βαλαάμ, ὅτι ἦτον ἀρεστὸν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου νὰ εὐλογήσῃ τὸν Ἰσραήλ, δὲν ὑπῆγγε, καθὼς ἄλλοτε, νὰ

ἐστασίασαν ἐναντίον τοῦ Κυρίου·

10 Καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα της, καὶ κατέπιεν αὐτοὺς ὁμοῦ μὲ τὸν Κορέ, εἰς τὸν ἐξολοθρευμὸν τῆς συνοδίας του, ὅτε τὸ πῦρ κατέφαγε τοὺς διακοσίους πενήντα ἀνθρώπους, καὶ ἔγιναν εἰς σημεῖον.

11 Τοῦ Κορέ ὅμως οἱ υἱοὶ δὲν ἀπέθαναν.

12 Οἱ υἱοὶ τοῦ Συμεὼν, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, ἦσαν, Νεμουήλ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Νεμουηλιτῶν· Ἰαμὴν, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ἰαμινιτῶν· Ἰαχὴν, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ἰαχινιτῶν·

13 Ζαρά, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ζαριτῶν· Σαούλ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Σαουλιτῶν.

14 Αὗται εἶναι αἱ οἰκογένειαι τῶν Συμεωνιτῶν· κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, εἰκοσιδύο χιλιάδες καὶ διακόσιοι.

15 Οἱ υἱοὶ τοῦ Γάδ, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, ἦσαν, Ζεφὼν, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ζεφωνιτῶν· Ἀγγὶ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ἀγγιτῶν· Σουνὶ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Σουνιτῶν·

16 Ἀζενὶ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ἀζενιτῶν· Ἐρρὶ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ἐρριτῶν·

17 Ἀρὸδ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ἀροδιτῶν· Ἀριηλὶ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ἀριηλιτῶν.

18 Αὗται εἶναι αἱ οἰκογένειαι τῶν υἱῶν τοῦ Γάδ· κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, σαράντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

19 Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Ἰούδα ἦσαν ὁ Ἡρ καὶ ὁ Αὐνάν· καὶ ἀπέθαναν ὁ Ἡρ καὶ ὁ Αὐνάν εἰς τὴν γῆν Χαναάν.

20 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰούδα, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, ἦσαν, Σελά, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Σελανιτῶν· Φαρές, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Φαρεσιτῶν· Ζαρά, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ζαριτῶν.

21 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Φαρές ἦσαν, Ἑσρὼν, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ἑσρωνιτῶν· Ἰαμουλ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ἰαμουλιτῶν.

22 Αὗται εἶναι αἱ οἰκογένειαι τοῦ Ἰούδα· κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, ἑβδομηνταεξὶ χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

23 Οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσάχαρ, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, ἦσαν, Θωλᾶ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Θωλαῖτιν· Φουᾶ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Φουνιτῶν·

24 Ἰασουβ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ἰασουβιτῶν· Σιμβρόν, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Σιμβρονιτῶν.

25 Αὗται εἶναι αἱ οἰκογένειαι τοῦ Ἰσάχαρ· κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, ἐξηντατέσσαρες χιλιάδες καὶ τριακόσιοι.

26 Οἱ υἱοὶ τοῦ Ζαβουλὼν, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, ἦσαν, Σερέδ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Σερεδιτῶν· Ἐλὼν, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ἐλωνιτῶν· Ἰαλεήλ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ἰαλεηλιτῶν.

27 Αὗται εἶναι αἱ οἰκογένειαι τῶν Ζαβουλωνιτῶν· κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, ἐξήντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

28 Οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰωσήφ, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, ἦσαν ὁ Μανασσῆς καὶ ὁ Ἐφραΐμ.

29 Οἱ υἱοὶ τοῦ Μανασσῆ ἦσαν, Μαχίρ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Μαχιριτῶν. Καὶ ὁ Μαχίρ ἐγέννησε τὸν Γαλαάδ· ἐκ δὲ τοῦ Γαλαάδ ἡ οἰκογένεια τῶν Γαλααδιτῶν.

30 Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Γαλαάδ· Ἀχιέζερ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ἀχιεζεριτῶν· Χελέκ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Χελεκιτῶν·

31 Καὶ Ἀσριήλ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ἀσριηλιτῶν· Συχέμ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Συχεμιτῶν· καὶ Σεμιδὰ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Σεμιδαῖτιν·

32 Καὶ Ἐφέρ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ἐφεριτῶν.

33 Καὶ ὁ Σαλπαὰδ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἐφέρ, δὲν εἶχεν υἱοὺς, ἀλλὰ θυγατέρας· τὰ δὲ ὀνόματα τῶν θυγατέρων τοῦ Σαλπαὰδ ἦσαν Μαλὰ, καὶ Νουὰ, Ἐγλὰ, Μελχὰ, καὶ Θερσὰ.

34 Αὗται εἶναι αἱ οἰκογένειαι τοῦ Μανασσῆ· καὶ ἡ ἀπαρίθμησις αὐτῶν, πενήντα δύο χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.

35 Οὗτοι δὲ εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐφραΐμ, κατὰ τὰς οἰκογενείας τῶν· Σουθαλά, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Σουθαλαῖτιν· Βεχέρ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Βεχεριτῶν· Ταχάν, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ταχανιτῶν.

36 Καὶ οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Σουθαλά· Ἐράν, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ἐρανιτῶν.

37 Αὗται εἶναι αἱ οἰκογένειαι τῶν υἱῶν τοῦ Ἐφραΐμ· κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, τριάντα δύο χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰωσήφ, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν.

38 Οἱ υἱοὶ τοῦ Βενιαμὴν, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, ἦσαν, Βελά, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Βελαῖτιν· Ἀσυβήλ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ἀσυβηλιτῶν· Ἀχιράμ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ἀχιραμιτῶν·

39 Σωφάμ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν

Σωφαμιτῶν· Οὐφάμ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Οὐφαμιτῶν.

40 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Βελά ἦσαν ὁ Ἀρδ καὶ ὁ Νααμάν· Ἀρδ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ἀρδιτῶν· Νααμάν, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Νααμιτῶν.

41 Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Βενιαμὴν, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν· καὶ ἡ ἀπαρίθμησις αὐτῶν ἦτον σαρανταπέντε χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι.

42 Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Δάν, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν· Σουάμ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Σουαμιτῶν· αὗται εἶναι αἱ οἰκογένειαι τοῦ Δάν, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν.

43 Ὅλαι αἱ οἰκογένειαι τῶν Σουαμιτῶν, κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, ἦσαν ἑξηντατέσσαρες χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

44 Οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀσὴρ, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, ἦσαν, Ἰμνὰ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ἰμνιτῶν· Ἰεσουὶ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ἰεσουϊτῶν· Βεριά, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Βεριαϊτῶν.

45 Οἱ υἱοὶ τοῦ Βεριά ἦσαν, Ἐβερ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ἐβεριτῶν· Μαλχιήλ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Μαλχιηλιτῶν.

46 Καὶ τὸ ὄνομα τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀσὴρ ἦτον Σάρα.

47 Αὗται εἶναι αἱ οἰκογένειαι τῶν υἱῶν τοῦ Ἀσὴρ, κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, πενήντατρεῖς χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

48 Οἱ υἱοὶ τοῦ Νεφθαλεὶμ, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, ἦσαν, Ἰαζιήλ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ἰαζιηλιτῶν· Γουνὶ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Γουνιτῶν.

49 Ἰεσέρ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Ἰεσεριτῶν· Σιλλέμ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Σιλλεμιτῶν.

50 Αὗται εἶναι αἱ οἰκογένειαι τοῦ Νεφθαλεὶμ, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν· καὶ ἡ ἀπαρίθμησις αὐτῶν ἦτον σαρανταπέντε χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

51 Αὕτη εἶναι ἡ ἀπαρίθμησις τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἑξακόσιαι χιλιάδες, καὶ χίλιοι ἑπτακόσιοι τριάντα.

52 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

53 Εἰς τούτους θέλει μοιρασθῇ ἡ γῆ εἰς κληρονομίαν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν.

54 Εἰς τοὺς περισσοτέρους θέλεις δώσει περισσοτέραν κληρονομίαν, καὶ εἰς τοὺς ὀλιγωτέρους θέλει δώσει ὀλιγωτέραν κλη-

ρονομίαν· εἰς ἕκαστον θέλει δοθῇ ἡ κληρονομία αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτοῦ.

55 Ὅμως ἡ γῆ θέλει μοιρασθῇ διὰ κλήρων· κατὰ τὰ ὀνόματα τῶν φυλῶν τῶν πατέρων των θέλουν κληρονομήσει.

56 Κατὰ τὸν κλῆρον θέλει μοιρασθῇ ἡ κληρονομία των μεταξὺ πολλῶν καὶ ὀλίγων.

57 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἀπαρίθμησις τῶν Λευιτῶν, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν· Γερσὼν, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Γερσωνιτῶν· Καάθ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Κααθιτῶν· Μεραρὶ, ἐξ οὗ ἡ οἰκογένεια τῶν Μεραριτῶν.

58 Αὗται εἶναι αἱ οἰκογένειαι τῶν Λευιτῶν· ἡ οἰκογένεια τῶν Λοβεριτῶν, ἡ οἰκογένεια τῶν Χεβρωνιτῶν, ἡ οἰκογένεια τῶν Μαλιτῶν, ἡ οἰκογένεια τῶν Μουσιτῶν, ἡ οἰκογένεια τῶν Κοραϊτῶν· καὶ ὁ Καάθ ἐγέννησε τὸν Ἀμβράμ.

59 Τὸ δὲ ὄνομα τῆς γυναίκος τοῦ Ἀμβράμ ἦτον Ἰωχαβεθ, θυγάτηρ τοῦ Λευὶ, ἡ ὁποία ἐγεννήθη εἰς τὸν Λευὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον· καὶ ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἀμβράμ τὸν Ἀαρὼν, καὶ τὸν Μωϋσῆν, καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν Μαριάμ.

60 Καὶ ἐγεννήθησαν εἰς τὸν Ἀαρὼν ὁ Ναδάβ καὶ ὁ Ἀβιουδ, ὁ Ἐλεάζαρ καὶ ὁ Ἰθάμαρ.

61 Καὶ ἀπέθαναν ὁ Ναδάβ καὶ ὁ Ἀβιουδ, ἐνῷ ἐπρόσφεραν ξένον πῦρ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

62 Καὶ ἡ ἀπαρίθμησις αὐτῶν ἦτον εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες, πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ ἑνὸς μηνὸς καὶ ἐπάνω· διότι οὗτοι δὲν ἀπηριθμήθησαν μεταξὺ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπειδὴ δὲν ἐδόθη εἰς αὐτοὺς κληρονομία μεταξὺ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

63 Οὗτοι εἶναι οἱ ἀπαριθμηθέντες διὰ τοῦ Μωϋσέως καὶ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, οἱ ὁποῖοι ἀπηριθμήσαν τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Μωάβ, πλησίον τοῦ Ἰορδάνου, ἀντικρὺ τῆς Ἰεριχώ.

64 Καὶ μεταξὺ τούτων δὲν εὗρίσκετο ἄνθρωπος ἀπὸ ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἀπηριθμήσαν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν ὁ ἱερεὺς, ὅτε ἀπηριθμήσαν τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ.

65 Διότι εἶπεν ὁ Κύριος περὶ αὐτῶν, Οὗτοι βέβαια θέλουν ἀποθάνει εἰς τὴν ἔρημον. Καὶ δὲν ἀπέμεινεν ἀπὸ αὐτοὺς ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ Χάλεβ υἱοῦ τοῦ Ἰεφονῆ, καὶ τοῦ Ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ Ναυή.

ΚΕΦ. κζ'.

ΚΑΙ προσῆλθαν αἱ θυγατέρες τοῦ Σαλπαὰδ υἱοῦ τοῦ Ὀφὲρ, υἱοῦ τοῦ Γαλαὰδ, υἱοῦ τοῦ Μαχὶρ, υἱοῦ τοῦ Μανασσῆ, ἀπὸ τὰς οἰκογενείας τοῦ Μανασσῆ υἱοῦ τοῦ Ἰωσήφ. Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων αὐτοῦ· Μααλὰ, Νουὰ, καὶ Ἐγλὰ, καὶ Μελχὰ, καὶ Θερσά.

2 Καὶ ἐστάθησαν ἔμπροσθεν τοῦ Μωϋσέως, καὶ ἔμπροσθεν τοῦ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀρχόντων καὶ ὅλης τῆς συναγωγῆς, εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, λέγουσαι,

3 Ὁ πατήρ μας ἀπέθανεν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ αὐτὸς δὲν ἦτον εἰς τὴν συνοδίαν ἐκείνων, οἱ ὅποιοι συνηθοίσθησαν ἐναντίον τοῦ Κυρίου εἰς τὴν συνοδίαν τοῦ Κορεῖ, ἀλλ' ἀπέθανε διὰ ἁμαρτίαν ἰδικήν του, καὶ δὲν εἶχεν υἱούς.

4 Διατί νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ ὄνομα τοῦ πατρός μας ἀπὸ τὸ μέσον τῆς συγγενείας του, διότι δὲν ἔχει υἱόν; Δότε λοιπὸν εἰς ἡμᾶς κληρονομίαν μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν τοῦ πατρός μας.

5 Καὶ ἔφερεν ὁ Μωϋσῆς τὴν κρίσιν αὐτῶν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

6 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

7 Αἱ θυγατέρες τοῦ Σαλπαὰδ λαλοῦν δίκαια· βέβαια θέλεις δώσει εἰς αὐτὰς κτῆμα εἰς κληρονομίαν μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν τοῦ πατρός των· καὶ θέλεις περάσει εἰς αὐτὰς τὴν κληρονομίαν τοῦ πατρός των.

8 Καὶ θέλεις λαλήσει εἰς τοὺς υἱούς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐὰν ἄνθρωπός τις ἀποθάνῃ, καὶ δὲν ἔχῃ υἱόν, τότε θέτετε περάσει τὴν κληρονομίαν του εἰς τὴν θυγατέρα του.

9 Καὶ ἐὰν δὲν ἔχῃ θυγατέρα, τότε θέτετε δώσει τὴν κληρονομίαν του εἰς τοὺς ἀδελφούς του.

10 Καὶ ἐὰν δὲν ἔχῃ ἀδελφούς, τότε θέτετε δώσει τὴν κληρονομίαν του εἰς τοὺς ἀδελφούς τοῦ πατρός του.

11 Καὶ ἐὰν ὁ πατήρ του δὲν ἔχῃ ἀδελφούς, τότε θέτετε δώσει τὴν κληρονομίαν του εἰς τὸν συγγενῆ του τὸν πλησιέστερον ἀπὸ τὴν συγγένειαν του, καὶ οὗτος θέλει τὴν ἐξουσιάζει. Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς τοὺς υἱούς τοῦ Ἰσραὴλ διάταγμα κρίσεως, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.

12 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, Ἀναίβα εἰς τοῦτο τὸ ὄρος Ἀβαρίμ, καὶ ἰδὲ τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τοὺς υἱούς τοῦ Ἰσραὴλ.

13 Καὶ ἀφοῦ ἴδῃς αὐτήν, θέλεις προστεθῇ καὶ σὺ εἰς τὸν λαόν σου, καθὼς προστεθῇ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου.

14 Διότι σεῖς ἐναντιώθητε εἰς τὸν λόγον μου εἰς τὴν ἔρημον Σίν, εἰς τὴν ἀντιλογία τῆς συναγωγῆς, καὶ δὲν με ἠγιάσετε εἰς τὸ ὕδωρ ἐνώπιον αὐτῶν. Τοῦτο εἶναι τὸ ὕδωρ Μεριβὰ εἰς Κάδης εἰς τὴν ἔρημον Σίν.

15 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν Κύριον, λέγων,

16 Ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων πάσης σαρκός, ἃς διορίσῃ ἄνθρωπον ἐπάνω εἰς τὴν συναγωγὴν,

17 Ὁ ὁποῖος νὰ ἐκβαίνει ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ὁ ὁποῖος νὰ ἐμβαίνει ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ὁ ὁποῖος νὰ τοὺς ὀδηγῇ ἔξω, καὶ ὁ ὁποῖος νὰ τοὺς φέρῃ μέσα· ὥστε νὰ μὴν ᾔναι ἡ συναγωγὴ τοῦ Κυρίου ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα.

18 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, Πάρε μαζί σου τὸν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ναυῆ, ἄνθρωπον εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι τὸ πνεῦμα, καὶ βάλε τὴν χεῖρά σου ἐπάνω εἰς αὐτόν·

19 Καὶ παράστησέ τον ἔμπροσθεν τοῦ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἔμπροσθεν ὅλης τῆς συναγωγῆς, καὶ δὸς εἰς αὐτὸν διαταγὰς ἔμπροσθεν αὐτῶν.

20 Καὶ θέλεις θέσει ἐπάνω εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὴν δόξαν σου, διὰ νὰ ὑπακούωσιν εἰς αὐτὸν ὅλη ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

21 Καὶ θέλει παρασταθῇ ἔμπροσθεν τοῦ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, ὅστις θέλει ἐρωτήσῃ δι' αὐτόν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οὐρίμ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ θέλουν ἐκβαίνει, καὶ κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ θέλουν ἐμβαίνει, αὐτὸς καὶ ὅλοι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ μαζί με αὐτόν, καὶ ὅλη ἡ συναγωγὴ.

22 Καὶ ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς, καθὼς τὸν ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος· καὶ ἔλαβε τὸν Ἰησοῦν, καὶ παρέστησεν αὐτὸν ἔμπροσθεν Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἔμπροσθεν ὅλης τῆς συναγωγῆς.

23 Καὶ ἔθεσε τὰς χεῖράς του ἐπάνω εἰς αὐτόν, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτόν διαταγὰς, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος διὰ χεῖρὸς τοῦ Μωϋσέως.

ΚΕΦ. κη'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Πρόσταξε τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὲ εἰς αὐτοὺς, Τὰς προσφοράς μου, τὰ δῶρά μου τὰ πρὸς θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς ἐμὲ, προσέχετε νὰ μὲ προσφέρετε αὐτὰ εἰς τὸν πρέποντα καιρόν.

3 Καὶ θέλεις εἰπεῖ εἰς αὐτοὺς, Αὕτη εἶναι ἡ διὰ πυρὸς γινομένη προσφορά, τὴν ὁποίαν θέλετε προσφέρει εἰς τὸν Κύριον· δύο ἀρνία ἐνὸς χρόνου ἄμωμα καθ' ἡμέραν, εἰς παντοτεινὸν ὀλοκαύτωμα.

4 Τὸ ἐν ἀρνίον θέλετε προσφέρει τὸ πρῶν, καὶ τὸ ἄλλο ἀρνίον θέλετε προσφέρει τὸ δευτερόν.

5 Καὶ διὰ πέμματα θέλετε προσφέρει σεμίδαλιν, ἐν δέκατον τοῦ οἴφι, σμιγμένην μεῖν ἐλαιον ἀπὸ ἐλαίας κοπανισμένας, ἐν τέταρτον τοῦ εἶν.

6 Τοῦτο εἶναι παντοτεινὸν ὀλοκαύτωμα, διωρισμένον εἰς τὸ ὅρος τοῦ Σινᾶ, πρὸς ὁσμὴν εὐωδίας, θυσία γινομένη διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον.

7 Καὶ ἡ σπονδὴ αὐτοῦ θέλει εἶσθαι τὸ τέταρτον τοῦ εἶν διὰ τὸ ἐν ἀρνίον· εἰς τὸν ἅγιον τόπον θέλει χυθῆ οἶνος ἐκλεκτὸς εἰς τὸν Κύριον διὰ σπονδῆν.

8 Καὶ τὸ ἄλλο ἀρνίον θέλεις προσφέρει τὸ δευτερόν· μετὰ τὰ αὐτὰ πέμματα τῆς πρωΐας, καὶ μετὰ τὴν σπονδὴν αὐτῆς, θέλεις προσφέρει αὐτὸ θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.

9 Καὶ τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων θέλεις προσφέρει δύο ἀρνία ἐνὸς χρόνου ἄμωμα, καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως σμιγμένης μεῖν ἐλαιον διὰ προσφορὰν πεμμάτων, καὶ τὴν σπονδὴν αὐτῆς.

10 Τοῦτο εἶναι τὸ ὀλοκαύτωμα ἐκάστου σαββάτου, ἐκτὸς τοῦ παντοτεينوῦ ὀλοκαυτώματος, καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ.

11 Καὶ εἰς τὰς νεομηνίας θέλετε προσφέρει ὀλοκαύτωμα εἰς τὸν Κύριον, δύο μοσχάρια, καὶ ἐν κριάριον, ἑπτὰ ἀρνία ἐνὸς χρόνου, ἄμωμα.

12 Καὶ δι' ἐκάστον μοσχάριον τρία δέκατα σεμιδάλεως σμιγμένης μεῖν ἐλαιον διὰ προσφορὰν πεμμάτων, καὶ διὰ τὸ ἐν κριάριον δύο δέκατα σεμιδάλεως σμιγμένης μεῖν ἐλαιον διὰ προσφορὰν πεμμάτων.

13 Καὶ ἀνὰ ἐν δέκατον σεμιδάλεως σμιγμένης μεῖν ἐλαιον διὰ προσφορὰν πεμμάτων

δι' ἐκάστον ἀρνίον, πρὸς ὀλοκαύτωμα, θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.

14 Καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν θέλει εἶσθαι οἶνος, τὸ ἥμισυ τοῦ εἶν δι' ἐκάστον μοσχάριον, καὶ τὸ τρίτον τοῦ εἶν διὰ τὸ κριάριον, καὶ τὸ τέταρτον τοῦ εἶν δι' ἐκάστον ἀρνίον. Τοῦτο εἶναι τὸ ὀλοκαύτωμα ἐκάστου μηνὸς καθ' ὅλους τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ.

15 Καὶ ἐν ἐρίφιον θέλει προσφέρεισθαι εἰς τὸν Κύριον περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ παντοτεينوῦ ὀλοκαυτώματος, καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ.

16 Καὶ τὴν δεκάτην τετάρτην ἡμέραν τοῦ πρώτου μηνὸς εἶναι τὸ πάσχα τοῦ Κυρίου.

17 Καὶ τὴν δεκάτην πέμπτην τοῦ μηνὸς, τούτου εἶναι ἡ ἑορτὴ· ἑπτὰ ἡμέρας θέλουν τρώγεσθαι ἄζυμα.

18 Εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν θέλει εἶσθαι σύναξις ἁγία· δὲν θέλετε κάμνει κἀνὲν δουλευτικὸν ἔργον.

19 Ἀλλὰ θέλετε προσφέρει θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς, εἰς ὀλοκαύτωμα πρὸς τὸν Κύριον, δύο μοσχάρια, καὶ ἐν κριάριον, καὶ ἑπτὰ ἀρνία ἐνὸς χρόνου· ταῦτα θέλουν εἶσθαι εἰς ἐσθᾶς ἄμωμα.

20 Καὶ ἡ προσφορὰ τῶν πεμμάτων αὐτῶν θέλει εἶσθαι σεμίδαλις σμιγμένη μεῖν ἐλαιον· τρία δέκατα θέλετε προσφέρει δι' ἐκάστον μοσχάριον, καὶ δύο δέκατα διὰ τὸ κριάριον.

21 Ἀνὰ ἐν δέκατον θέλεις προσφέρει δι' ἐκάστον ἀρνίον, καθ' ὅλα τὰ ἑπτὰ ἀρνία.

22 Καὶ ἕνα τράγον εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, διὰ νὰ γίνῃ ἐξιλέωσις διὰ ἐσθᾶς.

23 Θέλετε προσφέρει ταῦτα ἐκτὸς τοῦ ὀλοκαυτώματος τῆς πρωΐας, τὸ ὁποῖον εἶναι διὰ ὀλοκαύτωμα παντοτεινόν.

24 Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον θέλετε προσφέρει καθ' ἡμέραν, εἰς ὅλας τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, τὰ δῶρα τὰ πρὸς θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον. Τοῦτο θέλει προσφέρεισθαι ἐκτὸς τοῦ παντοτεينوῦ ὀλοκαυτώματος, καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ.

25 Καὶ εἰς τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην θέλετε ἔχει σύναξιν ἁγίαν· δὲν θέλετε κάμνει κἀνὲν δουλευτικὸν ἔργον.

26 Καὶ εἰς τὴν ἡμέραν τῶν ἀπαρχῶν, ὅταν προσφέρετε νέα πέμματα εἰς τὸν Κύριον, εἰς τὸ τέλος τῶν ἐβδομάδων σας, θέλετε ἔχει σύναξιν ἁγίαν· δὲν θέλετε κάμνει κἀνὲν δουλευτικὸν ἔργον.

27 Ἀλλὰ θέλετε προσφέρει ὀλοκαύτωμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον, δύο μοσχάρια, ἓν κριάριον, ἑπτὰ ἀρνία ἐνὸς χρόνου,

28 Καὶ τὰ πέμματα τῶν ἀπὸ σεμίδαλιν σμιγμένην μὲ ἔλαιον, τρία δέκατα δι' ἕκαστον μοσχάριον, δύο δέκατα διὰ τὸ ἓν κριάριον,

29 Ἀνὰ ἓν δέκατον δι' ἕκαστον ἀρνίον, καθ' ὅλα τὰ ἑπτὰ ἀρνία·

30 Καὶ ἓν ἐρίφιον, διὰ νὰ γίνῃ ἐξιλέωσις διὰ ἐσᾶς.

31 Ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὀλοκαυτώματος καὶ τῶν πεμμάτων αὐτοῦ, ταῦτα θέλετε προσφέρει, (ἄμωμα θέλουν εἶσθαι εἰς ἐσᾶς,) καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν.

ΚΕΦ. κθ'.

ΚΑΙ εἰς τὸν ἑβδομον μῆνα, εἰς τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς, θέλετε ἔχει σύναξιν ἁγίαν· δὲν θέλετε κάμνει κἀνέν δουλευτικὸν ἔργον· αὕτη εἶναι εἰς ἐσᾶς ἡμέρα ἀλαλαγμοῦ σαλπύγων.

2 Καὶ θέλετε προσφέρει ὀλοκαύτωμα, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον, ἓν μοσχάριον, ἓν κριάριον, καὶ ἑπτὰ ἀρνία ἐνὸς χρόνου, ἄμωμα·

3 Καὶ τὰ πέμματα αὐτῶν θέλουν εἶσθαι ἀπὸ σεμίδαλιν σμιγμένην μὲ ἔλαιον, τρία δέκατα δι' ἕκαστον μοσχάριον, καὶ δύο δέκατα διὰ τὸ κριάριον,

4 Καὶ ἓν δέκατον δι' ἕκαστον ἀρνίον, καθ' ὅλα τὰ ἑπτὰ ἀρνία·

5 Καὶ ἓν ἐρίφιον εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, διὰ νὰ γίνῃ ἐξιλέωσις διὰ ἐσᾶς·

6 Ἐκτὸς τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ μηνὸς, καὶ τῶν πεμμάτων αὐτοῦ, καὶ τοῦ παντοτεινοῦ ὀλοκαυτώματος, καὶ τῶν πεμμάτων αὐτοῦ, καὶ τῶν σπονδῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ διατεταγμένον περὶ αὐτῶν, εἰς θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.

7 Καὶ εἰς τὴν δεκάτην τούτου τοῦ ἑβδόμου μηνὸς θέλετε ἔχει σύναξιν ἁγίαν· καὶ θέλετε ταπεινώσει τὰς ψυχὰς σας· καμμίαν ἐργασίαν δὲν θέλετε κάμνει·

8 Ἀλλὰ θέλετε προσφέρει ὀλοκαύτωμα πρὸς τὸν Κύριον, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, ἓν μοσχάριον, ἓν κριάριον, καὶ ἑπτὰ ἀρνία ἐνὸς χρόνου· ἄμωμα θέλουν εἶσθαι εἰς ἐσᾶς.

9 Καὶ τὰ πέμματα αὐτῶν θέλουν εἶσθαι σεμίδαλις σμιγμένη μὲ ἔλαιον, τρία δέκατα δι' ἕκαστον μοσχάριον, δύο δέκατα διὰ τὸ ἓν κριάριον,

10 Ἀνὰ ἓν δέκατον δι' ἕκαστον ἀρνίον, καθ' ὅλα τὰ ἑπτὰ ἀρνία·

11 Ἐν ἐρίφιον εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς εἰς ἐξιλέωσιν, καὶ τοῦ παντοτεινοῦ ὀλοκαυτώματος, καὶ τῶν πεμμάτων αὐτοῦ, καὶ τῶν σπονδῶν αὐτῶν.

12 Καὶ εἰς τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν τοῦ ἑβδόμου μηνὸς θέλετε ἔχει σύναξιν ἁγίαν· δὲν θέλετε κάμνει κἀνέν δουλευτικὸν ἔργον, καὶ θέλετε ἐορτάζει ἐορτὴν εἰς τὸν Κύριον ἑπτὰ ἡμέρας.

13 Καὶ θέλετε προσφέρει ὀλοκαύτωμα, θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον, δεκατρία μοσχάρια, δύο κριάρια, καὶ δεκατέσσαρα ἀρνία ἐνὸς χρόνου· ἄμωμα θέλουν εἶσθαι.

14 Καὶ τὰ πέμματα αὐτῶν θέλουν εἶσθαι σεμίδαλις σμιγμένη μὲ ἔλαιον, τρία δέκατα δι' ἕκαστον μοσχάριον ἀπὸ τὰ δεκατρία μοσχάρια, δύο δέκατα δι' ἕκαστον κριάριον ἀπὸ τὰ δύο κριάρια,

15 Καὶ ἀνὰ ἓν δέκατον δι' ἕκαστον ἀρνίον ἀπὸ τὰ δεκατέσσαρα ἀρνία·

16 Καὶ ἓν ἐρίφιον διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὀλοκαυτώματος, τῶν πεμμάτων αὐτοῦ, καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ.

17 Καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν θέλετε προσφέρει δώδεκα μοσχάρια, δύο κριάρια, καὶ δεκατέσσαρα ἀρνία ἐνὸς χρόνου, ἄμωμα·

18 Καὶ τὰ πέμματα αὐτῶν, καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, διὰ τὰ μοσχάρια, διὰ τὰ κριάρια, καὶ διὰ τὰ ἀρνία, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καθὼς εἶναι διατεταγμένον·

19 Καὶ ἓν ἐρίφιον εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὀλοκαυτώματος, καὶ τῶν πεμμάτων αὐτοῦ, καὶ τῶν σπονδῶν αὐτῶν.

20 Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν, ἑνδεκα μοσχάρια, δύο κριάρια, καὶ δεκατέσσαρα ἀρνία ἐνὸς χρόνου, ἄμωμα·

21 Καὶ τὰ πέμματα αὐτῶν, καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, διὰ τὰ μοσχάρια, διὰ τὰ κριάρια, καὶ διὰ τὰ ἀρνία, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καθὼς εἶναι διατεταγμένον·

22 Καὶ ἓν ἐρίφιον διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὀλοκαυτώματος, καὶ τῶν πεμμάτων αὐτοῦ, καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ.

23 Καὶ τὴν τετάρτην ἡμέραν, δέκα μοσχάρια, δύο κριάρια, καὶ δεκατέσσαρα ἀρνία ἐνὸς χρόνου, ἄμωμα·

24 Τὰ πέμματα αὐτῶν, καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, διὰ τὰ μοσχάρια, διὰ τὰ κριάρια, καὶ διὰ τὰ ἀρνία, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καθὼς εἶναι διατεταγμένον·

25 Καὶ ἐν ἐρίφιον διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὀλοκαυτώματος, τῶν πεμμάτων αὐτοῦ, καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ.

26 Καὶ τὴν πέμπτην ἡμέραν, ἐννέα μοσχάρια, δύο κριάρια, καὶ δεκατέσσαρα ἀρνία ἐνὸς χρόνου, ἅμωμα·

27 Καὶ τὰ πέμματα αὐτῶν, καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, διὰ τὰ μοσχάρια, διὰ τὰ κριάρια, καὶ διὰ τὰ ἀρνία, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καθὼς εἶναι διατεταγμένον·

28 Καὶ ἐν ἐρίφιον διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὀλοκαυτώματος, καὶ τῶν πεμμάτων αὐτοῦ, καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ.

29 Καὶ τὴν ἕκτην ἡμέραν, ὀκτὼ μοσχάρια, δύο κριάρια, καὶ δεκατέσσαρα ἀρνία ἐνὸς χρόνου, ἅμωμα·

30 Καὶ τὰ πέμματα αὐτῶν, καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, διὰ τὰ μοσχάρια, διὰ τὰ κριάρια, καὶ διὰ τὰ ἀρνία, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καθὼς εἶναι διατεταγμένον·

31 Καὶ ἐν ἐρίφιον διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὀλοκαυτώματος, τῶν πεμμάτων αὐτοῦ, καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ.

32 Καὶ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν, ἑπτὰ μοσχάρια, δύο κριάρια, καὶ δεκατέσσαρα ἀρνία ἐνὸς χρόνου, ἅμωμα·

33 Καὶ τὰ πέμματα αὐτῶν, καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, διὰ τὰ μοσχάρια, διὰ τὰ κριάρια, καὶ διὰ τὰ ἀρνία, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καθὼς εἶναι διατεταγμένον περὶ αὐτῶν·

34 Καὶ ἐν ἐρίφιον διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὀλοκαυτώματος, τῶν πεμμάτων αὐτοῦ, καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ.

35 Τὴν ὀγδόην ἡμέραν θέλετε ἔχει σύναξιν ἐπίσημον· κἀνὲν δουλευτικὸν ἔργον δὲν θέλετε κάμνει·

36 Ἀλλὰ θέλετε προσφέρει ὀλοκαύτωμα, θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον, ἐν μοσχάριον, ἐν κριάριον, ἑπτὰ ἀρνία ἐνὸς χρόνου, ἅμωμα·

37 Τὰ πέμματα αὐτῶν, καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, διὰ τὸ μοσχάριον, διὰ τὸ κριάριον, καὶ διὰ τὰ ἀρνία, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καθὼς εἶναι διατεταγμένον·

38 Καὶ ἐν ἐρίφιον διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὀλοκαυτώματος, καὶ τῶν πεμμάτων αὐτοῦ, καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ.

39 Ταῦτα θέλετε κάμνει πρὸς τὸν Κύριον εἰς τὰς διωρισμένας ἐορτάς σας, ἐκτὸς τῶν ταξιμάτων σας, καὶ τῶν αὐτοπροαιρέτων προσφορῶν σας, διὰ τὰ ὀλοκαυτώματά σας, καὶ διὰ τὰ πέμματά σας, καὶ διὰ τὰς σπονδὰς σας, καὶ διὰ τὰς εἰρηνικὰς προσφοράς σας.

40 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καθ' ὅλα ὅσα ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.

ΚΕΦ. λ'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, Τοῦτο εἶναι τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος.

2 Ὅταν ἄνθρωπός τις τάξῃ τάξιμον εἰς τὸν Κύριον, ἢ ὁμώσῃ ὄρκον, ὥστε νὰ δέσῃ τὴν ψυχὴν του μὲ δεσμὸν, δὲν θέλει παραβῇ τὸν λόγον του, ἀλλὰ θέλει κάμει καθ' ὅλον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐκβῆκεν ἀπὸ τὸ στόμα του.

3 Ἐὰν δὲ γυνὴ τις τάξῃ τάξιμον εἰς τὸν Κύριον, καὶ δέσῃ τὸν ἑαυτὴν της μὲ δεσμὸν, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρὸς της, εἰς τὴν νεότητά της,

4 Καὶ ἀκούσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς τὸ τάξιμόν της, καὶ τὸν δεσμὸν της μὲ τὸν ὁποῖον ἔδεσε τὴν ψυχὴν της, καὶ ὁ πατὴρ αὐτῆς σιωπήσῃ, τότε ὅλα τὰ ταξίματα αὐτῆς θέλουν μένει, καὶ πᾶς δεσμὸς, μὲ τὸν ὁποῖον ἔδεσε τὴν ψυχὴν της, θέλει μένει.

5 Ἐὰν δὲ ὁ πατὴρ αὐτῆς δὲν συγκατανεύσῃ εἰς αὐτὴν, καθ' ἣν ἡμέραν τὴν ἀκούσῃ, τότε ὅλα τὰ ταξίματα αὐτῆς, ἢ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς, μὲ τοὺς ὁποίους ἔδεσε τὴν ψυχὴν της, δὲν θέλουν μένει· καὶ ὁ Κύριος θέλει τὴν συγχωρήσει, διότι ὁ πατὴρ αὐτῆς δὲν συγκατένευσεν εἰς αὐτήν.

6 Ἐὰν ὅμως εἴχεν ἄνδρα, ὅτε ἔταξεν, ἢ ἐπρόφερε τι ἀπὸ τὰ χεῖλη της, διὰ τοῦ ὁποίου ἔδεσε τὴν ψυχὴν της,

7 Καὶ ἤκουσεν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἐσιώπησεν εἰς αὐτήν, καθ' ἣν ἡμέραν τὸ ἤκουσε, τότε τὰ ταξίματα αὐτῆς θέλουν μένει, καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς, μὲ τοὺς ὁποίους ἔδεσε τὴν ψυχὴν της, θέλουν μένει.

8 Ἐὰν ὅμως ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δὲν συγκατένευσεν εἰς αὐτήν, καθ' ἣν ἡμέραν τὸ ἤκουσε, τότε θέλει ἀκυρώσει τὸ τάξιμόν της τὸ

ὁποῖον ἔταξε, καὶ ὅ,τι ἐπρόφερε μετὰ τὴν χεῖλιν της, μετὰ τὸ ὁποῖον ἔδωσε τὴν ψυχὴν της· καὶ ὁ Κύριος θέλει συγχωρήσει αὐτήν.

9 Πᾶν ὅμως τάξιμον χήρας, ἢ γυναικὸς χωρισμένης ἀπὸ τὸν ἄνδρα της, μετὰ τὸ ὁποῖον ἔδωσε τὴν ψυχὴν της, θέλει μένει ἐπάνω της.

10 Καὶ ἐὰν αὐτὴ ἔταξεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνδρός της, ἢ ἔδωσε τὴν ψυχὴν της μετὰ δεσμὸν ὅρκου,

11 Καὶ τὸ ἤκουσεν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἐσιώπησεν εἰς αὐτήν, καὶ δὲν ἐναντιώθη εἰς αὐτήν, τότε ὅλα τὰ ταξίματα αὐτῆς θέλουν μένει, καὶ ὅλοι οἱ δεσμοί, μετὰ τοὺς ὁποῖους ἔδωσε τὴν ψυχὴν της, θέλουν μένει.

12 Ἐὰν ὅμως ὁ ἀνὴρ αὐτῆς τὰ ἀκύρωσε ῥητῶς, καθ' ἣν ἡμέραν ἤκουσεν αὐτὰ, τότε ὅ,τι καὶ ἂν ἐκβῆκεν ἀπὸ τὰ χεῖλιν της περὶ τῶν ταξιμάτων της, καὶ περὶ τοῦ δεσμοῦ τῆς ψυχῆς της, δὲν θέλει μένει· ὁ ἀνὴρ αὐτῆς τὰ ἀκύρωσε, καὶ ὁ Κύριος θέλει συγχωρήσει αὐτήν.

13 Πᾶν τάξιμον, καὶ πάντα ὅρκον ὑποχρεώνοντα τὴν ψυχὴν εἰς κακουχίαν, ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐμπορεῖ νὰ τὸν ἐπικυρώσῃ, ἢ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐμπορεῖ νὰ τὸν ἀκυρώσῃ.

14 Ἐὰν ὅμως ὁ ἀνὴρ αὐτῆς σιωπήσῃ διόλου εἰς αὐτήν ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν, τότε ἐπικυρόνει ὅλα τὰ ταξίματα αὐτῆς, ἢ ὅλους τοὺς δεσμοὺς αὐτῆς, οἱ ὅποιοι εἶναι ἐπάνω εἰς αὐτήν· αὐτὸς τὰ ἐπεκύρωσε, διότι ἐσιώπησεν εἰς αὐτήν καθ' ἣν ἡμέραν τὰ ἤκουσεν.

15 Ἐὰν ὅμως τὰ ἀκυρώσῃ μετὰ κἀνένα τρόπον, ἀφοῦ τὰ ἤκουσε, τότε θέλει φέρεи τὴν ἁμαρτίαν της.

16 Ταῦτα εἶναι τὰ διατάγματα, τὰ ὁποῖα ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς αὐτοῦ, μεταξὺ πατρὸς καὶ θυγατρὸς αὐτοῦ, εἰς τὴν νεότητά της, ἐνῶ εὐρίσκεται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρὸς της.

ΚΕΦ. ΛΑ'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Ἐκδίκησε τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τῶν Μαδιανιτῶν· ἔπειτα θέλεις προστεθῆναι εἰς τὸν λαόν σου.

3 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν λαόν, λέγων, Ἄς ὀπλισθῶσι τινὲς ἀπὸ ἐσᾶς διὰ τὸν πόλεμον, καὶ ἄς ὑπάγωσιν ἐναντίον εἰς τοὺς Μαδιανίτας, διὰ νὰ ἐκδικήσωσι τὸν Κύριον κατὰ τοῦ Μαδιάμ.

4 Χιλίους ἀπὸ πᾶσαν φυλὴν, ἀπὸ ὅλας

τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ, θέλετε στείλει εἰς τὸν πόλεμον.

5 Καὶ ἐξηριθμήθησαν, ἀπὸ τὰς χιλιάδας τοῦ Ἰσραὴλ, χίλιοι ἀπὸ πᾶσαν φυλὴν, δώδεκα χιλιάδες ὀπλισμένοι διὰ πόλεμον.

6 Καὶ ἔστειλεν αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν πόλεμον, χιλίους ἀπὸ πᾶσαν φυλὴν, αὐτοὺς καὶ τὸν Φινεὲς τὸν υἱὸν τοῦ Ἑλεάζαρ τοῦ ἱερέως, εἰς τὸν πόλεμον, ὁμοῦ μετὰ τὰ σκεύη τὰ ἁγία, καὶ μετὰ τὰς σάλπιγγας εἰς τὰς χεῖράς του, διὰ νὰ σαλπίζῃ.

7 Καὶ ἐπολέμησαν ἐναντίον τῶν Μαδιανιτῶν, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, καὶ ἐφόνευσαν ὅλα τὰ ἄρσενικά.

8 Καὶ ἐκτὸς τῶν ἄλλων τῶν φονευθέντων, ἐφόνευσαν τοὺς βασιλεῖς τοῦ Μαδιάμ, τὸν Ἑνὶ, καὶ τὸν Ρεκέμ, καὶ τὸν Σοῦρ, καὶ τὸν Οὐρ, καὶ τὸν Ραβὰκ, πέντε βασιλεῖς τοῦ Μαδιάμ· καὶ τὸν Βαλαάμ υἱὸν τοῦ Βεὼρ ἐφόνευσαν μετὰ μάχαιραν.

9 Καὶ ἠχμαλώτευσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ τὰς γυναῖκας τοῦ Μαδιάμ, καὶ τὰ παῖδια αὐτῶν, καὶ ἐλεηλάτησαν ὅλα τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ ὅλα τὰ ποίμνια αὐτῶν, καὶ ὅλα τὰ ἀγαθὰ των.

10 Καὶ ὅλας τὰς πόλεις αὐτῶν καθ' ὅλας τὰς κατοικίας των, καὶ ὅλους τοὺς πύργους αὐτῶν, ἔκαυσαν μετὰ πυρ.

11 Καὶ ἐπῆραν ὅλα τὰ λάφυρα, καὶ ὅλην τὴν λεηλασίαν ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν.

12 Καὶ ἔφεραν πρὸς τὸν Μωϋσῆν, καὶ πρὸς τὸν Ἑλεάζαρ τὸν ἱερέα, καὶ πρὸς τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, τοὺς αἰχμαλώτους, καὶ τὰ λάφυρα, καὶ τὴν λεηλασίαν, εἰς τὸ στρατόπεδον, εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Μωάβ, αἱ ὁποῖαι εἶναι πλησίον τοῦ Ἰορδάνου ἀντικρὺ τῆς Ἱεριχῶ.

13 Καὶ ἐκβῆκεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἑλεάζαρ ὁ ἱερεὺς, καὶ ὅλοι οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς, εἰς ὑπάντησιν αὐτῶν, ἔξω τοῦ στρατοπέδου.

14 Καὶ ἐθυμώθη ὁ Μωϋσῆς ἐναντίον εἰς τοὺς ἀρχηγούς τοῦ στρατεύματος, τοὺς χιλιάρχους, καὶ τοὺς ἑκατοντάρχους, οἱ ὅποιοι ἦλθαν ἀπὸ τὴν μάχην.

15 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, Ζωντανὰς ἀφήσετε ὅλας τὰς γυναῖκας;

16 Ἰδοὺ, αὗται ἔγιναν αἰτία εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, κατὰ τὴν συμβουλήν τοῦ Βαλαάμ, νὰ ἀνομήσωσιν ἐναντίον τοῦ Κυρίου εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Φογὼρ, καὶ ἔγινεν ἡ πληγὴ μετὰ τῆς συναγωγῆς τοῦ Κυρίου.

17 Διὰ τοῦτο φονεύσετε τώρα ὅλα τὰ ἀρσενικά παῖδιά, καὶ φονεύσετε ὅλας τὰς γυναῖκας, ὅσαι ἐγνώρισαν ἄνδρα, κοιμηθεῖσαι μὲ αὐτόν.

18 Ὅλα τὰ κοράσια ὅμως, τὰ ὁποῖα δὲν ἐγνώρισαν κοίτην ἀνδρὸς, φυλάξτε αὐτὰ ζῶντα διὰ τὸν ἑαυτὸν σας.

19 Καὶ μένετε ἔξω τοῦ στρατοπέδου ἑπτὰ ἡμέρας· ὅποιος ἐφόνευσε κἀνένα ἄνθρωπον, καὶ ὅποιος ἐγγίξε κἀνένα φονευμένον, καθαρισθῆτε σεῖς καὶ οἱ αἰχμάλωτοί σας τὴν τρίτην ἡμέραν, καὶ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν.

20 Καὶ καθαρίσετε ὅλα τὰ ἐνδύματα, καὶ ὅλα τὰ σκεύη τὰ δερμάτινα, καὶ ὅλα τὰ εἰργασμένα ἀπὸ τρίχας αἰγὸς, καὶ ὅλα τὰ ξύλινα σκεύη.

21 Καὶ ὁ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς εἶπεν εἰς τοὺς πολεμιστάς, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ὑπάγει εἰς τὴν μάχην, Τοῦτο εἶναι τὸ πρόσταγμα τοῦ νόμου, τὸν ὁποῖον ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.

22 Τὸ δὲ χρυσίον, καὶ τὸ ἀργύριον, τὸν χαλκὸν, τὸν σίδηρον, τὸν κασσίτερον, καὶ τὸν μόλυβδον,

23 Πᾶν ὅ,τι ἐμπορεῖ νὰ ἀνθέξῃ εἰς τὸ πῦρ, θέλετε τὸ περάσει διὰ τοῦ πυρὸς, καὶ θέλει εἶσθαι καθαρὸν· πρέπει μὲ ὅλον τοῦτο νὰ καθαρισθῇ μὲ τὸ νερὸν τοῦ καθαρισμοῦ· καὶ πᾶν ὅ,τι δὲν ἀντέχει εἰς τὸ πῦρ, θέλετε τὸ περάσει διὰ τοῦ νεροῦ.

24 Καὶ θέλετε πλύνει τὰ ἐνδύματά σας τὴν ἐβδόμην ἡμέραν, καὶ θέλετε εἶσθαι καθαροί, καὶ ἔπειτα θέλετε ἐμβῆ εἰς τὸ στρατόπεδον.

25 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

26 Πάρε τὸν ἀριθμὸν τῶν λαφύρων τῆς αἰχμαλωσίας, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, σὺ, καὶ ὁ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς, καὶ οἱ οἰκογενάρχαι τῆς συναγωγῆς.

27 Καὶ διαίρεσε εἰς δύο μέρη τὰ λάφυρα, μεταξὺ τῶν πολεμιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκβῆκαν εἰς μάχην, καὶ ὅλης τῆς συναγωγῆς.

28 Καὶ ἀφαίρεσε διὰ τὸν Κύριον ἀπόδωμα ἀπὸ τοὺς ἀνδρας τοὺς πολεμιστάς, οἱ ὁποῖοι ἐκβῆκαν εἰς τὴν μάχην, ἀνὰ ἓν ἀπὸ πεντακοσίους, ἀπὸ ἀνθρώπους, καὶ ἀπὸ βόας, καὶ ἀπὸ ὄνους, καὶ ἀπὸ πρόβατα.

29 Πάρε τοῦτο ἀπὸ τὸ ἥμισυ αὐτῶν, καὶ δὸς αὐτὸ εἰς τὸν Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, προσφορὰν τοῦ Κυρίου.

30 Καὶ ἀπὸ τὸ ἥμισυ μερίδιον τῶν υἱῶν

τοῦ Ἰσραὴλ θέλεις πάρει ἓν μερίδιον ἀπὸ πενήντα, ἀπὸ ἀνθρώπους, ἀπὸ βόας, ἀπὸ ὄνους, καὶ ἀπὸ πρόβατα, καὶ ἀπὸ πᾶν εἶδος κτηνῶν, καὶ θέλεις δώσει αὐτὰ εἰς τοὺς Λευίτας, οἱ ὁποῖοι φυλάττουν τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς τοῦ Κυρίου.

31 Καὶ ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς ἔκαμαν, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.

32 Καὶ τὰ λάφυρα τὰ διασωθέντα ἐκ τῆς λεηλασίας, τὴν ὁποίαν ἔκαμαν οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί, ἦσαν ἑξακόσιαι ἐβδομηνταπέντε χιλιάδες πρόβατα,

33 Καὶ βόες ἐβδομηνταδύο χιλιάδες,

34 Καὶ ὄνοι χιλιάδες ἐξηνταμία,

35 Καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων, ἀπὸ τὰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐγνώρισαν κοίτην ἀνδρὸς, ὅλαι τριανταδύο χιλιάδες ψυχαί.

36 Καὶ τὸ ἥμισυ, δηλαδὴ τὸ μερίδιον ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐκβῆκαν εἰς τὸν πόλεμον, ἦτον πρόβατα τὸν ἀριθμὸν τριακόσιαι τριανταεπτὰ χιλιάδες καὶ πεντακόσια.

37 Καὶ τὸ ἀπόδωμα τοῦ Κυρίου ἀπὸ τὰ πρόβατα ἦσαν ἑξακόσια ἐβδομηνταπέντε.

38 Καὶ οἱ βόες ἦσαν τριανταεξ χιλιάδες, καὶ τὸ ἀπόδωμα τοῦ Κυρίου ἐβδομηνταδύο.

39 Καὶ οἱ ὄνοι ἦσαν τριάντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι, καὶ τὸ ἀπόδωμα τοῦ Κυρίου ἐξηνταένas.

40 Καὶ αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων ἦσαν δεκαεξ χιλιάδες, καὶ τὸ ἀπόδωμα τοῦ Κυρίου τριανταδύο ψυχαί.

41 Καὶ ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς τὸ ἀπόδωμα, τὴν προσφορὰν τοῦ Κυρίου, εἰς τὸν Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.

42 Καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἥμισυ μερίδιον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, τὸ ὁποῖον ὁ Μωϋσῆς ἐξεχώρισεν ἀπὸ τὴν λεηλασίαν τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν,

43 (Τοῦτο δὲ τὸ ἥμισυ τῆς συναγωγῆς ἦτον τριακόσιαι τριανταεπτὰ χιλιάδες καὶ πεντακόσια πρόβατα,

44 Καὶ τριανταεξ χιλιάδες βόες,

45 Καὶ τριάντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι ὄνοι,

46 Καὶ δεκαεξ χιλιάδες ψυχαὶ ἀνθρώπων,)

47 Ἀπὸ τὸ ἥμισυ, λέγω, μερίδιον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἐπῆρεν ὁ Μωϋσῆς ἀνὰ ἓν ἀπὸ πενήντα, ἀπὸ ἀνθρώπους καὶ ἀπὸ κτήνη, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς τοὺς Λευίτας, οἱ ὁποῖοι ἐφύλατταν τὰς φυλακὰς τῆς

σκηνης τοῦ Κυρίου, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν.

48 Καὶ οἱ ἄρχηγοὶ, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἐπάνω εἰς τὰς χιλιάδας τοῦ στρατεύματος, δηλαδὴ οἱ χιλιάρχοι, καὶ οἱ ἐκατόνταρχοι, ἐπλησίασαν εἰς τὸν Μωϋσῆν·

49 Καὶ εἶπαν εἰς τὸν Μωϋσῆν, Οἱ δούλοι σου ἐπῆραν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν οἱ ὅποιοι εἶναι ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιάν μας, καὶ δὲν λείπει ἀπὸ ἡμᾶς οὐδὲ εἰς.

50 Ὅθεν ἐφέραμεν προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον, ἀπὸ ὅ, τι καθεὶς εὗρηκε, σκευὴ χρυσᾶ, ἀλύσσους καὶ βραχιόνια, δακτυλίδια, ἐνώτια καὶ περιδέραια, διὰ νὰ γίνῃ ἐξιλέωσις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν μας ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

51 Καὶ ἐπῆρεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον ἀπὸ αὐτοῦς, ὅλον εἰς σκευὴ εἰργασμένα.

52 Καὶ ὅλον τὸ χρυσίον τῆς προσφορᾶς τῶν χιλιάρχων, καὶ ἐκατοντάρχων, τὸ ὅποιον ἐπρόσφεραν εἰς τὸν Κύριον, ἦτον δεκαεὶς χιλιάδες ἐπτακόσιοι πενήντα σίκλοι.

53 (Διότι οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ εἶχαν πάρει λάφυρα, καθεὶς διὰ τὸν ἑαυτὸν του.)

54 Καὶ ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς ἐπῆραν τὸ χρυσίον ἀπὸ τοὺς χιλιάρχους καὶ ἐκατοντάρχους, καὶ τὸ ἔφεραν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, εἰς μνημόσυνον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

ΚΕΦ. λβ'.

Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Ῥουβὴν, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Γὰδ, εἶχαν πληθὺς κτηνῶν πολὺ σφόδρα· καὶ ὅτε ἶδαν τὴν γῆν τοῦ Ἰαζήρ, καὶ τὴν γῆν τοῦ Γαλαὰδ, ὅτι, ἰδοὺ, ὁ τόπος ἦτον τόπος διὰ κτήνη,

2 Οἱ υἱοὶ τοῦ Γὰδ, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥουβὴν, ἐλθόντες εἶπαν εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἰς τὸν Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς συναγωγῆς, λέγοντες,

3 Ἡ Ἀταρώθ, καὶ Διβὼν, καὶ Ἰαζήρ, καὶ Νιμρά, καὶ Ἐσεβὼν, καὶ Ἐλεαλή, καὶ Σεβάμ, καὶ Νεβὼ, καὶ Βαιὼν,

4 Δηλαδὴ ἡ γῆ τὴν ὁποίαν ἐκτύπησεν ὁ Κύριος ἔμπροσθεν τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραὴλ, εἶναι γῆ κτηνοτρόφος, καὶ οἱ δούλοι σου ἔχουν κτήνη·

5 Διὰ τοῦτο, εἶπαν, ἐὰν εὐρήκαμεν χάριν ἔμπροσθέν σου, ἃς δοθῇ ἡ γῆ αὕτη εἰς τοὺς δούλους σου διὰ κληρονομίαν, καὶ μὴ μᾶς περάσῃς τὸν Ἰορδάνην.

6 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ

Γὰδ, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ῥουβὴν, Θέλουν ὑπάγει εἰς πόλεμον οἱ ἀδελφοί σας, καὶ σεῖς θέλετε μένειν ἐδῶ;

7 Καὶ διατὶ δειλιάζετε τὴν καρδίαν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τὸ νὰ περάσωσιν εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς αὐτούς;

8 Οὕτω ἔκαμαν οἱ πατέρες σας, ὅτε ἀπέστειλα αὐτοὺς ἀπὸ Κάδης-βαρνὴ διὰ νὰ ἴδωσι τὴν γῆν.

9 Ἐπειδὴ ὅτε ἀνέβησαν εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἑσκῶλ, καὶ ἶδαν τὴν γῆν, ἐδειλίασαν τὴν καρδίαν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ὥστε νὰ μὴν ἐμβῶσιν εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς αὐτούς·

10 Καὶ ἀναψεν ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐκείνην τὴν ἡμέραν, καὶ ὤμοσε, λέγων,

11 Βέβαια κάνεις ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι ἐκβῆκαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἀπὸ εἴκοσι χρόνων καὶ ἐπάνω, δὲν θέλει ἰδεῖ τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσα εἰς τὸν Ἀβραάμ, εἰς τὸν Ἰσαὰκ, καὶ εἰς τὸν Ἰακώβ· διότι δὲν με ἠκολούθησαν ἐντελῶς·

12 Ἐκτὸς τοῦ Χάλεβ υἱοῦ τοῦ Ἰεφονὴ τοῦ Κενεζίτου, καὶ τοῦ Ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ Ναυή· διότι αὐτοὶ ἠκολούθησαν ἐντελῶς τὸν Κύριον.

13 Καὶ ἀναψεν ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐναντίον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τοὺς ἔκαμε νὰ περιπλανῶνται εἰς τὴν ἔρημον σαράντα χρόνους, ἕως οὗ ἐξωλοθρεύθη ὅλη ἡ γενεὰ, ἡ ὁποία εἶχε πράξει ἐκεῖνο τὸ κακὸν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

14 Καὶ, ἰδοὺ, σεῖς ἐσηκώθητε ἀντὶ τῶν πατέρων σας, γενεὰ ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, διὰ νὰ αὐξήσετε ἀκόμη τὴν φλόγα τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου ἐναντίον τοῦ Ἰσραὴλ.

15 Ἐπειδὴ ἐὰν σεῖς ἐκκλίνετε ἀπὸ αὐτὸν, ἀκόμη θέλει ἀφήσῃ πάλιν τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον, καὶ θέλετε ἐξωλοθρεύσει ὅλον τὸν λαὸν τοῦτον.

16 Καὶ ἐπλησίασαν εἰς αὐτὸν, καὶ εἶπαν, Θέλομεν οἰκοδομήσει ἐδῶ μάνδρας διὰ τὰ κτήνη μας, καὶ πόλεις διὰ τὰ παιδία μας·

17 Ἡμεῖς ὅμως ὠπλισμένοι θέλομεν προχωρεῖ πρόθυμοι ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως νὰ φέρωμεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον των· καὶ τὰ παιδία μας θέλουں κατοικεῖ εἰς τειχισμένας πόλεις, διὰ τοὺς κατοίκους τοῦ τόπου.

18 Δὲν θέλομεν ἐπιστρέψῃ εἰς τὰς οἰκίας μας, ἕως οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ νὰ κληρονομήσωσι καθεὶς τὴν κληρονομίαν του·

19 Διότι ἡμεῖς δὲν θέλομεν νὰ κληρονομήσωμεν μὲ αὐτοὺς πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἢ ἐπέκεινα· διότι ἡ κληρονομία μας ἔπρεπεν εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τὰ ἐδῶθεν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς ἀνατολάς.

20 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, Ἐὰν κάμετε κατὰ τὸν λόγον τοῦτον, ἔὰν προχωρῇτε ὠπλισμένοι ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου εἰς πόλεμον,

21 Καὶ περάσετε ὅλοι ὠπλισμένοι τὸν Ἰορδάνην ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ἕως νὰ ἀποδιώξῃ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ ἀπ' ἔμπροσθέν του,

22 Καὶ ἕως νὰ ὑποταχθῇ ἡ γῆ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· τότε μετὰ ταῦτα θέλετε ἐπιστρέψῃ, καὶ θέλετε εἶσθαι ἀθῶοι ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ θέλετε ἔχει τὴν γῆν ταύτην κτήμᾳ σας ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

23 Ἐὰν ὅμως δὲν κάμετε οὕτω, ἰδοὺ, θέλετε ἀμαρτήσῃ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· καὶ ἃς ἦσθε βέβαιοι ὅτι θέλει σᾶς εὐρεῖ ἡ ἀμαρτία σας.

24 Οἰκοδομήσετε πόλεις διὰ τὰ παιδιά σας, καὶ μάνδρας διὰ τὰ πρόβατά σας, καὶ κάμετε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐκβῆκεν ἀπὸ τὸ στόμα σας.

25 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ τοῦ Γὰδ καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥουβὴν εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγοντες, Οἱ δοῦλοί σου θέλουν κάμει καθὼς ὁ κύριός μου προστάζει.

26 Τὰ παιδιά μας, αἱ γυναῖκές μας, τὰ ποίμνιά μας, καὶ ὅλα τὰ κτήνη μας, θέλουν μένει ἐδῶ εἰς τὰς πόλεις τοῦ Γαλαάδ·

27 Οἱ δοῦλοί σου ὅμως θέλουν περάσει, ὅλοι ὠπλισμένοι, καὶ παρατεταγμένοι ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου εἰς μάχην, καθὼς λέγει ὁ κύριός μου.

28 Τότε ὁ Μωϋσῆς ἔδωκε προσταγὴν περὶ αὐτῶν εἰς τὸν Ἑλεάζαρ τὸν ἱερέα, καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ναυῆ, καὶ εἰς τοὺς οἰκογενάρχας τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ·

29 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, Ἐὰν οἱ υἱοὶ τοῦ Γὰδ καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥουβὴν περάσωσι μαζὺ σας τὸν Ἰορδάνην, καθεὶς ὠπλισμένος εἰς μάχην, ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ κατακυριευθῇ ἡ γῆ ἔμπροσθέν σας, τότε θέλετε δώσει εἰς αὐτοὺς τὴν γῆν Γαλαὰδ διὰ κτήμα·

30 Ἐὰν ὅμως δὲν θέλωσι νὰ περάσωσιν ὠπλισμένοι μαζὺ σας, τότε θέλουν λάβει μεταξὺ σας κληρονομίαν εἰς τὴν γῆν Χαναάν.

31 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ τοῦ Γὰδ καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥουβὴν, λέγοντες, Καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τοὺς δούλους σου, οὕτω θέλομεν κάμει.

32 Ἡμεῖς θέλομεν διαβῇ ὠπλισμένοι ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου εἰς τὴν γῆν Χαναάν, διὰ νὰ ἔχωμεν τὸ κτήμα τῆς κληρονομίας μας εἰς τὰ ἐδῶθεν τοῦ Ἰορδάνου.

33 Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, δηλαδὴ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Γὰδ, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ῥουβὴν, καὶ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰωσήφ, τὸ βασίλειον τοῦ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, καὶ τὸ βασίλειον τοῦ Ὠγ βασιλέως τῆς Βασάν, τὴν γῆν, μὲ τὰς πόλεις αὐτῆς εἰς τὰ ὅρια, δηλαδὴ τὰς πόλεις τῆς γῆς ὁλόγυρα.

34 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Γὰδ ᾠκοδόμησαν τὴν Διβὼν, καὶ τὴν Ἀταρὼθ, καὶ τὴν Ἀροήρ,

35 Καὶ τὴν Ἀτρώθ, καὶ τὴν Σοφάν, καὶ τὴν Ἰαζήρ, καὶ τὴν Ἰογβεά,

36 Καὶ τὴν Βαῖθ-Νιμρά, καὶ τὴν Βαῖθ-Ἀράν, πόλεις δυνατὰς, καὶ μάνδρας προβάτων.

37 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥουβὴν ἔκτισαν τὴν Ἑσεβὼν, καὶ τὴν Ἑλεαλή, καὶ τὴν Καραθαῖμ,

38 Καὶ τὴν Νεβῶ, καὶ τὴν Βααλμεὼν, (μεταβάλλοντες τὰ ὀνόματα αὐτῶν,) καὶ τὴν Σιβμά· καὶ ἔδωκαν ἄλλα ὀνόματα εἰς τὰς πόλεις, τὰς ὁποίας αὐτοὶ ἔκτισαν.

39 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Μαχεὶρ υἱοῦ τοῦ Μανασσῆ ὑπῆγαν εἰς τὴν Γαλαὰδ, καὶ ἐπῆραν αὐτήν, διώξαντες τὸν Ἀμορραῖον, ὁ ὁποῖος ἦτον εἰς αὐτήν.

40 Καὶ ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς τὴν Γαλαὰδ εἰς τὸν Μαχεὶρ τὸν υἱὸν τοῦ Μανασσῆ· καὶ ἐκατοίκησεν εἰς αὐτήν.

41 Καὶ ὁ Ἰαῖρ ὁ υἱὸς τοῦ Μανασσῆ ὑπῆγε καὶ ἐπῆρε τὰς μικρὰς πόλεις αὐτῆς, καὶ ὠνόμασεν αὐτὰς Ἀβὼθ-Ἰαῖρ.

42 Καὶ ὁ Νοβάχ ὑπῆγε καὶ ἐπῆρε τὴν Καινάθ, καὶ τὰ χωρία τῆς· καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Νοβάχ, ἀπὸ τὸ ὄνομά του.

ΚΕΦ. λγ'.

ἌΥΤΑΙ εἶναι αἱ στρατοπεδεύσεις τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ ὁποῖοι ἐκβῆκαν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου μὲ τὰ στρατεύματά των, ὑπὸ τὴν χεῖρα τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ἀαρών.

2 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἔγραψε τὰς κινήσεις αὐτῶν, κατὰ τὰς στρατοπεδεύσεις αὐτῶν,

διὰ προσταγῆς τοῦ Κυρίου· καὶ αὗται εἶναι αἱ στρατοπεδεύσεις αὐτῶν, κατὰ τὰς κινήσεις αὐτῶν.

3 Ἀνεχώρησαν λοιπὸν ἀπὸ τὴν Ῥαμεσσή τὸν πρῶτον μῆνα, τὴν δεκάτην πέμπτῃν ἡμέραν τοῦ πρώτου μηνός· τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν τοῦ πάσχα ἐκβῆκαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ μετὰ χεῖρα ὑψηλὴν ἔμπροσθεν ὅλων τῶν Αἰγυπτίων·

4 Ἐνῷ οἱ Αἰγύπτιοι ἔθαπταν ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ἐκτύπησε μεταξὺ αὐτῶν, δηλαδὴ ὅλα τὰ πρωτότοκα· καὶ εἰς τοὺς θεοὺς τῶν ἀκόμῃ ἔκαμεν ὁ Κύριος ἐκδίκησιν.

5 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἀνεχώρησαν ἀπὸ Ῥαμεσσή, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Σωκχῶθ.

6 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Σοκχῶθ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ἐθὰμ, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐρήμου.

7 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Ἐθὰμ, καὶ ἐγύρισαν πρὸς Πιαῖρῶθ, ἡ ὁποία εἶναι ἔμπροσθεν τοῦ Βεελσεφὼν· καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἔμπροσθεν τῆς Μιγδώλ.

8 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπ' ἔμπροσθεν τῆς Πιαῖρῶθ, καὶ ἐπέρασαν διὰ μέσου τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ἐρημον, καὶ ἐπεριπάτησαν δρόμον τριῶν ἡμερῶν διὰ τῆς ἐρήμου Ἐθὰμ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Μερρὰν.

9 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Μερρὰν, καὶ ἦλθαν εἰς Αἰλεῖμ· καὶ εἰς Αἰλεῖμ ἦσαν δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἐβδομῆντα δένδρα φοινίκων· καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐκεῖ.

10 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Αἰλεῖμ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν πλησίον τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

11 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὴν ἐρημον Σίν.

12 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ τὴν ἐρημον Σίν, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Δοφκά.

13 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Δοφκά, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Αἰλοῦς.

14 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Αἰλοῦς, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ῥαφιδεῖν, ὅπου δὲν ἦτον νερὸν διὰ τὴν πῆν ὁ λαός.

15 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Ῥαφιδεῖν, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὴν ἐρημον τοῦ Σινᾶ.

16 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ τὴν ἐρημον τοῦ Σινᾶ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Κιβρῶθ-Ἀττααβά.

17 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Κιβρῶθ-Ἀττα-

αβὰ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ἀσινῶθ.

18 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Ἀσινῶθ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ῥιθμά.

19 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Ῥιθμά, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ῥιμμὼν-Φαρές.

20 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Ῥιμμὼν-Φαρές, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Λιβνὰ.

21 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Λιβνὰ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ῥισσά.

22 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Ῥισσά, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Κεελαθά.

23 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Κεελαθά, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὸ ὄρος Σαφέρ.

24 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ τὸ ὄρος Σαφέρ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Χαραδὰ.

25 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Χαραδὰ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Μακκλῶθ.

26 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Μακκλῶθ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ταχάθ.

27 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Ταχάθ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ταρά.

28 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Ταρά, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Μιθκά.

29 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Μιθκά, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ἀσμωνά.

30 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Ἀσμωνά, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Μοσερῶθ.

31 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Μοσερῶθ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Βενεϊακάν.

32 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Βενεϊακάν, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὸ ὄρος Γαδγὰδ.

33 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ τὸ ὄρος Γαδγὰδ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ἰορβαθά.

34 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Ἰορβαθά, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ἐβρωνά.

35 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Ἐβρωνά, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ἐσιὼν-Γάβερ.

36 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Ἐσιὼν-Γάβερ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὴν ἐρημον Τοῖν, ἡ ὁποία εἶναι ἡ Κάδης.

37 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Κάδης, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὸ ὄρος Ὠρ, εἰς τὸ ἄκρον τῆς γῆς Ἐδώμ.

38 Καὶ ἀνέβη ὁ Ἱερεὺς διὰ προσταγῆς τοῦ Κυρίου εἰς τὸ ὄρος Ὠρ, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ, τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος ἀφ' οὗ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐκβῆκαν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, τὴν πρώτην τοῦ πέμπτου μηνός.

39 Καὶ ὁ Ἀαρὼν ἦτον ἑκατὸν εἰκοσιτριῶν χρόνων, ὅτε ἀπέθανεν εἰς τὸ ὄρος Ὠρ.

40 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀράδ ὁ Χαναναῖος, ὁ ὁποῖος ἐκατοικοῦσε πρὸς

μεσημβρίαν, εἰς τὴν γῆν Χαναάν, τὸν ἐρχομὸν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ.

41 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ τὸ ὄρος Ὡρ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Σαλμωνά.

42 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Σαλμωνά, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Φυνῶν.

43 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Φυνῶν, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ὠβώθ.

44 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Ὠβώθ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ἰε-ἄβαριμ, εἰς τὰ σύνορα τοῦ Μωάβ.

45 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Ἰε-ἄβαριμ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Διβὼν-Γὰδ.

46 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Διβὼν-Γὰδ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ἀλμὼν-Διβλαθαίμ.

47 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Ἀλμὼν-Διβλαθαίμ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὰ ὄρη τοῦ Ἀβαριμ, ἔμπροσθεν Νεβώ.

48 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ τὰ ὄρη Ἀβαριμ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Μωάβ, εἰς τὸν Ἰορδάνην ἀντικρὺ τῆς Ἱεριχώ.

49 Καὶ ἐστρατοπέδευσαν πλησίον τοῦ Ἰορδάνου, ἀπὸ Βαῖθ-Ἱεσιμὼθ ἕως Ἀβέλ-Σιτίμ, εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Μωάβ.

50 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Μωάβ, πλησίον τοῦ Ἰορδάνου ἀντικρὺ τῆς Ἱεριχώ, λέγων,

51 Λάλησε πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραήλ, καὶ εἶπε εἰς αὐτοὺς, Ἀφοῦ περάσετε τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἐμβῆτε εἰς τὴν γῆν Χαναάν,

52 Τότε θέλετε ἀποδιώξει ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς γῆς ἀπ' ἔμπροσθέν σας, καὶ καταστρέψει ὅλας τὰς εἰκόνας αὐτῶν, καὶ καταστρέψει ὅλα τὰ χυτὰ εἰδῶλα αὐτῶν, καὶ καταδαφίσει ὅλους τοὺς βωμοὺς αὐτῶν.

53 Καὶ θέλετε κυριεύσει τὴν γῆν, καὶ κατοικήσει εἰς αὐτήν· διότι σᾶς ἔδωκα τὴν γῆν ταύτην εἰς κληρονομίαν.

54 Καὶ θέλετε μοιράσει τὴν γῆν μετὰ λαχρὸν εἰς κληρονομίαν μετὰ τῶν οἰκογενειῶν σας· εἰς τοὺς περισσοτέρους θέλετε δώσει περισσοτέραν κληρονομίαν, καὶ εἰς τοὺς ὀλιγωτέρους θέλετε δώσει ὀλιγώτεραν κληρονομίαν. Καθεὺς ἡ κληρονομία θέλει εἶσθαι εἰς τὸ μέρος ὅπου πέσῃ ὁ λαχνός του· κατὰ τὰς φυλάς τῶν πατέρων σας θέλετε κληρονομήσει.

55 Ἐὰν ὅμως δὲν ἀποδιώξετε τοὺς κατοίκους τῆς γῆς ἀπ' ἔμπροσθέν σας, τότε ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ἀφήσετε νὰ μένωσιν ἐξ αὐτῶν, θέλουν εἶσθαι ἄκανθαι εἰς τοὺς

ὀφθαλμοὺς σας, καὶ κέντρα εἰς τὰς πλευράς σας, καὶ θέλουν σᾶς ἐνοχλεῖ εἰς τὸν τόπον, ὅπου κατοικεῖτε.

56 Καὶ ἀκόμη, καθὼς ἐστοχαζόμεν νὰ κάμω εἰς αὐτοὺς, οὕτω θέλω κάμει εἰς ἐσᾶς.

Κεφ. λδ'.

ΚΑΙ ὁ Κύριος ἐλάλησεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

2 Πρόσταξε τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραήλ, καὶ εἶπε εἰς αὐτοὺς, Ὅταν ἐμβῆτε εἰς τὴν γῆν Χαναάν, (αὕτη εἶναι ἡ γῆ, ἡ ὁποία θέλει σᾶς πέσει εἰς κληρονομίαν, ἡ γῆ Χαναάν μετὰ τὰ ὅριά της,)

3 Τότε τὸ μέρος σας τὸ πρὸς μεσημβρίαν θέλει εἶσθαι ἀπὸ τὴν ἔρημον Σὶν, καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τοῦ Ἐδὼμ· καὶ τὰ μεσημβρινὰ ὅριά σας θέλουν εἶσθαι ἀπὸ τὸ ἄκρον τῆς ἁλμυρᾶς θαλάσσης πρὸς ἀνατολάς.

4 Καὶ τὸ ὄριόν σας θέλει γυρίζει ἀπὸ μεσημβρίας ἕως εἰς τὴν ἀνάβασιν τοῦ Ἀκραββίμ, καὶ θέλει περνᾶ ἕως Τσίμ· καὶ θέλει προχωρεῖ ἀπὸ τὸ μεσημβρινὸν μέρος ἕως εἰς Κάδης-Βαρνή, καὶ θέλει προχωρεῖ εἰς Ἀσάρ-Ἀδδάρ, καὶ θέλει φθάσει ἕως εἰς Ἀζμὼν.

5 Καὶ τὸ ὄριον θέλει γυρίζει ἀπὸ Ἀζμὼν ἕως τὸν χείμαρρον τῆς Αἰγύπτου, καὶ θέλει τελειώνει εἰς τὴν θάλασσαν.

6 Καὶ δυτικὸν ὄριον θέλετε ἔχει τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην· αὕτη θέλει εἶσθαι τὸ δυτικὸν ὄριόν σας.

7 Καὶ ταῦτα θέλουν εἶσθαι τὰ ἀρκτικά ὅριά σας· ἀπὸ τὴν μεγάλην θάλασσαν θέλετε βάλει ὄριόν σας τὸ ὄρος Ὡρ.

8 Ἀπὸ τὸ ὄρος Ὡρ θέλετε βάλει ὄριόν σας ἕως εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀμάθ, καὶ θέλει προχωρεῖ τὸ ὄριον εἰς Σαδάδ.

9 Καὶ θέλει προχωρεῖ τὸ ὄριον εἰς Ζιφρών, καὶ θέλει τελειώνει εἰς Ἀσαρενάν. Τοῦτο θέλει εἶσθαι τὸ ἀρκτικὸν ὄριόν σας.

10 Καὶ θέλετε βάλει τὰ ἀνατολικά ὅριά σας ἀπὸ Ἀσαρενάν ἕως Σεφάμ.

11 Καὶ τὸ ὄριον θέλει καταβῆ ἀπὸ Σεφάμ ἕως Ῥιβλά, πρὸς ἀνατολάς τοῦ Αἰν· καὶ τὸ ὄριον θέλει καταβαίνει, καὶ θέλει φθάνει εἰς τὸ πλευρὸν τῆς θαλάσσης Χινερὲθ πρὸς ἀνατολάς.

12 Καὶ τὸ ὄριον θέλει καταβαίνει πρὸς τὸν Ἰορδάνην, καὶ θέλει τελειώνει εἰς τὴν ἁλμυρὰν θάλασσαν. Αὕτη εἶναι ἡ γῆ σας, μετὰ τὰ ὅρια αὐτῆς ὁλόγυρα.

13 Καὶ ἐπρόσταξεν ὁ Μωϋσῆς τοὺς υἱοὺς

τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, Αὕτη εἶναι ἡ γῆ, τὴν ὁποίαν θέλετε κληρονομήσει με λαχρὸν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἐπρόσταξε νὰ δοθῇ εἰς τὰς ἐννέα φυλάς, καὶ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς.

14 Διότι ἡ φυλὴ τῶν υἱῶν τοῦ Ῥουβὴν κατὰ τὸν οἶκον τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ ἡ φυλὴ τῶν υἱῶν τοῦ Γὰδ κατὰ τὸν οἶκον τῶν πατέρων αὐτῶν, ἔλαβαν τὴν κληρονομίαν των, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ ἔλαβε τὴν κληρονομίαν του.

15 Αἱ δύο φυλαὶ καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς ἔλαβαν τὴν κληρονομίαν των πρὸς τὰ ἐδῶθεν τοῦ Ἰορδάνου ἀντικρὺ τῆς Ἰερικῶ, πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ἡλίου.

16 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

17 Ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἱ ὅποιοι θέλουν σᾶς διαμοιράσει τὴν γῆν· Ὁ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς, καὶ ὁ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυή.

18 Καὶ θέλετε πάρει ἓνα ἄρχοντα ἀπὸ ἐκάστην φυλὴν, διὰ νὰ μοιράσῃ τὴν γῆν κατὰ κληρονομίαν.

19 Καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν εἶναι ταῦτα· Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα, ὁ Χάλεβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεφονή.

20 Καὶ ἀπὸ τὴν φυλὴν τῶν υἱῶν τοῦ Συμεὼν, ὁ Σεμουήλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμιούδ.

21 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμὴν, ὁ Ἐλιδὰδ ὁ υἱὸς τοῦ Χισλὼν.

22 Καὶ ὁ ἄρχων τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν τοῦ Δὰν, Βουκκὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰογλί.

23 Ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν τοῦ Ἰωσήφ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τῶν υἱῶν τοῦ Μανασσῆ, ὁ Ἀνιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐφώδ.

24 Καὶ ὁ ἄρχων τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν τοῦ Ἐφραΐμ, ὁ Κεμουήλ ὁ υἱὸς τοῦ Σιφτάν.

25 Καὶ ὁ ἄρχων τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν τοῦ Ζαβουλὼν, ὁ Ἐλισαφάν ὁ υἱὸς τοῦ Φαρνάχ.

26 Καὶ ὁ ἄρχων τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσάχαρ, ὁ Φαλτιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀζάν.

27 Καὶ ὁ ἄρχων τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν τοῦ Ἀσῆρ, ὁ Ἀχιούδ ὁ υἱὸς τοῦ Σελομί.

28 Καὶ ὁ ἄρχων τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν τοῦ Νεφθαλί, ὁ Φεδάηλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμιούδ.

29 Οὗτοι εἶναι, τοὺς ὁποίους ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος, νὰ μοιράσῃ τὴν κληρονομίαν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν Χαναάν.

ΚΕΦ. λε'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Μωάβ, πλησίον τοῦ Ἰορδάνου ἀντικρὺ τῆς Ἰερικῶ, λέγων,

2 Πρόσταξε τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ νὰ δώσωσιν εἰς τοὺς Λευίτας, ἀπὸ τὴν κληρονομίαν τῶν κτημάτων των, πόλεις διὰ νὰ κατοικήσωσι· καὶ θέλετε δώσει εἰς τοὺς Λευίτας ἀκόμη περίχωρα εἰς τὰς πόλεις ὁλόγυρα εἰς αὐτάς.

3 Καὶ θέλουν ἔχει τὰς πόλεις διὰ νὰ κατοικῶσιν εἰς αὐτάς· καὶ τὰ περίχωρα αὐτῶν θέλουν εἶσθαι διὰ τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ διὰ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν, καὶ δι' ὅλα τὰ ζῶα αὐτῶν.

4 Καὶ τὰ περίχωρα τῶν πόλεων, τὰ ὁποῖα θέλετε δώσει εἰς τοὺς Λευίτας, θέλουν εἶσθαι, ἀπὸ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως καὶ ἔξω, χίλιαί πήχεις ὁλόγυρα.

5 Καὶ θέλετε μετρήσει ἀπὸ τὸ ἔξω τῆς πόλεως πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος δύο χιλιάδας πήχεις, καὶ πρὸς τὸ μεσημβρινὸν μέρος δύο χιλιάδας πήχεις, καὶ πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος δύο χιλιάδας πήχεις, καὶ πρὸς τὸ ἀρκτικὸν μέρος δύο χιλιάδας πήχεις· καὶ ἡ πόλις θέλει εἶσθαι εἰς τὸ μέσον. Ταῦτα θέλουν εἶσθαι εἰς αὐτοὺς τὰ περίχωρα τῶν πόλεων.

6 Καὶ μεταξὺ τῶν πόλεων, τὰς ὁποίας θέλετε δώσει εἰς τοὺς Λευίτας, θέλουν εἶσθαι ἕξ πόλεις διὰ καταφύγιον, τὰς ὁποίας θέλετε διορίσει διὰ τὸν φονέα, διὰ νὰ καταφεύγῃ ἐκεῖ· καὶ εἰς ταύτας θέλετε προσθέσει σαρανταδύο πόλεις.

7 Ὡστε ὅλαι αἱ πόλεις, τὰς ὁποίας θέλετε δώσει εἰς τοὺς Λευίτας, θέλουν εἶσθαι σαρανταοκτὼ πόλεις· ταύτας θέλετε δώσει ὁμοῦ μετὰ τὰ περίχωρα αὐτῶν.

8 Καὶ αἱ πόλεις, τὰς ὁποίας θέλετε δώσει, θέλουν εἶσθαι ἀπὸ τὰ κτήματα τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ· ἀπὸ τοὺς ἔχοντας πολλὰ θέλετε δώσει πολλὰ, καὶ ἀπὸ τοὺς ἔχοντας ὀλίγα θέλετε δώσει ὀλίγα· καθεὶς κατὰ τὴν κληρονομίαν, τὴν ὁποίαν ἐκληρονόμησε, θέλει δώσει ἀπὸ τὰς πόλεις του εἰς τοὺς Λευίτας.

9 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

10 Δάλησε εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε εἰς αὐτοὺς, Ὅταν περάσαντες τὸν Ἰορδάνην ἔλθῃτε εἰς τὴν γῆν Χαναάν,

11 Τότε θέλετε διορίσει εἰς τὸν ἑαυτὸν σας πόλεις, διὰ νὰ ᾔναι εἰς ἐσᾶς πόλεις καταφυγίου, ὥστε νὰ καταφεύγῃ ἐκεῖ ὁ

φονεύς, ὁ ὁποῖος ἐφόνευσεν ἄνθρωπον ἀκουσίως.

12 Καὶ θέλουν εἶσθαι εἰς ἐσᾶς πόλεις διὰ καταφύγιον ἀπὸ τοῦ ἐκδικούντος τὸ αἷμα, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνῃ ὁ φονεὺς, ἕως νὰ παρασταθῇ ἔμπροσθεν τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν.

13 Καὶ αἱ πόλεις, τὰς ὁποίας θέλετε δώσει διὰ νὰ ἦναι καταφύγιον εἰς ἐσᾶς, θέλουν εἶσθαι ἐξ πόλεις.

14 Τὰς τρεῖς πόλεις θέλετε δώσει εἰς τὰ ἐδῶθεν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τὰς τρεῖς πόλεις θέλετε δώσει εἰς τὴν γῆν Χαναάν, αἱ ὁποῖαι θέλουν εἶσθαι πόλεις καταφυγίου.

15 Αὗται αἱ ἐξ πόλεις θέλουν εἶσθαι καταφύγιον, διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ διὰ τὸν ξένον, καὶ διὰ τὸν παροικοῦντα μεταξὺ αὐτῶν· ὥστε ὁποῖος φονεύσῃ ἄνθρωπον ἀκουσίως νὰ καταφεύγῃ ἐκεῖ.

16 Καὶ ἐὰν τὸν κτυπήσῃ μὲ ἐργαλεῖον σιδηροῦν, ὥστε νὰ ἀποθάνῃ, εἶναι φονεὺς· ὁ φονεὺς βέβαια θέλει θανατωθῇ.

17 Καὶ ἐὰν τὸν κτυπήσῃ μὲ λίθον ἀπὸ τὴν χειρὰ του, διὰ τοῦ ὁποίου ἐμπορεῖ νὰ ἀποθάνῃ, καὶ ἀποθάνῃ, εἶναι φονεὺς· ὁ φονεὺς βέβαια θέλει θανατωθῇ.

18 Ἡ ἐὰν τὸν κτυπήσῃ μὲ ξύλινον ἐργαλεῖον ἐκ χειρὸς, μὲ τὸ ὁποῖον ἐμπορεῖ νὰ ἀποθάνῃ, καὶ ἀποθάνῃ, εἶναι φονεὺς· ὁ φονεὺς βέβαια θέλει θανατωθῇ.

19 Ὁ ἐκδικητὴς τοῦ αἵματος αὐτὸς θέλει θανατόνῃ τὸν φονέα· ὅταν τὸν ἀπαντήσῃ, θέλει τὸν θανατόνῃ.

20 Ἐὰν δὲ δι' ἐχθραν τὸν σπρώξῃ, ἢ παραμονεύσας ρίψῃ τὴν ἐπάνω του, καὶ ἀποθάνῃ,

21 Ἡ ἐχθρικῶς τὸν κτυπήσῃ μὲ τὴν χειρὰ του, καὶ ἀποθάνῃ, ὁ κτυπήσας θέλει βέβαια θανατόνῃ αὐτὸς εἶναι φονεὺς· ὁ ἐκδικητὴς τοῦ αἵματος θέλει θανατόνῃ τὸν φονέα, ὅταν τὸν ἀπαντήσῃ.

22 Ἐὰν ὅμως τὸν σπρώξῃ ἑξαφνα χωρὶς ἐχθραν, ἢ ρίψῃ ἐπάνω του τι χωρὶς νὰ τὸν παραμονεύσῃ,

23 Ἡ λίθον τινὰ, χωρὶς νὰ τὸν ἴδῃ, μὲ τὸν ὁποῖον ἐμπορεῖ τις νὰ ἀποθάνῃ, καὶ τὸν ρίψῃ ἐπάνω του ὥστε νὰ ἀποθάνῃ, καὶ δὲν ἦτον ἐχθρὸς του, οὐδὲ ἐζητοῦσε νὰ τὸν κακοποιήσῃ,

24 Τότε ἡ συναγωγὴ θέλει κρίνει μεταξὺ τοῦ φονέως καὶ τοῦ ἐκδικούντος τὸ αἷμα, κατὰ τὰς κρίσεις ταύτας.

25 Καὶ ἡ συναγωγὴ θέλει ἐλευθερώσει

τὸν φονέα ἀπὸ τὴν χειρὰ τοῦ ἐκδικούντος τὸ αἷμα, καὶ ἡ συναγωγὴ θέλει ἐξαναστελεῖ αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν τοῦ καταφυγίου του, ὅπου εἶχε καταφύγει· καὶ θέλει κατοικεῖ εἰς αὐτὴν ἕως τὸν θάνατον τοῦ ἀρχιερέως, ὅστις ἐχρίσθη μὲ τὸ ἅγιον ἔλαιον.

26 Ἐὰν ὅμως ὁ φονεὺς ἐκβῇ ἔξω ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς πόλεως τοῦ καταφυγίου του, εἰς τὴν ὁποίαν κατέφυγεν,

27 Καὶ ὁ ἐκδικητὴς τοῦ αἵματος τὸν εὕρῃ ἔξω τῶν ὁρίων τῆς πόλεως τοῦ καταφυγίου του, καὶ ὁ ἐκδικητὴς τοῦ αἵματος θανατώσῃ τὸν φονέα, δὲν θέλει εἶσθαι ἔνοχος αἵματος·

28 Διότι ἔπρεπε νὰ μένῃ εἰς τὴν πόλιν τοῦ καταφυγίου του ἕως εἰς τὸν θάνατον τοῦ ἀρχιερέως· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ ἀρχιερέως, ὁ φονεὺς θέλει ἐπιστρέφῃ εἰς τὴν γῆν τῆς ιδιοκτησίας του.

29 Καὶ ταῦτα θέλουν εἶσθαι εἰς διάταγμα κρίσεως πρὸς ἐσᾶς, εἰς τὰς γενεάς σας, ὅπου καὶ ἂν κατοικῆτε.

30 Ὁποῖος φονεύσῃ τινὰ, ὁ φονεὺς θέλει θανατωθῇ διὰ στόματος μαρτύρων· ἀλλὰ εἰς μόνος μάρτυς δὲν θέλει μαρτυρήσῃ ἐναντίον τινὸς, ὥστε νὰ θανατωθῇ.

31 Καὶ δὲν θέλετε πέρνει καμμίαν ἐξαγορὰν διὰ τὴν ζωὴν τοῦ φονέως, ὅστις εἶναι ἔνοχος θανάτου· ἀλλὰ πρέπει βέβαια νὰ θανατόνῃται.

32 Καὶ δὲν θέλετε πέρνει ἐξαγορὰν δι' ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος κατέφυγεν εἰς τὴν πόλιν τοῦ καταφυγίου του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ νὰ κατοικῇ εἰς τὸν τόπον του, ἕως τὸν θάνατον τοῦ ἱερέως.

33 Οὕτω δὲν θέλετε μολύνει τὴν γῆν εἰς τὴν ὁποίαν κατοικεῖτε· διότι τὸ αἷμα, αὐτὸ μολύνει τὴν γῆν· καὶ ἡ γῆ δὲν ἐμπορεῖ νὰ καθαρισθῇ ἀπὸ τὸ αἷμα τὸ ἐκχυθέν ἐπ' αὐτῆς, παρὰ μὲ τὸ αἷμα ἐκείνου ὁ ὁποῖος τὸ ἔχυσε.

34 Μὴ μολύνετε λοιπὸν τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν θέλετε κατοικήσει, εἰς τὸ μέσον τῆς ὁποίας ἐγὼ κατοικῶ· διότι ἐγὼ ὁ Κύριος εἶμαι ὁ κατοικῶν εἰς τὸ μέσον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. λς'.

ΚΑΙ ἐπλησίασαν οἱ οἰκογενάρχαι τῶν οἰκογενειῶν τῶν υἱῶν τοῦ Γαλαὰδ, υἱοῦ τοῦ Μαχείρ, υἱοῦ τοῦ Μανασσῆ, ἀπὸ τὰς οἰκογενείας τῶν υἱῶν τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἐλάλησαν ἔμπροσθεν τοῦ Μωϋσέως, καὶ ἔμπροσθεν τῶν οἰκογενάρχων τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ·

2 Καὶ εἶπαν, Ὁ Κύριος ἐπρόσταξε τὸν κύριόν μου νὰ δώσῃ τὴν γῆν διὰ λαχνοῦ εἰς κληρονομίαν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ὁ κύριός μου ἐπροστάχθη ἀπὸ τὸν Κύριον νὰ δώσῃ τὴν κληρονομίαν Σαλπαὰδ τοῦ ἀδελφοῦ μας εἰς τὰς θυγατέρας του.

3 Καὶ ἐὰν αὐταὶ ὑπανδρευθῶσι μὲ κἀνένα ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τῶν ἄλλων φυλῶν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, τότε ἡ κληρονομία των θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὴν κληρονομίαν τῶν πατέρων μας, καὶ θέλει προστεθῇ εἰς τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς, ἡ ὁποία ἤθελε τὰς δεχθῇ· οὕτω θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὸ μερίδιον τῆς κληρονομίας μας·

4 Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ χρόνος τῆς ἀφέσεως τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, τότε ἡ κληρονομία των θέλει προστεθῇ εἰς τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς, ἡ ὁποία ἤθελε τὰς δεχθῇ· οὕτω ἡ κληρονομία των θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς τῶν πατέρων μας.

5 Καὶ ἐπρόσταξεν ὁ Μωϋσῆς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, λέγων, Ἡ φυλὴ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰωσήφ ὠμίλησεν ὀρθά.

6 Τοῦτο εἶναι τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος περὶ τῶν θυγατέρων τοῦ Σαλπαὰδ, λέγων, Ἄς ὑπανδρευθῶσι μὲ ὅποιον ἀρέσκει εἰς αὐτάς· μόνον θέλουν πάρει ἄνδρας ἀπὸ τὴν συγγένειαν τῆς φυλῆς τῶν πατέρων των·

7 Οὕτω δὲν θέλει μεταβαίνει ἡ κληρονομία τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ φυλῆς εἰς

φυλὴν· διότι καθεὶς ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ θέλει εἶσθαι προσκολλημένος εἰς τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς τῶν πατέρων του.

8 Καὶ πᾶσα θυγάτηρ, ἡ ὁποία ἔχει κληρονομίαν εἰς φυλὴν τινα τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, θέλει εἶσθαι γυνὴ ἐνὸς ἐκ τῆς συγγενείας τῆς φυλῆς τοῦ πατρός της, διὰ νὰ ἀπολαμβάνωσιν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ καθεὶς τὴν κληρονομίαν τῶν πατέρων του.

9 Οὐδὲ θέλει περναῖ ἡ κληρονομία ἀπὸ μίαν φυλὴν εἰς ἄλλην φυλὴν, ἀλλὰ καθεὶς ἐκ τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ θέλει εἶσθαι προσκολλημένος εἰς τὴν κληρονομίαν του.

10 Καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν, οὕτω ἔκαμαν αἱ θυγατέρες τοῦ Σαλπαὰδ·

11 Διότι ἡ Μααλὰ, ἡ Θερσὰ, καὶ ἡ Ἀγλὰ, καὶ ἡ Μελχὰ, καὶ ἡ Νουὰ, αἱ θυγατέρες τοῦ Σαλπαὰδ, ἐπῆραν ἄνδρας ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀδελφῶν τοῦ πατρός των·

12 Καὶ ἐπῆραν ἄνδρας ἀπὸ τὰς οἰκογενείας τῶν υἱῶν τοῦ Μανασσῆ, υἱοῦ τοῦ Ἰωσήφ· καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν ἔμεινεν εἰς τὴν φυλὴν τῆς οἰκογενείας τοῦ πατρός των.

13 Ταῦτα εἶναι τὰ προστάγματα καὶ αἱ κρίσεις, τὰς ὁποίας ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος, διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως, πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Μωάβ, πλησίον τοῦ Ἰορδάνου, ἀντικρὺ τῆς Ἱεριχώ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ.

ΟΥΤΟΙ εἶναι οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς εἰς ὅλον τὸν Ἰσραὴλ, ἐδῶθεν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὴν ἔρημον, εἰς τὴν πεδιάδα ἀντικρὺ Σούρ, μεταξύ Φαράν, καὶ Τοφὸλ, καὶ Λαβάν, καὶ Ἀσηρῶθ, καὶ Διζαάβ.

2 Ἐνδεκα ἡμέραι εἶναι ἀπὸ Χωρήβ, διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρους Σηεὶρ, ἕως Κάδης-Βαρνή.

3 Καὶ τὸν τεσσαρακοστὸν χρόνον, τὸν ἐνδέκατον μῆνα, τὴν πρώτην τοῦ μηνός, ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καθ' ὅλα ὅσα τὸν ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος νὰ εἴπῃ πρὸς αὐτούς·

4 Ἀφ' οὗ ἐφόνευσεν τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν

Ἀμορραίων, ὁ ὁποῖος ἐκατοικοῦσεν εἰς Ἑσεβὼν, καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν, ὁ ὁποῖος ἐκατοικοῦσεν εἰς Ἀσταρῶθ καὶ εἰς Ἑδραΐ.

5 Εἰς τὰ ἐδῶθεν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὴν γῆν τοῦ Μωάβ, ἤρχισεν ὁ Μωϋσῆς νὰ διασαφήσῃ τὸν νόμον τοῦτον, λέγων,

6 Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς εἰς Χωρήβ, λέγων, Ἀρκετὰ ἐμείνετε εἰς τὸ ὄρος τοῦτο·

7 Στρέψετε, καὶ πάρετε τὸν δρόμον σας, καὶ ὑπάγετε εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἀμορραίων, καὶ εἰς ὅλα τὰ γειτονέοντα μέρη αὐτοῦ, εἰς τὴν πεδιάδα, εἰς τὸ ὄρος, καὶ εἰς τὴν κοιλάδα, καὶ εἰς τὴν μεσημβρίαν, καὶ εἰς τὰ

παράλια, εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, καὶ εἰς τὸν Λίβανον, ἕως εἰς τὸν μέγαν ποταμὸν, τὸν ποταμὸν Εὐφράτην.

8 Ἰδοὺ, ἐγὼ ἔθεσα ἔμπροσθέν σου τὴν γῆν ταύτην· ἐμβῆτε καὶ κυριεύσετε τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσεν ὁ Κύριος εἰς τοὺς πατέρας σου, εἰς τὸν Ἀβραάμ, εἰς τὸν Ἰσαάκ, καὶ εἰς τὸν Ἰακώβ, νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς, καὶ εἰς τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοῦς.

9 Καὶ εἶπα εἰς ἐσᾶς τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, λέγων, Δὲν δύναμαι ἐγὼ μόνος νὰ σᾶς βαστάζω.

10 Κύριος ὁ Θεός σου σᾶς ἐπλήθυνε, καὶ ἰδοὺ, σεῖς τὴν σήμερον εἰσθε ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὸ πλῆθος.

11 Κύριος ὁ Θεός τῶν πατέρων σου νὰ σᾶς κάμῃ χιλιάδας περισσοτέρους παρὰ ὅσοι εἰσθε, καὶ νὰ σᾶς εὐλογήσῃ, καθὼς σᾶς ὑπεσχέθη.

12 Πῶς θέλω δυνηθῆ ἐγὼ μόνος νὰ βαστάξω τὴν ἐνόχλησίν σου, καὶ τὸ φορτίον σου, καὶ τὰς ἀντιλογίας σου;

13 Πάρετε ἄνδρας σοφοὺς, καὶ συνετοὺς, καὶ γνωστοὺς μεταξὺ τῶν φυλῶν σου, καὶ θέλω τοὺς καταστήσει ἀρχηγούς ἐπάνω σου.

14 Καὶ σεῖς ἀπεκρίθητε εἰς ἐμέ, λέγοντες, Καλὸς εἶναι ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἐλάλησες, διὰ νὰ τὸν κάμωμεν.

15 Τότε ἐγὼ ἔλαβα τοὺς πρώτους τῶν φυλῶν σου, ἄνδρας σοφοὺς, καὶ γνωστοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἀρχηγούς σου, χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ ἐπιστάτας τῶν φυλῶν σου.

16 Καὶ ἐπρόσταξα εἰς τοὺς κριτάς σου τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, λέγων, Ἀκούετε τὰς διαφορὰς μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν σου, καὶ κρίνετε δικαίως μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του, καὶ τοῦ ξένου ὁ ὁποῖος εἶναι μετ' αὐτόν.

17 Εἰς τὴν κρίσιν δὲν θέλετε ἀποβλέπει εἰς πρόσωπα· ἀλλὰ θέλετε ἀκούει τὸν μικρόν, καθὼς καὶ τὸν μέγαν· δὲν θέλετε φοβεῖσθαι πρόσωπον ἀνθρώπου, διότι ἡ κρίσις εἶναι τοῦ Θεοῦ· καὶ πᾶσαν ὑπόθεσιν ἣτις ἤθελεν εἶσθαι πολὺ δύσκολος διὰ σᾶς, ἀναφέρετε αὐτὴν εἰς ἐμέ, καὶ ἐγὼ θέλω τὴν ἀκούει.

18 Καὶ ἐπρόσταξα εἰς ἐσᾶς κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ὅλα ὅσα ἔπρεπε νὰ κάμνετε.

19 Καὶ ὅτε ἀνεχωρήσαμεν ἀπὸ Χωρῆβ,

διεπεράσαμεν ὅλην τὴν μεγάλην καὶ τρομερὰν ἐκείνην ἔρημον, τὴν ὁποίαν ἴδετε εἰς τὸν δρόμον τοῦ ὄρους τῶν Ἀμορραίων, καθὼς Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν μᾶς ἐπρόσταξε, καὶ ἦλθαμεν ἕως εἰς Κάδης-Βαρνή.

20 Καὶ εἶπα εἰς ἐσᾶς, Ἦλθετε εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἀμορραίων, τὸ ὁποῖον μᾶς δίδει Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν.

21 Ἰδοὺ, Κύριος ὁ Θεός σου ἔβαλε τὴν γῆν ἔμπροσθέν σου· ἀναίβα, ἐξουσίασε αὐτὴν, καθὼς Κύριος ὁ Θεός τῶν πατέρων σου εἶπεν εἰς σέ· μὴ φοβηθῇς, μηδὲ δειλιάσῃς.

22 Καὶ ἦλθετε πλησίον μου ὅλοι σεῖς, καὶ εἵπετε, Ἄς στείλωμεν ἄνδρας ἔμπροσθέν μας, καὶ ἂς μᾶς κατασκοπεύσωσι τὴν γῆν, καὶ ἂς ἀναγγείλωσιν εἰς ἡμᾶς ἀπὸ ποῖον δρόμον πρέπει νὰ ἀναβῶμεν, καὶ εἰς ποίας πόλεις θέλομεν ὑπάγει.

23 Καὶ με ἤρεσεν ὁ λόγος οὗτος· καὶ ἐπῆρα ἀπὸ ἐσᾶς δώδεκα ἄνδρας, ἓνα ἄνδρα ἀπὸ πᾶσαν φυλὴν.

24 Καὶ αὐτοὶ στραφέντες ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἦλθαν εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἑσκώλ, καὶ κατεσκόπευσαν αὐτήν.

25 Καὶ ἐπῆραν εἰς τὰς χεῖράς των ἀπὸ τοὺς καρποὺς τῆς γῆς, καὶ ἔφεραν αὐτοὺς κάτω εἰς ἡμᾶς, καὶ ἀνήγγειλαν πρὸς ἡμᾶς, λέγοντες, Καλὴ εἶναι ἡ γῆ, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν δίδει εἰς ἡμᾶς.

26 Μόλον τοῦτο σεῖς δὲν ἠθελήσετε νὰ ἀναβῆτε, ἀλλ' ἀπειθήσετε εἰς τὴν προσταγὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

27 Καὶ ἐγογγύσετε εἰς τὰς σκηνάς σου, λέγοντες, Ἐπειδὴ μᾶς ἐμισοῦσεν ὁ Κύριος, μᾶς ἔκβαλεν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, νὰ μᾶς παραδώσῃ εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἀμορραίων, διὰ νὰ ἐξολοθρευθῶμεν.

28 Ποῦ ἀναβαίνομεν ἡμεῖς; οἱ ἀδελφοί μας ἐδειλίασαν τὴν καρδίαν μας, λέγοντες, Ὁ λαὸς εἶναι μεγαλύτερος καὶ ὑψηλότερος εἰς τὸ ἀνάστημα παρὰ ἡμᾶς· αἱ πόλεις εἶναι μεγάλαί, καὶ τειχισμέναι ἕως τὸν οὐρανόν· καὶ ἴδαμεν ἀκόμη ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἀνακίμ.

29 Τότε σᾶς εἶπα, Μὴ τρομάξετε, μηδὲ φοβηθῆτε ἀπὸ αὐτοῦς.

30 Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ὁποῖος πηγαίνει ἔμπροσθέν σου, αὐτὸς θέλει πολεμήσει διὰ ἐσᾶς, καθ' ὅλα ὅσα ἔκαμε διὰ ἐσᾶς εἰς τὴν Αἴγυπτον ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σου.

31 Καὶ εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἴδες τίνι τρόπῳ Κύριος ὁ Θεός σου σὲ ἐβάστασε,

καθὼς βαστάζει ἄνθρωπος τὸν υἱόν του, εἰς ὅλον τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον ἐπεράσετε, ἕως οὗ ἤλθετε εἰς τοῦτον τὸν τόπον.

32 Κατὰ τοῦτο ὅμως δὲν ἐπιστεύσετε εἰς Κύριον τὸν Θεόν σας,

33 Ὅστις ἐπροπορεύετο ἔμπροσθέν σας εἰς τὸν δρόμον, διὰ νὰ σᾶς εὕρισκῃ τόπον εἰς τὸν ὁποῖον νὰ στήνεται τὰς σκηνάς σας, τὴν μὲν νύκτα διὰ πυρὸς, διὰ νὰ σᾶς δείχνῃ ἀπὸ ποῖον δρόμον νὰ διαβαίνετε, τὴν δὲ ἡμέραν διὰ νεφέλης.

34 Καὶ ἤκουσεν ὁ Κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων σας, καὶ ὠργίσθη, καὶ ὤμοσε, λέγων,

35 Βέβαια κἀνεῖς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τούτους τῆς κακῆς ταύτης γενεᾶς δὲν θέλει ἰδεῖ τὴν καλὴν γῆν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ὤμοσα νὰ δώσω εἰς τοὺς πατέρας σας,

36 Ἐκτὸς τοῦ Χάλεβ, υἱοῦ τοῦ Ἰεφονή· οὗτος θέλει ἰδεῖ αὐτήν, καὶ εἰς τοῦτον θέλω δώσει τὴν γῆν εἰς τὴν ὁποίαν ἐπάτησε, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, διότι οὗτος ἐντελῶς ἠκολούθησε τὸν Κύριον.

37 Καὶ ἐθυμώθη ἐναντίον μου ὁ Κύριος διὰ ἐσᾶς, λέγων, Οὐδὲ σὺ δὲν θέλεις ἐμβῆῃ ἐκεῖ.

38 Ὁ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυή, ὁ ὁποῖος στέκεται ἔμπρός σου, οὗτος θέλει ἐμβῆῃ ἐκεῖ· ἐνθάρρυνε αὐτὸν, διότι αὐτὸς θέλει κληροδοτήσει αὐτὴν εἰς τὸν Ἰσραήλ.

35 Καὶ τὰ βρέφη σας, τὰ ὁποῖα ἐλέγετε ὅτι θέλουν γίνεῖ λαφύρον, καὶ τὰ παῖδιά σας, τὰ ὁποῖα τὴν σήμερον δὲν γνωρίζουν καλὸν καὶ κακὸν, αὐτὰ θέλουν ἐμβῆῃ ἐκεῖ, καὶ εἰς αὐτὰ θέλω δώσει αὐτήν, καὶ ταῦτα θέλουν κληρονομήσει αὐτήν.

40 Σεῖς ὅμως ἐπιστρέψετε, καὶ πηγαίνετε εἰς τὴν ἔρημον ἀπὸ τὸν δρόμον τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

41 Τότε σεῖς ἀπεκρίθητε, καὶ μὲ εἶπετε, Ἠμαρτήσαμεν ἐναντίον τοῦ Κυρίου· θέλομεν ἀναβῆῃ καὶ πολεμήσει, καθ' ὅλα ὅσα ἐπρόσταξεν εἰς ἡμᾶς Κύριος ὁ Θεός μας. Καὶ ζωσθέντες καθεῖς τὰ πολεμικὰ ὅπλα του, ἡτοιμάσθητε νὰ ἀναβῆτε εἰς τὸ ὄρος.

42 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς ἐμὲ, Εἰπέ εἰς αὐτοὺς, Μὴν ἀναβῆτε, μηδὲ πολεμήσετε, διότι ἐγὼ δὲν εἶμαι εἰς τὸ μέσον σας, διὰ νὰ μὴ κτυπηθῆτε ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σας.

43 Οὕτω ἐλάλησα εἰς ἐσᾶς· καὶ σεῖς δὲν ἠθελέσετε νὰ ἀκούσετε, ἀλλ' ἀπειθήσετε εἰς τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου, καὶ μὲ θρασυότητα ἀνεβήκατε εἰς τὸ ὄρος.

44 Καὶ οἱ Ἀμορραῖοι, οἱ κατοικοῦντες εἰς τὸ ὄρος ἐκεῖνο, ἐκβῆκαν ἐναντίον σας, καὶ σᾶς κατεδίωξαν, καθὼς κάμνουν αἱ μελισσσαι, καὶ σᾶς ἐκτύπησαν εἰς Σηεῖρ, ἕως Ὀρμά.

45 Καὶ ἐπεστρέψετε, καὶ ἐκλαύσετε ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· ἀλλ' ὁ Κύριος δὲν εἰσήκουσε τὴν φωνὴν σας, οὐδὲ σᾶς ἔδωκεν ἀκρόασιν.

46 Καὶ ἐμείνετε εἰς Κάδης ἡμέρας πολλὰς, καθ' ὅσας ἡμέρας ἐμείνετε.

ΚΕΦ. β'.

TOTE ἐστρέψαμεν, καὶ ἐκινήσαμεν εἰς τὴν ἔρημον διὰ τοῦ δρόμου τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης, καθὼς ὁ Κύριος ἐλάλησεν εἰς ἐμὲ· καὶ περιεφερόμεθα τριγύρω εἰς τὸ ὄρος Σηεῖρ πολὺν καιρὸν.

2 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς ἐμὲ, Λέγων,

3 Ἀρκετὸν καιρὸν ἐστάθητε περιερχόμενοι τὸ ὄρος τοῦτο· στραφῆτε λοιπὸν πρὸς βορρᾶν.

4 Καὶ πρόσταξε τὸν λαὸν, λέγων, Θέλετε περάσει διὰ τῶν ὀρίων τῶν ἀδελφῶν σας τῶν υἱῶν τοῦ Ἡσαῦ, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν εἰς Σηεῖρ· καὶ θέλουν σᾶς φοβηθῇ· προσέξτε λοιπὸν καλὰ.

5 Μὴν ἔλθετε εἰς μάχην με' αὐτούς· ἐπειδὴ δὲν θέλω σᾶς δώσει ἀπὸ τὴν γῆν αὐτῶν οὐδὲ ἐν βῆμα ποδὸς, διότι ἔδωκα τὸ ὄρος Σηεῖρ εἰς τὸν Ἡσαῦ διὰ κληρονομίαν.

6 Θέλετε ἀγοράζει ἀπὸ αὐτοὺς τροφὰς με' ἀργύριον, διὰ νὰ τρώγετε· καὶ νερὸν ἀκόμη θέλετε ἀγοράζει ἀπὸ αὐτοὺς με' ἀργύριον, διὰ νὰ πίνετε.

7 Διότι Κύριος ὁ Θεός σου σὲ εὐλόγησεν εἰς ὅλα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· αὐτὸς γνωρίζει τὴν ὁδοποιρίαν σου διὰ τῆς μεγάλης ταύτης ἐρήμου· τοὺς σαράντα τούτους χρόνους Κύριος ὁ Θεός σου ἐστάθῃ μαζὺ σου, δὲν σοῦ ἔλειψε τίποτε.

8 Καὶ ἀφοῦ ἐπεράσαμεν ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς μας τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἡσαῦ, τοὺς κατοικοῦντας εἰς Σηεῖρ, διὰ τοῦ δρόμου τῆς πεδιάδος ἀπὸ Ἐλάθ, καὶ ἀπὸ Ἐσιῶν-Γάβερ, ἐστρέψαμεν, καὶ διέβημεν διὰ τοῦ δρόμου τῆς ἐρήμου τοῦ Μωάβ.

9 Καὶ ὁ Κύριος μὲ εἶπε, Μὴν ἐνοχλήσετε τοὺς Μωαβίτας, μηδὲ ἔλθετε εἰς μάχην με' αὐτούς· διότι δὲν θέλω δώσει εἰς σὲ ἀπὸ τὴν γῆν αὐτῶν διὰ κληρονομίαν, ἐπειδὴ ἔδωκα τὴν Ἄρ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Λὼτ κληρονομίαν.

10 (Πρότερον δὲ ἑκατοικοῦσαν εἰς αὐτὴν οἱ Ὀμμίν, λαὸς μέγας, καὶ πολυάριθμος, καὶ ὑψηλὸς εἰς τὸ ἀνάστημα, καθὼς οἱ Ἀνακίμ·

11 Οἱ ὅποιοι καὶ αὐτοὶ ἐλογίζοντο γίγαντες, καθὼς οἱ Ἀνακίμ· ἀλλ' οἱ Μωαβῖται τοὺς ὀνομάζουν Ὀμμίν.

12 Καὶ οἱ Χορράιοι πρότερον ἑκατοικοῦσαν εἰς Σηεῖρ· ἀλλ' οἱ υἱοὶ τοῦ Ἡσαὺ ἐκληρονόμησαν αὐτοὺς, ἀφοῦ τοὺς ἐξωλόθρευσαν ἀπ' ἔμπροσθέν των, καὶ ἑκατοίκησαν ἀντ' αὐτῶν· καθὼς ἔκαμεν ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν τῆς κληρονομίας του, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁ Κύριος.)

13 Σηκωθῆτε λοιπὸν, καὶ περάσατε τὸν χεῖμαρρον Ζαρέτ. Καὶ ἐπεράσαμεν τὸν χεῖμαρρον Ζαρέτ.

14 Καὶ αἱ ἡμέραι, εἰς τὰς ὁποίας ὥδοιπορήσαμεν ἀπὸ Κάδης-Βαρνή, ἕως οὗ ἐπεράσαμεν τὸν χεῖμαρρον Ζαρέτ, ἐστάθησαν τριανταοκτὼ χρόνοι, ἕως διεφθάρῃ ὅλη ἡ γενεὰ τῶν πολεμιστῶν ἀνδρῶν ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ στρατεύματος, καθὼς ὁ Κύριος ὤμοσεν εἰς αὐτούς.

15 Καὶ τῷ ὄντι ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἦτον ἐναντίον αὐτῶν, διὰ τὰ τοὺς ἐξολοθρεύσῃ ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ στρατεύματος, ἕως οὗ ἠφανίσθησαν.

16 Καὶ ἀφοῦ ὅλοι οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἠφανίσθησαν, καὶ ἀπέθαναν ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ λαοῦ,

17 Ὁ Κύριος ἐλάλησεν εἰς ἐμέ, λέγων,

18 Θέλεις διαπεράσει σήμερον τὴν Ἄρ, τὸ ὄριον τοῦ Μωάβ.

19 Καὶ ὅταν πλησιάσῃς ἔμπροσθεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀμμάν, μὴν ἐνοχλήσῃς αὐτούς, μηδὲ ἔλθῃς μετ' αὐτοὺς εἰς μάχην· διότι δὲν θέλω σὲ δώσει ἀπὸ τὴν γῆν τῶν υἱῶν τοῦ Ἀμμάν κληρονομίαν· ἐπειδὴ ἔδωκα αὐτὴν κληρονομίαν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Λώτ.

20 (Αὕτη ὁμοίως ἐλογίζετο γῆ τῶν γιγάντων· γίγαντες ἑκατοικοῦσαν ἐκεῖ πρότερον· οἱ δὲ Ἀμμανῖται τοὺς ὀνομάζουν Ζαμζουμίμ·

21 Λαὸς μέγας, καὶ πολυάριθμος, καὶ ὑψηλὸς εἰς τὸ ἀνάστημα, καθὼς οἱ Ἀνακίμ· ἀλλ' ὁ Κύριος τοὺς ἐξωλόθρευσεν ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἑκατοίκησαν ἀντ' αὐτῶν·

22 Καθὼς ἔκαμεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἡσαὺ τοὺς κατοικοῦντας εἰς Σηεῖρ, ὅτε ἐξωλόθρευσεν τοὺς Χορράιους ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ ἐκληρονόμησαν τὴν

γῆν αὐτῶν, καὶ ἑκατοίκησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

23 Καὶ τοὺς Ἀυῖμ, τοὺς κατοικοῦντας κατὰ κώμας μέχρι Γάζης, οἱ Καφθορίμ, οἱ ὅποιοι ἐκβῆκαν ἀπὸ Καφθὸρ, ἐξωλόθρευσαν αὐτοὺς, καὶ ἑκατοίκησαν ἀντ' αὐτῶν.)

24 Σηκωθῆτε, ἀναχωρήσετε, καὶ περάσατε τὸν ποταμὸν Ἀρνών· ἰδοὺ, ἔδωκα εἰς χεῖράς σου τὸν Σηὼν τὸν Ἀμορραῖον, βασιλέα τῆς Ἑσεβὼν, καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ· ἄρχισε νὰ τὴν κυριεύῃς, καὶ κάμε μάχην μετ' αὐτόν.

25 Σήμερον θέλω ἀρχίσει νὰ βάλῃ τὸν τρόπον καὶ τὸν φόβον σου εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τὰ ὑποκάτω εἰς ὅλον τὸν οὐρανόν, τὰ ὅποια, ἀφοῦ ἀκούσωσι τὸ ὄνομά σου, θέλουν τρομάξει, καὶ θέλουν εἶσθαι εἰς ἀγωνίαν ἐξ αἰτίας σου.

26 Καὶ ἔστειλα πρέσβεις ἀπὸ τὴν ἔρημον Κεδαμὼθ εἰς τὸν Σηὼν βασιλέα τῆς Ἑσεβὼν με λόγους εἰρηνικοὺς, λέγων,

27 Ἄφες με νὰ περάσω διὰ μέσου τῆς γῆς σου· κατ' εὐθείαν θέλω περάσει τὸν δρόμον· δὲν θέλω κλίνει οὔτε εἰς τὰ δεξιὰ, οὔτε εἰς τὰ ἀριστερά.

28 Θέλεις πωλήσει εἰς ἐμέ τροφὰς μετ' ἀργύριον διὰ νὰ φάγω, καὶ μετ' ἀργύριον θέλεις με δώσει νερόν διὰ νὰ πίνω· μόνον θέλω περάσει μετ' αὐτοὺς τοὺς πόδας μου,

29 (Καθὼς ἔκαμαν εἰς ἐμέ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἡσαὺ οἱ κατοικοῦντες εἰς τὴν Σηεῖρ, καὶ οἱ Μωαβῖται οἱ κατοικοῦντες εἰς Ἄρ,) ἕως νὰ περάσω τὸν Ἰορδάνην, καὶ νὰ ἔλθω εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδει εἰς ἡμᾶς.

30 Καὶ δὲν ἠθέλησεν ὁ Σηὼν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑσεβὼν νὰ περάσωμεν διὰ τῆς γῆς αὐτοῦ· ἐπειδὴ Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐπέεισμάτωσε τὸ πνεῦμά του, καὶ ἐσκλήρυνε τὴν καρδίαν του, διὰ νὰ τὸν παραδώσῃ εἰς τὰς χεῖράς σου, καθὼς εἶναι τὴν ἡμέραν ταύτην.

31 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς ἐμέ, Ἰδοὺ, ἤρχισα νὰ παραδίδω τὸν Σηὼν καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ ἔμπροσθέν σου· ἄρχισε νὰ κυριεύῃς, διὰ νὰ κληρονομήσῃς τὴν γῆν αὐτοῦ.

32 Τότε ἐκβῆκεν ὁ Σηὼν ἐναντίον μας, αὐτὸς καὶ ὅλος ὁ λαὸς αὐτοῦ, πρὸς μάχην εἰς Ἰασσά.

33 Καὶ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν παρέδωκεν αὐτὸν ἔμπροσθέν μας· καὶ ἐκτυπήσαμεν αὐτόν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ.

34 Καὶ ἐπῆραμεν ὅλας τὰς πόλεις του εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, καὶ ἐξωλοθρεύσαμεν κατακράτος πᾶσαν πόλιν, ἄνδρας, καὶ γυναῖκας, καὶ παιδία, κἄνένα δὲν ἀφήσαμεν ζωντανόν·

35 Μόνον τὰ κτήνη ἐλεηλάτησαμεν διὰ τὸν ἑαυτὸν μας, καὶ τὰ λάφυρα τῶν πόλεων τὰς ὁποίας ἐκυριεύσαμεν.

36 Ἀπὸ τὴν Ἀροήρ, ἡ ὁποία κεῖται εἰς τὴν ὄχθην τοῦ χειμάρρου Ἀρνῶν, τὴν πόλιν ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὴν φάραγγα, ἕως τοῦ Γαλαὰδ, δὲν ἐστάθη καμμία πόλις ἱκανὴ νὰ μᾶς ἀντισταθῇ· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν παρέδωκεν αὐτὰς ὅλας ἔμπροσθέν μας.

37 Μόνον εἰς τὴν γῆν τῶν υἱῶν τοῦ Ἀμμὰν δὲν ἦλθες, οὐδὲ εἰς κἄνένα τόπον τοῦ ποταμοῦ Ἰαβὼκ, οὐδὲ εἰς τὰς ὀρεινὰς πόλεις, οὐδὲ εἰς ἄλλο ὁποιοιδήποτε μέρος, τὸ ὁποῖον μᾶς ἀπηγόρευσε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΚΕΦ. γ'.

ΤΟΤΕ στρέψαντες ἀνέβημεν τὸν δρόμον τὸν εἰς Βασάν· καὶ Ὡγ ὁ βασιλεὺς τῆς Βασάν ἐκβῆκεν ἐναντίον μας, αὐτὸς καὶ ὅλος ὁ λαὸς αὐτοῦ, πρὸς μάχην εἰς Ἐδραΐ.

2 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς ἐμὲ, Μὴ φοβηθῇς αὐτόν· διότι θέλω παραδώσει εἰς τὰς χεῖράς σου αὐτόν, καὶ ὅλον τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ· καὶ θέλεις κάμει εἰς αὐτόν, καθὼς ἔκαμες εἰς τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὅστις ἐκατοικοῦσεν εἰς τὴν Ἑσεβών.

3 Οὕτω Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖράς μας καὶ τὸν Ὡγ, βασιλέα τῆς Βασάν, καὶ ὅλον τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐκτυπήσαμεν αὐτόν, ἕωσοῦ δὲν ἀφήσαμεν εἰς αὐτόν κἄνένα ζωντανόν.

4 Καὶ ἐκυριεύσαμεν ὅλας τὰς πόλεις του εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν· δὲν ἐστάθη πόλις, τὴν ὁποίαν νὰ μὴν ἐπῆραμεν ἀπὸ αὐτοῦ· ἐξῆντα πόλεις, ὅλην τὴν περιοχὴν τῆς Ἀργὸβ, τὸ βασίλειον τοῦ Ὡγ εἰς Βασάν.

5 Ὅλαι αἱ πόλεις αὗται ἦσαν ὠχυρωμέναι μὲ τείχη ὑψηλὰ, μὲ πύλας καὶ μοχλοὺς, ἐκτὸς μεγάλου πλῆθους ἀτειχίστων πόλεων.

6 Καὶ ἐξωλοθρεύσαμεν αὐτὰς κατακράτος, καθὼς ἐκάμαμεν εἰς τὸν Σηὼν βασιλέα τῆς Ἑσεβών, ἐξολοθρεύοντες κατακράτος πᾶσαν πόλιν, ἄνδρας, γυναῖκας, καὶ παιδία.

7 Ὅλα δὲ τὰ κτήνη, καὶ τὰ λάφυρα τῶν

πόλεων, ἐλεηλάτησαμεν διὰ τὸν ἑαυτὸν μας.

8 Καὶ ἐπῆραμεν εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν δύο βασιλέων τῶν Ἀμορραίων, τὴν γῆν ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὰ ἐδῶθεν τοῦ Ἰορδάνου, ἀπὸ τὸν ποταμὸν Ἀρνῶν ἕως τὸ ὄρος Ἀερμῶν·

9 (Τὸ Ἀερμῶν ὀνομάζουσι οἱ Σιδώνιοι Σιριῶν, οἱ δὲ Ἀμορραῖοι ὀνομάζουσι αὐτὸ Σενίρ·)

10 Ὅλας τὰς πόλεις τῆς πεδιάδος, καὶ ὅλην τὴν Γαλαὰδ, καὶ ὅλην τὴν Βασάν, ἕως Σαλχὰ καὶ Ἐδραΐ, πόλεις τοῦ βασιλείου τοῦ Ὡγ εἰς τὴν Βασάν.

11 Διότι μόνος ὁ Ὡγ ὁ βασιλεὺς τῆς Βασάν ἐσώζετο ἀπὸ τοῦ ὑπόλοιπον τῶν γιγάντων· ἰδοὺ, ἡ κλίνη του ἦτον κλίνη σιδηρᾶ· δὲν ὑπάρχει αὕτη εἰς Ῥαβὰθ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀμμὰν; ἐννέα πῆχεις τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ τέσσαρες πῆχεις τὸ πλάτος αὐτῆς, κατὰ τὴν πῆχυν τοῦ ἀνδρός.

12 Καὶ τὴν γῆν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἐκυριεύσαμεν εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἀπὸ τῆς Ἀροήρ, ἡ ὁποία κεῖται εἰς τὸν ποταμὸν Ἀρνῶν, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ὄρους Γαλαὰδ, καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ, ἔδωκα αὐτὰ εἰς τοὺς Ῥουβηνίτας, καὶ εἰς τοὺς Γαδίτας.

13 Καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Γαλαὰδ, καὶ ὅλην τὴν Βασάν, τὸ βασίλειον τοῦ Ὡγ, ἔδωκα εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, ὅλην τὴν περιοχὴν τῆς Ἀργὸβ, ὁμοῦ μὲ ὅλην τὴν Βασάν, ἡ ὁποία ὠνομάζετο γῆ γιγάντων.

14 καὶ Ἰαῖρ ὁ υἱὸς τοῦ Μανασσῆ ἐπῆρεν ὅλην τὴν περιοχὴν τῆς Ἀργὸβ μέχρι τῶν ὀρίων τῆς Γεσσουρὶ καὶ Μαχαθί· καὶ ὠνόμασεν αὐτὰς κατὰ τὸ ὄνομά του, Βασάν-Ἀβῶθ-Ἰαῖρ, ἕως τὴν σήμερον.

15 Καὶ ἔδωκα τὴν Γαλαὰδ εἰς τὸν Μαχεῖρ.

16 Καὶ εἰς τοὺς Ῥουβηνίτας, καὶ εἰς τοὺς Γαδίτας, ἔδωκα ἀπὸ Γαλαὰδ ἕως τοῦ χειμάρρου Ἀρνῶν τὸ ἥμισυ τῆς φάραγγος, καὶ τὸ ὄριον τὸ ἐκτεινόμενον ἕως εἰς τὸν ποταμὸν Ἰαβὼκ, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ ὄριον τῶν υἱῶν τοῦ Ἀμμὰν·

17 Καὶ τὴν πεδιάδα, καὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ τὸ ὄριον ἀπὸ Χιννερεθ ἕως εἰς τὴν θάλασσαν τῆς πεδιάδος, δηλαδὴ τὴν ἄλμυρὰν θάλασσαν, ὑποκάτω τοῦ Ἀσδῶθ-πισγὰ πρὸς ἀνατολάς.

18 Καὶ σὰς ἐπρόσταξα εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, λέγων, Κύριος ὁ Θεὸς σας ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς τὴν γῆν ταύτην νὰ τὴν κυριεύσετε·

Θέλετε περάσει ὡπλισμένοι ἔμπροσθεν τῶν ἀδελφῶν σας τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ὅλοι ὅσοι εἴσθε ἄξιοι διὰ πόλεμον.

19 Αἱ γυναῖκες σας ὅμως, καὶ τὰ παιδιὰ σας, καὶ τὰ κτήνη σας, (διότι ἐξεύρω ὅτι ἔχετε κτήνη πολλὰ,) θέλουν μένει εἰς τὰς πόλεις σας, τὰς ὁποίας ἔδωκα εἰς ἐσᾶς.

20 Ἔως νὰ δώσῃ ὁ Κύριος ἀνάπαυσιν εἰς τοὺς ἀδελφούς σας, καθὼς καὶ εἰς ἐσᾶς, καὶ κυριεύσωσι καὶ αὐτοὶ τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός σας, εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ τότε θέλετε ἐπιστρέφει καθεὶς εἰς τὴν κληρονομίαν του, τὴν ὁποίαν σᾶς ἔδωκα.

21 Καὶ ἐπρόσταξα τὸν Ἰησοῦν εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, λέγων, Οἱ ὀφθαλμοί σου ἴδαν ὅλα ὅσα Κύριος ὁ Θεός σας ἔκαμεν εἰς τοὺς δύο τούτους βασιλεῖς· οὕτω θέλει κάμει ὁ Κύριος εἰς ὅλα τὰ βασίλεια, εἰς τὰ ὁποῖα διαβαίνεις.

22 Δὲν θέλετε φοβηθῇ αὐτούς· διότι Κύριος ὁ Θεός σας, αὐτὸς θέλει πολεμήσει διὰ σᾶς.

23 Καὶ ἐδεήθην τοῦ Κυρίου εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, λέγων,

24 ὦ Κύριε Θεέ, σὺ ἤρχισες νὰ δείχνῃς εἰς τὸν δοῦλόν σου τὴν μεγαλωσύνην σου, καὶ τὴν κραταιάν σου χεῖρα· διότι ποῖος Θεός ἐστίν εἰς τὸν οὐρανὸν, ἢ εἰς τὴν γῆν, ὅστις δύναται νὰ κάμῃ κατὰ τὰ ἔργα σου, καὶ κατὰ τὴν δύναμίν σου;

25 Σὲ παρακαλῶ νὰ διαβῶ καὶ νὰ ἴδω τὴν ἀγαθὴν γῆν, ἢ ὁποία ἐστίν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐκεῖνο τὸ ἀγαθὸν ὄρος, καὶ τὸν Λίβανον.

26 Ἀλλ' ὁ Κύριος ἐθυμώθη ἐναντίον μου ἐξ αἰτίας σας, καὶ δὲν μὲ εἰσήκουσε· καὶ εἶπεν εἰς ἐμὲ ὁ Κύριος, Φθάνει σε· μὴ μὲ ὀμιλήσῃς πλέον περὶ τούτου.

27 Ἀναίβα εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Πισγά, καὶ ὕψωσε τοὺς ὀφθαλμούς σου πρὸς δυσμὰς, καὶ βορρᾶν, καὶ μεσημβρίαν, καὶ ἀνατολὰς, καὶ θεώρησε μὲ τοὺς ὀφθαλμούς σου· διότι δὲν θέλεις διαβῇ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον.

28 Ἀλλὰ παράγγειλε τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐνθάρρυνε αὐτόν, καὶ ἐνίσχυσε αὐτόν· διότι οὗτος θέλει διαβῇ ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ οὗτος θέλει κληροδοτήσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν θέλεις ἰδεῖ.

29 Οὕτω ἐκαθήμεθα εἰς τὴν κοιλάδα, ἀντικρὺ Βαῖθ-Φογώρ.

ΚΕΦ. δ'.

ΤΩΡΑ λοιπὸν ἄκουε, ὦ Ἰσραὴλ, τὰ διατάγματα καὶ τὰς κρίσεις, τὰς ὁποίας ἐγὼ σᾶς διδάσκω διὰ νὰ κάμνετε, διὰ νὰ ζήσετε, καὶ νὰ ἐμβῆτε καὶ νὰ κληρονομήσετε τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός τῶν πατέρων σας δίδει εἰς ἐσᾶς.

2 Τίποτε δὲν θέλετε προσθέσει εἰς τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἐγὼ σᾶς προστάζω, οὐδὲ θέλετε ἀφαιρέσει ἀπὸ αὐτόν· διὰ νὰ φυλάττετε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, τὰς ὁποίας ἐγὼ σᾶς προστάζω.

3 Οἱ ὀφθαλμοί σας ἴδαν τί ἔκαμεν ὁ Κύριος ἐξ αἰτίας τοῦ Βεὲλ-Φογώρ· διότι ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἠκολούθησαν τὸν Βεὲλ-Φογώρ, Κύριος ὁ Θεός σας ἐξωλόθρευσεν αὐτοὺς ἀπὸ τὸ μέσον σας.

4 Σεῖς δὲ, οἱ ὁποῖοι εἴσθε προσηλωμένοι εἰς Κύριον τὸν Θεόν σας, ὅλοι ζῆτε τὴν σήμερον.

5 Ἰδοὺ, ἐγὼ σᾶς ἐδίδαξα διατάγματα καὶ κρίσεις, καθὼς μὲ ἐπρόσταξε Κύριος ὁ Θεός μου, διὰ νὰ κάμνετε οὕτω εἰς τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβαίνετε διὰ νὰ κληρονομήσετε αὐτήν.

6 Διὰ τοῦτο φυλάττετε καὶ κάμνετε αὐτά· διότι αὕτη εἶναι ἡ σοφία σας, καὶ ἡ σύνεσίς σας, ἔμπροσθεν τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα θέλουν ἀκούσει ὅλα τὰ διατάγματα ταῦτα, καὶ θέλουν εἰπεῖ, Βέβαια τὸ μέγα τοῦτο ἔθνος εἶναι λαὸς σοφὸς καὶ συνετός.

7 Διότι ποῖον ἔθνος εἶναι τόσον μέγα, τὸ ὁποῖον νὰ ἔχῃ τὸν Θεὸν οὕτω πλησίον του, καθὼς εἶναι Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν εἰς ὅλα ὅσα τὸν ἐπικαλούμεθα;

8 Καὶ ποῖον ἔθνος εἶναι τόσον μέγα, τὸ ὁποῖον νὰ ἔχῃ διατάγματα καὶ κρίσεις οὕτω δικαίας, καθὼς ὅλος ὁ νόμος οὗτος, τὸν ὁποῖον βάλλω ἔμπροσθέν σας τὴν ἡμέραν ταύτην;

9 Μόνον πρόσεχε εἰς τὸν ἑαυτόν σου, καὶ φύλαττε καλὰ τὴν ψυχὴν σου, μήπως λησμονήσῃς τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα ἴδαν οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ μήπως χωρισθῶσιν ἀπὸ τὴν καρδίαν σου, καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· ἀλλὰ δίδασκε αὐτὰ εἰς τοὺς υἱούς σου, καὶ εἰς τοὺς υἱούς τῶν υἱῶν σου.

10 Ἐνθυμοῦ τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ὁποίαν ἐστάθης ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς Χωρήβ, ὅτε εἶπεν εἰς ἐμὲ ὁ Κύριος, Σύναξε εἰς ἐμὲ τὸν λαόν, καὶ θέλω κάμει αὐτοὺς νὰ ἀκούσωσι τοὺς λόγους μου, διὰ νὰ μάθωσι νὰ μὲ φοβῶνται ὅλας τὰς

ἡμέρας, τὰς ὁποίας θέλουν ζήσει ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ νὰ διδάσκωσι τοὺς υἱοὺς των.

11 Καὶ ἐπλησιάσετε, καὶ ἐστάθητε ὑποκάτω εἰς τὸ ὄρος· καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο με πῦρ ἕως εἰς τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦτον σκότος, νέφη, καὶ πυκνὴ ὁμίχλη.

12 Καὶ ὁ Κύριος ἐλάλησεν εἰς ἐσᾶς ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ πυρός· σεῖς ἠκούσετε τὴν φωνὴν τῶν λόγων, ἀλλὰ δὲν ἴδετε κανέν ὁμοίωμα· μόνον φωνὴν ἠκούσετε.

13 Καὶ σᾶς ἐφανέρωσε τὴν διαθήκην του, τὴν ὁποίαν σᾶς ἐπρόσταξε νὰ ἐκτελήτε, τὰς δέκα ἐντολάς· καὶ ἔγραψεν αὐτὰς ἐπάνω εἰς δύο πλάκας λιθίνους.

14 Καὶ ὁ Κύριος με ἐπρόσταξεν ἐκεῖνον τὸν καιρὸν νὰ σᾶς διδάξω διατάγματα καὶ κρίσεις, διὰ νὰ κάμνετε αὐτὰ εἰς τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβαίνετε νὰ κληρονομήσετε αὐτήν.

15 Φυλάττετε λοιπὸν καλὰ τὰς ψυχὰς σας, (διότι δὲν ἴδετε κανέν ὁμοίωμα, εἰς τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος σᾶς ἐλάλησεν εἰς Χωρὴβ ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ πυρός·)

16 Μήπως διαφθαρήτε, καὶ κάμετε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας εἰδωλον, τὴν εἰκόνα καμμίας μορφῆς, ὁμοίωμα ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ,

17 Τὸ ὁμοίωμα κανενὸς κτήνους τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, τὸ ὁμοίωμα κανενὸς πτερωτοῦ ὀρνέου τὸ ὁποῖον πετᾷ εἰς τὸν ἀέρα,

18 Τὸ ὁμοίωμα κανενὸς ἑρπετοῦ τὸ ὁποῖον ἔρπει εἰς τὴν γῆν, τὸ ὁμοίωμα κανενὸς ὀφθαλμοῦ τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὰ νερά ὑποκάτω τῆς γῆς·

19 Καὶ μήπως ὑψώσης τοὺς ὀφθαλμούς σου εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἰδὼν τὸν ἥλιον, καὶ τὴν σελήνην, καὶ τὰ ἄστρα, ὅλον τὸ στράτευμα τοῦ οὐρανοῦ, πλανηθῆς καὶ προσκυνήσης αὐτὰ, καὶ λατρεύσης αὐτὰ, τὰ ὁποῖα Κύριος ὁ Θεός σου διεμοίρασεν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τὰ ὑποκάτω ὅλου τοῦ οὐρανοῦ.

20 Ὁ δὲ Κύριος ἐπῆρεν ἐσᾶς, καὶ σᾶς ἔκβαλεν ἀπὸ τὴν κάμινον τὴν σιδηραῖν, ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, διὰ νὰ ἦσθε εἰς αὐτὸν λαὸς κληρονομίας, καθὼς εἶπε τὴν ἡμέραν ταύτην.

21 Καὶ ἐθυμώθη ἐναντίον μου ὁ Κύριος ἐξ αἰτίας σας, καὶ ὤμοσε νὰ μὴ διαβῶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ νὰ μὴν ἐμβῶ εἰς ἐκείνην τὴν καλὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σου δίδει εἰς σὲ διὰ κληρονομίαν·

(204)

22 Ἀλλ' ἐγὼ ἀποθνήσκω εἰς τὴν γῆν ταύτην· ἐγὼ δὲν διαβαίνω τὸν Ἰορδάνην· σεῖς δὲ θέλετε διαβῆ, καὶ θέλετε κληρονομήσει ἐκείνην τὴν ἀγαθὴν γῆν.

23 Προσέχετε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας, μήπως λησμονήσετε τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, τὴν ὁποίαν ἔκαμε με ἐσᾶς, καὶ κάμετε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας εἰδωλον, τὴν εἰκόνα κανενὸς πράγματος, τὸ ὁποῖον σὲ ἀπηγόρευσε Κύριος ὁ Θεός σου.

24 Διότι Κύριος ὁ Θεός σου, αὐτὸς εἶναι πῦρ καταναλίσκον, Θεὸς ζηλότυπος.

25 Ἐὰν, ἀφοῦ γεννήσης υἱοὺς, καὶ υἱοὺς υἱῶν, καὶ μέινετε πολὺν καιρὸν εἰς τὴν γῆν, διαφθαρήτε, καὶ κάμετε εἰδωλον, τὴν εἰκόνα κανενὸς πράγματος, καὶ πράξετε πονηρὰ ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὥστε νὰ παροργίσετε αὐτόν,

26 Διαμαρτύρομαι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐναντίον σας τὴν ἡμέραν ταύτην, ὅτι βέβαια θέλετε ἀφανισθῆ ἀπὸ τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγετε διαβαίνοντες τὸν Ἰορδάνην διὰ νὰ κληρονομήσετε αὐτήν· δὲν θέλετε πολυχρονίσει εἰς αὐτήν, ἀλλὰ ἐξ ὀλοκλήρου θέλετε ἀφανισθῆ.

27 Καὶ ὁ Κύριος θέλει σᾶς διασκορπίσει μεταξὺ τῶν λαῶν, καὶ θέλετε ἀπομείνει ὀλίγοι τὸν ἀριθμὸν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, εἰς τὰ ὁποῖα σᾶς φέρει ὁ Κύριος.

28 Καὶ θέλετε λατρεύσει ἐκεῖ θεοὺς, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλον καὶ λίθον, τὰ ὁποῖα οὔτε βλέπουν, οὔτε ἀκούουν, οὔτε τρώγουν, οὔτε ὀσφραίνονται.

29 Καὶ ἐκεῖθεν θέλετε ζητήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σας, καὶ θέλετε εὑρεῖ αὐτόν, ἀφοῦ ἐκζητήσετε αὐτόν με ὅλην σας τὴν καρδίαν, καὶ με ὅλην σας τὴν ψυχὴν.

30 Ὅταν εὐρίσκεσαι εἰς θλίψιν, καὶ σὲ εὗρωσιν ὅλα ταῦτα εἰς τὰς τελευταίας ἡμέρας, τότε θέλεις ἐπιστρέφῃ εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ θέλεις ἀκούσει τὴν φωνὴν αὐτοῦ·

31 Διότι Κύριος ὁ Θεός σου εἶναι Θεὸς πολυέλεος· δὲν θέλει σὲ ἐγκαταλείψει, οὐδὲ θέλει σὲ ἐξολοθρεῦσει, οὐδὲ θέλει λησμονήσει τὴν διαθήκην τῶν πατέρων σου, τὴν ὁποίαν ὤμοσεν εἰς αὐτούς.

32 Διότι ἐρώτησε τώρα τὰς προτέρας ἡμέρας, αἱ ὁποῖαι ἐστάθισαν πρότερόν σου, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ Θεός ἐπλασε τὸν ἄνθρωπον ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐρώτησε ἀπὸ τὸ ἐν ἄκρον τοῦ οὐρανοῦ ἕως εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ οὐρανοῦ, ἐὰν ἐστάθῃ πρᾶγμα

καθὼς τὸ μέγα τοῦτο πρᾶγμα, ἡ εἰς αὐτὸν ἡκούσθη ὁμοιον μὲ αὐτό.

33 Ἦκουσε ποτὲ λαὸς τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ λαλοῦντος ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ πυρὸς, καθὼς σὺ ἤκουσες, καὶ ἐζήσεν;

34 Ἡ ἐδοκίμασεν ὁ Θεὸς νὰ ἔλθῃ νὰ πάρῃ εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ κανὲν ἔθνος ἀπὸ τὸ μέσον ἄλλου ἔθνους, μὲ δοκιμὰς, μὲ σημεῖα, καὶ μὲ θαύματα, καὶ μὲ πόλεμον, καὶ μὲ κραταιὰν χεῖρα, καὶ μὲ ἐξηπλωμένον βραχίονα, καὶ μὲ μεγάλα τέρατα, καθ' ὅλα ὅσα Κύριος ὁ Θεός σας ἔκαμε διὰ ἐσᾶς εἰς τὴν Αἴγυπτον ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σας;

35 Εἰς σὲ ἐδείχθη τοῦτο, διὰ νὰ γνωρίσῃς ὅτι ὁ Κύριος, αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός· δὲν εἶναι ἄλλος ἐκτὸς αὐτοῦ.

36 Ἀπὸ τὸν οὐρανὸν σὲ ἔκαμε νὰ ἀκούσῃς τὴν φωνὴν του, διὰ νὰ σὲ διδάξῃ· καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν ἐδείξεν εἰς σὲ τὸ μέγα του πῦρ, καὶ ἤκουσες τοὺς λόγους του ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ πυρὸς.

37 Καὶ ἐπειδὴ ἠγαποῦσε τοὺς πατέρας σου, διὰ τοῦτο ἔκλεξε τὸ σπέρμα αὐτῶν ἔπειτα ἀπὸ αὐτοὺς, καὶ σὲ ἔκβαλεν ἔμπροσθέν του ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον μὲ τὴν κραταιάν του δύναμιν·

38 Διὰ νὰ καταδιώξῃ ἀπέμπροσθέν σου ἔθνη μεγαλύτερα καὶ ἰσχυρότερα σου, διὰ νὰ σὲ ἐμβάσῃ, διὰ νὰ σὲ δώσῃ τὴν γῆν αὐτῶν εἰς κληρονομίαν, καθὼς εἶναι τὴν σήμερον.

39 Γνώρισε λοιπὸν τὴν ἡμέραν ταύτην, καὶ βάλε το εἰς τὴν καρδίαν σου, ὅτι ὁ Κύριος, αὐτὸς εἶναι Θεός, εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω· δὲν εἶναι ἄλλος ἐκτὸς αὐτοῦ.

40 Καὶ φύλαττε τὰ διατάγματά του καὶ τὰς ἐντολάς του, τὰς ὁποίας ἐγὼ σὲ προστάζω τὴν ἡμέραν ταύτην, διὰ νὰ εὐημερῇς, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου ὕστερον ἀπὸ σὲ, καὶ διὰ νὰ μακρύνῃς τὰς ἡμέρας σου ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σου σὲ ἔδωκε διαπάντα.

41 Τότε ὁ Μωϋσῆς ἐξεχώρισε τρεῖς πόλεις ἐδῶθεν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου,

42 Διὰ νὰ καταφεύγῃ ἐκεῖ ὁ φονεὺς, ὅστις ἠθελε φονεύσει τὸν γείτονά του ἀκουσίως, χωρὶς νὰ τὸν μισῇ πρότερον, καὶ καταφεύγων εἰς μίαν τούτων τῶν πόλεων νὰ ζῇ·

43 Τὴν Βοσορ εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὴν πεδινὴν γῆν τῶν Ρουβηνιτῶν, καὶ τὴν Ῥαμὼθ εἰς Γαλαὰδ τῶν Γαδιτῶν, καὶ τὴν

Γολὰν εἰς Βασὰν τῶν Μανασσιτῶν.

44 Καὶ οὗτος εἶναι ὁ νόμος, τὸν ὁποῖον ἔβαλεν ὁ Μωϋσῆς ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ·

45 Αὗται εἶναι αἱ μαρτυρίαι, καὶ τὰ διατάγματα, καὶ αἱ κρίσεις, τὰς ὁποίας ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ἀφοῦ ἐκβῆκαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον,

46 Εἰς τὸ ἐδῶθεν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὴν κοιλάδα ἀντικρὺ τοῦ Βαῖθ-Φογὼρ, εἰς τὴν γῆν τοῦ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, ὅστις ἐκατοικοῦσεν εἰς Ἐσεβὼν, τὸν ὁποῖον ἐκτύπησεν ὁ Μωϋσῆς καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, ἀφοῦ ἐκβῆκαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον·

47 Καὶ ἐκυρίευσαν τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ τὴν γῆν τοῦ Ὠγ βασιλέως τῆς Βασὰν, δύο βασιλέων τῶν Ἀμορραίων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐδῶθεν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου·

48 Ἀπὸ τὴν Ἀροήρ, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ Ἀρνὼν, ἕως εἰς τὸ ὄρος Σηὼν, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ Ἀερμὼν,

49 Καὶ ὅλην τὴν πεδιάδα ἐδῶθεν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς ἀνατολὰς, ἕως εἰς τὴν θάλασσαν τῆς πεδιάδος, ὑποκάτω τοῦ Ἀσδὼθ-Πισγά.

ΚΕΦ. ε'.

ΚΑΙ ἐκάλεσεν ὁ Μωϋσῆς ὅλον τὸν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Ἄκουε, Ἰσραὴλ, τὰ διατάγματα καὶ τὰς κρίσεις, τὰς ὁποίας ἐγὼ λαλῶ εἰς τὰ ὠτία σας σήμερον, διὰ νὰ μάθετε αὐτάς, καὶ νὰ ἦσθε προσεκτικοὶ εἰς τὸ νὰ ἐκτελῇτε αὐτάς.

2 Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔκαμε διαθήκην μὲ ἡμᾶς εἰς Χωρήβ.

3 Ὁ Κύριος δὲν ἔκαμε τὴν διαθήκην ταύτην μὲ τοὺς πατέρας ἡμῶν, ἀλλὰ μὲ ἡμᾶς, μὲ ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι ὅλοι εἴμεθα ἐδῶ σήμερον ζῶντες.

4 Ὁ Κύριος ἐλάλησε μὲ ἐσᾶς πρόσωπον μὲ πρόσωπον εἰς τὸ ὄρος ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ πυρὸς,

5 (Ἐγὼ δὲ ἐστεκόμην μεταξὺ ἐσᾶς καὶ τοῦ Κυρίου κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, διὰ νὰ σᾶς φανερώσω τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· διότι ἦσθε φοβισμένοι ἐξ αἰτίας τοῦ πυρὸς, καὶ δὲν ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος.) λέγων,

6 Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σου, ὅστις σὲ ἔκβαλα ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ τὸν οἶκον τῆς δουλείας.

7 Δὲν θέλεις ἔχει ἄλλους θεοὺς, πλην ἐμοῦ.

8 Δὲν θέλεις κάμει εἰς τὸν ἑαυτὸν σου εἰδωλον, οὐδὲ εἰκόνα κανενὸς πράγματος, ὅσα

εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάνω, ἢ ὅσα εἶναι εἰς τὴν γῆν κάτω, ἢ ὅσα εἶναι εἰς τὰ ὕδατα ὑποκάτω τῆς γῆς·

9 Δὲν θέλεις προσκυνῆσαι αὐτὰ, οὐδὲ θέλεις λατρεύσει αὐτά· διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σου εἶμαι Θεὸς ζηλότυπος, καὶ ἀποδίδω ἐπάνω εἰς τὰ τέκνα τὰς ἀμαρτίας τῶν πατέρων, ἕως τὴν τρίτην καὶ τετάρτην γενεάν ἐκείνων, οἱ ὅποιοι με μισοῦν,

10 Καὶ κάμνω ἔλεος εἰς χιλιάδας γενεῶν πρὸς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι με ἀγαποῦν, καὶ φυλάττουν τὰ προστάγματά μου.

11 Δὲν θέλεις λάβει ματαίως τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· διότι ὁ Κύριος δὲν θέλει ἔχει διὰ ἀθῶον ἐκεῖνον, ὅστις λαμβάνει ματαίως τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

12 Φύλαττε τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, διὰ νὰ ἀγιάζῃς αὐτήν· καθὼς σὲ ἐπρόσταξε Κύριος ὁ Θεός σου.

13 Ἐξ ἡμέρας θέλεις ἐργάζεσθαι, καὶ εἰς ταύτας θέλεις κάμνει ὅλα σου τὰ ἔργα·

14 Ἡ ἡμέρα ὅμως ἡ ἐβδόμη εἶναι τὸ σάββατον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· κἀνὲν ἔργον δὲν θέλεις κάμει εἰς ταύτην, οὔτε σὺ, οὔτε ὁ υἱός σου, οὔτε ἡ θυγάτηρ σου, οὔτε ὁ δοῦλός σου, οὔτε ἡ δούλη σου, οὔτε ὁ βοῦς σου, οὔτε ὁ ὄνος σου, οὔτε κἀνὲν ἀπὸ τὰ κτήνη σου, οὔτε ὁ ξένος σου ὁ ὅποιος εἶναι μέσα εἰς τὰς πύλας σου· διὰ νὰ ἀναπαυθῇ ὁ δοῦλός σου καὶ ἡ δούλη σου, καθὼς σύ.

15 Καὶ ἐνθυμοῦ, ὅτι σὺ ἦσουν δοῦλος εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, καὶ Κύριος ὁ Θεός σου σὲ ἐκβαλεν ἐκεῖθεν με κραταιὰν χεῖρα καὶ με ἐξηπλωμένον βραχίονα· διὰ τοῦτο Κύριος ὁ Θεός σου σὲ ἐπρόσταξε νὰ φυλάττῃς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.

16 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, καθὼς σὲ ἐπρόσταξε Κύριος ὁ Θεός σου· διὰ νὰ γίνῃς μακροχρόνιος, καὶ διὰ νὰ εὐημερῇς εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν σὲ δίδει Κύριος ὁ Θεός σου.

17 Μὴ φονεύσῃς.

19 Μὴδὲ νὰ μοιχεύσῃς.

19 Μὴδὲ νὰ κλέψῃς.

20 Μὴδὲ νὰ ψευδομαρτυρήσῃς κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῇ.

21 Μὴδὲ νὰ ἐπιθυμήσῃς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· μὴδὲ νὰ ἐπιθυμήσῃς τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου, μήτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, μήτε τὸν δούλον αὐτοῦ, μήτε τὴν δούλην αὐτοῦ, μήτε τὸν βοῦν αὐτοῦ, μήτε τὸν ὄνον αὐτοῦ, μήτε κἀνὲν πρᾶγμα τὸ ὅποιον εἶναι τοῦ πλησίον σου.

(206)

22 Ταῦτα τὰ λόγια ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς ὅλην τὴν συναγωγὴν σας εἰς τὸ ὄρος, ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ πυρός, τῆς νεφέλης, καὶ τοῦ πυκνοῦ σκότους, με μεγάλην φωνήν· καὶ ἄλλο τι δὲν ἐπρόσθεσε· καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπάνω εἰς δύο πλάκας λιθίνους, καὶ παρέδωκεν αὐτάς εἰς ἐμέ.

23 Καὶ ἀφοῦ ἠκούσετε τὴν φωνὴν ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ σκότους, (διότι τὸ ὄρος ἐκαίετο με πῦρ,) τότε ἐπλησιάσετε εἰς ἐμέ, ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν φυλῶν σας, καὶ οἱ πρεσβύτεροί σας,

24 Καὶ ἐλέγετε, Ἰδοὺ, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν μας ἔδειξε τὴν δόξαν του, καὶ τὴν μεγαλυσύνην του, καὶ ἠκούσαμεν τὴν φωνὴν του ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ πυρός· εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην ἴδαμεν ὅτι ὁ Θεὸς λαλεῖ με τὸν ἄνθρωπον, καὶ αὐτὸς ζῇ.

25 Διατί λοιπὸν τώρα νὰ ἀποθάνωμεν; ἐπειδὴ τὸ μέγα τοῦτο πῦρ θέλει μᾶς καταφάγει· ἐὰν ἡμεῖς ἀκούσωμεν ἀκόμη τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, θέλομεν ἀποθάνει.

26 Διότι ποῖος εἶναι ἀπὸ ὅλους τοὺς θνητοὺς, ὅστις ἤκουσε τὴν φωνὴν τοῦ ζῶντος Θεοῦ λαλοῦντος ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ πυρός, καθὼς ἡμεῖς, καὶ ἔζησε;

27 Πλησίασε σὺ, καὶ ἄκουσε ὅλα ὅσα εἶπε Κύριος ὁ Θεός μας· καὶ εἶπε εἰς ἡμᾶς ὅσα σὲ εἶπε Κύριος ὁ Θεός μας· καὶ ἡμεῖς θέλομεν ἀκούσει, καὶ κάμει αὐτά.

28 Καὶ ὁ Κύριος ἤκουσε τὴν φωνὴν τῶν λόγων σας, ὅτε ὠμιλοῦσθε εἰς ἐμέ· καὶ ὁ Κύριος με εἶπεν, Ἦκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων τοῦ λαοῦ τούτου, τοὺς ὁποίους ἐλάλησαν εἰς ἐσέ· αὐτοὶ εἶπαν καλῶς ὅλα ὅσα ἐλάλησαν.

29 Εἴθε νὰ ἦτον εἰς αὐτοὺς τοιαύτη καρδιά, ὥστε νὰ με φοβῶνται, καὶ νὰ φυλάττωσι πάντοτε ὅλας τὰς προσταγὰς μου, διὰ νὰ εὐημερῶσιν αἰωνίως, αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα των.

30 Ὑπαγε, εἶπε εἰς αὐτοὺς, Ἐπιστρέψετε εἰς τὰς σκηνάς σας.

31 Σὺ δὲ στάσου ἐδὼ μαζί μου, καὶ θέλω σὲ εἰπεῖ ὅλας τὰς ἐντολάς, καὶ τὰ διατάγματα, καὶ τὰς κρίσεις, τὰς ὁποίας θέλεις διδάξει αὐτοὺς, διὰ νὰ κάμνωσιν αὐτάς εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ἐγὼ τοὺς δίδω εἰς κληρονομίαν.

32 Θέλετε λοιπὸν προσέχει νὰ κάμνετε, καθὼς σᾶς ἐπρόσταξε Κύριος ὁ Θεός σας· δὲν θέλετε ἐκκλίνει οὔτε δεξιὰ, οὔτε ἀριστερά.

33 Θέλετε περιπατεῖ εἰς ὅλους τοὺς δρόμους, τοὺς ὁποίους Κύριος ὁ Θεός σας ἐπρόσταξεν εἰς ἐσᾶς· διὰ νὰ ζῆτε, καὶ νὰ εὐημερῆτε, καὶ νὰ μακροημερεύετε εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν θέλετε κληρονομήσει.

ΚΕΦ. 5'.

ΚΑΙ αὗται εἶναι αἱ ἐντολαί, τὰ διατάγματα, καὶ αἱ κρίσεις, τὰς ὁποίας Κύριος ὁ Θεός σας ἐπρόσταξε νὰ σᾶς διδάξω, διὰ νὰ κάμνετε αὐτὰς εἰς τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβαίνετε διὰ νὰ κληρονομήσετε αὐτήν·

2 Διὰ νὰ φοβῆσαι Κύριον τὸν Θεόν σου, ὥστε νὰ φυλάττης ὅλα τὰ διατάγματα αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἐγὼ σὲ προστάζω, σὺ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ σου, ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· καὶ διὰ νὰ μακροημερεύης.

3 Ἄκουσε λοιπὸν, Ἰσραὴλ, καὶ πρόσεχε νὰ κάμνης αὐτὰ, διὰ νὰ εὐημερῆς, καὶ διὰ νὰ πληθυνθῇτε μεγάλως, καθὼς Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου σὲ ὑπεσχέθη, εἰς τὴν γῆν τὴν ρέουσιν γάλα καὶ μέλι.

4 Ἄκουε, Ἰσραὴλ· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι εἷς Κύριος.

5 Καὶ θέλεις ἀγαπᾶ Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου.

6 Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ἐγὼ σὲ προστάζω σήμερον, θέλουν εἶσθαι εἰς τὴν καρδίαν σου·

7 Καὶ θέλεις διδάσκει αὐτοὺς ἐπιμελῶς εἰς τὰ τέκνα σου, καὶ περὶ αὐτῶν θέλεις ὁμιλεῖ καθήμενος εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ περιπατῶν εἰς τὸν δρόμον, καὶ πλαγιάζων, καὶ σηκνόμενος.

8 Καὶ θέλεις τοὺς δέσει διὰ σημεῖον ἐπάνω εἰς τὴν χεῖρά σου, καὶ θέλουν εἶσθαι ὡς προμετωπίδια μεταξὺ τῶν ὀφθαλμῶν σου.

9 Καὶ θέλεις τοὺς γράψαι εἰς τοὺς παραστάτας τῆς οἰκίας σου, καὶ εἰς τὰς πύλας σου.

10 Καὶ ὅταν Κύριος ὁ Θεός σου σὲ φέρῃ εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσεν εἰς τοὺς πατέρας σου, εἰς τὸν Ἀβραάμ, εἰς τὸν Ἰσαάκ, καὶ εἰς τὸν Ἰακώβ, διὰ νὰ σὲ δώσῃ μεγάλας καὶ καλὰς πόλεις, τὰς ὁποίας σὺ δὲν ἔκτισες,

11 Καὶ οἰκίας πλήρεις ἀπὸ ὅλα τὰ ἀγαθὰ, τὰς ὁποίας σὺ δὲν ἐγέμισες, καὶ φρέατα ἀνοιγμένα, τὰ ὁποία σὺ δὲν ἤνοιξες, ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας, τοὺς ὁποίους δὲν

ἐφύτευες· ἀφοῦ φάγῃς, καὶ χορτάσῃς,

12 Τότε πρόσεχε εἰς τὸν ἑαυτόν σου, μὴ λησμονήσῃς τὸν Κύριον, ὁ ὁποῖος σὲ ἔκβαλεν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ τὸν οἶκον τῆς δουλείας.

13 Θέλεις φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ θέλεις τὸν λατρεύει, καὶ θέλεις ὁμνύει εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

14 Δὲν θέλετε ὑπάγει κατόπιν ἄλλων θεῶν, ἀπὸ τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν τὰ ὁποία σᾶς περικυκλόνουν,

15 (Διότι Κύριος ὁ Θεός σου εἶναι Θεὸς ζηλότυπος μεταξύ σας,) διὰ νὰ μὴν ἐξαφθῇ ὁ θυμὸς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐναντίον σου, καὶ σὲ ἐξολοθρεύσῃ ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

16 Δὲν θέλετε ἐκπειράσει Κύριον τὸν Θεόν σας, καθὼς τὸν ἐκπειράσετε εἰς Μασσᾶ.

17 Θέλεις φυλάττει ἐπιμελῶς τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰς μαρτυρίας του, καὶ τὰ διατάγματά του, τὰ ὁποία σὲ ἐπρόσταξε.

18 Καὶ θέλεις κάμνει τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἀγαθὸν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· διὰ νὰ εὐημερῆς, καὶ διὰ νὰ ἐμβῇς, καὶ νὰ κληρονομήσῃς τὴν ἀγαθὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ὤμοσεν εἰς τοὺς πατέρας σου·

19 Διὰ νὰ διώξῃ ὅλους τοὺς ἐχθρούς σου ἀπέμπροσθέν σου, καθὼς ὁ Κύριος ἐλάλησε.

20 Καὶ ὅταν ὁ υἱός σου σὲ ἐρωτήσῃ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα, λέγων, Τί δηλοῦν αἱ μαρτυρίαι, καὶ τὰ διατάγματα, καὶ αἱ κρίσεις, τὰς ὁποίας Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν σας ἐπρόσταξε;

21 Τότε θέλεις εἰπεῖ εἰς τὸν υἱόν σου, Ἡμεῖς ἦμεθα δούλοι τοῦ Φαραὼ εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ὁ Κύριος μᾶς ἔκβαλεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον με κραταιὰν χεῖρα·

22 Καὶ ἔδειξεν ὁ Κύριος σημεῖα καὶ τέρατα, μεγάλα καὶ δεινὰ, ἐπάνω εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἐπάνω εἰς τὸν Φαραῶ, καὶ ἐπάνω εἰς ὅλην τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἐμπρὸς εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας·

23 Καὶ μᾶς ἔκβαλεν ἀπὸ ἐκεῖ, διὰ νὰ μᾶς ἐμβάσῃ, καὶ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ὤμοσεν εἰς τοὺς πατέρας μας.

24 Καὶ ὁ Κύριος μᾶς ἐπρόσταξε νὰ κάμνωμεν ὅλα τὰ διατάγματα ταῦτα, νὰ φοβούμεθα Κύριον τὸν Θεόν μας, διὰ τὸ καλὸν μας πάντοτε, διὰ νὰ μᾶς φυλάττῃ ζῶντας, καθὼς τὴν σήμερον ἡμέραν.

25 Καὶ θέλει εἶσθαι δικαιοσύνη εἰς ἡμᾶς,

ἐὰν προσέχωμεν νὰ πράττωμεν ὅλας τὰς ἐντολάς ταύτας ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καθὼς μᾶς ἐπρόσταξε.

ΚΕΦ. ζ'.

ὍΤΑΝ Κύριος ὁ Θεός σου σὲ φέρῃ εἰς τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν σὺ ὑπάγεις διὰ νὰ κληρονομήσῃς αὐτήν, καὶ διώξῃ πολλὰ ἔθνη ἀπέμπροσθέν σου, τοὺς Χετταίους, καὶ τοὺς Γεργεσαίους, καὶ τοὺς Ἀμορραίους, καὶ τοὺς Χαναναίους, καὶ τοὺς Φερεζαίους, καὶ τοὺς Εὐαίους, καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους, ἑπτὰ ἔθνη μεγαλότερα καὶ δυνατώτερα ἀπὸ σέ,

2 Καὶ ὅταν Κύριος ὁ Θεός σου παραδώσῃ αὐτοὺς ἔμπροσθέν σου, θέλεις τοὺς κτυπήσει, καὶ τοὺς ἐξολοθρεύσει κατακράτος· δὲν θέλεις κάμει συνθήκην μὲ αὐτοὺς, οὐδὲ θέλεις δεῖξει ἔλεος πρὸς αὐτούς·

3 Οὐδὲ θέλεις κάμει συνοικέσια μὲ αὐτούς· τὴν θυγατέρα σου δὲν θέλεις δώσει εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, οὐδὲ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ θέλεις πάρει διὰ τὸν υἱὸν σου·

4 Διότι αὐταὶ θέλουν ἀποπλανήσαι τοὺς υἱούς σου ἀπὸ ἐμέ, διὰ νὰ λατρεύωσιν ἄλλους θεούς· καὶ θέλει ἐξαφθῇ ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐναντίον σας, καὶ πάραντα θέλει σὲ ἐξολοθρεύσει.

5 Ἀλλ' οὕτω θέλετε φερθῇ πρὸς αὐτούς· θέλετε καταστρέφει τοὺς βωμούς των, καὶ θέλετε συντρίψει τὰ ἀγάλματά των, καὶ θέλετε κατακόψει τὰ ἄλση των, καὶ καύσει μὲ πῦρ τὰ γλυπτά των·

6 Ἐπειδὴ σὺ εἶσαι λαὸς ἅγιος εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου· Κύριος ὁ Θεός σου σὲ ἔκλεξε διὰ νὰ ᾗσαι εἰς αὐτὸν λαὸς ἐξηρημένος, ὑπὲρ πάντας τοὺς λαοὺς οἱ ὅποιοι εἶναι ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

7 Ὁ Κύριος δὲν σᾶς ἠγάπησεν, οὐδὲ σᾶς ἔκλεξε, διότι εἴσθε πολυανθρωπότεροι παρὰ πᾶν ἔθνος· διότι σεῖς ἦσθε τὸ πλεόν ὀλιγάριθμον παρὰ πάντα τὰ ἔθνη·

8 Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Κύριος σᾶς ἠγάπησε, καὶ διότι ἠθέλησε νὰ φυλάξῃ τὸν ὄρκον, τὸν ὁποῖον ὤμοσεν εἰς τοὺς πατέρας σας, σᾶς ἔκβαλεν ὁ Κύριος μὲ κραταιὰν χεῖρα, καὶ σᾶς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὸν οἶκον τῆς δουλείας, ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ Φαραὼ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου.

9 Γνώρισε λοιπὸν, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου, αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός, ὁ Θεός ὁ πιστός, ὁ φυλάττων διαθήκην καὶ ἔλεος μὲ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν καὶ φυλάττοντας τὰς ἐντολάς του, εἰς χιλιάς γενεάς·

10 Καὶ ὅστις ἀνταποδίδει κατὰ πρόσωπον αὐτῶν εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι τὸν μισοῦν, ἐξολοθρεύων αὐτούς· δὲν θέλει εἶσθαι ἀργὸς εἰς τὸν μισοῦντα αὐτόν· θέλει κάμνει εἰς αὐτὸν τὴν ἀνταπόδωσιν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ.

11 Φύλαττε λοιπὸν τὰς ἐντολάς, καὶ τὰ διατάγματα, καὶ τὰς κρίσεις, τὰς ὁποίας ἐγὼ σὲ προστάζω σήμερον νὰ κάμνης αὐτάς.

12 Καὶ ἐὰν ἀκούετε τὰς κρίσεις ταύτας, καὶ φυλάττετε καὶ ἐκτελεῖτε αὐτάς, Κύριος ὁ Θεός σου θέλει φυλάξῃ εἰς σὲ τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος, τὰ ὁποῖα ὤμοσεν εἰς τοὺς πατέρας σου·

13 Καὶ θέλει σὲ ἀγαπήσει, καὶ εὐλογήσει σε, καὶ πληθύνει σε, καὶ εὐλογήσῃ τὸν καρπὸν τῆς κοιλίας σου, καὶ τὸν καρπὸν τῆς γῆς σου, τὸν σῖτόν σου, καὶ τὸν οἶνόν σου, καὶ τὸ ἔλαιόν σου, τὴν γένναν τῶν δαμάλεών σου, καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου, εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ὤμοσεν εἰς τοὺς πατέρας σου νὰ δώσῃ εἰς σέ.

14 Θέλεις εἶσθαι εὐλογημένος ὑπὲρ πάντα τὰ ἔθνη· ἀρσενικὸν ἢ θηλυκὸν δὲν θέλει εἶσθαι ἄγονον μεταξύ σας, ἢ μεταξύ τῶν κτηνῶν σας.

15 Καὶ ὁ Κύριος θέλει σοῦ ἀφαιρέσει ὅλας τὰς ἀρρώστιας, καὶ δὲν θέλει βάλει ἐπάνω σου καμμίαν ἀπὸ τὰς κακὰς νόσους τῆς Αἰγύπτου, τὰς ὁποίας γνωρίζεις· ἀλλὰ θέλει βάλει αὐτάς ἐπάνω εἰς ὅλους τοὺς μισοῦντάς σε.

16 Καὶ θέλεις ἐξολοθρεύσει ὅλον τὸν λαόν, τὸν ὁποῖον Κύριος ὁ Θεός σου θέλει παραδώσει εἰς σέ· ὁ ὀφθαλμός σου δὲν θέλει ἔχει συμπάθειαν δι' αὐτούς· οὐδὲ θέλεις λατρεύσει τοὺς θεοὺς των· διότι τοῦτο θέλει εἶσθαι παγὶς εἰς ἐσέ.

17 Ἐὰν δὲ εἴπῃς εἰς τὴν καρδίαν σου, Τὰ ἔθνη ταῦτα εἶναι πλεόν πολυάριθμα παρ' ἐμέ· πῶς δύναμαι νὰ ἀποδιώξω αὐτούς;

18 Δὲν θέλεις τοὺς φοβηθῇ, ἀλλὰ θέλεις ἐνθυμεῖσθαι καλὰ τί ἔκαμε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὸν Φαραῶ, καὶ εἰς ὅλην τὴν Αἰγύπτον·

19 Τὰς ἐκπειράσεις τὰς μεγάλας τὰς ὁποίας ἴδαν οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ τὰ σημεῖα, καὶ τὰ τέρατα, καὶ τὴν κραταιὰν χεῖρα, καὶ τὸν ἐξηπλωμένον βραχίονα, μὲ τὰ ὁποῖα Κύριος ὁ Θεός σου σὲ ἔκβαλεν· οὕτω θέλει κάμει Κύριος ὁ Θεός σου εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα σὺ φοβεῖσαι.

20 Καὶ ἀκόμη θέλει στείλει Κύριος ὁ Θεός σου τὰς σφηκείας εἰς αὐτοὺς, ἕως νὰ ἐξολοθρευθῶσιν, ὅσοι ἀπέμειναν καὶ ἐκρύπτοντο ἀπὸ σέ.

21 Δὲν θέλεις τρομάξει ἔμπροσθεν αὐ-
τῶν· διότι Κύριος ὁ Θεός σου εἶναι μετὰ ξύ-
σας, Θεὸς κραταῖος καὶ τρομερός.

22 Καὶ Κύριος ὁ Θεός σου θέλει ἐξαλείψει τὰ ἔθνη ἐκεῖνα ἀπ' ἔμπροσθέν σου κατὰ μικρόν· δὲν ἐμπορεῖς νὰ τοὺς ἀφανίσῃς διαμιᾶς, διὰ νὰ μὴ πληθύνωσιν ἐναντίον σου τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ.

23 Ἀλλὰ Κύριος ὁ Θεός σου θέλει παρα-
δώσει αὐτὰ ἔμπροσθέν σου, καὶ θέλει
φθίρει αὐτὰ μὲ φθορὰν μεγάλην, ἕως νὰ
ἐξολοθρευθῶσι.

24 Καὶ θέλει παραδώσει εἰς τὴν χεῖρά σου τοὺς βασιλεῖς των, καὶ θέλεις ἐξελίψει τὸ ὄνομά των ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ· καὶ νυνὶ δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ σταθῇ ἔμπροσθέν σου, ἕως νὰ ἐξολοθρευθῇς αὐτούς.

25 Τὰ γλυπτὰ τῶν Θεῶν αὐτῶν θέλετε κατακαύσει μὲ πῦρ· δὲν θέλεις ἐπιθυμήσει τὸ ἀργύριον ἢ τὸ χρυσίον τὸ ὅποιον εἶναι ἐπάνω των, οὐδὲ θέλεις πάρει αὐτὸ εἰς τὸν ἑαυτὸν σου, διὰ νὰ μὴ παγιδευθῇς εἰς αὐτό· διότι εἶναι βδέλυγμα εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου.

26 Καὶ δὲν θέλεις φέρεи βδέλυγμα εἰς τὴν οἰκίαν σου, διὰ νὰ μὴ γίνῃς ἀνάθεμα, καθὼς αὐτό· θέλεις τὸ μισήσῃ διόλου, καὶ θέλεις τὸ βδελυχθῇ διόλου· διότι εἶναι ἀνάθεμα.

ΚΕΦ. η'.

ὍΛΑΣ τὰς ἐντολὰς, τὰς ὁποίας ἐγὼ σὲ
προστάζω σήμερον, θέλεις προσέχει νὰ
ἐκτελῇς· διὰ νὰ ζῇς, καὶ νὰ πληθύνεσαι,
καὶ διὰ νὰ ἐμβῇς καὶ νὰ κληρονομήσῃς
τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ὤμοσεν εἰς
τοὺς πατέρας σας.

2 Καὶ θέλεις ἐνθυμεῖσθαι ὅλον τὸν δρόμον, εἰς τὸν ὁποῖον σὲ ὠδήγησε Κύριος ὁ Θεός σου τοὺς σαράντα τούτους χρόνους εἰς τὴν ἔρημον, διὰ νὰ σὲ ταπεινώσῃ, καὶ νὰ σὲ δοκιμάσῃ, διὰ νὰ γνωρίσῃ ὅ,τι εἶχες εἰς τὴν καρδίαν σου, ἐὰν ἤθελες φυλάττει τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἢ ὄχι.

3 Καὶ σὲ ἐταπείνωσε, καὶ σὲ ἔκαμε νὰ
πεινάσῃς, καὶ σὲ ἔθρεψε μὲ μάννα, τὸ
ὁποῖον σὺ δὲν ἐγνώριζες, οὐδὲ οἱ πατέρες
σου τὸ ἐγνώριζαν, διὰ νὰ σὲ κάμῃ νὰ μάθῃς
ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ζῇ μὲ μόνον ἄρτον,

ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ζῇ μὲ πάντα λόγον ὁ
ὁποῖος ἐκβαίνει ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Κυρίου.

4 Τὰ ἐνδύματά σου δὲν ἐπαλαίωσαν
ἐπάνω σου, οὐδὲ ὁ ποῦς σου ἐπρήσθη, τοὺς
σαράντα τούτους χρόνους.

5 ΘΕΛΕΙΣ λοιπὸν γνωρίσει τοῦτο εἰς τὴν
καρδίαν σου, ὅτι καθὼς ὁ ἄνθρωπος παιδεύει
τὸν υἱὸν του, οὕτω Κύριος ὁ Θεός σου σὲ
ἐπαίδευσε.

6 Διὰ τοῦτο θέλεις φυλάττει τὰς ἐντο-
λάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, διὰ νὰ περιπα-
τῇς εἰς τοὺς δρόμους του, καὶ νὰ φοβῇσαι
αὐτόν.

7 Διότι Κύριος ὁ Θεός σου σὲ φέρει εἰς ἀγαθὴν γῆν, γῆν γέμουσαν ἀπὸ ποταμῶν ὑδάτων, ἀπὸ πηγᾶς καὶ ἀβύσσους, αἱ ὁποῖαι ἀναβλύζουν ἀπὸ κοιλάδας καὶ λόφους·

8 Γῆν γέμουσαν ἀπὸ σῖτον, κριθάριον, καὶ
ἀμπέλους, καὶ συκέας, καὶ ροϊδίας· γῆν
γέμουσαν ἀπὸ ἐλαίας καὶ μέλι·

9 Γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν θέλεις τρῶγει
ἄρτον χωρὶς ἑλλειψιν, καὶ δὲν θέλεις στε-
ρηθῇ ἀπὸ τίποτε εἰς αὐτήν· γῆν, τῆς ὁποίας
οἱ λίθοι εἶναι σίδηρος, καὶ ἀπὸ τῆς ὁποίας
τὰ ὄρη θέλεις μεταλλεῦει χαλκόν.

10 Καὶ θέλεις φάγει, καὶ θέλεις χορτασθῇ, καὶ θέλεις εὐχαριστήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου διὰ τὴν καλὴν γῆν, τὴν ὁποίαν σὲ ἔδωκε.

11 Πρόσεχε μὴ λησμονήσης Κύριον τὸν Θεόν σου, ἀθετῶν τὰς ἐντολάς του, καὶ τὰς κρίσεις του, καὶ τὰ διατάγματα του, τὰ ὅποια ἐγὼ σὲ προστάζω σήμερον·

12 Μήπως, ἀφ’ οὗ φάγης καὶ χορτάσης, καὶ οἰκοδομήσης καλὰς οἰκίας, καὶ κατοικῆς εἰς αὐτάς,

13 Καὶ οἱ βόες σου καὶ τὰ πρόβατά σου
αὐξήσωσι, καὶ πολυπλασιασθῇ τὸ ἀργύ-
ριόν σου, καὶ τὸ χρυσίον σου, καὶ ὅλα ὅσα
ἔχεις αὐξήσωσι,

14 Μήπως τότε υψωθῇ ἡ καρδιά σου, καὶ λησμονήσῃς Κύριον τὸν Θεόν σου, ὁ ὁποῖος σέ ἔκβαλεν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ τὸν οἶκον τῆς δουλείας·

15 Ὁ ὁποῖος σέ ὠδήγησε διὰ τῆς μεγά-
λης ταύτης καὶ τρομερᾶς ἐρήμου, ὅπου ἦσαν
ὄφεις φλογεροὶ, καὶ σκορπίοι, καὶ ξηρασία,
ὅπου δὲν ἦτον νερόν· ὁ ὁποῖος σέ ἔκβαλε
νερόν ἀπὸ τὴν σκληρὰν πέτραν·

16 Ὁ ὁποῖος σὲ ἔθρεψεν εἰς τὴν ἔρημον
μὲ τὸ μάννα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐγνώριζαν οἱ
πατέρες σου, διὰ τὸ σὲ ταπεινώσῃ, καὶ τὸ

σὲ δοκιμάσῃ, διὰ τὰ σὲ εὐεργετήσῃ εἰς τὰ ἔσχατά σου·

17 Καὶ εἶπῃς εἰς τὴν καρδίαν σου, Ἡ δύναμίς μου, καὶ τὸ κράτος τῆς χειρός μου, ἀπέκτησαν εἰς ἐμὲ τὸν πλοῦτον τοῦτον.

18 Ἀλλὰ θέλεις ἐνθυμεῖσθαι Κύριον τὸν Θεόν σου· διότι αὐτὸς εἶναι ὅστις σὲ δίδει δύναμιν νὰ ἀποκτῇς πλούτη, διὰ τὰ στερεώσῃ τὴν διαθήκην του, τὴν ὁποίαν ὤμοσεν εἰς τοὺς πατέρας σου, καθὼς εἶναι τὴν ἡμέραν ταύτην.

19 Ἐὰν ὅμως λησμονήσῃς Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ ὑπάγῃς κατόπιν ἄλλων Θεῶν, καὶ λατρεύσῃς αὐτοὺς, καὶ προσκυνήσῃς αὐτοὺς, διαμαρτύρομαι ἔμπροσθέν σου τὴν ἡμέραν ταύτην, ὅτι ἐξάπαντος θέλετε ἀφανισθῇ·

20 Καθὼς τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος ἐξολοθρεύει ἔμπροσθεν τοῦ προσώπου σου, οὕτως θέλετε ἀφανισθῇ· διότι δὲν ἠθελήσατε νὰ ἀκούσῃτε τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

ΚΕΦ. 9'.

ἌΚΟΥΕ, Ἰσραὴλ· Σὺ διαβαίνεις σήμερον τὸν Ἰορδάνην, διὰ τὰ ἐμβῆς νὰ κληρονομήσῃς ἔθνη μεγαλύτερα καὶ ἰσχυρότερα ἀπὸ σέ, πόλεις μεγάλας, καὶ τειχισμένας ἕως τὸν οὐρανόν,

2 Λαὸν μεγάλον καὶ ὑψηλοῦ ἀναστήματος, τοὺς υἱοὺς τῶν Ἀνακίμ, τοὺς ὁποίους γνωρίζεις, καὶ ἤκουσες περὶ αὐτῶν νὰ λέγῃσι, Τίς δύναται νὰ σταθῇ ἐμπρὸς εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀνάκ;

3 Κατάλαβε λοιπὸν τὴν σήμερον, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου εἶναι ὁ προπορευόμενος ἔμπροσθέν σου· ὡς πῦρ καταναλίσκον θέλει ἐξολοθρεῦσει αὐτοὺς, καὶ θέλει καταστρέψει αὐτοὺς ἐνώπιόν σου· οὕτως θέλεις ἀποδιώξῃ αὐτοὺς, καὶ ταχέως ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς, καθὼς ὁ Κύριος σὲ εἶπεν.

4 Ἀφοῦ Κύριος ὁ Θεός σου διώξῃ αὐτοὺς ἀπ' ἔμπροσθέν σου, μὴν εἶπῃς εἰς τὴν καρδίαν σου, λέγων, Διὰ τὴν δικαιοσύνην μου μὲ ἔμβασεν ὁ Κύριος νὰ κληρονομήσω τὴν γῆν ταύτην· διὰ τὴν κακίαν βέβαια τῶν ἐθνῶν τούτων τοὺς διώκει ὁ Κύριος ἀπ' ἔμπροσθέν σου.

5 Ὅχι διὰ τὴν δικαιοσύνην σου, οὐδὲ διὰ τὴν εὐθύτητα τῆς καρδίας σου, ἐμβαίνεις νὰ κληρονομήσῃς τὴν γῆν αὐτῶν· ἀλλὰ διὰ τὴν κακίαν τῶν ἐθνῶν τούτων Κύριος ὁ Θεός σου καταδιώκει αὐτὰ ἔμπροσθέν σου, καὶ διὰ τὰ στερεώσῃ τὸν λόγον, τὸν

ὁποῖον ὁ Κύριος ὤμοσεν εἰς τοὺς πατέρας σου, εἰς τὸν Ἀβραάμ, εἰς τὸν Ἰσαὰκ, καὶ εἰς τὸν Ἰακώβ.

6 Κατάλαβε λοιπὸν, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου δὲν σὲ δίδει τὴν ἀγαθὴν ταύτην γῆν νὰ τὴν κληρονομήσῃς διὰ τὴν δικαιοσύνην σου· διότι σὺ εἶσαι λαὸς σκληροτράχηλος.

7 Ἐνθυμοῦ, μὴ λησμονήσῃς, πόσον παρωργίσεις Κύριον τὸν Θεόν σου εἰς τὴν ἔρημον· ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἀφοῦ ἀνεχώρησες ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ἕως οὗ ἐφθάσατε εἰς τὸν τόπον τοῦτον, πάντοτε ἐστασίασθε ἐναντίον τοῦ Κυρίου.

8 Καὶ εἰς Χωρήβ παρωργίσετε τὸν Κύριον, καὶ ἐθυμώθῃ ὁ Κύριος ἐναντίον σου διὰ τὰ σὰς ἐξολοθρεύσῃ.

9 Ὅτε ἀνέβην εἰς τὸ ὄρος διὰ τὰ λάβω τὰς πλάκας τὰς λιθίνους, τὰς πλάκας τῆς διαθήκης τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἔκαμε με σὰς, τότε ἔμεινα εἰς τὸ ὄρος σαράντα ἡμέρας καὶ σαράντα νύκτας· οὔτε ἄρτον ἔφαγα, οὔτε ὕδωρ ἔπια.

10 Καὶ ἔδωκεν εἰς ἐμὲ ὁ Κύριος τὰς δύο λιθίνους πλάκας, γραμμένας μετὰ τὸν δάκτυλον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὰς ἦτον γραμμένα κατ' ὅλα τὰ λόγια, τὰ ὁποῖα σὰς ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸ ὄρος ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ πυρὸς, εἰς τὴν ἡμέραν τῆς συνάξεως.

11 Καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν σαράντα ἡμερῶν καὶ σαράντα νυκτῶν, με ἔδωκεν ὁ Κύριος τὰς δύο λιθίνους πλάκας, τὰς πλάκας τῆς διαθήκης.

12 Καὶ ὁ Κύριος με εἶπε, Σῆκω, καταίβα ὀγλήγορα ἀπὸ ἐδῶ· διότι ὁ λαός σου, τὸν ὁποῖον ἔκβαλες ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἠνόμησεν· αὐτοὶ ὀγλήγορα ἐξέκλιναν ἀπὸ τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον τοὺς ἐπρόσταξα· ἔκαμαν εἰς τὸν ἑαυτὸν των εἰδῶλον χυτόν.

13 Εἶπεν ἀκόμη ὁ Κύριος εἰς ἐμὲ, λέγων, Ἴδα τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ ἰδοὺ, εἶναι λαὸς σκληροτράχηλος·

14 Ἄφες με, νὰ τοὺς ἐξολοθρεύσω, καὶ νὰ ἐξαλείψω τὸ ὄνομά των ἀποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ· καὶ θέλω κάμει ἀπὸ σέ ἔθνος δυνατώτερον καὶ μεγαλύτερον παρὰ τούτους.

15 Οὕτως ἐπέστρεψα, καὶ κατέβην ἀπὸ τὸ ὄρος, καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο μετὰ πῦρ, καὶ αἱ δύο πλάκες τῆς διαθήκης ἦσαν εἰς τὰς δύο χεῖράς μου.

16 Καὶ ἴδα, καὶ ἰδοὺ, εἴχετε ἀμαρτήσῃ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, κάμνοντες

εἰς τὸν ἑαυτὸν σας μωσχάριον χυτὸν· εἵχετε ἐκκλίνει ὀγλήγορα ἀπὸ τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον σᾶς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος.

17 Καὶ ἐπίασα τὰς δύο πλάκας, καὶ ἔρριψα αὐτὰς ἀπὸ τὰς δύο χεῖράς μου, καὶ τὰς ἐσύντριψα ἐμπρὸς εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σας.

18 Καὶ ἐπρόσπεσα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καθὼς πρότερον, σαράντα ἡμέρας καὶ σαράντα νύκτας· οὔτε ἄρτον ἔφαγα, οὔτε ὕδωρ ἔπια· ἐξ αἰτίας τῶν ἁμαρτιῶν σας τὰς ὁποίας ἡμαρτήσετε πράττοντες πονηρὰ ἐμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ παροργίσετε αὐτόν.

19 Διότι κατεφοβήθην ἀπὸ τὸν θυμὸν καὶ τὴν ἔξαψιν, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἦτον θυμωμένος ἐναντίον σας διὰ νὰ σᾶς ἐξολοθρεύσῃ. Ἀλλ' ὁ Κύριος με εἰσήκουσε καὶ τὴν φορὰν ἐκείνην.

20 Καὶ ὁ Κύριος ἦτον πολὺ θυμωμένος μετὰ τὸν Ἀαρὼν διὰ νὰ τὸν ἐξολοθρεύσῃ· καὶ ἐδεήθην καὶ ὑπὲρ τοῦ Ἀαρὼν εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν.

21 Καὶ ἐπῆρα τὴν ἁμαρτίαν σας, τὸ μωσχάριον τὸ ὁποῖον ἐκάμετε, καὶ ἔκαυσα αὐτὸ εἰς τὸ πῦρ, καὶ ἐσύντριψα αὐτὸ, καὶ κατελέπτυνα αὐτὸ ἕως οὗ ἔγινε λεπτὸν ὡς σκόνῃ· καὶ ἔρριψα τὴν σκόνῃν τούτου εἰς τὸν χεῖμαρρον τὸν καταβαίνοντα ἀπὸ τὸ ὄρος.

22 Καὶ εἰς Ταβερὰ, καὶ εἰς Μασσὰ, καὶ εἰς Κιβρὼθ-Ἀττααβὰ, παρωργίσετε τὸν Κύριον.

23 Ὅμοίως, ὅτε ὁ Κύριος σᾶς ἔστειλεν ἀπὸ Κάδης-Βαρνή, λέγων, Ἀναβῆτε καὶ κληρονομήσετε τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν σᾶς ἔδωκα, τότε σεῖς ἐστασιάσετε ἐναντίον τῆς προσταγῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, καὶ δὲν ἐπιστεύσετε αὐτόν, οὐδὲ εἰσηκούσετε τὴν φωνὴν του.

24 Πάντοτε ἐστασιάσετε ἐναντίον τοῦ Κυρίου, ἀφ' ἧς ἡμέρας σᾶς ἐγνώρισα.

25 Καὶ ἐπρόσπεσα ἐμπροσθεν τοῦ Κυρίου σαράντα ἡμέρας καὶ σαράντα νύκτας, καθὼς ἐπρόσπεσα πρότερον· διότι ὁ Κύριος εἶπεν, ὅτι ἤθελε σᾶς ἐξολοθρεύσει.

26 Καὶ ἰκέτευσα τὸν Κύριον, λέγων, Κύριε Θεέ, μὴν ἐξολοθρεύσῃς τὸν λαόν σου, καὶ τὴν κληρονομίαν σου, τὸν ὁποῖον ἐλύτρωσες διὰ τῆς μεγαλωσύνης σου, τὸν ὁποῖον ἔκβαλες ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον μετὰ χεῖρα κραταιάν.

27 Ἐνθυμήσου τοὺς δούλους σου, τὸν

Ἀβραάμ, τὸν Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Ἰακώβ· μὴν ἐπιβλέψῃς εἰς τὴν σκληρότητα τοῦ λαοῦ τούτου, μήτε εἰς τὰς ἀσεβείας αὐτῶν, μήτε εἰς τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

28 Μήπως εἴπωσιν οἱ κάτοικοι τῆς γῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν μᾶς ἔκβαλες, Ἐπειδὴ ὁ Κύριος δὲν ἠδύνατο νὰ ἐμβάσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν τοὺς ὑπεσχέθη, καὶ ἐπειδὴ ἐμισοῦσεν αὐτοὺς, ἔκβαλεν αὐτοὺς διὰ νὰ τοὺς φονεύσῃ εἰς τὴν ἔρημον.

29 Οὗτοι ὅμως εἶναι ὁ λαός σου, καὶ ἡ κληρονομία σου, τοὺς ὁποίους ἔκβαλες μετὰ τὴν κραταιάν σου δύναμιν, καὶ μετὰ τὸν ἐξπλωμένον βραχίονά σου.

ΚΕΦ. Ι'.

Εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ὁ Κύριος εἶπεν εἰς ἐμέ, Κόψε εἰς τὸν ἑαυτὸν σου δύο πλάκας λιθίνους ὁμοίας μετὰ τὰς πρώτας, καὶ ἀναίβα πρὸς ἐμέ εἰς τὸ ὄρος, καὶ κάμε εἰς τὸν ἑαυτὸν σου κιβωτὸν ξυλίνην.

2 Καὶ ἐγὼ θέλω γράψαι ἐπάνω εἰς τὰς πλάκας τὰ λόγια τὰ ὁποῖα ἦσαν εἰς τὰς πρώτας πλάκας, τὰς ὁποίας ἐσύντριψες, καὶ θέλεις βάλει αὐτὰς μέσα εἰς τὴν κιβωτόν.

3 Καὶ κατεσκεύασα κιβωτὸν ἀπὸ ξύλον τοῦ Σιττίμ, καὶ ἔκοψα δύο πλάκας λιθίνους ὁμοίας μετὰ τὰς πρώτας, καὶ ἀνέβην εἰς τὸ ὄρος, ἔχων τὰς δύο πλάκας εἰς τὰς χεῖράς μου.

4 Καὶ ἔγραψεν εἰς τὰς πλάκας, κατὰ τὴν γραφὴν τὴν πρώτην, τὰς δέκα ἐντολάς, τὰς ὁποίας σᾶς ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸ ὄρος, ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ πυρὸς, εἰς τὴν ἡμέραν τῆς συνάξεως· καὶ ὁ Κύριος ἔδωκεν αὐτὰς εἰς ἐμέ.

5 Καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἀπὸ τὸ ὄρος, καὶ ἔβαλα τὰς πλάκας μέσα εἰς τὴν κιβωτόν, τὴν ὁποίαν εἶχα κάμει· καὶ εἶναι ἐκεῖ, καθὼς με ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος.

6 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Βηρὼθ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσαὰκ εἰς Μοσερά. Ἐκεῖ ἀπέθανεν ὁ Ἀαρὼν, καὶ ἐκεῖ ἐτάφη· καὶ ὁ Ἐλεάζαρ ὁ υἱὸς του ἱεράτευσεν εἰς τόπον αὐτοῦ.

7 Ἐκεῖθεν ἀνεχώρησαν εἰς Γαδγὰδ, καὶ ἀπὸ Γαδγὰδ εἰς Ἰοτβαθὰ, γῆν χειμάρρων ὑδάτων.

8 Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ὁ Κύριος ἐξ-εχώρισε τὴν φυλὴν τοῦ Λευὶ, διὰ νὰ βα-σταῇ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, νὰ στέκεται ἐμπροσθεν τοῦ Κυρίου

διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὸν, καὶ τὴν εὐλογίαν εἰς τὸ ὄνομά του, ἕως εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην.

9 Διὰ τοῦτο δὲν ἔχουν οἱ Λευῖται μερίδιον οὔτε κληρονομίαν μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν των· ὁ Κύριος εἶναι ἡ κληρονομία των, καθὼς Κύριος ὁ Θεός σου ὑπεσχέθη εἰς αὐτούς.

10 Καὶ ἐγὼ ἐστάθην εἰς τὸ ὄρος, καθὼς τὴν πρώτην φοράν, σαράντα ἡμέρας καὶ σαράντα νύκτας· καὶ ὁ Κύριος μὲ εἰσήκουσε καὶ εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, καὶ δὲν ἠθέλησεν ὁ Κύριος νὰ σὲ ἐξολοθρεύσῃ.

11 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς ἐμὲ, Σῆκω, προπορεύου ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ, διὰ τὴν ἐμβῶσι καὶ νὰ κληρονομήσωσι τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσα εἰς τοὺς πατέρας των νὰ δώσω εἰς αὐτούς.

12 Καὶ τώρα, Ἰσραὴλ, τί ἄλλο ζητεῖ Κύριος ὁ Θεός σου ἀπὸ σέ, παρὰ νὰ φοβῇσαι Κύριον τὸν Θεόν σου, νὰ περιπατῇς εἰς ὅλους τοὺς δρόμους του, καὶ νὰ ἀγαπᾷς αὐτὸν, καὶ νὰ λατρεύῃς Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,

13 Νὰ φυλάττῃς τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου, καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἐγὼ σὲ προστάζω τὴν ἡμέραν ταύτην διὰ τὸ καλὸν σου·

14 Ἴδου, ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς τῶν οὐρανῶν, εἶναι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· ἡ γῆ, μὲ ὅλα ὅσα εἶναι εἰς αὐτήν.

15 Ὁ Κύριος ὅμως εὐηρεστήθη εἰς τοὺς πατέρας σου, ὥστε νὰ ἀγαπᾷ αὐτούς, καὶ ἔκλεξε τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ἐσῶς ὑπὲρ πάντα λαὸν, καθὼς εἶναι τὴν ἡμέραν ταύτην.

16 Περιτέμετε λοιπὸν τὴν ἀκροβυστίαν τῆς καρδίας σας, καὶ μὴν ἦσθε πλέον σκληροτράχηλοι.

17 Διότι Κύριος ὁ Θεός σας εἶναι Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων, Θεὸς μέγας, ἰσχυρὸς, καὶ τρομερὸς, ὅστις δὲν ἀποβλέπει εἰς πρόσωπον, οὐδὲ λαμβάνει δῶρον·

18 Ὅστις ἐκτελεῖ τὴν κρίσιν τοῦ ὀρφανοῦ καὶ τῆς χήρας, καὶ ἀγαπᾷ τὸν ξένον, δίδων εἰς αὐτὸν τροφήν καὶ ἐνδύματα.

19 Ἀγαπᾶτε λοιπὸν τὸν ξένον· διότι καὶ σεῖς ἐστάθητε ξένοι εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

20 Θέλεις φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεόν σου· αὐτὸν θέλεις λατρεύει, καὶ εἰς αὐτὸν θέλεις εἶσθαι προσηλωμένος, καὶ εἰς τὸ

ὄνομα αὐτοῦ θέλεις ὁμνῆναι.

21 Αὐτὸς εἶναι τὸ καύχημά σου, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός σου, ὅστις ἔκαμε διὰ σὲ τὰ μεγάλα ταῦτα καὶ τρομερὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἶδαν οἱ ὀφθαλμοί σου.

22 Οἱ πατέρες σου κατέβησαν εἰς τὴν Αἰγύπτου μετ' ἐβδομήντα ψυχᾶς, καὶ τώρα Κύριος ὁ Θεός σου σὲ κατέστησεν ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὸ πλῆθος.

ΚΕΦ. ΙΑ'.

ἈΓΑΠΑ λοιπὸν Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ φύλαττε τὰς φυλακὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, πάντοτε.

2 Καὶ γνωρίσετε ταύτην τὴν ἡμέραν· διότι ὅχι τὰ παιδιά σας (τὰ ὁποῖα δὲν ἐγνώρισαν, καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ἶδαν τὴν παιδείαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ, τὴν κραταιὰν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ τὸν ἐξηλωμένον βραχίονα αὐτοῦ,

3 Καὶ τὰ θαύματα αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν εἰς τὸ μέσον τῆς Αἰγύπτου, κατὰ τοῦ Φαραὼ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, καὶ καθ' ὅλης τῆς γῆς αὐτοῦ,

4 Καὶ ὅσα ἔκαμεν εἰς τὸ στράτευμα τῆς Αἰγύπτου, εἰς τοὺς ἵππους αὐτῶν, καὶ εἰς τὰς ἀμάξας αὐτῶν, τίνι τρόπῳ ἔκαμε τὰ ὕδατα τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης νὰ καταπλακώσωσιν αὐτούς ὅτε σᾶς ἐδίωκαν κατόπιν, καὶ τίνι τρόπῳ ὁ Κύριος ἐξωλόθρευσεν αὐτούς ἕως τὴν ἡμέραν ταύτην,

5 Καὶ τί σᾶς ἔκαμεν εἰς τὴν ἔρημον, ἕως νὰ φθάσετε εἰς τοῦτον τὸν τόπον,

6 Καὶ τί ἔκαμεν εἰς τὸν Δαθὰν καὶ Ἀβειρὰν τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἐλιάβ υἱοῦ τοῦ Ῥουβὴν, τίνι τρόπῳ ἡ γῆ ἤνοιξε τὸ στόμα της, καὶ κατέπιεν αὐτούς, καὶ τὰς οἰκογενεῖας αὐτῶν, καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ ὅλην τὴν περιουσίαν αὐτῶν, εἰς τὸ μέσον ὅλου τοῦ Ἰσραὴλ·)

7 Ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοί σας ἶδαν ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου τὰ μεγάλα, τὰ ὁποῖα ἔκαμε.

8 Διὰ τοῦτο θέλετε φυλάττει ὅλας τὰς ἐντολὰς, τὰς ὁποίας ἐγὼ σᾶς προστάζω ταύτην τὴν ἡμέραν· διὰ τὴν ἡσθε δυνατοὶ, καὶ νὰ ἐμβῆτε καὶ νὰ κληρονομήσετε τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγετε διὰ τὴν κληρονομήσετε·

9 Καὶ διὰ τὴν μακροημερεύσετε εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσεν ὁ Κύριος εἰς τοὺς πατέρας σας νὰ δώσῃ εἰς αὐτούς καὶ εἰς

τὸ σπέρμα αὐτῶν, γῆν ρέουσιν γάλα καὶ μέλι.

10 Διότι ἡ γῆ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβαίνετε διὰ τὴν κληρονομίαν αὐτὴν, δὲν εἶναι ὡς ἡ γῆ τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκβήκετε, ὅπου ἔσπερνες τὸν σπόρον σου, καὶ ἐπότιζες αὐτὴν μετὰ τὸν πόδα σου, ὡς κῆπον λαχάνων·

11 Ἀλλ' ἡ γῆ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβαίνετε διὰ τὴν κληρονομίαν αὐτὴν, γῆ λόφων καὶ κοιλάδων, πίνει νερὸν ἀπὸ τὴν βροχὴν τοῦ οὐρανοῦ·

12 Γῆ, περὶ τῆς ὁποίας Κύριος ὁ Θεός σου φροντίζει· οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἶναι πάντοτε ἐπάνω εἰς αὐτὴν, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους ἕως τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

13 Καὶ ἐὰν ἐπιμελῶς ἀκούσετε τὰς ἐντολάς μου, τὰς ὁποίας ἐγὼ σᾶς προστάζω σήμερον, νὰ ἀγαπᾶτε Κύριον τὸν Θεόν σας, καὶ νὰ τὸν λατρεύετε μετὰ ὅλην τὴν καρδίαν σας, καὶ μετὰ ὅλην τὴν ψυχὴν σας,

14 Τότε θέλω σᾶς δώσει τὴν βροχὴν τῆς γῆς σας εἰς τὸν πρόποντα καιρὸν τῆς, τὴν βροχὴν τὴν πρώϊμον, καὶ τὴν βροχὴν τὴν ὀψιμον, διὰ τὴν συνάξῃς τὸν σῖτόν σου, καὶ τὸν οἶνόν σου, καὶ τὸ ἐλαιόν σου.

15 Καὶ θέλω δώσει χόρτον εἰς τὰ λειβάδιά σου διὰ τὰ κτήνη σου, διὰ τὴν τρώγῃς καὶ νὰ χορταίνῃς.

16 Προσέχετε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας, μὴ πλανηθῇ ἡ καρδιά σας, καὶ παραδρομήσετε, καὶ λατρεύσετε ἄλλους θεοὺς, καὶ προσκυνήσετε αὐτούς·

17 Καὶ ἐξαφθῇ ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐναντίον σας, καὶ κλείσῃ τὸν οὐρανόν, διὰ τὴν μὴ βρέξῃ, καὶ ἡ γῆ νὰ μὴ δώσῃ τοὺς καρπούς τῆς· καὶ ἐξολοθρευθῇτε πάραυτα ἀπὸ τὴν ἀγαθὴν γῆν, τὴν ὁποίαν σᾶς δίδει ὁ Κύριος.

18 Διὰ τοῦτο θέλετε βάλετε ταῦτα τὰ λόγια μου εἰς τὴν καρδίαν σας, καὶ εἰς τὴν ψυχὴν σας, καὶ θέλετε δέσει αὐτὰ διὰ σημεῖον εἰς τὴν χεῖρά σας, καὶ θέλουν εἶσθαι διὰ προμετωπίδια μεταξὺ τῶν ὀφθαλμῶν σας.

19 Καὶ θέλετε διδάσκει αὐτὰ τοὺς υἱούς σας, ὁμιλοῦντες περὶ αὐτῶν, ἐνῶ κάθησαι εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ ἐνῶ περιπατεῖς εἰς τὸν δρόμον, καὶ ἐνῶ πλαγιάζεις, καὶ ἐνῶ σηκόνεσαι.

20 Καὶ θέλεις τὰ γράψῃς ἐπάνω εἰς τοὺς παραστάτας τῆς θύρας τοῦ οἴκου σου, καὶ ἐπάνω εἰς τὰς πύλας σου·

21 Διὰ τὴν πολυπλασιασθῶσιν αἱ ἡμέραι σας, καὶ αἱ ἡμέραι τῶν τέκνων σας, εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ὤμοσεν εἰς τοὺς πατέρας σας νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

22 Ἐπειδὴ ἐὰν φυλάξετε ἐπιμελῶς ὅλας τὰς ἐντολάς ταύτας τὰς ὁποίας ἐγὼ σᾶς προστάζω, ὥστε νὰ ἐκτελήτε αὐτάς, νὰ ἀγαπᾶτε Κύριον τὸν Θεόν σας, νὰ περιπατῇτε εἰς ὅλους τοὺς δρόμους του, καὶ νὰ ἦσθε προσκολλημένοι εἰς αὐτόν,

23 Τότε θέλει ἀποδιώξῃ ὁ Κύριος ὅλα ταῦτα τὰ ἔθνη ἀπ' ἐμπροσθέν σας, καὶ θέλετε κληρονομήσει ἔθνη μεγαλύτερα καὶ δυνατώτερα σας.

24 Ὅλος ὁ τόπος, ὅπου πατήσῃ τὸ ἵχνος τῶν ποδῶν σας, ἰδικός σας θέλει εἶσθαι ἀπὸ τὴν ἔρημον καὶ τὸν Λίβανον, ἀπὸ τὸν ποταμὸν, τὸν ποταμὸν Εὐφράτην, καὶ ἕως τὴν θάλασσαν τὴν πρὸς δυσμὰς, θέλει εἶσθαι τὸ ὄριόν σας.

25 Κἀνεὶς δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ σταθῇ ἐμπροσθέν σας· διότι Κύριος ὁ Θεός σας θέλει βάλετ τὸν φόβον σας καὶ τὸν τρόμον σας ἐπάνω εἰς ὅλην τὴν γῆν τὴν ὁποίαν θέλετε πατήσῃ, καθὼς σᾶς εἶπεν.

26 Ἴδου, ἐγὼ σήμερον βάλλω ἐμπροσθέν σας εὐλογίαν καὶ κατάραν·

27 Τὴν εὐλογίαν, ἐὰν ὑπακούετε εἰς τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, τὰς ὁποίας ἐγὼ σᾶς προστάζω σήμερον,

28 Καὶ τὴν κατάραν, ἐὰν δὲν θέλετε νὰ ὑπακούετε εἰς τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, ἀλλὰ ἐκκλίνετε ἀπὸ τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον ἐγὼ σᾶς προστάζω σήμερον, ὥστε νὰ ἀκολουθήσετε ἄλλους θεοὺς, τοὺς ὁποίους δὲν ἐγνωρίσετε.

29 Καὶ ὅταν Κύριος ὁ Θεός σου σὲ ἐμβάσῃ εἰς τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεις διὰ τὴν κληρονομίαν αὐτὴν, θέλεις προσφέρει τὴν εὐλογίαν ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος Γαριζὶν, καὶ τὴν κατάραν ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος Γαιβάλ.

30 Δὲν εἶναι ταῦτα εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, κατὰ τὸν δρόμον τὸν πρὸς τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν εἰς τὴν πεδιάδα, ἀντικρὺ τοῦ Γιλγὰλ, πλησίον τῶν πεδιάδων τοῦ Μορέ;

31 Διότι σὺ θέλετε διαβῇ τὸν Ἰορδάνην, διὰ τὴν ἐμβῇτε νὰ κληρονομήσετε τὴν γῆν τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σας δίδει εἰς

ἐσᾶς, καὶ θέλετε κληρονομήσει αὐτήν, καὶ κατοικήσει εἰς αὐτήν.

32 Καὶ θέλετε προσέχει νὰ ἐκτελῇτε ὅλα τὰ διατάγματα καὶ τὰς κρίσεις, τὰς ὁποίας ἐγὼ βάλλω σήμερον ἔμπροσθέν σας.

ΚΕΦ. ιβ'.

ΤΑΥΤΑ εἶναι τὰ διατάγματα καὶ αἱ κρίσεις, τὰ ὅποια θέλετε προσέχει νὰ ἐκτελῇτε, εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου δίδει εἰς σὲ νὰ κληρονομήσῃς αὐτὸν, ὅλας τὰς ἡμέρας τὰς ὁποίας ζῇτε ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

2 Θέλετε ἀφανίσει ὅλους τοὺς τόπους, ὅπου τὰ ἔθνη, τὰ ὁποία θέλετε κυριεύσει, ἐλάτρευαν τοὺς θεοὺς των· ἐπάνω εἰς τὰ ὑψηλὰ ὄρη, καὶ ἐπάνω εἰς τοὺς λόφους, καὶ ὑποκάτω εἰς πᾶν δένδρον πράσινον.

3 Καὶ θέλετε κατεδαφίσει τοὺς βωμοὺς αὐτῶν, καὶ συντρίψει τὰς στήλας αὐτῶν, καὶ κατακαύσει μὲ πῦρ τὰ ἄλση αὐτῶν, καὶ κατακόψει τὰ εἰδῶλα τῶν θεῶν αὐτῶν, καὶ ἐξαλείψει τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀπὸ τὸν τόπον ἐκεῖνον.

4 Δὲν θέλετε κάμει οὕτω εἰς Κύριον τὸν Θεόν σας.

5 Ἀλλ' εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον Κύριος ὁ Θεὸς σας ἐκλέξῃ ἀπὸ ὅλας τὰς φυλάς σας, διὰ νὰ βάλῃ ἐκεῖ τὸ ὄνομά του, ἐκεῖ εἰς τὴν κατοικίαν του θέλετε τὸν ζητήσῃ, καὶ ἐκεῖ θέλετε ἔλθει.

6 Καὶ ἐκεῖ θέλετε φέρεи τὰ ὀλοκαυτώματά σας, καὶ τὰς θυσίας σας, καὶ τὰς δεκατίας σας, καὶ τὰς ὑψουμένας προσφορὰς τῆς χειρὸς σας, καὶ τὰ ταξίματά σας, καὶ τὰς αὐτοπροαιρέτους προσφορὰς σας, καὶ τὰ πρωτογέννητα τῶν βοῶν σας καὶ τῶν ποιμνίων σας.

7 Καὶ ἐκεῖ θέλετε τρώγει ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, καὶ θέλετε εὐφραίνεσθαι, σεῖς καὶ αἱ οἰκίαι σας, εἰς ὅσα βάλλετε τὴν χειρὰ σας, καθότι Κύριος ὁ Θεός σου σὲ εὐλόγησε.

8 Δὲν θέλετε κάμνει καθ' ὅλα ὅσα κάμνομεν ἐδῶ τὴν σήμερον, ἕκαστος ὅ,τι ἤθελε φανῇ δίκαιον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

9 Διότι ἀκόμη δὲν ἐφθάσετε εἰς τὴν ἀνάπαυσιν, καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν, τὴν ὁποίαν σᾶς δίδει Κύριος ὁ Θεός σας.

10 Ἀλλ' ὅταν διαβῇτε τὸν Ἰορδάνην, καὶ κατοικήσετε εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σας δίδει εἰς ἐσᾶς νὰ κληρονομήσετε, καὶ ὅταν σᾶς δώσῃ ἀνάπαυσιν ἀπὸ

ὅλους τοὺς ἐχθροὺς σας ὀλόγυρα, ὥστε νὰ κατοικῇτε μὲ ἀσφάλειαν,

11 Τότε εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον ἤθελεν ἐκλέξει Κύριος ὁ Θεός σας, διὰ νὰ ἦναι ἐκεῖ ἡ κατοικία τοῦ ὀνόματός του, ἐκεῖ θέλετε φέρεи ὅλα ὅσα ἐγὼ σᾶς προστάζω· τὰ ὀλοκαυτώματά σας, καὶ τὰς θυσίας σας, τὰς δεκατίας σας, καὶ τὰς ὑψουμένας προσφορὰς τῆς χειρὸς σας, καὶ ὅλα τὰ ἐκλεκτὰ ταξίματά σας, τὰ ὁποία ἠθέλετε τάξει εἰς τὸν Κύριον.

12 Καὶ θέλετε εὐφραίνεσθαι ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, σεῖς, καὶ οἱ υἱοί σας, καὶ αἱ θυγατέρες σας, καὶ οἱ δοῦλοί σας, καὶ αἱ δοῦλαί σας, καὶ ὁ Λευίτης ὁ ὁποῖος εἶναι μέσα εἰς τὰς πύλας σας· διότι αὐτὸς δὲν ἔχει μερίδιον οὔτε κληρονομίαν μαζὺ σας.

13 Πρόσεχε εἰς τὸν ἑαυτὸν σου, μὴ προσφέρῃς τὸ ὀλοκαύτωμά σου εἰς πάντα τόπον, τὸν ὁποῖον ἤθελες ἰδεῖ.

14 Ἀλλ' εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον ἤθελεν ἐκλέξει ὁ Κύριος εἰς μίαν ἀπὸ τὰς φυλάς σου, ἐκεῖ θέλεις προσφέρει τὰ ὀλοκαυτώματά σου, καὶ ἐκεῖ θέλεις κάμνει ὅλα ὅσα ἐγὼ σὲ προστάζω.

15 Ἐμπορεῖς ὅμως νὰ σφάζῃς καὶ νὰ τρώῃς κρέας μέσα εἰς ὅλας τὰς πύλας σου, ὅ,τι ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ σου, κατὰ τὴν εὐλογίαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὴν ὁποίαν σὲ ἔδωκεν· ὁ ἀκάθαρτος καὶ ὁ καθαρὸς ἔμποροῦν νὰ τρώωσιν ἀπὸ αὐτὸ, καθὼς ζορκάδιον, καὶ καθὼς ἐλάφιον.

16 Μόνον τὸ αἷμα δὲν θέλετε τρώγει· θέλετε χύνει αὐτὸ εἰς τὴν γῆν ὡς νερόν.

17 Δὲν ἔμπορεῖς νὰ τρώῃς μέσα εἰς τὰς πύλας σου τὴν δεκατίαν τοῦ σίτου σου, ἢ τοῦ οἴνου σου, ἢ τοῦ ἐλαίου σου, ἢ τὰ πρωτογέννητα τῶν βοῶν σου, ἢ τῶν ποιμνίων σου, οὐδὲ κἀνὲν ἀπὸ τὰ ταξίματά σου τὰ ὁποία ἤθελες τάξει, οὐδὲ τὰς αὐτοπροαιρέτους προσφορὰς σου, ἢ τὰς ὑψουμένας προσφορὰς τῆς χειρὸς σου.

18 Ἀλλὰ πρέπει νὰ τρώῃς ταῦτα ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον Κύριος ὁ Θεός σου ἤθελεν ἐκλέξει, σὺ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, καὶ ὁ δοῦλός σου, καὶ ἡ δοῦλὴ σου, καὶ ὁ Λευίτης ὁ ὁποῖος εἶναι μέσα εἰς τὰς πύλας σου· καὶ θέλεις εὐφραίνεσθαι ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς ὅσα βάλλεις τὴν χειρὰ σου.

19 Πρόσεχε εἰς τὸν ἑαυτὸν σου μὴν

ἐγκαταλείψῃς τὸν Λευίτην ἐνόσφ ζῆς ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

20 Ὅταν Κύριος ὁ Θεός σου πλατύνῃ τὰ ὄριά σου, καθὼς σὲ ὑπεσχέθη, καὶ εἴπῃς, Θέλω φάγει κρέας, διότι ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου νὰ φάγῃ κρέας· ἐμπορεῖς νὰ τρώγῃς κρέας, ὅ,τι ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου.

21 Ἐὰν ὁ τόπος, τὸν ὁποῖον Κύριος ὁ Θεός σου ἐκλεξε διὰ νὰ ᾔναι ἐκεῖ ἡ κατοικία τοῦ ὀνόματός του, ἀπέχῃ πολὺ μακρὰν ἀπὸ ἐσέ, τότε θέλεις σφάζει ἀπὸ τοὺς βόας σου, καὶ ἀπὸ τὰ ποίμνιά σου, τὰ ὅποια σὲ ἔδωκεν ὁ Κύριος, καθὼς ἐγὼ σὲ ἐπρόσταξα, καὶ θέλεις τρώγει μέσα εἰς τὰς πύλας σου, ὅ,τι ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου.

22 Καθὼς τρώγεται τὸ ζορκάδιον καὶ τὸ ἐλάφιον, οὕτω θέλεις τρώγει αὐτά· ὁ ἀκάθαρτος καὶ ὁ καθαρὸς θέλουν τρώγει ἀπὸ αὐτὰ ἐξίσου.

23 Μόνον πρόσεχε δυνατὰ μὴ φάγῃς αἷμα· διότι τὸ αἷμα, αὐτὸ εἶναι ἡ ζωὴ· καὶ δὲν ἐμπορεῖς νὰ φάγῃς τὴν ζωὴν ὁμοῦ μὲ τὸ κρέας.

24 Δὲν θέλεις τὸ τρώγει· θέλεις χύνει αὐτὸ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν ὡς νερόν.

25 Δὲν θέλεις τρώγει αὐτό· διὰ νὰ εὐημερῇς, σὺ καὶ τὰ τέκνα σου μετὰ σέ, ὅταν πράττῃς τὸ δίκαιον ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

26 Πλὴν τὰ ἀφιερώματά σου τὰ ὅποια εἶναι εἰς σέ, καὶ τὰ ταξίματά σου, ταῦτα θέλεις πάρει, καὶ θέλεις ὑπάγει εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον ἠθέλην ἐκλέξει ὁ Κύριος.

27 Καὶ θέλεις προσφέρει τὰ ὀλοκαυτώματά σου, τὸ κρέας καὶ τὸ αἷμα, ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· καὶ τὸ αἷμα τῶν θυσιῶν σου θέλει χυθῇ ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ σὺ θέλεις φάγει τὸ κρέας.

28 Πρόσεχε καὶ ἄκουε ὅλα τὰ λόγια ταῦτα, τὰ ὅποια ἐγὼ σὲ προστάζω· διὰ νὰ εὐτυχῇς, σὺ, καὶ τὰ τέκνα σου μετὰ σέ εἰς τὸν αἰῶνα, ὅταν πράττῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ δίκαιον ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

29 Ὅταν Κύριος ὁ Θεός σου ἐξολοθρεύσῃ τὰ ἔθνη ἀπ' ἔμπροσθέν σου, ὅπου ὑπάγῃς διὰ νὰ κληρονομήσῃς αὐτὰ, καὶ σὺ κληρονομήσῃς αὐτὰ, καὶ κατοικήσῃς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν,

30 Πρόσεχε εἰς τὸν ἑαυτόν σου, μὴ παγιδευθῇς καὶ τοὺς ἀκολουθήσῃς, ἀφοῦ ἐξολοθρευθῶσιν ἀπ' ἔμπροσθέν σου· καὶ μὴν

ἐξετάσῃς περὶ τῶν θεῶν αὐτῶν, λέγων, Τίνι τρόπῳ ἐλάτρευαν τὰ ἔθνη ταῦτα τοὺς θεοὺς των; οὕτω καὶ ἐγὼ θέλω κάμει.

31 Δὲν θέλεις κάμει οὕτω εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου· διότι αὐτὰ ἔκαμαν εἰς τοὺς θεοὺς των πᾶν βδέλυγμα, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος μισεῖ· διότι ἀκόμη καὶ τοὺς υἱούς των καὶ τὰς θυγατέρας των ἔκαυσαν εἰς τὸ πῦρ πρὸς τοὺς θεοὺς των.

32 Πᾶν ὅ,τι σᾶς προστάζω ἐγὼ, τοῦτο προσέχετε νὰ κάμνετε· δὲν θέλεις προσθέσει εἰς αὐτό, οὐδὲ θέλεις ἀφαιρέσει ἀπὸ αὐτό.

ΚΕΦ. ιγ'.

ἘΑΝ σηκωθῇ μετὰ σὺ σας προφήτης, ἢ ἐνυπνιαζόμενος ἐνύπνια, καὶ σὲ δώσῃ σημεῖον, ἢ τεράστιον,

2 Καὶ ἀληθεύσῃ τὸ σημεῖον, ἢ τὸ τεράστιον, περὶ τοῦ ὁποίου σὲ ὠμίλησε, λέγων, Ἄς ὑπάγωμεν κατόπιν ἄλλων θεῶν, τοὺς ὁποίους δὲν ἐγνώρισες, καὶ ἄς λατρεύσωμεν αὐτούς·

3 Δὲν θέλεις δώσει ἀκρόασιν εἰς τοὺς λόγους τοῦ προφήτου τούτου, ἢ τούτου τοῦ ἐνυπνιαζομένου ἐνύπνια· διότι Κύριος ὁ Θεός σας σᾶς δοκιμάζει, διὰ νὰ γνωρίσῃ ἐὰν ἀγαπᾶτε Κύριον τὸν Θεόν σας, μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σας, καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχὴν σας.

4 Θέλετε ἀκολουθῇ Κύριον τὸν Θεόν σας, καὶ θέλετε φοβεῖσθαι αὐτόν, καὶ φυλάττει τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ ὑπακούει εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν θέλετε λατρεύει, καὶ εἰς αὐτόν θέλετε εἶσθαι προσκολλημένοι.

5 Καὶ ἐκεῖνος ὁ προφήτης, ἢ ἐκεῖνος ὁ ἐνυπνιαζόμενος ἐνύπνια, θέλει θανατωθῇ· διότι ἐλάλησε διὰ νὰ σᾶς ἀποπλανήσῃ ἀπὸ Κυρίου τὸν Θεόν σας, ὁ ὁποῖος σᾶς ἐκβαλεν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, καὶ σᾶς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὸν οἶκον τῆς δουλείας, διὰ νὰ σὲ ἀποσπρώξῃ ἀπὸ τὸν δρόμον, εἰς τὸν ὁποῖον σὲ ἐπρόσταξε Κύριος ὁ Θεός σου νὰ περιπατῇς· οὕτω θέλεις ἐκβάλλει τὸ κακὸν ἀπὸ τὸ μέσον σου.

6 Ἐὰν ὁ ἀδελφός σου, ὁ υἱὸς τῆς μητρός σου, ἢ ὁ υἱός σου, ἢ ἡ θυγάτηρ σου, ἢ ἡ γυνὴ τοῦ κόλπου σου, ἢ ὁ φίλος σου ὁ ὁποῖος εἶναι ὡς αὐτὴ ἡ ψυχὴ σου, σὲ παρακινῇ κρυφίως, λέγων, Ἄς ὑπάγωμεν καὶ ἄς λατρεύσωμεν ἄλλους θεοὺς, τοὺς ὁποίους δὲν ἐγνώρισες, οὔτε σὺ οὔτε οἱ πατέρες σου,

7 Ἀπὸ τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν, τὰ ὅποια

εἶναι τριγύρω σας, εἴτε πλησίον σου εἴτε μακρὰν ἀπὸ σέ, ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς·

8 Δὲν θέλεις συγκατανεύσει εἰς αὐτόν, οὐδὲ θέλεις δώσει ἀκρόασιν εἰς αὐτόν, οὐδὲ θέλει τὸν εὐσπλαγχνισθῇ ὁ ὀφθαλμός σου, οὐδὲ θέλεις τὸν λυπηθῇ, οὐδὲ θέλεις κρύψει αὐτόν.

9 Ἀλλὰ θέλεις ἐξάπαντος θανατώσει αὐτόν· ἡ χεὶρ σου θέλει εἶσθαι πρώτη ἐπάνω του διὰ νὰ τὸν θανατώσης, καὶ ἡ χεὶρ ὅλου τοῦ λαοῦ ἔπειτα.

10 Καὶ θέλεις λιθοβολήσει αὐτόν με πέτρας, ὥστε νὰ ἀποθάνῃ· διότι ἐζήτησε νὰ σέ ἀποσπάσῃ ἀπὸ Κύριον τὸν Θεόν σου, ὁ ὁποῖος σέ ἐκβαλεν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ τὸν οἶκον τῆς δουλείας.

11 Καὶ ὅλος ὁ Ἰσραὴλ ἀκούσας θέλει φοβηθῇ, καὶ δὲν θέλει κάμει πλέον μεταξύ σας τοιοῦτόν τι ἀνόμημα, ὁποῖον εἶναι τοῦτο.

12 Ἐὰν ἀκούσης εἰς καμμίαν τῶν πόλεων σου, τὰς ὁποίας Κύριος ὁ Θεός σου σέ ἔδωκε διὰ νὰ κατοικήῃς ἐκεῖ, νὰ λέγῳσιν,

13 Ἄνθρωποι τινὲς, υἱοὶ τοῦ Βελιάλ, ἐκβῆκαν ἀπὸ τὸ μέσον σου, καὶ ἐξεπλάνησαν τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως τῶν, λέγοντες, Ἄς ὑπάγωμεν, καὶ ἄς λατρεύσωμεν ἄλλους Θεοὺς, τοὺς ὁποίους δὲν ἐγνώρισετε·

14 Τότε θέλεις ἐξετάσει, καὶ ἐρωτήσῃ, καὶ ἐρευνήσῃ ἐπιμελῶς· καὶ ἐὰν τὸ πρᾶγμα ᾖναι ἀληθὲς καὶ βέβαιον, ὅτι τοιοῦτον βδέλυγμα ἐνεργήθη μεταξύ σας,

15 Ἐξάπαντος θέλεις κτυπήσῃ τοὺς κατοίκους ἐκείνης τῆς πόλεως ἐν στόματι μαχαίρας, ἐξολοθρεύων αὐτὴν κατακράτος, καὶ ὅλους ὅσοι εἶναι εἰς αὐτὴν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῆς, ἐν στόματι μαχαίρας.

16 Καὶ θέλεις συνάξῃ ὅλα τὰ λάφυρα αὐτῆς εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας αὐτῆς, καὶ θέλεις καύσει διὰ πυρὸς τὴν πόλιν, καὶ ὅλα τὰ λάφυρα αὐτῆς ὀλοκλήρως, ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε ἐρείπια· δὲν θέλει κτισθῇ πλέον.

17 Καὶ δὲν θέλει προσκολληθῇ εἰς τὴν χεῖρά σου τίποτε ἀπὸ τὸ ἀναθεματισμένον πρᾶγμα· διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ Κύριος ἀπὸ τὴν ἔξαψιν τοῦ θυμοῦ του, καὶ νὰ δείξῃ εἰς σέ ἔλεος, καὶ νὰ λάβῃ οἶκτον διὰ σέ, καὶ νὰ σέ πολυπλασιάσῃ· καθὼς ὤμοσεν εἰς τοὺς πατέρας σου,

18 Ὅταν ὑπακούσης εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὥστε νὰ φυλάττῃς

ὅλας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἐγὼ σέ προστάζω σήμερον, καὶ νὰ ἐκτελῇς τὸ δίκαιον ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

ΚΕΦ. ιδ'.

ΣΕΙΣ εἴσθε οἱ υἱοὶ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας· δὲν θέλετε κάμει εἰς τὸ σῶμά σας κοψίματα, οὐδὲ θέλετε κάμει φαλάκρωμα μεταξύ τῶν ὀφθαλμῶν σας διὰ νεκρόν.

2 Διότι σὺ εἶσαι λαὸς ἅγιος εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου· καὶ σέ ἐκλεξε Κύριος ὁ Θεός σου, διὰ νὰ ᾦσαι εἰς αὐτόν λαὸς ἐκλεκτός, ὑπὲρ πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Δὲν θέλεις τρώγει κἄνεν βδελυκτὸν πρᾶγμα.

4 Ταῦτα εἶναι τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα θέλετε τρώγει· ὁ βοῦς, τὸ πρόβατον, καὶ ἡ αἶξ,

5 Ἡ ἔλαφος, καὶ τὸ ζορκάδιον, καὶ ὁ βούβαλος, καὶ ὁ ἀγριότραγος, καὶ ὁ πήγαργος, καὶ ὁ ἄγριος βοῦς, καὶ ἡ καμηλοπάρδαλις.

6 Καὶ πᾶν τετράποδον ἔχον τὸν πόδα δίχληλον, καὶ τὸ ὀνύχιον διηρημένον εἰς δύο χηλὰς, καὶ τὸ ὁποῖον ἀναμασσᾷ μεταξύ τῶν τετραπόδων, ἐκεῖνα θέλετε τρώγει.

7 Ταῦτα ὅμως δὲν θέλετε τρώγει ἀπὸ ὅσα ἀναμασσοῦν, ἢ ἀπὸ ὅσα ἔχουν τὸ ὀνύχιον δίχληλον· τὴν κάμηλον, καὶ τὸν λαγῶν, καὶ τὸν δασύποδα· διότι ἀναμασσοῦν μὲν, ὅμως δὲν ἔχουν διηρημένον τὸ ὀνύχιον· ταῦτα εἶναι ἀκάθαρτα εἰς ἐσᾶς·

8 Καὶ τὸν χοῖρον, διότι ἔχει μὲν τὸ ὀνύχιον δίχληλον, ὅμως δὲν ἀναμασσᾷ· οὗτος εἶναι ἀκάθαρτος εἰς ἐσᾶς· δὲν θέλετε τρώγει ἀπὸ τὸ κρέας αὐτῶν, οὐδὲ θέλετε ἐγγίξῃ τὸ θνησιμαῖον αὐτῶν.

9 Ἀπὸ ὅλα δὲ ὅσα εἶναι εἰς τὰ ὕδατα, ταῦτα θέλετε τρώγει· ὅλα ὅσα ἔχουν πτερύγια καὶ λέπη θέλετε τρώγει.

10 Καὶ ὅλα ὅσα δὲν ἔχουν πτερύγια καὶ λέπη δὲν θέλετε τρώγει· ταῦτα εἶναι ἀκάθαρτα εἰς ἐσᾶς.

11 Πᾶν πτηνὸν καθαρὸν θέλετε τρώγει.

12 Ταῦτα ὅμως εἶναι ἐκεῖνα ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν θέλετε τρώγει· ὁ αἰετὸς, καὶ ὁ γρυπαετὸς, ὁ μελαναετὸς,

13 Καὶ ὁ γυψ, καὶ ὁ ἰκτινος, καὶ ὁ γυπαετὸς κατὰ τὸ εἶδος των,

14 Καὶ πᾶς κόραξ κατὰ τὸ εἶδος του,

15 Καὶ ἡ στρουθοκάμηλος, καὶ ἡ γλαυξ καὶ ὁ ἴβις, καὶ ὁ ἱέραξ κατὰ τὸ εἶδος του.

16 Ὁ νυκτικόραξ, καὶ ἡ μεγάλη γλαυξ,
καὶ ὁ κύκνος,

17 Καὶ ὁ πελεκάν, καὶ ἡ κίσσα, καὶ ἡ
αἰθυία,

18 Καὶ ὁ πελαργός, καὶ ὁ ἐρωδιός κατὰ
τὸ εἶδός του, καὶ ὁ ἔπωψ, καὶ ἡ νυκτερίς.

19 Καὶ ὅλα τὰ ἐρπετὰ, τὰ ὁποῖα πετοῦν,
εἶναι ἀκάθαρτα εἰς ἐσᾶς· δὲν θέλετε τρώ-
γει αὐτά.

20 Πᾶν πτηνὸν καθαρὸν θέλετε τρώγει.

21 Κἀνὲν θνησιμαῖον δὲν θέλετε τρώγει·
(ἐμπορεῖς νὰ δίδῃς αὐτὸ εἰς τὸν ξένον, ὁ
ὁποῖος εἶναι μέσα εἰς τὰς πύλας σου, διὰ
νὰ τὸ τρώγῃ· ἢ ἐμπορεῖς νὰ τὸ πωλῇς εἰς
ἄλλογενῆ)· διότι σὺ εἶσαι λαὸς ἅγιος εἰς
Κύριον τὸν Θεόν σου. Δὲν θέλεις βράσει
ἐρίφιον εἰς τὸ γάλα τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

22 Θέλεις ἐξάπαντος δεκατίζει ὅλα τὰ
γεννήματα τοῦ σπόρου σου, τὰ ὁποῖα φέρει
ὁ ἀγρός κατ' ἔτος.

23 Καὶ θέλεις τρώγει ἔμπροσθεν Κυρίου
τοῦ Θεοῦ σου, εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον
ἤθελεν ἐκλέξει διὰ νὰ βάλῃ τὸ ὄνομά του
ἐκεῖ, τὴν δεκατίαν τοῦ σίτου σου, τοῦ οἴνου
σου, καὶ τοῦ ἐλαίου σου, καὶ τὰ πρωτό-
τοκα τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων
σου· διὰ νὰ μάθῃς νὰ φοβῆσαι πάντοτε
Κύριον τὸν Θεόν σου.

24 Καὶ ἐὰν ὁ δρόμος ᾗναι πολλὰ μακρὰν
διὰ σέ, ὥστε νὰ μὴ δύνασαι νὰ φέρῃς
αὐτά· ἢ ἐὰν ὁ τόπος ᾗναι πολλὰ μακρὰν
ἀπὸ σέ, τὸν ὁποῖον ἤθελεν ἐκλέξει Κύριος
ὁ Θεός σου διὰ νὰ βάλῃ ἐκεῖ τὸ ὄνομά του,
ὅτε σὲ εὐλόγησε Κύριος ὁ Θεός σου·

25 Τότε θέλεις ἐξαργυρίζει αὐτά, καὶ
θέλεις φέρει εἰς τὴν χεῖρά σου τὸ ἀργύριον
δεδεμένον, καὶ ὑπάγει εἰς τὸν τόπον τὸν
ὁποῖον ἤθελεν ἐκλέξει Κύριος ὁ Θεός σου·

26 Καὶ θέλεις δώσει τὸ ἀργύριον ἐκεῖνο
ἀντὶ ὁποιοῦδήποτε πράγματος ἐπιθυμῇ ἡ
ψυχὴ σου, ἀντὶ βοῶν, ἢ ἀντὶ προβάτων, ἢ
ἀντὶ οἴνου, ἢ ἀντὶ σικέρων, ἢ ἀντὶ ὁποιοῦ-
δήποτε πράγματος ὀρέγεται ἡ ψυχὴ σου·
καὶ θέλεις τρώγει ἐκεῖ ἔμπροσθεν Κυρίου
τοῦ Θεοῦ σου, καὶ θέλεις εὐφρανθῇ, σὺ,
καὶ ὁ οἶκός σου,

27 Καὶ ὁ Λευίτης ὁ ὁποῖος εἶναι μέσα εἰς
τὰς πύλας σου· δὲν θέλεις ἐγκαταλείψει
αὐτόν· διότι αὐτὸς δὲν ἔχει μερίδιον οὔτε
κληρονομίαν μαζύ σου.

28 Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου τρίτου ἔτους, θέ-
λεις ἐκβάλλει ὅλην τὴν δεκατίαν τῶν γεν-
νημάτων σου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ θέλεις

ἀποθέτει αὐτὴν μέσα εἰς τὰς πύλας σου·

29 Καὶ ὁ Λευίτης, (διότι δὲν ἔχει μέρος
οὔτε κληρονομίαν μαζύ σου,) καὶ ὁ ξένος,
καὶ ὁ ὀρφανός, καὶ ἡ χήρα, οἱ ὁποῖοι εἶναι
μέσα εἰς τὰς πύλας σου, θέλουν ἔρχεσθαι,
καὶ θέλουν τρώγει καὶ χορταίνει, διὰ νὰ
σὲ εὐλογήσῃ Κύριος ὁ Θεός σου εἰς ὅλα τὰ
ἔργα τῆς χειρὸς σου, τὰ ὁποῖα ἐργάζεσαι.

ΚΕΦ. ιε'.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἐβδόμου ἔτους θέλεις
κάμνει ἀφεςιν.

2 Καὶ οὗτος εἶναι ὁ νόμος τῆς ἀφέσεως·
Πᾶς δανειστής, ὁ ὁποῖος ἐδάνεισέ τι εἰς τὸν
γείτονά του, θέλει τὸ ἀφήσει· δὲν θέλει τὸ
ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν γείτονά του, ἢ ἀπὸ τὸν
ἀδελφόν του, διότι τοῦτο ὀνομάζεται ἀφε-
σις τοῦ Κυρίου.

3 Ἀπὸ τὸν ξένον ἐμπορεῖς νὰ τὸ ἀπαιτή-
σῃς· ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ὁ ἀδελφός σου
ἔχει ἀπὸ τὰ ἰδικά σου, ἢ χεῖρ σου θέλει
ἀφίνει αὐτό·

4 Διὰ νὰ μὴν ᾗναι πτωχὸς μεταξύ σας·
διότι ὁ Κύριος θέλει σὲ εὐλογήσῃ μεγάλως
εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σου
σὲ δίδει εἰς κληρονομίαν, διὰ νὰ ἔχῃς αὐτὴν
εἰς κτῆμα·

5 Ἄν μόνον προσεκτικῶς ἀκούῃς τὴν
φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, διὰ νὰ προσ-
έχῃς νὰ κάμνῃς ὅλας τὰς προσταγὰς ταύ-
τας, τὰς ὁποίας ἐγὼ σὲ προστάζω τὴν
ἡμέραν ταύτην.

6 Διότι Κύριος ὁ Θεός σου θέλει σὲ εὐ-
λογῇ, καθὼς σὲ ὑπέσχεθη· καὶ θέλεις
δανεῖζει εἰς πολλὰ ἔθνη, σὺ ὅμως δὲν
θέλεις δανεῖζεσθαι· καὶ θέλεις βασιλεύει
ἐπάνω εἰς πολλὰ ἔθνη, ταῦτα δὲ δὲν θέ-
λουν βασιλεύσει ἐπάνω εἰς σέ.

7 Ἐὰν ᾗναι μεταξύ σας ἄνθρωπος πτω-
χὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου μέσα εἰς καμμίαν
ἀπὸ τὰς πύλας σου, εἰς τὴν γῆν σου τὴν
ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σου δίδει εἰς σέ, δὲν
θέλεις σκληρύνει τὴν καρδίαν σου, οὐδὲ
θέλεις κλείσει τὴν χεῖρά σου ἀπὸ τὸν
πτωχὸν ἀδελφόν σου·

8 Ἀλλὰ βέβαια θέλεις ἀνοίξει τὴν χεῖρά
σου εἰς αὐτόν, καὶ θέλεις δανείσει εἰς
αὐτόν ἱκανὰ διὰ τὴν χρεῖαν του, εἰς ὅ,τι
χρειάζεται.

9 Φυλάξου νὰ μὴν ἔλθῃ κακὸς στοχασμὸς
εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ εἴπῃς, Ὁ ἐβδομος
χρόνος, ὁ χρόνος τῆς ἀφέσεως, πλησιάζει·
καὶ γίνῃ κακὸς ὁ ὀφθαλμός σου ἐναντίον

τοῦ πτωχοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ δὲν δώσης εἰς αὐτὸν τίποτε, καὶ αὐτὸς φωνάξῃ εἰς τὸν Κύριον ἐναντίον σου, καὶ τοῦτο γίνη ἁμαρτία εἰς σέ.

10 Θέλεις δώσει βέβαια εἰς αὐτὸν, καὶ ἡ καρδιά σου δὲν θέλει λυπηθῇ ὅταν δίδῃς εἰς αὐτόν· ἐπειδὴ διὰ τοῦτο Κύριος ὁ Θεός σου θέλει σέ εὐλογεῖ εἰς ὅλα τὰ ἔργα σου, καὶ εἰς ὅλα τὰ ἐπιχειρήματά σου.

11 Διότι δὲν θέλει λείψει πτωχὸς ἀπὸ τὴν γῆν σου· διὰ τοῦτο ἐγὼ σέ προστάζω, λέγων, Θέλεις βέβαια ἀνοίγει τὴν χεῖρά σου πρὸς τὸν ἀδελφόν σου, πρὸς τὸν πτωχόν σου, καὶ πρὸς τὸν ἐνδεῆ σου εἰς τὴν γῆν σου.

12 Καὶ ἐὰν ὁ ἀδελφός σου, Ἑβραῖος ἢ Ἑβραία, πωληθῇ εἰς σέ, καὶ σέ δουλεύσῃ ἕξ χρόνους, τότε εἰς τὸν ἑβδομον χρόνον θέλεις τὸν ἀπολύσει ἐλεύθερον ἀπὸ σέ.

13 Καὶ ὅταν τὸν ἀπολύσῃς ἐλεύθερον ἀπὸ σέ, δὲν θέλεις τὸν ἀπολύσει κενόν·

14 Θέλεις βέβαια τὸν ἐφοδιάσει ἀπὸ τὰ ποιμνία σου, καὶ ἀπὸ τὸ ἀλώνιον σου, καὶ ἀπὸ τὸν ληνόν σου· ἀπὸ ὅ,τι Κύριος ὁ Θεός σου σέ εὐλόγησε, θέλεις δώσει εἰς αὐτόν.

15 Καὶ θέλεις ἐνθυμεῖσθαι ὅτι ἐστάθης δοῦλος εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, καὶ Κύριος ὁ Θεός σου σέ ἐλύτρωσεν· ὅθεν ἐγὼ σέ προστάζω τοῦτο τὴν ἡμέραν ταύτην.

16 Καὶ ἐὰν σέ εἴπῃ, Δὲν ἀναχωρῶ ἀπὸ σέ· ἐπειδὴ ἀγαπᾷ σε καὶ τὴν οἰκίαν σου, διότι εὐτυχεῖ μαζί σου·

17 Τότε θέλεις πάρει τρυπητήριον, καὶ θέλεις τρυπήσει τὸ ὠτίον αὐτοῦ εἰς τὴν θύραν, καὶ θέλει εἶσθαι δοῦλός σου παντοτεινός· καὶ εἰς τὴν δούλην σου θέλεις κάμει ὁμοίως.

18 Δὲν θέλει σέ βαρυφανῆ, ὅταν τὸν ἀπολύσῃς ἐλεύθερον ἀπὸ σέ· διότι σέ ἐδούλευσε τὸ διπλοῦν ἐνὸς μισθωτοῦ δούλου, ἕξ χρόνους· καὶ Κύριος ὁ Θεός σου θέλει σέ εὐλογεῖ εἰς ὅλα ὅσα κάμνεις.

19 Ὅλα τὰ πρωτότοκα ἀρσενικά, τὰ ὅποια γεννῶνται ἀπὸ τοὺς βόας σου, καὶ ἀπὸ τὰ πρόβατά σου, θέλεις ἀφιερώνει εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου· δὲν θέλεις κάμει καμμίαν ἐργασίαν μετὰ τὸ πρωτότοκον μοσχάριόν σου, οὐδὲ κουρεύσει τὸ πρωτότοκον τῶν προβάτων σου.

20 Θέλεις τρώγει αὐτὸ κατ' ἔτος ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, εἰς τὸν τόπον τὸν ὅποιον ἤθελεν ἐκλέξει ὁ Κύριος, σὺ καὶ ἡ οἰκογένειά σου.

21 Καὶ ἐὰν ἔχῃ μῶμόν τινα, ἐὰν ἦναι χωλόν, ἢ τυφλόν, ἢ ἔχῃ κἀνένα μῶμον κακόν, δὲν θέλεις θυσιάσει αὐτὸ εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου.

22 Θέλεις τρώγει αὐτὸ μέσα εἰς τὰς πύλας σου· ὁ ἀκάθαρτος καὶ ὁ καθαρὸς ἐξίσου θέλουν τὸ τρώγει, καθὼς τὸ ζορκάδιον καὶ τὸ ἐλάφιον.

23 Μόνον τὸ αἷμα αὐτοῦ δὲν θέλεις φάγει· θέλεις χύσει αὐτὸ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ὡς νερόν.

ΚΕΦ. ις'.

ΦΥΛΑΤΤΕ τὸν μῆνα τοῦ Ἀβιβ, καὶ κάμνε τὸ πάσχα εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου· ἐπειδὴ εἰς τὸν μῆνα τοῦ Ἀβιβ Κύριος ὁ Θεός σου σέ ἐκβαλε διὰ νυκτὸς ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

2 Θέλεις λοιπὸν θυσιάζει τὸ πάσχα εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου, ἀπὸ τὰ ποιμνία καὶ τὰς ἀγέλας, εἰς τὸν τόπον τὸν ὅποιον ἤθελεν ἐκλέξει ὁ Κύριος διὰ νὰ κατοικήσῃ ἐκεῖ τὸ ὄνομά του.

3 Δὲν θέλεις τρώγει μετὰ αὐτὸ ψωμίον ἔνζυμον· ἑπτὰ ἡμέρας θέλεις τρώγει ἄζυμον μετὰ αὐτὸ, ἄρτον θλίψεως, (διότι ἐκβῆκες μετὰ βίαν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου) διὰ νὰ ἐνθυμῆσαι τὴν ἡμέραν ὅτε ἐκβῆκες ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

4 Καὶ δὲν θέλει φανῇ ἔνζυμον ψωμίον πλησίον σου, καθ' ὅλα τὰ ὅριά σου, ἑπτὰ ἡμέρας· οὐδὲ ἀπὸ τὸ κρέας, τὸ ὅποιον ἐθυσίασες τὴν πρώτην ἡμέραν πρὸς τὸ ἐσπέρας, δὲν θέλει μένει τίποτε ὅλην τὴν νύκτα ἕως τὸ πρωί.

5 Δὲν ἐμπορεῖς νὰ θυσιάσῃς τὸ πάσχα μέσα εἰς καμμίαν ἀπὸ τὰς πόλεις σου, τὰς ὁποίας Κύριος ὁ Θεός σου δίδει εἰς σέ·

6 Ἀλλ' εἰς τὸν τόπον, τὸν ὅποιον ἤθελεν ἐκλέξει Κύριος ὁ Θεός σου διὰ νὰ κατοικήσῃ τὸ ὄνομά του, ἐκεῖ θέλεις θυσιάζει τὸ πάσχα τὴν ἐσπέραν, πρὸς τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, εἰς τὸν καιρὸν κατὰ τὸν ὅποιον ἐκβῆκες ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

7 Καὶ θέλεις τρώγει αὐτὸ ψητόν, εἰς τὸν τόπον τὸν ὅποιον ἤθελεν ἐκλέξει Κύριος ὁ Θεός σου· καὶ τὸ πρωί θέλεις ἐπιστρέφει, καὶ ὑπάγει εἰς τὰς κατοικίας σου.

8 Ἐξ ἡμέρας θέλεις τρώγει ἄζυμον· καὶ τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην θέλει εἶσθαι σὺνάξιν ἐπίσημος εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου· δὲν θέλεις κάμει εἰς αὐτὴν κἀνὲν ἔργον.

9 Ἐπτὰ ἐβδομάδας θέλεις μετρεῖ εἰς τὸν ἑαυτόν σου· ἄρχισε νὰ μετρῇς τὰς ἑπτὰ

ἐβδομάδας, ἀφοῦ ἀρχίσῃς νὰ βάλῃς τὸ δρέπανον εἰς τὸν σῖτον.

10 Καὶ θέλεις κάμει τὴν ἐορτὴν τῶν ἐβδομάδων εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου μὲ τὴν ἀνήκουσαν αὐτοπροαίρετον προσφορὰν τῆς χειρός σου, τὴν ὁποίαν θέλεις προσφέρει, καθὼς σὲ εὐλόγησε Κύριος ὁ Θεός σου.

11 Καὶ θέλεις εὐφρανθῇ ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, σὺ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, καὶ ὁ δοῦλός σου, καὶ ἡ δούλη σου, καὶ ὁ Λευίτης ὁ ὁποῖος εἶναι μέσα εἰς τὰς πύλας σου, καὶ ὁ ξένος, καὶ ὁ ὀρφανός, καὶ ἡ χήρα, οἱ ὁποῖοι εἶναι μετὰ ξύ σας, εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἔκλεξε Κύριος ὁ Θεός σου, διὰ νὰ κατοικήσῃ ἐκεῖ τὸ ὄνομά του.

12 Καὶ θέλεις ἐνθυμεῖσθαι ὅτι ἐστάθης δοῦλος εἰς τὴν Αἴγυπτον· καὶ θέλεις φυλάττει καὶ ἐκτελεῖ ταῦτα τὰ διατάγματα.

13 Θέλεις φυλάττει τὴν ἐορτὴν τῆς σκηνοπηγίας ἑπτὰ ἡμέρας, ἀφοῦ συνάξῃς τὸν σῖτόν σου καὶ τὸν οἶνόν σου·

14 Καὶ θέλεις εὐφρανθῇ εἰς τὴν ἐορτὴν σου, σὺ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, καὶ ὁ δοῦλός σου, καὶ ἡ δούλη σου, καὶ ὁ Λευίτης, καὶ ὁ ξένος, καὶ ὁ ὀρφανός, καὶ ἡ χήρα, οἱ ὁποῖοι εἶναι μέσα εἰς τὰς πύλας σου.

15 Ἐπτὰ ἡμέρας θέλεις ἐορτάζει εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου, εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἤθελεν ἐκλέξει ὁ Κύριος· διότι Κύριος ὁ Θεός σου θέλει σὲ εὐλογεῖ εἰς ὅλα τὰ γεννήματά σου, καὶ εἰς ὅλα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· διὰ τοῦτο βέβαια θέλεις εὐφρανθῇ.

16 Τρεῖς φοαῖς τὸν χρόνον θέλουν φαίνεσθαι ὅλα τὰ ἀρσενικά σου ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἤθελεν ἐκλέξει· εἰς τὴν ἐορτὴν τῶν ἀζύμων, καὶ εἰς τὴν ἐορτὴν τῶν ἐβδομάδων, καὶ εἰς τὴν ἐορτὴν τῆς σκηνοπηγίας· καὶ δὲν θέλουν φαίνεσθαι ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου κenoί.

17 Καθεὶς θέλει δίδει κατὰ τὴν δύναμίν του, κατὰ τὴν εὐλογίαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὴν ὁποίαν σὲ ἔδωκε.

18 Κριτὰς καὶ ἐπιστάτας θέλεις κάμει εἰς τὸν ἑαυτόν σου εἰς ὅλας τὰς πόλεις σου, τὰς ὁποίας Κύριος ὁ Θεός σου σὲ ἔδωκε κατὰ τὰς φυλάς σου· καὶ οὗτοι θέλουν κρίνει τὸν λαὸν μὲ κρίσιν δικαίαν.

19 Δὲν θέλεις διαστρέψει κρίσιν· δὲν

θέλεις ἀποβλέπει εἰς πρόσωπον, οὐδὲ θέλεις λαμβάνει δῶρον· διότι τὸ δῶρον τυφλώνει τὰ ὄμματα τῶν σοφῶν, καὶ διαφθείρει τοὺς λόγους τῶν δικαίων.

20 Τὸ δίκαιον θέλεις ἀκολουθεῖ ἀκριβῶς· διὰ νὰ ζήσῃς, καὶ νὰ κληρονομήσῃς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σου δίδει εἰς σέ.

21 Δὲν θέλεις φυτεύσει εἰς τὸν ἑαυτόν σου ἄλλος ὁποιωνδήποτε δένδρων πλησίον εἰς τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὸ ὁποῖον θέλεις κάμει εἰς τὸν ἑαυτόν σου.

22 Οὐδὲ θέλεις στήσει εἰς τὸν ἑαυτόν σου ἄγαλμα· πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μισεῖ Κύριος ὁ Θεός σου.

ΚΕΦ. 15'.

ΔΕΝ θέλεις θυσιάσει εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου βοῦν, ἢ πρόβατον, τὸ ὁποῖον ἔχει μῶμον, ἢ κᾶν ἐλάττωμα· διότι τοῦτο εἶναι βδέλυγμα εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου.

2 Ἐὰν εὐρεθῇ μετὰ ξύ σας, εἰς καμμίαν τῶν πόλεων σου τὰς ὁποίας Κύριος ὁ Θεός σου σὲ δίδει, ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὁ ὁποῖος ἔπραξε κακίαν ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, παραβαίνων τὴν διαθήκην αὐτοῦ,

3 Καὶ ὑπῆγε καὶ ἐλάτρευεν ἄλλους θεοὺς, καὶ τοὺς ἐπροσκύνησε, τὸν ἥλιον, ἢ τὴν σελήνην, ἢ τι ἀπὸ τὸ στράτευμα τοῦ οὐρανοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπρόσταξα·

4 Καὶ εἴπωσιν αὐτὸ εἰς σέ, καὶ ἀκούσῃς αὐτὸ, καὶ ἐπιμελῶς ἐξετάσῃς, καὶ ἰδοὺ, τὸ πρᾶγμα ἦναι ἀληθινὸν καὶ βέβαιον, ὅτι ἐπράχθη τοιοῦτον βδέλυγμα εἰς τὸν Ἰσραὴλ·

5 Τότε θέλεις φέρεи ἔξω τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον ἢ τὴν γυναῖκα ἐκείνην, οἱ ὁποῖοι ἔπραξαν τὸ κακὸν ἐκεῖνο πρᾶγμα, εἰς τὰς πύλας τῆς πόλεώς σου· καὶ τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον ἢ τὴν γυναῖκα ἐκείνην, θέλεις τοὺς λιθοβολήσει μὲ λίθους, ἕως νὰ ἀποθάνωσιν.

6 Εἰς τὸν λόγον δύο μαρτύρων, ἢ τριῶν μαρτύρων, θέλει θανατόνεσθαι, ὅστις εἶναι ἄξιος θανάτου· ἀλλὰ εἰς τὸν λόγον ἑνὸς μάρτυρος δὲν θέλει θανατόνεσθαι.

7 Αἱ χεῖρες τῶν μαρτύρων θέλουν εἶσθαι αἱ πρῶται ἐπάνω εἰς αὐτὸν εἰς τὸ νὰ τὸν θανατώσωσι, καὶ ἔπειτα αἱ χεῖρες ὅλου τοῦ λαοῦ. Οὕτω θέλεις ἐκβάλλει τὸ κακὸν ἀπὸ τὸ μέσον σας.

8 Ἐὰν δὲ παρρησιασθῇ εἰς σέ καμμία ὑπόθεσις παραπολὺ δύσκολο, νὰ τὴν κρίνῃς, μετὰ ξύ αἵματος καὶ αἵματος, μετὰ ξύ

κριτολογίας καὶ κρισολογίας, καὶ μεταξὺ πληγῆς καὶ πληγῆς, ὑποθέσεις ἀμφισβήτησεως μέσα εἰς τὰς πόλεις σου· τότε θέλεις σηκωθῇ, καὶ θέλεις ἀναβῇ εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἤθελεν ἐκλέξει Κύριος ὁ Θεός σου·

9 Καὶ θέλεις ὑπάγει εἰς τοὺς ἱερεῖς τοὺς Λευίτας, καὶ εἰς τὸν κριτὴν ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας, καὶ θέλεις ἐρωτήσῃ· καὶ αὐτοὶ θέλουν σὲ δείξει τὴν ἀπόφασιν τῆς κρίσεως·

10 Καὶ θέλεις κάμει κατὰ τὴν ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν σὲ ἀναγγείλωσιν ἀπὸ τὸν τόπον ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἤθελεν ἐκλέξει ὁ Κύριος· καὶ θέλεις προσέξει νὰ κάμῃς καθ' ὅλα ὅσα σὲ διδάξωσι·

11 Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ νόμου τὴν ὁποίαν σὲ διδάξωσι, καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τὴν ὁποίαν σὲ εἴπωσι, θέλεις κάμει· δὲν θέλεις ἐκκλίνει ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τὴν ὁποίαν σὲ ἀναγγείλωσιν, οὔτε ἐπὶ τὰ δεξιά, οὔτε ἐπὶ τὰ ἀριστερά·

12 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὅστις φερθῇ μὲ ὑπερηφανίαν, ὥστε νὰ μὴν ὑπακούσῃ εἰς τὸν ἱερέα τὸν παριστάμενον νὰ ὑπηρετῇ ἐκεῖ ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἢ εἰς τὸν κριτὴν, ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος θέλει ἀποθάνει· καὶ θέλεις ἐκβάλει τὸ κακὸν ἀπὸ τὸν Ἰσραήλ.

13 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς θέλει ἀκούσει, καὶ φοβηθῇ, καὶ δὲν θέλει φερθῇ πλέον μὲ ὑπερηφανίαν.

14 Ἀφοῦ ἔλθῃς εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν σὲ δίδει Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ κληρονομίῃς αὐτὴν, καὶ κατοικήσῃς εἰς αὐτὴν, καὶ εἴπῃς, Θέλω καταστήσει βασιλέα ἐπάνω μου, καθὼς ὅλα τὰ ἔθνη τὰ περίξ ἐμοῦ·

15 Θέλεις βέβαια καταστήσει βασιλέα ἐπάνω σου, ὅποιον ἐκλέξῃ Κύριος ὁ Θεός σου· ἓνα ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου θέλεις καταστήσει βασιλέα ἐπάνω σου· δὲν ἐμπορεῖς νὰ καταστήσῃς ξένον ἐπάνω σου, ὅστις δὲν εἶναι ἀδελφός σου.

16 Πλὴν αὐτὸς δὲν θέλει αὐξήσῃ ἵππους εἰς τὸν ἑαυτὸν του, οὐδὲ θέλει φέρει ὀπίσω τὸν λαὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον, διὰ νὰ αὐξήσῃ ἵππους· διότι ὁ Κύριος σὰς εἶπε, Δὲν θέλετε ἐπιστρέφει πλέον ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν δρόμον.

17 Οὐδὲ θέλει πληθύνει εἰς τὸν ἑαυτὸν του γυναῖκας, διὰ νὰ μὴν ἀποπλανηθῇ ἡ καρδιά του· οὐδὲ θέλει πληθύνει σφόδρα εἰς τὸν ἑαυτὸν του ἀργύριον καὶ χρυσίον.

18 Καὶ ὅταν καθίσῃ ἐπάνω εἰς τὸν

θρόνον τῆς βασιλείας του, θέλει γράφει διὰ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀντίγραφον τοῦ νόμου τούτου, εἰς βιβλίον, ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι ἔμπροσθεν εἰς τοὺς ἱερεῖς τοὺς Λευίτας·

19 Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι πλησίον του, καὶ θέλει ἀναγινώσκει εἰς αὐτὸ ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς του· διὰ νὰ μάθῃ νὰ φοβῆται Κύριον τὸν Θεόν του, νὰ φυλάττῃ ὅλους τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου, καὶ τὰ διατάγματα ταῦτα, ὥστε νὰ ἐκτελῇ αὐτά·

20 Διὰ νὰ μὴν ὑψωθῇ ἡ καρδιά του ὑπεράνω τῶν ἀδελφῶν του, καὶ διὰ νὰ μὴν ἐκκλίνῃ ἀπὸ τὰς ἐντολὰς ἐπὶ τὰ δεξιά ἢ ἐπὶ τὰ ἀριστερά· διὰ νὰ μακροημερεύσῃ εἰς τὸ βασίλειόν του, αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα του, εἰς τὸ μέσον τοῦ Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. ιη'.

Οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, καὶ ὅλη ἡ φυλὴ τοῦ Λευὶ, δὲν θέλουν ἔχει μερίδιον οὔτε κληρονομίαν μὲ τὸν Ἰσραήλ· αὐτοὶ θέλουν τρώγει τὰς προσφορὰς τοῦ Κυρίου τὰς γινόμενας διὰ πυρὸς, καὶ ὅσα εἶναι κληρονομία αὐτοῦ.

2 Διὰ τοῦτο δὲν θέλουν ἔχει καμμίαν κληρονομίαν μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν των· αὐτὸς ὁ Κύριος εἶναι ἡ κληρονομία των, καθὼς εἶπεν εἰς αὐτούς.

3 Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι τὸ δικαίωμα τῶν ἱερέων ἀπὸ τὸν λαὸν, ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι προσφέρουν θυσίαν, εἴτε βοῦν, εἴτε πρόβατον· θέλουν δίδει εἰς τὸν ἱερέα τὸν ὦμον, καὶ τὰς δύο σιαγόνας, καὶ τὸν στόμαχον.

4 Τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου σου, τοῦ οἴνου σου, καὶ τοῦ ἐλαίου σου, καὶ τὸ πρῶτον τοῦ μαλίου τῶν προβάτων σου, θέλεις δίδει εἰς αὐτόν.

5 Διότι Κύριος ὁ Θεός σου ἐκλεξεν αὐτὸν ἀπὸ ὅλας τὰς φυλάς σου, διὰ νὰ στέκεται νὰ ὑπηρετῇ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ διαπάντα.

6 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ Λευίτης ἐκ τίνος τῶν πόλεων σου ἀπὸ ὅλον τὸν Ἰσραήλ, ὅπου διατρίβει, καὶ ἔλθῃ μὲ ὅλον τὸν πόθον τῆς ψυχῆς του, εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἤθελεν ἐκλέξει ὁ Κύριος,

7 Τότε θέλει ὑπηρετεῖ εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ του, καθὼς ὅλοι οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ Λευῖται, οἱ ὁποῖοι στέκονται ἐκεῖ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

8 Θέλουν τρώγει ἴσα μερίδια, χωριστὰ

ἀπὸ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον προέρχεται ἀπὸ τὴν πώλησιν τῆς πατρικῆς του περιουσίας.

9 Ἀφοῦ ἔλθῃς εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν σὲ δίδει Κύριος ὁ Θεός σου, δὲν θέλεις μάθει νὰ κάμνῃς κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ἐκείνων.

10 Δὲν θέλει εὐρεθῇ μεταξύ σας κάνεις, ὁ ὁποῖος νὰ κάμνῃ νὰ διαπερνᾷ ὁ υἱός του ἢ ἡ θυγάτηρ του διὰ τοῦ πυρὸς, ἢ νὰ μεταχειρίζεται μαντεῖαν, ἢ νὰ ᾔναι προγνώστης τῶν καιρῶν, ἢ οἰωνοσκόπος, ἢ μάγος,

11 ἢ γόης, ἢ συνανταποκριτὴς δαιμονίων, ἢ τερατοσκόπος, ἢ νεκρομάντης.

12 Διότι ὅλοι ὅσοι κάμνουν ταῦτα εἶναι βδελύγμα εἰς τὸν Κύριον· καὶ ἐξ αἰτίας τῶν βδελυγμάτων τούτων, Κύριος ὁ Θεός σου ἀποδιώκει αὐτοὺς ἀπ' ἔμπροσθέν σου.

13 Θέλεις εἶσθαι τέλειος ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

14 Διότι τὰ ἔθνη ταῦτα, τὰ ὁποῖα θέλεις κληρονομήσει, ἔδωκαν ἀκρόασιν εἰς προγνώστας τῶν καιρῶν, καὶ εἰς μάντιες· σὲ ὅμως Κύριος ὁ Θεός σου δὲν σὲ ἄφησε νὰ κάμνῃς οὕτω.

15 Κύριος ὁ Θεός σου θέλει ἀναστήσει εἰς σὲ Προφήτην ἀπὸ τὸ μέσον σου, ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς σου, ὡσὰν ἐμέ· εἰς αὐτὸν θέλετε ὑπακούει·

16 Καθ' ὅλα ὅσα ἐπεθύμησες ἀπὸ Κυρίου τὸν Θεόν σου εἰς Χωρὴβ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς συνάξεως, λέγων, Ἄς μὴν ἐξανακούσω τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου, μηδὲ νὰ ἴδω πλέον τὸ μέγα τοῦτο πῦρ, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνω.

17 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς ἐμέ, Καλὰ εἶπαν ὅσα ἐλάλησαν.

18 Ἐγὼ θέλω ἀναστήσει εἰς αὐτοὺς Προφήτην ἀπὸ τὸ μέσον τῶν ἀδελφῶν των, ὡσὰν ἐσὲ, καὶ θέλω βάλει τὰ λόγιά μου εἰς τὸ στόμα του, καὶ θέλει λέγει εἰς αὐτοὺς ὅλα ὅσα ἐγὼ τὸν προστάζω.

19 Καὶ ὁποῖος δὲν ὑπακούσῃ εἰς τοὺς λόγους μου, τοὺς ὁποίους αὐτὸς θέλει λαλήσει εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐγὼ θέλω τὸ ἐκζητήσῃ ἀπὸ αὐτόν.

20 Ὅποιος ὅμως προφήτης ἀσεβήσῃ καὶ λαλήσῃ λόγον τινὰ εἰς τὸ ὄνομά μου, τὸν ὁποῖον ἐγὼ δὲν τὸν ἐπρόσταξα νὰ λαλήσῃ, ἢ ὁποῖος λαλήσῃ εἰς τὸ ὄνομα ἄλλων Θεῶν, ὁ προφήτης ἐκεῖνος βέβαια θέλει ἀποθνήσκει.

21 Καὶ ἐὰν εἴπῃς εἰς τὴν καρδίαν σου, Πῶς θέλομεν γνωρίσει τὸν λόγον, τὸν

ὁποῖον ὁ Κύριος δὲν ἐλάλησεν;

22 Ὅταν κάνεις προφήτης λαλῇ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, καὶ τὸ πρᾶγμα δὲν γίνῃ, μηδὲ ἀκολουθήσῃ, τοῦτο εἶναι τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος δὲν ἐλάλησεν· ὁ προφήτης ἐλάλησεν αὐτὸ ἀσεβῶς· δὲν θέλετε φοβηθῇ ἀπὸ αὐτόν.

ΚΕΦ. ΙΘ'.

ἈΦΟΥ Κύριος ὁ Θεός σου ἀφανίσῃ τὰ ἔθνη, τῶν ὁποίων τὴν γῆν σὲ δίδει Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ σὺ κληρονομήσῃς αὐτὰ, καὶ κατοικήσῃς εἰς τὰς πόλεις των, καὶ εἰς τὰς οἰκίας των,

2 Θέλεις χωρίσει τρεῖς πόλεις διὰ τὸν ἑαυτόν σου εἰς τὸ μέσον τῆς γῆς σου, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σου σὲ δίδει νὰ κληρονομήσῃς αὐτήν.

3 Θέλεις ἐτοιμάσει εἰς τὸν ἑαυτόν σου τὸν πρὸς αὐτὰς δρόμον· καὶ θέλεις διαιρέσει τὰ ὅρια τῆς γῆς σου, τὴν ὁποίαν σὲ δίδει Κύριος ὁ Θεός σου νὰ κληρονομήσῃς, εἰς τρία μέρη, διὰ νὰ καταφεύγῃ ἐκεῖ πᾶς φονεύς.

4 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ περὶ τοῦ φονέως διάταξις, ὁ ὁποῖος θέλει καταφύγει ἐκεῖ, διὰ νὰ ζήσῃ· Ὅστις φονεύσῃ τὸν πλησίον του ἀκουσίως, τὸν ὁποῖον πρότερον δὲν ἔμισούσε,

5 Καθὼς ὅταν ὑπάγῃ τις εἰς τὸ δάσος μαζὺ μὲ τὸν πλησίον του διὰ νὰ κόψῃ ξύλα, καὶ ἐνῶ ἡ χεὶρ του καταιβάξῃ κτύπημα μὲ τὸν πέλεκυν διὰ νὰ κόψῃ τὸ δένδρον, ὁ σίδηρος ἐκβῇ ἀπὸ τὸ ξύλον, καὶ τύχῃ τὸν πλησίον του, καὶ αὐτὸς ἀποθάνῃ, οὗτος θέλει καταφύγει εἰς μίαν ἀπὸ ἐκείνας τὰς πόλεις, καὶ θέλει ζήσῃ·

6 Διὰ νὰ μὴ καταδιώξῃ τὸν φονέα ὁ ἐκδικητὴς τοῦ αἵματος, ἐνῶ εἶναι ἀναμμένη ἡ καρδιά του, καὶ προφθάσῃ αὐτόν (ἐὰν ὁ δρόμος ᾔναι μακρυνός) καὶ τὸν φονεύσῃ, μ' ὅλον ὅτι δὲν ἦτον ἄξιος θανάτου, καθότι δὲν ἔμισούσε πρότερον αὐτόν.

7 Διὰ τοῦτο ἐγὼ σὲ προστάζω, λέγων Θέλεις χωρίσει τρεῖς πόλεις εἰς τὸν ἑαυτόν σου.

8 Καὶ ἐὰν Κύριος ὁ Θεός σου πλατύνῃ τὰ ὅριά σου, καθὼς ὤμοσεν εἰς τοὺς πατέρας σου, καὶ σὲ δώσῃ ὅλην τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη νὰ δώσῃ εἰς τοὺς πατέρας σου,

9 Ἐὰν φυλάττῃς ὅλας τὰς ἐντολὰς ταύτας, ὥστε νὰ ἐκτελῇς αὐτάς, τὰς ὁποίας

ἐγὼ σὲ προστάζω σήμερον, Νὰ ἀγαπᾷς Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ νὰ περιπατῇς πάντοτε εἰς τοὺς ὁρόμους του· τότε θέλεις προσθέσει τρεῖς πόλεις ἀκόμη εἰς τὸν ἐαυτόν σου, ἐκτὸς τῶν τριῶν ἐκείνων·

10 Διὰ νὰ μὴ χυθῇ ἀθῶον αἷμα εἰς τὴν γῆν σου, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σου σὲ δίδει εἰς κληρονομίαν, καὶ νὰ ᾔῃαι αἷμα ἐπάνω σου.

11 Ἐὰν ὅμως κἀνεῖς μισθὴν τὸν πλησίον του, καὶ παραμονεύσῃ αὐτόν, καὶ ἐφορμήσῃ ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ τὸν κτυπήσῃ θανατηφόρως ὥστε νὰ ἀποθάνῃ, καὶ καταφύγῃ εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων·

12 Τότε οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως του θέλουν στείλῃ νὰ τὸν πάρωσιν ἀπὸ ἐκεῖ, καὶ θέλουν παραδώσει αὐτόν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἐκδικητοῦ τοῦ αἵματος, διὰ νὰ ἀποθάνῃ.

13 Ὁ ὀφθαλμός σου δὲν θέλει τὸν λυπηθῇ, ἀλλὰ θέλεις ἐξαλείφει ἀπὸ τὸν Ἰσραὴλ τὴν ἐνοχὴν τοῦ ἀθῶου αἵματος, διὰ νὰ εὐημερῇς.

14 Δὲν θέλεις μετατοπίσει τὰ ὁροθέσια τοῦ γείτονός σου, τὰ ὁποῖα οἱ πατέρες σου ἔστησαν εἰς τὴν κληρονομίαν σου, τὴν ὁποίαν θέλεις κληρονομήσει εἰς τὴν γῆν, τὴν διδομένην εἰς σὲ ἀπὸ Κύριον τὸν Θεόν σου νὰ κληρονομήσῃς.

15 Εἷς μάρτυς δὲν θέλει σηκωθῇ ἐναντίον τινὸς ἀνθρώπου, διὰ ὁποιαδήποτε ἀνομίαν, ἢ διὰ ὁποιονδήποτε ἀμάρτημα, ὅ, τι ἀμάρτημα ἤθελεν ἀμαρτήσῃ· εἰς τὸν λόγον δύο μαρτύρων, ἢ εἰς τὸν λόγον τριῶν μαρτύρων, θέλει ἀποφασίζεσθαι ἡ ὑπόθεσις.

16 Ἐὰν ψευδὴς μάρτυς σηκωθῇ ἐναντίον τινὸς ἀνθρώπου, νὰ μαρτυρήσῃ ἐναντίον του ἄδικα,

17 Τότε καὶ οἱ δύο ἄνθρωποι, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι ἡ διαφορά, θέλουν σταθῇ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ἔμπροσθεν τῶν ἱερέων καὶ τῶν κριτῶν οἱ ὁποῖοι θέλουν εἶσθαι εἰς τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας·

18 Καὶ οἱ κριταὶ θέλουν κάμει ἐπιμελῇ ἐξέτασιν, καὶ ἰδοὺ, ἐὰν ὁ μάρτυς ᾔῃαι ψευδομάρτυς, καὶ ἐμαρτύρησε ψευδῶς ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ του,

19 Τότε θέλετε κάμει εἰς αὐτόν καθὼς αὐτὸς ἐστοχάσθη νὰ κάμῃ εἰς τὸν ἀδελφόν του· καὶ θέλεις ἐκβάλλει τὸ κακὸν ἀπὸ τὸ μέσον σας.

20 Καὶ οἱ ἐπίλοιποι θέλουν ἀκούσει καὶ φοβηθῇ, καὶ δὲν θέλουν εἰς τὸ ἐξῆς πράξει

τοιούτον κακὸν μεταξὺ σας.

21 Καὶ ὁ ὀφθαλμός σου δὲν θέλει τὸν λυπηθῇ· θέλει δοθῇ ζωὴ ἀντὶ ζωῆς, ὀφθαλμός ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὁδὸς ἀντὶ ὁδόντος, χεὶρ ἀντὶ χειρὸς, ποὺς ἀντὶ ποδός.

ΚΕΦ. κ'.

ὍΤΑΝ ἐκβαίνης εἰς μάχην ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ἴδῃς ἵππους, καὶ ἀμάξας, καὶ λαὸν περισσότερον ἀπὸ σέ, μὴ φοβηθῇς αὐτούς· διότι Κύριος ὁ Θεός σου εἶναι μαζί σου, ὅστις σὲ ἐκβαλεν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

2 Καὶ ὅταν ᾔσθῃς πλησίον εἰς τὴν μάχην, ὁ ἱερεὺς θέλει πλησιάσει καὶ λαλήσει εἰς τὸν λαόν,

3 Καὶ θέλει τοὺς εἰπεῖ, Ἄκουε, Ἰσραὴλ· σεῖς πλησιάζετε σήμερον εἰς τὴν μάχην κατὰ τῶν ἐχθρῶν σας· ἄς μὴ δειλιάσῃ ἡ καρδιά σας, μὴ φοβηθῇτε, μηδὲ τρομάξετε, μηδὲ ἐκπλαγῇτε δι' αὐτούς·

4 Διότι Κύριος ὁ Θεός σας εἶναι ὅστις ἔρχεται μαζί σας, νὰ πολεμήσῃ διὰ σᾶς ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν σας, διὰ νὰ σᾶς διασώσῃ.

5 Καὶ οἱ ἐπιστάται θέλουν ὁμιλήσει εἰς τὸν λαόν, λέγοντες, Ποῖος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὅστις ὠκοδόμησεν οἰκίαν νέαν, καὶ δὲν ἐγκαινιάσεν αὐτήν; ἄς ἀναχωρήσῃ, καὶ ἄς ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν του, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνῃ εἰς τὴν μάχην, καὶ ἐγκαινιάσῃ αὐτήν ἄλλος ἄνθρωπος.

6 Καὶ ποῖος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐφύτευεν ἀμπελῶνα, καὶ δὲν ἔφαγεν ἀπὸ αὐτόν; ἄς ἀναχωρήσῃ καὶ αὐτός, καὶ ἄς ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν του, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνῃ εἰς τὴν μάχην, καὶ φάγῃ ἀπὸ αὐτὸν ἄλλος ἄνθρωπος.

7 Καὶ ποῖος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἀρράβωνίσθη γυναῖκα, καὶ δὲν ἐπῆρεν αὐτήν; ἄς ἀναχωρήσῃ, καὶ ἄς ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν του, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνῃ εἰς τὴν μάχην, καὶ πάρῃ αὐτήν ἄλλος ἄνθρωπος.

8 Καὶ οἱ ἐπιστάται θέλουν λαλήσει ἀκόμη εἰς τὸν λαόν, καὶ θέλουν εἰπεῖ, Ποῖος ἄνθρωπος εἶναι δειλὸς καὶ ἄκαρδος; ἄς ἀναχωρήσῃ, καὶ ἄς ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν του, διὰ νὰ μὴ δειλιάσῃ ἡ καρδιά τῶν ἀδελφῶν του, καθὼς ἡ ἰδική του καρδιά.

9 Καὶ ἀφοῦ τελειώσωσιν οἱ ἐπιστάται λαλοῦντες εἰς τὸν λαόν, θέλουν κατα-

στήσει ἀρχηγούς τῶν στρατευμάτων, διὰ νὰ ὁδηγήσωσι τὸν λαόν.

10 Ὅταν πλησιάσῃς εἰς πόλιν διὰ νὰ πολεμήσῃς αὐτήν, τότε προκήρυξε εἰς αὐτὴν εἰρήνην.

11 Καὶ ἐὰν αὕτῃ σὲ ἀποκριθῇ εἰρηνικὰ, καὶ ἀνοίξῃ εἰς σέ, τότε ὅλος ὁ λαὸς ὁ εὐρισκόμενος εἰς αὐτὴν θέλει γίνεи ὑποτελής εἰς σέ, καὶ θέλει σὲ δουλεύει.

12 Καὶ ἐὰν δὲν θέλῃ νὰ κάμῃ εἰρήνην μαζί σου, ἀλλὰ θέλῃ νὰ σὲ πολεμήσῃ, τότε θέλεις πολιορκήσῃς αὐτήν.

13 Καὶ ἀφοῦ Κύριος ὁ Θεός σου παραδώσῃ αὐτὴν εἰς τὰς χεῖράς σου, θέλεις κτυπήσῃς ὅλα τὰ ἀρσενικὰ ταύτης ἐν στόματι μαχαίρας.

14 Τὰς δὲ γυναῖκας, καὶ τὰ βρέφη, καὶ τὰ κτήνη, καὶ ὅλα ὅσα εὐρίσκονται εἰς τὴν πόλιν, ὅλα τὰ λάφυρα αὐτῆς, θέλεις πάρει εἰς τὸν ἑαυτὸν σου· καὶ θέλεις τρώγει τὰ λάφυρα τῶν ἐχθρῶν σου, τὰ ὅποια Κύριος ὁ Θεός σου ἔδωκεν εἰς σέ.

15 Οὕτω θέλεις κάμει εἰς ὅλας τὰς πόλεις τὰς πολλὰ μακρὰν ἀπὸ ἐσέ, αἱ ὅποια δὲν εἶναι ἀπὸ τὰς πόλεις τῶν ἐθνῶν τούτων.

16 Ἀπὸ τὰς πόλεις ὅμως τῶν λαῶν τούτων, τὰς ὁποίας Κύριος ὁ Θεός σου σὲ δίδει κληρονομίαν, δὲν θέλεις ἀφήσῃς κἀνὲν ζωντανὸν ἐκ τῶν ὅσα ἔχουν πνοήν.

17 Ἀλλὰ θέλεις τοὺς ἐξολοθρεύσει κατακράτος, τοὺς Χετταίους, καὶ τοὺς Ἀμορραίους, τοὺς Χαναναίους, καὶ τοὺς Φερεζαίους, τοὺς Εὐαίους, καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους, καθὼς σὲ ἐπρόσταξε Κύριος ὁ Θεός σου.

18 Διὰ νὰ μὴ σᾶς διδάξωσι νὰ πράττετε καθ' ὅλα τὰ βδελύγματα αὐτῶν, τὰ ὅποια ἔκαμαν εἰς τοὺς Θεούς των, καὶ ἁμαρτήσετε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας.

19 Ὅταν πολιορκῇς καμμίαν πόλιν καιρὸν πολὺν, πολεμῶν αὐτήν διὰ νὰ τὴν ἐξουσιάσῃς, δὲν θέλεις ἐξολοθρεύσει τὰ δένδρα αὐτῆς, καταφέρων εἰς αὐτὰ πέλεκυν· διότι ἀπὸ αὐτὰ ἐμπορεῖς νὰ τρέφεσαι· καὶ ἐπειδὴ τὸ δένδρον τοῦ ἀγροῦ εἶναι ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, δὲν θέλεις κόψῃ αὐτὰ διὰ νὰ τὰ μεταχειρισθῇς εἰς τὴν πολιορκίαν.

20 Μόνον τὰ δένδρα ὅσα γνωρίζεις ὅτι δὲν εἶναι δένδρα τροφῆς, θέλεις ἐξολοθρεύσει καὶ κόψῃ αὐτά· καὶ θέλεις οἰκοδομήσῃς περιχαρᾶκάματα ἐναντίον τῆς πόλεως, ἢ ὅποια πολεμεῖ μαζί σου, ἕως νὰ παραδοθῇ.

ΚΕΦ. κα'.

ἘΑΝ τις εὐρεθῇ φονευμένος εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σου δίδει εἰς σέ πρὸς κληρονομίαν, πεσμένος εἰς τὴν πεδιάδα, καὶ ἦναι ἄγνωστον ποῖος τὸν ἐφόνευσεν·

2 Τότε θέλουν ἐκβῇ οἱ πρεσβύτεροί σου καὶ οἱ κριταί σου, καὶ θέλουν μετρήσῃ πρὸς τὰς πόλεις αἱ ὅποια εἶναι ὁλόγυρα τοῦ φονευμένου.

3 Καὶ τῆς πόλεως, ἣτις εἶναι ἡ πλησιεστέρα εἰς τὸν φονευμένον, οἱ πρεσβύτεροι βέβαια τῆς πόλεως ἐκείνης θέλουν πάρει δάμαλιν, ἢ ὅποια δὲν ἐδούλευσεν, οὐδὲ ἔσυρεν ὑπὸ τὸν ζυγόν.

4 Καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως ἐκείνης θέλουν καταιβάσει τὴν δάμαλιν εἰς τραχεῖαν κοιλάδα, ἢ ὅποια οὔτε γεωργεῖται οὔτε σπείρεται, καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν κοιλάδα θέλουν κόψῃ τὸν τράχηλον τῆς δαμάλεως.

5 Καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ υἱοὶ τοῦ Λευὶ θέλουν πλησιάσει· (ἐπειδὴ αὐτοὺς ἔκλεξε Κύριος ὁ Θεός σου νὰ ὑπουργῶσιν εἰς αὐτὸν, καὶ νὰ εὐλογῶσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· καὶ μὲ τὸν λόγον αὐτῶν θέλει κρίνεσθαι πᾶσα διαφορὰ καὶ πᾶσα πληγὴ.)

6 Καὶ ὅλοι οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως ἐκείνης, τῆς πλησιεστέρας εἰς τὸν φονευμένον, θέλουν νίψῃ τὰς χεῖράς των ἐπάνω τῆς δαμάλεως τῆς ἐσφαγμένης εἰς τὴν κοιλάδα.

7 Καὶ ἀποκριθέντες θέλουν εἰπεῖ, Αἱ χεῖρές μας δὲν ἔχυσαν τὸ αἷμα τοῦτο, οὐδὲ ἴδαν αὐτὸ οἱ ὀφθαλμοί μας.

8 Γενοῦ ἴλεως, Κύριε, εἰς τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ, τὸν ὁποῖον ἐλύτρωσες, καὶ μὴ βάλῃς ἐπάνω τοῦ λαοῦ σου τοῦ Ἰσραὴλ αἷμα ἀθῶον. Καὶ τὸ αἷμα θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτούς.

9 Οὕτω θέλεις ἐξαλείφῃ ἀπὸ τὸ μέσον σας τὴν ἐνοχὴν τοῦ ἀθῶου αἵματος, ὅταν κάμῃς τὸ δίκαιον ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

10 Ὅταν ἐκβαίνης νὰ πολεμήσῃς τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ Κύριος ὁ Θεός σου παραδώσῃ αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ πιάσῃς αὐτοὺς αἰχμαλώτους,

11 Καὶ ἴδῃς μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων ὥραίαν γυναῖκα, καὶ ἐπιθυμήσῃς αὐτήν, διὰ νὰ τὴν πάρῃς γυναῖκά σου.

12 Τότε θέλεις φέρεи αὐτήν εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ θέλεις ξυρίσει τὴν κεφαλὴν της, καὶ περιονυχίσει τὰ ὀνύχιά της.

13 Καὶ θέλει ἐκβάλει τὰ ἐνδύματα τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἀπὸ ἐπάνω τῆς, καὶ θέλει μένει εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ κλαύσει τὸν πατέρα τῆς καὶ τὴν μητέρα τῆς ὁλόκληρον μῆνα· καὶ μετὰ ταῦτα θέλεις ἐμβῆ πρὸς αὐτήν, καὶ θέλεις εἶσθαι ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἐκείνη θέλει εἶσθαι γυνή σου.

14 Καὶ ἐὰν συμβῇ νὰ μὴν εὐχαριστήσῃ εἰς αὐτήν, τότε θέλεις τὴν ἀφήσει νὰ ὑπάγῃ ὅπου θέλει· δὲν θέλεις ὅμως τὴν πωλήσει ποσῶς δι' ἀργύριον, δὲν θέλεις τὴν ὑποδουλώσει, διότι τὴν ἐταπείνωσες.

15 Ἐὰν τις ἔχῃ δύο γυναῖκας, τὴν μίαν ἡγαπημένην, καὶ τὴν ἄλλην μισημένην, καὶ γεννήσωσιν εἰς αὐτὸν τέκνα καὶ ἡ ἡγαπημένη καὶ ἡ μισημένη, καὶ ἐὰν ὁ πρωτότοκος υἱὸς ᾖ τῆς μισημένης,

16 Τότε ὅταν μοιράζῃ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ τὴν περιουσίαν του, δὲν ἔμπορεῖ νὰ κάμῃ τὸν υἱὸν τῆς ἡγαπημένης πρωτότοκον ἀντὶ τοῦ υἱοῦ τῆς μισημένης, ὁ ὁποῖος εἶναι τῷ ὄντι ὁ πρωτότοκος·

17 Ἀλλὰ θέλει γνωρίσει τὸν υἱὸν τῆς μισημένης διὰ πρωτότοκον, δίδων εἰς αὐτὸν διπλοῦν μερίδιον ἀπὸ ὅλα τὰ ὑπάρχοντά του· διότι οὗτος εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς δυνάμεώς του· ἰδικόν του εἶναι τὸ δικαίωμα τῆς πρωτοτοκίας.

18 Ἐὰν τις ἔχῃ υἱὸν πεισματώδη καὶ ἀπειθῆ, ὁ ὁποῖος δὲν θέλει νὰ ὑπακούῃ εἰς τὴν φωνὴν τοῦ πατρός του, ἢ εἰς τὴν φωνὴν τῆς μητρός του, καὶ, ἀφοῦ τὸν παιδεύσωσιν, αὐτὸς δὲν τοὺς ὑπακούει·

19 Τότε ὁ πατὴρ του καὶ ἡ μήτηρ του θέλουν πιάσει αὐτὸν, καὶ θέλουν τὸν φέρεи ἐξω εἰς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεώς του, καὶ εἰς τὴν πύλιν τοῦ τόπου του·

20 Καὶ θέλουν εἰπεῖ εἰς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεώς του, Οὗτος ὁ υἱός μας εἶναι πεισματώδης καὶ ἀπειθής, δὲν θέλει νὰ ὑπακούῃ εἰς τὴν φωνὴν μας, εἶναι λαίμαργος, καὶ μέθυσος·

21 Καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τῆς πόλεώς του θέλουν τὸν λιθοβολήσει μὲ λίθους, ὥστε νὰ ἀποθάνῃ. Οὕτω θέλεις ἐκβάλει τὸ κακὸν ἀπὸ τὸ μέσον σας· καὶ ὅλος ὁ Ἰσραὴλ θέλει ἀκούσει καὶ φοβηθῇ.

22 Καὶ ἐὰν τις ἔκαμει ἁμάρτημα ἄξιον θανάτου, καὶ καταδικασθῇ εἰς θάνατον, καὶ κρεμάσῃ αὐτὸν εἰς ξύλον·

23 Δὲν θέλει μένει τὸ σῶμά του ὅλην τὴν νύκτα ἐπάνω εἰς τὸν ξύλον, ἀλλὰ θέλεις ἐξάπαντος τὸν θάψῃ τὴν αὐτὴν

ἡμέραν, (διότι εἶναι κατηραμένος ἀπὸ τὸν Θεὸν ὁ κρεμάμενος·) διὰ νὰ μὴ μολυνθῇ ἡ γῆ σου, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σου σὲ δίδει κληρονομίαν.

ΚΕΦ. κβ'.

ΔΕΝ θέλεις ἰδεῖ τὸν βοῦν τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸ πρόβατον αὐτοῦ πλανώμενον, καὶ νὰ συρθῇ ἀπὸ αὐτά· θέλεις ἐξάπαντος τὰ ἐπιστρέψει εἰς τὸν ἀδελφόν σου.

2 Καὶ ἐὰν ὁ ἀδελφός σου δὲν κατοικῇ πλησίον σου, ἢ ἐὰν δὲν γνωρίζῃς αὐτὸν, τότε θέλεις τὸ φέρεи εἰς τὴν ἰδικήν σου οἰκίαν, καὶ θέλει εἶσθαι μετ' ἐσέ, ἕως νὰ τὸ ζητήσῃ ὁ ἀδελφός σου· καὶ θέλεις τὸ ἀποδώσει εἰς αὐτόν.

3 Οὕτω θέλεις κάμει καὶ διὰ τὸν ὄνον αὐτοῦ· οὕτω θέλεις κάμει καὶ διὰ τὸ φέρεμα αὐτοῦ· οὕτω θέλεις κάμει καὶ διὰ ὅλα τὰ χαμένα πράγματα τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὰ ὁποῖα ἔχασε, καὶ σὺ εὐρήκῃς αὐτά· δὲν ἔμπορεῖς νὰ συρθῇ ἀπὸ αὐτά.

4 Δὲν θέλεις ἰδεῖ τὸν ὄνον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸν βοῦν αὐτοῦ πεσμένον εἰς τὸν δρόμον, καὶ νὰ συρθῇ ἀπὸ αὐτά· θέλεις βέβαια τὸν βοηθήσει, διὰ νὰ τὰ σηκώσῃ πάλιν.

5 Ἡ γυνὴ δὲν θέλει φορεῖ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἀνήκει εἰς ἄνδρα, οὐδὲ ὁ ἀνὴρ θέλει βάλει ἐπάνω του ἐνδυμα γυναικός· ἐπειδὴ ὅλοι ὅσοι κάμνουν οὕτω εἶναι βδέλυγμά εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου.

6 Ἐὰν τύχῃ νὰ ἀπαντήσῃς εἰς τὸν δρόμον ἔμπροσθέν σου φωλεὰν πτηνοῦ ἐπάνω εἰς κἄνεν δένδρον, ἢ κατὰ γῆς, (εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ᾖ ναιογέννητα πτηνὰ, ἢ ὡὰ,) καὶ τὴν μητέρα καθημένην ἐπάνω εἰς τὰ ναιογέννητα, ἢ ἐπάνω εἰς τὰ ὡὰ· δὲν θέλεις πάρει τὴν μητέρα μετὰ τὰ μικρά της·

7 Ἀλλὰ θέλεις ἐξάπαντος ἀπολύσει τὴν μητέρα, καὶ θέλεις πάρει τὰ παιδία εἰς τὸν ἑαυτὸν σου· διὰ νὰ εὐημερήσῃς, καὶ νὰ μακροημερεύσῃς.

8 Ὅταν οἰκοδομῇς νέαν οἰκίαν, θέλεις κάμει περιτείχισμα ὁλόγυρα εἰς τὴν στέγην σου, διὰ νὰ μὴ κάμῃς ἐνοχον αἵματος τὴν οἰκίαν σου, ἐὰν πέσῃ κἄνεις ἄνθρωπος ἀπὸ αὐτήν.

9 Δὲν θέλεις σπεῖρει τὸν ἀμπελῶνα σου μετὰ διαφόρων εἰδῶν σπέρματα· διὰ νὰ μὴ μολυνθῇ τὸ γέννημα τοῦ σπόρου τὸν ὅποιον ἔσπειρες, καὶ ὁ καρπὸς τοῦ ἀμπελῶνος.

10 Δὲν θέλεις ἀροτρεύσει μὲ βοῦν καὶ ὄνον ὁμοῦ.

11 Δὲν θέλεις φορεῖ ἔνδυμα σύμμικτον, ἀπὸ βαμβάκιον ὁμοῦ καὶ μαλίον.

12 Θέλεις κάμει εἰς τὸν ἑαυτὸν σου κρόσσια εἰς τὰς τέσσαρας ἄκρας τοῦ ἐνδύματός σου, μὲ τὸ ὁποῖον σκεπάζεσαι.

13 Ἐὰν τις πάρῃ γυναῖκα, καὶ ἐμβῇ πρὸς αὐτήν, καὶ μισήσῃ αὐτήν,

14 Καὶ δώσῃ ἀφορμὴν νὰ τὴν κακολογήσωσι, καὶ φέρῃ δυσφημίαν ἐπάνω της, καὶ εἴπῃ, Ἐπῆρα ταύτην τὴν γυναῖκα, καὶ ὅτε ἐμβῆκα πρὸς αὐτήν, δὲν εὐρήκα αὐτὴν παρθένον·

15 Τότε ὁ πατὴρ τῆς νέας καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς θέλουν πάρει καὶ φέρει ἔξω πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως, εἰς τὴν πύλιν, τὰ σημεῖα τῆς παρθενίας τῆς νέας·

16 Καὶ ὁ πατὴρ τῆς νέας θέλει εἰπεῖ εἰς τοὺς πρεσβυτέρους, Ἐδῶκα ταύτην μου τὴν θυγατέρα εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον διὰ γυναῖκα, καὶ αὐτὸς τὴν μισεῖ·

17 Καὶ ἰδοὺ, ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ τὴν κακολογῶσι, λέγων, Δὲν εὐρήκα τὴν θυγατέρα σου παρθένον· πλὴν ἰδοὺ τὰ σημεῖα τῆς παρθενίας τῆς θυγατρὸς μου. Καὶ θέλουν ξεδιπλώσει τὸ ἱμάτιον ἔμπροσθεν τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως.

18 Καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως ἐκείνης θέλουν πάρει τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ θέλουν τιμωρήσει αὐτόν·

19 Καὶ θέλουν τὸν ζημιώσει ἑκατὸν σίκλους ἀργυρίου, καὶ δώσει αὐτοὺς εἰς τὸν πατέρα τῆς νέας, διότι ἔφερε δυσφημίαν ἐπάνω εἰς παρθένον Ἰσραηλίτιν· καὶ αὐτὴ θέλει εἶσθαι γυνὴ του· δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀποβάλλῃ αὐτὴν καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας του.

20 Ἐὰν ὅμως τὸ πρᾶγμα τοῦτο ᾖ ἀληθινόν, καὶ τὰ σημεῖα τῆς παρθενίας δὲν εὐρεθῶσιν ὑπὲρ τῆς κόρης·

21 Τότε θέλουν φέρει τὴν νέαν ἔξω εἰς τὴν θύραν τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς της, καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς πόλεως της θέλουν λιθοβολήσει αὐτὴν μὲ λίθους, ὥστε νὰ ἀποθάνῃ· διότι ἔπραξεν ἀθέμιτα μεταξὺ τοῦ Ἰσραὴλ, πορνεύουσα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρὸς της· οὕτω θέλεις ἐκβάλλει τὸ κακὸν ἀπὸ τὸ μέσον σας.

22 Ἐὰν τις εὐρεθῇ κοιμώμενος μὲ γυναῖκα ὑπανδρευμένην, τότε καὶ οἱ δύο θέλουν θανατόνεσθαι, καὶ ὁ ἀνὴρ ὁ κοιμώμενος μὲ τὴν γυναῖκα, καὶ ἡ γυνή· οὕτω θέλεις ἐκβάλλει τὸ κακὸν ἀπὸ τὸν Ἰσραὴλ.

23 Ἐὰν νέα τις παρθένος ᾖ ἄρραβωνισμένη μὲ ἄνδρα, καὶ τὴν εὖρη κἀνεῖς εἰς τὴν πόλιν, καὶ συνευρεθῇ μὲ αὐτήν·

24 Τότε θέλετε φέρει αὐτοὺς καὶ τοὺς δύο ἔξω εἰς τὴν πύλιν τῆς πόλεως ἐκείνης, καὶ θέλετε τοὺς λιθοβολήσει μὲ λίθους, ὥστε νὰ ἀποθάνωσι· τὴν νέαν, διότι δὲν ἐφώναξεν, οὕσα εἰς τὴν πόλιν· καὶ τὸν ἄνθρωπον, διότι ἔταπείνωσε τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον του· οὕτω θέλεις ἐκβάλλει τὸ κακὸν ἀπὸ τὸ μέσον σας.

25 Ἀλλ' ἐὰν τις εὖρη εἰς ἀγρὸν ἀρραβωνισμένην νέαν, καὶ ὁ ἄνθρωπος βιάσῃ αὐτήν, καὶ συνευρεθῇ μὲ αὐτήν, τότε μόνον ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος συνευρέθη μὲ αὐτήν, θέλει θανατόνεσθαι·

26 Εἰς δὲ τὴν νέαν δὲν θέλεις κάμει τίποτε· δὲν εἶναι εἰς τὴν νέαν ἁμάρτημα θανάτου· διότι καθὼς ὅταν τις ὀρμήσῃ κατὰ τοῦ πλησίον του, καὶ φονεύσῃ αὐτόν, οὕτω εἶναι καὶ ἡ ὑπόθεσις αὕτη·

27 Διότι εὐρήκεν αὐτὴν εἰς τὸν ἀγρὸν, καὶ ἡ ἀρραβωνισμένη νέα ἐφώναξε, καὶ κἀνεῖς δὲν ἦτον νὰ τὴν σώσῃ.

28 Ἐὰν τις εὖρη νέαν παρθένον, ὅχι ἀρραβωνισμένην, καὶ πιάσῃ αὐτήν, καὶ συνευρεθῇ μὲ αὐτήν, καὶ εὐρεθῶσιν εἰς τὴν ἁμαρτίαν·

29 Τότε ὁ ἄνθρωπος ὁ συνευρεθεὶς μὲ αὐτὴν θέλει δώσει εἰς τὸν πατέρα τῆς νέας πενήντα σίκλους ἀργυρίου, καὶ αὐτὴ θέλει εἶσθαι γυνὴ του· ἐπειδὴ ἔταπείνωσεν αὐτήν, δὲν ἔμπορεῖ νὰ τὴν ἀποβάλλῃ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας του.

30 Δὲν θέλει πάρει τις τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς του, οὐδὲ σηκώσει τὸ σκέπασμα τοῦ πατρὸς του.

ΚΕΦ. κγ'.

ὍΣΤΙΣ ἔχει τὰ κρύφια μέλη πληγωμένα ἢ κομμένα, δὲν θέλει ἐμβαίνει εἰς τὴν συναγωγὴν τοῦ Κυρίου.

2 Ὁ νόθος δὲν θέλει ἐμβαίνει εἰς τὴν συναγωγὴν τοῦ Κυρίου· ἕως τῆς δεκάτης γενεᾶς του δὲν θέλει ἐμβαίνει εἰς τὴν συναγωγὴν τοῦ Κυρίου.

3 Ἀμμανίτης καὶ Μωαβίτης δὲν θέλει ἐμβαίνει εἰς τὴν συναγωγὴν τοῦ Κυρίου· ἕως τῆς δεκάτης γενεᾶς των ποτὲ δὲν θέλουν ἐμβαίνει εἰς τὴν συναγωγὴν τοῦ Κυρίου·

4 Διότι δὲν σᾶς προηπάτησαν μὲ ἄρτον καὶ ὕδωρ εἰς τὸν δρόμον, ὅτε ἐκβαίνετε

ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον· καὶ διότι ἐμίσθωσαν ἐναντίον σου τὸν Βαλαάμ τὸν υἱὸν τοῦ Βεὼρ ἐκ τοῦ Πεθὼρ τῆς Μεσοποταμίας, διὰ νὰ σὲ καταρασθῇ.

5 Κύριος ὅμως ὁ Θεός σου δὲν ἠθέλησε νὰ εἰσακούσῃ τὸν Βαλαάμ· ἀλλὰ Κύριος ὁ Θεός σου μετέβαλε τὴν κατάραν εἰς εὐλογίαν πρὸς σέ, διότι Κύριος ὁ Θεός σου σὲ ἠγάπησε.

6 Δὲν θέλεις ζητήσῃ τὴν εἰρήνην αὐτῶν, οὐδὲ τὴν εὐτυχίαν αὐτῶν, εἰς ὅλας τὰς ἡμέρας σου εἰς τὸν αἰῶνα.

7 Δὲν θέλεις ἀποστρέφεσθαι τὸν Ἰδομαῖον, διότι αὐτὸς εἶναι ἀδελφός σου· δὲν θέλεις ἀποστρέφεσθαι τὸν Αἰγύπτιον, διότι ἐστάθης ξένος εἰς τὴν γῆν του.

8 Τὰ παῖδιά, τὰ ὁποῖα ἐγεννήθησαν ἀπὸ αὐτοὺς, θέλουν ἐμβαίνει εἰς τὴν συναγωγὴν τοῦ Κυρίου εἰς τὴν τρίτην γενεάν των.

9 Ὅταν τὸ στράτευμα ἐκβαίνει ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν σου, τότε φυλάττου ἀπὸ πᾶν πονηρὸν πρᾶγμα.

10 Ἐὰν ἦναι μεταξύ σας ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι καθαρὸς, διὰ ἀκαθαρσίαν τινὰ συμβᾶσαν εἰς αὐτὸν τὴν νύκτα, τότε θέλει ἐκβῇ ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, καὶ δὲν θέλει εἰσελθεῖ εἰς τὸ στρατόπεδον.

11 Καὶ ὅταν φθάσῃ τὸ ἑσπέρας, θέλει λουσθῇ μὲ νερόν· καὶ εἰς τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου θέλει ἐμβῇ εἰς τὸ στρατόπεδον.

12 Καὶ θέλεις ἔχει τόπον ἔξω τοῦ στρατοπέδου, ὅπου θέλεις ἐκβαίνει ἔξω.

13 Καὶ θέλεις ἔχει πτυάριον μικρὸν μεταξύ τῶν ὅπλων σου· καὶ ὅταν κάθῃσαι ἔξω τότε θέλεις σκάπτει μὲ αὐτὸ, καὶ ἔπειτα θέλεις γυρίζει τὸ χῶμα, καὶ σκεπάζει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐκβαίνει ἀπὸ ἐσέ.

14 Διότι Κύριος ὁ Θεός σου περιπατεῖ εἰς τὸ μέσον τοῦ στρατοπέδου σου, διὰ νὰ σὲ ἐλευθερώσῃ, καὶ διὰ νὰ παραδώσῃ τοὺς ἐχθρούς σου ἔμπροσθέν σου· διὰ τοῦτο θέλει εἶσθαι ἅγιον τὸ στρατόπεδόν σου· διὰ νὰ μὴ βλέπῃ καμμίαν ἀκαθαρσίαν εἰς σέ, καὶ ἀποστρέψῃ ἀπὸ σέ.

15 Δὲν θέλεις παραδώσῃ εἰς τὸν κύριόν του τὸν δοῦλον, ὁ ὁποῖος ἐδραπέτευσεν ἀπὸ τὸν κύριόν του πρὸς σέ.

16 Θέλει κατοικεῖ μαζύ σου, μεταξύ σας, εἰς ὅποιον τόπον ἐκλέξῃ, εἰς μίαν ἀπὸ τὰς πόλεις σου, ὅπου ἀρέσκῃ εἰς αὐτὸν καλῆτερα· δὲν θέλεις καταδυναστεύσῃ αὐτόν.

17 Πόρνη δὲν θέλει εἶσθαι ἀπὸ τὰς θυγα-

τέρας τοῦ Ἰσραὴλ, οὐδὲ σοδομίτης ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

18 Δὲν θέλεις φέρεῖ πληρωμὴν πόρνῃς, οὐδὲ μίσθωμα κυνός, εἰς τὴν οἰκίαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, διὰ κἀνὲν τάξιμον· διότι καὶ τὰ δύο ταῦτα εἶναι βδέλυγμα εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου.

19 Δὲν θέλεις δανείζει εἰς τὸν ἀδελφόν σου χρήματα μὲ τόκον, τροφὰς μὲ τόκον, κἀνὲν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δανεῖζεται μὲ τόκον.

20 Εἰς τὸν ξένον ἐμπορεῖς νὰ δανείσῃς μὲ τόκον· εἰς τὸν ἀδελφόν σου ὅμως δὲν θέλεις δανείσει μὲ τόκον, διὰ νὰ σὲ εὐλογῇ Κύριος ὁ Θεός σου εἰς ὅλα σου τὰ ἐπιχειρήματα, εἰς τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεις διὰ νὰ κληρονομήσῃς αὐτήν.

21 Ὅταν τάξης τάξιμον εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου, δὲν θέλεις βραδύνει νὰ τὸ πληρώσῃς· διότι Κύριος ὁ Θεός σου θέλει βέβαια τὸ ἐκζητήσῃ ἀπὸ σέ, καὶ τοῦτο ἠθέλην εἶσθαι ἁμαρτία εἰς σέ.

22 Ἐὰν ὅμως δὲν θέλεις νὰ τάξης, τοῦτο δὲν θέλει εἶσθαι ἁμαρτία εἰς σέ.

23 Ὅ,τι ἐκβῇ ἀπὸ τὰ χεῖλή σου, θέλεις φυλάξει, καὶ θέλεις ἐκτελέσει· καθ' ὃν τρόπον ἔταξες εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου τὴν αὐτοπροαίρετον προσφορὰν, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθης μὲ τὸ στόμα σου.

24 Ὅταν ἐμβαίνῃς εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ πλησίον σου, τότε ἐμπορεῖς νὰ τρώγῃς σταφύλια κατὰ τὴν ὀρεξίν σου, ἕως νὰ χορτασθῇς· δὲν θέλεις ὅμως βάλει εἰς τὸ ἀγγεῖόν σου.

25 Ὅταν ἐμβαίνῃς εἰς τὸν ἀθήριστον σῖτον τοῦ πλησίον σου, τότε ἐμπορεῖς νὰ ἀποσπᾷς μὲ τὴν χειρά σου ἀστάχυα· δρέπανον ὅμως δὲν ἐμπορεῖς νὰ βάλλῃς ἐπάνω εἰς ἀθήριστον σῖτον τοῦ πλησίον σου.

ΚΕΦ. κδ'.

ὍΤΑΝ τις πάρῃ γυναῖκα, καὶ συνοικήσῃ μὲ αὐτήν, καὶ συμβῇ νὰ μὴν εὖρῃ χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του, διότι εὐρῆκεν εἰς αὐτὴν ἄσχημον πρᾶγμα· τότε ἂς γράψῃ εἰς αὐτὴν γράμμα διαζυγίου, καὶ ἂς τὸ δώσῃ εἰς τὴν χεῖρα αὐτῆς, καὶ ἂς τὴν ἀποπέμψῃ ἀπὸ τὴν οἰκίαν του.

2 Καὶ ἀφοῦ αὐτὴ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν οἰκίαν του, ἐμπορεῖ νὰ ὑπάγῃ καὶ νὰ γίνῃ ἄλλου ἀνδρὸς γυνή.

3 Καὶ ἐὰν ὁ δεύτερος ἀνὴρ αὐτῆς τὴν μισήσῃ, καὶ γράψῃ εἰς αὐτὴν γράμμα

διαζυγίου, καὶ τὸ δώσει εἰς τὴν χεῖρα αὐτῆς, καὶ ἀποπέμψῃ αὐτὴν ἀπὸ τῆν οἰκίαν του· ἢ εἰ ἀποθάνῃ ὁ δεύτερος ἀνὴρ, ὁ ὁποῖος ἐπῆρεν αὐτὴν γυναῖκα του·

4 Ὁ πρῶτος τῆς ἀνῆρ, ὅστις ἀπέπεμψεν αὐτὴν, δὲν ἐμπορεῖ νὰ τὴν πάρῃ πάλιν γυναῖκά του, ἀφοῦ ἐμολύνθη· διότι τοῦτο εἶναι βδέλυγμα ἐμπροσθεν τοῦ Κυρίου· καὶ δὲν θέλεις ἐπιφέρει ἁμαρτίαν εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν σὲ δίδει Κύριος ὁ Θεός σου κληρονομίαν.

5 Ἐάν τις νεωστὶ πάρῃ γυναῖκα, δὲν θέλει ἐκβῆ εἰς πόλεμον, οὐδὲ θέλει ἐπιφορτισθῇ μὲ κᾶνὲν ὑπούργημα· ἀλλὰ θέλει εἶσθαι ἐλεύθερος εἰς τὴν οἰκίαν του ἕνα χρόνον, καὶ θέλει εὐφράνει τὴν γυναῖκά του, τὴν ὁποίαν ἐπῆρε.

6 Κάνεις δὲν θέλει λάβει εἰς ἐνέχυρον οὔτε τὴν ἄνωθεν οὔτε τὴν κάτωθεν πέτραν τοῦ μύλου· διότι ζωὴν ἀνθρώπου λαμβάνει εἰς ἐνέχυρον.

7 Ἐάν τις πιασθῇ κλέπτων κᾶνένα ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς του ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ κάμνῃ ἐμπόριον ἀπὸ αὐτόν, ἢ τὸν πωλήσῃ, τότε ὁ κλέπτης οὗτος θέλει θανατόνεσθαι· καὶ θέλεις ἐκβάλει τὸ κακὸν ἀπὸ τὸ μέσον σας.

8 Πρόσεχε καλὰ εἰς τὴν πληγὴν τῆς λέπρας, νὰ φυλάττῃς ἐπιμελῶς, καὶ νὰ κάμνῃς κατὰ πάντα ὅσα οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται σὲ διδάξωσι· καθὼς τοὺς ἐπρόσταξα, οὕτω θέλετε προσέχει νὰ κάμνετε.

9 Ἐνθυμοῦ τί ἔκαμεν εἰς τὴν Μαριάμ Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὸν δρόμον, ἀφοῦ ἐκβήκετε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

10 Ὅταν δανείσῃς τι εἰς τὸν πλησίον σου, δὲν θέλεις ἐμβῆ εἰς τὴν οἰκίαν του διὰ νὰ παρῇς τὸ ἐνέχυρόν του·

11 Θέλεις σταθῇ ἔξω, καὶ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν ὁποῖον δανείζῃς θέλει φέρεי ἔξω τὸ ἐνέχυρον εἰς ἐσέ.

12 Καὶ εἰ ὁ ἄνθρωπος ἦναι πτωχός, δὲν θέλεις κοιμηθῇ μὲ τὸ ἐνέχυρόν του·

13 Ἐξάπαντος θέλεις ἀποδώσει εἰς αὐτόν τὸ ἐνέχυρον εἰς τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, διὰ νὰ κοιμηθῇ εἰς τὸ ἐνδύμα του, καὶ νὰ σὲ εὐλογῇ· καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς σὲ δικαιοσύνη ἐμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

14 Δὲν θέλεις καταθλίβει μισθωτὸν δούλον, πτωχὸν καὶ ἐνδεῆ, εἴτε ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου εἶναι, εἴτε ἐκ τῶν ξένων οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὴν γῆν σου μέσα εἰς

τὰς πύλας σου·

15 Εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν θέλεις δώσει τὸν μισθόν του, πρὶν δύσῃ ὁ ἥλιος ἐπάνω εἰς αὐτόν· διότι εἶναι πτωχός, καὶ ἔχει τὴν ἐλπίδα του εἰς αὐτόν· διὰ νὰ μὴ φωνάξῃ κατὰ σοῦ εἰς τὸν Κύριον, καὶ γίνῃ εἰς σὲ ἁμαρτία.

16 Οἱ πατέρες δὲν θέλουν θανατόνεσθαι διὰ τὰ τέκνα, οὔτε τὰ τέκνα θέλουν θανατόνεσθαι διὰ τοὺς πατέρας· καθὼς θέλει θανατόνεσθαι διὰ τὸ ἴδιον ἑαυτοῦ ἁμαρτημα.

17 Δὲν θέλεις διαστρέφει τὴν κρίσιν τοῦ ξένου οὔτε τοῦ ὀρφανοῦ, οὐδὲ θέλεις λαμβάνει τὸ ἐνδύμα τῆς χήρας εἰς ἐνέχυρον·

18 Ἀλλὰ θέλεις ἐνθυμεῖσθαι ὅτι ἐστάθης δούλος εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ σὲ ἐλύτρωσεν ἀπὸ ἐκεῖ Κύριος ὁ Θεός σου· διὰ τοῦτο ἐγὼ σὲ προστάζω νὰ κάμνῃς τὸ πρᾶγμα τοῦτο.

19 Ὅταν θερίζῃς τὰ γεννήματά σου εἰς τὸν ἀγρόν σου, καὶ λησμονήσῃς κᾶνὲν χειρόβολον εἰς τὸν ἀγρόν, δὲν θέλεις ἐπιστρέφει διὰ νὰ τὸ πάρῃς· τοῦτο θέλει εἶσθαι διὰ τὸν ξένον, διὰ τὸν ὀρφανόν, καὶ διὰ τὴν χήραν· διὰ νὰ σὲ εὐλογῇ Κύριος ὁ Θεός σου εἰς ὅλα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

20 Ἀφοῦ ἐλαιολογήσῃς τὰς ἐλαίας σου, δὲν θέλεις πάλιν περάσει τοὺς κλάδους αὐτῶν· τοῦτο θέλει εἶσθαι διὰ τὸν ξένον, διὰ τὸν ὀρφανόν, καὶ διὰ τὴν χήραν.

21 Ἀφοῦ τρυγήσῃς τὸν ἀμπελῶνά σου, δὲν θέλεις τὸν σταφυλολογήσει πάλιν· τοῦτο θέλει εἶσθαι διὰ τὸν ξένον, διὰ τὸν ὀρφανόν, καὶ διὰ τὴν χήραν.

22 Καὶ θέλεις ἐνθυμεῖσθαι ὅτι ἐστάθης δούλος εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· διὰ τοῦτο ἐγὼ σὲ προστάζω νὰ κάμνῃς τὸ πρᾶγμα τοῦτο.

ΚΕΦ. κε'.

ἘΑΝ γίνῃ καμμία ἀντιλογία μεταξὺ ἀνθρώπων, καὶ ἔλθωσιν εἰς τὴν κρίσιν, καὶ κρίνωσιν αὐτούς, τότε θέλουν δικαιώσει τὸν δίκαιον, καὶ καταδικάσει τὸν ἔνοχον.

2 Καὶ εἰ ὁ ἔνοχος ἦναι ἄξιος μαστιγώσεως, ὁ κριτὴς θέλει προστάξει νὰ τὸν βάλῃς κάτω, καὶ κατὰ τὸ παῖσμά του νὰ τὸν ραβδίσωσιν ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἀριθμόν τινα ραβδισμῶν.

3 Σαράντα ραβδισμοὺς ἐμπορεῖ νὰ τὸν δώσῃ, ὅχι περισσότερον· μήπως εἰν ὑπερβῇ, καὶ τὸν ραβδίσῃ ἐπέκεινα τούτων μὲ

πολλοὺς ράβδισμούς, φανῇ τότε ὁ ἀδελφός σου βδελυκτὸς εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου.

4 Δὲν θέλεις ἐμφράξει τὸ στόμα τοῦ βοός, ὅταν ἀλωνίζῃ.

5 Ἐὰν συγκατοικῶσιν ἀδελφοί, καὶ ἀποθάνῃ εἰς ἐξ αὐτῶν, καὶ δὲν ἔχῃ παιδίᾳ, ἡ γυνὴ τοῦ ἀποθανόντος δὲν θέλει ὑπανδρευθῇ μὲ ξένον· ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρός της θέλει ἐμβῇ πρὸς αὐτήν, καὶ θέλει τὴν πάρει εἰς γυναῖκα, καὶ ἐκπληρώσει τὸ χρέος τοῦ ἀνδραδέλφου εἰς αὐτήν.

6 Καὶ ὁ πρωτότοκος, τὸν ὁποῖον γεννήσῃ, θέλει διαδεχθῇ τὸ ὄνομα τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφοῦ του, διὰ νὰ μὴν ἐξαλειφθῇ τὸ ὄνομά του ἀπὸ τὸν Ἰσραήλ.

7 Καὶ ἐὰν ὁ ἄνθρωπος δὲν ἀρέσκεται νὰ πάρῃ τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ του, τότε ἡ γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ του ἂς ἀναβῇ εἰς τὴν πύλην πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ ἂς εἴπῃ, Ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρός μου ἀρνεῖται νὰ ἀναστήσῃ εἰς τὸν ἀδελφόν του ὄνομα μεταξὺ τοῦ Ἰσραήλ· δὲν θέλει νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ χρέος τοῦ ἀνδραδέλφου μου.

8 Τότε οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως του θέλουν καλέσει αὐτὸν, καὶ λαλήσει εἰς αὐτόν· καὶ ἐὰν αὐτὸς ἐπιμένῃ, λέγων, Δὲν ἀρέσκομαι νὰ τὴν πάρω,

9 Τότε ἡ γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ του θέλει ἔλθει εἰς αὐτὸν ἔμπροσθεν τῶν πρεσβυτέρων, καὶ θέλει λύσει τὸ ὑπόδημά του ἀπὸ τὸν πόδα αὐτοῦ, καὶ πτύσει εἰς τὸ πρόσωπόν του, καὶ ἀποκριθεῖσα θέλει εἰπεῖ, Οὕτω θέλει γίνεσθαι εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ὅστις δὲν θέλει νὰ οἰκοδομήσῃ τὴν οἰκίαν τοῦ ἀδελφοῦ του.

10 Καὶ θέλει ὀνομάζεσθαι τὸ ὄνομά του εἰς τὸν Ἰσραήλ, Ἡ οἰκία ἐκείνου ὅστις ἔχει λυμένον τὸ ὑπόδημά του.

11 Ἐὰν ἄνθρωποι μάχωνται συναλλήλως, καὶ ἡ γυνὴ τοῦ ἐνὸς πλησιάσῃ διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν ἄνδρα της ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ κτυποῦντος αὐτόν, καὶ ἀπλώσῃ τὴν χεῖρά της, καὶ τὸν πιάσῃ ἀπὸ τὰ κρύφια·

12 Τότε θέλεις ἀποκόψῃ τὴν χεῖρα αὐτῆς· ὁ ὀφθαλμός σου δὲν θέλει τὴν εὐσπλαγχνισθῇ.

13 Δὲν θέλεις ἔχει εἰς τὸ σακκίον σου διάφορα ζύγια, μέγαλον καὶ μικρόν.

14 Δὲν θέλεις ἔχει εἰς τὴν οἰκίαν σου διάφορα μέτρα, μέγαλον καὶ μικρόν.

15 Θέλεις ἔχει ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ζύγιον· θέλεις ἔχει ἀληθινὸν καὶ δίκαιον μέτρον· διὰ νὰ πληθύνωνται αἱ ἡμέραι σου

εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σου σὲ δίδει·

16 Διότι ὅλοι ὅσοι κάμνουν τοιαῦτα πράγματα, ὅλοι ὅσοι πράττουν ἄδικα, εἶναι βδελύγμα εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου.

17 Ἐνθυμοῦ τί σὲ ἔκαμεν ὁ Ἀμαλήκ εἰς τὸν δρόμον, ἀφοῦ ἐκβήκετε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον·

18 Τίνι τρόπῳ ἐκβῆκε νὰ σὲ ἀπαντήσῃ εἰς τὸν δρόμον, καὶ ἐκτύπησε τοὺς ὀπισθινούς σου, ὅλους τοὺς ἀδυνάτους ὀπισθεν σου, ἐνῷ ἦσουν ἀποκαμωμένοι καὶ κοπιασμένοι, καὶ δὲν ἐφοβήθη τὸν Θεόν.

19 Διὰ τοῦτο ἀφοῦ Κύριος ὁ Θεός σου σὲ ἀναπαύσῃ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐχθρούς σου ὁλόγυρα, εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν σὲ δίδει Κύριος ὁ Θεός σου κληρονομίαν νὰ τὴν κληρονομήσῃς, τότε θέλεις ἐξαλείψῃ τὸ μνημόσυνον τοῦ Ἀμαλήκ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ· δὲν θέλεις λησμονήσῃ.

ΚΕΦ. κς'.

ΚΑΙ ὅταν φθάσῃς εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν σὲ δίδει Κύριος ὁ Θεός σου κληρονομίαν, καὶ τὴν κυριεύσῃς, καὶ κατοικήσῃς εἰς αὐτήν·

2 Τότε θέλεις πάρει ἀπὸ τὴν ἀπαρχὴν ὅλων τῶν καρπῶν τῆς γῆς, τοὺς ὁποίους θέλεις συναῖξει ἀπὸ τὴν γῆν τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σου σὲ δίδει, καὶ θέλεις βάλῃ αὐτὴν εἰς κόφινον, καὶ θέλεις ὑπάγῃ εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον ἤθελεν ἐκλέξει Κύριος ὁ Θεός σου διὰ νὰ κατοικήσῃ ἐκεῖ τὸ ὄνομά του.

3 Καὶ θέλεις ὑπάγῃ εἰς τὸν ἱερέα, ὅστις εἶναι εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας, καὶ θέλεις εἰπεῖ εἰς αὐτόν, Κυρὺττω σήμερον ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὅτι ἦλθα εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ὤμοσεν εἰς τοὺς πατέρας μας νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς.

4 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει πάρει τὸν κόφινον ἀπὸ τὴν χεῖρά σου, καὶ θέλει τὸν θέσει κάτω ἔμπροσθεν εἰς τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

5 Καὶ θέλεις λαλήσῃ, καὶ εἰπεῖ ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, Σύριος κατατεθλιμμένος ἦτον ὁ πατήρ μου, καὶ κατέβη εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ παροικήσας ἐκεῖ μὲ ὀλίγους ἀνθρώπους, κατεστάθη ἐκεῖ ἔθνος μέγα, δυνατὸν, καὶ πολυάριθμον·

6 Καὶ οἱ Αἰγύπτιοι κακομετεχειρίσθησαν ἡμᾶς, καὶ μᾶς ἔθλιψαν, καὶ ἔβαλαν ἐπάνω μας σκληρὰν δουλείαν·

7 Καὶ ὅτε ἐφωνάξαμεν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων ἡμῶν, τότε ὁ Κύριος εἰσήκουσε τὴν φωνὴν μας, καὶ ἐπέβλεψεν εἰς τὴν θλίψιν μας, καὶ εἰς τὸν μόχθον μας, καὶ εἰς τὴν καταδυνάστευσίν μας·

8 Καὶ μᾶς ἔκβαλεν ὁ Κύριος ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον μὲ κραταιὰν χεῖρα, καὶ μὲ ἐξηπλωμένον βραχίονα, καὶ μὲ μεγάλα τέρατα, καὶ μὲ σημεῖα, καὶ μὲ θαύματα·

9 Καὶ μᾶς ἔμβασεν εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ μᾶς ἔδωκε τὴν γῆν ταύτην, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

10 Καὶ τώρα, ἰδοὺ, ἔφερα τὰς ἀπαρχὰς τῶν καρπῶν τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν σὺ, Κύριε, μὲ ἔδωκες. Καὶ θέλεις ἀφήσει αὐτὰς ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ θέλεις προσκυνήσει ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

11 Καὶ θέλεις εὐφρανθῇ εἰς ὅλα τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα Κύριος ὁ Θεός σου ἔδωκεν εἰς σὲ καὶ εἰς τὴν οἰκίαν σου, σὺ, καὶ ὁ Λευίτης, καὶ ὁ ξένος ὁ ὁποῖος εἶναι μεταξύ σας.

12 Ἀφοῦ τελειώσης νὰ δεκατίζης ὅλας τὰς δεκατίας τῶν γεννημάτων σου εἰς τὸ τρίτον ἔτος, τὸ ἔτος τῆς δεκατίας, καὶ δώσης αὐτὰς εἰς τὸν Λευίτην, εἰς τὸν ξένον, εἰς τὸν ὀρφανόν, καὶ εἰς τὴν χήραν, διὰ νὰ φάγῃ μέσα εἰς τὰς πύλας σου, καὶ νὰ χορτάσῃ·

13 Τότε θέλεις εἰπεῖ ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, Ἐξεκαθάρισα ἀπὸ τὴν οἰκίαν μου τὰ ἀφιερωμένα πράγματα, καὶ ἀκόμη ἔδωκα αὐτὰ εἰς τὸν Λευίτην, καὶ εἰς τὸν ξένον, εἰς τὸν ὀρφανόν, καὶ εἰς τὴν χήραν, καθ' ὅλα τὰ προστάγματά σου, τὰ ὁποῖα μὲ ἐπρόσταξες· δὲν παρέβηκα τὰς ἐντολάς σου, οὐδὲ ἔλησμόνησα αὐτάς·

14 Δὲν ἔφαγα ἀπὸ αὐτὰ εἰς τὸ πένθος μου, οὔτε ἐπῆρα ἐκ τούτων διὰ ἀκάθαρτον χρῆσιν, οὔτε ἔδωκα ἐξ αὐτῶν διὰ κἀνένα νεκρόν· ὑπήκουσα εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἔκαμα καθ' ὅλα ὅσα μὲ ἐπρόσταξες·

15 Ἐπὶβλεψε ἀπὸ τὸν οἶκόν σου τὸν ἅγιον, ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ εὐλόγησε τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ, καὶ τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ἔδωκες εἰς ἡμᾶς, καθὼς ὡμοσες εἰς τοὺς πατέρας μας, γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι.

16 Σήμερον σὲ ἐπρόσταξε Κύριος ὁ Θεός σου νὰ πράττης τὰ διατάγματα ταῦτα καὶ τὰς κρίσεις· διὰ τοῦτο θέλεις φυλάττει

αὐτὰ, καὶ θέλεις ἐκτελεῖ αὐτὰ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου.

17 Σήμερον ἀνεκήρυξες τὸν Κύριον νὰ ᾔῃαι Θεός σου, καὶ νὰ περιπατῇς εἰς τοὺς δρόμους αὐτοῦ, καὶ νὰ φυλάττης τὰ διατάγματα αὐτοῦ, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ, καὶ νὰ ὑπακούῃς εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ·

18 Καὶ ὁ Κύριος σὲ ἀνεκήρυξε τὴν ἡμέραν ταύτην διὰ νὰ ᾔῃαι ὁ ἐκλεκτός του λαός, καθὼς σὲ ὑπεσχέθη, καὶ διὰ νὰ φυλάττης ὅλα τὰ προστάγματα αὐτοῦ·

19 Καὶ διὰ νὰ σὲ καταστήσῃ ὑψηλότερον ὑπὲρ πάντα τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα ἔκαμεν, εἰς καύχημα, καὶ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς δόξαν· καὶ διὰ νὰ ᾔῃαι λαὸς ἅγιος εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου, καθὼς ἐλάλησε.

ΚΕΦ. κζ'.

ΚΑΙ ὁ Μωϋσῆς, μὲ τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπρόσταξε τὸν λαόν, λέγων, Φυλάττετε ὅλας τὰς ἐντολάς, τὰς ὁποίας ἐγὼ σᾶς προστάζω σήμερον.

2 Καὶ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην, ἐμβαίνοντες εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σου σὲ δίδει, θέλεις στήσει εἰς τὸν ἑαυτὸν σου λίθους μεγάλους, καὶ θέλεις χρίσει αὐτοὺς μὲ ἀσβέστην·

3 Καὶ θέλεις γράφει ἐπάνω εἰς αὐτοὺς ὅλα τὰ λόγια τοῦ νόμου τούτου, ἀφοῦ διαβῆς τὸν Ἰορδάνην, διὰ νὰ ἐμβῆς εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σου σὲ δίδει, γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι, καθὼς Κύριος ὁ Θεός τῶν πατέρων σου σὲ ὑπεσχέθη.

4 Διὰ τοῦτο ἀφοῦ διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην, θέλετε στήσει τοὺς λίθους τούτους, τοὺς ὁποίους ἐγὼ σᾶς προστάζω σήμερον, εἰς τὸ ὄρος Γαιβάλ, καὶ θέλεις χρίσει αὐτοὺς μὲ ἀσβέστην.

5 Καὶ θέλεις οἰκοδομήσει ἐκεῖ θυσιαστήριον εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου, θυσιαστήριον ἀπὸ λίθους· σίδηρον δὲ θέλεις ὑψώσει ἐπάνω εἰς αὐτούς.

6 Θέλεις οἰκοδομήσει τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἀπὸ λίθους ὀλοκλήρους· καὶ θέλεις προσφέρει ἐπάνω εἰς αὐτὸ ὀλοκαυτώματα εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου.

7 Καὶ θέλεις προσφέρει εἰρηνικὰς προσφοράς, καὶ θέλεις τρώγει ἐκεῖ, καὶ εὐφραίνεσθαι ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

8 Καὶ θέλεις γράφει ἐπάνω εἰς τοὺς λίθους ὅλα τὰ λόγια τοῦ νόμου τούτου πολλὰ καθαρά.

9 Καὶ ὁ Μωϋσῆς καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται ἐλάλησαν εἰς ὅλον τὸν Ἰσραὴλ, λέγοντες, Πρόσεχε, καὶ ἄκουε, Ἰσραὴλ· ταύτην τὴν ἡμέραν ἀποκατεστάθης λαὸς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

10 Θέλεις λοιπὸν ὑπακούει εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ ἐκτελεῖ τὰς ἐντολάς του, καὶ τὰ διατάγματά του, τὰ ὅποια ἐγὼ σὲ προστάζω σήμερον.

11 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐπρόσταξε τὸν λαὸν τὴν αὐτὴν ἡμέραν, λέγων,

12 Οὗτοι θέλουν σταθῇ ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος Γαριζὶν διὰ νὰ εὐλογήσωσι τὸν λαὸν, ἀφοῦ διαβῇτε τὸν Ἰορδάνην· Συμεὼν, καὶ Λευὶ, καὶ Ἰούδα, καὶ Ἰσάαχαρ, καὶ Ἰωσήφ, καὶ Βενιαμίν.

13 Καὶ οὗτοι θέλουν σταθῇ ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος Γαριζὶν διὰ νὰ καταρασθῶσι· Ῥουβὴν, Γὰδ, καὶ Ἀσὴρ, καὶ Ζαβουλὼν, Δὰν, καὶ Νεφθαλί.

14 Καὶ θέλουν λαλήσει οἱ Λευῖται, καὶ εἰπεῖ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Ἰσραὴλ μὲ φωνὴν μεγάλην,

15 Ἐπικατάρματος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἤθελε κάμει γλυπτὴν ἢ χωνευτὴν εἰκόνα, βδέλυγμα εἰς τὸν Κύριον, ἔργον χειρῶν τεχνίτου, καὶ θέσει αὐτὴν εἰς ἀπόκρυφον τόπον. Καὶ ὅλος ὁ λαὸς θέλει ἀποκριθῇ καὶ εἰπεῖ, Ἀμήν.

16 Ἐπικατάρματος ὅποιος κακολογῇ τὸν πατέρα του ἢ τὴν μητέρα του. Καὶ ὅλος ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν.

17 Ἐπικατάρματος ὅποιος μετακινήσῃ τὸ ὀροθέσιον τοῦ πλησίον του. Καὶ ὅλος ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν.

18 Ἐπικατάρματος ὅποιος ἀποπλανᾷ τὸν τυφλὸν ἀπὸ τὸν δρόμον. Καὶ ὅλος ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν.

19 Ἐπικατάρματος ὅποιος διαστρέφῃ τὴν κρίσιν τοῦ ξένου, τοῦ ὀρφανοῦ, καὶ τῆς χήρας. Καὶ ὅλος ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν.

20 Ἐπικατάρματος ὅποιος κοιμηθῇ μὲ τὴν γυναῖκα τοῦ πατρός του· διότι σηκώνει τὸ σκέπασμα τοῦ πατρός του. Καὶ ὅλος ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν.

21 Ἐπικατάρματος ὅποιος κοιμηθῇ μὲ ὅποιονδήποτε κτῆνος. Καὶ ὅλος ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν.

22 Ἐπικατάρματος ὅποιος κοιμηθῇ μὲ τὴν ἀδελφὴν του, τὴν θυγατέρα τοῦ πατρός του, ἢ τὴν θυγατέρα τῆς μητρός του. Καὶ ὅλος ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν.

23 Ἐπικατάρματος ὅποιος κοιμηθῇ μὲ τὴν πενθεράν του. Καὶ ὅλος ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν.

24 Ἐπικατάρματος ὅποιος κτυπήσῃ τὸν πλησίον του κρυφίως. Καὶ ὅλος ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν.

25 Ἐπικατάρματος ὅποιος πάρῃ δῶρα διὰ νὰ φονεύσῃ ἄνθρωπον ἀθῶον. Καὶ ὅλος ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν.

26 Ἐπικατάρματος ὅποιος δὲν ἐμμένῃ εἰς τὰ λόγια τοῦ νόμου τούτου, διὰ νὰ τὰ ἐκτελῇ. Καὶ ὅλος ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν.

ΚΕΦ. κη'.

ΚΑΙ ἂν ὑπακούης ἐπιμελῶς εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, διὰ νὰ προσέχῃς νὰ κάμνῃς ὅλας τὰς ἐντολάς του, τὰς ὁποίας ἐγὼ σὲ προστάζω σήμερον, θέλει σὲ ὑψώσει Κύριος ὁ Θεός σου ὑπεράνω ὅλων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς.

2 Καὶ ὅλαι αὗται αἱ εὐλογίαι θέλουν ἔλθῃ ἐπάνω σου, καὶ θέλουν σὲ εὖρει, ἂν ὑπακούῃς εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

3 Εὐλογημένος θέλεις εἶσθαι εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὐλογημένος θέλεις εἶσθαι εἰς τὸν ἀγρόν.

4 Εὐλογημένος θέλει εἶσθαι ὁ καρπὸς τοῦ σώματός σου, καὶ ὁ καρπὸς τῆς γῆς σου, καὶ ὁ καρπὸς τῶν κτηνῶν σου, τὰ γεννήματα τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου.

5 Εὐλογημένον θέλει εἶσθαι τὸ καλάθιον σου, καὶ ἡ σκάφη σου.

6 Εὐλογημένος θέλεις εἶσθαι ὅταν ἐμβαίνῃς, καὶ εὐλογημένος θέλεις εἶσθαι ὅταν ἐκβαίνῃς.

7 Καὶ τοὺς ἐχθρούς σου, οἱ ὅποιοι σηκώνονται ἐναντίον σου, ὁ Κύριος θέλει κάμει αὐτοὺς νὰ συντριφθῶσιν ἔμπροσθέν σου· θέλουν ἐκβῇ ἐναντίον σου ἀπὸ ἑνὸς δρόμου, καὶ ἀπὸ ἑπτὰ δρόμους θέλουν φύγει ἔμπροσθέν σου.

8 Ὁ Κύριος θέλει σὲ ἐξαποστέλλει τὴν εὐλογίαν εἰς τὰς ἀποθήκας σου, καὶ εἰς ὅσα ἐπιβάλλῃς τὴν χειρὰ σου· καὶ θέλει σὲ εὐλογήσῃ εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σου σὲ δίδει.

9 Ὁ Κύριος θέλει σὲ καταστήσει λαὸν ἅγιον εἰς ἑαυτὸν, καθὼς ὤμοσεν εἰς σέ, ἂν φυλάττῃς τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ περιπατῇς εἰς τοὺς δρόμους του.

10 Καὶ ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς γῆς θέλουν ἰδεῖ, ὅτι ὀνομάζεσαι μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, καὶ θέλουν τρομάζει ἀπὸ σέ.

11 Καὶ ὁ Κύριος θέλει σὲ κάμει πλούσιον εἰς ἀγαθὰ, εἰς τὸν καρπὸν τοῦ σώματός σου, καὶ εἰς τὸν καρπὸν τῶν κτηνῶν σου, καὶ εἰς τὸν καρπὸν τῆς γῆς σου, εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ὤμοσεν εἰς τοὺς πατέρας σου νὰ σὲ δώσῃ.

12 Ὁ Κύριος θέλει ἀνοίξει εἰς σὲ τὸν ἀγαθὸν θησαυρὸν τοῦ οὐρανοῦ διὰ νὰ δίδῃ βροχὴν εἰς τὴν γῆν σου κατὰ τὸν καιρὸν τῆς, καὶ διὰ νὰ εὐλογῇ ὅλας τὰς ἐργασίας τῆς χειρός σου· καὶ σὺ θέλεις δανείζει εἰς πολλὰ ἔθνη, σὺ δὲ δὲν θέλεις δανείζεσθαι.

13 Καὶ ὁ Κύριος θέλει σὲ καταστήσει κεφαλὴν, καὶ ὄχι οὐραν'· καὶ θέλεις εἶσθαι μόνον ὑπεράνω, ἀλλὰ δὲν θέλεις εἶσθαι ὑποκάτω· ἐὰν ὑπακούῃς εἰς τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὰς ὁποίας ἐγὼ σὲ προστάζω τὴν ἡμέραν ταύτην, ὥστε νὰ φυλάττῃς καὶ νὰ ἐκτελῇς αὐτάς·

14 Καὶ δὲν θέλεις παραδρομήσει ποσῶς ἀπὸ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἐγὼ σὲ προστάζω ταύτην τὴν ἡμέραν, εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ, ὥστε νὰ ἀκολουθήσῃς ἄλλους Θεοὺς διὰ νὰ λατρεύσῃς αὐτούς.

15 Ἀλλ' ἐὰν δὲν ὑπακούῃς εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, διὰ νὰ προσέχῃς νὰ ἐκτελῇς ὅλας τὰς ἐντολὰς τοῦ, καὶ τὰ διατάγματά τοῦ, τὰ ὁποῖα ἐγὼ σὲ προστάζω σήμερον, ὅλαι αὗται αἱ κατάραι θέλουν ἔλθῃ ἐπάνω σου, καὶ θέλουν σὲ εὖρει.

16 Κατηραμένος θέλεις εἶσθαι εἰς τὴν πόλιν, καὶ κατηραμένος θέλεις εἶσθαι εἰς τὸν ἀγρόν.

17 Κατηραμένον θέλει εἶσθαι τὸ καλάθιον σου, καὶ ἡ σκάφη σου.

18 Κατηραμένος θέλει εἶσθαι ὁ καρπὸς τοῦ σώματός σου, καὶ ὁ καρπὸς τῆς γῆς σου, τὰ γεννήματα τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου.

19 Κατηραμένος θέλεις εἶσθαι ὅταν ἐμβαίνῃς, καὶ κατηραμένος θέλεις εἶσθαι ὅταν ἐκβαίνῃς.

20 Ὁ Κύριος θέλει στείλει ἐπάνω σου κατάραι, θλίψιν, καὶ φθοράν, εἰς ὅσα ἐπιβάλλῃς τὴν χεῖρά σου διὰ νὰ πράξῃς, ἕως νὰ ἐξολοθρευθῇς, καὶ ἕως νὰ ἀφανισθῇς ὀγλήγορα· ἐξ αἰτίας τῆς πονηρίας τῶν ἔργων σου, μετὰ τὰ ὁποῖα ἐγκατέλιπες ἐμέ.

21 Ὁ Κύριος θέλει προσκολλήσῃ ἐπάνω σου τὸ θανατικόν, ἕως νὰ σὲ ἐξολοθρεύσῃ ἀπὸ τὴν γῆν, ὅπου ὑπάγεις νὰ κληρονομήσῃς αὐτήν.

22 Ὁ Κύριος θέλει σὲ κτυπήσῃ μετὰ φθίσιν, καὶ μετὰ πυρετὸν, καὶ μετὰ φλόγῳσιν, καὶ μετὰ ὑπερβολικὴν καῦσιν, καὶ μετὰ μάχαιραν, καὶ μετὰ ξηρασίαν, καὶ μετὰ ἐρυσίβην· καὶ θέλουν σὲ καταδιώκει ἕως νὰ ἀφανισθῇς.

23 Καὶ ὁ οὐρανός σου ὁ ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου θέλει εἶσθαι χαλκός, καὶ ἡ γῆ ἢ ὑποκάτω σου σίδηρος.

24 Ὁ Κύριος θέλει κάμει τὴν βροχὴν τῆς γῆς σου κονιορτὸν καὶ χῶμα· ἀπὸ τὸν οὐρανὸν θέλει καταβῆ ἐπάνω σου, ἕως νὰ ἐξολοθρευθῇς.

25 Ὁ Κύριος θέλει σὲ κάμει νὰ κτυπηθῇς ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου· θέλεις ἐκβῆ ἀπὸ ἑνα δρόμον ἐναντίον αὐτῶν, καὶ ἀπὸ ἑπτὰ δρόμους θέλεις φύγει ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ θέλεις διασκορπισθῇ εἰς ὅλα τὰ βασίλεια τῆς γῆς.

26 Καὶ τὸ πτῶμα σου θέλει εἶσθαι τροφή εἰς ὅλα τὰ ὄρνεα τοῦ ἀέρος, καὶ εἰς τὰ θηρία τῆς γῆς, καὶ κἄνεις δὲν θέλει διώκει αὐτά.

27 Ὁ Κύριος θέλει σὲ κτυπήσῃ μετὰ τὴν Αἰγυπτιακὴν πληγὴν, καὶ μετὰ αἱμορροΐδας, καὶ μετὰ ψώραν, καὶ μετὰ ξυσμὸν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα νὰ μὴν ἐμπορῇς νὰ ἰατρευθῇς.

28 Ὁ Κύριος θέλει σὲ κτυπήσῃ μετὰ ἀφροσύνην, καὶ μετὰ τύφλωσιν, καὶ μετὰ ἔκστασιν καρδίας·

29 Καὶ θέλεις ψηλαφᾶ εἰς τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, καθὼς ὁ τυφλὸς ψηλαφᾶ εἰς τὸ σκότος, καὶ δὲν θέλεις εὐοδόμεσθαι εἰς τοὺς δρόμους σου· καὶ θέλεις εἶσθαι μόνον καταδυναστευόμενος καὶ διαρπαζόμενος πάντοτε, καὶ κἄνεις δὲν θέλει σὲ σώσει.

30 Θέλεις ἀρῶαβωνισθῇ γυναῖκα, καὶ ἄλλος ἀνὴρ θέλει κοιμηθῇ μετὰ αὐτήν· θέλεις οἰκοδομήσῃ οἰκίαν, καὶ δὲν θέλεις κατοικήσῃ εἰς αὐτήν· θέλεις φυτεύσῃ ἀμπελῶνα, καὶ δὲν θέλεις τρυγήσῃ τὰ σταφύλια αὐτοῦ.

31 Ὁ βοῦς σου θέλει εἶσθαι σφαγμένος ἔμπροσθέν σου, καὶ δὲν θέλεις φάγῃ ἀπὸ αὐτόν· ὁ ὄνος σου θέλει εἶσθαι ἀρπαγμένος βιαίως ἀπ' ἔμπροσθέν σου, καὶ δὲν θέλει ἀποδοθῇ εἰς ἐσέ· τὰ πρόβατά σου παραδομένα εἰς τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ κἄνεις δὲν θέλει εἶσθαι νὰ σὲ τὰ λυτρώσῃ.

32 Οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου θέλουν εἶσθαι παραδομένοι εἰς ἄλλον λαόν,

καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου θέλουν βλέπει καὶ μαραίνεσθαι δι' αὐτοὺς ὅλην τὴν ἡμέραν· καὶ καμμία δύναμις δὲν θέλει εἶσθαι εἰς τὴν χεῖρά σου.

33 Τὸν καρπὸν τῆς γῆς σου, καὶ ὅλους τοὺς κόπους σου, θέλει φάγει ἔθνος τὸ ὁποῖον δὲν γνωρίζεις· καὶ θέλεις εἶσθαι μόνον καταδυναστευόμενος καὶ καταπατούμενος πάντοτε·

34 Καὶ θέλεις γίνεи παράφρων, διὰ τὰ θεάματα τῶν ὀφθαλμῶν σου, τὰ ὁποῖα θέλεις ἰδεῖ.

35 Ὁ Κύριος θέλει σὲ κτυπήσει εἰς τὰ γόνατα καὶ εἰς τὰ σκέλη μὲ πληγὴν κακὴν, ἥ ὁποία δὲν ἰατρεύεται, ἀπὸ τοῦ ἵχνος τοῦ ποδός σου ἕως εἰς τὴν κορυφὴν τῆς κεφαλῆς σου.

36 Ὁ Κύριος θέλει φέρεи σέ, καὶ τὸν βασιλέα σου τὸν ὁποῖον θέλεις καταστήσει ἐπάνω σου, εἰς ἔθνος τὸ ὁποῖον οὔτε σὺ οὔτε οἱ πατέρες σου ἐγνώρισαν· καὶ ἐκεῖ θέλεις λατρεύσει ἄλλους θεοὺς, ξύλα καὶ λίθους.

37 Καὶ θέλεις κατασταθῇ φρίκη, παροιμία, καὶ διήγημα, εἰς τὸ μέσον ὅλων τῶν ἐθνῶν, ὅπου σὲ φέρῃ ὁ Κύριος.

38 Θέλεις φέρεи σπóρον πολὺν ἔξω εἰς τὸ χωράφιον, καὶ θέλεις συνάξει ὀλίγον· διότι θέλει τὸν φάγει ἡ ἀκρίς.

39 Θέλεις φυτεύσει ἀμπελῶνας, καὶ γεωργήσει αὐτοὺς, ὅμως οὔτε οἶνον θέλεις πίνει, οὔτε θέλεις τρωγῇσει· διότι οἱ σκώληκες θέλουν καταφάγει αὐτούς.

40 Θέλεις ἔχει ἐλαίας εἰς ὅλα τὰ ὄριά σου, ὅμως δὲν θέλεις χρισθῇ μὲ ἔλαιον· διότι αἱ ἐλαϊαὶ σου θέλουν ρίψει τὸν καρπόν.

41 Θέλεις γεννήσει υἱοὺς καὶ θυγατέρας, πλὴν δὲν θέλουν εἶσθαι διὰ σέ· διότι θέλουν ὑπάγει εἰς αἰχμαλωσίαν.

42 Ὅλα σου τὰ δένδρα, καὶ τὸν καρπὸν τῆς γῆς σου, θέλει καταφθεῖρει ἡ ἀκρίς.

43 Ὁ ξένος, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸ μέσον σου, θέλει ὑψωθῇ ὑπεράνω σου ὑψηλὰ σφόδρα, σὺ δὲ θέλεις καταβῇ κάτω σφόδρα·

44 Ἐκεῖνος θέλει δανείσει εἰς σέ, σὺ δὲ δὲν θέλεις δανεῖζει εἰς αὐτόν· αὐτὸς θέλει εἶσθαι ἡ κεφαλὴ, καὶ σὺ θέλεις εἶσθαι ἡ οὐρά.

45 Καὶ θέλουν ἔλθει ἐπάνω σου ὅλαι αὗται αἱ κατάραι, καὶ θέλουν σὲ καταδιώξει, καὶ σὲ εὕρει, ἕως νὰ ἐξολοθρευθῇς·

διότι δὲν ὑπήκουσες εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὥστε νὰ φυλάττης τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα σὲ ἐπρόσταξε.

46 Καὶ ταῦτα θέλουν εἶσθαι ἐπάνω εἰς σέ, καὶ ἐπάνω εἰς τὸ σπέρμα σου, ὡς σημεῖον καὶ τέρας, διαπαντός.

47 Ἐπειδὴ δὲν ἐλάτρευσες Κύριον τὸν Θεόν σου μὲ εὐφροσύνην, καὶ μὲ χαρὰν καρδίας, διὰ τὴν ἀφθονίαν ὅλων τῶν ἀγαθῶν,

48 Διὰ τοῦτο θέλεις δουλεύσει τοὺς ἐχθρούς σου, τοὺς ὁποῖους ὁ Κύριος θέλει στείλει ἐναντίον σου, μὲ πείναν, καὶ μὲ δίψαν, καὶ μὲ γύμνωσιν, καὶ μὲ ἔλλειψιν πάντων· καὶ θέλει βάλει ἐπάνω εἰς τὸν τράχηλόν σου ζυγὸν σιδηροῦν, ἕως νὰ σὲ ἐξολοθρεύσῃ.

49 Ὁ Κύριος θέλει φέρεи ἔθνος ἐναντίον σου ἀπὸ μακρὰν, ἀπὸ τοῦ ἄκρον τῆς γῆς, ὡσὰν μὲ ὄρμην αἰετοῦ· ἔθνος, τοῦ ὁποῖου τὴν γλῶσσαν δὲν θέλεις ἐννοεῖ.

50 Ἐθνος ἀγριοπρόσωπον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει σεβασθῇ τὸ πρόσωπον τοῦ γέροντος, οὐδὲ θέλει ἐλεήσει τὸν νέον.

51 Καὶ θέλει τρώγει τὸν καρπὸν τῶν κτηνῶν σου, καὶ τὸν καρπὸν τῆς γῆς σου, ἕως νὰ ἐξολοθρευθῇς· τὸ ὁποῖον δὲν θέλει σὲ ἀφήσει σῖτον, οἶνον, ἢ ἔλαιον, τὰ γεννήματα τῶν βοῶν σου, ἢ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου, ἕως νὰ σὲ ἐξολοθρεύσῃ.

52 Καὶ θέλει σὲ πολιορκήσῃ εἰς ὅλας τὰς πόλεις σου, ἕως νὰ πέσωσι τὰ ὑψηλὰ καὶ ὀχυρὰ τείχη σου, εἰς τὰ ὁποῖα εἶχες τὰς ἐλπίδας σου, καθ' ὅλην τὴν γῆν σου· καὶ θέλει σὲ πολιορκήσῃ εἰς ὅλας τὰς πόλεις σου, καθ' ὅλην τὴν γῆν σου, τὴν ὁποίαν σὲ ἔδωκε Κύριος ὁ Θεός σου.

53 Καὶ θέλεις φάγει τὸν καρπὸν τοῦ σώματός σου, τὸ κρέας τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου, τοὺς ὁποῖους σὲ ἔδωκε Κύριος ὁ Θεός σου, εἰς τὴν πολιορκίαν, καὶ εἰς τὴν στενοχωρίαν, μὲ τὴν ὁποίαν θέλει σὲ καταθλίψει ὁ ἐχθρός σου·

54 Ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἦτον ἀπαλὸς μεταξὺ σας, καὶ πολλὰ τρυφερός, θέλει ἐμβλέψῃ μὲ κακὸν βλέμμα εἰς τὸν ἀδελφόν του, καὶ εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ κόλπου του, καὶ εἰς τὰ ἐπίλοιπα τέκνα του τὰ ὁποῖα ἠθέλην ἀφήσει·

55 Ὡστε δὲν θέλει δώσει εἰς κἀνὲν ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τὸ κρέας τῶν τέκνων του, τὰ ὁποῖα θέλει φάγει· διότι δὲν ἔμεινεν εἰς αὐτὸν τίποτε εἰς τὴν πολιορκίαν, καὶ εἰς

τὴν στενοχωρίαν, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ ἐχθρὸς σου θέλει σὲ καταθλίψει εἰς ὅλας τὰς πόλεις σου.

56 Ἡ ἀπαλὴ καὶ τρυφερὰ γυνὴ μεταξὺ σας, ἡ ὁποία δὲν ἤθελε τολμήσει νὰ βάλῃ τὸ ἴχνος τοῦ ποδὸς τῆς ἐπάνω εἰς τὸ ἔδαφος διὰ τὴν τρυφερότητα καὶ ἀπαλότητα, θέλει ἐμβλέψει μὲ κακὸν βλέμμα εἰς τὸν ἄνδρα τοῦ κόλπου τῆς, καὶ εἰς τὸν υἱὸν τῆς, καὶ εἰς τὴν θυγατέρα τῆς,

57 Καὶ εἰς τὸ βρέφος τῆς τὸ ὁποῖον ἐκβαίνει ἀπὸ τὸ μέσον τῶν ποδῶν τῆς, καὶ εἰς τὰ τέκνα τὰ ὁποῖα θέλει γεννήσει· διότι ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν πάντων θέλει τὰ φάγει κρυφίως, εἰς τὴν πολιορκίαν καὶ εἰς τὴν στενοχωρίαν, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ ἐχθρὸς σου θέλει σὲ καταθλίψει εἰς τὰς πόλεις σου.

58 Ἐὰν δὲν προσέχῃς νὰ κάμνῃς ὅλους τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου, οἱ ὁποῖοι εἶναι γραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ βιβλίον, ὥστε νὰ φοβῇσαι τοῦτο τὸ ἐνδοξον καὶ φοβερόν ὄνομα, ΚΥΡΙΟΣ Ὁ ΘΕΟΣ ΣΟΥ,

59 Τότε ὁ Κύριος θέλει κάμει τρομεράς τὰς πληγὰς σου, καὶ τὰς πληγὰς τοῦ σπέρματός σου, πληγὰς μεγάλας καὶ ἀπαύστους, καὶ νόσους κακὰς καὶ ἀπαύστους.

60 Καὶ θέλει ἐπιφέρει ἐπάνω σου ὅλας τὰς ἀρρώστιας τῆς Αἰγύπτου, διὰ τὰς ὁποίας ἐτρόμαξες· καὶ θέλουν προσκολληθῇ εἰς σέ·

61 Καὶ πᾶσαν ἀσθένειαν, καὶ πᾶσαν πληγὴν, ἡ ὁποία δὲν εἶναι γραμμένη εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τούτου, ταύτας ὁ Κύριος θέλει φέρεи ἐπάνω σου, ἕως νὰ ἐξολοθρευθῇς.

62 Καὶ θέλετε ἀπομείνει ὀλίγοι τὸν ἀριθμὸν, ἐνῶ ἦσθε ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὸ πλῆθος· διότι δὲν ὑπῆκουσες εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

63 Καὶ καθὼς ὁ Κύριος εὐφράνθη εἰς ἐσᾶς εἰς τὸ νὰ σᾶς εὐεργετῇ, καὶ νὰ σᾶς πληθύνῃ, οὕτω θέλει εὐφρανθῇ ὁ Κύριος εἰς ἐσᾶς εἰς τὸ νὰ σᾶς ἐξολοθρεύσῃ, καὶ νὰ σᾶς ἐξουδενώσῃ· καὶ θέλετε ἀρπαχθῇ ἀπὸ τὴν γῆν, ὅπου ὑπάγετε νὰ κληρονομήσετε αὐτήν.

64 Καὶ ὁ Κύριος θέλει σὲ διασπείρει μεταξὺ ὄλων τῶν ἐθνῶν, ἀπὸ τὸ ἐν ἄκρον τῆς γῆς ἕως τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς γῆς· καὶ ἐκεῖ θέλετε λατρεύει ἄλλους Θεοὺς, τοὺς ὁποίους οὔτε σὺ οὔτε οἱ πατέρες σου ἐγνώρισαν, ξύλα καὶ λίθους.

65 Καὶ εἰς τὸ μέσον τῶν ἐθνῶν τούτων δὲν θέλεις εὖρει ἀνάπαυσιν, οὐδὲ τὸ ἴχνος τοῦ ποδός σου θέλει ἔχει στάσιν· ἀλλ' ὁ Κύριος θέλει σὲ δώσει ἐκεῖ καρδίαν τρέμουσαν, καὶ ἀτονίαν ὀφθαλμῶν, καὶ μαρασμὸν ψυχῆς·

66 Καὶ ἡ ζωὴ σου θέλει εἶσθαι κρεμαμένη ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σου· καὶ θέλεις φοβεῖσθαι ἡμέραν καὶ νύκτα, καὶ δὲν θέλεις πιστεύει εἰς τὴν ζωὴν σου.

67 Τὸ πρῶτ' ἡμερᾶς εἶπεῖ, Εἴθε νὰ ἦτον ἐσπέρας! καὶ τὸ ἐσπέρας θέλεις εἶπεῖ, Εἴθε νὰ ἦτον πρῶτ'! διὰ τὸν φόβον τῆς καρδίας σου, τὸν ὁποῖον θέλεις φοβεῖσθαι, καὶ διὰ τὸ θέαμα τῶν ὀφθαλμῶν σου, τὸ ὁποῖον θέλεις βλέπει.

68 Καὶ ὁ Κύριος θέλει σὲ φέρεи πάλιν εἰς τὴν Αἴγυπτον μὲ πλοῖα, ἀπὸ τὸν δρόμον περὶ τοῦ ὁποίου σὲ εἶπα, Δὲν θέλεις πλέον τὸν μεταῖδεῖ· καὶ ἐκεῖ θέλετε πωλεῖσθαι εἰς τοὺς ἐχθροὺς σας ὡς δούλοι καὶ δούλαι, καὶ κἀνεῖς δὲν θέλει σᾶς ἀγοράζει.

ΚΕΦ. κθ'.

ΟΥΤΟΙ εἶναι οἱ λόγοι τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν νὰ κάμῃ μὲ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν τοῦ Μωάβ· ἐκτὸς τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν ἔκαμε μὲ αὐτοὺς εἰς Χωρήβ.

2 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Μωϋσῆς ὅλον τὸν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Σεῖς ἴδετε ὅλα ὅσα ὁ Κύριος ἔκαμεν ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σας εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ἐναντίον τοῦ Φαραὼ, καὶ ἐναντίον πάντων τῶν δούλων αὐτοῦ, καὶ ἐναντίον ὅλης τῆς γῆς αὐτοῦ,

3 Τὰς μεγάλας δοκιμὰς τὰς ὁποίας ἴδαν οἱ ὀφθαλμοί σου, τὰ σημεῖα, καὶ τὰ μέγαλα ἐκεῖνα τεράστια·

4 Πλὴν ὁ Κύριος δὲν σᾶς ἔδωκε καρδίαν διὰ νὰ καταλαμβάνετε, καὶ ὀφθαλμοὺς διὰ νὰ βλέπετε, καὶ ὠτία διὰ νὰ ἀκούετε, ἕως τὴν ἡμέραν ταύτην.

5 Καὶ σᾶς ὠδήγησα σαράντα χρόνους εἰς τὴν ἔρημον· τὰ ἐνδύματά σας δὲν ἐπαλαίωσαν ἐπάνω σας, καὶ τὸ ὑπόδημά σου δὲν ἐπαλαίωσεν ἐπάνω εἰς τὸν πόδα σου.

6 Δὲν ἐφάγετε ἄρτον, οὔτε ἐπίετε οἶνον ἢ σίκερα· διὰ νὰ γνωρίσετε ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας.

7 Καὶ ὅτε ἦλθετε εἰς τοῦτον τὸν τόπον, ὁ Σηὼν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑσεβῶν, καὶ ὁ Ὠγ ὁ βασιλεὺς τῆς Βασάν, ἐκβῆκαν ἐναντίον

μας εἰς μάχην, καὶ ἡμεῖς τοὺς ἐκτυπήσαμεν·

8 Καὶ ἐπήραμεν τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐδώκαμεν αὐτὴν κληρονομίαν εἰς τοὺς 'Ρουβηνίτας, καὶ εἰς τοὺς Γαδίτας, καὶ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ.

9 Φυλάττετε λοιπὸν τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, καὶ ἐκτελεῖτε αὐτοὺς, διὰ νὰ εὐημερῇτε εἰς ὅλα τὰ ἔργα σας.

10 Σεῖς στέκεσθε σήμερον ὅλοι σας ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, οἱ ἄρχοντες τῶν φυλῶν σας, οἱ πρεσβύτεροί σας, καὶ οἱ ἐπιστάται σας, ὅλοι οἱ ἄνδρες τοῦ 'Ισραὴλ,

11 Τὰ παιδιά σας, αἱ γυναῖκές σας, καὶ ὁ ξένος σου, ὅστις εἶναι εἰς τὸ στρατόπεδόν σου, ἀπὸ τὸν ξυλοκόπον σου ἕως τοῦ ὑδροφόρου σου·

12 Διὰ νὰ περάσης εἰς τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ εἰς τὸν ὄρκον αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον σήμερον Κύριος ὁ Θεός σου κάμνει μὲ σέ·

13 Διὰ νὰ σὲ καταστήσῃ σήμερον λαὸν εἰς τὸν ἑαυτόν του, καὶ αὐτὸς νὰ ᾖναι εἰς σέ Θεός, καθὼς εἶπε πρὸς σέ, καὶ καθὼς ὤμοσεν εἰς τοὺς πατέρας σου, εἰς τὸν Ἀβραάμ, εἰς τὸν 'Ισαὰκ, καὶ εἰς τὸν 'Ιακώβ.

14 Καὶ ὄχι μὲ σὰς μόνον κάμνω τὴν διαθήκην ταύτην, καὶ τὸν ὄρκον τοῦτον·

15 Ἀλλὰ καὶ μὲ ἐκείνον, ὁ ὁποῖος στέκεται ἐδῶ μὲ ἡμᾶς σήμερον ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ μὲ ἐκείνον ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι ἐδῶ μὲ ἡμᾶς σήμερον·

16 (Διότι σεῖς ἐξεύρετε πῶς ἐκατοικήσαμεν εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, καὶ πῶς ἐπεράσαμεν διὰ μέσου τῶν ἐθνῶν ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐπεράσατε·

17 Καὶ ἴδετε τὰ βδελύγματα αὐτῶν, καὶ τὰ εἰδῶλα αὐτῶν, ξύλα καὶ λίθους, ἀργύριον καὶ χρυσίον, τὰ ὁποῖα ἦσαν μεταξύ των·)

18 Διὰ νὰ μὴν ᾖναι μεταξύ σας ἀνὴρ, ἢ γυνή, ἢ οἰκογένεια, ἢ φυλὴ, τῶν ὁποίων ἡ καρδιά νὰ ἐκκλίνη σήμερον ἀπὸ Κύριον τὸν Θεὸν μας, διὰ νὰ ὑπάγῃ καὶ νὰ λατρεύσῃ τοὺς θεοὺς τούτων τῶν ἐθνῶν· διὰ νὰ μὴν ᾖναι μεταξύ σας ῥίζα φέρουσα χολὴν καὶ πικρίαν·

19 Καὶ ὅταν ἀκούῃ τοὺς λόγους τῆς κατάρας ταύτης, νὰ μακαρίζῃ τὸν ἑαυτόν του μέσα εἰς τὴν καρδίαν του, λέγων, 'Εγὼ θέλω ἔχει εἰρήνην, μόνον ὅτι περιπατῶ εἰς τὴν ἀποπλάνησιν τῆς καρδίας μου· προσθέτων οὕτω μέθην εἰς τὴν δίψαν·

20 Ὁ Κύριος δὲν θέλει τὸν λυπηθῆ, ἀλλὰ τότε ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ ζῆλος του, θέλει ἐξαφθῆ ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, καὶ ὅλαι αἱ κατάραι αἱ γεγραμμέναι εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο θέλουν πέσει ἐπάνω του, καὶ ὁ Κύριος θέλει ἐξαλείφει τὸ ὄνομά του ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ.

21 Καὶ ὁ Κύριος θέλει τὸν ξεχωρίσει πρὸς ἀπώλειαν ἀπὸ ὅλας τὰς φυλὰς τοῦ 'Ισραὴλ, καθ' ὅλας τὰς κατάρας τῆς διαθήκης τὰς γεγραμμένας εἰς τοῦτο τὸ βιβλίον τοῦ νομοῦ·

22 Καὶ ἡ ἐπερχομένη γενεὰ τῶν υἱῶν σας, οἱ ὁποῖοι θέλουν ἀναστηθῆ ἔπειτα ἀπὸ σὰς, καὶ ὁ ξένος ὁ ὁποῖος ἔλθῃ ἀπὸ μακρυνὴν γῆν, θέλουν εἰπεῖ, ὅταν ἴδωσι τὰς πληγὰς τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ τὰς ἀρρώστιας τὰς ὁποίας ὁ Κύριος ἔφερεν ἐπάνω εἰς αὐτήν,

23 Καὶ ὅλην τὴν γῆν αὐτῆς, ὅτι εἶναι θειάφι, καὶ ἄλας, καὶ πυρκαϊά, ὅτι οὔτε σπείρεται, οὔτε βλαστάνει, οὔτε κἀνὲν χόρτον αὐξάνει εἰς αὐτήν, κατὰ τὴν καταστροφὴν τῶν Σοδόμων καὶ τῶν Γομόρρων, τῆς Ἀδαμὰ καὶ Σεβωὶμ, τὰς ὁποίας κατέστρεψεν ὁ Κύριος εἰς τὴν ὀργὴν του καὶ εἰς τὴν ἀγανάκτησίν του,

24 Καὶ ὅλα τὰ ἔθνη θέλουν εἰπεῖ, Διὰ τί ὁ Κύριος ἔκαμεν οὕτω εἰς τὴν γῆν ταύτην; τί ὁλοὶ ἡ ἑξαφίς τῆς μεγάλης ταύτης ὀργῆς;

25 Τότε θέλουν εἰπεῖ, Διότι ἐγκατέλιπαν τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων των, τὴν ὁποίαν ἔκαμε μὲ αὐτοὺς, ὅτε τοὺς ἐκβαλεν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου·

26 Διότι ὑπῆγαν καὶ ἐλάτρευσαν ἄλλους θεοὺς, καὶ τοὺς ἐπροσκύνησαν, θεοὺς τοὺς ὁποίους δὲν ἤξευραν, καὶ τοὺς ὁποίους δὲν ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς·

27 Καὶ ἐξήφθη ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐναντίον τῆς γῆς ταύτης, διὰ νὰ φέρῃ κατεπάνω της ὅλας τὰς κατάρας τὰς γεγραμμένας εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο·

28 Καὶ ὁ Κύριος τοὺς ἐξερρίζωσεν ἀπὸ τὴν γῆν των μὲ θυμὸν, καὶ μὲ ὀργὴν, καὶ μὲ μεγάλην ἀγανάκτησιν ἔρριψεν αὐτοὺς εἰς ἄλλην γῆν, καθὼς εἶναι ταύτην τὴν ἡμέραν.

29 Τὰ κρυπτὰ ἀνέκουν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν· τὰ δὲ ἀποκεκαλυμμένα, εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τὰ τέκνα μας πάντοτε, διὰ νὰ κάμνωμεν ὅλους τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου.

ΚΕΦ. λ'.

ΚΑΙ ὅταν ἔλθωσιν ὅλα ταῦτα τὰ πράγματα ἐπάνω σου, ἡ εὐλογία καὶ ἡ κατάρα, τὴν ὁποίαν ἔβαλα ἔμπροσθέν σου, καὶ ἀνακαλέσῃς εἰς τὴν καρδίαν σου ταῦτα εἰς τὸ μέσον ὄλων τῶν ἐθνῶν, ὅπου Κύριος ὁ Θεός σου σέ διασκορπίσῃ,

2 Καὶ ἐπιστραφῇς εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ ὑπακούσῃς εἰς τὴν φωνὴν του, καθ' ὅλα ὅσα ἐγὼ σέ προστάζω σήμερον, σὺ καὶ τὰ τέκνα σου, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου·

3 Τότε Κύριος ὁ Θεός σου θέλει σέ ἐπαναφέρει ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν, καὶ θέλει σέ εὐσπλαγχνισθῇ, καὶ θέλει σέ συνάξῃ πάλιν ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη, ὅπου σέ διεσκόπισε Κύριος ὁ Θεός σου·

4 Καὶ εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ οὐρανοῦ ἂν ᾖναι διασκορπισμένοι τινὲς ἀπὸ τοὺς ἰδικούς σου, Κύριος ὁ Θεός σου καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θέλει σέ συνάξῃ, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θέλει σέ πάρει·

5 Καὶ θέλει σέ ἐμβάσει Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἐκληρονόμησαν οἱ πατέρες σου, καὶ θέλεις κληρονομήσῃ αὐτήν· καὶ θέλει σέ ἀγαθοποιήσῃ, καὶ σέ πολλαπλασιάσῃ ὑπὲρ τοὺς πατέρας σου.

6 Καὶ θέλει περιτέμει Κύριος ὁ Θεός σου τὴν καρδίαν σου, καὶ τὴν καρδίαν τοῦ σπέρματός σου, διὰ νὰ ἀγαπᾷς Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, διὰ νὰ ζῇς.

7 Καὶ θέλει βάλῃ Κύριος ὁ Θεός σου ὅλας τὰς κατάρas ταύτας ἐπάνω εἰς τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ ἐπάνω εἰς τοὺς μισοῦντάς σε, οἱ ὅποιοι σέ κατέτρεξαν.

8 Καὶ σὺ θέλεις ἐπιστραφῇ καὶ ὑπακούσῃς εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, καὶ ἐκτελεῖ ὅλας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἐγὼ σέ προστάζω σήμερον.

9 Καὶ θέλει σέ εὐλογῇ Κύριος ὁ Θεός σου εἰς ὅλα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, εἰς τὸν καρπὸν τοῦ σώματός σου, καὶ εἰς τὸν καρπὸν τῶν κτηνῶν σου, καὶ εἰς τὸν καρπὸν τῆς γῆς σου, ἐπ' ἀγαθῷ· διότι ὁ Κύριος θέλει εὐφρανθῇ πάλιν ἐπάνω σου ἐπ' ἀγαθῷ, καθὼς εὐφράνθη ἐπάνω εἰς τοὺς πατέρας σου,

10 Ἐὰν ὑπακούσῃς εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὥστε νὰ φυλάττῃς τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ, τὰ γεγραμμένα εἰς τοῦτο τὸ βιβλίον τοῦ νόμου· ἐὰν ἐπιστραφῇς εἰς Κύριον τὸν Θεόν

σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου.

11 Ἐπειδὴ ἡ ἐντολὴ αὕτη, τὴν ὁποίαν ἐγὼ σέ προστάζω σήμερον, δὲν εἶναι κρυμμένη ἀπὸ σέ, οὐδὲ μακρὰν ἀπὸ σέ.

12 Δὲν εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν, διὰ νὰ εἴπῃς, Ποῖος θέλει ἀναβῇ διὰ ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ νὰ μᾶς φέρῃ αὐτήν, διὰ νὰ ἀκούσωμεν αὐτήν, καὶ νὰ κάμωμεν αὐτήν;

13 Οὐδὲ εἶναι πέραν τῆς θαλάσσης, διὰ νὰ εἴπῃς, Ποῖος θέλει διαπεράσῃ τὴν θάλασσαν διὰ ἡμᾶς, καὶ νὰ μᾶς φέρῃ αὐτήν, διὰ νὰ ἀκούσωμεν αὐτήν, καὶ νὰ κάμωμεν αὐτήν;

14 Ἀλλὰ πολὺ πλησίον σου εἶναι ὁ λόγος, εἰς τὸ στόμα σου, καὶ εἰς τὴν καρδίαν σου, διὰ νὰ κάμῃς αὐτόν.

15 Ἴδου, ἐγὼ ἔβαλα ἔμπροσθέν σου σήμερον τὴν ζωὴν καὶ τὸ καλόν, καὶ τὸν θάνατον καὶ τὸ κακόν·

16 Καθότι ἐγὼ σέ προστάζω σήμερον νὰ ἀγαπᾷς Κύριον τὸν Θεόν σου, νὰ περιπατῇς εἰς τοὺς δρόμους αὐτοῦ, καὶ νὰ φυλάττῃς τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ, διὰ νὰ ζῇς, καὶ νὰ πληθύνῃσαι· καὶ διὰ νὰ σέ εὐλογῇ Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν, ὅπου ἐμβαίνεις διὰ νὰ κληρονομήσῃς αὐτήν.

17 Ἐὰν ὅμως παρεκτραπῇ ἡ καρδιά σου, ὥστε νὰ μὴν ἀκούῃς, ἀλλὰ νὰ ἀποπλανηθῇς, καὶ νὰ προσκυνήσῃς ἄλλους Θεοὺς, καὶ νὰ λατρεύσῃς αὐτούς·

18 Ἐγὼ σᾶς ἀναγγέλλω σήμερον, ὅτι ἐξάπαντος θέλετε ἀφανισθῇ, καὶ δὲν θέλετε μακροημερεύσει ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, πρὸς τὴν ὁποίαν διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην, διὰ νὰ ὑπάγετε νὰ κληρονομήσετε αὐτήν.

19 Διαμαρτύρομαι σήμερον ἐναντίον σας τὸν οὐρανόν καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἔβαλα ἔμπροσθέν σας τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον, τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν· διὰ τοῦτο ἐκλέξετε τὴν ζωὴν, διὰ νὰ ζῆτε, σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου·

20 Διὰ νὰ ἀγαπᾷς Κύριον τὸν Θεόν σου, διὰ νὰ ὑποτάσσεσαι εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ διὰ νὰ προσηλόνεσαι εἰς αὐτόν· διότι αὐτὸς εἶναι ἡ ζωὴ σου, καὶ τὸ μάκρος τῶν ἡμερῶν σου· διὰ νὰ κατοικῇς εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσεν ὁ Κύριος εἰς τοὺς πατέρας σου, εἰς τὸν Ἀβραάμ, εἰς τὸν Ἰσαὰκ, καὶ εἰς τὸν Ἰακώβ, νὰ δώσῃ εἰς αὐτούς.

ΚΕΦ. ΛΑ'.

ΚΑΙ ὑπῆγεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ἐλάλησε τοὺς λόγους τούτους εἰς ὅλον τὸν Ἰσραὴλ.

2 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Ἐγὼ εἶμαι σήμερον ἑκατὸν εἴκοσι χρόνων· δὲν δύναμαι πλέον νὰ ἐμβαίνω καὶ νὰ ἐκβαίνω· καὶ ὁ Κύριος μὲ εἶπε, Δὲν θέλεις διαβῆ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον.

3 Κύριος ὁ Θεός σου, αὐτὸς θέλει διαβῆ ἔμπροσθέν σου, αὐτὸς θέλει καταστρέψει τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπ' ἔμπροσθέν σου, καὶ σὺ θέλεις κληρονομήσει αὐτά· ὁ Ἰησοῦς, αὐτὸς θέλει διαβῆ ἔμπροσθέν σου, καθὼς ἐλάλησεν ὁ Κύριος.

4 Καὶ ὁ Κύριος θέλει κάμει εἰς αὐτά, καθὼς ἐκαμην εἰς τὸν Σηὼν καὶ εἰς τὸν Ὠγ, τοὺς βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, καὶ εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, τοὺς ὁποίους ἐξωλόθρευσε.

5 Καὶ ὁ Κύριος θέλει παραδώσει αὐτοὺς ἔμπροσθέν σας, διὰ νὰ κάμετε εἰς αὐτοὺς καθ' ὅλας τὰς προσταγὰς τὰς ὁποίας σὰς ἐπρόσταξα.

6 Ἀνδρίζεσθε καὶ θάρρειτε, μὴ φοβεῖσθε, μηδὲ τρομάζετε ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτῶν· διότι Κύριος ὁ Θεός σου, αὐτὸς εἶναι ὁ πορευόμενος μαζὺ σου· δὲν θέλει σὲ ἀφήσει, οὐδὲ θέλει σὲ ἐγκαταλείψει.

7 Καὶ ἔκραξεν ὁ Μωϋσῆς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ἔμπροσθεν ὅλου τοῦ Ἰσραὴλ, Ἀνδρίξου καὶ θάρρει· διότι σὺ θέλεις ἐμβάσει τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ὤμοσεν εἰς τοὺς πατέρας των νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς, καὶ σὺ θέλεις τοὺς κάμει νὰ κληρονομήσωσιν αὐτήν.

8 Καὶ ὁ Κύριος, αὐτὸς εἶναι ὁ προπορευόμενός σου· αὐτὸς θέλει εἶσθαι ὁμοῦ μὲ σέ, δὲν θέλει σὲ ἀφήσει, οὐδὲ σὲ ἐγκαταλείψει· μὴ φοβοῦ, μηδὲ δειλιάζε.

9 Καὶ ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς τὸν νόμον τοῦτον, καὶ παρέδωκεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἱερεῖς τοὺς υἱοὺς τοῦ Λευὶ, οἱ ὅποιοι ἐβάσταζαν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς ὅλους τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ.

10 Καὶ ἐπρόσταξεν αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, λέγων, Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἐβδόμου χρόνου, εἰς τὴν πανήγυριν τοῦ χρόνου τῆς ἀφέσεως, εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας,

11 Ὅταν ὅλος ὁ Ἰσραὴλ συναχθῇ διὰ νὰ φανῇ ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἤθελεν ἐκλέξει, θέλεις ἀναγινώσκει τὸν νόμον τοῦτον ἔμ-

προσθεν ὅλου τοῦ Ἰσραὴλ εἰς ἐπήκοον αὐτῶν.

12 Σύναζε τὸν λαὸν, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, καὶ παῖδιά, καὶ τὸν ξένον σου ὅστις εἶναι μέσα εἰς τὰς πύλας σου, διὰ νὰ ἀκούωσι, καὶ διὰ νὰ μανθάνωσι, καὶ νὰ φοβῶνται Κύριον τὸν Θεόν σας, καὶ διὰ νὰ προσέχωσι νὰ κάμνωσιν ὅλους τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου.

13 Καὶ διὰ νὰ ἀκούωσι τὰ παῖδιά των, τὰ ὁποῖα δὲν ἐξεύρουν, καὶ νὰ μανθάνωσι νὰ φοβῶνται Κύριον τὸν Θεόν σας ὅλας τὰς ἡμέρας, τὰς ὁποίας ζῆτε ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, πρὸς τὴν ὁποίαν διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην διὰ νὰ κληρονομήσετε αὐτήν.

14 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, Ἰδοὺ, αἱ ἡμέραι σου πλησιάζουν διὰ νὰ ἀποθάνῃς· κράξε τὸν Ἰησοῦν, καὶ παρασταθῆτε εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, διὰ νὰ δώσω εἰς αὐτὸν προσταγὰς. Καὶ ὑπῆγεν ὁ Μωϋσῆς, καὶ ὁ Ἰησοῦς, καὶ παρεστάθησαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου.

15 Καὶ ἐφάνη ὁ Κύριος εἰς τὴν σκηνὴν εἰς στύλον νεφέλης· καὶ ὁ στύλος τῆς νεφέλης ἐστάθη ἐπάνωθεν τῆς θύρας τῆς σκηνῆς.

16 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἰδοὺ, σὺ θέλεις κοιμηθῇ ὁμοῦ μὲ τοὺς πατέρας σου· καὶ ὁ λαὸς οὗτος θέλει σηκωθῇ, καὶ θέλει πορνεύσει ἐξοπίσω τῶν Θεῶν τῶν ἄλλογενῶν τῆς γῆς, εἰς τὸ μέσον τῆς ὁποίας αὐτὸς ἐμβαίνει, καὶ θέλει μὲ ἐγκαταλείψει, καὶ παραβῇ τὴν διαθήκην μου, τὴν ὁποίαν ἔκαμα μὲ αὐτούς.

17 Τότε θέλει ἐξαφθῇ ὁ θυμός μου ἐναντίον αὐτῶν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ θέλω τοὺς ἐγκαταλείψει, καὶ θέλω κρίψει τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ αὐτοὺς, καὶ αὐτοὶ θέλουν ἐξαναλωθῇ, καὶ θέλουν τοὺς εὖρει πολλὰ κακὰ καὶ θλίψεις· ὥστε θέλουν εἰπεῖ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, Δὲν μᾶς εὗρήκαν τὰ κακὰ ταῦτα, διότι ὁ Θεός μας δὲν εἶναι μὲ ἡμᾶς;

18 Καὶ ἐγὼ βέβαια θέλω κρίψει ἀπὸ αὐτοὺς τὸ πρόσωπόν μου τὴν ἡμέραν ἐκείνην, δι' ὅλα τὰ κακὰ τὰ ὁποῖα ἔκαμαν, διότι ἐξέκλιναν εἰς ξένους Θεούς.

19 Τώρα λοιπὸν γράψετε τὴν ᾠδὴν ταύτην διὰ τὸν ἑαυτὸν σας, καὶ διδάξετε αὐτήν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ· βάλετε αὐτήν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν, διὰ νὰ ᾄδῃ ἡ ᾠδὴ αὕτη εἰς ἐμὲ μάρτυς ἐναντίον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

20 Διότι ἄφοῦ ἐμβάσω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσα εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, καὶ αὐτοὶ φάγωσι, καὶ χορτάσωσι, καὶ ἐμπλησθῶσι, τότε θέλουν στραφῆ εἰς ξένους θεοὺς, καὶ θέλουν λατρεύσει αὐτοὺς, καὶ θέλουν μὲ παροργίσει, καὶ παραβῇ τὴν διαθήκην μου.

21 Καὶ ἄφοῦ εὗρωσιν αὐτοὺς πολλὰ κακὰ καὶ θλίψεις, ἡ ὥδῃ αὕτη θέλει μαρτυρήσει ἐναντίον αὐτῶν ὡς μάρτυς· διότι δὲν θέλει λησμονηθῇ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ σπέρματος αὐτῶν· ἐπειδὴ ἐγὼ γνωρίζω τὴν πονηρίαν αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἐργάζονται ἀκόμη τὴν σήμερον, πρὶν τοὺς ἐμβάσω εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ὤμοσα.

22 Καὶ ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς τὴν ὥδην ταύτην τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

23 Καὶ ἔδωκε προσταγὰς εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ναυή, καὶ εἶπεν, Ἀνδρίζου καὶ θάρρει· διότι σὺ θέλεις ἐμβάσει τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσα εἰς αὐτοὺς, καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι μαζύ σου.

24 Καὶ ἄφοῦ ὁ Μωϋσῆς ἐτελείωσε νὰ γράφῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον, ἕως εἰς τὸ τέλος,

25 Τότε ὁ Μωϋσῆς ἐπρόσταξε τοὺς Λευίτας, οἱ ὁποῖοι ἐβάσταζαν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, λέγων,

26 Πάρετε τοῦτο τὸ βιβλίον τοῦ νόμου, καὶ θέσετε αὐτὸ εἰς τὰ πλάγια τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, διὰ νὰ ᾗναι ἐκεῖ μαρτυρία κατὰ σοῦ·

27 Διότι ἐγὼ ἐξεύρω τὴν ἀπειθείαν σου, καὶ τὸν σκληρὸν τράχηλόν σου. Ἰδοὺ, ἐνῶ εἶμαι ζῶν μαζύ σας σήμερον, ἀπειθήσετε εἰς τὸν Κύριον· καὶ πόσω μᾶλλον μετὰ τὸν θάνατόν μου;

28 Συνάξετε πρὸς ἐμὲ ὅλους τοὺς πρεσβυτέρους τῶν φυλῶν σας, καὶ τοὺς ἄρχοντας σας, διὰ νὰ λαλήσω τοὺς λόγους τούτους εἰς ἐπήκοον αὐτῶν, καὶ νὰ ἐπικαλεσθῶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν μάρτυρας ἐναντίον αὐτῶν.

29 Διότι ἐξεύρω ὅτι μετὰ τὸν θάνατόν μου βέβαια θέλετε διαφθαρῆ, καὶ ἐκκλίνει ἀπὸ τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον σᾶς ἐπρόσταξα· καὶ θέλουν σᾶς εὕρει τὰ κακὰ εἰς τὰς ἐσχάτας ἡμέρας, ἐπειδὴ θέλετε πράξει κακὰ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ παροργίσετε αὐτὸν μὲ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σας.

30 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς, εἰς ἐπήκοον ὅλης τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραὴλ, τοὺς λόγους τῆς ὥδῆς ταύτης, ἕως εἰς τὸ τέλος.

ΚΕΦ. λβ'.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ, οὐρανοὶ, καὶ θέλω λαλήσει· καὶ ἄκουε, γῆ, τὰ λόγια τοῦ στόματός μου.

2 Ἡ διδασκαλία μου θέλει στάξει ὡς ἡ βροχὴ, ὁ λόγος μου θέλει καταβῇ ὡς ἡ δρόσος, ὡς ἡ ψεκὰς ἐπάνω εἰς τὴν τρυφερὰν χλόην, καὶ ὡς ὁ ὄμβρος ἐπάνω εἰς τὸν χόρτον·

3 Διότι θέλω κηρύξει τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· ἀποδώσετε μεγαλωσύνην εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν.

4 Αὐτὸς εἶναι ὁ Βράχος, τὸ ἔργον αὐτοῦ εἶναι τέλειον· διότι ὅλοι οἱ δρόμοι του εἶναι κρίσις· Θεὸς πιστὸς, καὶ χωρὶς ἀδικίαν, δίκαιος καὶ εὐθὺς αὐτὸς εἶναι.

5 Αὐτοὶ διεφθάρησαν· ἡ κηλὶς αὐτῶν δὲν εἶναι κηλὶς τῶν υἱῶν αὐτοῦ· εἶναι γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη.

6 Ταῦτα ἀνταποδίδετε εἰς τὸν Κύριον, λαὲ μωρὲ καὶ ἄφρων; δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ πατήρ σου, ὁ ὁποῖος σὲ ἐξηγόρασεν; αὐτὸς, ὁ ὁποῖος σὲ ἔκαμε, καὶ σὲ ἐμόρφωσεν;

7 Ἐνθυμήσου τὰς ἀρχαίας ἡμέρας, συλλογίσου τοὺς χρόνους πολλῶν γενεῶν· ἐρώτησε τὸν πατέρα σου, καὶ αὐτὸς θέλει σὲ ἀναγγεῖλει, τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ αὐτοὶ θέλουν σὲ εἰπεῖ·

8 Ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὑψιστος εἰς τὰ ἔθνη τὴν κληρονομίαν αὐτῶν, ὅτε διέσπειρε τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀδὰμ, ἔστησε τὰ ὅρια τῶν λαῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

9 Διότι τὸ μερίδιον τοῦ Κυρίου εἶναι ὁ λαὸς αὐτοῦ, τὸ μέρος τῆς κληρονομίας του εἶναι ὁ Ἰακώβ.

10 Εἰς γῆν ἔρημον εὗρηκεν αὐτὸν, καὶ εἰς ἐρημίαν φρίκης καὶ ὀλολυγμοῦ· περιώδηγσεν αὐτὸν, ἐπαιδαγώγησεν αὐτὸν, ἐφύλαξεν αὐτὸν ὡς τὴν κόρην τοῦ ὀφθαλμοῦ του.

11 Καθὼς ὁ ἀετὸς ἀνακινεῖ τὴν φωλεάν του, πτερυγίζει ἐπάνωθεν τῶν νεοσσῶν του, ἐξαπλόνει τὰς πτέρυγας του, τοὺς λαμβάνει, τοὺς σηκώνει ἐπάνω εἰς τὰ πτερά του·

12 Οὕτω ὁ Κύριος μόνος ὠδήγησεν αὐτὸν, καὶ δὲν ἦτον μὲ αὐτὸν κανεὶς ξένος θεός.

13 Ἀνεβίβασεν αὐτὸν εἰς τὰ ἔξοχα μέρη τῆς γῆς, καὶ ἔφαγε τὰ γεννήματα τῶν

ἀγρῶν· καὶ ἐθήλασεν αὐτὸν μέλι ἀπὸ τὴν πέτραν, καὶ ἔλαιον ἀπὸ τὴν σκληρὰν πέτραν,

14 Βούτυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, μὲ πάχος ἀρνίων, καὶ κριῶν θρεμμάτων τῆς Βασάν, καὶ τράγων, ὁμοῦ μὲ τὸ ἐξαίρετον ἄνθος τοῦ σίτου· καὶ σὺ ἔπιες τὸ καθαρὸν αἷμα τῆς σταφυλῆς.

15 Ὁ δὲ Ἰεσουροὺν ἐπαχύνθη, καὶ ἀπελάκτισε· σὺ ἐπαχύνθης, ἐπλατύνθης, ἐσκεπάσθης ἀπὸ πάχος· τότε ἐλησμόνησε τὸν Θεὸν ὁ ὁποῖος τὸν ἔπλασε, καὶ κατεφρόνησε τὸν Βράχον τῆς σωτηρίας του.

16 Παρώξυναν αὐτὸν εἰς ζηλοτυπίαν μὲ ξένους Θεοὺς, μὲ βδελύγματα παρώξυναν αὐτὸν εἰς θυμόν.

17 Ἐθυσίασαν εἰς δαιμόνια, ὅχι εἰς τὸν Θεόν· εἰς Θεοὺς, τοὺς ὁποῖους δὲν ἐγνώριζαν, εἰς νέους Θεοὺς νεωστὶ εἰσαχθέντας, τοὺς ὁποῖους δὲν ἐφοβοῦντο οἱ πατέρες σας.

18 Τὸν δὲ Βράχον, ὅστις σὲ ἐγέννησεν, ἐγκατέλιπες, καὶ ἐλησμόνησες τὸν Θεόν, ὅστις σὲ ἔπλασε.

19 Καὶ ὅτε ἴδεν ὁ Κύριος, τοὺς ἀπεστράφη, διότι παρώργισαν αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ.

20 Καὶ εἶπε, Θέλω κρίνῃ τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ αὐτοῦς, θέλω ἰδεῖ ὁποῖον θέλει εἶσθαι τὸ τέλος αὐτῶν· διότι αὐτοὶ εἶναι γενεὰ διεστραμμένη, υἱοὶ εἰς τοὺς ὁποῖους δὲν εἶναι πίστις.

21 Αὐτοὶ μὲ παρώξυναν εἰς ζηλοτυπίαν μὲ τὰ μὴ ὄντα Θεός· αὐτοὶ μὲ παρώργισαν μὲ τὰ εἰδῶλα αὐτῶν· καὶ ἐγὼ θέλω παροξύνει αὐτοὺς εἰς ζηλοτυπίαν μὲ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι λαὸς, θέλω παροργίσει αὐτοὺς μὲ ἔθνος ἀσύνετον.

22 Διότι πῦρ ἀνήφθη εἰς τὸν θυμόν μου, καὶ θέλει ἐκκαυθῇ ἕως εἰς τὰ κατώτατα τοῦ ἄδου, καὶ θέλει καταφάγει τὴν γῆν μὲ τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ θέλει καταφλογίσει τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων.

23 Θέλω ἐπισωρεύσει δυστυχίας ἐπάνω εἰς αὐτοὺς, θέλω ρίψει ὅλα τὰ βέλη μου ἐπάνω εἰς αὐτούς.

24 Θέλουν ἀναλωθῇ ἀπὸ τὴν πείναν, καὶ καταφαγῶθῃ μὲ φλογιστικὰς νόσους, καὶ μὲ πικρὸν ὄλεθρον· καὶ θέλω στείλει ἐπάνω εἰς αὐτοὺς τοὺς ὀδόντας τῶν θηρίων, ὁμοῦ μὲ τὸ φαρμάκιον τῶν ὄφεων τοῦ κονιορτοῦ.

25 Μάχαιρα ἔξωθεν, καὶ φρίκη ἔσωθεν,

θέλει ἀφανίσει καὶ τὸν νέον καὶ τὴν παρθένον, τὸ θηλάζον νήπιον ὁμοῦ μὲ τὸν πολὺν γέροντα.

26 Εἶπα, Ἦθελα διασκορπίσει αὐτοὺς εἰς τὰς γωνίας, ἤθελα κάμει τὸ μνημόσυνον αὐτῶν νὰ ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τὸ μέσον τῶν ἀνθρώπων·

27 Ἐὰν δὲν ἐφοβούμεν τὴν ὀργὴν τοῦ ἐχθροῦ, μήπως ὑψηλοφρονήσωσιν οἱ ἐναντίοι αὐτῶν, καὶ εἴπωσιν, Ἦ χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλὴ, καὶ ὅχι ὁ Κύριος, ἔκαμεν ὅλα ταῦτα.

28 Διότι αὐτοὶ εἶναι ἔθνος ἀσύνετον, οὐδὲ εἶναι εἰς αὐτοὺς καμμία φρόνησις.

29 Εἶθε νὰ ἦσαν σοφοὶ, νὰ ἐννοοῦσαν τοῦτο, νὰ συλλογισθῶσι τὸ τέλος των !

30 Πῶς ἤθελε δυνηθῇ εἰς νὰ διώξῃ χιλίους, καὶ δύο νὰ τρέψωσιν εἰς φυγὴν μυριάδας, ἐὰν ὁ Βράχος αὐτῶν δὲν τοὺς παραιτοῦσε, καὶ δὲν παρέδιδεν αὐτοὺς ὁ Κύριος;

31 Διότι ὁ βράχος αὐτῶν δὲν εἶναι ὡς ὁ Βράχος ὁ ἰδικός μας, καὶ αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ μας ἂς γίνωσι περὶ τούτου κριταί.

32 Ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν ἄμπελον τῶν Σοδόμων εἶναι ἡ ἄμπελος αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τοὺς ἀγρούς τῆς Γομόρρας· ἡ σταφυλὴ αὐτῶν εἶναι σταφυλὴ χολῆς, αἱ ῥῶγες αὐτῶν πικραί·

33 Ὁ οἶνος αὐτῶν εἶναι φαρμάκιον δράκοντων, καὶ ἀνίατος ἰὸς ἀσπίδος.

34 Δὲν εἶναι τοῦτο ἀποταμιευμένον εἰς ἐμὲ, ἐσφραγισμένον εἰς τοὺς θησαυρούς μου;

35 Εἰς ἐμὲ ἀνήκει ἡ ἐκδίκησις, καὶ ἡ ἀνταπόδοσις· ὁ ποὺς αὐτῶν ἐν καιρῷ θέλει ὀλισθήσει· διότι πλησίον εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς συμφορᾶς αὐτῶν, καὶ τὰ μέλλοντα νὰ ἔλθωσιν ἐπάνω εἰς αὐτοὺς σπεύδουν.

36 Διότι ὁ Κύριος θέλει κρίνει τὸν λαόν του, καὶ θέλει μεταμεληθῇ διὰ τοὺς δούλους του, ὅταν ἴδῃ ὅτι ἐχάθη ἡ δύναμις αὐτῶν, καὶ κἀνεὶς δὲν εἶναι φυλαγμένος, οὐδὲ ἀφειμένος.

37 Καὶ θέλει εἰπεῖ, Ποῦ εἶναι οἱ Θεοὶ των, ὁ βράχος εἰς τὸν ὁποῖον εἶχαν τὸ θάρρος των;

38 Οἱ ὁποῖοι ἔτρωγαν τὸ πάχος τῶν θυσιῶν αὐτῶν, ἔπιναν τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν; ἂς σηκωθῶσι καὶ ἂς σᾶς βοηθήσωσιν, ἂς γίνωσι σκέπη εἰς ἐσᾶς.

39 Ἰδέτε τώρα ὅτι ἐγὼ, ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος, καὶ δὲν εἶναι ἄλλος Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ

θανατόνω, καὶ ζωοποιῶ· ἐγὼ πληγόνω, καὶ ἰατρεύω· οὐδὲ εἶναι κἀνείς ὅστις δύναται νὰ ἐλευθερώσῃ τινὰ ἀπὸ τὴν χεῖρά μου.

40 Διότι ἐγὼ ὑψόνω εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ λέγω, Ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα·

41 Ἐὰν ἀκονίσω τὴν ἀστραπηφόρον μάχαιράν μου, καὶ ἡ χεὶρ μου πιάσῃ κρίσιν, θέλω κάμει ἐκδίκησιν εἰς τοὺς ἐχθροὺς μου, καὶ θέλω ἀνταποδώσει τοὺς μισοῦντάς με.

42 Θέλω μεθύσει τὰ βέλη μου ἀπὸ αἷμα, καὶ ἡ μάχαιρά μου θέλει καταφάγει κρέας, ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν φονευμένων καὶ τῶν αἰχμαλώτων, ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τῶν ἀρχόντων τῶν ἐχθρῶν.

43 Εὐφράνθητε ἔθνη ὁμοῦ μὲ τὸν λαὸν αὐτοῦ· διότι αὐτὸς θέλει ἐκδικήσῃ τὸ αἷμα τῶν δούλων του, καὶ ἀποδώσει ἐκδίκησιν εἰς τοὺς ἐναντίους του, καὶ καθαρίσει τὴν γῆν του, καὶ τὸν λαόν του.

44 Καὶ ἦλθεν ὁ Μωϋσῆς, καὶ ἐλάλησεν ὅλους τοὺς λόγους τῆς ῥῆθης ταύτης εἰς ἐπήκοον τοῦ λαοῦ, αὐτὸς καὶ ὁ Αὐσὴ ὁ υἱὸς τοῦ Ναυή.

45 Καὶ ἐτελείωσεν ὁ Μωϋσῆς νὰ λαλήῃ ὅλους τοὺς λόγους τούτους εἰς ὅλον τὸν Ἰσραήλ·

46 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Βάλετε τὰς καρδίας σας εἰς ὅλους τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἐγὼ σήμερον διαμαρτύρομαι εἰς ἐσᾶς, τοὺς ὁποίους θέλετε παραγγεῖλει εἰς τὰ παιδία σας νὰ προσέχωσιν εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶσιν, ὅλους τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου.

47 Διότι τοῦτο δὲν εἶναι λόγος μάταιος διὰ σᾶς· ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι ἡ ζωὴ σας· καὶ διὰ τούτου τοῦ λόγου θέλετε μακροημερεύσει ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, πρὸς τὴν ὁποίαν διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην διὰ νὰ κληρονομήσετε αὐτήν.

48 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν, λέγων,

49 Ἀναίβα εἰς τὸ ὄρος τοῦτο Ἀβαρίμ, εἰς τὸ ὄρος Ναβαῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὴν γῆν τοῦ Μωάβ, τὸ ἀπέναντι τῆς Ἱεριχώ, καὶ θεώρησε τὴν γῆν Χαναὰν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ δίδω εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ διὰ κληρονομίαν.

50 Καὶ ἀπόθανε εἰς τὸ ὄρος ὅπου ἀναβαίνεις, καὶ προσθέσου εἰς τὸν λαόν σου, καθὼς ὁ ἀδελφός σου ὁ Ἀαρὼν ἀπέθανεν εἰς τὸ ὄρος Ὡρ, καὶ ἐπροστέθη εἰς τὸν λαόν του·

51 Διότι ἐπταίσετε ἐναντίον μου μεταξὺ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὰ ὕδατα τῆς Μεριβὰ-Κάδης, εἰς τὴν ἔρημον Σίν· διότι δὲν με ἡγιάσετε εἰς τὸ μέσον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

52 Ὅθεν θέλεις ἰδεῖ τὴν γῆν ἀπέναντι, ἐκεῖ ὅμως δὲν θέλεις ἐμβῆ, εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ἐγὼ δίδω εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. λγ'.

ΚΑΙ αὕτη εἶναι ἡ εὐλογία, μετὰ τὴν ὁποίαν εὐλόγησεν ὁ Μωϋσῆς ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ πρὸ τοῦ θανάτου του·

2 Καὶ εἶπεν, Ὁ Κύριος ἦλθεν ἀπὸ Σινὰ, καὶ ἐπεφάνη εἰς αὐτοὺς ἀπὸ Σηεῖρ· ἐπέλαμψεν ἀπὸ τὸ ὄρος Φαράν, καὶ ἦλθε μετὰ μυριάδας ἁγίων· ἀπὸ τὴν δεξιὰν χεῖρα αὐτοῦ ἐκβῆκε μεταξὺ φλογῶν νόμος δι' αὐτούς.

3 Ναί, αὐτὸς ἠγάπησε τὸν λαόν· ὑπὸ τὴν χεῖρά σου εἶναι ὅλοι οἱ ἅγιοί σου· καὶ ἐκάθητο εἰς τοὺς πόδας σου, διὰ νὰ λάβωσιν ἀπὸ τοὺς λόγους σου,

4 Τὸν νόμον, τὸν ὅποιον ὁ Μωϋσῆς μᾶς ἐπρόσταξε, τὴν κληρονομίαν τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰακώβ.

5 Καὶ αὐτὸς ἦτον βασιλεὺς ἐπάνω εἰς τὸν Ἰεσουροὺν, ὅτε οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ συνήχθησαν ὁμοῦ μὲ τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ.

6 Ζήτω ὁ Ῥουβὴν, καὶ ἄς μὴν ἀποθάνῃ, καὶ ἄς ᾖ οἱ ἄνθρωποι αὐτοῦ πολυάριθμοι.

7 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ εὐλογία τοῦ Ἰούδα· καὶ αὐτὸς εἶπεν, Εἰσάκουσε, Κύριε, τὴν φωνὴν τοῦ Ἰούδα, καὶ φέρε αὐτὸν εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ· αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἄς ᾖναι ἱκαναὶ δι' αὐτόν· καὶ ἦσου βοήθεια εἰς αὐτὸν κατὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ.

8 Καὶ περὶ τοῦ Λευὶ εἶπε, Τὰ Θουμμίμ σου καὶ τὰ Οὐρίμ σου ἄς ᾖναι μετὰ τὸν ἄνθρωπον τὸν ὅσιόν σου, τὸν ὁποῖον ἐδοκίμασες εἰς Μασσά, καὶ μετὰ τὸν ὁποῖον ἀντιλόγησες εἰς τὰ ὕδατα τῆς Μεριβὰ·

9 Ὁ ὁποῖος εἶπεν εἰς τὸν πατέρα του καὶ εἰς τὴν μητέρα του, Δὲν τὸν ἴδα, καὶ ὁ ὁποῖος ἀπηρνήθη τοὺς ἀδελφούς του, οὐδὲ ἐγνώρισε τοὺς υἱούς του· διότι αὐτὸς ἐτήρησε τὸν λόγον σου, καὶ ἐφύλαξε τὴν διαθήκην σου.

10 Αὐτοὶ θέλουν διδάσκει τὸν Ἰακώβ τὰς κρίσεις σου, καὶ τὸν Ἰσραὴλ τὸν νόμον σου· αὐτοὶ θέλουν βάλλει θυμίαμα

ἔμπροσθέν σου, καὶ ὀλοκαυτώματα ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριόν σου.

11 Εὐλόγησε, Κύριε, τὰ τάγματα αὐτοῦ, καὶ δέξε τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ· πάταξε τὴν ὀσφὺν ἐκείνων οἱ ὅποιοι σηκώνονται ἐναντίον του, καὶ ἐκείνων οἱ ὅποιοι τὸν μισοῦν, διὰ νὰ μὴ σηκωθῶσι πλέον.

12 Καὶ περὶ τὸν Βενιαμὴν εἶπεν, Ὁ ἡγαπημένος τοῦ Κυρίου θέλει κατοικεῖ ἀσφαλῶς πλησίον του· ὁ Κύριος θέλει τὸν περισκεπάζει ὅλας τὰς ἡμέρας, καὶ θέλει κατοικεῖ μεταξὺ τῶν ὤμων αὐτοῦ.

13 Καὶ περὶ τοῦ Ἰωσήφ εἶπεν, Εὐλογημένη ἂς ᾖ ἀπὸ τὸν Κύριον ἡ γῆ αὐτοῦ μετὰ τὰ πολύτιμα δῶρα τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ τὴν δρόσον, καὶ μετὰ τὴν κάτω κειμένην ἄβυσσον,

14 Καὶ μετὰ τοὺς ἐκ τοῦ ἡλίου πολυτίμους καρπούς, καὶ μετὰ τὰ ἐκ τῆς σελήνης προερχόμενα πολύτιμα δῶρα,

15 Καὶ μετὰ τὰ ἐξαίρετα πράγματα τῶν ἀρχαίων ὁρέων, καὶ μετὰ τὰ πολύτιμα πράγματα τῶν αἰώνιων βουνῶν,

16 Καὶ μετὰ τὰ πολύτιμα πράγματα τῆς γῆς καὶ τοῦ πληρώματος αὐτῆς· καὶ ἡ εὐδοκία ἐκείνου, ὁ ὅποιος ἐκατοικοῦσεν εἰς τὴν βάτον, ἃς ἔλθῃ ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν τῆς κεφαλῆς ἐκείνου ὅστις ἐστάθῃ ὁ ἐκλεκτὸς μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν του.

17 Ἡ δόξα αὐτοῦ ἂς ᾖ ὡς τοῦ πρωτότου τοῦ ταύρου του, καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ ὡς τὰ κέρατα τοῦ μονοκέρωτος· μετὰ αὐτὰ θέλει σπρώξει τὰ ἔθνη ἕως εἰς τὰ ἄκρα τῆς γῆς· καὶ αὗται εἶναι αἱ μυριάδες τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ αὗται αἱ χιλιάδες τοῦ Μανασσῆ.

18 Καὶ περὶ τοῦ Ζαβουλὼν εἶπεν, Εὐφραίνου, Ζαβουλὼν, εἰς τὴν ἔξοδόν σου· καὶ Ἰσάχαρ, εἰς τὰς σκηνάς σου.

19 Θέλουν καλέσει τοὺς λαοὺς εἰς τὸ ὄρος· ἐκεῖ θέλουν προσφέρει θυσίας δικαιοσύνης· διότι θέλουν θηλάσει τὴν ἀφθονίαν τῆς θαλάσσης, καὶ τοὺς κρυμμένους θησαυροὺς τῆς ἁμμῶν.

20 Καὶ περὶ τοῦ Γὰδ εἶπεν, Εὐλογημένος ὁ πλατύνων τὸν Γὰδ· αὐτὸς κάθηται ὡς λέων, καὶ διασπαράττει βραχίονα καὶ κεφαλὴν.

21 Καὶ ἐπρόβλεψε διὰ τὸν ἑαυτὸν του τὴν πρώτην μερίδα· διότι ἐκεῖ, εἰς τὸ μερίδιον τοῦ νομοθέτου, ἔμεινε διαφυλαγμένος· καὶ ἦλθε μετὰ τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ, ἐκπλήρωσε τὴν δικαιοσύνην τοῦ Κυρίου, καὶ

τὰς κρίσεις αὐτοῦ μετὰ τὸν Ἰσραὴλ.

22 Καὶ περὶ τοῦ Δὰν εἶπεν, Ὁ Δὰν εἶναι σκύμνος λέοντος, θέλει πηδῇσιν ἀπὸ Βασάν.

23 Καὶ περὶ τοῦ Νεφθαλὶ εἶπεν, Ὁ Νεφθαλὶ, χορτασμένος ἀπὸ εὐδοκίαν, καὶ πεπληρωμένος ἀπὸ τὴν εὐλογίαν τοῦ Κυρίου, κληρονόμησε τὴν δύσιν καὶ τὴν μεσημβρίαν·

24 Καὶ περὶ τοῦ Ἀσὴρ εἶπεν, Ἀς ᾖ εὐλογημένος ἀπὸ τέκνα ὁ Ἀσὴρ· ἃς ᾖ δεκτὸς εἰς τοὺς ἀδελφούς του, καὶ εἰς ἔλαιον ἃς βάψῃ τὸν πόδα του.

25 Σίδηρος καὶ χαλκὸς ἃς ᾖ τὰ ὑποδήματα σου, καὶ ὡς αἱ ἡμέραι σου οὕτω ἃς ᾖ ἡ δύναμίς σου.

26 Δὲν εἶναι κἄνεις ὅμοιος μετὰ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰεσουρούν, ὅστις ἵππεύει ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανοὺς πρὸς βοήθειάν σου, καὶ εἰς τὴν μεγαλοπρέπειάν του ἐπάνω εἰς τὸ στερέωμα.

27 Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος εἶναι καταφυγὴ, καὶ ὑποστήριγμα οἱ αἰώνιοι βραχίονες· καὶ αὐτὸς θέλει διώξει τὸν ἐχθρὸν ἀπ' ἔμπροσθέν σου, καὶ θέλει εἰπεῖ, Ἐξολόθρευσε.

28 Τότε ὁ Ἰσραὴλ θέλει κατοικήσει μόνος καὶ μετὰ ἀσφάλειαν· ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ Ἰακώβ θέλει εἶσθαι ἐπάνω εἰς γῆν σίτου καὶ οἴνου· καὶ οἱ οὐρανοὶ αὐτοῦ θέλουν σταλάζει δρόσον.

29 Μακάριος σὺ, ὦ Ἰσραὴλ. Τίς ὅμοιός σου, λαὸς σωσμένος ἀπὸ τὸν Κύριον, ὅστις εἶναι ἡ ἀσπίς τῆς βοηθείας σου, καὶ ἡ μάχαιρα τῆς ὑπεροχῆς σου! Οἱ ἐχθροί σου ἀκόμη θέλουν ὑποταχθῇ εἰς σέ, καὶ σὺ θέλεις πατήσῃ ἐπάνω εἰς τὸν τράχηλον αὐτῶν.

ΚΕΦ. λδ'.

ΚΑΙ ἀνέβη ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τὰς πεδιάδας τοῦ Μωὰβ εἰς τὸ ὄρος Ναβαῦ, εἰς τὴν κορυφὴν Φασγά, ἣτις εἶναι ἀντικρὺ τῆς Ἱεριχώ. Καὶ ὁ Κύριος ἔδειξεν εἰς αὐτὸν ὅλην τὴν γῆν Γαλαὰδ ἕως Δὰν,

2 Καὶ ὅλην τὴν γῆν Νεφθαλὶ, καὶ τὴν γῆν τοῦ Ἐφραΐμ καὶ τοῦ Μανασσῆ, καὶ ὅλην τὴν γῆν τοῦ Ἰούδα, ἕως εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην,

3 Καὶ τὴν μεσημβρίαν, καὶ τὴν πεδιάδα τῆς κοιλάδος τῆς Ἱεριχώ, πόλεως φοινίκων, ἕως Σηγώρ.

4 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος, Αὕτη εἶναι ἡ γῆ, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ὤμοσα εἰς τὸν Ἀβραάμ, εἰς τὸν Ἰσαὰκ, καὶ εἰς τὸν Ἰακώβ, λέγων, Θέλω δώσει αὐτὴν εἰς τὸ

σπέρμα σου· ἐγὼ σὲ ἔκαμα νὰ ἴδῃς αὐτὴν με τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, ὅμως δὲν θέλεις διαπεράσει ἐκεῖ.

5 Καὶ ἐκεῖ ἀπέθανεν ὁ Μωϋσῆς, ὁ Θεράπων τοῦ Κυρίου, εἰς τὴν γῆν τοῦ Μωάβ, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.

6 Καὶ ἔθαψεν αὐτὸν εἰς κοιλάδα τινὰ εἰς τὴν γῆν τοῦ Μωάβ, ἀντικρὺ τοῦ Βαϊθ-Φογώρ· κἀνεὶς ὅμως δὲν γνωρίζει τὸν τάφον αὐτοῦ ἕως τὴν σήμερον.

7 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἦτον ἑκατὸν εἴκοσι χρόνων, ὅτε ἀπέθανεν· οἱ ὀφθαλμοὶ του δὲν ἦσαν ἡμαυρωμένοι, οὔτε ἡ δύναμις αὐτοῦ ὀλιγοστευμένη.

8 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἔκλαυσαν τὸν Μωϋσῆν εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Μωάβ τριάντα ἡμέρας· καὶ ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ κλαυθμοῦ τοῦ πένθους διὰ τὸν Μωϋσῆν.

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυὴ ἦτον πλήρης ἀπὸ πνεῦμα σοφίας· διότι ὁ Μωϋσῆς εἶχε βάλει τὰς χεῖράς του ἐπάνω εἰς αὐτόν· καὶ ὑπήκουαν εἰς αὐτὸν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἔκαμναν καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν.

10 Καὶ δὲν ἐσηκώθη πλέον εἰς τὸν Ἰσραὴλ προφήτης ὅμοιος μετὰ τὸν Μωϋσῆν, τὸν ὁποῖον ἐγνώρισεν ὁ Κύριος πρόσωπον πρὸς πρόσωπον,

11 Εἰς ὅλα τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα, τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος ἀπέστειλεν αὐτὸν νὰ κάμῃ εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ἐναντίον τοῦ Φαραὼ, καὶ ἐναντίον ὅλων τῶν δούλων αὐτοῦ, καὶ ἐναντίον ὅλης τῆς γῆς αὐτοῦ,

12 Καὶ εἰς ὅλην τὴν κραταιὰν χεῖρα, καὶ εἰς ὅλα τὰ μεγάλα θαυμάσια, τὰ ὁποῖα ὁ Μωϋσῆς ἔκαμεν ἐνώπιον ὅλου τοῦ Ἰσραὴλ.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ.

ΚΕΦ. α'.

ΚΑΙ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ Κυρίου, εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ναυὴ, τὸν ὑπουργὸν τοῦ Μωϋσέως, λέγων,

2 Μωϋσῆς ὁ Θεράπων μου ἐτελεύτησε· τώρα λοιπὸν σηκωθείς διάβα τὸν Ἰορδάνην τοῦτον, σὺ καὶ ὅλος ὁ λαὸς οὗτος, εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ἐγὼ δίδω εἰς αὐτοὺς, εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

3 Πάντα τόπον τὸν ὁποῖον ἤθελε πατήσῃ τὸ ἵχνος τῶν ποδῶν σας, εἰς ἐσᾶς ἔδωκα αὐτόν, καθὼς εἶπα εἰς τὸν Μωϋσῆν·

4 Ἀπὸ τὴν ἔρημον καὶ τὸν Δίβανον τοῦτον, καὶ ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, τοῦ ποταμοῦ τοῦ Εὐφράτου, ὅλη ἡ γῆ τῶν Χετταίων, καὶ ἕως τῆς μεγάλης θαλάσσης πρὸς δυσμὰς τοῦ ἡλίου, θέλει εἶσθαι ὄριόν σας.

5 Δὲν θέλει δυνηθῇ ἄνθρωπος νὰ σταθῇ ἐναντίον σου ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· καθὼς ἤμουν μετὰ τὸν Μωϋσῆν, οὕτω θέλω εἶσθαι μαζί σου· δὲν θέλω σὲ ἀφήσει, οὐδὲ σὲ ἐγκαταλείψει.

6 Ἰσχυε καὶ ἀνδρίζου, διότι εἰς τὸν λαὸν τοῦτον σὺ θέλεις διαμοιράσει εἰς κληρονομίαν τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσα εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν νὰ δώσω εἰς αὐτούς.

7 Μόνον ἰσχυε καὶ ἀνδρίζου σφόδρα, διὰ νὰ προσέχῃς νὰ κάμῃς καθ' ὅλον τὸν

νόμον, τὸν ὁποῖον Μωϋσῆς ὁ Θεράπων μου σὲ ἐπρόσταξε· μὴν ἐκκλίνῃς ἀπὸ αὐτὸν δεξιὰ ἢ ἀριστερά, διὰ νὰ φέρεσαι μετὰ σύνεσιν ὅπου καὶ ἂν ὑπάγῃς.

8 Τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τούτου δὲν θέλει ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸ στόμα σου, ἀλλ' εἰς αὐτὸ θέλεις μελετᾶ ἡμέραν καὶ νύκτα, διὰ νὰ προσέχῃς νὰ κάμῃς καθ' ὅλα ὅσα εἶναι γραμμένα εἰς αὐτό· διότι τότε θέλεις εὐδοκῆσθαι εἰς τὸν δρόμον σου, καὶ τότε θέλεις φέρεσθαι μετὰ σύνεσιν.

9 Ἴδου, σὲ ἐπρόσταξα· ἰσχυε καὶ ἀνδρίζου· μὴ φοβηθῇς, μηδὲ δειλιάσῃς· διότι Κύριος ὁ Θεός σου εἶναι μαζί σου ὅπου καὶ ἂν ὑπάγῃς.

10 Καὶ ἐπρόσταξεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐπιστάτας τοῦ λαοῦ, λέγων,

11 Περάσετε διὰ τοῦ στρατοπέδου, καὶ προστάξετε τὸν λαὸν, λέγοντες, Ἐτοιμάσετε ζωτροφίας· διότι ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν θέλετε διαβῇ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον, διὰ νὰ ἐμβῇτε νὰ κληρονομήσετε τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σας δίδει εἰς ἐσᾶς διὰ κληρονομίαν.

12 Καὶ εἰς τοὺς Ρουβηνίτας, καὶ εἰς τοὺς Γαδίτας, καὶ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, λέγων,

13 Ἐνθυμηθῇτε τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον Μωϋσῆς ὁ δούλος τοῦ Κυρίου σᾶς ἐπρόσταξε, λέγων, Κύριος ὁ Θεός σας σᾶς

ἀνέπαινε, καὶ σᾶς ἔδωκε τὴν γῆν ταύτην.

14 Αἱ γυναῖκες σας, τὰ παιδία σας, καὶ τὰ κτήνη σας, θέλουν μένει εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὁ Μωϋσῆς σᾶς ἔδωκεν ἐδῶθεν τοῦ Ἰορδάνου· σεῖς ὅμως θέλετε διαβῆ ἔμπροσθεν τῶν ἀδελφῶν σας ὡπλισμένοι, ὅλοι οἱ ἀνδρεῖοι καὶ δυνατοὶ, καὶ θέλετε τοὺς βοηθήσει·

15 Ἔως νὰ δώσῃ Κύριος ὁ Θεός σας ἀνάπαισιν εἰς τοὺς ἀδελφούς σας, καθὼς καὶ εἰς ἐσᾶς, καὶ κυριεύσωσι καὶ αὐτοὶ τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σας δίδει εἰς αὐτούς· τότε θέλετε ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν τῆς κληρονομίας σας, καὶ χαίρεσθαι αὐτὴν, τὴν ὁποίαν Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου σᾶς ἔδωκεν ἐδῶθεν τοῦ Ἰορδάνου, πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου.

16 Καὶ ἀπεκρίθησαν εἰς τὸν Ἰησοῦν, λέγοντες, Ὅλα ὅσα μᾶς προστάξεις θέλομεν κάμει· καὶ ὅπου μᾶς στείλῃς, θέλομεν ὑπάγει.

17 Καθὼς ὑπηκούαμεν εἰς ὅλα τὸν Μωϋσῆν, οὕτω θέλομεν ὑπακούει καὶ σέ· μόνον Κύριος ὁ Θεός σου νὰ ᾔνῃ μαζύ σου, καθὼς ἦτον μὲ τὸν Μωϋσῆν.

18 Πᾶς ἄνθρωπος ὅστις ἐναντιωθῇ εἰς τὰς προσταγὰς σου, καὶ δὲν ὑπακούσῃ εἰς τοὺς λόγους σου καθ' ὅλα ὅσα τὸν προστάξῃς, ἅς θανατόνεται· μόνον ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου.

ΚΕΦ. β'.

ΚΑΙ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυὴ ἀπὸ Σιττεῖμ δύο ἄνδρας νὰ κατασκοπεύσωσι κρυφίως, λέγων, Ὑπάγετε καὶ ἰδέτε τὴν γῆν, καὶ τὴν Ἱεριχώ. Καὶ αὐτοὶ ὑπήγαν, καὶ ἐμβῆκαν εἰς οἰκίαν γυναικὸς πόρνης, ὀνομαζομένης Ραὰβ, καὶ ἔκαμαν ἐκεῖ κατάλυμα.

2 Ἀνῆγγειλαν δὲ εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἱεριχῶ, λέγοντες, Ἰδοὺ, ἦλθαν ἐδῶ τὴν νύκτα ἄνδρες ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν γῆν.

3 Καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἱεριχῶ ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ραὰβ, λέγων, Φέρε ἔξω τοὺς ἄνδρας, οἱ ὅποιοι ἦλθαν πρὸς σέ, καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὴν οἰκίαν σου· διότι αὐτοὶ ἦλθαν νὰ κατασκοπεύσωσιν ὅλην τὴν γῆν.

4 Καὶ λαβοῦσα ἡ γυνὴ τοὺς δύο ἄνδρας ἔκρυπεν αὐτούς, καὶ εἶπε, Ναὶ μὲν ἐμβῆκαν πρὸς ἐμέ οἱ ἄνδρες, ἀλλὰ δὲν ἐξεύρω ποῦ ἔσαν·

5 Ἐνῶ δὲ ἔμελλε νὰ κλεισθῇ ἡ πύλη, ὅτε ἐσκότασεν, ἐκβῆκαν οἱ ἄνδρες· ποῦ ὑπῆγαν

οἱ ἄνδρες, δὲν ἐξεύρω· τρέξετε ταχέως κατόπιν αὐτῶν, ἵσως θέλετε τοὺς προφθάσει.

6 Αὕτη ὅμως τοὺς εἶχεν ἀναιβάσει εἰς τὴν στέγην τῆς οἰκίας, καὶ σκεπάσει αὐτοὺς μὲ λινοκαλάμην, τὴν ὁποίαν εἶχε στοιβασμένην εἰς τὴν στέγην.

7 Καὶ οἱ ἄνδρες ἔτρεξαν κατόπιν αὐτῶν διὰ τοῦ δρόμου τοῦ πρὸς Ἰορδάνην, ἕως εἰς τὰς διαβάσεις· καὶ εὐθὺς ἀφοῦ ἀνεχώρησαν οἱ τρέχοντες κατόπιν αὐτῶν, ἐκλείσθη ἡ πύλη.

8 Καὶ πρὶν ἐκεῖνοι πλαγιάσωσιν, αὐτὴ ἀνέβη εἰς τὴν στέγην πρὸς αὐτούς,

9 Καὶ εἶπεν εἰς τοὺς ἄνδρας, Γνωρίζω ὅτι σᾶς ἔδωκεν ὁ Κύριος ταύτην τὴν γῆν, διότι ὁ τρόμος σας ἔπεσεν ἐπάνω εἰς ἡμᾶς, καὶ διότι ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς γῆς ἐνεκρώθησαν ἐξ αἰτίας σας.

10 Διότι ἠκούσαμεν πῶς ὁ Κύριος ἐξήρανε τὰ ὕδατα τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἔμπροσθέν σας, ὅτε ἐκβήκετε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον· καὶ τί ἐκάμετε εἰς τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, τοὺς πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν Σηὼν καὶ εἰς τὸν Ὠγ, τοὺς ὁποίους ἐξωλοθρεύετε.

11 Καὶ καθὼς ἠκούσαμεν ταῦτα, διελύθη ἡ καρδιά μας, οὐδὲ ἔμεινε πλέον πνοὴ εἰς κἀνένα ἄνθρωπον ἐξ αἰτίας σας· διότι Κύριος ὁ Θεός σας, αὐτὸς εἶναι Θεὸς εἰς τὸν οὐρανὸν ἄνω, καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω.

12 Καὶ τώρα σᾶς παρακαλῶ, ὁμόσετε πρὸς ἐμέ εἰς τὸν Κύριον, ὅτι, ἐπειδὴ ἐγὼ ἔδειξα ἔλεος εἰς ἐσᾶς, καὶ σεῖς θέλετε δεῖξει ἔλεος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρός μου· καὶ δότε εἰς ἐμέ σημεῖον πίστεως,

13 Ὅτι θέλετε φυλάξει τὴν ζωὴν εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ εἰς τὴν μητέρα μου, καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰς τὰς ἀδελφάς μου, καὶ ὅλα ὅσα ἔχουν, καὶ ἐλευθερώσει τὴν ζωὴν μας ἀπὸ τὸν θάνατον.

14 Καὶ ἀπεκρίθησαν εἰς αὐτὴν οἱ ἄνδρες, Ἡ ζωὴ μας εἰς θάνατον ἅς παραδοθῇ ἀντὶ τῆς ἰδικῆς σας, ἂν μόνον δὲν φανερώσετε ταύτην τὴν ὑπόθεσιν μας· καὶ ἡμεῖς, ὅταν ὁ Κύριος μᾶς παραδώσῃ τὴν γῆν ταύτην, βέβαια θέλομεν δεῖξει ἔλεος καὶ πίστιν εἰς σέ.

15 Τότε κατέβασεν αὐτοὺς μὲ σχοινίον διὰ τῆς θυρίδος· διότι ἡ οἰκία τῆς ἦτον ἐπάνω εἰς τὸ τεῖχος τῆς πόλεως, καὶ ἐκατοικοῦσεν ἐπάνω εἰς τὸ τεῖχος.

16 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς, Ἀναβῆτε εἰς τὸ ὄρος, διὰ νὰ μὴ σᾶς ἀπαντήσωσιν οἱ

καταδιώκοντες· καὶ κρυφθῆτε ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας, ἕως νὰ ἐπιστρέψωσιν οἱ καταδιώκοντες· καὶ ἔπειτα ἐμπορεῖτε νὰ ὑπάγετε εἰς τὸν δρόμον σας.

17 Καὶ εἶπαν εἰς αὐτὴν οἱ ἄνδρες, οὕτω θέλομεν εἶσθαι καθαροὶ ἀπὸ τὸν ὄρκον σου τοῦτον, τὸν ὁποῖον μᾶς ἔκαμες νὰ ὁμώσωμεν·

18 Ἰδοὺ, ὅταν ἡμεῖς ἐμβαίνωμεν εἰς τὴν γῆν, θέλεις δέσει τοῦτο τὸ σχοινίον τὸ ἀπὸ κόκκινον νῆμα εἰς τὴν θυρίδα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατέβασες ἡμᾶς· καὶ τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου, καὶ ὅλην τὴν οἰκογένειαν τοῦ πατρός σου, θέλεις συνάξει εἰς τὴν οἰκίαν πρὸς τὸν ἑαυτὸν σου.

19 Καὶ ὅστις ἐκβῇ ἀπὸ τὴν θύραν τῆς οἰκίας του εἰς τὸν δρόμον, τὸ αἷμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, καὶ ἡμεῖς θέλομεν εἶσθαι καθαροί· ὅστις δὲ μένη μαζύ σου εἰς τὴν οἰκίαν, τὸ αἷμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μας, ἔαν κἀνείς βάλλῃ χεῖρα ἐπάνω του.

20 Καὶ ἔαν φανερώσῃς τὴν ὑπόθεσίν μας ταύτην, τότε θέλομεν εἶσθαι λελυμένοι ἀπὸ τὸν ὄρκον σου, τὸν ὁποῖον μᾶς ἔκαμες νὰ ὁμώσωμεν.

21 Καὶ αὕτῃ εἶπε, Κατὰ τοὺς λόγους σας, οὕτω ἂς γίνῃ. Καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς, καὶ ἀνεχώρησαν· αὕτῃ δὲ ἔδесе τὸ κόκκινον σχοινίον εἰς τὴν θυρίδα.

22 Καὶ ἐκεῖνοι ἀνεχώρησαν, καὶ ἦλθαν εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἔμειναν ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας, ἕως οὗ ἐπέστρεψαν οἱ καταδιώκοντες· καὶ οἱ καταδιώκοντες ἐζήτησαν αὐτοὺς εἰς ὅλον τὸν δρόμον, πλὴν δὲν τοὺς εὗρηκαν.

23 Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ δύο ἄνδρες, καὶ κατέβησαν ἀπὸ τὸ ὄρος, καὶ διέβησαν, καὶ ἦλθαν εἰς Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ναυῆ, καὶ διηγῆθησαν εἰς αὐτὸν ὅλα ὅσα συνέβησαν εἰς αὐτούς.

24 Καὶ εἶπαν εἰς τὸν Ἰησοῦν, Βέβαια ὁ Κύριος παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖράς μας ὅλην τὴν γῆν ταύτην· καὶ ἀκόμη ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου ἐνεκρώθησαν ἐξ αἰτίας μας.

ΚΕΦ. Γ'.

ΚΑΙ ἐσηκώθη ὁ Ἰησοῦς νωρὶς τὸ πρῶτον· καὶ ἀνεχώρησαν ἀπὸ Σιττεῖμ, καὶ ἦλθαν εἰς τὸν Ἰορδάνην, αὐτὸς καὶ ὅλοι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἔμειναν ἐκεῖ πρὶν διαβῶσιν αὐτόν.

2 Καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐπέρασαν διὰ
(243)

τοῦ στρατοπέδου οἱ ἐπιστάται,

3 Καὶ ἐπρόσταξαν τὸν λαὸν, λέγοντες, Ὅταν ἴδῃτε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, καὶ τοὺς ἱερεῖς τοὺς Λευίτας βαστάζοντας αὐτήν, τότε σεῖς θέλετε κινηθῆ ἀπὸ τοὺς τόπους σας, καὶ ὑπάγει ὀπίσω αὐτῆς.

4 Πλὴν ἂς ᾗναι διάστημα μεταξὺ εἰς ἐσᾶς καὶ εἰς ἐκείνην, ἕως δύο χιλιάδες πῆχαι κατὰ τὸ μέτρον· μὴ πλησιάσετε εἰς αὐτήν, διὰ νὰ γνωρίζετε τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ πηγαίνετε· διότι δὲν ἐπεράσετε τὸν δρόμον τοῦτον χθὲς καὶ προχθὲς.

5 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν λαόν, Ἀγιάσετε τὸν ἑαυτὸν σας· διότι ὁ Κύριος αὐρίον θέλει κάμει θανμάσια μεταξὺ σας.

6 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς ἱερεῖς, λέγων, Σηκώσετε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, καὶ προπορεύεσθε ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ. Καὶ ἐσήκωσαν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, καὶ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ.

7 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἰησοῦν, Ταύτην τὴν ἡμέραν ἀρχίζω νὰ σὲ μεγαλύνω ἐνώπιον ὅλου τοῦ Ἰσραὴλ· διὰ νὰ γνωρίσωσιν, ὅτι, καθὼς ἤμουν μετὰ τὸν Μωϋσῆν, οὕτω θέλω εἶσθαι καὶ μετὰ σέ.

8 Καὶ σὺ θέλεις προστάξει τοὺς ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι βαστάζουν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, λέγων, Ἀφοῦ φθάσετε εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, θέλετε σταθῆ εἰς τὸν Ἰορδάνην.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Ἐλθετε ἐδῶ, καὶ ἀκούσετε τὰ λόγια Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας.

10 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ἐκ τούτου θέλετε γνωρίσει, ὅτι ὁ Θεὸς ὁ ζῶν εἶναι εἰς τὸ μέσον σας, καὶ ὅτι βέβαια θέλει ἐξολοθρεύσει ἀπ' ἔμπροσθέν σας τοὺς Χαναναίους, καὶ τοὺς Χετταίους, καὶ τοὺς Ἑναιούς, καὶ τοὺς Φερεζαίους, καὶ τοὺς Γεργεσαίους, καὶ τοὺς Ἀμορραίους, καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους.

11 Ἰδοὺ, ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου ὅλης τῆς γῆς διαβαίνει ἔμπροσθέν σας εἰς τὸν Ἰορδάνην.

12 Ἐκλέξετε λοιπὸν δώδεκα ἄνδρας ἀπὸ τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ, ἓνα ἀπὸ πᾶσαν φυλὴν.

13 Καὶ καθὼς τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν τῶν ἱερέων, οἱ ὁποῖοι βαστάζουν τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου, τοῦ Κυρίου ὅλης τῆς γῆς, σταθῶσιν εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου, τὰ

ὑδάτα τοῦ Ἰορδάνου θέλουν διακοπῇ, τὰ ὑδάτα τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν, καὶ θέλουν σταθῇ εἰς σωρὸν ἓνα.

14 Καὶ καθὼς ἐσηκώθη ὁ λαὸς ἀπὸ τὰς σκηνάς των, διὰ νὰ διαβῶσι τὸν Ἰορδάνην, καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ βαστάζοντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ,

15 Καὶ καθὼς οἱ βαστάζοντες τὴν κιβωτὸν ἦλθαν ἕως εἰς τὸν Ἰορδάνην, καὶ οἱ πόδες τῶν ἱερέων οἱ ὅποιοι ἐβάσταζαν τὴν κιβωτὸν ἐβράχυσαν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ὑδάτος, (διότι ὁ Ἰορδάνης πλημμυρεῖ ὅλας τὰς ὄχθας του καθ' ὅλον τὸν καιρὸν τοῦ ἔρους,)

16 Τὰ ὑδάτα τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν ἐστάθησαν, καὶ ὑψώθησαν εἰς ἓνα σωρὸν, πολὺ μακρὰν τῆς πόλεως Ἀδὰμ, ἡ ὁποία εἶναι πλησίον τῆς Ζαρετάν· τὰ δὲ καταβαίνοντα κάτω πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς πεδιάδος, τὴν ἁλμυρὰν θάλασσαν, ἀποκοπέντα ἐξέλιπαν· καὶ ὁ λαὸς ἐπέρασεν ἀπέναντι τῆς Ἱεριχώ.

17 Καὶ οἱ ἱερεῖς, οἱ βαστάζοντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, ἐστέκοντο στερεοὶ ἐπάνω εἰς ξηρὰν εἰς τὸ μέσον τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται διέβαιναν διὰ ξηρᾶς, ἕως οὗ ἐτελείωσεν ὅλος ὁ λαὸς νὰ διαβαίνει τὸν Ἰορδάνην.

ΚΕΦ. δ'.

ΚΑΙ ἀφοῦ ὅλος ὁ λαὸς ἐτελείωσε νὰ διαβαίνει τὸν Ἰορδάνην, εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἰησοῦν, λέγων,

2 Πάρε δώδεκα ἄνδρας ἀπὸ τὸν λαὸν, ἓνα ἄνδρα ἀπὸ πᾶσαν φυλὴν,

3 Καὶ πρόσταξε αὐτοὺς, λέγων, Πάρετε ἀπὸ ἐδῶ ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ Ἰορδάνου, ἀπὸ τὸν τόπον ὅπου τῶν ἱερέων οἱ πόδες ἐστάθησαν στερεοί, δώδεκα λίθους· καὶ θέλετε περάσει αὐτοὺς μαζύ σας, καὶ ἀποθέσει αὐτοὺς εἰς τὸ στρατόπεδον ὅπου ἠθέλετε στρατοπεδεύσει ταύτην τὴν νύκτα.

4 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἔκραξε τοὺς δώδεκα ἄνδρας, τοὺς ὁποίους εἶχε διωρίσει ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἓνα ἄνδρα ἀπὸ πᾶσαν φυλὴν·

5 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Διαβῆτε ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας εἰς τὸ μέσον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ πάρετε καθεὶς ἀπὸ σᾶς ἓνα λίθον ἐπάνω εἰς τοὺς ὤμους του, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ·

6 Διὰ νὰ ᾔνοι τοῦτο σημεῖον μεταξύ σας·

ὥστε ὅταν ἐρωτῶσιν οἱ υἱοί σας εἰς τὸ μέλλον, λέγοντες, Τί δηλοῦν εἰς ἐσᾶς οἱ λίθοι οὗτοι;

7 Τότε θέλετε τοὺς ἀποκριθῇ, Ὅτι ἀπεκόπησαν τὰ ὑδάτα τοῦ Ἰορδάνου ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου· ὅτε διέβαινε τὸν Ἰορδάνην, τὰ ὑδάτα τοῦ Ἰορδάνου ἀπεκόπησαν· καὶ οἱ λίθοι οὗτοι θέλουν εἶσθαι πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς μνημόσυνον ἕως τοῦ αἰῶνος.

8 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἔκαμαν καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆραν δώδεκα λίθους ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ Ἰορδάνου, καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἰησοῦν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπέρασαν αὐτοὺς μαζύ των εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐστρατοπέδευσαν, καὶ τοὺς ἀπέθεσαν ἐκεῖ.

9 Ἐστῆσε δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ ἄλλους δώδεκα λίθους εἰς τὸ μέσον τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐστάθησαν οἱ πόδες τῶν ἱερέων, οἱ ὅποιοι ἐβάσταζαν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης· καὶ ἐκεῖ εἶναι μέχρι τῆς σήμερον.

10 Οἱ δὲ ἱερεῖς οἱ βαστάζοντες τὴν κιβωτὸν ἐστέκοντο εἰς τὸ μέσον τοῦ Ἰορδάνου, ἕως οὗ ἔγιναν ὅλα ὅσα ὁ Κύριος ἐπρόσταξε τὸν Ἰησοῦν νὰ εἴπῃ εἰς τὸν λαὸν, καθ' ὅλα ὅσα ὁ Μωϋσῆς ἐπρόσταξε τὸν Ἰησοῦν· καὶ ὁ λαὸς ἔσπευσε καὶ διέβη.

11 Καὶ ἀφοῦ ὅλος ὁ λαὸς ἐτελείωσε νὰ διαβαίνει, διέβη καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ Κυρίου, καὶ οἱ ἱερεῖς, ἐνώπιον τοῦ λαοῦ.

12 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ρουβὴν, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Γὰδ, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, διέβησαν ὀπλισμένοι ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καθὼς ὁ Μωϋσῆς εἶχεν εἰπεῖ εἰς αὐτούς·

13 Ἔως σαραντα χιλιάδες ἔνοπλοι διέβησαν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου πρὸς μάχην, εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Ἱεριχώ.

14 Εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐμεγάλυνεν ὁ Κύριος τὸν Ἰησοῦν ἔμπροσθεν ὅλου τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν, καθὼς ἐφοβοῦντο τὸν Μωϋσῆν, ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

15 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἰησοῦν, λέγων,

16 Πρόσταξε τοὺς ἱερεῖς τοὺς βαστάζοντας τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, νὰ ἀναβῶσιν ἐκ τοῦ Ἰορδάνου.

17 Καὶ ἐπρόσταξεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἱερεῖς, λέγων, Ἀναβῆτε ἐκ τοῦ Ἰορδάνου.

18 Καὶ ἀφοῦ οἱ ἱερεῖς οἱ βαστάζοντες

τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου ἀνέβησαν ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν τῶν ἱερέων ἐπάτησαν ἐπάνω εἰς τὴν ξηρὰν, τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου ἐπέστρεψαν εἰς τὸν τόπον των, καὶ ἐπλημύρηνσαν ὅλας τὰς ὄχθας αὐτοῦ, καθὼς πρότερον.

19 Καὶ ὁ λαὸς ἀνέβη ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην τὴν δεκάτην τοῦ πρώτου μηνὸς, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Γάλγαλα, πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἱεριχώ.

20 Καὶ τοὺς δώδεκα ἐκείνους λίθους, τοὺς ὁποίους ἐπῆραν ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην, ἔστησεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Γάλγαλα.

21 Καὶ εἶπεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, Ὅταν εἰς τὸ μέλλον ἐρωτῶσιν οἱ υἱοί σας τοὺς πατέρας των, λέγοντες, Τί δηλοῦν οἱ λίθοι οὗτοι;

22 Τότε θέλετε γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς υἱούς σας, λέγοντες, Διὰ ξηρᾶς διέβη ὁ Ἰσραὴλ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον·

23 Διότι Κύριος ὁ Θεός σας ἐξήρανε τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου ἔμπροσθέν σας, ἕως οὗ διέβητε, καθὼς ἔκαμε Κύριος ὁ Θεός σας εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, τὴν ὁποίαν ἐξήρανε ἔμπροσθέν μας, ἕως οὗ διέβημεν·

24 Διὰ νὰ γνωρίσωσιν ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς γῆς τὴν χειρὰ τοῦ Κυρίου, ὅτι αὕτη εἶναι κραταιά· διὰ νὰ φοβῆσθε Κύριον τὸν Θεόν σας πάντοτε.

ΚΕΦ. ε'.

ΚΑΙ ἀφοῦ ἤκουσαν ὅλοι οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορρᾶϊων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν κατὰ τὸ μέρος τοῦ Ἰορδάνου πρὸς δυσμὰς, καὶ ὅλοι οἱ βασιλεῖς τῶν Χαναναίων, οἱ ὁποῖοι ἐκατοικοῦσαν πλησίον τῆς θαλάσσης, ὅτι ὁ Κύριος ἐξήρανε τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου ἀπέμπροσθεν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἕως οὗ διέβησαν, διελύθησαν αἱ καρδίαι των· οὐδὲ ἔμενε πλέον εἰς αὐτοὺς πνοή, ἐξ αἰτίας τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

2 Εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἰησοῦν, Κάμε εἰς τὸν ἑαυτὸν σου λιθίνους μαχαίρας κοπτερὰς, καὶ περίεμε ἐκ δευτέρου τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔκαμεν εἰς τὸν ἑαυτὸν του λιθίνους μαχαίρας κοπτερὰς, καὶ περίεμε τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς Γιβεὰ-αραλῶθ.

4 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἰησοῦς ἔκαμε τὴν περιτομήν· Ὁλος ὁ λαὸς ὁ ἐξελθὼν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, τὰ

ἀρσενικὰ, ὅλοι οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου, ἀπέθαναν εἰς τὴν ἔρημον καθ' ὁδόν, ἀφοῦ ἐκβῆκαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

5 Καὶ ὅλος μὲν ὁ λαὸς ὅστις ἐκβῆκεν ἦτον περιτετμημένος· ὅλος ὅμως ὁ λαὸς ὅστις ἐγεννήθη εἰς τὴν ἔρημον καθ' ὁδόν, ἀφοῦ ἐκβῆκαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, δὲν εἶχε περιτμηθῇ.

6 Διότι σαράντα χρόνους περιήρχοντο οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον, ἕως οὗ ὅλος ὁ λαὸς οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου, οἱ ὁποῖοι ἐκβῆκαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἐτελεύτησαν, ἐπειδὴ δὲν ὑπήκουσαν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου· πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ὤμοσεν, ὅτι δὲν θέλει τοὺς ἀφήσει νὰ ἰδῶσι τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ὤμοσεν εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν ὅτι θέλει δώσει εἰς ἡμᾶς, γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι.

7 Καὶ ἀντικατέστησεν εἰς τόπον αὐτῶν τοὺς υἱούς των, τοὺς ὁποίους ὁ Ἰησοῦς περιέεμε· διότι ἦσαν ἀπερίτμητοι, ἐπειδὴ δὲν εἶχαν τοὺς περιτέμει εἰς τὸν δρόμον.

8 Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσαν νὰ περιτέμνωσιν ὅλον τὸν λαόν, ἐκάθηντο εἰς τοὺς τόπους των εἰς τὸ στρατόπεδον, ἕως οὗ ἰατρεύθησαν.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἰησοῦν, Ταύτην τὴν ἡμέραν ἀπεκύλισα ἀπὸ ἐπάνω σας, τὸν ὀνειδισμόν τῆς Αἰγύπτου. Διὰ τοῦτο ὠνομάσθη ὁ τόπος ἐκεῖνος Γάλγαλα ἕως τὴν σήμερον.

10 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Γάλγαλα, καὶ ἔκαμαν τὸ πᾶσχα τὴν δεκάτην τετάρτην τοῦ μηνὸς πρὸς τὸ ἑσπέρας, εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Ἱεριχώ.

11 Καὶ τὴν ἐπαύριον μετὰ τὸ πᾶσχα ἔφαγαν ἄζυμα ἀπὸ τὸν σῖτον τῆς γῆς, καὶ φρυγμένον σῖτον τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν.

12 Καὶ τὴν ἐπαύριον ἀφοῦ ἔφαγαν ἀπὸ τὸν σῖτον τῆς γῆς, ἔλειψε τὸ μάννα· οὐδὲ εἶχαν πλέον μάννα οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἔτρωγαν ἀπὸ τοὺς καρποὺς τῆς γῆς Χαναὰν τὸν χρόνον ἐκεῖνον.

13 Καὶ ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἦτον πλησίον τῆς Ἱεριχῶ, ὕψωσε τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ ἶδε, καὶ ἰδοὺ, ἐστέκετο κατέναντι αὐτοῦ ἄνθρωπος μετὰ τὴν ῥομφαίαν του ξεγυμνωμένην εἰς τὴν χειρὰ αὐτοῦ· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπλησίασεν εἰς αὐτὸν, καὶ τὸν εἶπεν, Εἶσαι ὑπὲρ ἡμῶν, ἢ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν μας;

14 Καὶ αὐτὸς εἶπεν, Ὅχι· ἀλλ' ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως τοῦ Κυρίου ἦλθα τώρα. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔπεσεν εἰς

τὴν γῆν κατὰ πρόσωπον, καὶ ἐπροσκύνησε, καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Τί προστάζει ὁ Κύριός μου εἰς τὸν δούλόν του;

15 Καὶ ὁ Ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως τοῦ Κυρίου εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, Λύσε τὸ ὑπόδημά σου ἀπὸ τὸν πόδα σου· διότι ὁ τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον στέκεσαι, εἶναι ἅγιος. Καὶ ὁ Ἰησοὺς ἔκαμεν οὕτω.

ΚΕΦ. ε'.

Ἡ ΔΕ Ἱεριχὼ ἦτον συγκεκλεισμένη καὶ ὠχυρωμένη, ἐξ αἰτίας τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ· κἀνεῖς δὲν ἔκβαινεν, οὐδὲ κἀνεῖς ἔμβαινε.

2 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, Ἰδοὺ, παρέδωκα εἰς τὴν χειρὰ σου τὴν Ἱεριχὼ, καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ τοὺς ἰσχυροὺς εἰς ἀνδρίαν.

3 Καὶ θέλετε περιέλθει τὴν πόλιν, ὅλοι οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου, κάμνοντες τὸν κύκλον τῆς πόλεως μίαν φοράν· οὕτω θέλεις κάμνει ἕξ ἡμέρας.

4 Καὶ ἑπτὰ ἱερεῖς θέλουν κρατεῖ ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ ἑπτὰ σάλπιγγας ἀπὸ κέρατα κριῶν· καὶ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν θέλετε περιέλθει τὴν πόλιν ἑπτὰ φοράς· καὶ οἱ ἱερεῖς θέλουν σαλπίζει μετὰ τὰς σάλπιγγας.

5 Καὶ ὅταν σαλπίσωσι μετὰ τὴν κερατίνην ἐπεκτείνοντες τὴν φωνήν, καθὼς ἀκούσετε τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος, ὅλος ὁ λαὸς θέλει ἀλαλάξει μετὰ τὸν ἀλαλαγμὸν, καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως θέλει καταπέσει ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ ὁ λαὸς θέλει ἀναβῆ, ἕκαστος ἐπ' εὐθείας κατενώπιόν του.

6 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἰησοὺς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυὲ τοὺς ἱερεῖς, καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Πάρετε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, καὶ ἑπτὰ ἱερεῖς ἃς κρατήσωσιν ἑπτὰ σάλπιγγας ἀπὸ κέρατα κριῶν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου.

7 Καὶ εἶπεν εἰς τὸν λαὸν, Περάσετε, καὶ περιέλθετε τὴν πόλιν, καὶ οἱ ὅπλισμένοι ἃς περάσωσιν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου.

8 Καὶ ἀφοῦ ὁ Ἰησοὺς ἐλάλησεν εἰς τὸν λαὸν, ἐπέρασαν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου οἱ ἑπτὰ ἱερεῖς κρατοῦντες τὰς ἑπτὰ κερατίνας σάλπιγγας, καὶ ἐσάλπιζαν μετὰ τὰς σάλπιγγας· καὶ ἠκολουθοῦσεν εἰς αὐτοὺς ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου.

9 Καὶ οἱ ὅπλισμένοι ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τῶν ἱερέων, οἱ ὅποιοι ἐσάλπιζαν μετὰ

τὰς σάλπιγγας, καὶ ἡ ὀπισθοφυλακὴ ἠκολουθοῦσεν ὀπίσω τῆς κιβωτοῦ, ἐνῷ οἱ ἱερεῖς ἐπροχωροῦσαν καὶ ἐσάλπιζαν μετὰ τὰς σάλπιγγας.

10 Καὶ ἐπρόσταξεν ὁ Ἰησοὺς τὸν λαὸν, λέγων, Δὲν θέλετε ἀλαλάξει, οὐδὲ θέλει ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ σας, οὐδὲ θέλει ἐκβῆ λόγος ἀπὸ τοῦ στόμα σας, μέχρι τῆς ἡμέρας εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελα σᾶς εἰπεῖν νὰ ἀλαλάξετε· τότε θέλετε ἀλαλάξει.

11 Καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ Κυρίου περιῆλθε τὴν πόλιν, κάμνουσα τὸν κύκλον αὐτῆς μίαν φοράν· καὶ ἦλθαν εἰς τὸ στρατόπεδον, καὶ διενυκτέρευσαν ἐκεῖ.

12 Καὶ ὁ Ἰησοὺς ἐσηκώθη νωρὶς τὸ πρωῒ, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσήκωσαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου.

13 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἱερεῖς, κρατοῦντες τὰς ἑπτὰ κερατίνας σάλπιγγας, ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ πορευόμενοι ἐσάλπιζαν μετὰ τὰς σάλπιγγας· καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν ἐπορεύοντο οἱ ὅπλισμένοι· ἡ δὲ ὀπισθοφυλακὴ ἠκολουθοῦσεν ὀπίσω τῆς κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου, ἐνῷ οἱ ἱερεῖς ἐπροχωροῦσαν καὶ ἐσάλπιζαν μετὰ τὰς σάλπιγγας.

14 Καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν περιῆλθαν τὴν πόλιν μίαν φοράν, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸ στρατόπεδον· οὕτω ἔκαμναν ἕξ ἡμέρας.

15 Καὶ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν ἐσηκώθησαν πρωῒ, περὶ τὰ χαράγματα τῆς ἡμέρας, καὶ περιῆλθαν τὴν πόλιν ἑπτάκις κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· εἰς μόνην ταύτην τὴν ἡμέραν περιῆλθαν τὴν πόλιν ἑπτάκις.

16 Καὶ εἰς τὴν ἐβδόμην φοράν, ἐνῷ ἐσάλπιζαν οἱ ἱερεῖς μετὰ τὰς σάλπιγγας, εἶπεν ὁ Ἰησοὺς εἰς τὸν λαὸν, Ἀλαλάξτε· διότι ὁ Κύριος σᾶς παρέδωκε τὴν πόλιν.

17 Καὶ ἡ πόλις θέλει εἶσθαι κατηραμένη εἰς τὸν Κύριον, αὕτη καὶ ὅλα ὅσα εἶναι εἰς αὐτήν· εἰς μόνην τὴν Ῥαὰβ τὴν πόρνην θέλει φυλαχθῇ ἡ ζωὴ, εἰς αὐτήν καὶ εἰς ὅλους ὅσοι εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν μετὰ αὐτήν· διότι ἔκρυψε τοὺς κατασκόπους, τοὺς ὁποίους ἀπεστείλαμεν.

18 Σεῖς δὲ ἐξάπαντος φυλαχθῆτε ἀπὸ τὸ κατηραμένον πρᾶγμα, διὰ νὰ μὴ γίνετε ἐπικατάρτοι, πέρνοντες ἀπὸ τὸ κατηραμένον πρᾶγμα, καὶ καταστήσετε τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἰσραὴλ κατηραμένον, καὶ ταραξέτε αὐτό.

19 Ὅλον ὅμως τὸ ἀργύριον καὶ τὸ

χρυσίον, καὶ τὰ σκεύη τὰ χάλκινα καὶ τὰ σιδηρᾶ, εἶναι ἀφιερωμένα εἰς τὸν Κύριον· αὐτὰ θέλουν ἔλθει εἰς τὸν θησαυρὸν τοῦ Κυρίου.

20 Καὶ ὁ λαὸς ἠλάλαξεν, ὅτε οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν μὲ τὰς σάλπιγγας· καὶ καθὼς ἤκουσεν ὁ λαὸς τὸν ἦχον τῶν σαλπίγγων, καὶ μὲ ἀλαλαγμὸν μέγαν ἠλάλαξεν ὁ λαὸς, κατέπεσεν ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως, ὥστε ὁ λαὸς ἀνέβη εἰς τὴν πόλιν, ἕκαστος ἐπ' εὐθείας κατενώπιόν του, καὶ ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν.

21 Καὶ ἐξωλόθρευσαν ἐν στόματι μαχαίρας ὅλα ὅσα ἦσαν εἰς τὴν πόλιν, ἀνδρας καὶ γυναῖκας, νέους καὶ γέροντας, καὶ βόας, καὶ πρόβατα, καὶ ὄνους.

22 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς δύο ἀνδρας, οἱ ὅποιοι εἶχαν κατασκοπεύσει τὸν τόπον, Ὑπάγετε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς πόρνης, καὶ ἐκβάλετε ἐκεῖθεν αὐτήν, καὶ ὅλα ὅσα ἀνήκουσιν εἰς αὐτήν, καθὼς ὠμόσετε πρὸς αὐτήν.

23 Καὶ ἐμβῆκαν οἱ νέοι οἱ κατάσκοποι, καὶ ἐκβαλαν ἔξω τὴν Ῥαὰβ, καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς, καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς, καὶ ὅλα ὅσα εἶχε· καὶ ἔφεραν ἔξω ὅλην τὴν συγγένειαν αὐτῆς, καὶ ἐφύλαξαν αὐτοὺς ἔξω τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ἰσραὴλ.

24 Καὶ ἔκαυσαν τὴν πόλιν μὲ πῦρ, καὶ ὅλα ὅσα εὗρισκοντο εἰς αὐτήν· μόνον τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον, καὶ τὰ σκεύη τὰ χάλκινα καὶ τὰ σιδηρᾶ, ἔθεσαν εἰς τὸν θησαυρὸν τῆς οἰκίας τοῦ Κυρίου.

25 Καὶ εἰς τὴν Ῥαὰβ τὴν πόρνην, καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ὁ Ἰησοῦς ἐφύλαξε τὴν ζωὴν, καὶ ὅλα ὅσα εἶχε· καὶ αὕτη κατοικεῖ εἰς τὸν Ἰσραὴλ ἕως τὴν σήμερον· διότι ἔκρυψε τοὺς κατασκόπους, τοὺς ὁποίους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν Ἱεριχώ.

26 Καὶ ὁ Ἰησοῦς κατηράσθη εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, λέγων, Κατηραμένος νὰ ᾖναι ὁ ἄνθρωπος ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ὅστις ἤθελεν ἀναστήσει καὶ κτίσει τὴν πόλιν ταύτην τὴν Ἱεριχώ· μὲ τὸν θάνατον τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ του θέλει βάλεи τὰ θεμέλια αὐτῆς, καὶ μὲ τὸν θάνατον τοῦ νεωτάτου υἱοῦ του θέλει στήσει τὰς πύλας αὐτῆς.

27 Καὶ ὁ Κύριος ἦτον μὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ διεφημίσθη καθ' ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

ΚΕΦ. 5'.

Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἔκαμαν παράβασιν εἰς τὸ κατηραμένον πρᾶγμα· διότι ὁ Ἀχάν, ὁ υἱὸς τοῦ Χαρμὶ, υἱοῦ τοῦ Ζαμβρὶ, υἱοῦ τοῦ Ζαρά, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα, ἐπῆρεν ἀπὸ τὸ κατηραμένον πρᾶγμα· καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐξήφθη κατὰ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

2 Καὶ ἔστειλεν ὁ Ἰησοῦς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν Ἱεριχώ εἰς Γαί, ἥτις εἶναι πλησίον τῆς Βηθανέν, πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Βαιθήλ· καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Λέγων, Ἀναβῆτε, καὶ κατασκοπεύσετε τὸν τόπον. Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀνέβησαν καὶ κατεσκόπευσαν τὴν Γαί.

3 Καὶ ἐπιστρέψαντες εἰς τὸν Ἰησοῦν εἶπαν εἰς αὐτόν, Ἄς μὴν ἀναβῇ ὅλος ὁ λαὸς, ἀλλὰ περίπου δύο ἢ τρεῖς χιλιάδες ἄνδρες ἅς ἀναβῶσι, καὶ ἅς κτυπήσωσι τὴν Γαί· μὴ βάλης ὅλον τὸν λαὸν εἰς κόπον φέρων αὐτὸν ἕως ἐκεῖ· διότι ἐκεῖνοι εἶναι ὀλίγοι.

4 Καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖ ἀπὸ τὸν λαὸν ὡς τρεῖς χιλιάδες ἄνδρες· καὶ ἔφυγαν ἔμπροσθεν τῶν ἀνδρῶν τῆς Γαί.

5 Καὶ οἱ ἄνδρες τῆς Γαί ἐκτύπησαν ἀπὸ αὐτοὺς ἕως τριανταεξ ἄνδρας· διότι κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπ' ἔμπροσθεν τῆς πύλης ἕως Σιβαρεῖμ, καὶ ἐκτύπησαν αὐτοὺς εἰς τὸ καταΐβασμα· διὰ τὸ ὅποιον αἱ καρδίαι τοῦ λαοῦ διελύθησαν, καὶ κατεστάθησαν ὡς ὕδωρ.

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐξέσχισε τὰ φορέματά του, καὶ ἔπεσε κατὰ γῆς μὲ τὸ πρόσωπον ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου ἕως ἐσπέρας, αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἔβαλαν χῶμα εἰς τὰς κεφαλὰς των.

7 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ἄ! Κύριε Θεέ, διατί ἠθέλησες νὰ περάσῃς τὸν λαὸν τοῦτον διὰ τοῦ Ἰορδάνου, διὰ νὰ μᾶς παραδώσῃς εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἀμορραίων, ὥστε νὰ μᾶς ἀφανίσωσιν; εἴθε νὰ ἐμέναμεν εὐχαριστημένοι, καὶ νὰ ἐκαθήμεθα εἰς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ Ἰορδάνου!

8 ὦ! Κύριε, τί νὰ εἶπω, ἀφοῦ ὁ Ἰσραὴλ ἔστρεψε τὰ νῶτα ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν του;

9 Διότι οἱ Χαναναῖοι, καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς γῆς, θέλουν τὸ ἀκούσει, καὶ θέλουν μᾶς περικυκλώσει, καὶ ἐξαλείψει τὸ ὄνομα ἡμῶν ἀπὸ τὴν γῆν· καὶ τί θέλεις κάμει περὶ τοῦ μεγάλου ὀνόματός σου;

10 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν,

Σήκω· διατί κείτεσαι οὕτω ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπόν σου;

11 Ὁ Ἰσραὴλ ἡμάρτησε, καὶ παρέβησαν ἀκόμη τὴν διαθήκην μου, τὴν ὁποίαν ἐπρόσταξα αὐτοῦς· διότι ἐπῆραν ἀπὸ αὐτὸ τὸ κατηραμένον πρᾶγμα, καὶ ἀκόμη ἔκλεψαν, καὶ ἀκόμη ἐψεύσθησαν, καὶ ἀκόμη ἔβαλαν αὐτὸ μεταξὺ εἰς τὰ σκεύη των.

12 Διὰ τοῦτο οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ σταθῶσιν ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν των, ἀλλ' ἔστρεψαν τὰ νῶτα ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν των, διότι ἦσαν κατηραμένοι· οὐδὲ θέλω εἶσθαι πλέον μαζί σας, ἐὰν δὲν ἐξολοθρεύσετε ἀπὸ τὸ μέσον σας τὸν κατηραμένον.

13 Σήκω, ἀγίασε τὸν λαὸν, καὶ εἶπε, Ἀγιάσετε τὸν ἑαυτὸν σας διὰ τὴν αὔριον· διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, Κατηραμένον πρᾶγμα εἶναι εἰς τὸ μέσον σου, Ἰσραὴλ· δὲν ἐμπορεῖς νὰ σταθῇς ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου, ἕως οὗ νὰ ἀφαιρέσετε ἀπὸ τὸ μέσον σας τὸ κατηραμένον πρᾶγμα.

14 Παρουσιασθῆτε λοιπὸν τὸ πρῶτ' κατὰ τὰς φυλάς· καὶ ἡ φυλὴ, τὴν ὁποίαν πιάσῃ ὁ Κύριος, θέλει παρουσιασθῇ κατὰ συγγενείας· καὶ ἡ συγγένεια, τὴν ὁποίαν πιάσῃ ὁ Κύριος, θέλει παρουσιασθῇ κατ' οἰκογενείας· καὶ ἡ οἰκογένεια, τὴν ὁποίαν πιάσῃ ὁ Κύριος, θέλει παρουσιασθῇ κατὰ κεφαλάς.

15 Καὶ ὅστις πιασθῇ μὲ τὸ κατηραμένον πρᾶγμα, οὗτος θέλει καυθῇ μὲ πῦρ, αὐτὸς καὶ ὅλα ὅσα ἔχει· διότι παρέβη τὴν διαθήκην τοῦ Κυρίου, καὶ διότι ἐπραξεν ἀνομίαν μεταξὺ τοῦ Ἰσραὴλ.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσηκώθη νωρὶς τὸ πρῶτ', καὶ παρέστησε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ τὰς φυλάς των· καὶ ἐπιάσθη ἡ φυλὴ τοῦ Ἰούδα·

17 Καὶ παρέστησε τὰς συγγενείας τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐπιάσθη ἡ συγγένεια τῶν Ζαραϊτῶν· καὶ παρέστησε τὴν συγγένειαν τῶν Ζαραϊτῶν κατὰ ἄνδρα, καὶ ἐπιάσθη ὁ Ζαμβρί.

18 Καὶ παρέστησε τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ κατὰ ἄνδρα· καὶ ἐπιάσθη ὁ Ἀχάν, ὁ υἱὸς τοῦ Χαρμὶ, υἱοῦ τοῦ Ζαμβρί, υἱοῦ τοῦ Ζαρά, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα.

19 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Ἀχάν, Τέκνον μου, δὸς τώρα δόξαν εἰς τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐξομολογήσου εἰς αὐτὸν, καὶ εἶπέ με τώρα τί ἔκαμες· μὴ κρύψῃς αὐτὸ ἀπὸ ἐμέ.

(248)

20 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀχάν εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπε, Τῷ ὄντι ἐγὼ ἡμάρτησα εἰς τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπραξα οὕτω καὶ οὕτω·

21 Ἴδα μεταξὺ τῶν λαφύρων μίαν καλὴν Βαβυλωνικὴν στολὴν, καὶ διακοσίους σίκλους ἀργυρίου, καὶ ἐν τμῆμα χρυσοῦ πενήντα σίκλων τὸ βάρος, καὶ ἐπεθύμησα αὐτὰ, καὶ τὰ ἐπῆρα· καὶ ἰδοὺ, εἶναι κρυμμένα εἰς τὴν γῆν, κατὰ τὸ μέσον τῆς σκηνῆς μου, καὶ τὸ ἀργύριον ὑποκάτω αὐτῶν.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλεν ἀνθρώπους· καὶ ἔτρεξαν εἰς τὴν σκηνὴν, καὶ, ἰδοὺ, ἦσαν κρυμμένα εἰς τὴν σκηνὴν του, καὶ τὸ ἀργύριον ὑποκάτω αὐτῶν.

23 Καὶ ἐπῆραν αὐτὰ ἀπὸ τὸ μέσον τῆς σκηνῆς, καὶ τὰ ἔφεραν εἰς τὸν Ἰησοῦν καὶ εἰς ὅλους τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἔθεσαν αὐτὰ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

24 Τότε ὁ Ἰησοῦς, καὶ ὅλος ὁ Ἰσραὴλ ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, ἐπῆραν τὸν Ἀχάν τὸν υἱὸν τοῦ Ζαρά, καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ τὴν στολὴν, καὶ τὸ τμῆμα τοῦ χρυσοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ τοὺς βόας αὐτοῦ, καὶ τοὺς ὄνους αὐτοῦ, καὶ τὰ πρόβατα αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ ὅλα ὅσα εἶχε, καὶ ἔφεραν αὐτοὺς εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἀχώρ.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, Διατί κατετάραξες ἡμᾶς; ὁ Κύριος θέλει σὲ κατατράξει τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ ὅλος ὁ Ἰσραὴλ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν μὲ λίθους, καὶ ἔκαυσαν αὐτοὺς μὲ πῦρ, ἀφοῦ τοὺς ἐλιθοβόλησαν μὲ λίθους.

26 Καὶ ἔστησαν ἐπάνω εἰς αὐτὸν μεγάλον σωρὸν ἀπὸ λίθους, ὅστις μένει ἕως τὴν σήμερον· οὕτω ἔπαυσεν ὁ Κύριος ἀπὸ τὴν ἔξαψιν τοῦ θυμοῦ του· διὰ τοῦτο τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, ἕως τὴν σήμερον, ὀνομάζεται Κοιλὰς Ἀχώρ.

ΚΕΦ. η'.

ΚΑΙ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἰησοῦν, Μὴ φοβηθῇς, μηδὲ δειλιάσῃς· πάρε ὅλους τοὺς πολεμικοὺς ἄνδρας μαζί σου, καὶ σήκω, ἀναίβα εἰς Γαί· ἰδοὺ, ἐγὼ παρεδῶκα εἰς τὴν χεῖρά σου τὸν βασιλέα τῆς Γαί, καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν πόλιν αὐτοῦ, καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ·

2 Καὶ θέλεις κάμει εἰς τὴν Γαί, καὶ εἰς τὸν βασιλέα αὐτῆς, καθὼς ἔκαμες εἰς τὴν Ἱερὶχὼ καὶ εἰς τὸν βασιλέα αὐτῆς· μόνον

τὴν λεηλασίαν αὐτῆς, καὶ τὰ κτήνη αὐτῆς, θέλετε πάρει ὡς λάφυρον διὰ τὸν ἑαυτὸν σας· σὺ δὲ στήσῃς ἑνεδραν κατὰ τῆς πόλεως ὀπισθεν αὐτῆς.

3 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ ὅλος ὁ λαὸς ὁ πολεμιστῆς, νὰ ἀναβῶσιν εἰς τὴν Γαί· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐκλεξε τριάντα χιλιάδας ἀνδρας δυνατοὺς καὶ ἀνδρείους, καὶ ἐξ-ἀπέστειλεν αὐτοὺς διὰ νυκτός.

4 Καὶ ἐπρόσταξεν αὐτοὺς, λέγων, Ἰδοὺ, σεῖς θέλετε καθίσει εἰς ἑνεδραν κατὰ τῆς πόλεως, ὀπισθεν αὐτῆς· μὴν ἀπομακρυνθῆτε πολὺ ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ νὰ ἦσθε ὅλοι ἑτοιμοί·

5 Ἐγὼ δὲ, καὶ ὅλος ὁ λαὸς ὁ ὁποῖος εἶναι μαζί μου, θέλομεν πλησιάσει εἰς τὴν πόλιν· καὶ ὅταν ἐκβῶσιν ἐναντίον μας, καθὼς πρότερον, τότε ἡμεῖς θέλομεν φύγει ἔμπροσθεν αὐτῶν·

6 Καὶ αὐτοὶ θέλουν ἐκβῆ κατόπιν ἡμῶν, ἕως νὰ σύρωμεν αὐτοὺς μακρὰν ἀπὸ τὴν πόλιν· διότι θέλουν εἰπεῖ, Αὐτοὶ φεύγουν ἔμπροσθέν μας, καθὼς πρότερον· καὶ ἡμεῖς θέλομεν φύγει ἔμπροσθεν αὐτῶν.

7 Τότε σεῖς θέλετε σηκωθῇ ἀπὸ τὴν ἑνεδραν, καὶ θέλετε κυριεύσει τὴν πόλιν· διότι Κύριος ὁ Θεός σας θέλει παραδώσει αὐτὴν εἰς τὰς χεῖράς σας.

8 Καὶ ἀφοῦ κυριεύσετε τὴν πόλιν, θέλετε βάλει πῦρ εἰς τὴν πόλιν· κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου θέλετε κάμει. Ἰδοὺ, σὰς ἐπρόσταξα.

9 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς, καὶ ὑπῆγαν νὰ ἐνεδρεύσωσι, καὶ ἐκάθισαν μεταξὺ Βαιθὴλ καὶ Γαί, πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Γαί· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔμεινε τὴν νύκτα ἐκείνην εἰς τὸ μέσον τοῦ λαοῦ.

10 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἰησοῦς νωρὶς τὸ πρωῒ, καὶ ἐπεσκέφθη τὸν λαὸν, καὶ ἀνέβη, αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ πρὸς Γαί.

11 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ὁ πολεμιστῆς, ὁ ὁποῖος ἦτον μὲ αὐτὸν, ἀνέβη, καὶ ἐπλησίασε, καὶ ἦλθεν ἔμπροσθεν τῆς πόλεως, καὶ ἐστρατοπέδευσε κατὰ τὸ βόρειον μέρος τῆς Γαί· ἦτον δὲ κοιλὰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Γαί.

12 Καὶ ἐπῆρεν ἕως πέντε χιλιάδας ἀνδρας, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς νὰ καθίσωσιν εἰς ἑνεδραν μεταξὺ Βαιθὴλ καὶ Γαί, πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Γαί.

13 Καὶ ἀφοῦ διέταξαν τὸν λαὸν, δηλαδὴ ὅλον τὸ στράτευμα τὸ πρὸς βορρᾶν τῆς

πόλεως, καὶ τὴν ἑνεδραν αὐτοῦ πρὸς δυσμὰς τῆς πόλεως, ὑπῆγεν ὁ Ἰησοῦς ἐκείνην τὴν νύκτα εἰς τὸ μέσον τῆς κοιλάδος.

14 Καὶ καθὼς ἶδε τοῦτο ὁ βασιλεὺς τῆς Γαί, αὐτὸς καὶ ὅλος ὁ λαὸς αὐτοῦ, οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, ἔσπευσαν καὶ ἐσηκώθησαν πρωῒ, καὶ ἐκβῆκαν εἰς συνάντησιν τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς μάχην, εἰς ὠρισμένην ὥραν, ἐπάνω εἰς τὴν πεδιάδα· πλὴν αὐτὸς δὲν ἤξευρεν ὅτι ἦτον ἑνεδρα κατ' αὐτοῦ ὀπισθεν τῆς πόλεως.

15 Καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ ὅλος ὁ Ἰσραὴλ ἐπροσποιήθησαν ὡς κατατροπωμένοι ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔφευγαν διὰ τοῦ δρόμου τῆς ἐρήμου.

16 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς, ὅστις ἦτον εἰς τὴν Γαί, ἐκράχθησαν ὁμοῦ διὰ νὰ καταδιώξωσιν αὐτούς· καὶ κατεδίωξαν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τὴν πόλιν·

17 Καὶ δὲν ἀπέμεινε κανεὶς εἰς τὴν Γαί ἢ εἰς τὴν Βαιθὴλ, ὁ ὁποῖος νὰ μὴν ἐκβῆκε κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἄφησαν ἀνοικτὴν τὴν πόλιν, καὶ κατεδίωκαν τὸν Ἰσραὴλ.

18 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, Ἔκτεινε τὴν λόγχην, τὴν ὁποίαν κρατεῖς εἰς τὴν χεῖρά σου, πρὸς τὴν Γαί· διότι θέλω παραδώσει αὐτὴν εἰς τὴν χεῖρά σου. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐξέτεινε τὴν λόγχην, τὴν ὁποίαν εἶχεν εἰς τὴν χεῖρά του, πρὸς τὴν πόλιν.

19 Καὶ ἡ ἑνεδρα ἐσηκώθη μὲ ταχύτητα ἀπὸ τὴν θέσιν της, καὶ ὤρμησαν εὐθύς ἀφοῦ ἐξέτεινε τὴν χεῖρά του· καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτὴν, καὶ ἔσπευσαν καὶ ἔβαλαν τὴν πόλιν εἰς πῦρ.

20 Καὶ ὅτε οἱ ἄνδρες τῆς Γαί ἐκύτταξαν ὀπισθέν των, ἶδαν, καὶ ἰδοὺ, ὁ καπνὸς τῆς πόλεως ἀνέβαινε πρὸς τὸν οὐρανὸν, καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ φύγωσιν ἀπὸ τοῦτον ἢ ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν δρόμον· ἐπειδὴ ὁ λαὸς ὁ ὁποῖος ἔφευγε πρὸς τὴν ἐρήμον ἐστράφησαν ὀπίσω ἐναντίον εἰς τοὺς καταδιώκοντας.

21 Ὁ δὲ Ἰησοῦς καὶ ὅλος ὁ Ἰσραὴλ ἰδόντες ὅτι ἡ ἑνεδρα εἶχε κυριεύσει τὴν πόλιν, καὶ ὅτι ὁ καπνὸς τῆς πόλεως ἀνέβαινε, ἐστράφησαν ὀπίσω, καὶ ἐκτύπησαν τοὺς ἀνδρας τῆς Γαί.

22 Καὶ οἱ ἄλλοι ἐξώρμησαν ἀπὸ τὴν πόλιν ἐναντίον αὐτῶν, ὥστε ἦσαν εἰς τὸ μέσον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη· καὶ οὗτοι ἐκτύπησαν αὐτοὺς, ὥστε δὲν ἄφησαν κανένα ἐξ αὐτῶν νὰ ζῇ ἢ νὰ φύγῃ.

23 Τὸν δὲ βασιλέα τῆς Γαὶ ἐπίασαν ζῶντα, καὶ ἔφεραν αὐτὸν εἰς τὸν Ἰησοῦν.

24 Καὶ ἀφοῦ ὁ Ἰσραὴλ ἐτελείωσε φονεύων ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Γαὶ εἰς τὴν πεδιάδα τῆς ἐρήμου, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν κατεδίωκαν αὐτοὺς, καὶ ἀφοῦ ὅλοι ἔπεσαν ἐν στόματι μαχαίρας, ἕως οὗ ἐξολοθρεύθησαν, ἐπέστρεψαν ὅλος ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὴν Γαί, καὶ ἐκτύπησαν αὐτὴν ἐν στόματι μαχαίρας.

25 Καὶ ὅλοι ὅσοι ἔπεσαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἦσαν δώδεκα χιλιάδες, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τῆς Γαί.

26 Διότι ὁ Ἰησοῦς δὲν ἔσυρεν ὀπίσω τὴν χεῖρά του, τὴν ὁποίαν ἐξέτεινε μὲ τὴν λόγχην, ἕως οὗ ἐξωλόθρευσε κατὰ κράτος ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Γαί.

27 Μόνον τὰ κτήνη, καὶ τὰ λάφυρα τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐλαφυραγώγησεν ὁ Ἰσραὴλ διὰ τὸν ἑαυτὸν του, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐπρόσταξε τὸν Ἰησοῦν.

28 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔκαυσε τὴν Γαί, καὶ κατέστησεν αὐτὴν παντοτεινὸν σωρὸν, ἐρημίαν ἕως τὴν σήμερον.

29 Τὸν δὲ βασιλέα τῆς Γαὶ ἐκρέμασεν ἐπάνω εἰς ξύλον ἕως τὸ ἑσπέρας· καὶ καθὼς ἔδυσεν ὁ ἥλιος, ἐπρόσταξεν ὁ Ἰησοῦς νὰ καταιβάσωσι τὸ πτώμα αὐτοῦ ἀπὸ τὸ ξύλον, καὶ νὰ ρίψωσιν αὐτὸ εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πύλης τῆς πόλεως, καὶ νὰ ὑψώσωσιν ἐπάνωθεν του μέγαν σωρὸν λίθων, ὁ ὁποῖος μένει ἕως τὴν σήμερον.

30 Τότε ὁ Ἰησοῦς ᾠκοδόμησε θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸ ὄρος Γαιβάλ,

31 Καθὼς ὁ Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου ἐπρόσταξε τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, κατὰ τὸ γεγραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τοῦ Μωϋσέως, Θυσιαστήριον ἀπὸ λίθους ὀλοκλήρους, ἐπάνω εἰς τοὺς ὁποίους σίδηρος δὲν ἐβάλθη· καὶ ἐπρόσφερεν ἐπάνω εἰς αὐτὸ ὀλοκαυτώματα εἰς τὸν Κύριον, καὶ ἐθυσίασαν εἰρηνικὰς προσφοράς.

32 Καὶ ἔγραψεν ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τοὺς λίθους τὸ ἴσον τοῦ νόμου τοῦ Μωϋσέως, τὸν ὁποῖον εἶχε γράψει ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

33 Ὅλος δὲ ὁ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτῶν, καὶ οἱ ἐπιστάται, καὶ οἱ κριταὶ αὐτῶν, ἐστάθησαν ἐδῶθεν καὶ ἐκεῖθεν τῆς κιβωτοῦ, ἔμπροσθεν τῶν ἱερέων τῶν Λευιτῶν, ἐνῷ ἐβάσταζαν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, τόσον ὁ ξένος,

ὅσον καὶ ὁ γεννημένος μεταξὺ αὐτῶν ἡμῖν αὐτῶν πρὸς τὸ ὄρος Γαριζὶν, καὶ ἡμῖν αὐτῶν πρὸς τὸ ὄρος Γαιβάλ· καθὼς πρότερον εἶχε προστάξει Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ εὐλογήσωσι τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ.

34 Καὶ ἀνέγνωσεν ἔπειτα ὅλους τοὺς λόγους τοῦ νόμου, τὰς εὐλογίας καὶ τὰς κατάρας, καθ' ὅλα τὰ γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου.

35 Δὲν ἦτον λόγος ἀπὸ ὅλα ὅσα ἐπρόσταξεν ὁ Μωϋσῆς, τὸν ὁποῖον ὁ Ἰησοῦς νὰ μὴν ἀνέγνωσεν εἰς ἐπήκοον ὅλης τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁμοῦ μὲ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ παιδιά, καὶ τοὺς ξένους τοὺς εὕρισκομένους μεταξὺ αὐτῶν.

ΚΕΦ. 9'.

ΚΑΙ ἀφοῦ ἤκουσαν τοῦτο ὅλοι οἱ βασιλεῖς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὰ ἐδῶθεν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὰ βουνὰ, καὶ εἰς τὰς κοιλάδας, καὶ εἰς ὅλα τὰ παράλια τῆς μεγάλης θαλάσσης· ἕως ἀντικρὺ τοῦ Λιβάνου, ὁ Χετταῖος, καὶ ὁ Ἀμορραῖος, ὁ Χαναναῖος, ὁ Φερεζαῖος, ὁ Εὐαῖος, καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος,

2 Συνήχθησαν ὅλοι ὁμοφώνως, διὰ νὰ πολεμήσωσι μὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ μὲ τὸν Ἰσραὴλ.

3 Οἱ δὲ κάτοικοι τῆς Γαβαὼν ἀκούσαντες τί ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ἱεριχὼ καὶ εἰς τὴν Γαί,

4 Αὐτοὶ ἔπραξαν μὲ πανουργίαν, καὶ ὑπῆγαν καὶ ἐφωδιάσθησαν διὰ τὸν δρόμον, καὶ ἐπῆραν παλαιὰ σακκία ἐπάνω εἰς τοὺς ὄνους των, καὶ ἀσκούς οἴνου παλαιούς καὶ ξεσχισμένους καὶ δεμένους,

5 Καὶ ὑποδήματα παλαιὰ καὶ ἐμπαλωμένα εἰς τοὺς πόδας των, καὶ ἐνδύματα παλαιὰ ἐπάνω των· καὶ ὅλον τὸ ψωμίον τοῦ ἐφοδιασμοῦ των ἦτον ξηρὸν καὶ καταθρυμμένον.

6 Καὶ ἦλθαν πρὸς τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ στρατόπεδον εἰς τὰ Γάλγαλα, καὶ εἶπαν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς ἄνδρας τοῦ Ἰσραὴλ, Ἦλθαμεν ἀπὸ μακρυνὴν γῆν· τώρα λοιπὸν κάμετε συνθήκην μὲ ἡμᾶς.

7 Καὶ οἱ Ἰσραηλῖται εἶπαν εἰς τοὺς Εὐαῖους τούτους, Σεῖς κατοικεῖτε ἴσως εἰς τὸ μέσον ἡμῶν, καὶ πῶς θέλομεν κάμει συνθήκην μαζύ σας;

8 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν εἰς τὸν Ἰησοῦν, Ἡμεῖς εἴμεθα δοῦλοί σου. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Ποῖοι εἰσθε; καὶ πόθεν ἔρχεσθε;

9 Καὶ εἶπαν εἰς αὐτὸν, Ἀπὸ πολλὰ μακρυνὴν γῆν ἦλθαν οἱ δοῦλοί σου, διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· διότι ἤκουσαμεν τὴν φήμην αὐτοῦ, καὶ ὅλα ὅσα ἔκαμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον,

10 Καὶ ὅλα ὅσα ἔκαμεν εἰς τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, τοὺς πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν Σηὼν βασιλέα τῆς Ἑσεβὼν, καὶ εἰς τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν, ὅστις ἦτον εἰς τὴν Ἀσταρώθ.

11 Διὰ τοῦτο εἶπαν εἰς ἡμᾶς οἱ πρεσβύτεροι ἡμῶν, καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς γῆς ἡμῶν, λέγοντες, Πάρετε μαζύ σας ἐφόδια διὰ τὸν δρόμον, καὶ ὑπάγετε εἰς ὑπάντησιν αὐτῶν, καὶ εἰπέτε εἰς αὐτοὺς, Ἡμεῖς εἰμεθα δοῦλοί σας· τώρα λοιπὸν κάμετε συνθήκην με ἡμᾶς.

12 Τὸ ψωμίον μας τοῦτο ἐπήραμεν ζεστὸν ἀπὸ τὰς οἰκίας μας, καθ' ἣν ἡμέραν ἐκβήκαμεν διὰ νὰ ἔλθωμεν εἰς ἐσᾶς· ἀλλὰ τώρα, ἰδοὺ, εἶναι ξηρὸν καὶ καταθρυμμένον·

13 Καὶ οὗτοι οἱ ἄσκοι τοῦ οἴνου, τοὺς ὁποίους ἐγεμίσαμεν, ἦσαν νέοι, καὶ τώρα εἶναι ξεσχισμένοι· καὶ τὰ ἐνδύματά μας ταῦτα καὶ τὰ ὑποδήματά μας ἐπαλαιώθησαν διὰ τὸν πολλὰ μακρινὸν δρόμον.

14 Καὶ ἐδέχθησαν τοὺς ἄνδρας ἐξ αἰτίας τῶν ἐφοδίων των, καὶ δὲν ἐζήτησαν συμβουλὴν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Κυρίου.

15 Καὶ ὁ Ἰησοὺς ἔκαμεν εἰρήνην με αὐτοὺς, καὶ ἔκαμε συνθήκην με αὐτοὺς νὰ τοὺς φυλάξῃ τὴν ζωὴν· καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς ὤμωσαν εἰς αὐτούς.

16 Καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἀφοῦ ἔκαμαν συνθήκην με αὐτοὺς, ἤκουσαν ὅτι ἦσαν γείτονές των, καὶ ὅτι ἐκατοικοῦσαν μεταξὺ των.

17 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐσηκώθησαν, καὶ ὑπῆγαν εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν τὴν τρίτην ἡμέραν· αἱ δὲ πόλεις αὐτῶν ἦσαν Γαβαὼν, καὶ Κεφिरὰ, καὶ Βηρώθ, καὶ Κιριάθ-Ἰαρείμ.

18 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ δὲν ἐκτύπησαν αὐτοὺς, διότι οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς εἶχαν ὁμώσει εἰς τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἐγόγγυζεν ὅλη ἡ συναγωγὴ κατὰ τῶν ἀρχόντων.

19 Ὅλοι ὅμως οἱ ἄρχοντες εἶπαν εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν, Ἡμεῖς ὠμόσαμεν εἰς αὐτοὺς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ· τώρα λοιπὸν δὲν ἐμποροῦμεν νὰ ἐγγίξωμεν αὐτούς.

20 Τοῦτο θέλομεν κάμει εἰς αὐτούς· θέλομεν τοὺς φυλάξῃ τὴν ζωὴν, διὰ νὰ μὴν ἦναι ὀργὴ Θεοῦ ἐναντίον μας, διὰ τὸν ὅρκον τὸν ὁποῖον ὠμόσαμεν εἰς αὐτούς.

21 Καὶ οἱ ἄρχοντες εἶπαν εἰς αὐτούς, Ἄς ζῶσι· πλὴν ἄς ἦναι ξυλοκόποι καὶ ὑδροφόροι εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν· καθὼς οἱ ἄρχοντες εἶχαν ὑποσχεθῇ εἰς αὐτούς.

22 Καὶ ὁ Ἰησοὺς ἔκραξεν αὐτούς, καὶ τοὺς εἶπε, λέγων, Διατί μᾶς ἠπατήσετε, λέγοντες, Πολλὰ μακρὰν εἰμεθα ἀπὸ σᾶς, ἐνῶ σεῖς κατοικεῖτε μεταξύ μας;

23 Τώρα λοιπὸν σεῖς εἰσθε κατηραμένοι, καὶ κἀνεῖς ἀπὸ σᾶς δὲν θέλει λείψει νὰ ἦναι δοῦλος, καὶ ξυλοκόπος, καὶ ὑδροφόρος, εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ μου.

24 Καὶ αὐτοὶ ἀπεκρίθησαν εἰς τὸν Ἰησοῦν, λέγοντες, Ἐπειδὴ οἱ δοῦλοί σου ἔμαθαν με πληροφορίαν ὅσα Κύριος ὁ Θεός σου διέταξεν εἰς τὸν δοῦλόν του Μωϋσῆν, νὰ δώσῃ εἰς ἐσᾶς ὅλην τὴν γῆν ταύτην, καὶ νὰ ἐξολοθρεύσῃ ἔμπροσθέν σας ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς γῆς ταύτης, διὰ τοῦτο ἐφοβήθημεν σφόδρα διὰ τὴν ζωὴν μας ἐξ αἰτίας σας, καὶ ἐκάμαμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο.

25 Καὶ τώρα, ἰδοὺ, ἡμεῖς εἰμεθα εἰς τὰς χεῖράς σου· ὅ,τι σὲ φανῇ καλὸν καὶ δίκαιον νὰ κάμῃς εἰς ἡμᾶς, τοῦτο κάμε.

26 Καὶ ἔκαμαν οὕτω εἰς αὐτούς, καὶ ἠλευθέρωσεν αὐτοὺς ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ὥστε νὰ μὴ τοὺς φονεύσωσι.

27 Καὶ ὁ Ἰησοὺς τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἔκαμεν αὐτοὺς ξυλοκόπους καὶ ὑδροφόρους μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ εἰς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου, εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἠθέλην ἐκλέξει.

ΚΕΦ. ι'.

ΚΑΙ ἀφοῦ ἤκουσεν ὁ Ἀδωνισεδὲκ βασιλεὺς τῆς Ἱερουσαλὴμ ὅτι ὁ Ἰησοὺς ἐξουσίασε τὴν Γαὶ, καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτὴν κατὰ κράτος, καὶ ὅτι, καθὼς ἔκαμεν εἰς τὴν Ἱεριχώ καὶ εἰς τὸν βασιλέα τῆς, οὕτω ἔκαμε καὶ εἰς τὴν Γαὶ καὶ εἰς τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Γαβαὼν ἔκαμαν εἰρήνην με τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἔμεναν μεταξὺ αὐτῶν,

2 Ἐφοβήθησαν σφόδρα, διότι ἡ Γαβαὼν ἦτον πόλις μεγάλη, ὡς μία ἀπὸ τὰς βασιλικὰς πόλεις, καὶ διότι ἦτον μεγαλητέρα τῆς Γαὶ, καὶ ὅλοι οἱ ἄνδρες αὐτῆς δυνατοί.

3 Διὰ τοῦτο ὁ Ἀδωνισεδὲκ βασιλεὺς τῆς

Ἱερουσαλήμ ἀπέστειλεν εἰς τὸν Ὀὰμ βασιλέα τῆς Χεβρών, καὶ εἰς τὸν Πιρὰμ βασιλέα τῆς Ἰαρμούθ, καὶ εἰς τὸν Ἰαφιά βασιλέα τῆς Λαχείς, καὶ εἰς τὸν Δεβεῖρ βασιλέα τῆς Ἐγλῶν, λέγων,

4 Ἀναβῆτε πρὸς ἐμὲ, καὶ βοηθήσετέ με, διὰ τὸ κτυπήσωμεν τὴν Γαβαὼν· διότι ἔκαμεν εἰρήνην μετὰ τὸν Ἰησοῦν καὶ μετὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

5 Καὶ συναχθέντες οἱ πέντε βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἱερουσαλήμ, ὁ βασιλεὺς τῆς Χεβρών, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰαρμούθ, ὁ βασιλεὺς τῆς Λαχείς, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἐγλῶν, ἀνέβησαν, αὐτοὶ καὶ ὅλα τὰ στρατεύματα αὐτῶν, καὶ ἐστρατοπέδωσαν ἔμπροσθεν τῆς Γαβαὼν, καὶ ἐπολεμοῦσαν ἐναντίον τῆς.

6 Καὶ οἱ Γαβαωνῖται ἀπέστειλαν πρὸς τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ στρατόπεδον εἰς τὰ Γάλγαλα, λέγοντες, Μὴ σύρῃς τὴν χειρὰ σου ἀπὸ τοὺς δούλους σου· ἀναίβα γλήγορα εἰς ἡμᾶς, καὶ σῶσέ μας, καὶ βοήθησέ μας· διότι ὅλοι οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, οἱ κατοικοῦντες εἰς τὰ ὄρη, συνήχθησαν ἐναντίον μας.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη ἀπὸ τὰ Γάλγαλα, αὐτὸς, καὶ ὅλος ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς μετὰ αὐτὸν, ὅλοι οἱ δυνατοὶ καὶ ἀνδρεῖοι.

8 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἰησοῦν, Μὴ τοὺς φοβηθῇς· διότι παρέδωκα αὐτοὺς εἰς τὴν χειρὰ σου· κἀνεῖς ἀπὸ αὐτοὺς δὲν θέλει σταθῇ ἔμπροσθέν σου.

9 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἦλθεν εἰς αὐτοὺς ἐξαίφνης, ἀναβὰς ἀπὸ τὰ Γάλγαλα δι' ὅλης τῆς νυκτός.

10 Καὶ ὁ Κύριος κατετρόπωσε αὐτοὺς ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐσύντριψεν αὐτοὺς μετὰ σφαγὴν μεγάλην εἰς τὴν Γαβαὼν, καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς εἰς τὸν δρόμον τὸν ἀναβαίνοντα πρὸς Βεθωρὼν, καὶ ἐκτύπησεν αὐτοὺς ἕως Ἀζηκά καὶ ἕως Μακκηδά.

11 Καὶ ἐνῶ, φεύγοντες ἀπέμπροσθεν τοῦ Ἰσραὴλ, ἦσαν εἰς τὸ καταΐβασμα τῆς Βεθωρὼν, ὁ Κύριος ἔρριψεν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ κατεπάνω αὐτῶν λίθους μεγάλους ἕως Ἀζηκά, καὶ ἀπέθαναν· περισσότεροι ἀπέθαναν μετὰ τοὺς λίθους τῆς χαλάζης, παρὰ ὅσους οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ κατέκοψαν μετὰ τὴν μάχαιραν.

12 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν εἰς τὸν Κύριον, καθ' ἣν ἡμέραν ὁ Κύριος παρέδωκε τοὺς Ἀμορραίους ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν ἐνώπιον τοῦ Ἰσραὴλ,

Στάσου, ἦλιε, ἐπάνω εἰς τὴν Γαβαὼν, καὶ σὺ σελήνη, ἐπάνω εἰς τὴν φάραγγα Αἰλῶν.

13 Καὶ ὁ ἥλιος ἐστάθη, καὶ ἡ σελήνη ἔμεινεν, ἕως οὗ ὁ λαὸς ἐκδικήθη τοὺς ἐχθρούς του. Δὲν εἶναι τοῦτο γεγραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Ἰασήρ; Καὶ ἐστάθη ὁ ἥλιος εἰς τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ, καὶ δὲν ἔσπευσε νὰ δύσῃ ἕως μίαν ὁλόκληρον ἡμέραν.

14 Καὶ τοιαύτη ἡμέρα δὲν ἐστάθη οὔτε πρότερον, οὔτε ὕστερον, ὥστε ὁ Κύριος νὰ ἀκούσῃ οὕτω φωνὴν ἀνθρώπου· ἐπειδὴ ὁ Κύριος ἐπολεμοῦσεν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ.

15 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ὅλος ὁ Ἰσραὴλ μετὰ αὐτὸν, εἰς τὸ στρατόπεδον εἰς τὰ Γάλγαλα.

16 Οἱ δὲ πέντε βασιλεῖς οὗτοι ἔφυγαν, καὶ ἐκρύφθησαν εἰς σπήλαιον εἰς Μακκηδά.

17 Καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὸν Ἰησοῦν, λέγοντες, Οἱ πέντε βασιλεῖς εὐρέθησαν κρυμμένοι εἰς σπήλαιον εἰς Μακκηδά.

18 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, Κυλίσετε μεγάλους λίθους εἰς τὸ στόμα τοῦ σπηλαίου, καὶ βάλετε ἀνθρώπους πλησίον του διὰ νὰ τοὺς φυλάττωσι·

19 Καὶ σεῖς μὴ στέκεσθε· καταδιώκετε τοὺς ἐχθρούς σας, καὶ κτυπήσετε τὸ ὄπισθεν αὐτῶν· μὴν ἀφήσετε αὐτοὺς νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὰς πόλεις των· διότι Κύριος ὁ Θεός σας παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὰς χειράς σας.

20 Καὶ ἀφοῦ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐτελείωσαν φονεύοντες αὐτοὺς μετὰ σφαγὴν μεγάλην σφόδρα, ἕως οὗ ἐξωλοθρεύθησαν, οἱ ἐπίλοιποι ἐξ αὐτῶν, ὅσοι διεσώθησαν, ἐμβῆκαν εἰς ὠχυρωμένας πόλεις.

21 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἐπέστρεψεν εἰς τὸ στρατόπεδον πρὸς τὸν Ἰησοῦν εἰς Μακκηδά ἐν εἰρήνῃ· οὐδὲ ἐκίνησε κἀνεὶς τὴν γλῶσσάν του κατὰ τινος ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

22 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ἀνοίξετε τὸ στόμα τοῦ σπηλαίου, καὶ φέρετε ἔξω πρὸς ἐμὲ τοὺς πέντε βασιλεῖς ἐκείνους ἀπὸ τοῦ σπηλαίου.

23 Καὶ ἔκαμαν οὕτω, καὶ ἔκβαλαν πρὸς αὐτὸν τοὺς πέντε βασιλεῖς ἐκείνους ἀπὸ τοῦ σπηλαίου, τὸν βασιλέα τῆς Ἱερουσαλήμ, τὸν βασιλέα τῆς Χεβρών, τὸν βασιλέα τῆς Ἰαρμούθ, τὸν βασιλέα τῆς Λαχείς, καὶ τὸν βασιλέα τῆς Ἐγλῶν.

24 Καὶ ἄφ' οὗ ἔκβαλαν πρὸς τὸν Ἰησοῦν τοὺς βασιλεῖς ἐκείνους, ἔκραξεν ὁ Ἰησοῦς ὅλους τοὺς ἄνδρας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν εἰς τοὺς ἀρχηγούς τῶν πολεμιστῶν τοὺς ἐλθόντας μετ' αὐτὸν, Πλησιάσατε, βάλετε τοὺς πόδας σας ἐπάνω εἰς τοὺς τραχήλους τῶν βασιλέων τούτων. Καὶ αὐτοὶ ἐπλησίασαν, καὶ ἔβαλαν τοὺς πόδας των ἐπάνω εἰς τοὺς τραχήλους αὐτῶν.

25 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Μὴ φοβήσθε, μηδὲ δειλιάτε, ἀνδρίζεσθε καὶ ἐνδυναμούσθε, ἐπεὶ οὕτω θέλει κάμει ὁ Κύριος εἰς ὅλους τοὺς ἐχθρούς σας, κατὰ τῶν ὁποίων μάχεσθε.

26 Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐκτύπησεν αὐτοὺς, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἐκρέμασεν εἰς πέντε ξύλα· καὶ ἐκρέμοντο εἰς τὰ ξύλα ἕως ἑσπέρας.

27 Καὶ περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἐπρόσταξεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ κατεβίβασαν αὐτοὺς ἀπὸ τὰ ξύλα, καὶ τοὺς ἔρριψαν εἰς τὸ σπήλαιον, ὅπου εἶχαν κρυφθῇ, καὶ ἐκύλισαν μεγάλους λίθους εἰς τὸ στόμα τοῦ σπηλαίου, οἱ ὅποιοι μένουσι ἕως τῆς σήμερον.

28 Καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐκυρίευσεν ὁ Ἰησοῦς τὴν Μακκηδὰ, καὶ ἐκτύπησεν ἐν στόματι μαχαίρας αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς· ἐξωλόθρευσεν κατὰ κράτος αὐτοὺς, δηλαδὴ ὅλας τὰς ψυχὰς τὰς εὑρισκομένας εἰς αὐτήν· δὲν ἄφησε κανὲν ὑπόλοιπον· καὶ ἔκαμεν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Μακκηδὰ, καθὼς ἔκαμεν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἰεριχώ.

29 Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ὅλος ὁ Ἰσραὴλ μετ' αὐτὸν ἐκ τῆς Μακκηδὰ εἰς Λιβνὰ, καὶ ἐπολεμοῦσε κατὰ τῆς Λιβνὰ.

30 Καὶ ὁ Κύριος παρέδωκε καὶ αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἐκτύπησεν ἐν στόματι μαχαίρας αὐτὴν, καὶ ὅλας τὰς ψυχὰς τὰς εὑρισκομένας εἰς αὐτήν· δὲν ἄφησεν εἰς αὐτὴν κανὲν ὑπόλοιπον· καὶ ἔκαμεν εἰς τὸν βασιλέα αὐτῆς, καθὼς ἔκαμεν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἰεριχώ.

31 Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ὅλος ὁ Ἰσραὴλ ὁμοῦ μετ' αὐτὸν ἀπὸ Λιβνὰ εἰς Λαχεῖς, καὶ ἐστρατοπέδευσε κατέναντι αὐτῆς, καὶ ἐπολεμοῦσεν αὐτήν.

32 Καὶ ὁ Κύριος παρέδωκε τὴν Λαχεῖς εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐκυρίευσεν αὐτὴν τὴν δευτέραν ἡμέραν, καὶ ἐκτύπησεν ἐν στόματι μαχαίρας αὐτὴν, καὶ ὅλας τὰς ψυχὰς τὰς εὑρισκομένας εἰς αὐτήν, καθ' ὃν

τρόπον ἔκαμεν εἰς τὴν Λιβνὰ.

33 Τότε ἀνέβη Ὁρὰμ ὁ βασιλεὺς τῆς Γεζέρ διὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν Λαχεῖς· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐκτύπησεν αὐτὸν καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἕως δὲν ἄφησεν εἰς αὐτὸν κανὲν ὑπόλοιπον.

34 Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ὅλος ὁ Ἰσραὴλ ὁμοῦ μετ' αὐτὸν ἀπὸ Λαχεῖς εἰς Ἐγλῶν, καὶ ἐστρατοπέδευσε κατέναντι αὐτῆς, καὶ ἐπολεμοῦσεν αὐτήν.

35 Καὶ τὴν ἐκυρίευσαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ ἐκτύπησαν αὐτὴν ἐν στόματι μαχαίρας· καὶ ἐξωλόθρευσεν κατὰ κράτος τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅλας τὰς ψυχὰς τὰς εὑρισκομένας εἰς αὐτήν, καθ' ὃν τρόπον ἔκαμεν εἰς Λαχεῖς.

36 Καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς καὶ ὅλος ὁ Ἰσραὴλ ὁμοῦ μετ' αὐτὸν ἀπὸ Ἐγλῶν εἰς Χεβρών, καὶ ἐπολεμοῦσεν αὐτήν.

37 Καὶ τὴν ἐκυρίευσαν, καὶ ἐκτύπησαν ἐν στόματι μαχαίρας αὐτὴν, καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ ὅλας τὰς πόλεις αὐτῆς, καὶ ὅλας τὰς ψυχὰς τὰς εὑρισκομένας εἰς αὐτήν· δὲν ἄφησε κανὲν ὑπόλοιπον· καθ' ὅλα ὅσα ἔκαμεν εἰς τὴν Ἐγλῶν, κατὰ κράτος ἐξωλόθρευσεν αὐτήν, καὶ ὅλας τὰς ψυχὰς τὰς εὑρισκομένας εἰς αὐτήν.

38 Καὶ ἔστρεψεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ὅλος ὁ Ἰσραὴλ ὁμοῦ μετ' αὐτὸν εἰς Δεβεῖρ, καὶ ἐπολεμοῦσεν αὐτήν.

39 Καὶ ἐκυρίευσεν αὐτήν, καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ ὅλας τὰς πόλεις αὐτῆς· καὶ τοὺς ἐκτύπησαν ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ ἐξωλόθρευσαν κατὰ κράτος ὅλας τὰς ψυχὰς τὰς εὑρισκομένας εἰς αὐτήν· δὲν ἄφησε κανὲν ὑπόλοιπον· καθὼς ἔκαμεν εἰς Χεβρών, οὕτω ἔκαμεν εἰς Δεβεῖρ καὶ εἰς τὸν βασιλέα αὐτῆς· καθὼς ἔκαμεν ἀκόμη εἰς τὴν Λιβνὰ καὶ εἰς τὸν βασιλέα αὐτῆς.

40 Οὕτω ἐκτύπησεν ὁ Ἰησοῦς ὅλην τὴν γῆν τὴν ὀρεινὴν, καὶ τὴν μεσημβρινὴν, καὶ τὴν πεδινὴν, καὶ τὴν γῆν τῶν πηγῶν, καὶ ὅλους τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν· δὲν ἄφησε κανὲν ὑπόλοιπον, ἀλλ' ἐξωλόθρευσεν κατὰ κράτος ὅλας τὰς ψυχὰς, καθὼς ἐπρόσταξε Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

41 Καὶ ἐκτύπησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Κάδης-Βαρνὴ ἕως Γάζης, καὶ ὅλην τὴν γῆν Γοσὲν, ἕως Γαβαῶν.

42 Καὶ ὅλους τούτους τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐκυρίευσεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν, διότι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἐμάχετο ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ.

43 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ὅλος ὁ Ἰσραὴλ ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, εἰς τὸ στρατόπεδον εἰς Γάλγαλα.

ΚΕΦ. ΙΑ'.

ΚΑΙ ἀφοῦ ἤκουσε ταῦτα ὁ Ἰαβεὶν βασιλεὺς τῆς Ἀσὼρ, ἀπέστειλεν εἰς τὸν Ἰωβάβ βασιλέα τοῦ Μαδὼν, καὶ εἰς τὸν βασιλέα τοῦ Σομερῶν, καὶ εἰς τὸν βασιλέα τοῦ Ἀχσάφ,

2 Καὶ εἰς τοὺς βασιλεῖς τοὺς πρὸς βορρὰν, εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τὰς πεδιάδας, ἀπέναντι τῆς Κενεμὼθ, καὶ εἰς τὴν κοιλάδα, καὶ εἰς Νάφεθ-δὼρ πρὸς δυσμὰς,

3 καὶ εἰς τοὺς Χαναναίους τοὺς κατοικοῦντας εἰς τὸ ἀνατολικὸν καὶ δυτικὸν μέρος, καὶ εἰς τοὺς Ἀμορραίους, καὶ τοὺς Χετταίους, καὶ τοὺς Φερεζαίους, καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους τοὺς κατοικοῦντας εἰς τὰ ὄρη, καὶ εἰς τοὺς Εὐαίους τοὺς κατοικοῦντας ὑπὸ τὴν Ἀερμῶν εἰς τὴν γῆν Μισπά.

4 Καὶ ἐκβῆκαν, αὐτοὶ καὶ ὅλα τὰ στρατεύματα αὐτῶν ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς, λαὸς πολὺς, ὡς ἡ ἄμμος ἢ εἰς τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ πλῆθος, μὲ ἵππους καὶ ἀμάξας πολλὰς σφόδρα.

5 Καὶ συναχθέντες ὅλοι οὗτοι οἱ βασιλεῖς, ἦλθαν καὶ ἐστρατοπέδουν ὁμοῦ πλησίον εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Μερὼμ, διὰ νὰ πολεμήσωσι μὲ τὸν Ἰσραὴλ.

6 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἰησοῦν, Μὴ φοβηθῆς δι' αὐτούς· διότι ἐγὼ αὔριον, περὶ τὴν ὥραν ταύτην, θέλω τοὺς παραδώσει ὅλους θανατωμένους ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραὴλ· τοὺς ἵππους τῶν θέλεις νευροκοπήσει, καὶ τὰς ἀμάξας τῶν θέλεις καύσει μὲ πῦρ.

7 Καὶ ὑπῆγεν ἐξαίφνης ὁ Ἰησοῦς, καὶ ὅλος ὁ πολεμιστὴς λαὸς ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, ἐναντίον τῶν εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Μερὼμ, καὶ ἐφώρμησαν κατεπάνω τῶν.

8 Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Κύριος εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ὁποῖος ἐκτύπησεν αὐτοὺς, καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως τὴν μεγάλην Σιδῶνα, καὶ ἕως Μασρεφῶθ-μαεῖμ, καὶ ἕως εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Μισπά πρὸς ἀνατολάς· καὶ τοὺς ἐκτύπησαν, ἕως δὲν ἄφησαν εἰς αὐτοὺς κἄνεν ὑπόλοιπον.

9 Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς εἰς αὐτοὺς καθὼς τὸν ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος· ἐνευροκόπησε τοὺς ἵππους αὐτῶν, καὶ ἔκαυσε μὲ πῦρ τὰς ἀμάξας αὐτῶν.

10 Καὶ εἰς τὸν αὐτὸν τοῦτον καιρὸν ἐπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκυρίευσεν τὴν

Ἀσὼρ, καὶ ἐκτύπησε τὸν βασιλέα αὐτῆς μὲ τὴν μάχαιραν· ἡ δὲ Ἀσὼρ ἦτον πρότερον ἢ πρωτεύουσα ὅλων τῶν βασιλείων τούτων.

11 Καὶ ὅλας τὰς ψυχὰς τὰς εὕρισκομένας εἰς αὐτὴν ἐκτύπησαν ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτοὺς κατὰ κράτος· δὲν ἔμεινε ψυχὴ· καὶ τὴν Ἀσὼρ κατέκαυσε μὲ πῦρ.

12 Καὶ ὅλας τὰς πόλεις τῶν βασιλείων ἐκείνων, καὶ ὅλους τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν, ἐπίασεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκτύπησεν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας· κατὰ κράτος ἐξωλόθρευσεν αὐτοὺς, καθὼς ἐπρόσταξε Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου.

13 Ἀπὸ δὲ τὰς πόλεις ὅσαι ἔμεναν μὲ τὰ ὀχυρώματά των, δὲν ἔκαυσε καμμίαν ἀπὸ αὐτὰς ὁ Ἰσραὴλ, ἐκτὸς μόνης τῆς Ἀσὼρ, τὴν ὁποίαν ἔκαυσεν ὁ Ἰησοῦς.

14 Καὶ ὅλα τὰ λάφυρα τῶν πόλεων τούτων, καὶ τὰ κτήνη, ἐλαφυραγώγησαν διὰ τὸν ἑαυτὸν τῶν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ· πλὴν τοὺς ἀνθρώπους ὅλους ἐκτύπησαν ἐν στόματι μαχαίρας, ἕως οὗ ἐξωλόθρευσαν αὐτούς· δὲν ἄφησαν ζῶντα οὐδὲ ἓνα.

15 Καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν τὸν δοῦλόν του, οὕτω ἐπρόσταξεν ὁ Μωϋσῆς τὸν Ἰησοῦν, καὶ οὕτω ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς· τίποτε δὲν παρέβλεψεν ἀπὸ ὅλα ὅσα ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.

16 Καὶ ἐκυρίευσεν ὁ Ἰησοῦς ὅλην ἐκείνην τὴν γῆν, τὴν ὀρεινὴν, καὶ ὅλην τὴν μεσημβρινὴν, καὶ ὅλην τὴν γῆν Γοσὲν, καὶ τὴν κοιλάδα, καὶ τὴν πεδινὴν, καὶ τὸ ὄρος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τὴν κοιλάδα αὐτοῦ,

17 Ἀπὸ τὸ ὄρος Ἀλάκ, τὸ ὁποῖον ἀναβαίνει πρὸς τὴν Σηεῖρ, ἕως Βααλγαδ εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Διβάνου, ὑπὸ τὸ ὄρος Ἀερμών· καὶ ἐπίασεν ὅλους τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν, καὶ ἐκτύπησεν αὐτοὺς, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτούς.

18 Πολὺν καιρὸν ὁ Ἰησοῦς ἐπολεμοῦσε μὲ ὅλους τούτους τοὺς βασιλεῖς.

19 Καμμία πόλις δὲν ἦτον, ἥτις νὰ ἔκαμεν εἰρήνην μὲ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐκτὸς τῶν Εὐαίων οἱ ὁποῖοι ἐκατοικοῦσαν εἰς τὴν Γαβαὼν· ὅλας τὰς ἐκυρίευσαν μὲ πόλεμον·

20 Διότι ἀπὸ τὸν Κύριον ἔγινεν, ὥστε νὰ σκληρυνθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, καὶ νὰ ἔλθωσιν εἰς μάχην κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ νὰ ἐξολοθρευθῶσιν ὁλοκλήρως, καὶ νὰ μὴ γίνῃ εἰς αὐτοὺς ἔλεος, ἀλλὰ νὰ ἐξαφα-

νισθῶσι, καθὼς ὁ Κύριος ἐπρόσταξεν εἰς τὸν Μωϋσῆν.

21 Καὶ κατ' αὐτὸν τοῦτον τὸν καιρὸν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἠφάνισε τοὺς Ἐνακεῖμ ἀπὸ τὰ ὄρη, ἀπὸ Χεβρών, ἀπὸ Δεβεῖρ, ἀπὸ Ἀνώβ, καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ ὄρη τοῦ Ἰούδα, καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ· κατὰ κράτος ἐξωλόθρευσεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, μετὰς πόλεις των.

22 Δὲν ἀπέμεινε κανεὶς ἀπὸ τοὺς Ἐνακεῖμ εἰς τὴν γῆν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ· μόνον εἰς τὴν Γάζαν, εἰς τὴν Γάθ, καὶ εἰς τὴν Ἀσηδὼθ, ἀπέμειναν.

23 Οὕτω ἐκυρίευσεν ὁ Ἰησοῦς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην, καθ' ὅλα ὅσα ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν· καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Ἰσραὴλ κληρονομίαν κατὰ τὸν διαμερισμὸν αὐτῶν εἰς τὰς φυλάς των. Καὶ ἡ γῆ ἡσύχασεν ἀπὸ τὸν πόλεμον.

ΚΕΦ. ιβ'.

ΟΥΤΟΙ Δὲ εἶναι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, τοὺς ὁποίους ἐκτύπησαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ κατεκυρίευσαν τὴν γῆν αὐτῶν, εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου, ἀπὸ τὸν χεῖμαρρον Ἀρνὼν ἕως τοῦ ὄρους Ἀερμών, καὶ ὅλην τὴν πεδινὴν πρὸς ἀνατολὰς.

2 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὁ ὁποῖος ἐκατοικοῦσεν εἰς Ἑσεβὼν, καὶ ἐξουσίαζεν ἀπὸ τὴν Ἀροὴρ τὴν οὖσαν ἐπάνω εἰς τὴν ὄχθην τοῦ χεῖμαρρου Ἀρνὼν, κατὰ μέσον τῆς φάραγγος, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς Γαλαὰδ ἕως εἰς τὸν χεῖμαρρον Ἰαβὼκ, σύνορον τῶν υἱῶν τοῦ Ἀμμάν·

3 Καὶ ἀπὸ τὴν πεδινὴν ἕως εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ Χιννερεθ πρὸς ἀνατολὰς, καὶ ἕως εἰς τὴν θάλασσαν τῆς πεδιάδος, τὴν ἀλμυρὰν θάλασσαν πρὸς ἀνατολὰς, κατὰ τὸν δρόμον τὸν πρὸς Βαῖθ-Ἰεσιμὼθ, καὶ ἀπὸ τὸ μεσημβρινὸν ὑπὸ τὸ Ἀσηδὼθ-πισγά·

4 Καὶ τὰ ὅρια τοῦ Ὠγ βασιλέως τῆς Βασάν, ὅστις ἀπέμεινε ἀπὸ τοὺς Γίγαντας, καὶ ἐκατοικοῦσεν εἰς Ἀσταρὼθ καὶ εἰς Ἑδραεὶ,

5 Καὶ ἐβασίλευεν εἰς τὸ ὄρος Ἀερμών, καὶ εἰς Σαλκά, καὶ εἰς ὅλην τὴν Βασάν, ἕως τὰ σύνορα τῶν Γεσουριτῶν καὶ τῶν Μαχαθιτῶν, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς Γαλαὰδ, τὸ ὄριον τοῦ Σηὼν βασιλέως τῆς Ἑσεβὼν·

6 Τούτους ἐκτύπησεν ὁ Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν ὁ Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου κληρονομίαν εἰς τοὺς Ῥουβη-

νίτας, καὶ εἰς τοὺς Γαδίτας, καὶ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ.

7 Καὶ οὗτοι εἶναι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, τοὺς ὁποίους ἐκτύπησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, ἐδῶθεν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς δυσμὰς, ἀπὸ Γααλγάδ εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Λιβάνου, καὶ ἕως τὸ ὄρος Ἀλάκ, τὸ ὁποῖον ἀναβαίνει εἰς Σηεῖρ· καὶ τὴν γῆν ταύτην ἔδωκεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ διὰ κληρονομίαν, κατὰ τὸν διαμερισμὸν αὐτῶν·

8 Ἦν συνισταμένην ἀπὸ ὄρη, καὶ ἀπὸ κοιλάδας, καὶ ἀπὸ πεδιάδας, καὶ ἀπὸ πηγὰς ὑδάτων, καὶ ἀπὸ ἔρημον, καὶ ἀπὸ μέρος μεσημβρινόν· τοὺς Χετταίους, τοὺς Ἀμορραίους, καὶ τοὺς Χαναναίους, τοὺς Φερεζαίους, τοὺς Εὐαίους, καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους·

9 Τὸν βασιλέα τῆς Ἰεριχώ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Γαὶ, ἡ ὁποία εἶναι πλησίον τῆς Βαιθὴλ, ἕνα·

10 Τὸν βασιλέα τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Χεβρών, ἕνα·

11 Τὸν βασιλέα τῆς Ἰαρμουθ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Λαχεὶς, ἕνα·

12 Τὸν βασιλέα τῆς Ἐγλὼν, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Γαζερ, ἕνα·

13 Τὸν βασιλέα τῆς Δαβεῖρ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Γεδερ, ἕνα·

14 Τὸν βασιλέα τῆς Ἑρμὰ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Ἀράδ, ἕνα·

15 Τὸν βασιλέα τῆς Λιβνὰ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Ἀδουλλάμ, ἕνα·

16 Τὸν βασιλέα τῆς Μακκηδὰ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Βαιθὴλ, ἕνα·

17 Τὸν βασιλέα τῆς Θαφουὰ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Ἐφέρ, ἕνα·

18 Τὸν βασιλέα τῆς Ἀφέκ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Λασαρόν, ἕνα·

19 Τὸν βασιλέα τῆς Μαδὼν, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Ἀζὼρ, ἕνα·

20 Τὸν βασιλέα τῆς Σομερὼν-μερὼν, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Ἀχσάφ, ἕνα·

21 Τὸν βασιλέα τῆς Θεναχ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Μαγεδδὼν, ἕνα·

22 Τὸν βασιλέα τῆς Κεδές, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Ἰεκονὰμ ἀπὸ Καρμελ, ἕνα·

23 Τὸν βασιλέα τοῦ Δὼρ εἰς Νάφεθ-δὼρ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῶν Γωεὶμ εἰς Γιλγὰλ, ἕνα·

24 Τὸν βασιλέα τῆς Θερσὰ, ἕνα· Ὅλοι οἱ βασιλεῖς τριάκοντα καὶ εἴς.

ΚΕΦ. ΙΓ'.

ἮΤΟΝ δὲ γέρων ὁ Ἰησοῦς καὶ προβεβηκώς τὴν ἡλικίαν· καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος, Σὺ εἶσαι γέρων καὶ προβεβηκώς τὴν ἡλικίαν, μένει δὲ ἀκόμη πολλὴ γῆ νὰ κυριευθῇ.

2 Αὕτη εἶναι ἡ γῆ, ἡ ὁποία ἀκόμη μένει ὅλα τὰ σύνορα τῶν Φυλισταίων, καὶ ὅλη ἡ Γεσουρί,

3 Ἀπὸ τὸν Σιὼρ, τὸν ἔμπροσθεν τῆς Αἰγύπτου, ἕως εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἀκκαρῶν πρὸς βορρᾶν, τὰ ὁποῖα ἀριθμοῦνται εἰς τοὺς Χαναναίους· αἱ πέντε ἡγεμονίαι τῶν Φυλισταίων, τῶν Γαζαίων, τῶν Ἀσεδωθιτῶν, τῶν Ἀσκαλωνιτῶν, τῶν Γετθαίων, καὶ τῶν Ἀκαρωνιτῶν, καὶ τῶν Αὐιτῶν·

4 Ἀπὸ μεσημβρίας, ὅλη ἡ γῆ τῶν Χαναναίων, καὶ ἡ Μεαρά ἡ τῶν Σιδωνίων ἕως Ἀφέκ, ἕως εἰς τὰ σύνορα τῶν Ἀμορραίων·

5 Καὶ ἡ γῆ τῶν Γιβλιτῶν, καὶ ὅλος ὁ Λίβανος, πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου, ἀπὸ Βααλγὰδ ὑπὸ τὸ ὄρος Ἀερμών, ἕως εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Ἀμάθ·

6 Ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς ὀρεινῆς, ἀπὸ τὸν Λίβανον ἕως Μασρεφῶθ-μαΐμ, ὅλοι οἱ Σιδωνιοὶ· τούτους ἐγὼ θέλω κατατροπώσει ἀπ' ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ· σὺ δὲ διαμοίρασε αὐτὴν μὲ κλήρους εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας διὰ κληρονομίαν, καθὼς σὲ ἐπρόσταξα.

7 Τώρα λοιπὸν μέρισε τὴν γῆν ταύτην διὰ κληρονομίαν εἰς τὰς ἑννέα φυλὰς καὶ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ.

8 Οἱ Ῥουβηνῖται καὶ οἱ Γαδίται ὁμοῦ μὲ τὸ ἄλλο ἥμισυ αὐτῆς ἔλαβαν τὴν κληρονομίαν τῶν, τὴν ὁποίαν τοὺς ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς, πέραν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς ἀνατολὰς, καθὼς ὁ Μωϋσῆς ὁ δούλος τοῦ Κυρίου ἔδωκεν εἰς αὐτούς,

9 Ἀπὸ τὴν Ἀροήρ, ἡ ὁποία κεῖται εἰς τὴν ὄχθην τοῦ χειμάρρου Ἀρνὼν, καὶ τὴν πόλιν ἣτις εἶναι εἰς τὸ μέσον τῆς φάραγγος, καὶ ὅλην τὴν πεδινὴν τοῦ Μεδεβὰ ἕως Διβὼν,

10 Καὶ ὅλας τὰς πόλεις τοῦ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, ὅστις ἐβασίλευεν εἰς Ἑσεβὼν, ἕως εἰς τὰ σύνορα τῶν υἱῶν τοῦ Ἀμμάν,

11 Καὶ τὴν Γαλαὰδ, καὶ τὰ σύνορα τῶν Γεσουριτῶν καὶ τῶν Μαχαθιτῶν, καὶ ὅλον τὸ ὄρος Ἀερμών, καὶ ὅλην τὴν Βασάν ἕως Σαλκά,

12 Ὅλον τὸ βασίλειον τοῦ Ὠγ εἰς Βασάν, ὅστις ἐβασίλευεν εἰς Ἀσταρὼθ καὶ

εἰς Ἑδραεὶ, ὅστις ἀπέμεινεν ἀπὸ τὴν γενεὰν τῶν Γιγάντων· διότι τούτους ὁ Μωϋσῆς ἐκτύπησε, καὶ ἀπεδίωξεν αὐτούς.

13 Οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ὅμως δὲν ἀπεδίωξαν τοὺς Γεσουρίτας, καὶ τοὺς Μαχαθίτας· ἀλλὰ κατοικοῦν οἱ Γεσουρίται καὶ οἱ Μαχαθῖται μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ ἕως τὴν σήμερον.

14 Μόνον εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Λευὶ δὲν ἔδωκε κληρονομίαν· αἱ διὰ πυρὸς γινόμεναι θυσίαι Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι ἡ κληρονομία τῶν, καθὼς εἶπεν εἰς αὐτούς.

15 Καὶ ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν φυλὴν τῶν υἱῶν τοῦ Ῥουβὴν κληρονομίαν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.

16 Καὶ τὰ σύνορα αὐτῶν ἦσαν ἀπὸ Ἀροήρ, ἡ ὁποία κεῖται εἰς τὴν ὄχθην τοῦ χειμάρρου Ἀρνὼν, καὶ τὴν πόλιν ἣτις εἶναι εἰς τὸ μέσον τῆς φάραγγος, καὶ ὅλην τὴν πεδινὴν ἕως Μεδεβὰ,

17 Τὴν Ἑσεβὼν, καὶ ὅλας τὰς πόλεις αὐτῆς, αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰς τὴν πεδινὴν, τὴν Διβὼν, καὶ τὴν Βαμῶθ-βαὰλ, καὶ τὴν Βαῖθ-βαὰλ-μεὼν,

18 Καὶ τὴν Ἰασσὰ, καὶ τὴν Κεδημῶθ, καὶ τὴν Μηφαὰθ,

19 Καὶ τὴν Καριαθαεὶμ, καὶ τὴν Σεβαμὰ, καὶ τὴν Ζαρὲθ-σαὰρ εἰς τὸ ὄρος τῆς κοιλάδος,

20 Καὶ τὴν Βαῖθ-φογὼρ, καὶ τὴν Ἀσηδῶθ-πισγά, καὶ τὴν Βαῖθ-Ἰεσιμῶθ,

21 Καὶ ὅλας τὰς πόλεις τῆς πεδινῆς, καὶ ὅλον τὸ βασίλειον τοῦ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, ὅστις ἐβασίλευεν εἰς Ἑσεβὼν, τὸν ὁποῖον ἐκτύπησεν ὁ Μωϋσῆς καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς Μαδιάμ, τὸν Ἐνὶ, καὶ τὸν Ῥοκὸμ, καὶ τὸν Σοῦρ, καὶ τὸν Οὐρ, καὶ τὸν Ῥεβέκ, ἄρχοντας τοῦ Σηὼν, οἱ ὁποῖοι ἐκατοικοῦσαν τὸν τόπον.

22 Καὶ τὸν Βαλαὰμ, τὸν υἱὸν τοῦ Βεὼρ, τὸν μάντιν, οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐθανάτωσαν μὲ μάχαιραν μετὰ τῶν θανατωθέντων ἀπὸ αὐτούς.

23 Ἦτον ἀκόμη ὁ Ἰορδάνης καὶ τὸ ὄριον αὐτοῦ ὄριον τῶν υἱῶν τοῦ Ῥουβὴν. Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῶν υἱῶν τοῦ Ῥουβὴν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, αἱ πόλεις καὶ τὰ χωρία τούτων.

24 Καὶ ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς κληρονομίαν εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Γὰδ, εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Γὰδ, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν·

25 Καὶ τὰ σύνορα αὐτῶν ἦτον ἡ Ἰαζήρ, καὶ ὅλαι αἱ πόλεις τῆς Γαλαὰδ, καὶ τὸ ἥμισυ

τῆς γῆς τῶν υἱῶν τοῦ Ἀμμὰν, ἕως εἰς τὴν Ἀροῆρ, ἡ ὁποία εἶναι ἀντικρὺ τῆς Ῥαββὰ, 26 Καὶ ἀπὸ Ἑσεβὼν μέχρι Ῥαμὰθ-μισπὰ καὶ Βετονίμ, καὶ ἀπὸ Μαναΐμ ἕως τὰ σύνορα τῆς Δεβεῖρ,

27 Καὶ μέσα εἰς τὴν κοιλάδα, Βαῖθ-ἄράμ, καὶ Βαῖθ-νιμρά, καὶ Σουκκῶθ, καὶ Σαφὼν, τὸ ἐπίλοιπον τοῦ βασιλείου τοῦ Σηὼν βασιλέως τῆς Ἑσεβὼν, ὁ Ἰορδάνης καὶ τὸ ὄριον αὐτοῦ, ἕως εἰς τὸ ἄκρον τῆς θαλάσσης Χινερέθ πέραν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς ἀνατολάς.

28 Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῶν υἱῶν τοῦ Γὰδ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, αἱ πόλεις καὶ τὰ χωρία τούτων.

29 Καὶ ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς κληρονομίαν εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ καὶ ἔγινε κτῆμα εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν τοῦ Μανασσῆ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.

30 Καὶ τὰ σύνορα αὐτῶν ἦσαν ἀπὸ Μαναΐμ, ὅλη ἡ Βασάν, ὅλον τὸ βασίλειον τοῦ Ὠγ βασιλέως τῆς Βασάν, καὶ ὅλαι αἱ κωμοπόλεις τοῦ Ἰαεὶρ, αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰς τὴν Βασάν, ἐξῆντα πόλεις.

31 Καὶ τὸ ἥμισυ τῆς Γαλαὰδ, καὶ ἡ Ἀσταρῶθ, καὶ ἡ Ἐδραεὶ, πόλεις τοῦ βασιλείου τοῦ Ὠγ εἰς Βασάν, ἐδόθησαν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Μαχεὶρ υἱοῦ τοῦ Μανασσῆ, εἰς τὸ ἥμισυ τῶν υἱῶν τοῦ Μαχεὶρ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.

32 Οὗτοι εἶναι οἱ τόποι, τοὺς ὁποίους διέμοιρασεν ὁ Μωϋσῆς εἰς κληρονομίαν μέσα εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Μωὰβ, εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, πλησίον τῆς Ἱεριχώ, πρὸς ἀνατολάς.

33 Εἰς δὲ τὴν φυλὴν τοῦ Λευὶ δὲν ἔδωκε κληρονομίαν ὁ Μωϋσῆς· Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, αὐτὸς ἦτον ἡ κληρονομία αὐτῶν, καθὼς εἶπεν εἰς αὐτούς.

ΚΕΦ. ΙΔ'.

ΚΑΙ οὗτοι εἶναι οἱ τόποι τοὺς ὁποίους οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐκληρονόμησαν εἰς τὴν γῆν Χαναὰν, τοὺς ὁποίους διέμοιρασεν εἰς αὐτοὺς κληρονομίαν Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς, καὶ Ἰησοὺς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυή, καὶ οἱ οἰκογενεάρχαι τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

2 Ἡ κληρονομία τῶν ἐννέα τούτων φυλῶν καὶ τῆς ἡμισείας φυλῆς ἔγινε διὰ λαχνοῦ, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος διὰ τοῦ Μωϋσέως.

3 Διότι ὁ Μωϋσῆς εἶχε δώσει τὴν κληρο- (257)

νομίαν τῶν δύο φυλῶν καὶ τῆς ἡμισείας φυλῆς εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· εἰς τοὺς Λευίτας ὅμως δὲν ἔδωκε κληρονομίαν μεταξύ αὐτῶν.

4 Ἐπειδὴ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰωσήφ ἦσαν δύο φυλαὶ, τοῦ Μανασσῆ καὶ τοῦ Ἐφραΐμ· καὶ δὲν ἔδωκαν εἰς τοὺς Λευίτας μερίδιον εἰς τὴν γῆν, ἐκτὸς πόλεις διὰ νὰ κατοικῶσι, μὲ τὰ προάστεια αὐτῶν διὰ τὰ κτήνη των καὶ διὰ τὴν περιουσίαν των.

5 Καθὼς διώρισεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν, οὕτω ἔκαμαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ διέμοιρασαν τὴν γῆν.

6 Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Ἰούδα ἦλθαν πρὸς τὸν Ἰησοῦν εἰς τὰ Γάλγαλα, καὶ ὁ Χάλεβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεφονὴ ὁ Κενεζαΐος εἶπεν εἰς αὐτὸν, Σὺ ἐξεύρεις τί εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, περὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ εἰς Κάδης Βαρινή.

7 Ἦμουν σαράντα χρόνων ἡλικίας, ὅτε μὲ ἀπέστειλεν ὁ Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου ἀπὸ Κάδης Βαρινή διὰ νὰ κατασκοπεύσω τὴν γῆν· καὶ ἀπήγγειλα εἰς αὐτὸν λόγον, ὁποῖος ἦτον εἰς τὴν καρδίαν μου.

8 Οἱ ἀδελφοί μου ὅμως, οἱ ὁποῖοι ἀνέβησαν ὁμοῦ μὲ ἐμὲ, ἐνέκρωσαν τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ· ἀλλ' ἐγὼ ἠκολούθησα ἐντελῶς Κύριον τὸν Θεόν μου.

9 Καὶ ὤμοσεν ὁ Μωϋσῆς τὴν ἡμέραν ἐκείνην, λέγων, Βέβαια ἡ γῆ, τὴν ὁποίαν ἐπάτησαν οἱ πόδες σου, θέλει εἶσθαι κληρονομία ἰδική σου, καὶ τῶν υἱῶν σου διὰ πάντα, διότι σὺ ἐντελῶς ἠκολούθησες Κύριον τὸν Θεόν μου.

10 Καὶ τώρα, ἰδοὺ, ὁ Κύριος μὲ ἐφύλαξε ζῶντα, καθὼς εἶπε, τοὺς σαρανταπέντε τούτους χρόνους, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐλάλησεν ὁ Κύριος τὸν λόγον τοῦτον εἰς τὸν Μωϋσῆν, ὅτε ὁ Ἰσραὴλ ἐπλανᾶτο εἰς τὴν ἔρημον· καὶ τώρα, ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι σήμερον ὀγδοηνταπέντε χρόνων ἡλικίας.

11 Ἀκόμη καὶ τὴν σήμερον ἐγὼ εἶμαι δυνατὸς, καθὼς τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅποτε ὁ Μωϋσῆς μὲ ἀπέστειλεν ὥς ἦτον τότε ἡ δύναμίς μου, οὕτω καὶ τώρα εἶναι ἡ δύναμίς μου, διὰ πόλεμον, καὶ διὰ νὰ ἐκβαίω καὶ νὰ ἐμβαίω.

12 Τώρα λοιπὸν δός με τὸ ὅρος τοῦτο, περὶ τοῦ ὁποίου ὠμίλησεν ὁ Κύριος τὴν ἡμέραν ἐκείνην· διότι σὺ ἤκουσες τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὅτι εἶναι ἐκεῖ οἱ Ἐνακεῖμ, καὶ οἱ αἱ πόλεις εἶναι μεγάλαι καὶ ὠχυρωμέναι·

εάν ὁ Κύριος ἦναι μαζί μου, ἐγὼ θέλω δυνηθῆναι ἀποδιώξω αὐτούς, καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος.

13 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν Χάλεβ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεφονῆ τὴν Χεβρών εἰς κληρονομίαν.

14 Διὰ τοῦτο ἡ Χεβρών ἀπεκατέστη κληρονομία τοῦ Χάλεβ υἱοῦ τοῦ Ἰεφονῆ τοῦ Κενεζαίου ἕως τὴν σήμερον, διότι ἐντελῶς ἠκολούθησε Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ.

15 Τὸ δὲ ὄνομα τῆς Χεβρών πρότερον ἦτον Κιριάθ-Ἀρβά· οὗτος δὲ ὁ Ἀρβά ἦτον ἄνθρωπος μέγας μεταξὺ τῶν Ἐνακείμ. Καὶ ἡ γῆ ἠσύχασεν ἀπὸ τὸν πόλεμον.

ΚΕΦ. ιε'.

ΑΥΤΗ δὲ ἦτον ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰούδα κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἰδουμαίας ἡ ἔρημος Τζίν ἢ πρὸς νότον ἦτον τὸ ἔσχατον μέρος τῆς μεσημβρινῆς τῶν γῆς.

2 Καὶ τὰ μεσημβρινὰ αὐτῶν σύνορα ἦσαν ἀπὸ τὰ παράλια τῆς ἁλμυρᾶς θαλάσσης, ἀπὸ τὸν κόλπον τὸν βλέποντα πρὸς μεσημβρίαν·

3 Καὶ ἐκτείνοντο πρὸς τὸ μεσημβρινὸν μέρος εἰς τὴν ἀνάβασιν Ἀκραββεῖμ, καὶ ἐπερνοῦσαν διὰ τῆς Τζίν, καὶ ἀνέβαιναν εἰς τὸ μεσημβρινὸν μέρος ἕως Κάδης Βαρνή, καὶ ἐπερνοῦσαν τὴν Ἑσρὼν, καὶ ἀνέβαιναν εἰς Ἀδδάρ, καὶ ἐγύριζαν πρὸς Καρκαά·

4 Καὶ ἐκεῖθεν ἤρχοντο εἰς τὴν Ἀσεμὼν, καὶ ἔκβαιναν ἕως τὸν χείμαρρον τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐτελείοναν τὰ ὅρια εἰς τὴν θάλασσαν· ταῦτα θέλουν εἶσθαι τὰ μεσημβρινὰ ὅριά σας.

5 Τὸ δὲ ἀνατολικὸν ὄριον ἦτον ἡ ἁλμυρὰ θάλασσα, ἕως εἰς τὸ στόμα τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ τὸ ὄριον κατὰ τὸ βόρειον μέρος ἦτον ἀπὸ τὸν κόλπον τῆς θαλάσσης εἰς τὸ στόμα τοῦ Ἰορδάνου·

6 Καὶ τὸ ὄριον ἀνέβαινεν ἕως εἰς Βαῖθ-ἄγλα, καὶ ἐκτείνετο πρὸς βορρᾶν τῆς Βαῖθ-ἄραβά· τὸ ὄριον ἀνέβαινεν ἕως τὸν λίθον τοῦ Βοὰν υἱοῦ τοῦ Ῥουβήν·

7 Καὶ τὸ ὄριον ἀνέβαινε πρὸς Δεβεῖρ ἀπὸ τὴν κοιλάδα τοῦ Ἀχώρ, καὶ ἐκτείνετο πρὸς βορρᾶν βλέπον εἰς Γάλγαλα, ἥτις εἶναι ἀντικρὺ εἰς τὴν ἀνάβασιν Ἀδουμμὶμ, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς φάραγγος· ἔπειτα τὸ ὄριον ἐπερνοῦσεν

ἀπὸ τὰ νερὰ τοῦ Ἐν-σεμέ, καὶ ἔκβαινεν εἰς Ἐν-ρώγλ·

8 Καὶ τὸ ὄριον ἀνέβαινε διὰ τῆς φάραγγος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἐννὼμ ἕως τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς Ἰεβούς· (αὕτη εἶναι ἡ Ἱερουσαλήμ) καὶ τὸ ὄριον ἀνέβαινεν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, τὸ ὁποῖον εἶναι ἔμπροσθεν τῆς φάραγγος τοῦ Ἐννὼμ πρὸς δυσμὰς, ἥτις εἶναι εἰς τὸ τέλος τῆς κοιλάδος τῶν Ῥαφαεὶμ πρὸς βορρᾶν·

9 Καὶ τὸ ὄριον ἐπερνοῦσεν ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους ἕως εἰς τὴν πηγὴν τῶν ὑδάτων τοῦ Νεφθωά, καὶ ἔκβαινεν εἰς τὰς πόλεις τοῦ ὄρους Ἐφρών· καὶ τὸ ὄριον ἐπερνοῦσεν εἰς Βααλὰ, ἥτις εἶναι ἡ Κιριάθ-ἱαρεῖμ·

10 Καὶ τὸ ὄριον ἔστρεφεν ἀπὸ Βααλὰ πρὸς δυσμὰς εἰς τὸ ὄρος Σηεῖρ, καὶ διέβαινεν εἰς τὸ πλάγιον τοῦ ὄρους Ἰαρεῖμ, ὅπου εἶναι ἡ Χασαλὼν, πρὸς βορρᾶν· καὶ κατέβαινεν εἰς τὴν Βαῖθ-σεμέ, καὶ ἐπερνοῦσεν εἰς Τιμνά·

11 Ἐπειτα τὸ ὄριον ἔκβαινεν εἰς τὸ πλάγιον τοῦ Ἀκκαρὼν πρὸς βορρᾶν· καὶ τὸ ὄριον ἐκτείνετο εἰς Σικρὼν, καὶ ἐπερνοῦσεν εἰς τὸ ὄρος Βααλὰ, καὶ ἔκβαινεν εἰς τὴν Ἰαβνήλ, καὶ τὸ ὄριον ἔκαμνε διέξοδον εἰς τὴν θάλασσαν.

12 Καὶ τὸ δυτικὸν ὄριον ἦτον ἡ μεγάλη θάλασσα καὶ τὰ παράλια. Ταῦτα εἶναι τὰ ὅρια τῶν υἱῶν τοῦ Ἰούδα ὁλόγυρα, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.

13 Καὶ εἰς τὸν Χάλεβ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεφονῆ ἔδωκε μερίδιον μεταξὺ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰούδα, κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Ἰησοῦν, τὴν πόλιν τοῦ Ἀρβά πατρὸς τοῦ Ἐνάκ, ἥτις εἶναι ἡ Χεβρών.

14 Καὶ ὁ Χάλεβ ἀπεδίωξεν ἐκεῖθεν τοὺς τρεῖς υἱοὺς τοῦ Ἐνάκ, τὸν Σεσαῖ, καὶ τὸν Ἀχιμὰν, καὶ τὸν Ταλμαῖ, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἐνάκ·

15 Καὶ ἐκεῖθεν ἀνέβη εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Δεβεῖρ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς Δεβεῖρ πρότερον ἦτον Κιριάθ-σεφέρ.

16 Καὶ εἶπεν ὁ Χάλεβ, Ὅποιος κτυπήσῃ τὴν Κιριάθ-σεφέρ, καὶ κυριεύσῃ αὐτήν, εἰς τοῦτον θέλω δώσει γυναῖκα τὴν θυγατέρα μου Ἀχσά.

17 Καὶ ἐκυρίευσεν αὐτήν ὁ Γοθονιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Κενεζ ἀδελφοῦ τοῦ Χάλεβ· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν Ἀχσά τὴν θυγατέρα του εἰς γυναῖκα.

18 Καὶ αὐτὴ, ὅτε ἔμελλε νὰ ἀναχωρήσῃ, παρεκίνησεν αὐτὸν νὰ ζητήσωσιν ἀπὸ τὸν πατέρα τῆς ἀγρόν· καὶ αὐτὴ κατέβη ἀπὸ τὸν ὄνον, καὶ ὁ Χάλεβ εἶπεν εἰς αὐτὴν, Τί θέλεις;

19 Καὶ αὐτὴ ἀπεκρίθη, Δὸς εὐλογίαν εἰς ἐμέ· ἐπειδὴ μὲ ἔδωκες γῆν μεσημβρινήν, δός με καὶ πηγὰς ὑδάτων. Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὴν τὰς ἄνω πηγὰς, καὶ τὰς κάτω πηγὰς.

20 Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰούδα κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.

21 Καὶ αἱ ἔσχαται πόλεις τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰούδα πρὸς τὰ ὅρια τῆς Ἐδὼμ πρὸς μεσημβρίαν ἦσαν Καβσεήλ, καὶ Ἐδάρ, καὶ Ἰαγούρ,

22 Καὶ Κινὰ, καὶ Διμωνὰ, καὶ Ἀδαδὰ,

23 Καὶ Κεδές, καὶ Ἀσὼρ, καὶ Ἰθιάν,

24 Ζιφ, καὶ Τελέμ, καὶ Βαλὼθ,

25 Καὶ Ἀσὼρ-ἀδαττὰ, καὶ Κεριὼθ-ἐσρών, ἢ καὶ Ἀσὼρ,

26 Ἀμὰμ, καὶ Σεμὰ, καὶ Μωλαδὰ,

27 Καὶ Ἀσὰρ-γαδδὰ, καὶ Ἀσεμὼν, καὶ Βαῖθ-φαλέθ,

28 Καὶ Ἀσὰρ-σουάλ, καὶ Βηρσαβεε, καὶ Βιζιοθιά,

29 Βααλὰ, καὶ Ἰεῖμ, καὶ Ἀσέμ,

30 Καὶ Ἐλθωλὰδ, καὶ Κεσίλ, καὶ Ὀρμὰ,

31 Καὶ Σικελέγ, καὶ Μαδμαννὰ, καὶ Σανσαννὰ,

32 Καὶ Λεβαὼθ, καὶ Σελεεῖμ, καὶ Ἀεῖν, καὶ Ῥεμμών· ὅλαι αἱ πόλεις ἦσαν εἰκοσι-έννέα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·

33 Καὶ εἰς τὴν πεδινὴν ἦσαν Ἐσθαὸλ, καὶ Σαραὰ, καὶ Ἀσνὰ,

34 Καὶ Ζανωὰ, καὶ Ἐν-γονεῖμ, Θαφουὰ, καὶ Ἡνὰμ,

35 Ἰαρμουθ, καὶ Ὀδολὰμ, Σωχὼ, καὶ Ἀζηκὰ,

36 Καὶ Σαγαρεῖμ, καὶ Ἀδιθαεῖμ, καὶ Γεδηρὰ, καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν, πόλεις δεκατέσσαρες, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·

37 Ζενὰν, καὶ Ἀδασσὰ, καὶ Μαγδάλ-γαδ,

38 Καὶ Διλαὰν, καὶ Μισπὰ, καὶ Ἰεχθαήλ,

39 Λαχεῖς, καὶ Βασκὰθ, καὶ Ἐγλῶμ,

40 Καὶ Χαββὼν, καὶ Λαμὰς, καὶ Χιθλείς,

41 Καὶ Γεδηρὼθ, Βῆθ-δαγών, καὶ Νααμὰ, καὶ Μακκηδὰ, πόλεις δεκαεξί, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·

42 Λιβνὰ, καὶ Ἀθέρ, καὶ Ἀσὰν,

43 Καὶ Ἰεφθὰ, καὶ Ἀσενὰ, καὶ Νεσίβ,

44 Καὶ Κεειλὰ, καὶ Ἀχζιβ, καὶ Μαρισὰ, πόλεις ἑννέα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·

45 Ἀκκαρὼν μὲ τὰς κωμοπόλεις αὐτῆς καὶ τὰς κώμας αὐτῆς·

46 Ἀπὸ τὴν Ἀκκαρὼν ἕως εἰς τὴν θάλασσαν, ὅλαι αἱ πόλεις αἱ πλησίον τῆς Ἀσεδὼθ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·

47 Ἀσεδὼθ μὲ τὰς κωμοπόλεις αὐτῆς καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, Γάζα μὲ τὰς κωμοπόλεις αὐτῆς καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, ἕως τὸν χειμάρρον τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν, καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς·

48 Καὶ εἰς τὴν ὄρεινὴν, Σαμεῖρ, καὶ Ἰαθεῖρ, καὶ Σωχὼ,

49 Καὶ Δαννὰ, καὶ Κιριάθ-σαννὰ, ἥτις εἶναι ἡ Δεβεῖρ,

50 Καὶ Ἀνάβ, καὶ Ἐσθεμὼ, καὶ Ἀνεῖμ,

51 Καὶ Γοσέν, καὶ Ὀλὼν, καὶ Γιλὼ, πόλεις ἑνδεκα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·

52 Ἀράβ, καὶ Δουμὰ, καὶ Ἐσάν,

53 Καὶ Ἰανούμ, καὶ Βαῖθ-ταπφουὰ, καὶ Ἀφακὰ,

54 Καὶ Χουματὰ, καὶ Κιριάθ-ἀρβὰ, ἥτις εἶναι ἡ Χεβρών, καὶ Σιὼρ, πόλεις ἑννέα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·

55 Μαὼν, Καρμελ, καὶ Ζιφ, καὶ Ἰεττὰ,

56 Καὶ Ἰεζραὲλ, καὶ Ἰοκδεὰμ, καὶ Ζανωὰ,

57 Ἀκαῖν, Γαβαὰ, καὶ Θαμνὰ, πόλεις δέκα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·

58 Ἀλουλ, Βαῖθ-σουρ, καὶ Γεδὼρ,

59 Καὶ Μααράθ, καὶ Βαῖθ-ἀνὼθ, καὶ Ἐλτεκὼν, πόλεις ἕξ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·

60 Κιριάθ-βαάλ, ἥτις εἶναι ἡ Κιριάθ-ιαρεῖμ, καὶ Ἀρεββὰ, πόλεις δύο, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·

61 Εἰς τὴν ἔρημον, Βαῖθ-ἀραβὰ, Μαδὼν, καὶ Σοχοχὰ,

62 Καὶ Νιβσὰν, καὶ ἡ πόλις τοῦ ἁλάτος, καὶ Ἐν-γαδδὶ, πόλεις ἕξ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.

63 Τοὺς δὲ Ἰεβουσαίους, τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἱερουσαλήμ, οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰούδα δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀποδιώξωσιν αὐτούς· ἀλλὰ κατοικοῦν οἱ Ἰεβουσαῖοι ὁμοῦ μὲ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰούδα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ μέχρι τῆς σήμερον.

Κεφ. ις'.

ΚΑΙ τὰ ὅρια τῶν υἱῶν τοῦ Ἰωσήφ ἔπесαν κατὰ λαχὸν ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην πλησίον τῆς Ἰεριχῶ, ἕως εἰς τὰ ὕδατα τῆς Ἰεριχῶ κατὰ ἀνατολὰς, πρὸς τὴν ἔρημον τὴν ἀναβαίνουσαν ἀπὸ τῆς Ἰεριχῶ διὰ τοῦ ὄρους Βαιθήλ,

2 Καὶ ἐκτείνοντο ἀπὸ τὴν Βαιθὴλ ἕως εἰς τὴν Λουζά, καὶ περνοῦν διὰ τῶν ὁρίων τοῦ Ἀρχι-ἀταρῶθ,

3 Καὶ καταβαίνουν ἐκ δυσμῶν εἰς τὰ ὅρια τοῦ Ἰαφλαιτὶ, ἕως εἰς τὰ ὅρια τῆς κάτω Βαῖθ-ὠρών, καὶ ἕως εἰς Γαζέρ, καὶ ἐκβαίνουν εἰς τὴν θάλασσαν.

4 Οὕτω οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰωσήφ, ὁ Μανασσῆς καὶ ὁ Ἐφραΐμ, ἐπῆραν τὴν κληρονομίαν των.

5 Καὶ τὰ ὅρια τῶν υἱῶν τοῦ Ἐφραΐμ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἦσαν ταῦτα· τὰ ὅρια τῆς κληρονομίας αὐτῶν πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος ἦσαν ἡ Ἀταρῶθ-ἀδάρ, ἕως εἰς τὴν ἄνω Βαῖθ-ὠρών·

6 Καὶ τὰ ὅρια ἐκτείνοντο πρὸς τὴν θάλασσαν εἰς Μιχμεθὰ κατὰ τὸ βόρειον μέρος· καὶ τὰ ὅρια ἐγύριζαν κατὰ τὸ ἀνατολικὸν ἕως εἰς τὴν Ταανὰθ-σηλῶ, καὶ ἐκεῖθεν ἐπερνοῦσαν κατὰ ἀνατολὰς εἰς Ἰανοχά·

7 Καὶ κατέβαιναν ἀπὸ Ἰανοχὰ εἰς Ἀταρῶθ, καὶ εἰς Νααράθ, καὶ ἤρχοντο εἰς τὴν Ἰεριχὰ, καὶ ἐκβαίνουν εἰς τὸν Ἰορδάνην.

8 Τὰ ὅρια ἐκβαίνουν ἀπὸ Ταπφονὰ πρὸς δυσμὰς ἕως εἰς τὸν χειμάρρον Κανὰ, καὶ εἶχαν τὴν διέξοδόν των εἰς τὴν θάλασσαν. Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν τοῦ Ἐφραΐμ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.

9 Ἦσαν καὶ πόλεις χωρισμέναι διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἐφραΐμ μεταξὺ τῆς κληρονομίας τῶν υἱῶν τοῦ Μανασσῆ, ὅλαι αὗται αἱ πόλεις μετὰ τὰς κώμας των.

10 Καὶ δὲν ἀπεδίωξαν τοὺς Χαναναίους τοὺς κατοικοῦντας εἰς Γαζέρ· ἀλλ' οἱ Χαναναῖοι κατοικοῦν μεταξὺ τῶν Ἐφραΐμι-τῶν ἕως τὴν σήμερον, καὶ ἔγιναν δοῦλοι ὑποτελεῖς.

ΚΕΦ. ιζ'.

ἮΤΟΝ καὶ κλῆρος διὰ τὴν φυλὴν τοῦ Μανασσῆ, διότι αὐτὸς ἦτον ὁ πρωτότοκος τοῦ Ἰωσήφ, δηλαδὴ διὰ τὸν Μαχεὶρ τὸν πρωτότοκον τοῦ Μανασσῆ τὸν πατέρα τοῦ Γαλαάδ· ἐπειδὴ αὐτὸς ἦτον ἀνὴρ πολεμιστῆς, διὰ τοῦτο ἔλαβε τὴν Γαλαὰδ καὶ τὴν Βασάν.

2 Ἦτον κλῆρος καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς υἱοὺς τοῦ Μανασσῆ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀβιέζερ, καὶ διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἐλέκ, καὶ διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀσρήλ, καὶ διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Σεχέμ, καὶ διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἐφὲρ, καὶ διὰ τοὺς

υἱοὺς τοῦ Σεμιδά. Ταῦτα ἦσαν τὰ ἀρσενικὰ τέκνα τοῦ Μανασσῆ υἱοῦ τοῦ Ἰωσήφ, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.

3 Ὁ Σαλπαὰδ ὅμως, ὁ υἱὸς τοῦ Ἐφὲρ, υἱοῦ τοῦ Γαλαὰδ, υἱοῦ τοῦ Μαχεὶρ, υἱοῦ τοῦ Μανασσῆ, δὲν εἶχεν υἱοὺς, ἀλλὰ θυγατέρας· καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων αὐτοῦ, Μαλὰ, καὶ Νουὰ, Ἐγλὰ, Μελχὰ, καὶ Θερσά.

4 Καὶ ἐλθοῦσαι ἔμπροσθεν Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἔμπροσθεν Ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ Ναυή, καὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀρχόντων, εἶπαν, Ὁ Κύριος ἐπρόσταξε τὸν Μωϋσῆν νὰ μᾶς δώσῃ κληρονομίαν μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν μας. Ὅθεν ἐδόθη εἰς αὐτὰς κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου κληρονομία μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν τοῦ πατρὸς των.

5 Καὶ ἔπεσαν εἰς τὸν Μανασσῆ δέκα μερίδια, ἐκτὸς τῆς γῆς Γαλαὰδ καὶ Βασάν, αἱ ὁποῖαι εἶναι πέραν τοῦ Ἰορδάνου·

6 Διότι αἱ θυγατέρες τοῦ Μανασσῆ ἔλαβαν κληρονομίαν μεταξὺ τῶν υἱῶν του· καὶ οἱ ἐπίλοιποι υἱοὶ τοῦ Μανασσῆ ἔλαβαν τὴν γῆν Γαλαὰδ.

7 Καὶ τὰ ὅρια τοῦ Μανασσῆ ἦσαν ἀπὸ Ἀσὴρ ἕως εἰς τὴν Μιχμεθὰ κειμένην ἀπέναντι τῆς Σεχέμ· καὶ ἐκτείνοντο τὰ ὅρια κατὰ τὰ δεξιὰ, ἕως εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ἐν-ταπφονά.

8 Ὁ δὲ Μανασσῆς εἶχε τὴν γῆν τῆς Ταπφονά· ἡ πόλις ὅμως Ταπφονά εἰς τὰ ὅρια τοῦ Μανασσῆ ἀνῆκεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἐφραΐμ.

9 Καὶ κατέβαιναν τὰ ὅρια ἕως τὸν χειμάρρον Κανὰ, πρὸς μεσημβρίαν τοῦ χειμάρρου· αὗται αἱ πόλεις τοῦ Ἐφραΐμ ἦσαν μεταξὺ τῶν πόλεων τοῦ Μανασσῆ· τὰ ὅρια τοῦ Μανασσῆ ἦσαν ἀκόμη πρὸς βορρᾶν τοῦ χειμάρρου, καὶ ἐτελείοναν εἰς τὴν θάλασσαν.

10 Πρὸς μεσημβρίαν ἦσαν τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ πρὸς βορρᾶν, τοῦ Μανασσῆ, καὶ ἡ θάλασσα ἦτον τὸ ὅριον αὐτοῦ· καὶ ἠνόνοντο πρὸς βορρᾶν μετὰ τοῦ Ἀσὴρ, καὶ πρὸς ἀνατολὰς μετὰ τοῦ Ἰσάχαρ.

11 Καὶ εἶχεν ὁ Μανασσῆς, εἰς τὴν γῆν Ἰσάχαρ καὶ Ἀσὴρ, τὴν Βαῖθ-σάν καὶ τὰς κωμοπόλεις αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰβλεὰμ καὶ τὰς κωμοπόλεις αὐτῆς, καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Δὼρ καὶ τὰς κωμοπόλεις αὐτῆς, καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Ἐν-δὼρ καὶ τὰς κωμοπόλεις αὐτῆς, καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Ταανὰχ καὶ τὰς κωμοπόλεις αὐτῆς, καὶ

τοὺς κατοίκους τῆς Μεγιδδὸν καὶ τὰς κωμοπόλεις αὐτῆς, τρεῖς ἐπαρχίας.

12 Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Μανασσῆ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ διώξωσι τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων τούτων, ἀλλ' οἱ Χαναναῖοι ἐπέμεναν νὰ κατοικῶσιν εἰς τὴν γῆν ἐκείνην.

13 Ἀφοῦ ὅμως ὑπερίσχυσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, καθυπέβαλαν τοὺς Χαναναίους εἰς φόρον, πλὴν δὲν ἀπεδίωξαν αὐτοὺς ὁλοκλήρως.

14 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰωσήφ εἶπαν εἰς τὸν Ἰησοῦν, λέγοντες, Διατί μᾶς ἔδωκες ἓνα μόνον κλῆρον καὶ μίαν μερίδα νὰ κληρονομήσωμεν, ἀφοῦ εἴμεθα λαὸς πολὺς, καθὼς ὁ Κύριος μᾶς εὐλόγησεν ἕως τώρα;

15 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς, Ἐὰν ἦσθε λαὸς πολὺς, ἀναβῆτε εἰς τὸν ὄρυμόν, καὶ κόψετε μέρος αὐτοῦ διὰ τὸν ἑαυτὸν σας εἰς τὴν γῆν τῶν Φερεζαίων, καὶ τῶν Ῥαφαεῖμ, ἐὰν τὸ ὅρος Ἐφραῖμ ἦναι παραπολὺ στενόχωρον διὰ σᾶς.

16 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰωσήφ εἶπαν, Δὲν μᾶς εἶναι ἀρκετὸν τὸ ὅρος· καὶ ὅλοι οἱ Χαναναῖοι οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν τῆς κοιλάδος ἔχουν ἀμάξια σιδηροφόρα, καὶ οἱ τῆς Βαϊθ-σάν καὶ τῶν κωμοπόλεων αὐτῆς, καὶ οἱ τῆς κοιλάδος τοῦ Ἰεζραὲλ.

17 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰωσήφ, εἰς τὸν Ἐφραῖμ καὶ εἰς τὸν Μανασσῆ, λέγων, Σὺ εἶσαι λαὸς πολὺς, καὶ ἔχεις δύναμιν μεγάλην· σὺ δὲν θέλεις ἔχει ἓνα μόνον κλῆρον·

18 Ἀλλὰ τὸ ὅρος θέλει εἶσθαι ἰδικόν σου· διότι εἶναι ὄρυμός, καὶ θέλεις κατακόψει αὐτόν· καὶ ἕως τὰ ἅκρα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἰδικόν σου· ἐπειδὴ θέλεις διώξει τοὺς Χαναναίους, ἂν καὶ ἔχωσιν ἀμάξια σιδηροφόρα, καὶ ἦναι δυνατοί.

ΚΕΦ. ιη'.

ΣΥΝΗΘΟΡΙΣΘΗ δὲ ὅλη ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ εἰς Σηλῶ, καὶ ἔστησαν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἡ γῆ ἦτον ὑποτεταγμένη ἔμπροσθέν των.

2 Καὶ ἔμειναν μεταξύ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἑπτὰ φυλαί, αἱ ὁποῖαι ἀκόμη δὲν εἶχαν λάβει τὴν κληρονομίαν των.

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Ἔως πότε θέλετε μένει νωθροὶ εἰς τὸ νὰ ὑπάγετε νὰ κυριεύσετε τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς;

4 Ἐκλέξτε ἀπὸ τὸ μέσον σας τρεῖς

ἄνδρας δι' ἐκάστην φυλὴν· καὶ θέλω ἀποστείλει αὐτοὺς, καὶ σηκωθέντες θέλουν περιέλθει τὴν γῆν, καὶ διαγράψει αὐτὴν κατὰ τὰς κληρονομίας των, καὶ θέλουν ἐπιστρέψει εἰς ἐμέ.

5 Καὶ θέλουν διαιρέσει αὐτὴν εἰς ἑπτὰ μερίδια· Ὁ Ἰούδας θέλει κατοικεῖ εἰς τὰ ὄρια του πρὸς μεσημβρίαν, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰωσήφ θέλουν κατοικεῖ εἰς τὰ ὄρια των πρὸς βορρᾶν.

6 Θέλετε λοιπὸν διαγράψει τὴν γῆν εἰς ἑπτὰ μέρη, καὶ θέλετε μὲ φέρεи ἐδῶ τὴν διαγραφὴν, καὶ ἐγὼ θέλω ἐκβάλει κλήρους διὰ σᾶς ἐδῶ ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας.

7 Οἱ Λευῖται ὅμως δὲν ἔχουν μερίδιον μεταξύ σας· διότι ἡ ἱερατεία τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ κληρονομία αὐτῶν· καὶ ὁ Γὰδ, καὶ ὁ Ῥουβὴν, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, ἔλαβαν τὴν κληρονομίαν των πέραν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς ἀνατολὰς, τὴν ὁποίαν Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτούς.

8 Καὶ σηκωθέντες οἱ ἄνδρες ἀνεχώρησαν· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπρόσταξε τοὺς ὑπάγοντας νὰ διαγράψωσι τὴν γῆν, λέγων, Ὑπάγετε καὶ περιέλθετε τὴν γῆν, καὶ διαγράψετε αὐτὴν, καὶ ἐπιστρέψετε εἰς ἐμέ, καὶ ἐγὼ θέλω ἐκβάλει κλήρους διὰ σᾶς ἐδῶ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου εἰς Σηλῶ.

9 Καὶ οἱ ἄνδρες ὑπῆγαν καὶ περιῆλθαν τὴν γῆν, καὶ διέγραφαν αὐτὴν εἰς βιβλίον κατὰ πόλεις εἰς μερίδια ἑπτὰ, καὶ ἦλθαν πρὸς τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ στρατόπεδον εἰς Σηλῶ.

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐκβαλε κλήρους δι' αὐτοὺς εἰς Σηλῶ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· καὶ ὁ Ἰησοῦς διεμοίρασεν ἐκεῖ τὴν γῆν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τοὺς μερισμοὺς αὐτῶν.

11 Καὶ ἐκβῆκεν ὁ κλῆρος τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν τοῦ Βενιαμὶν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, καὶ ἔπесαν τὰ ὄρια τῆς κληρονομίας αὐτῶν μεταξύ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰούδα καὶ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰωσήφ.

12 Καὶ τὸ ὄριον αὐτῶν πρὸς βορρᾶν ἦτον ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἀνέβαινε τὸ ὄριον πρὸς τὸ πλάγιον τῆς Ἱεριχῶ κατὰ βορρᾶν, καὶ ἀνέβαινε διὰ τῶν ὀρέων πρὸς δυσμὰς, καὶ ἐτελείονεν εἰς τὴν ἔρημον Βαϊθ-αυέν.

13 Καὶ ἐκεῖθεν διεπερνοῦσε τὸ ὄριον πρὸς τὴν Λουζᾶ, κατὰ τὸ μεσημβρινὸν πλάγιον τῆς Λουζᾶ, ἥτις εἶναι ἡ Βαιθήλ· καὶ τὸ

ὄριον κατέβαιναν εἰς τὴν Ἀταρώθ-ἄδδάρ, εἰς τὸ βουνὸν τὸ πρὸς μεσημβρίαν τῆς κάτω Βαῖθ-ὠρών.

14 Καὶ τὸ ὄριον ἐκτείνετο ἐκεῖθεν, καὶ περιήρχετο τὸ δυτικὸν μέρος πρὸς μεσημβρίαν, ἀπὸ τοῦ βουνὸν τὸ ἀπέναντι τῆς Βαῖθ-ὠρών κατὰ μεσημβρίαν καὶ ἐτελείονεν εἰς τὴν Κιριάθ-βαὰλ, ἥτις εἶναι ἡ Κιριάθ-ιαρεῖμ, πόλις τῶν υἱῶν τοῦ Ἰούδα· τοῦτο ἦτον τὸ δυτικὸν μέρος.

15 Καὶ τὸ μεσημβρινὸν μέρος ἦτον ἀπὸ τοῦ ἄκρον τῆς Κιριάθ-ιαρεῖμ, καὶ τὸ ὄριον διέβαινε πρὸς δυσμὰς, καὶ ἔκβαιναν εἰς τὸ φρέαρ τῶν ὑδάτων τοῦ Νεφθῶ·

16 Καὶ τὸ ὄριον κατέβαιναν εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρους τοῦ ἔμπροσθεν τῆς φάραγγος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἐννώμ, ἥτις εἶναι εἰς τὴν κοιλάδα τῶν Ῥαφαεῖμ πρὸς βορρᾶν, καὶ κατέβαινε διὰ τῆς φάραγγος τοῦ Ἐννώμ εἰς τὸ μεσημβρινὸν πλάγιον τῆς Ἰεβούς, καὶ κατέβαιναν εἰς Ἐν-ρόγηλ,

17 Καὶ ἐκτεινόμενον ἀπὸ τὸν βορρᾶν διέβαιναν εἰς Ἐν-σεμές, καὶ ἔκβαιναν εἰς τὴν Γαλιῶθ, ἥτις εἶναι ἀντικρὺ εἰς τὴν ἀνάβασιν τοῦ Ἀδουμμίμ, καὶ κατέβαιναν εἰς τὸν λίθον τοῦ Βοὰν υἱοῦ τοῦ Ῥουβὴν,

18 Καὶ ἐπερνοῦσε πρὸς τὸ βόρειον πλάγιον τὸ ἀπέναντι τῆς Ἀραβά, καὶ κατέβαιναν εἰς Ἀραβά·

19 Καὶ τὸ ὄριον ἐπερνοῦσε πρὸς τὸ βόρειον πλάγιον τῆς Βαῖθ-ὀγλά· καὶ ἐτελείονε τὸ ὄριον εἰς τὸν βόρειον κόλπον τῆς ἁλμυρᾶς θαλάσσης εἰς τὸ στόμα τοῦ Ἰορδάνου κατὰ μεσημβρίαν· ταῦτα ἦσαν τὰ μεσημβρινὰ ὅρια.

20 Ὁ δὲ Ἰορδάνης ἦτον τὸ πρὸς ἀνατολὰς ὄριον αὐτοῦ. Αὕτη ἦτον κατὰ τὰ ὅρια τῆς ὀλόγυρα ἡ κληρονομία τῶν υἱῶν τοῦ Βενιαμὴν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.

21 Αἱ δὲ πόλεις τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν τοῦ Βενιαμὴν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἦσαν Ἰεριχώ, καὶ Βαῖθ-ὀγλά, Ἐμέκ-κεσεῖς,

22 Καὶ Βαῖθ-ἄραβ, καὶ Σεμαραῖμ, καὶ Βαιθήλ,

23 Καὶ Αὐεῖμ, καὶ Φαρά, καὶ Ὀφρά,

24 Καὶ Χεφάρ-ἄμμωνά, καὶ Ὀφνεῖ, καὶ Γαβαά, πόλεις δώδεκα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·

25 Γαβαὼν, καὶ Ῥαμά, καὶ Βηρὼθ,

26 Καὶ Μισπά, καὶ Χεφειρά, καὶ Μωσά,

27 Καὶ Ῥεκέμ, καὶ Ἰερφαήλ, καὶ Θαραλά,

28 Καὶ Σηλά, Ἐλεφ, καὶ Ἰεβούς, (ἥτις εἶναι ἡ Ἰερουσαλήμ,) Γαβαάθ, καὶ Κιριάθ,

πόλεις δεκατέσσαρες, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῶν υἱῶν τοῦ Βενιαμὴν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.

ΚΕΦ. ΙΘ'.

ΚΑΙ ὁ δεύτερος κλῆρος ἐκβῆκεν εἰς τὸν Συμεὼν, εἰς τὴν φυλὴν τῶν υἱῶν τοῦ Συμεὼν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν ἦτον μέσα ἀπὸ τὴν κληρονομίαν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰούδα.

2 Καὶ ἔλαβαν εἰς κληρονομίαν τῶν Βηρσαβεὲ, καὶ Σαβεὲ, καὶ Μωλαδὰ,

3 Καὶ Ἀζάρ-σούαλ, καὶ Βαλά, καὶ Ἀσέμ,

4 Καὶ Ἐλθωλάδ, καὶ Βεθούλ, καὶ Ὀρμὰ,

5 Καὶ Σικλάγ, καὶ Βαῖθ-μαρκαβὼθ, καὶ Ἀσάρ-σουσά,

6 Καὶ Βαῖθ-λεβαὼθ, καὶ Σαρουὲν, πόλεις δεκατρεῖς, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·

7 Ἀῖν, Ῥεμμὼν, καὶ Ἐθέρ, καὶ Ἀσάν, πόλεις τέσσαρες, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·

8 Καὶ ὅλας τὰς κώμας τὰς πέριξ τῶν πόλεων τούτων ἕως Βαλαθ-βῆρ, ἥτις εἶναι ἡ Ῥαμάθ κατὰ μεσημβρίαν. Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν τοῦ Συμεὼν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.

9 Ἀπὸ τοῦ μερίδιον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰούδα ἐδόθη ἡ κληρονομία τῶν υἱῶν τοῦ Συμεὼν, διότι τὸ μερίδιον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰούδα ἦτον παραπολὺ μέγαλον δι' αὐτοῦς· ὅθεν οἱ υἱοὶ τοῦ Συμεὼν ἔλαβαν τὴν κληρονομίαν τῶν μέσα ἀπὸ τὴν κληρονομίαν ἐκείνων.

10 Καὶ ὁ τρίτος κλῆρος ἐκβῆκεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ζαβουλὼν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· καὶ τὰ ὅρια τῆς κληρονομίας τῶν ἦσαν ἕως Σαρεῖδ·

11 Καὶ τὸ ὄριον αὐτῶν ἀνέβαινε πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τὴν Μαραλά, καὶ ἤρχετο εἰς τὴν Δαβασαῖθ, καὶ ἔφθανεν ἕως εἰς τὸν χεῖμαρρον τὸν ἔμπροσθεν Ἰοκνεάμ·

12 Καὶ ἐγύριζεν ἀπὸ τὴν Σαρεῖδ κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου εἰς τὰ ὅρια τῆς Κισλὼθ-θαβὼρ, καὶ ἔκβαιναν εἰς Δαβράθ, καὶ ἀνέβαιναν εἰς Ἰαφιά·

13 Καὶ ἐκεῖθεν ἐκτείνετο πρὸς ἀνατολὰς εἰς Γιθθα-ἔφερ, εἰς Ἰττά-κασιν, καὶ ἔκβαιναν εἰς Ῥεμμὼν-μεθωάρ, πρὸς Νεά·

14 Καὶ τὸ ὄριον περιήρχετο κατὰ τὸ βόρειον εἰς Ἀνναθὼν, καὶ ἐτελείονεν εἰς τὴν κοιλάδα Ἰεφθαήλ·

15 Καὶ περιελάμβανε τὴν Καττάθ, καὶ Νααλάλ, καὶ Σιμρὼν, καὶ Ἰδαλά, καὶ Βηθλεέμ· πόλεις δώδεκα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.

16 Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῶν υἱῶν τοῦ Ζαβουλὼν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, αἱ πόλεις αὗται καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.

17 Ὁ τέταρτος κλῆρος ἐκβῆκεν εἰς τὸν Ἰσάχαρ, εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσάχαρ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.

18 Καὶ τὸ ὄριον αὐτῶν ἦτον Ἰεζραὲλ, καὶ Κεσουλῶθ, καὶ Σουνήμ,

19 Καὶ Ἀφεραΐμ, καὶ Σαίων, καὶ Ἀναχαράθ,

20 Καὶ Ῥαββὶθ, καὶ Κισιὼν, καὶ Ἀβές,

21 Καὶ Ῥαιμέθ, καὶ Ἐν-γαννίμ, καὶ Ἐν-ἄδδᾶ, καὶ Βαῖθ-φασής·

22 Καὶ τὸ ὄριον ἔφθανεν εἰς Θαβώρ, καὶ Σαχασειμὰ, καὶ Βαῖθ-σεμέες, καὶ τὸ ὄριον αὐτῶν ἐτελείονεν εἰς τὸν Ἰορδάνην· πόλεις δεκαεξί, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.

23 Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσάχαρ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.

24 Καὶ ὁ πέμπτος κλῆρος ἐκβῆκεν εἰς τὴν φυλὴν τῶν υἱῶν τοῦ Ἀσὴρ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.

25 Καὶ τὸ ὄριον αὐτῶν ἦτον Χελκάθ, καὶ Ἀλεῖ, καὶ Βετὲν, καὶ Ἀχσάφ,

26 Καὶ Ἀλαμέλεχ, καὶ Ἀμαδ, καὶ Μισάλ· καὶ ἔφθανεν εἰς τὸν Κάρμηλον πρὸς δυσμὰς, καὶ εἰς Σιχὸρ-λιβνάθ·

27 Καὶ ἐγύριζε πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ἡλίου εἰς τὴν Βαῖθ-δαγῶν, καὶ ἔφθανεν εἰς Ζαβουλὼν καὶ εἰς τὴν κοιλάδα Ἰεφθαὴλ πρὸς τὸ βόρειον τῆς Βαῖθ-ἐμέκ, καὶ Ναΐηλ, καὶ ἔκβαινεν εἰς τὴν Χαβὼλ κατὰ τὰ ἄριστερά,

28 Καὶ Ἐβρών, καὶ Ῥωῶβ, καὶ Ἀμμὼν, καὶ Κανὰ, ἕως Σιδῶνος τῆς μεγάλης·

29 Καὶ τὸ ὄριον ἐγύριζεν εἰς τὴν Ῥαμὰ, καὶ ἕως τῆς ὀχυρᾶς πόλεως Τύρου, καὶ τὸ ὄριον ἐγύριζεν εἰς τὴν Ὀσὰ, καὶ ἐτελείονεν εἰς τὴν Θάλασσαν κατὰ τὸ μέρος τοῦ Ἀχζίβ·

30 Καὶ Ἀμμὰ, καὶ Ἀφέκ, καὶ Ῥωῶβ· πόλεις εἰκοσίδυο, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.

31 Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν τοῦ Ἀσὴρ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, αἱ πόλεις αὗται καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.

32 Ὁ ἕκτος κλῆρος ἐκβῆκεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Νεφθαλὶ, εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Νεφθαλὶ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.

33 Καὶ τὸ ὄριον αὐτῶν ἦτον ἀπὸ Ἐλεφ, ἀπὸ Ἀλὼν εἰς Σαανανεῖμ, καὶ Ἀδαμί,

Νεκέβ, καὶ Ἰαβνὴλ, ἕως Λακκούμ, καὶ ἐτελείονεν εἰς τὸν Ἰορδάνην·

34 Καὶ τὸ ὄριον ἐγύριζεν ἀπὸ δυσμὰς εἰς Ἀζνώθ-Θαβώρ, καὶ ἐκεῖθεν ἔκβαινεν εἰς Οὐκκῶκ, καὶ ἔφθανεν εἰς Ζαβουλὼν κατὰ μεσημβρίαν, καὶ ἔφθανεν εἰς Ἀσὴρ κατὰ δυσμὰς, καὶ εἰς Ἰουδα κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου.

35 Καὶ αἱ τειχισμέναι πόλεις ἦσαν Σηδδὶμ, Ζέρ, καὶ Ἀμμάθ, Ῥακκάθ, καὶ Χιννέρεθ,

36 Καὶ Ἀδαμὰ, καὶ Ῥαμὰ, καὶ Ἀσώρ,

37 Καὶ Κεδές, καὶ Ἐδραεὶ, καὶ Ἐν-ἁσώρ,

38 Καὶ Ἰρὼν, καὶ Μιγδαλλήλ, Ὠράμ, καὶ Βαῖθ-ἀνάθ, καὶ Βαῖθ-σεμέες· πόλεις δεκαεννέα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.

39 Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν τοῦ Νεφθαλὶ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.

40 Ὁ ἕβδομος κλῆρος ἐκβῆκεν εἰς τὴν φυλὴν τῶν υἱῶν τοῦ Δάν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.

41 Καὶ τὸ ὄριον τῆς κληρονομίας αὐτῶν ἦτον Σαραὰ, καὶ Ἐσθαδλ, καὶ Ἰρσεμέες,

42 Καὶ Σαλαβεῖν, καὶ Αἰαλὼν, καὶ Ἰεθλὰ,

43 Καὶ Ἐλὼν, καὶ Θαμναθὰ, καὶ Ἀκκαρῶν,

44 Καὶ Ἐλθεκὼ, καὶ Τιββεθὼν, καὶ Βααλαθ,

45 Καὶ Ἰοὺδ, καὶ Βανὴ-βαράκ, καὶ Γέθ-ρίμμων,

46 Καὶ Μεϊαρκῶν, καὶ Ῥακκῶν, μετὰ τὸ ὄριον τὸ ἔμπροσθεν τῆς Ἰόπης.

47 Τὸ δὲ ὄριον τῶν υἱῶν τοῦ Δάν ἐκβῆκε παραπολὺ μικρὸν δι' αὐτοὺς· διὰ τοῦτο οἱ υἱοὶ τοῦ Δάν ἀνέβησαν νὰ πολεμήσωσι τὴν Λεσεῆμ, καὶ ἐπῆραν αὐτήν, καὶ ἐκτύπησαν αὐτήν ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτήν, καὶ ἐκατοίκησαν εἰς αὐτήν, καὶ ὠνόμασαν τὴν Λεσεῆμ, Δάν, κατὰ τὸ ὄνομα Δάν τοῦ πατρός των.

48 Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν τοῦ Δάν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, αἱ πόλεις αὗται καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.

49 Ἀφοῦ δὲ ἐτελείωσαν μεριζόμενοι τὴν γῆν κατὰ τὰ ὅρια αὐτῆς, οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἔδωκαν μεταξύ των κληρονομίαν εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ναυή·

50 Κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου ἔδωκαν εἰς αὐτὸν τὴν πόλιν, τὴν ὁποίαν ἐζήτησε,

τὴν Θαμνάθ-σαράχ εἰς τὸ ὄρος Ἐφραΐμ· καὶ ἔκτισε τὴν πόλιν, καὶ ἐκατοίκησεν εἰς αὐτήν.

51 Αὗται εἶναι αἱ κληρονομίαι, τὰς ὁποίας Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς, καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυῆ, καὶ οἱ οἰκογενάρχαι τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, διεμοίρασαν μετὰ κλήρους εἰς Σηλὼ, ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Καὶ ἐτελείωσαν τὸν διαμερισμὸν τῆς γῆς.

ΚΕΦ. κ'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἰησοῦν, λέγων,

2 Εἰπὲ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, Διορίσετε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας πόλεις καταφυγῆς, περὶ τῶν ὁποίων σὰς εἶπα διὰ τοῦ Μωϋσέως·

3 Διὰ νὰ καταφεύγῃ ἐκεῖ ὁ φονεὺς, ὅστις ἤθελε φονεύσει ἄνθρωπον ἀκουσίως ἐξ ἀπροσεξίας· καὶ αὗται θέλουν εἶσθαι εἰς ἐσὰς διὰ καταφύγιον ἀπὸ τὸν ἐκδικητὴν τοῦ αἵματος.

4 Καὶ ὅταν ὁ καταφεύγων εἰς μίαν ἐκ τῶν πόλεων τούτων σταθῇ εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πύλης τῆς πόλεως, καὶ φανέρωσιν τὴν ὑπόθεσίν του εἰς ἐπήκοον τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως ἐκείνης, οὗτοι θέλουν δεχθῇ αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ δώσει τόπον εἰς αὐτὸν, διὰ νὰ κατοικῇ μεταξύ των.

5 Καὶ ἐὰν ὁ ἐκδικητὴς τοῦ αἵματος καταδιώξῃ αὐτὸν, δὲν θέλουν παραδώσει τὸν φονέα εἰς τὰς χεῖράς του· διότι ἐκτύπησε τὸν πλησίον του ἀκουσίως, καὶ δὲν ἔμισουσεν αὐτὸν πρότερον.

6 Καὶ θέλει κατοικεῖ εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν, ἀφοῦ παρασταθῇ ἐνώπιον τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν, ἕως εἰς τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου ἱερέως, ὅστις εἶναι τὰς ἡμέρας ἐκείνας· τότε ὁ φονεὺς θέλει ἐπιστρέφει, καὶ ὑπάγει εἰς τὴν πόλιν του, καὶ εἰς τὴν οἰκίαν του, εἰς τὴν πόλιν ὅθεν ἔφυγεν.

7 Καὶ διώρισαν τὴν Κεδὲς εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸ ὄρος Νεφθαλὶ, καὶ τὴν Συχεμ εἰς τὸ ὄρος Ἐφραΐμ, καὶ τὴν Κιριάθ-ἀρβὰ (ἥτις εἶναι ἡ Χεβρών,) εἰς τὴν ὄρεινὴν τοῦ Ἰούδα.

8 Εἰς δὲ τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, πλησίον τῆς Ἱεριχώ, πρὸς ἀνατολὰς, διώρισαν τὴν Βοσόρ εἰς τὴν ἔρημον ἐπὶ τῆς πεδιάδος ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ρουβὴν, καὶ τὴν Ῥαμὼθ

εἰς τὴν Γαλαὰδ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Γὰδ, καὶ τὴν Γωλὰν εἰς Βασὰν ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ.

9 Αὗται ἦσαν αἱ πόλεις αἱ διωρισθεῖσαι δι' ὅλους τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ διὰ τοὺς ξένους τοὺς παροικοῦντας μεταξὺ αὐτῶν, ὥστε ὅποιος ἤθελε φονεύσει τινὰ ἀκουσίως νὰ καταφεύγῃ ἐκεῖ, καὶ νὰ μὴν ἀποθάνῃ ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ ἐκδικητοῦ τοῦ αἵματος, ἕως νὰ παρασταθῇ ἐνώπιον τῆς συναγωγῆς.

ΚΕΦ. κα'.

ΚΑΙ οἱ οἰκογενάρχαι τῶν Λευιτῶν προσῆλθαν εἰς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, καὶ εἰς Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ναυῆ, καὶ εἰς τοὺς οἰκογενάρχας τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ,

2 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς εἰς Σηλὼ εἰς τὴν γῆν Χαναὰν, λέγοντες, Ὁ Κύριος ἐπρόσταξε διὰ τοῦ Μωϋσέως νὰ δοθῶσιν εἰς ἡμᾶς πόλεις νὰ κατοικῶμεν, ὁμοῦ μετὰ τὰ περίχωρα αὐτῶν διὰ τὰ κτήνη μας.

3 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἔδωκαν εἰς τοὺς Λευίτας ἀπὸ τὴν κληρονομίαν αὐτῶν, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὰς πόλεις ταύτας καὶ τὰ περίχωρα αὐτῶν.

4 Καὶ ἐκβῆκεν ὁ κλῆρος εἰς τὰς συγγενείας τῶν Κααθιτῶν· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, οἱ ἐκ τῶν Λευιτῶν, ἔλαβαν διὰ κλήρου ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα, καὶ ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Συμεὼν, καὶ ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμὴν, δεκατρεῖς πόλεις.

5 Καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν υἱῶν τοῦ Καὰθ ἔλαβαν διὰ κλήρου ἀπὸ τὰς συγγενείας τῆς φυλῆς τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ Δὰν, καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, δέκα πόλεις.

6 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Γερσὼν ἔλαβαν διὰ κλήρου ἀπὸ τὰς συγγενείας τῆς φυλῆς τοῦ Ἰσάχαρ, καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ Ἀσῆρ, καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ Νεφθαλὶ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ εἰς Βασὰν, δεκατρεῖς πόλεις.

7 Οἱ υἱοὶ τοῦ Μεραρὶ κατὰ τὰς συγγενείας των ἔλαβαν ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ρουβὴν, καὶ ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Γὰδ, καὶ ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ζαβουλὼν, δώδεκα πόλεις.

8 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἔδωκαν διὰ κλήρου εἰς τοὺς Λευίτας τὰς πόλεις ταύτας μετὰ τὰ περίχωρα αὐτῶν, καθὼς ὁ Κύριος ἐπρόσταξε διὰ τοῦ Μωϋσέως.

9 Καὶ ἔδωκαν ἀπὸ τὴν φυλὴν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰούδα, καὶ ἀπὸ τὴν φυλὴν τῶν υἱῶν τοῦ Συμεὼν, τὰς πόλεις ταύτας, αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται ἐνταῦθα κατ' ὄνομα,

10 Τὰς ὁποίας ἔλαβαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν, οἱ ἐκ τῶν συγγενειῶν τῶν Κααθιτῶν, οἵτινες ἦσαν ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Λευὶ διότι τούτων ἦτον ὁ πρῶτος κληρὸς.

11 Καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτοὺς τὴν πόλιν τοῦ Ἀρβὰ πατρὸς τοῦ Ἐνὰκ, ἣτις εἶναι ἡ Χεβρών, εἰς τὴν ὄρεινὴν τοῦ Ἰούδα, μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς ὁλόγυρά της·

12 Τοὺς δὲ ἀγροὺς τῆς πόλεως, καὶ τὰ χωρία αὐτῆς, ἔδωκαν εἰς τὸν Χάλεβ υἱὸν τοῦ Ἰεφονή, εἰς ἰδιοκτησίαν του.

13 Οὕτω ἔδωκαν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως τὴν πόλιν τοῦ καταφυγίου διὰ τὸν φονέα, τὴν Χεβρών μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Λιβνὰ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς,

14 Καὶ τὴν Ἰαθεὶρ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἐσθεμὼ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς,

15 Καὶ τὴν Ὀλὼν μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Δεβεὶρ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς,

16 Καὶ τὴν Ἀὶν μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰεττὰ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Βαῖθ-σεμές μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις ἑννέα ἀπὸ τὰς δύο ταύτας φυλάς·

17 Καὶ ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμίν, τὴν Γαβαὼν μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Γαβαὰ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς,

18 Τὴν Ἀναθὼθ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀλμὼν μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις τέσσαρες.

19 Ὅλαι αἱ πόλεις τῶν υἱῶν τοῦ Ἀαρὼν τῶν ἱερέων, πόλεις δεκατρεῖς, μὲ τὰ περίχωρα αὐτῶν.

20 Καὶ αἱ συγγένειαι τῶν υἱῶν τοῦ Καὰθ τῶν Λευιτῶν, τῶν ἐπιλοίπων ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Καὰθ, ἔλαβαν τὰς πόλεις τοῦ κλήρου των ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἐφραΐμ.

21 Καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτοὺς τὴν πόλιν τοῦ καταφυγίου διὰ τὸν φονέα, τὴν Συχέμ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς εἰς τὸ ὄρος Ἐφραΐμ, καὶ τὴν Γεζέρ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς,

22 Καὶ τὴν Κιβσαεὶμ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Βαῖθ-ὠρών μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις τέσσαρες·

23 Καὶ ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Δάν, τὴν Ἐλθεκὼ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Γίβ-

βεθὼν μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς,

24 Τὴν Αἰαλὼν μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Γεθ-ρίμμων μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις τέσσαρες·

25 Καὶ ἀπὸ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, τὴν Θαανὰχ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Γεθ-ρίμμων μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις δύο.

26 Ὅλαι αἱ πόλεις ἦσαν δέκα, μὲ τὰ περίχωρα αὐτῶν, διὰ τὰς συγγενείας τῶν ἐπιλοίπων υἱῶν τοῦ Καὰθ.

27 Εἰς δὲ τοὺς υἱοὺς τοῦ Γερσὼν, ἐκ τῶν συγγενειῶν τῶν Λευιτῶν, ἔδωκαν, ἀπὸ τὸ ἄλλο ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, τὴν πόλιν τοῦ καταφυγίου διὰ τὸν φονέα, τὴν Γωλὰν εἰς Βασάν μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Βεεσθερά μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις δύο·

28 Καὶ ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰσάχαρ, τὴν Κισιὼν μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Δαβράθ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς,

29 Τὴν Ἰαρμὼθ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Ἐν-γαννὶμ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις τέσσαρες·

30 Καὶ ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἀσῆρ, τὴν Μισαὰλ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Ἀβδὼν μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς,

31 Τὴν Χελκάθ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ροὼβ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις τέσσαρες·

32 Καὶ ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Νεφθαλὶ, τὴν πόλιν τοῦ καταφυγίου διὰ τὸν φονέα, τὴν Κεδές εἰς τὴν Γαλιλαίαν μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀμμὼθ-δὼρ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Καρθὰν μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις τρεῖς.

33 Ὅλαι αἱ πόλεις τῶν Γερσωνιτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, ἦσαν πόλεις δεκατρεῖς μὲ τὰ περίχωρα αὐτῶν.

34 Εἰς δὲ τὰς συγγενείας τῶν υἱῶν τοῦ Μεραρί, τῶν ἐπιλοίπων ἐκ τῶν Λευιτῶν, ἔδωκαν, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ζαβουλὼν, τὴν Ἰοκνεὰμ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Καρθὰ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς,

35 Τὴν Διμνὰ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Μααλὼλ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις τέσσαρες·

36 Καὶ ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ρουβὴν ἔδωκαν τὴν Βοσὸρ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰααζὰ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς,

37 Τὴν Κεδεμὼθ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Μεφαὰθ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις τέσσαρες·

38 Καὶ ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Γὰδ ἔδωκεν τὴν πόλιν τοῦ καταφυγίου διὰ τὸν φονέα, τὴν Ῥαμὼθ εἰς τὴν γῆν Γαλαὰδ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Μαναΐμ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς.

39 Τὴν Ἑσεβὼν μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Ἰαζήρ μὲ τὰ περίχωρα αὐτῆς· ὅλαι τέσσαρες πόλεις.

40 Ὅστε ὅλαι αἱ πόλεις αἱ δοθεῖσαι διὰ κλήρων εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Μεραρὶ, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, τοὺς ἐναπολειφθέντας ἐκ τῶν συγγενειῶν τῶν Λευιτῶν, ἦσαν πόλεις δώδεκα.

41 Ὅλαι αἱ πόλεις τῶν Λευιτῶν, αἱ μεταξὺ τῆς κληρονομίας τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἦσαν σαρανταοκτὼ πόλεις μὲ τὰ περίχωρα αὐτῶν.

42 Αἱ πόλεις αὗται ἦσαν ἐκάστη μὲ τὰ περίχωρα αὐτῶν ὁλόγυρά των· οὕτω ἦσαν ὅλαι αὗται αἱ πόλεις.

43 Καὶ ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ ὅλην τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὁμόσει νὰ δώσῃ εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν· καὶ ἐκურίευσαν αὐτὴν, καὶ ἐκατοίκησαν εἰς αὐτὴν.

44 Καὶ ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ἀνάπαισιν πανταχόθεν, καθ' ὅλα ὅσα εἶχεν ὁμόσει εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν· καὶ κἀνεῖς ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς των δὲν ἠδυνήθη νὰ σταθῇ κατὰ πρόσωπον αὐτῶν· ὅλους τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν παρέδωκεν ὁ Κύριος εἰς τὴν χεῖρά των.

45 Δὲν ἐματαιώθη οὐδὲ εἰς ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀγαθοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ἐλάλησεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ· ὅλοι ἐτελέσθησαν.

ΚΕΦ. κβ'.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς συνεκάλεσε τοὺς Ῥουβηνίτας, καὶ τοὺς Γαδίτας, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ,

2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Σεῖς ἐφυλάξετε ὅλα ὅσα ἐπρόσταξεν εἰς ἑσᾶς ὁ Μωϋσῆς ὁ δούλος τοῦ Κυρίου, καὶ ὑπηκούσετε εἰς τὴν φωνὴν μου καθ' ὅλα ὅσα ἐγὼ σᾶς ἐπρόσταξα.

3 Δὲν ἀφήσετε τοὺς ἀδελφούς σας εἰς τὰς πολλὰς ταύτας ἡμέρας ἕως τῆς σήμερον, ἀλλ' ἐφυλάξετε ἀκριβῶς τὴν ἐντολὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας.

4 Καὶ τώρα Κύριος ὁ Θεός σας ἔδωκεν ἀνάπαισιν εἰς τοὺς ἀδελφούς σας, καθὼς ὑπεσχέθη πρὸς αὐτούς· τώρα πλέον ἐπιστρέψετε, καὶ ὑπάγετε εἰς τὰς κατοικίας

σας, εἰς τὴν γῆν τῆς κληρονομίας σας, τὴν ὁποίαν Μωϋσῆς ὁ δούλος τοῦ Κυρίου ἔδωκεν εἰς ἑσᾶς εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

5 Προσέχετε ὅμως ἐπιμελῶς νὰ κάμνετε τὰς ἐντολάς καὶ τὸν νόμον, τὸν ὁποῖον Μωϋσῆς ὁ δούλος τοῦ Κυρίου σᾶς ἐπρόσταξε, νὰ ἀγαπᾶτε Κύριον τὸν Θεόν σας, καὶ νὰ περιπατῆτε εἰς ὅλους τοὺς δρόμους αὐτοῦ, καὶ νὰ φυλάττετε τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ νὰ ἦσθε προσηλωμένοι εἰς αὐτὸν, καὶ νὰ λατρεύετε αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σας.

6 Τότε εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπέπεμψεν αὐτούς· καὶ ὑπῆγαν εἰς τὰς κατοικίας των.

7 Καὶ εἰς μὲν τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ εἶχε δώσει ὁ Μωϋσῆς κληρονομίαν εἰς τὴν Βασάν· εἰς δὲ τὸ ἄλλο ἥμισυ αὐτῆς ἔδωκεν ὁ Ἰησοῦς κληρονομίαν μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν εἰς τὸ ἐδῶθεν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς δυσμάς. Καὶ ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἀπέπεμψεν αὐτοὺς εἰς τὰς κατοικίας των, εὐλόγησεν αὐτούς.

8 Καὶ ἐλάλησεν εἰς αὐτοὺς, λέγων, Ἐπιστρέψετε μὲ πολλὰ πλοῦτη εἰς τὰς κατοικίας σας, καὶ μὲ πολυάριθμα κτήνη, μὲ ἄργυρον καὶ μὲ χρυσὸν, καὶ μὲ χαλκόν, καὶ μὲ σίδηρον, καὶ μὲ πολυάριθμα ἐνδύματα· μοιρασθῆτε τὰ λάφυρα τῶν ἐχθρῶν σας μὲ τοὺς ἀδελφούς σας.

9 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥουβὴν, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Γὰδ, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ ἔστρεψαν, καὶ ἀνεχώρησαν ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ τῆς Σηλῶ, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὴν γῆν Χαναάν, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν γῆν Γαλαὰδ, εἰς τὴν γῆν τῆς κληρονομίας των, τὴν ὁποίαν ἐκληρονόμησαν κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Μωϋσέως.

10 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν Ἰορδάνην, ὅστις εἶναι τὸ ὄριον τῆς γῆς Χαναάν, οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥουβὴν, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Γὰδ, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, ἔκτισαν ἐκεῖ θυσιαστήριον πλησίον τοῦ Ἰορδάνου, θυσιαστήριον μέγα εἰς τὴν ὄψιν.

11 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἤκουσαν νὰ λέγεται, Ἰδοὺ, οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥουβὴν, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Γὰδ, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, ἔκτισαν θυσιαστήριον ἀπέναντι τῆς γῆς Χαναάν, εἰς τὰ ἄκρα τοῦ Ἰορδάνου, κατὰ τὴν διάβασιν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

12 Καὶ ὅτε ἤκουσαν τοῦτο οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, συνήχθη ὅλη ἡ συναγωγὴ τῶν

υἱὼν τοῦ Ἰσραὴλ εἰς Σηλῶ, διὰ τὰ ἀναβῶσι νὰ πολεμήσωσιν ἐναντίον αὐτῶν.

13 Καὶ ἔστειλαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ρουβὴν, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Γὰδ, καὶ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, εἰς τὴν γῆν Γαλαὰδ, τὸν Φινεὲς υἱὸν Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως,

14 Καὶ μὲ αὐτὸν δέκα ἄρχοντας, ἕνα ἄρχοντα οἰκογενάρχην ἀφ' ἐκάστης φυλῆς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἕκαστος ἦτον ὁ πρῶτος τοῦ οἴκου τῶν πατέρων των, ἐπάνω εἰς τὰς χιλιάδας τοῦ Ἰσραὴλ.

15 Καὶ ὑπῆγαν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ρουβὴν, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Γὰδ, καὶ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, εἰς τὴν γῆν Γαλαὰδ, καὶ ἐλάλησαν εἰς αὐτοὺς, λέγοντες,

16 Ταῦτα λέγει ὅλη ἡ συναγωγὴ τοῦ Κυρίου, Ποία εἶναι αὕτη ἡ ἀνομία, τὴν ὁποίαν ἐπράξετε ἐναντίον εἰς τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, νὰ ἀπομακρυνθῇτε σήμερον ἀπὸ τὸν Κύριον, κτίσαντες θυσιαστήριον διὰ τὸν ἑαυτὸν σας, ὥστε νὰ ἀποστατήσετε σήμερον ἐναντίον τοῦ Κυρίου;

17 Μικρὸν ἐστάθη τὸ ἀμάρτημά μας εἰς Φογῶρ, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἕως τὴν σήμερον δὲν ἐκαθαρίσθημεν, καὶ ἔγινε πληγὴ εἰς τὴν συναγωγὴν τοῦ Κυρίου,

18 Ἀλλὰ καὶ σήμερον θέλετε νὰ ἀποστατήσετε ἀπὸ τὸν Κύριον; Βέβαια ἐὰν ἀποστατήσετε σήμερον ἀπὸ τὸν Κύριον, αὐρίον θέλει ὀργισθῇ ἐναντίον ὅλης τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραὴλ.

19 Ἐὰν ὅμως ἡ γῆ τῆς κληρονομίας σας ᾔναι ἀκάθαρτος, περάσετε εἰς τὴν γῆν τῆς κληρονομίας τοῦ Κυρίου, ὅπου ἡ σκηνὴ τοῦ Κυρίου κατοικεῖ, καὶ λάβετε κληρονομίαν μεταξύ μας· ἀλλὰ μὴν ἀποστατεῖτε ἀπὸ τὸν Κύριον, μηδὲ ἐπαναστατεῖτε ἐναντίον μας, οἰκοδομοῦντες εἰς τὸν ἑαυτὸν σας θυσιαστήριον ἔξω τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

20 Δὲν ἐπράξεν ἀνομίαν ὁ Ἀχὰν ὁ υἱὸς τοῦ Ζαρά εἰς τὸ ἀναθεματισμένον πρᾶγμα, καὶ ἔπεσεν ὀργὴ ἐναντίον ὅλης τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραὴλ; καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος δὲν ἠφανίσθη μόνος εἰς τὴν ἀνομίαν του.

21 Τότε ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ρουβὴν, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Γὰδ, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, καὶ εἶπαν εἰς τοὺς ἀρχηγούς των χιλιάδων τοῦ Ἰσραὴλ,

22 Ὁ ἰσχυρὸς Θεὸς ὁ Κύριος, ὁ ἰσχυρὸς Θεὸς ὁ Κύριος, αὐτὸς ἐξεύρει, καὶ ὁ Ἰσραὴλ

αὐτὸς θέλει γνωρίσει· ἐὰν ἐπράξαμεν τοῦτο διὰ ἀποστασίαν, ἢ ἐὰν διὰ ἀνομίαν, ἐναντίον τοῦ Κυρίου, μὴ μᾶς λυτρώσῃς τὴν ἡμέραν ταύτην.

23 Ἐὰν ᾠκοδομήσαμεν εἰς τὸν ἑαυτὸν μας θυσιαστήριον διὰ νὰ ἀποστατήσωμεν ἀπὸ τὸν Κύριον, ἢ ἐὰν διὰ νὰ προσφέρωμεν ἐπάνω εἰς αὐτὸ ὀλοκαύτωμα ἢ πέμματα, ἢ ἐὰν διὰ νὰ προσφέρωμεν ἐπάνω εἰς αὐτὸ προσφοράς περὶ εἰρήνης, αὐτὸς ὁ Κύριος ἂς τὸ ἐκζητήσῃ·

24 Καὶ ἐὰν δὲν ἐπράξαμεν αὐτὸ μᾶλλον ἀπὸ φόβον τοῦ πράγματος τούτου, λέγοντες, Αὐρίον ἐμποροῦν τὰ παιδία σας νὰ εἴπωσιν εἰς τὰ παιδία μας, λέγοντα, Τί ἔχετε σεῖς νὰ κάμετε μὲ τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ;

25 Διότι ὁ Κύριος ἔκαμε τὸν Ἰορδάνην ὄριον μεταξύ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς ἐσᾶς, υἱοὶ τοῦ Ρουβὴν καὶ υἱοὶ τοῦ Γὰδ· σεῖς δὲν ἔχετε μέρος μὲ τὸν Κύριον. Οὕτω οἱ υἱοὶ σας ἤθελαν κάμει τοὺς υἱούς μας νὰ παύσωσι τοῦ νὰ φοβῶνται τὸν Κύριον.

26 Διὰ τοῦτο εἶπαμεν, Ἄς ἐπιχειρισθῶμεν νὰ οἰκοδομήσωμεν εἰς τὸν ἑαυτὸν μας τοῦτο τὸ θυσιαστήριον· ὅχι διὰ ὀλοκαύτωμα, οὐδὲ διὰ θυσίαν,

27 Ἀλλὰ διὰ νὰ ᾔναι μαρτύριον μεταξύ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς ἐσᾶς, καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους μας ὕστερον ἀπὸ ἡμᾶς, ὅτι ἡμεῖς κάμνωμεν τὴν λατρείαν τοῦ Κυρίου ἐμπροσθεν αὐτοῦ μὲ τὰ ὀλοκαυτώματά μας, καὶ μὲ τὰς θυσίας μας, καὶ μὲ τὰς περὶ εἰρήνης προσφοράς μας· διὰ νὰ μὴν εἴπωσιν αὐρίον τὰ τέκνα σας εἰς τὰ ἰδικὰ μας τέκνα, Σεῖς δὲν ἔχετε μέρος μὲ τὸν Κύριον.

28 Διὰ τοῦτο εἶπαμεν, Ἐὰν τύχη νὰ λαλήσωσιν οὕτω πρὸς ἡμᾶς, ἢ πρὸς τοὺς ἀπογόνους μας εἰς τὸ μέλλον, τότε θέλομεν ἀποκριθῇ, Ἰδοὺ, τὸ ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ Κυρίου, τὸ ὁποῖον ᾠκοδόμησαν οἱ πατέρες μας, ὅχι διὰ ὀλοκαύτωμα, οὐδὲ διὰ θυσίαν, ἀλλὰ διὰ νὰ ᾔναι μαρτύριον μεταξύ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς ἐσᾶς.

29 Μὴ γένοιτο νὰ ἀποστατήσωμεν ἀπὸ τὸν Κύριον, καὶ νὰ ἐγκαταλείψωμεν σήμερον τὸν Κύριον, οἰκοδομοῦντες θυσιαστήριον διὰ ὀλοκαύτωμα, διὰ πέμματα, ἢ διὰ θυσίαν, ἔξω τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐμπροσθεν τῆς σκηνῆς αὐτοῦ.

30 Καὶ ἀκούσαντες Φινεὲς ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς, καὶ οἱ ἀρχηγοὶ

τῶν χιλιάδων τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ ὄντες μὲ αὐτὸν, τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἐλάλησαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥουβὴν, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Γὰδ, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Μανασσῆ, εὐχαριστήθησαν.

31 Καὶ εἶπε Φινεὲς ὁ υἱὸς τοῦ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ῥουβὴν, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Γὰδ, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Μανασσῆ, Σήμερον ἐγνωρίσαμεν ὅτι ὁ Κύριος εἶναι μεταξύ μας, διότι δὲν ἐπράξετε τὴν ἀνομίαν ταύτην ἐναντίον τοῦ Κυρίου· μὲ τοῦτο ἐλυτρώσατε τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ Κυρίου.

32 Καὶ ὁ Φινεὲς ὁ υἱὸς τοῦ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες ἐπέστρεψαν ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ῥουβὴν, καὶ ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Γὰδ, ἐκ τῆς γῆς Γαλαὰδ, εἰς τὴν γῆν Χαναὰν, πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἔφεραν ἀπόκρισιν εἰς αὐτούς.

33 Καὶ τὸ πρᾶγμα ἤρρεσεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εὐλόγησαν τὸν Θεόν, καὶ δὲν εἶπαν πλέον νὰ ἀναβῶσιν ἐναντίον αὐτῶν εἰς μάχην, διὰ νὰ ἀφανίσωσι τὴν γῆν ὅπου ἐκατοικοῦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Γὰδ.

34 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Γὰδ ὠνόμασαν τὸ θυσιαστήριον Ἐσ· διότι, εἶπαν, τοῦτο θέλει εἶσθαι μαρτύριον μεταξύ μας, ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ὁ Θεός.

ΚΕΦ. κγ'.

ΚΑΙ μετὰ πολὺν καιρὸν ἀφοῦ ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ ἀνάπαυσιν ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐχθρούς του ὁλόγυρα, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἦτον γέρων καὶ προβεβηκῶς τὴν ἡλικίαν,

2 Ὁ Ἰησοῦς συνεκάλεσεν ὅλον τὸν Ἰσραὴλ, τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν, καὶ τοὺς ἀρχηγούς αὐτῶν, καὶ τοὺς κριτὰς αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐπιστάτας αὐτῶν, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς, Ἐγὼ εἶμαι γέρων καὶ προβεβηκῶς τὴν ἡλικίαν·

3 Καὶ σεῖς ἴδετε ὅλα ὅσα ἔκαμε Κύριος ὁ Θεός σας εἰς ὅλα τὰ ἔθνη ταῦτα διὰ σᾶς· διότι Κύριος ὁ Θεός σας, αὐτὸς εἶναι ὅστις ἐπολέμησε διὰ σᾶς.

4 Ἰδοὺ, ἐγὼ ἐμοίρασα διὰ κλήρου εἰς ἐσᾶς ταῦτα τὰ ἐναπομείναντα ἔθνη, διὰ νὰ ἦναι κληρονομία εἰς τὰς φυλάς σας, ὁμοῦ μὲ ὅλα τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα ἐξωλόθρευσα, ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην ἕως εἰς τὴν μεγάλην θάλασσαν πρὸς δυσμὰς ἡλίου.

5 Καὶ Κύριος ὁ Θεός σας, αὐτὸς θέλει ἐξώσῃ αὐτούς ἀπ' ἔμπροσθέν σας, καὶ

θέλει καταδιώξῃ αὐτοὺς ἀπὸ τὸ πρόσωπόν σας· καὶ σεῖς θέλετε κυριεύσει τὴν γῆν αὐτῶν, καθὼς Κύριος ὁ Θεός σας ὑπεσχέθη εἰς ἐσᾶς.

6 Διὰ τοῦτο ἀνδρίζεσθε σφόδρα εἰς τὸ νὰ φυλάττετε καὶ νὰ ἐκτελῆτε ὅλα τὰ γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τοῦ Μωϋσέως, διὰ νὰ μὴ παραδρομήσετε ἀπὸ αὐτὸν δεξιὰ ἢ ἀριστερά·

7 Διὰ νὰ μὴ ἀναμιχθῆτε μὲ τὰ ἔθνη ταῦτα, τὰ ἐναπομείναντα μεταξύ σας, μηδὲ νὰ ὀνομάσετε τοὺς θεοὺς αὐτῶν, μηδὲ νὰ ὁμόσετε εἰς αὐτούς, μηδὲ νὰ λατρεύετε αὐτούς, μηδὲ νὰ προσκυνήσετε αὐτούς·

8 Ἀλλὰ νὰ ἦσθε προσκολλημένοι εἰς Κύριον τὸν Θεόν σας, καθὼς ἐκάμετε ἕως τὴν ἡμέραν ταύτην.

9 Διότι ὁ Κύριος ἀπεδίωξεν ἀπ' ἔμπροσθέν σας ἔθνη μεγάλα καὶ δυνατά· καὶ κἀνεῖς δὲν ἠδυνήθη ἕως τὴν σήμερον νὰ σταθῇ ἔμπροσθέν σας.

10 Εἰς ἀπὸ ἐσᾶς θέλει διώξῃ χιλίους· διότι Κύριος ὁ Θεός σας, αὐτὸς εἶναι ὅστις πολεμεῖ διὰ σᾶς, καθὼς σᾶς ὑπεσχέθη.

11 Προσέχετε λοιπὸν σφόδρα εἰς τὸν ἑαυτὸν σας, νὰ ἀγαπᾶτε Κύριον τὸν Θεόν σας.

12 Ἐπειδὴ ἐὰν ποσῶς στραφῆτε ὀπίσω, καὶ προσκολληθῆτε μὲ τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἐθνῶν τούτων, μὲ ταῦτα τὰ ἐναπομείναντα μεταξύ σας, καὶ συμπενθερεύσετε μὲ αὐτὰ, καὶ ἀναμιχθῆτε μὲ αὐτὰ, καὶ ἐκεῖνα μὲ ἐσᾶς,

13 Ἐξεύρετε μὲ βεβαιότητα, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σας δὲν θέλει πλέον ἀποδιώξῃ ἀπ' ἔμπροσθέν σας τὰ ἔθνη ταῦτα· ἀλλὰ θέλουν εἶσθαι παγίδες καὶ ἔνεδραι εἰς ἐσᾶς, καὶ μάστιγες εἰς τὰς πλευράς σας, καὶ ῥικανθαι εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σας, ἕως νὰ ἐξολοθρευθῆτε ἀπὸ τὴν γῆν ταύτην τὴν ἀγαθὴν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σας ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς.

14 Καὶ ἰδοὺ, σήμερον ἐγὼ ὑπάγω τὸν δρόμον πάντων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ σεῖς γνωρίζετε εἰς ὅλην τὴν καρδίαν σας, καὶ εἰς ὅλην τὴν ψυχὴν σας, ὅτι δὲν ἐματαιώθη οὐδὲ εἰς ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀγαθοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους Κύριος ὁ Θεός σας ἐλάλησε διὰ σᾶς· ὅλοι ἐτελέσθησαν εἰς ἐσᾶς, οὐδὲ εἰς ἐξ αὐτῶν δὲν ἐματαιώθη.

15 Διὰ τοῦτο, καθὼς ἤλθαν ἐπάνω εἰς ἐσᾶς ὅλοι οἱ ἀγαθοὶ λόγοι, τοὺς ὁποίους σᾶς ὑπεσχέθη Κύριος ὁ Θεός σας, οὕτω ὁ

Κύριος θέλει ἐπιφέρει ἐπάνω σας πάντα τὰ δεινὰ, ἕως νὰ σᾶς ἐξολοθρεύσῃ ἀπὸ τὴν ἀγαθὴν ταύτην γῆν, τὴν ὁποίαν σᾶς ἔδωκε Κύριος ὁ Θεός σας.

16 Ὅταν παραβῇτε τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, τὴν ὁποίαν σᾶς ἐπρόσταξε, καὶ ὑπάγετε καὶ λατρεύετε ἄλλους Θεούς, καὶ προσκυνήσετε αὐτοὺς, τότε ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου θέλει ἐξαφθῇ ἐναντίον σας, καὶ θέλετε ἀφανισθῇ ταχέως ἀπὸ τὴν ἀγαθὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς.

ΚΕΦ. κδ'.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοὺς συνήθροισεν ὅλας τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς Συχεμ, καὶ συνεκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ τοὺς κριτὰς αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐπιστάτας αὐτῶν· καὶ αὐτοὶ παρεστάθησαν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

2 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοὺς εἰς ὅλον τὸν λαόν, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐκατοίκησαν τὸ πάλαι οἱ πατέρες σας, Θάρρά ὁ πατὴρ τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ὁ πατὴρ τοῦ Ναχώρ, καὶ ἐλάτρευσαν ἄλλους Θεούς.

3 Καὶ ἐπῆρα τὸν πατέρα σας τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ τὸ πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ὠδήγησα αὐτὸν δι' ὅλης τῆς γῆς Χαναὰν, καὶ ἐπλήθυνα τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ ἔδωκα τὸν Ἰσαὰκ εἰς αὐτόν.

4 Καὶ εἰς τὸν Ἰσαὰκ ἔδωκα τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἡσαῦ· καὶ ἔδωκα εἰς τὸν Ἡσαῦ τὸ ὄρος Σηεῖρ, διὰ νὰ κληρονομήσῃ αὐτό· ὁ δὲ Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ κατέβησαν εἰς τὴν Αἴγυπτον.

5 Καὶ ἀπέστειλα τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρών, καὶ ἐπάταξα τὴν Αἴγυπτον μὲ πληγὰς, τὰς ὁποίας ἕκαμα εἰς τὸ μέσον αὐτῆς, καὶ μετὰ ταῦτα σᾶς ἔκβαλα.

6 Καὶ ἀφοῦ ἔκβαλα τοὺς πατέρας σας ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἦλθετε εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ οἱ Αἰγύπτιοι κατεδίωξαν τοὺς πατέρας σας μὲ ἀμάξας καὶ ἵππους εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν·

7 Καὶ ἐφώναξαν εἰς τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς ἔβαλε σκότος μετὰξὺ εἰς ἐσᾶς καὶ εἰς τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ ἔφερεν ἐπάνω εἰς αὐτοὺς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐσκέπασεν αὐτοὺς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σας ἶδαν τί ἕκαμα εἰς τὴν Αἴγυπτον· καὶ ἐκατοικήσετε εἰς τὴν ἔρημον ἡμέρας πολλὰς.

8 Καὶ σᾶς ἔφερα εἰς τὴν γῆν τῶν Ἀμορραίων, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν πέραν τοῦ Ἰορ-

δάνου, καὶ αὐτοὶ σᾶς ἐπολέμησαν· καὶ ἐγὼ παρέδωκα αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς σας, διὰ νὰ κυριεύσετε τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐξωλόθρευσαν ἀπ' ἔμπροσθέν σας.

9 Καὶ ἐσηκίωθῃ ὁ Βαλὰκ ὁ υἱὸς τοῦ Σεφὼρ, βασιλεὺς τοῦ Μωὰβ, καὶ ἐπολέμησε μὲ τὸν Ἰσραὴλ· καὶ ἔστειλε καὶ ἔκραξε τὸν Βαλαάμ υἱὸν τοῦ Βεὼρ διὰ νὰ σᾶς καταρασθῇ·

10 Ἐγὼ ὅμως δὲν ἠθέλησα νὰ ἀκούσω τὸν Βαλαάμ· διὰ τοῦτο ἀκόμη καὶ σᾶς εὐλόγησε, καὶ σᾶς ἠλευθέρωσα ἀπὸ τὰς χεῖράς του.

11 Καὶ ἐπεράσατε τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἦλθετε εἰς τὴν Ἰεριχώ· καὶ σᾶς ἐπολέμησαν οἱ ἄνδρες τῆς Ἰεριχώ, καὶ οἱ Ἀμορραῖοι, καὶ οἱ Φερεζαῖοι, καὶ οἱ Χαναναῖοι, καὶ οἱ Χετταῖοι, καὶ οἱ Γεργεσαῖοι, οἱ Ἐναῖοι, καὶ οἱ Ἰεβουσαῖοι· καὶ παρέδωκα αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρά σας.

12 Καὶ ἔστειλα τὰς σφήκας ἔμπροσθέν σας, αἱ ὁποῖαι κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπ' ἔμπροσθέν σας, τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων· δὲν ἀπεδιώχθησαν μὲ τὴν μάχαιράν σου, οὐδὲ μὲ τὸ τόξον σου.

13 Καὶ σᾶς ἔδωκα γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἐκοπιάσετε, καὶ πόλεις τὰς ὁποίας δὲν ἐκτίσετε, καὶ ἐκατοικήσετε εἰς αὐτάς· καὶ τρώγετε ἀμπελῶνας, καὶ ἐλαιῶνας, τοὺς ὁποίους δὲν ἐφυτεύσετε.

14 Τώρα λοιπὸν φοβηθῆτε τὸν Κύριον, καὶ λατρεύετε αὐτὸν μὲ εὐλικρίνειαν καὶ ἀλήθειαν· καὶ ἀποβάλετε τοὺς Θεούς, τοὺς ὁποίους ἐλάτρευσαν οἱ πατέρες σας πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ λατρεύετε τὸν Κύριον.

15 Ἀλλ' εἰ δὲν ἀρέσκη εἰς ἐσᾶς νὰ λατρεύετε τὸν Κύριον, ἐκλέξετε σήμερον ποῖον θέλετε νὰ λατρεύετε· ἢ τοὺς Θεούς, τοὺς ὁποίους ἐλάτρευσαν οἱ πατέρες σας πέραν τοῦ ποταμοῦ, ἢ τοὺς Θεούς τῶν Ἀμορραίων, εἰς τῶν ὁποίων τὴν γῆν κατοικεῖτε· ἐγὼ ὅμως καὶ ὁ οἶκός μου, ἡμεῖς θέλομεν λατρεῖν τὸν Κύριον.

16 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς, λέγων, Μὴ γένοιτο νὰ ἀφήσωμεν τὸν Κύριον, διὰ νὰ λατρεύσωμεν ἄλλους Θεούς!

17 Διότι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς εἶναι ὅστις ἔκβαλεν ἡμᾶς καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ τὸν οἶκον τῆς δουλείας, καὶ ὅστις ἕκαμεν ἐνώπιον ἡμῶν ἐκεῖνα τὰ θαύματα τὰ μεγάλα, καὶ διεφύλαξεν ἡμᾶς εἰς ὅλον τὸν δρόμον

τὸν ὁποῖον ἐπεράσαμεν, καὶ μεταξὺ ὅλων τῶν ἐθνῶν διὰ τῶν ὁποίων διέβημεν·

18 Καὶ ἀπεδίωξεν ὁ Κύριος ἀπ' ἐμπορσθέν μας ὅλους τοὺς λαοὺς, καὶ τοὺς Ἀμορρᾶιους τοὺς κατοικοῦντας εἰς τὴν γῆν. Καὶ ἡμεῖς λοιπὸν θέλομεν λατρεύει τὸν Κύριον· διότι αὐτὸς εἶναι Θεὸς μας.

19 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν λαὸν, Σεῖς δὲν θέλετε ἐμπορέσει νὰ λατρεύετε τὸν Κύριον· διότι αὐτὸς εἶναι Θεὸς ἅγιος· αὐτὸς εἶναι Θεὸς ζηλωτής· αὐτὸς δὲν θέλει συγχωρήσει τὰς ἀνομίας σας καὶ τὰς ἀμαρτίας σας.

20 Διότι θέλετε ἐγκαταλείψει τὸν Κύριον, καὶ λατρεύσει ξένους Θεούς· ὅθεν στραφεῖς θέλει σᾶς κακοποιήσει, καὶ θέλει σᾶς ἀπολέσει, ἀφοῦ σᾶς ἀγαθοποίησε.

21 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς εἰς τὸν Ἰησοῦν, Ὅχι· ἀλλὰ τὸν Κύριον θέλομεν λατρεύει.

22 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν λαὸν, Σεῖς εἴσθε μάρτυρες εἰς τὸν ἑαυτὸν σας, ὅτι σεῖς αὐτοὶ ἐκλέξετε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας τὸν Κύριον, διὰ νὰ λατρεύετε αὐτόν. Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, Εἴμεθα μάρτυρες.

23 Ἀποβάλετε λοιπὸν τώρα τοὺς ξένους Θεούς, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται ἀναμέσον σας, καὶ στρέψετε τὴν καρδίαν σας εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ.

24 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς εἰς τὸν Ἰησοῦν, Κύριον τὸν Θεὸν μας θέλομεν λατρεύει, καὶ εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ θέλομεν ὑπακούει.

25 Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς διαθήκην πρὸς τὸν λαὸν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ ἔθεσεν εἰς αὐτοὺς νόμον καὶ κρίσιν εἰς τὴν Συχέμ.

26 Καὶ ἔγραψεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐπῆρε λίθον μεγάλον, καὶ ἔστη-

σεν αὐτὸν ἐκεῖ ὑποκάτω εἰς δρῦν, ἡ ὁποία ἦτον πλησίον εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Κυρίου.

27 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ὅλον τὸν λαὸν, Ἰδοὺ, ὁ λίθος οὗτος θέλει εἶσθαι μαρτυρία εἰς ἡμᾶς, διότι αὐτὸς ἤκουσεν ὅλους τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου, τοὺς ὁποίους ἐλάλησεν εἰς ἡμᾶς· θέλει εἶσθαι λοιπὸν μαρτυρία ἐναντίον σας, διὰ νὰ μὴν ἀρνηθῇτε τὸν Θεὸν σας.

28 Καὶ ἀπέπεμψεν ὁ Ἰησοῦς τὸν λαὸν, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν του.

29 Καὶ μετὰ τὰ πράγματα ταῦτα, ἀπέθανεν ὁ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυή, ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου, ἡλικίας ἑκατὸν δέκα χρόνων.

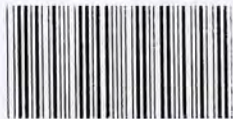
30 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν εἰς τὰ σύνορα τῆς κληρονομίας του εἰς τὴν Θαμνάθ-σαράχ, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸ ὄρος Ἐφραΐμ, πρὸς βορρᾶν τοῦ ὄρους Γαάς.

31 Καὶ ὁ Ἰσραὴλ ἐλάτρευσε τὸν Κύριον ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ὅλας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων, οἱ ὅποιοι ἔζησαν μετὰ τὸν Ἰησοῦν, καὶ οἱ ὅποιοι ἐγνώρισαν ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, ὅσα ἔκαμεν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ.

32 Καὶ τὰ ὅστ' αὐτοῦ Ἰωσήφ, τὰ ὁποῖα ἔφεραν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἔθαψαν αὐτὰ εἰς Συχέμ, εἰς τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ τὴν ὁποίαν ἠγόρασεν ὁ Ἰακώβ ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἐμμὼρ πατρὸς τοῦ Συχέμ δι' ἑκατὸν ἀργύρια, καὶ ἔγινε κληρονομία τῶν υἱῶν τοῦ Ἰωσήφ.

33 Καὶ ἀπέθανεν Ἐλεάζαρ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀαρὼν, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν εἰς τὸν λόφον τοῦ Φινεὲς τοῦ υἱοῦ του, ὁ ὁποῖος ἐδόθη εἰς αὐτὸν εἰς τὸ ὄρος Ἐφραΐμ.

21.12.22

876702

HB OHN

~~47-649~~
H-57361

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова